This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Egils saga Skallagr

Egils saga Skallagrímssonar.

EGILS-SAGA,

SIVE

EGILLI SKALLAGRIMII VITA.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CUM

INTERPRETATIONE LATINA NOTIS CHRONOLOGIA

ET TRIBUS TABB. ÆNEIS.

HAVNIÆ, MDCCCIX.

SUMPTIBUS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

EX TYPOGRAPHEO JOH. RUD. THIELE.

C.R.

Egilli Skallagrimi filii vitam et rerum geſtarum hiſtoriam verſione latina donatam tibi Lector humaniſſime exhibemus. Natus ille fuit atavis Norvegiæ ſeptentrionalis heroibus antiqvitate generis ac nobilitate claris. Horum virtutis et gloriæ legitimus hæres in id ſemper ferebatur, ut nova indies incrementa caperet generis ſui ſplendor. Illi a prima juventute, pro more ſeculi, cædes, et bella grata fuere. Animus audax, varius, indocilis pati, qvidqvid cupidini gloriæ obfuerit, immoderata nimis alta ſemper cupiebat. Id cum HARALDUS PULCRICOMUS Rex *Norvegiæ* indignaretur, et magnæ eſſet hujus filiis invidiæ, Norvegia relicta, in Islandiam ea tempeſtate inventam migravit, et penatibus ibi ſedem fixit. Hic auctor fuit familiarum inſulæ præſtantiſſimarum, qvas inter *Myramannenſis* agmen ducit; hinc *Sturlungi* illorumque poſteri *Skardenſes* deſcendunt, utrique omnium, qvos terra iſta tulit ingenii et virium opibus maximè pollentes. Præ cæteris *Egillus* noſter et venæ poëticæ lepore, et armorum uſu maxime inclaruit: Qvibus artibus immortalitatem, et principum, qvos ſacer et magnus vatis labor eripuit fato, amicitiam, amplaque xenia conſecutus eſt. Hujus igitur vita, ut ut ſit hominis privati, magni tamen eſt momenti, ſiqvidem nobis ſpeculi inſtar veritatem non fallentis veriſſima antiqvitatis ſpecimina ante oculos ponit. Stilo adhæc concinnata æqvo admo-

dum et placido, ad vivum pingit ſeculi mores, ritus, vitæ communis inſtituta, commercia et artis. Præterea leges hujus regni, jus ordalicum, familiæ herciſcundæ modum, ſolennes juris proceſſualis formulas et recepta conſvetudine duella, ſolemniaque populi Norvegici verba alioqvin minus cognita in medium profert. Ita fax hoc opere accenſa lumine ſuo ducit curioſos obſcuræ rimatores antiqvitatis, ad diſcutiendas hiſtoriæ veteris Norvegiæ tenebras. Sed qvis, forte interpellat Lector, ſat fidus nobis ſponſor erit, pro veritate eorum, qvæ hic narrantur. Cæca neutiqvam confidentia fidem interponit. Nituntur ſane illa auctoritate ſcriptorum, qvi noſtro plane ignoti res ſeculi ſui geſtas miro qvodam conſenſu poſteris reliqverunt. Nec *Landnamæ* de prima Islandiæ occupatione, nec *Laxdælæ*, nec *Gunnlaugi Ophioglotti* vitæ nec *Sturlungæ*, qvarum ſingulæ *Egilli* inſignes expeditiones, clarosque recenſent poſteros, auctoritatem implorare, nos urget neceſſitas.

Acqvieſcamus cedo unica, qvam auctor noſter promit de gravi iſto ad *Brunaburgum* prælio relatione. Qvam bene hæc, qvæſo, concordat cum graviſſimis rerum Anglicarum ſcriptoribus, qvantam lucem, haud aliunde hauriendam iis infert. Teſtes compellare fas eſto *Torfæum*, *Submium*, *Schönningium* hiſtoriæ borealis principes, qvi nihil ſine prævio, eoque bene trutinato examine, ut fide publica dignum promſere Omnes auctorem noſtrum permagni facientes ſuis in operibus haud raro inducunt *) varios iſtos exponentem caſus, qvi in *Dania*, Nor-

*) Præ cæteris conferri meretur Schönningii *Norges Riges Hiſtorie*. 2. Deel. pag. 241, usque 445. Suhm *Hiſtorie af Danmark*. 2. Deel. pag. 540-552, 589, 590.

Norvegia et *Britannia* minores principatus ſub jugum actos, in abſoluti regiminis formam redegerunt.

Ex qvo intellegi poteſt dignum eſſe hoc opus, cui locus detur inter præcipua rei literariæ Islandicæ monumenta. Igitur dolendum eſt, latere nos, qvis fuerit auctor, et qvo tempore, locoque vixerit. Etſi res ita ſeſe habeat, tamen non deſunt argumenta, qvibus ſcriptorem hiſtoriæ *Egillianæ*, et tempus qvo floruerit, ſi non acu tangere, at ſaltem conjectare liceat. Citra omnem dubitationis aleam poſitum eſt, optima hiſtoricorum Islandicorum monumenta, qvibus hoc noſtrum jure accenſeri debet, ſcripta eſſe Seculo XII aut XIII: qvæ ætas omnifariæ, qvæ tum floruit, eruditionis parens fuit; illi enim pleræque optimæ, qvæ ſuperſunt hiſtoriæ cultum qvidem, et ſalutem acceptum ferunt *). Qvi illis temporibus vixerunt magna *Islandiæ* lumina, *Arius Thorgilſi* filius, ob variam, qva imbutus erat doctrinam, *multiſcii* cognomine illuſtris; *Brandus Sæmundi*, Epiſcopus *Holenſis; Kolſkeggus ſapiens; Haukus Erlandi; Snorro Sturlonides; Sturla Thordi* filius, et *Styrmer* Sacerdos, in bonarum artium ſtudia animo adeo ferventi ferebantur, tantoque doctrinæ et cognitionis deſiderio ita afficiebantur, ut omnes conatus ad utramque augendam converterint; alios exemplo ſuo ad amorem literarum illexerint et incitaverint, præclarisque ſcriptis res patriæ, ejusque honorem poſteris reliqverint.

His

*) Auctoritate ſua firmat hoc Hiſtoria Islandorum magna, *Sturlunga* vulgo dicta his verbis: »Plurimæ Islandorum hiſtoriæ ante Brandum Sæmundinum (Anno MCCI) fatis functum »conſcriptæ fuerunt; qvæ autem poſtea prodierunt, perpaucæ literis mandatæ ſunt, ante»qvam *Sturla* Poëta *Thordi* filius Islandiæ hiſtoriam confecit, Anno MCCLXXII mortuus.«

His inſulæ decoribus ſera debet ætas, qvod jam nõrio res a majoribus geſtas, et *Origines Islandiæ*, ſeu eorum facta, qvi Islandiam primi occupaverunt: qvos inter *Egillus* primas obtinet. Hunc ſuæ ſtirpis auctorem agnoverunt *Sturla Thordi* filius et *Snorro Sturlonides*, ambo ſcriptorum medii ævi principes: ab illo *Stirmerus* ſuum duxit ortum. Veritati igitur perqvam congrua eſt eorum opinio, qvi unum ex viris nuperrime laudatis præſentis auctorem operis eſſe credunt. Etenim his viris priſci ævi poëmata et per ora majorum propagatæ relationes, amplam præbuere materiam, animumque addiderunt ſcribendi hiſtorias, qvas bene noverunt populo ſciendi perqvam cupido et gratas fore, et ſumma ſervatum iri cura, jugique porro lectione ad ſeros usque nepotes transmittendas. Utcunque hæc ſe habeant, nec vel ipſe *Snorro*, nec *Sturla* indigne tulerit, æqvari ſibi *Egilſagæ* auctorem. Tanta enim huic eſt, qvanta illis elegantia orationis, verborum facundia et, qvæ delectat, varietas, candore eximio ſummaque in vocibus proprietate placens, qvibus omnia cum rebus, tum perſonis accommodata dicuntur.

His in anteceſſum dictis fontium reddenda venit ratio, qvibus deflua hæc operis editio ſuam debeat ſcaturiginem, qvibusque ſubſidiis uſi fuerimus in varietate lectionum colligenda.

Inter Manuſcripta, qvæ Academia Havnienſis teſtamento ſibi ab Arna Magnæo data ſuæ inſeruit Bibliothecæ, exſtant Codices *Egilſagam* continentes in folio qvatuor, No. 128, 132, 145, 146; cæteri in forma, qvam qvartam vocant a Numero 453 ad Numerum 463, qvi Codices hic notati ſunt literis alphabeti latini a Lit. A. usque ad S.

Facta

Facta horum codicum diligenti collatione invenimus membranam ineunte seculo XIV scriptam, forma maxima No. 132 omnibus ornatam esse criteriis, qvæ textum præ cæteris absolutum dare possent, et ad qvam opus typis exscribendum edendumque svaderent.

Universos vero Codices ad qvinque familias reducere licuit, qva ratione qvosdam vocamus I. *Gvelpherbytanos*, II. *Holmos* alios, alios III. *Jörundinos*, cæteros IV. *Kalfalakenses*, et denique V. *Mixtos*. *Gvelpherbytanos* appellamus codices duos Chartaceos formæ quartæ No. 459 et No. 461. Hic in varietate lectionum Lit. D, ille vero Lit. S. notatur. Apographum Lit. D. signatum, ad qvod illud No. 459 proxime accedit ex membrana Bibliothecæ *Gvelpherbytanæ* huc translata sumi curavit beatus ARNAS MAGNÆUS per amanuensem suum *Asgerum Johannis*, cui viro et summus erat rei antiqvariæ amor et diligentia solers. Ipse vir beatus judicio, qvo valebat, acerrimo, et eruditione vasta, curaque sibi peculiari apographum hoc cum originali contulit, et loca, qvæ mendis laborare videbantur, ubique emendavit. Operam qvam tali lucubrationi impenderit vir experientissimus, ejus verba, schedula libro præfixa clare docent: "Meum, inqvit historiæ *Egillianæ* exemplar, cum membrana "*Gvelpherbytana*, qvam accuratissime fieri potuit collatum a pag. 62 ad "pag. 197 inclusa utraque, ipse ego et *Jonas Torfæus* cum exemplari "membraneo invicem conferendo percurrimus, adeo ut unum cum "altero exemplum verbo tenus congrueret; deinde codicis partem a "vitiis forte occurrentibus orthographicis immunem reddidi, ita ut apo-"graphum cum originali qvadam tenus concordet mendis purgatum, in "communem membranarum tenorem peccantibus. Hanc vero exem-

 "pli

"pli mei partem, qva literaturam, cum exemplari membraneo Gvel-"pherbytano, qvod ipsi est origo, qvam exactissime congruere pro "certo qvis habeat, nullus non persvadeo. A pag. 197 usque ad pa-"ginam 452 utraque inclusiv; itidemque a pag. 602 ad finem usque "tanta, qvantam data commodit opportunitas industria meum cum mem-"brana apographum verbo ad verbum contuli, correctis ubique ortho-"graphicis *Ingelvi* mendis, ita ut juxta tenorem membranæ *Gvelpherby-"tanæ*, qvod methodum scribendi accuratam attinet, exemplar factum "sit, vitio careat. Totum denique opus *Jonæ Forsæi* socia usus ope "contuli et navis orthographicis vacare feci. Carmina et loca præ ce-"teris observatu digna ubivis per integrum occurrentia Codicem, tam "diligenter compósui cum autographo, ut eadem fidem mereri nullus "dubitaverim." Qvod rationem scripturæ autographo applicatam attinet qvatenus apographum nos censuræ eedidit compotes, non possumus, qvin huic inter optimæ præstantissimæque fidei monumenta medio ævo manu scripta locum assignemus. Ligamina hic qvam sæpissime et continuo veteribus usitata reperiuntur, item puncta, qvæ cum commatibus commutavere recentiores. In terminatione casuum dativi et ablativi literæ *i*, pro qva seqviores ævi scribæ male substituere vocalem *e*; constans et probus usus: pro *st* et *ds* more improbo receptum reperitur ubique s. Accusativi in *s* simplex definunt. In medio et fine nominum qvam sæpissime *d* more *Anglosaxonum* linea transactum pro *d* adhibetur, cujus in verbis vices litera *t* sustinet. Pro *fandr* semper *fedr* hic positum observamus. Qvæ criteria summam cujus libet manuscripti antiqvitatem sat superque evincunt. Nec præteriit attentio-

nem

nem nostram sectiones rerum gestarum, prout harum poscit indoles, nullas habere notas vulgo rubras a recentioribus capitulo cuilibet præfigi solitas. Igitur qvo majori jure nobis recipiendus est codex *Guelpherbytanus*, habendusque, tali, qvali meretur loco, inter optima antiqvitatis cimelia, eo gravius ferimus freqventes ejus hiatus, qvos tempus edax rerum manuscripto intulit. Qvomodo tamen hic occurrit a pagina usque 26 ad pag. 56, in editione nostra vero pag. 19 linea 16 post verba *á fund Konúngs*, extenditurque ad pag. 44 lin. 3 ubi excipiunt verba *oc var þar þriár nætur*; alter hiatus incidit pag. 452 nostræ editionis pag. 536 post *greiddu skattar verr*, ad pag. 602 *ad öllum frá sér*. In fine etiam codex laudatus mancus est pag. 618 post verba; *miök ertu ordinn*, cui b. Arnas Magnæus seqventem applicuit observationem: "Hic in codice pergameno tantum vacat spatium, qvantum "qvinque lineis sufficeret inscribendis. Infimi qvatuor versus, qvoad "oculo observare licet, nunqvam sunt additi, nisi litura arte radendi "accuratissima deleta sit, cum rasuræ nulla exstent vestigia. In linea "suprema, scripturæ proxima verbum occurrit lectoris industriam peni"tus fallens. Hinc sciri neqvit, an linea ad finem prorsus perducta "fuerit, nec ne. Qva ratione Codex ille, qvalis nunc est, explicit." Diximus supra apographum formæ qvartæ No. 459 Lit. S. notatum: *Guelpherbytanus* esse par, cujus hic defectum supplevit transscriptor ex apographis Nris 453, 456 et 462 notatis, qvorum singula cum Codice *Guelpherbytano* sat bene conveniunt.

II. *Kalfalækenses* nobis sunt formæ maximæ 3 Numeris 137, 145, 146 et qvartæ 455 et 60, literis M. a. L. E. K. C. insigniti. Inter omnes

nes eminet pergamenus, omnium, qvi nobis ad manus sunt, præstantissimus visus, sive elegantiam literarum (qvarum typos tabula ænea prima et secunda exhibemus), initium seculi XIV redolentium, sive orthographiam omnibus fere numeris absolutam, intueamur. Folia continet 38 stipata binis ab utroque latere columnis. Eadem huic orthographica methodus, qva superbit Codex *Gvelpherbytanus*, a cujus ordine in eo solum discrepat noster, qvod narrationis tela in sectiones divisa, hic aucta sit rubris numero capitum notatis, qvorum vetustas, lectoris pluribus in locis penitus eludit oculorum aciem. Hoc codice antiqvitate insigni et omnibus, qvæ genuinam scribendi rationem arguunt, criteriis commendabili, nostræ textus editio fundamine nititur, sed ita, ut vicibus haud raro iteratis suplementa integrarum vocum, imo periodorum alibunde qværere, et e Codice præsertim *Gvelpherbytano* mutuare noverca nos coëgerit vetustas. Codices reliqvi ad hanc familiam pertinentes in folio 146, in qvarto No. 455 et 460, literis C. E. K. et L. notati omnes in charta exarati sunt currente seculo XVII. Chartæ No. 146 et 460 manum *Asgeiri Jonæ* præ se ferunt, observatis inter scribendum qvam accuratissime antiqvis orthographiæ legibus. Magna sane his apographis dos est, Carmen scilicet, qvo *Egillus* dignis *Arinbiörnum Fiofdorum Norvegiæ* Satrapam persequitur laudibus.

Etenim b. *Arnas Magnæus* docet omnia *Egilsagæ* exempla carere hoc carmine, qvod inter naufragia vetustæ cujusdam membranæ inventum suis per *Asgeirum* factis apographis et ipse intulit, et id cum *Thormodo Torfæo* communicavit, qvestus immortalem illum virum sua *Egilsagæ* exemplaria sat imprudenter illo interpolavisse.

Cæte-

Cæterum ad hanc classem Codices chartacei No. 145 et fol. No. 455 formæ qvartæ pertinent. Hic manu *Helgonis Olavi* filii, *Helgafellensis* olim parochiæ sacerdotis, ille *Johannis Gissuri*, *Brinjulfi* Episcopi *Skalholtensis* dignissimi fratris uterini [illegible] ordine rerum gestarum sat bene consentiunt. Sed Orthographia utriqve talis est, qvalem ferrea lingvæ Islandicæ ætas manuscriptis intulit. Præstat sane apographum chartaceum No. 460 Lit. C. notatum, opus *Asgeiri Jonæ*. Qvanqvam lacunis id non paucis laboret, haud spernendum tamen est; etenim *Arnas Magnæus* hiatus aliqvot supplevit, textum passim ad genuinæ Orthographiæ normam redegit et libri marginibus chronologicas, ubi opus videbatur, observationes addidit.

III. *Jörundini* appellantur Codices duo chartacei Nris. 453 et 462, literis vero Alphabeti A. et B. signati, ideo qvod illum ab initio ad finem usque, hunc vero exceptis primis octo foliis, decimo qvinto et ultimo totum exaravit *Ketillus Jörundi* vir et doctrina, et codices antiqvos transscribendi peritia insignis. Magnus inter Codices hos consensus, qva ratione uterque in 65 dividitur capita seu sectiones, inscriptionum plane nescias. Dictioni et Orthographiæ *Ketillum* curam impendisse non est qvod negemus, at vocalis *i* præposita literæ *e* in monosyllabis *gief*, *hier*, *sier*, *vier*, þier, pro *gēf*, *hēr*, *sēr*, *vēr*, þēr, *y* pro *i* in fine vocum, *e* loco *i* et *v* vice *u* rationi recte scribendi adversatur. Qvæ vitia viro cæteroqvin accurato, genium seculi, qvo floruit, informem et literis iniqvum peperisse dixeris. Cæterum Lectorem monitum volumus Codices *Jörundinos*, qvibus cum *Kalfalækensi* autographo eadem fere est dictio, traduces esse membranæ, cujus naufragia litera I. notata servat No. 162, fol.

 IV.

IV. *Holanorum* nomine veniunt: Primus membraneus fol. 128 litera M. b. notatus. Possedit hunc Codicem *Thorlakus Skulonides* Episcopus *Holensis*, immortale seculi et patriæ suæ ornamentum, illustrisque *Thorlaciæ* gentis auctor; cujus jussu conflatum fuisse illum conjectavit b. *Arnas Magnæus*. Qvidquid sit, circa medium seculi XVII scriptum esse et literarum forma et vetera in pejus Orthographia evidenter probant. His licet ita comparatis credibile tamen videtur apographum hoc, ex alio longe antiqviori codice desumtum esse. Enim vero, nec historiæ contentum supra scripto innuitur indice, qvod recentioribus raro neglectum fuit, nec deprehenduntur sectiones aut per numeros distinctæ, aut per interspersas compendiosas sententias, vulgo rubra, indicari.

Cæteri codices huic stirpi adnumerati omnes chartacei Nris. 158. fol. 457. 458 et 463 qvatuor literis N. G. H. I. signati, sunt apographa nova atque mediocria. Res eqvidem gestæ communi cum aliis ordine hic narantur; sed deest frequenter dictioni suus nitor, atque sua vocibus proprietas. Codici nihilosecus No. 463 formæ qvartæ insignis præ reliqvis est valor, utpote qvi *Thormodum Torfæum* et dominum et correctorem habuit. Illius docta manus insigniora rerum gestarum momenta ordine annorum fixo margini adscripsit, et criticis adnotationibus huic nostræ editioni ad amussim inservientibus autographum auxit.

V. Reliqvi omnes Codices a se invicem varii, qvos *Mixtos* vocamus, modo cum hoc, modo cum isto, eorum qvos supra recensuimus, nec tamen ubique concordant. Cujus indolis sunt apographa chartacea

nova, nec qvibus multa habeatur fides fol. 163 Qvart. 445, 454 et 460. Codex ſane 454 periodos promit adeo manifeſte interpolatas, ut nemo dubitare poſſit, eum ab autographo aliqvo, impuro atque ſpurio originem duxiſſe. Iſtius auctor, qvisqvis ille fuerit, ſolo fingendi et refingendi pruritu, mutavit qvadrata rotundis, ſuasque nobis vendidavit nugas, et ineptias pro veris ubique ſubſtituit. Neqvid nimis hac de re dixiſſe videamur, afferre liceat b. *Arnæ Magnæi* Judicium, cujus, hæc ſunt verba. "Hocce Egillianæ Hiſtoriæ exemplar originem ducit a Codice "formæ foliariæ Præſidis Toparchici *Olavi Edonidis*. Differt idem ab cæ"teris qvibus libet noviſſime haud dubie compoſitis ab Islandorum qvo"dam, *Sigurdo* forte *Knorenſi* ipſo libri ſcriptore. Memini me alicunde "auditu percepiſſe *Sigurdum* hunc *Knorenſem* retuliſſe, a ſe exaratam eſſe "Egillianam hanc hiſtoriam juxta codicem, cui auctor fuerat *Gisla* qvi"dam cognomine doctus. Qvæ res, ſi, ut refertur, ita ſe habeat, "idem homo libri habetur auctor, qvi impoſturæ et mendacii crimine "convictus innotuit. *Sigurdum* integritatis commendavit nota."

Porro ad hanc claſſem referri poſſunt fragmenta octo membranarum, qvæ omnia formæ qvartæ literis a C. ad K. notata complectitur Faſciculus No. 162 in folio. Specimina ſcripturæ his fragmentis propriæ æri inciſa Tabul. III. damus.

Fragmentum primum Lit. C. diſtinctum foliis qvinque conſtat magnam partem vetuſtate ita detritis, ut qvæ contineant, oculum ſæpe fugiat. Eorum vero qvæ ſuperſunt, indoles ſvadet, codicem fuiſſe optimæ

timæ frugis. Scriptura ſat elegans literis latinis Angloſaxonum more ductis, Gothicisque mixta, ſeculum XIII, qvo exaratum fuerit, indicare videtur: nec repugnat orthographia purior. Hæc *e* pro *æ*, *o* pro *u*, *i* pro *é* finalibus, *n* pro *nn*, p pro *d* in medio vocum, et *t* pro *d* in earundem fine, recte exprimit.

Fragmentum octavum Lit. K. ſignatum foliis arctatur qvatuor oblongis. Aurea Islandicæ lingvæ ætate nitidiſſima illa pinxit manus Tab. I. ad amuſſim oculis ſubjecta; et ſcripturæ ratio eſt talis, qvalem ab Angloſaxonibus mutuavere, qvi literas Islandos primi docuerunt.

Scriba et artis literas elegantes formandi peritiſſimus et orthographiæ legibus apprime adſvetus id peculiare habet, qvod conſtanter utatur

au pro *ö*, in *miaúc* pro *miöc*, *ſaut* pro *ſöc*, etc.

c pro *g* et *k*, in *cálla* pro *kálla*, *cona* pro *kona*, *coma* pro *koma*, *ſlocc* pro *ſlokk*, *lauc* pro *lauk*, *mic* pro *mig*, *micla* pro *mikla*, *occra* pro *okkra*, *ſcapnadr* pro *ſkapnadr*, *ſcorat* pro *ſkorat*, *pic* et *ſic* pro *þig* et *ſig*, etc.

c pro *t*, in *gefsc* pro *gefst*.

d linea transfixum pro *t* in fine, in *lycd* pro *lykt*, *vid* pro *vit*, etc.

e pro *a* et *æ*, in *vendreda* pro *vandræda*, *neſt* pro *næſt*.

e pro *i*, in *gerda* pro *girda*, etc.

G pro *gg*, in *legia* pro *leggia* ponere, etc.

i pro *e* in terminatione et fine vocum, *bádir* pro *báder*, *huerir* pro *huerer*, *látir* pro *láter*, *liki* pro *like*, *módir* pro *moder*, *oddi* pro *odde*, *dómi* pro *dóme*, etc.

i pro

i pro *u*, in *licim*, *femim*,

o pro *u*, in *orſcordi* pro *úrſkurdi*, *ſcutor*, *ferior*, *gealor*, *þeſſom*, *bonom*, *vorom*, *orom*, etc.

N pro *nn*, in *banadi*, *baN*, *mana*, *ſana*, *þena*, *vitnisburdiN*, etc.

n ante *s* eliditur in *vats* pro *vatns*, etc.

R pro *rr* in medio vocum.

ſ pro *s* in fine vocum, *Einikſ*, *Conungſ*, *arfſ*, *málſ*.

S pro *ss* in medio et fine vocum, *þeS* pro *þess*, etc.

y poſt *e* adhibet in *geyra* pro *gera* facere.

y pro *u*, in *myndа*, *myndi*, *myndom*.

z pro *ds*, in *gezla*, *grezla*.

x pro *ſt* in fine vocum, *reynax*, *ſókiax*.

Duales et plurales verborum in *im* et *imc* deſinunt, *tacim*, *ſettim*, *berimc*, *idrimc*.

þ et *d* linea transfixum, in medio vocum, pro *d*, in *lagþi*, *bugþa*, *baſþi*, *nedan*, *virding*.

Reliqva fragmenta nullius fere ſunt momenti; nec res publica literaria cenſenda eſt cepiſſe damnum interitu codicis, Lit. I. cujus laciniæ *Jörundinos* ſeu traduces, ſuum debere ortum innuunt.

Præter dicta Manuſcripta poëmatibus in *Egilſaga* obviis ex Codice qvodam *Svecico* deſumtis, et autographa *Biornonis de Skardsá* paraphraſe, et notis in carmen *Egilli*, *Redemptio Capitis* dictum, uſi ſumus. Et ne noſtro deeſſe officio qvodam modo videremur, *Olai Wormii* lucu-

lucubrationes adire non piguit. Vir ille immortalis et de literatura orbis borealis optime meritus, ſuæ dictum carmen diſſertationi de priſca Danorum poëſi inſeruit; verum iſtud opus ita conſtitutum eſt, ut lux magna obſcuris inde ſperari vix poſſit.

De valore horum Codicum, et qvid ſinguli ad textum critice parandum conduxerint, non eſt qvod facile explicemus. Singuli ſuos patiuntur nævos, at habent tamen aliqvid, qvo alter ab altero lucem foeneretur. Ideo factum eſt, ut ſi qvæ, ſive ſententiæ, ſive voces in uno aliqvo invenirentur, qvæ a reliqvis abeſſent, illas in textum conjecerimus, facta mentione, cui debeantur. Qvod ſi diverſi codices rem eandem diverſo modo exprimant, qvæ lectio viſa eſt præſtantior in textum aſſumta eſt, cæteris inter variantes in imam paginam conjectis. Nullam enim earum ſpernendam eſſe arbitrati ſumus. Qvæ, etiam, ſi mendoſæ ſint ad eliciendam dubiis, et vero rerum ſenſui vetuſtatis caligine obfuſcato lucem haud raro adferunt. Etenim perſpicuum eſt omnes excepto No. 454 qvem male ſanis interpolationibus laterе monuimus, eundem ſervaſſe narrationis ordinem, mutatis ſolum vocibus, modis, temporibus aut caſibus: qvæ cauſas agnoſcunt librariorum inſcitiam, longa temporum intervalla, qvibus Codices transcripti ſunt, et ſucceſſivam ſermonis mutationem, omnibus communem linguis.

Textus hac ratione diſpoſitus verſionem latinam et his applicatas criticas obſervationes poſcebat. Debetur id omne labori et curæ *Gudmundi Magnæi*, hujus legati olim Stipendiarii, qvem *Eddæ Sæmundianæ* editio

editio vaſta lingvarum ſeptentrionalium notitia reddidit ſat commendabilem. Fuere, qvi in ſermonem latialem alias traducentes lingvas, id ſibi cordi eſſe voluerunt, ut Romanæ locutionis ſolum ſtudioſi, elegantiæ qvam materiæ ante oculos poſitæ majorem longe rationem haberent. Illi, ut ut de lingva latina ſeſe bene meritos fecerint, ſuo certe officio defuiſſe videntur. Noſter contra nihil æque ad rem ſuam et lectorem pertinere exiſtimavit, ac iſtum, qvem rei publicæ literariæ offerimus, auctorem vivis coloribus depingeret. Ille eqvidem ita ſecum conſtituit, nihil prius ſibi eſſe ducendum, qvam ut *Egilſagæ* mentem et ſenſum, qvin et ipſum lingvæ *Islandicæ* genium, qvantum indulgere voluit ſermonis Romani purioris indoles, exprimeret. Nec ſilentio nobis prætereundus eſt *Gunnarus Pauli*, ſacerdos olim *Hiardarholtenſis* et præpoſitus Toparchiæ *Dalenſis*, cujus mors rei literariæ ingentem impoſuit et irreparabilem plagam, eruditis diutiſſime lugendam. Vir ille antiqvitatum ſtudio et eruditione clarus, in carminibus hic paſſim obviis latine verſis et feliciter illuſtratis ita verſatus eſt, ut radiantis ingenii acumine *Magnæo* facem vel prætulerit, vel ſubdiderit ad novarum idearum enucleationem, qvæ, diſpulſa poëmatibus Egillianis incubante nocte, phraſibus obſcuris lucem inferret, juſtum olim ſenſum parituram.

Chronologia margini appoſita ea ipſa eſt, qvam immortales viri *Thormodus Torfæus* et *Arnas Magnæus* in Codicibus 460 et 463 notavere. Qvomodo a ſe invicem, et ab auctore noſtro differant, et qvid ea

de re ſtatuerit *Finnus Johannæus*, Epiſcopus *Skalholtenſis* doctiſſimus, videre licet paginis, 211, 263, 299, 335, 402, 513.

Colophonem operi imponent Index rei antiqvariæ et Gloſſarium, qvo coſulere veteris poëſeos et archæologiæ Borealis ſtudioſis inſtituti noſtri tulit ratio. At et moles ſat magna, in qvam opus ſub prælo crevit, et dura in ſuppelectile libraria, præſertim papiro egeſtas nos inopes urget hos indices differre in tempus venturum litteris et generi humano benignius.

Hæc erant, qvæ peritos harum rerum æſtimatores et arbitros monere neceſſum duximus de editione, qvam ante plurimos annos ſuſcepimus; ſed qvam caſus varii, præcipue tamen hæc, qvæ intervenit, temporum atrocitas, diu retardavit.

Scripſimus Havniæ Kalendis Julii Anno MDCCCIX.

Gotd. Schlegel. Thorlacius. Kall. Olavſen.

Thorkelin.

HER HEFR EGILS SÖGU.

I. CAP.

AF KVELLDÚLFI BÚANDA.

Ulfr het madr *a*) ſon *b*) Biálfa. ok Hallberu dottur Ulfs hins óarga. hon var ſyſtir Hallbiarnar hálftrollz *c*) í Rafniſtu fódur Ketils Hængs. Ulfr var madr ſva mikill ok ſterkr. at eigi voro hans iafningiar. *d*) en er hann var á únga alldri. lá hann í víkingu. ok *e*) hernadi. med honum var í *) felagſkap ſá madr. er kalladr var *f*) Berdlu Kári. *g*) gófugr madr. ok hinn meſti afreksmadr at afli ok árædi. *h*) hann var berſerkr. Þeir

INCIPIT VITA EGILLI.

CAP. I.

DE KVELLDULFO COLONO.

Fuit vir nomine Ulfus, filius Biálfii & Hallberae filiae Ulfi animoſi, *ſororis vero Hallbiorni* ſemigigantis *in Rafniſta, qui pater erat Ketilli Hængi* (ſalmonis). *Ulfus tantus vir erat ſtaturâ & viribus, ut nemo ei aequalis exiſteret: hic inde ab adoleſcentia piraticae & armis operam dedit; uſus ſocio Kario Berdlenſi, viro nobili, & corporis robore animique fiducia inſigni; praeterea vî berſerkicâ*

a) H rſer add. A. B. i. e. *Jorundini.* || kynſtór F. *ſatrapa. nobilis.*

b) ok var Biálfa ſon M. b. G. H. J. N. i. e. *Holani* (D. S. i. e. *Guelpherbytani*).

c) or Hrafniſto. Iidem & Jörund. *de Hrafniſta.*

d) í Þann tíma í landinu, *eo tempore in regione* (illa). add. Hol. Guelph.

e) heriadi (ví a), *arma* (late) *circumtulit.* M. a. C. E. K. L. M. i. e. *Kálfalakenſes.* item A. B. F.

*) víkingu ok || hernadi ok. add. Guelph. Hol.

f) Berzlu Kári. Iidem.

g) hon var göfugmenni. Iidem.

h) omitt. Iidem & Jörundini.

ſkaplyndi. *d*) giördiz hann umſýſlumadr mikill. hann var hagr madr *e*) á tre ok iárn. ok giördiz hinn meſti *f*) ſmidr *g*). hann *h*) fór ok opt um vetrum í ſildfiſki med lagnarſkútu. ok med honum húskarlar margir. En er Þórólfr var á *i*) tvítugs alldri. Þá bióz hann í hernat. feck Kvelldúlfr honum lángſkip. til Þeirrar ferdar reduz ſynir Berdlu Kára: Eyvindr ok Aulvir. Þeir höfdu lid mikit. ok annat lángſkip. ok fóro um ſumarit í víking. ok öfludu ſer fiár. ok höfdu hlutſkipti mikit. Þar var nockur ſumur. er Þeir lágu í víking. en voro heima um vetrum med fedrum ſínum. hafdi Þórólfr heim marga dýrgripi. ok færdi födur ſínum *k*) ok módur, var Þá bedi gott til fiár ok mannvirdíngar. Kvelldúlfr var Þá miög á efra alldri. *l*) en ſynir hans voro *m*) roſknir.

dole patri ſimilis: is in re familiari adminiſtranda gnavus exſtitit, in fabrili opere lignario ferrarioque mature dexter, & in proceſſu temporis artifex: hibernis ſaepe menſibus in halecum piſcaturam levi navigiolo (Lenunculo) exiit, multis cum ſervis domeſticis. Thorolfus vigeſimo aetatis anno orſus eſt piraticam, nactus a patre triremem; addiderunt ſe ſocios Eyvindus & Aulver Berdlukauridae, quibus multa erat manus, & altera quoque triremis: eâ aeſtate ingreſſi piraticam, opes bene luculentas ex praeda ſortiti ſunt. Pluſculus dein aeſtates in piratica excubabant, hyemes vero ad lares paternos conſumebant. Thorolfus multas res pretioſas parentibus rettulit: tum bona erat copia rei gloriaeque parandae. Kvelldulfus jam magno erat natu: ſed filii ad virilem pervenerant aetatem.

2. CAP.

d) hann var, *erat*. Iidem, qui mox omittunt mikill.

e) vir. Iidem.

f) ſtórſmidr. Iid. & Jörund.

g) hanc periodum omittunt Guelph. Hol.

h) var á vetr í ſildveri, *excubabat in ſtatione halecum capiundorum*. Jörund. qui omittunt LAGNARSKÚTU; per quam vocem, vir doctiſſimus, Dominus Joh. Finnæus, ſuper ea á me conſultus, *navigium glaciale* (Isbaad) intelligi exiſtimat; ego putabam Lagnar, quaſi Lagnadar dici: *quod quovis facile verti & applicari poſſet.* (vel poſſet derivari a verbo AT LIGGIA, navigium in quo excubari poſſet, & tolerari ſi ita res ferret, per aliquod tempus, maris injuria).

i) tvítugs. Á.

k) omitt. Guelph. Hol. qui mox habent: honum vard — virdingar, *facile illi res & laus acceſſit.*

l) er. Alii Cod. *cum.*

m) á legg komnir, *adulti eſſent.* Iidem.

2. CAP.

AF AULVI HNÚFU.

Audbiörn het þá konúngr yfir Firdafylki. Hróalldr het iarl hans. en Þórer ſon iarlſins. Þá var *n*) Atli hinn miófi iarl. hann bió á Gaulum. hans börn voro þau *o*) Hallſteinn. Hólmſteinn. Herſteinn. ok Sólveig hin fagra. Þat var á einu hauſti. at fiölment var á Gaulum at *) hauſtblóti. Þá ſá Aulver Hnúfa Sólveigu. ok giördi ſer *p*) um tídt. ſidan bad hann hennar. en iarlinum þótti manna munr. ok villdi eigi gipta hana. Sídan orti Aulver *q*) mörg manſaungs *r*) kvædi. Sva mikit giördi Aulver ſer *s*) um Sólveigu. at hann *t*) let af herförum. *u*) ok voro þá í herförum Þórólfr ok Eyvindr Lambi *x*).

CAP. II.

DE AULVERE HNUFA.

Ea tempeſtate Audbiörnus erat regulus in tractu Firdafylki; ejus Comes Hroalldus, filium habebat Thorerem: tunc Atlius gracilis *Comes florebat, Gaulis ſedem tenens; ejus liberi erant Hallſteinn, Holmſteinn, Herſteinn, & Solveiga* nitida. *Autumno quodam frequens pollu&tum autumnale habitum eſt Gaulis. Tunc Aulver Hnufa Solveigam aſpexit, & amore captus, in uxorem ambiit: abnuit Comes, conditionis inaequalitatem intuens, (aeſtimans). Multas poſt eam repulſam elegias cecinit Aulver, & Solveigam usque adeo deperiit, ut militiae nuncium remitteret. Thorolfus vero & Eyvindus Lambius in ea perſeverarunt.*

n) annar (ok) iarl Atli hinn miqui (miófvi) han redi fyrir á &c., *alius item erat Comes — qui praeerat Gaulis.* Hol. Guelph.

o) Haffteinn ok Hálmſteinn (Hálmſteinn. Holfſteinn) Herſteine omiſſo. Hol Gu. || Jör. quoque Haffteinn, ſed in numero cum textu conveniunt. || Þorſteinn J.

*) hauſtboda A'ii. *convivium autumnale.*

p) dátt vid hana, *in familiaritatem ejus ſe inſinuavit.* Guelph. Hol. || títt um þad. ok, *nihilque de ea re cunctatus.* Jörund.

q) manſaung um hana, *de illa.* Gu. Hol.

r) erendi, *verſus amatorios.* B. F.

s) ad. addunt Jörund.

t) letti (af), *deſiſteret.* Jörund Guelph. Hol.

u) en þeir voro ſamt, *ſed nihilominus.* J.

x) ok vard þeim gott til fiár, *& facili quaeſtu uſi ſunt.* add. Jörund.

3. CAP.

UPPHAF RÍKIS HARALLDZ HÁRFAGRA.

Haralldr ſon Halfdánar ſvarta hafdi tekit arf eptir fódur ſinn *y*). hann hafdi
A.C 866. þeſs heit ſtreingt. at láta eigi ſkera hár ſitt *z*) ne kemba fyrr enn hann veri einvalldz konúngr yfir Noregi. hann var kalladr Haralldr *) Lúfa. Sídan bardiz hann vit þá konúnga er næſtir voro. ok ſigradi þá. ok eru þar lángar þ) fráfagnir. Sidan eignadiz hann Upplönd. Þadan fór hann nordr í Þrándheim. ok átti þar margar orroſtur ádr hann yrdi einvalldi yfir ollum Þrændalögum. Sídan ætladi hann at fara nordr í *æ*) Naumudal. á hendur þeim brædrum
A.C. 868. Herlaugi ok Hrollaugi. er þá voro konúngar yfir Naumudal. En er þeir brædr ſpurdu til ferdar hans. þá geck Herlaugr í haug þann

CAP. III.

AUSPICIA DOMINATIONIS HARALLDI PULCRICCMI.

Inter hæc Haralldus Halfdani nigri *filius ſucceſſerat patri; is* †) *voto ſe obſtrinxerat, intonſum impexumque fore, donec ſolus Norvegiae imperitaret; hinc Lufae fortitus eſt cognomen. Vicinos primum regulos bello invaſit vicitque; quod fuſius narrant hiſtoriae; ita potitus Uplandis, boream verſus in Thrandheimum movit: hic multa geſſit praelia, donec univerſos Thrandorum fines in ſuam ſolius poteſtatem redegiſſet. Inde in Naumudaliam, boream verſus, iter affectabat; Herlaugum Hrollaugumque fratres qui tum regnabant ibi,* ††) *aggreſſurus. Sed adventu ejus audito, Herlaugus cum viris*

y) í vík auſtr, *in Vicba orientem verſus.* add. Hol. Guelph Jörund.

z) ok ecki kemba ſer Jör. fyrr in Guelph. Hol. poſt ſitt non ineleganter collocatur.

*) Liúfa L.

þ) fráſögur. Iidem & Jör.

æ) Naumudali, *Naumuddlos* Jör. Hol. Guelph. & horum alter ante, ætladiz.

†) *Celeberr. Schönning* (*Norſk. H* *p.* 63.) *hoc votum Anno* 88 *rit.*

††) *Haec ad annum ſequente* *Schönning* (*Norſk. Hi* *ut ea quae referentu* 870, *& legatio Öl* *& Thorolfi in ſo* *ad annum* 871 *p* *relatione aptiv*

þann *a*) med xij mann. er ádr *) hofdu þeir gera látid. *b*) ok voro at þriá vetr. var sídan haugrinn aptr lokinn. En Hrollaugr konúngr velltiz or konúngdómi. ok tók upp iarls rett. ok fór sídan á valld Haralldz konúngs. ok gaf *c*) upp ríki sitt. Sva eignadiz Haralldur konúngr Naumdæla Fylki. ok Hálugaland. Setti hann þar menn *d*) yfir ríki sitt. Sídan bióz Haralldr konúngr *e*) or Þrándheimi med skipalidi. ok fór sudr á Mæri. átti þar *f*) orrostu vit *g*) Húnþióf konung. ok hafdi sigr. fell þar Húnþiófr. þá eignadiz Haralldr konúngr Nordmæri ok *h*) Raumsdal. en Sölvi Klofi son Húnþiófs hafdi undan komiz. ok fór hann á Sunnmæri til *i*) Arnvidar konúngs. ok bad hann ser *k*) fulltíngs. ok sagdi sva. Þótt þetta *l*) vandrædi hafi [illegible]rit oss at hendi. þá mun eigi lá[illegible] *m*) sama [illegible]rædi mun til *n*) [illegible]na. því at

viris duodecim intravit tumulum, quem fratres per triennium extrui fecerant; hic ubi se vivum sepeliverat, alter frater Hrollaugus, solio devolutus, Comitis titulo suscepto, se & regnum suum in Haralldi potestatem dedit. Ita Naumdalia & Halogia in Haraldi ditionem venere; quibus praefectos imposuit. Secundum haec Thrandheimo copiis navalibus movens, austrum versus in Maehriam tendit, ejusque dynasta Hunthiofo victrici acie caeso, Maehriam borealem & Raumdaliam suae ditioni adjecit; elapsus vero fuga Sölvius varus *filius Hunthiofi, ad Arnvidum Austro-Maehriae regulum, his eum verbis ad opem sibi ferendum sollicitavit. Non erit diu donec eadem tibi calamitas superveniet, quae nuperrime nobis accidit, subjectis nimirum, & ad animi sui lubidinem* in

A.C. 868.

[illegible]inn). Guelph. [illegible] han, *ipse ex*[illegible] [illegible]oro at. mal[illegible] Jör. || [illegible] voro sídan [illegible] *tres er*[illegible] [illegible] *ulus*, [illegible] [illegible] [illegible] Þ[illegible] Gu[illegible]

[illegible]*raeliis*. K. J. L. M. [illegible] Hol. [illegible] || Naums- Naumu- [illegible] Hol. [illegible] [illegible]lutur. Iidem. || at ydr. Guelph. Hol.

A.C. 868. at *o*) Haralldr ætla ek at ſkiótt man her koma. Þá er hann hefir *p*) alla menn þrælkat ok úþiád ſem hann vill á Nordmæri. ok í Raumsdal. Munu þer hinn ſama koſt fyrir höndum eiga. ſem vær áttum. at veria ſe ydvart ok frelſi. ok koſta þar til allra þeirra manna er ydr *q*) er lids at van. ok vil ek biódaz til med mínu lidi. *r*) móti þeſsum oſſa ok *) újafnadi. En at ödrum koſti. munu þer *s*) vilia taka upp þat rád ſem *t*) Naumdælar gerdu. at gánga med *u*) ſiálfvilia í ánaud. ok geraz þrælar Haralldz. Þat þótti födur mínum *x*) ſigr. at deyia í konúngdómi med fæmd. helſdr en geraz *y*) undirmadr annars konúngs á gamals alldri. hygg ek at þer muni ok ſva þikia. ok ödrum þeim er nockurir *z*) ero bordi. ok

in ſervitutem redactis, cunctis Maehriae ſeptentrionalis Raumsdaliaeque incolis, huc mature venturum puto Haralldum; tunc eadem vobis conditio, ac nobis amplectenda erit, ut fortunas libertatemque veſtram defendatis; omnibus in id hominibus, unde vobis aliqua ſpes eſt auxilii, adhibitis: & ego quidem cum meorum reliquis, exhibeo me ad occurrendum ferociae huic & tyrannidi. Niſi alteram mavelis conditionem; ad exemplum ſcilicet Naumdalenſium ultro jugum ſervitii ſubire. In victoriae loco poſuit pater meus, inter regnandum glorioſe mori, potius qvam in ſenectute alterius regis ſubditum fieri: ſic te quoque exiſtimaturum credo, ut & alios qui aliquid valent, & generoſae pertinaciae ſtudent (& conſtantiae ſtudio ducuntur).

o) ek get Haralld ſkiótt munu &c. Guelph.

p) ádr undir ſik brotid ok þrælkat Guelph. Hol. || þrekad ok áþiad, *vexatis* &c. Jörund.

q) vilia lid veita, *qui vobis opitulari velint.* Guelph. Hol.

r) at mæta med ydr, *tecum* L veita ydr uppreiſt G. Guelph. uppreiſtu N. *ad fulciendum te meo ſubſidio (adjutorem tibi) contra hanc* &c. quod vero neſcio num recte dicatur. || veita uppreiſt, *ad injurgendum contra* &c. vel *bellum moliendum.* M. b. conſentit Jör. hefia uppreiſt. || veita ydr. H. *ad opem tibi ferendum, contra* &c.

*) ofmetnadi, *inſolentiam.* Guelph. Hol.

s) vilia. male omitt. Ii lem.

t) Naumdælir. Idem. L. M.

u) ſiálfrædi lidem. ſiálfviliandi Jör.

x) ſamd Gu. Hol. vegr Jör. *honoris.* || priores, med fæmd, recte excludunt.

y) undirkóng, *regulum tributarium.* Jör.

z) (menn) ero í ſkapi, *aliquid (virilis) animi habent* Jör. Guelph. Hol. primi vero quod ſequitur omittunt.

ok kappsmenn vilia vera. Af ſlíkum forſölum var konúngrinn faſtrádinn til þeſs. at ſamna lidi ok veria land ſitt. bundu þeir Sölvi þá þ) ſamlag ſitt. ok ſendu æ) ord Audbirni konúngi er red fyri Firdafylki. at hann ſkyllidi *a*) koma til lids *b*) vid þá. En er ſendimenn komo til Audbiarnar konúngs. ok báru hönum þeſſa ordſendíng. þá rez hann um vid vini ſína. ok redu honum þat allir at ſamna lidi. ok fara til mótz vid Mæri ſem honum voro ord ſend til. Audbiörn konúngr let ſkera upp herör. ok *c*) fara herbod um allt ſitt ríki. hann ſendi *d*) menn til ríkismanna at boda *) þeim til ſín. En er ſendimenn konúngs komu til Kvelldúlfs. ok ſögdu honum *e*) ſín erendi. ok þat

tur). *His adhortationibus excitatus rex, coactâ manu terram ſuam propugnare, firmiter decrevit: foedereque, cum Sölvio, contracto, legatos ad Audbiornum Fiördorum regulum amandavit, qui flagitarent ut auxilio iis veniret. Venientes ad Audbiornum exponunt mandata ſua. Audbiornus cum amicis conſultat quid facto opus ſit: uno ſuadent ore, copias, ad poſtulatum legatorum conſtribat, & Maehrenſibus ſe conjungat. Nec mora,* †) Sagittam militarem incidi *curat regulus, imperatumque arma capiendi totam ſuam ditionem pervolare; mittit (ſigillatim) qui proceres univerſos ſibi arceſſant. Hi ad Kvelldulfum vecti, negotia ſua, mandatumque reguli, ex-* A.C. 868.

þ) ſaman lag. Guelph. Hol.

æ) menn ok ord. Iidem.

a) ſafna lidi, ok fara (í) til mótz vid Mæra konúng, ſem honum væri ord ſend, *ut contraheret copias, & pro legationis poſtulatis, regi Mærenſi jungeretur.* Hol.

b) med þeim. Jör.

c) ſendi um ſitt ríki, *eam per regnum ſuum circummiſit.* Guelph. Hol.

d) ok ord ríkismönnum. ok bad þá koma á ſinn fund, *mandata dedit ad proceres, & eos ad ſe arceſſivit.* Iidem.

*) þá. L. M.

e) konúngs vilia. at han kæmi med alla ſína menn vopnfæra á konúngs fund, *voluntatem regis, uti Kvelldulfus cum omnibus ſuis qui armis eſſent idonei* &c. Guelph. Hol.

†) *Ita ad verbum has voces reddidi, quod credo, tale* ſignum evocationis in militiam, *in medium ſagittae fuiſſe formatum; uti monerentur incolae celeriter ad arma eſſe coeundum. Non tamen me fugit quod verbum* AT SKERA UPP, edere, promulgare *ſignifices, unde* UPPSKÁTT, apertum, publicatum; *poſſis itaque per me vertere:* edictum evocationis in militiam promulgavit.

A.C. 868. Þat at konúngr vill at Kvelldúlfr komi til hans med alla húskarla ſína. *f*) Kvelldúlfr ſvarar ſva. Þat mun konúngi ſkyllt þíkia *g*) at ek fara med honum. ef hann ſkal veria land ſitt. ok ſe heriat *h*) í Firdafylki. en hitt ætla ek mer *i*) allóſkyllt at fara nordr á Mæri. ok beriaz þar. ok veria land þeirra. er ydr þat *k*) ſkiótaz at ſegia. Þá er þer hittid konúng ydvarn. at Kvelldúlfr mun heima ſitia um *l*) þetta herhlaup. ok *m*) hann mun eigi herlidi ſamna. ok eigi gera ſína þá heimanferd. at beriaz móti Haralldi Lúfu. Því at ek hygg. at hann hafi *o*) þar byrdi *p*) gnóga hamingiu. er konúngr varr hafi eigi *q*) krepping fullan. Fóro ſendimenn heim til konúngs. ok ſögdu honum erendis lok ſín.

expediebant, uti cum univerſa domeſticorum caterva ad eum ſe ſiſteret Kvelldulfus; is hunc in modum reſpondit: jure exiſtimaverit rex, mei id eſſe muneris, ut ſi armis petatur tractus Fiordenſis, ſuam regionem defenſurum ſequar; hoc vero ab officio meo prorſus alienum judico, ut in Maeriam borealem abiens, ibi pugnem, & alienam regionem tuear; reduces igitur, hoc regi veſtro, maximo cum compendio, renunciaveritis: Kvelldulfum, inter hos bellicos impetus, domi manſurum, nec militem contracturum, nec iſtius expeditionis ſocium fore, quae adverſus Haralldum Lufam *dirigatur; ut quem ſolidam fortunae ſarcinam habere intelligam, ubi noſter regulus ne plenum quidem pugillum (hapſum, manipulum) habeat. Legati reduces, exitum negotii, regi expoſue-*

f) Þá ſvarar han. Iidem & Jör.

g) at. usque ad ef. omitt. Guelph. Hol.

h) fylki hans, *ejus ditio.* Iidem.

i) med öllu óſkillt. Jör.

k) at ſegia ſkiótt ok ſkörulega at &c. *hoc vobis dicendum eſt, breviter & ſerio (libere, praeciſe) me* &c. Hol.

l) þeſſu herför, *hanc expeditionem.* Gu. Hol.

m) farn hvergi. edr lidi ſafna. ad beriazt vid Har. k. *nec usquam iturum, nec milites contracturum, ad pugnandum cum R. Har.* Iidem.

o) birgdir (byrdir) gnógar ok hamíngiu. er kóngr er. enn kóngr vor &c. *opes ſufficientes & fortunam, qui rex eſt, ſed noſter rex.* K. L. M. inepte; byrgdir autem penus, copiam, ſignificat, & ſatis eleganter ſtat, ſi voc. ok, &, er kóngr er, expunxeris.

p) göfugrar, *illuſtris, auguſtae.* Jör. || nóga byrdi ſigurs. ok &c. *ſufficientem victoriae.* Guelph. Hol.

q) kneppíng. Jörund. forſan melius, â voce KNEFI ita dicatur, quod pugno compreſſo includitur.

sín. *r*) en Kvelldúlfr sat heima *s*) at búum sínum.

4. CAP.

BARDAGI HARALLDZ KONÚNGS OK AUDBIARNAR.

Audbiörn konúngr fór med lid sitt. þat er honum fylgdi. nordr á Mæri. ok hitti þar Arnvid konúng. ok Sölva Klofa. ok höfdu þeir allir saman her mikinn. Haralldr konúngr var þá ok *t*) nordan kominn med sínu lidi. ok vard fundr þeirra fyrir *u*) innan Sólskel. var þar orrusta mikill. ok mannfall mikit *x*) í hvarratveggiu lidi. þeir felldu úr Haralldz lidi. jarlar ij Asgautr ok Asbiörn. ok ij synir Hákonar Hladajarls. Griótgardr ok Herlaugur. ok mart annat stórmenni. En af lidi Mæra *y*). Arnvidr konúngr. ok Audbiörn konúngr. en Sölvi *z*) Klofi komst undan á flótta. ok var sídan víkingr mikill.

fuerunt; Kvelldulfus apud penates suos permansit.

CAP. IV.

PUGNA REGIS HARALLDI CUM AUDBIORNO.

Rex Audbiornus, manum, quae signa A.C. 869. *ejus sequebatur, in Maehriam borealem duxit, ubi Arnvidum regulum & Sölvium* varum *obvios habuit. Eorum tres cohortes junctae, magnum exercitum effecerunt; sed & rex Haralldus a septentrione venerat. Intra Solskelam inita est pugna, ingens sane, & cum ingenti utrinque strage: ceciderunt ex Haralldianis, Asgothus & Asbiornus Comites, nec non Griotgardus & Herlaugus filii Haconis Hlada-comitis, praeter multos alios illustres viros; E Maehrensibus ceciderunt reges Audbiornus & Arnvidus, Sölvius autem* varus *fuga evasit, & totus ad*

r) at Kvelldúlfr sat heima. ok allt lid hans, *Kvelldulfum cum universa manu sua domi permanere*, Guelph. Hol.

s) í þat sinn, *ea vice*. Jörund.

t) nordr þar. Guelph. Hol. inepte.

u) nordan Sallsterk, *a septentrione Sallsterko*. Jörund. || sunnan Sólkel, *a meridie Solkel*. Gu. Hol. Sólskel haud dubio rectum, quam inter insulas Edda recenset.

x) af hvarumtveggiuth. hvorutveggium. Hol. Guelph.

y) konúngs. fell han sialfr. ok Audbiörn &c. *rex Maerensis ipse cecidit, & Audbiornus*. Guelph. Hol.

z) kóngson, *regius adolescens*. Alii.

A. C. 870. af at þú ert göfugr madr. ok *m*) ſtórættadr. muntu eiga koſt af honum virdíngar mikillar. er konúngi mikit kapp á því. at hafa med ſer þá menn. at hann ſpyrr at afreksmenn ero at afli ok hreyſti. Kvelldúlfr ſvarar. ſagdi at hann var þá madr gamall. ſva at hann var þá ecki *n*) herfærr. at vera úti á herſkipum. mun ek nú heima ſitia. ok láta af *o*) at þióna konúngum. *p*) þá mællti ſendimadr. láttu þá fara ſon þinn til konúngs. hann er madr *q*) mikill. ok garpligr. mun konúngr giöra *r*) þik lendan mann. ef þú vill þióna honum. Ecki vil ek ſagdi Grímr giöraz lendr madr medan fadir minn lifir. því at hann ſkal vera yfirmadr minn medan hann lifir. Sendimenn fóru í brott. en er þeir komu til konúngs. ſögdu þeir honum *s*) allt þat er Kvelldúlfr hafdi rædt fyrir þeim. Konúngr vard vid *t*) ſtyggr. ok *u*) mællti um nockurum ordum. *x*) ſagdi at

& genere nobilis; magnos illi honores in promtu fore apud principem, qui multum ſtuderet, viros, corporis animique virtute praeclaros, ſecum habere. Kvelldulfus excepit: ſenectutem ſuam oſtendens, per quam amplius aptus non eſſet militiae adeundae, minime claſſicae; quod reſtet aetatis domi acturum, & a regum miniſteriis deſtiturum. Tum legatus: ideo mitte regi filium, magnum ſtatura adoleſcentem, & qui fortem virum promittit; (& ad Grimum verſus:) quodſi regis ſatellitium ingredi vis, ad ſatrapae faſtigium rex te evehet. Grimus excepit: ſatrapae faſtigium mihi ſordet vivo patre; quem mihi imperare oportet quoad ſuperat (in vivis eſt). Legati ita diſceſſerunt, & ad regem redeuntes, quicquid cum iis diſſeruerat Kvelldulfus expoſuerunt; Rex indignatione tactus, nonnulla in eam rem verba elocutus

m) ſtórrar ættar. Guelph. Hol.

n) tilfærr, *idoneus*. Guelph. Hol.

o) herförum, *expeditionibus*. Jörund.

p) þeir ſvörudu, *reſpondebant legati*. Gu. Hol.

q) giörfiligr, *praeſtantis viri ſpeciem praebet*. Iid.

r) hann, *illum*. Iidem. Jör. & mox ef hann, *ſi ille velit*.

s) hvörſu farid hafdi med þeim Kvelldúlfi. ok hvat þeir höfdu fyrir honum rædt, *eventum negotii ſui cum Kvelldulfo, & quae apud eum diſſeruerant*. Guelph. Hol.

t) reidr, *iratus*. Iidem.

u) ræddi þó fátt um, *tamen pauca de ea re loquebatur*. Iidem.

x) kuad þá mundu vera ſtóra menn. eda hvat munu þeir ætla fyrir at berazt, *animo eſſe elato; nam quo praeſidio ſunt uſuri?* v. ſimplicius, *quid incoeptabunt?* Iidem.

at þeir mundu vera menn ſtórlátir. eda hvat þeir mundu fyrirætlaz. Aulver hnúfa var þá nærr ſtaddr. ok bad konúng *y*) vera eigi reidan. ek mun fara á fund Kvelldúlfs. ok mun hann *z*) vilia fara á fund ydvarn. þegar er hann veit at ydr þikir þ) máli ſkipta. Sídan fór Aulver á fund Kvelldúlfs. ok ſagdi honum at konúngr var reidr. ok eigi mundi *æ*) duga. nema annarrhvarr þeirra fedga færi til konúngs. ok ſagdi *a*) at hann myndi fá virding mikla af konúngi. ef þeir villdi hann þýdaz. Sagdi frá mikit. ſem ſatt var. at konúngr var gódr *b*) mönnum ſínum. bædi til fjár. ok metnadar. Kvelldúlfr ſagdi. at þat var hans hugbod. at ver fedgar munum ecki *c*) bera gæfu til þeſſa konúngs. ok mun ek ecki fara á fund hans. En ef Þórúlfr kemr heim í ſumar. þá mun hann *d*) audbedinn þeſſar farar. ok ſva at giöraz konúngs madr. Segdu ſva konúngi. at ek mun vera vinr hans. ok alla

eloçutus eſt; oſtendens procul dubio alte eos A.C. 870.
ſpirare, at quid ſibi (cum iſtis ſpiritibus) vellent? Aulver Hnufa forte praeſens, oravit regem ut iram deponeret: &, adibo, ait, Kvelldulfum, qui lubenter ad te veniet, cum id a te in aliquo diſcrimine poni (id tua intereſſe) cognoverit. Mox ad Kvelldulfum profectus, ſtomachum regis monſtrat, impendensque periculum, niſi aut pater aut filius ei (regi) ſe iiſtaret: magnam illi apud regem dignitatem pollicetur, ſi illius animum ſibi conciliare ſtuderet. Tum, quod res erat, multis verbis praedicat bonitatem regis erga ſuos, cum in muneribus, tum in honoribus (in eos conferendis). Kvelldulfus ſignificabat: ita ſibi animum praeſagire, ut exigua ſibi & filiis fortuna apud hunc regem deſtinata ſit; ideo ſe ad eum non iturum. Thorolfum vero, ſi illa aeſtate redeat, facile exoratum iri, uti hoc iter ingrediatur; & regis ſatellitio inſcribatur; nunciaret haec regi Aulver; Kvelldulfum ejus amicum fore, omnes-

y) eigi vera Omn. ceteri.
z) vilia. omitt. Hol. Gu. & hi mox habent, ydarn.
þ) varda. Iidem.
æ) ſua búit hlyda, *neque hoc ipſis expedire.* Iid.
a) þar virding vid liggia at vikiaz undir hans vilia, *hoc eſſe momentum honoris* (eorum), *ejus voluntati obſequi.* Iidem.
b) hæjarmönnum, *ſuos domeſticos, ſatellites.* Jör. || vinum ſínum, *amicos.* Guelph. Hol.
c) til bera gæfu. Iidem. mox Jörund. konúngs þeſſu.
d) fúſs, *voluntem* (promtum) *hoc iter ſuſcepturum.* Guelph. Hol.

A.C. 870. *e*) alla þá er at mínum ordum láta. hallda til vináttu vid hann. ek mun ok hallda *f*) hinu ſama um ſtiórn ok umbód af hans hendi. ſem ádr hafda ek af fyrra konúngi. ef konúngr vill at ſva ſe *g*) ok enn ſídarr. ok ſiá hverſu ſemz med oſs konúngi. Sídan fór Aulver aptr til konúngs. ok ſagdi honum at Kvelldúlfr mundi ſenda honum ſon ſinn. ok ſagdi at ſá var betr tilfallinn. er þá var eigi heima. Let konúngr þá vera kyrt. fór hann þá um ſumarit inn í Sogn. en *h*) er hauſtadi bióz hann at fara nordr til Þrándheims:

omnesque, apud quos dicta ſua aliquem locum habeant, ad ejus amicitiam ſequendam (amicitiae ſtudium) impulſurum; praetera, ſi ita regi in poſterum videatur, imperium & praefecturam provinciae, ab anteceſſore ejus in ſe collatam, illius nomine adminiſtraturum: ita, quo modo regi ſecum conveniat, viſurum. Aulver recedens ad regem, Kvelldulfum miſſurum eſſe filium, refert; abfuiſſe vero domó, qui melius conveniret ſatellitio. Rex hactenus placatus, hac aeſtate Sognum ingreſſus eſt. Autumno vero inſtante reditum in Thrandheimum inſtituit.

6. CAP.

VIDRTAL KVELLDÚLFS OK ÞÓRÓLFS.

Þórólfr Kvelldúlfsſon ok Eyvindr Lambi komu um hauſtit heim úr *i*) víking. fór Þórólfr til fódr ſíns. taka þeir ſedgar *l*) þá tal ſín í milli. ſpyrr Þórólfr eptir hvat

CAP. VI.

COLLOQUIUM KVELLDULFI ET THOROLFI.

Eodem autumno á piratica reverſi ſunt Thorolfus Kvelldulfi & Eyvindus Lambius. Thorolfus ad patrem conceſſit; ineunt ſtatim inter ſe colloquium. Thorolfus percontatur, quid

e) allir þeir er &c. ſed hallda til — omittunt. *atque omnes — fore regis amicos.* Ceteri omnes.

f) hætti hinum ſama um ſtiórn af minni hendi, *quantum ad ſe attineat eodem ſe modo imperium geſturum* atque in ſe collatum fuerit Guelph. Hol.

g) ok enn ſidar mun ſiáz hvörſu ſemzt med ockr konúngi, *at deinceps viſum iri, quomodo inter ſe & regem convenerit.* E. K. J. L M.

h) þá heim nordr er hauſtadi — *in ſeptentrionem domum reverſus eſt.* Guelph. Hol.

i) víkingo. Jörund.

l) brátt. Hol. Guelph.

hvat *m*) verit hefer í erendum þeirra manna. er Haralldr ſendi *) þagat. Kvelldúlfr ſagdi. at konúngr hafdi til þeſs ord ſent. at *n*) Kvelldúlfr ſkylldi giöraz madr hans. edr ſonr hans annarrhvarr. Hverneg ſvaradir þú kvad Þórólfur. Ek ſagdi ſva ſem mer var í hug. at ek munda alldri gánga á hönd Haralldi konúngi. ok ſva mundu þid giöra bádir. ef ek *o*) ſkyllda ráda. ætla ek at þær *p*) lyktir muni á verda. at ver munim alldrtila *q*) hlióta af þeim konúngi. *r*) Þat verdr allmiög á annan veg ſagdi Þórólfr. en *s*) mer ſegir hugr um. Þviat ek ætla mik ſkulu af honum hlióta hinn meſta frama. ok til þeſs em ek faſtrádinn. at fara á fund konúngs. ok giöraz hans madr. ok þat hefi ek ſannſpurt. at hird hans er ſkiput afreksmönnum einum. Þiki mer þat allfýſiligt. at *t*) koma í þeirra *u*) ſvít. ef þeir vilia vid mer taka. ero

quid in mandatis habuiſſent regii legati ad parentem? Kvelldulfus reſpondebat: detuliſſe eos poſtulatum regis, ut aut ipſe aut unus ex filiis in ejus ſatellitium ſe daret. Quid tu ad hoc (reſpondiſti)? pergit Thorolfus. Cui pater; quod animus mihi dictabat, me nunquam ad ſatellitium ejus acceſſurum, imo nec vos, ſi meo ex arbitrio ageretis: vereor enim ne eo exeat res, uti á rege illo exitium nobis veniat. Thorolfus excipit; adeo longe aliter cedet res, quam ego praeſagio; ſummum enim honorem ab eo mihi polliceor: proinde cum animo meo fixum habeo, adire regem, & meum obſequium ei addicere; hoc enim pro vero comperi, ſatellitium illins ſolis conſtare viris, virtutis laude inſignibus, in horum admitti conſortium, ſi quidem admiſſione me dignum exiſtiment, res mihi videtur ſane quam optanda. A.C. 870.

m) undir eyrendum var konúngs ſendimanns. elegonter Jörund. || verit hefdi í tídendum, *quod nunzii tuliſſent.* ex Hol. M. b. N.

*) Omn. cet. Þángat.

n) ek ſkylldu (ſkylldi) &c. Guelph. Hol.

o) reda (redi). Guelph. Hol. || ſua munu þid giöra. ef ek ræd, *& ita vos ageris, ſi mea valet auctoritas.* Jörund.

p) muni lyktir á falla. Guelph. Hol.

q) af fá konungi þeſsum. Idem.

r) Þórolfr ſvarar. Þá verdr allt annan vegh. Gu.

s) þer bídr hugr um, *tu praeſagis.* Jör.

t) vera í þeirra ſueit ok ſamlagi, *eorum intereſſe coborti, & conſortio v. ſodalitio.* Hol. Guelph.

u) ſueit Omn. Cod. praeter Membr. Kalf. & hic recte, ac pro more antiquorum, qui ſaepe ſubſtituunt unam *I* duram, pro *ei.* vides vocabulum á Gallorum *ſuite* quantulum differat.

A.C. 870. eru þeir menn haldnir miklu betr. enn allir adrir í þeſsu landi. er mer ſva frá-ſagt konúngi. at hann ſe hinn milldazti af *x*) fegiöfum vit menn ſína. ok eigi ſídr þeſs aurr at gefa þeim framgáng. ok veita ríki þeim. er *y*) honum þikia til þeſs fallner. En mer ſpyrzt á þann veg til um alla þá er *z*) bakverpaz vilia vid honum. ok þýdaz eigi hann med vináttu. ſem allir verdi ecki þ) at manna. ſtauckva ſumir af landi á brott. en ſumir giöraz leigumenn. þiki mer þat undarligt fadir. um ſva vitran mann ſem þú ert. ok metnadargiarnan: er þú *æ*) villdir eigi med þöckum taka vegſemd þá er konúngr baud þer. *a*) En ef þú þikiz vera forſpárr *b*) um þat. at ver munim hlióta af konúngi þeſsum *c*) ófarnat. ok muni vilia vera várr úvinr. *d*) hví fórtu eigi þá til orruſtu móti honum

Porro iſti viri, quam egregie habentur! quantum ſuper omnes ceteros populares noſtros! ita enim de rege mihi narratur; eſſe eum in ſuos pecuniae munificentiſſimum, nec minus liberalem in iis ad honores provehendis, praefecturaque ornandis, quorum id ferre merita cenſet. Sed eam fere auditionem habeo, de his qui eum averſantur, nec per amica obſequia ei ſe inſinuare ſtudent, quod horum nemo profectus viro dignos faciat: pars terrâ fugiunt: pars †) mercenarii fiunt; nec ſat mirari poſſum te, pater, tam prudentem, tam ſtudioſum honoris, delatam á rege dignitatem, cum grati animi ſignificatione, acceptare noluiſſe. At providere tibi videris, perniciem nobis ab hoc regi impendere, ut qui infeſtus nobis eſſe decreverit: quin igitur, quaeſo, contra eum

x) fe. Guelph. Hol.

y) til þeſs ero fallner, *quorum id ferunt merita.* Guelph. Hol.

z) bakhverfazt J. K. L. M. *tergum illi obvertere*, i. e. ſpernere eum, *praeſumunt.* || í móti honum ero, *illi reſiſtunt, adverſantur.* Hol.

þ) at mönnum. K. J. L. M. || at neinu, *nihil de iis fiat (recidant in nihilum).* Hol. || verdi allir at láta minna, *omnes ſe ſubmittere coguntur.* Jörund.

æ) vill æi (villt), *nolle.* Guelph. Hol.

a) þikiz þú ok vera fyriſpár (forſpár). Guelph. Hol.

b) þeſs. eleganter Jörund.

c) alldrtila. edr ófarer, *interitum, aut perniciem* v. *cladem* Jörund.

d) því fórſtu. Jör. Hol.

†) *Ad mercenariam ſortem, devictos, non deditos, damnatos tradit* (Torf.)

um med konúngi þeim. er þú *e*) ert ádr handgenginn. Nú *f*) þiki mer þat ósæmiligazt. at vera hvartki vinr hans ne úvinr. *g*) Eptir geck þat. kvad Kvelldúlfr. er mer baud hugr um. at þeir mundu engir sigrför fara. er börduz vid Haralld Lúfu nordr á Mæri. en slíkt sama mun *h*) þat satt vera. at Haralldr mun verda at miklum skada minum frændum. En þu Þórólfr munt ráda *i*) vilia athöfnum þínum. ecki ottumz ek þat. þóttu komir í sveit med hirdmönnum Haralldz. at eigi þikir þú hlutgengr. edr iafn hinum fremstum í öllum mannraunum. varaz þú þat. at eigi ætlir þú *k*) höf fyrir þer. *l*) edr keppiz vid þer meiri menn. en eigi *) muntu fyrir vægia at helldr. En er Þórólfr bióz á brott. þá leiddi Kvelldúlfr hann *m*) ofan til skips. hvarf til hans. ok bad

eum tendisti cum rege, cujus ante in clien- A. C. 870.
tela fuisti? Ego indignissimum existimo, nec amicum ejus esse, nec inimicum. Illam, ait Kvelldulfus, animi mei praesensionem, quod de Haralldo Lufa nullam victoriam relaturi essent Maehrenses, eventus jam probavit; sed hoc itidem verum eveniet, quod magnam in familia mea cladem Haralldus dabit. Sed video te, mi fili, ad proprium arbitrium agere velle: non id vereor, ne inter satellites Haralldi loco tuo indignus videare, aut in adeundis laboribus pari cum primis passu non ambules; sed modum tibi ponere memento, nec contende cum superioribus (melioribus te); non tamen ideo de jure tuo concesseris. Thorolfum cum abiret, pater ad navem deduxit, amplexusque eum,

e) vart ádr med. ok handgenginn, *a cujus partibus antea eras, & in cujus verba juraveras.* Hol. Guelph.

f) Þætti mer þat sköruligra. at vera annathvart vin hans. eda óvin, *generosius existimarim, aut amicum ejus esse, aut inimicum.* Ibidem.

g) Kvelldúlfr svarar því at mer sagdi þat hugr. at þeir &c. *Kvellulfus respondet: quia animus mihi praedixit, quod de Haralldo* &c. Ibidem.

h) ok her, *idem hic eveniet.* Idem.

i) hlióta, *necesse est*, ut ad proprium agas &c. mox þínum ferdum. Guelph. Hol.

k) þer hófleysu, *cave ne immodica sibi sumas.* Idem.

l) ok eigi kepper iöfnu, *aemuleris cum* &c. Jërund.

*) máttu, *non t. i. debes te submittere.* L.

m) á götu. er han fór til skips, *in viam deduxit eum, cum navem peteret.* Guelph. Hol.

bad hann vel fara. ok *n*) bad þá heila hittaz *o*).

7. CAP.

AF BIÖRGÓLFI.

Biörgólfr het madr á Hálogalandi. hann bió í Torgum. hann var *p*) lendr madr ríkr ok audigr. *q*) en hálf-bergrifi at afli ok vexti. ok *r*) kynferd. hann átti ſon er het *s*) Bryniólfr. hann var líkr fedr ſínum. Biörgólfr var þá gamall. ok öndut kona hans. ok hafdi hann ſellt í hendr öll rád ſyni ſínum. ok leitad honum kvanfángs. Bryniólfr átti Helgu dóttr Ketils Hængs or Hrafniſtu. Bárdr er nefndr ſonr þeirra. hann var ſnemma mikill ok frídr ſýnum. ok vard hinn meſti atgervismadr. Þat var eitt hauſt. at þar var gilldi fiölment. ok voru þeir Biörgólfr fedgar í gilldinu göfgaſtir menn. Þar var hlutadr tvímenníngr á *t*) auptum. ſem ſidvenia var

valere juſſit, & ut ſalvi ſe reviſerent optavit.

CAP. VII.

DE BIÖRGOLFO.

Fuit vir in Halogia Biörgolfus nomine, incolens praedium Torgir dictum; dignitate ſatrapa, potens ac opulentus: magnitudine, robore, ac genere, ſemigigas; natum habebat ſimilem ſui, Bryniolfo nomen erat. Biörgolfus magno jam natu & viduus, ſatrapiae ac rei familiaris adminiſtrationem in filium transtulerat; eique uxorem conciliaverat Helgam, filiam Ketilli ſalmonis *de Hrafniſta. Eorum filio Bardo nomen erat; qui ab adoleſcentia ſtatim magnus corpore, & forma pulcher extitit, adultus vero, dotibus naturae & artis inſignis evaſit. Autumno quodam frequens convivium in praedio Biörgolfi celebratum eſt: erantque Biörgolfus cum filio inter convivas ampliſſimi; temporibus veſpertinis paria (conſeſſorum) per ſortes, pro*

n) bad. omitt. Iidem.

o) aptr. add. Iidem. &, fór Þórólfr þá nordr á konúngs fund, *inde Thorolfus boream verſus, ad regem profectus eſt.* Gu. hic A. Magnaeus ait Lacunam duorum foliorum in Membr. Guelph. occurrere. *p*) löndr. Kálf.

q) han var mikill ok ſterkr, *eras magnus ſtatura, & robuſtus.* Jör. S.

r) kynferdi (nove). Hol. L. M. J.

s) Biörnólfr. S. Jör.

t) ita & M. ſed öptnum. Jörund. S. L. J. K. || aupnum. Hol. ſingulae vero bigae combibonum ex mare & foemina conſtabant, qui ſibi invicem propinarent; morem hunc etiam apud illuſtres obtinuiſſe patet ex noſtro infra Cap. 48.

var til. En þar at gilldinu var sá madr. er *u*) Högni het. hann átti bú í *x*) Leku. hann var madr stóraudigr. allra manna frídaztr sýnum. vitr madr. ok ættsmárr. ok hafdi hafiz af sialfum sér. Hann átti dóttr allfrída. er nefnd er *y*) Hilldirídur. hún hlaut at sitia hiá Biörgólfi. töludu þau mart um kvelldit. leiz honum mærin fögur. Litla sídarr var slitid *z*) gilldinu. Þat sama haust giördi Biörgólfr *) gamli heimanför sína. ok hafdi skútu er hann átti. ok á þ) xxx menn. hann *æ*) kom fram í Leku. ok gengu þeir heim til húss xx. en x gættu skips. En er þeir komu á bæinn. þá geck Haugni á mót honum. ok fagnadi vel. baud honum þar at vera med sínu föruneyti. enn hann þektiz þat. ok gengu þeir inn í stufu. En er þeir höfdu afklædz. ok tekit upp yfirhafnir. Þá

pro more aetatis componebantur. Interfuit convivio Högnius colonus de Leka (insula); vir divitiis abundans; formâ perinsignis, cordatus, humili loco natus, & qui propriis auspiciis ad eam fortunam erat evectus. Is habebat filiam bene venustam, Hillderidam nomine; haec in convivio consessorem sortita est Biörgolfum; multa sermone inter se volvebant, hac vespera: pulchritudine virginis capiebatur senex. Paullo post convivium solutum est. Eodem vero autumno senex Biörgolfus, iter domo, celoce sua cum XXX hominibus, facit; & ad Lékam cum ventum esset, X hominibus ad custodiam navis relictis, cum ceteris XX ad domum ambulat. Eo venienti Högnius obviam processit, & amica salutatione exceptum rogat, ut cum comitatu apud se pernoctet; lubenter id acceptat senex. Ingrediuntur triclinium, vestimenta itineris deponunt; †) coenatioria (accubitoria

u) Haugi. Jör. S.

x) Lækium. Iidem. qui & nihil habent de Högnii ingenio & conditione.

y) Hilldrídur. Iidem. L. M. || Hilldrydr. male S. B.

z) gilldid. S. Jör. || gillinu. ex Hol. M. b.

*) hinn. add. Iidem.

þ) nær, *fere*. add. Hol.

æ) han fór til bæiar Haugn. ok feck þar gódar vidtökur. sídan voro bord upp sett. Hilldarídr dótter bónda bar &c. *ad praedium Haugi adiens, bene ibi excipiebatur, deinde mensae positae sunt; Hilldrida* &c. Ita haec contrahunt Jör. S.

†) *Hinc observare licet, priscis septentrionalibus, haud secus atque Graecis & Romanis in usu fuisse pallia convivialia sive accubitoria, in hoc peculiariter destinata, sive splendoris, sive commoditatis gratia, sive ne vestes meliores polluerent inter potandum.*

Þá let Högni bera inn ſkaptker ok mungát. Hilldirídr bóndadóttir bar öl geſtum. Biörgólfr kallar til ſín Högna bónda. ok ſegir honum. at erendi er þat híngat. at ek vil at dóttir þín fari heim med mer. ok mun ek nú giöra til hennar *a*) lauſabrullaup. En Högni ſá *b*) engan annan finn koſt. en láta allt ſva vera ſem Biörgólfr villdi. Biörgólfr keypti hana med eyri gullz. ok gengu þau í eina reckiu bædi. Fór Hilldirídur heim med Biörgólfi í Torgar. Bryniólfr let illa yfir þeſsi rádagiörd. Þau Biörgólfr ok Hilldirídur áttu ij ſonu. het annarr Hárekr. ok annarr Hrærekr. Sídan andaz Biörgólfr. en þegar hann var út *c*) hafidr. Þá let Bryniólfr Hilldirídi á brott fara med ſonum ſín-

bitoria, Syntheſes) ſumunt; poſt id Höguius, †)vas manubriatum, cum cereviſia inferri curat; Hilldirida filia promente cereviſiam. Interea Biörgolfus vocato ad ſe Högnio, ſignificat eam in rem ſe veniſſe, ut filiam ejus domum ſecum duceret; ideo ſtatim cum ea initurum compendiarias nuptias. Högnius in re praeſenti aliud non ſuſtinuit, niſi ſenis lubidini obtemperare; hic uncia auri virginem ſibi pactus, thori cum ea conſortium ea ſtatim nocte auſpicatus eſt, & eam deinde Torgas ſecum duxit; improbante rem (matrimonium) Bryniolfo. Suſtulit Biörgolfus ex Hilldirida duos filios, Harecum & Hrarecum. Poſt haec deceſſit, vix vero elatus fuerat, cum Bryniolfus Hilldiridam & ejus gnatos

a) ſkyndi brullaup. Iidem.

b) ſinn koſt öngvan væmna, *vidit nullam ſibi conditionem magis plauſibilem eſſe relictam, quam ut ſ. l. obtemperaret.* Iidem.

c) hafinn. J. K. L. M. || hafdr. male Hol.

†) *Cupam manubriatam, capedinem; hoc vaſis genere utebantur veteres in ſplendidioribus conviviis; non tamen erat potorium, ſed videtur potus ex eo in cornua fuiſſe hauſtus vel infuſus, & vas poſitum fuiſſe in menſa ad eam rem ſigillatim adhibita, quae* trapiza *veteribus (parva mutatione à Graeco τραπεζα) dicta fuit; quaſi* abacus, *Skiænk, Danice.* O. S. Helga: ij karlar ſettu trapizona ok ſkapkerit (*litt. t. per euphoniam abjecta*), *& nonnullis interjectis;* ij báro inn ölit. ɔ: *homines duo abacum, & capedinem (ſuo loco) ponebant — duo cereviſiam intro ferebant.* (*De Auſta regina coenam adventitiam parante filio Olao craſſo*). *Locus* Haralldſ. S. Hardr. *in* Hryggiarſtycki, *ubi agitur de controverſiis regis cum Halldore Snorrii filio, huc pertinet; ibi dicitur Halldorr dimidium potus, quod in cornu ſenis reſtabat, confeciſſe* (ufunnit) *i. e. ebibiſſe; tumque cornu ad* Skaptker *portare voluiſſe, nempe vel iterum inde implendum, vel in abaco ubi* Skaptker *ſtabat, reponendum.*

ſínum. Fór hún þá í *d*) Leku til fódur ſíns. ok fædduz þar upp ſynir Hilldiríd-ar. Þeir voro menn frídir ſýnum *e*) litlir vexti. vel viti bornir. líkir módur frænd-um ſínum. Þeir voro kalladir Hilldirídar ſynir. lítils *f*) virdi Bryniólfr þá. ok let þá ecki hafa af fódurarfi þeirra. Hilldi-rídur var erfingi Haugna. ok tók hún ok ſynir hennar arf eptir hann. ok biuggu þá í Leku. ok höfdu aud fiár. Þeir voro miög iamalldrar Bárdr Bryniólfsſon ok Hilldirídar ſynir. Þeir fedgar Bryniólfr ok Biörgólfr höfdu lengi haft finnferd ok finnſkatt. Nordr á Hálogalandi heitir fiördr *g*) Vefner. Þar liggr eý í firdinum ok heitir *h*) Aloſt. mikil eý ok gód. í henni heitir *i*) berr á Sandneſi. Þar bió madr er Sigurdr het. hann var audgaztr nordr þar. hann var lendr madr. ok ſpakr *k*) at viti. Sigrídr het dóttir hans. ok þótti koſtr beztr á Hálogalandi. hon var *l*) ein-berni hans. ok átti arf at taka eptir Sig-urd

gnatos loco demigrare faceret: ea Lekam ad patrem ſe recepit; hic adoleverunt gnati, forma pulchri, corpore parvi, nativis inge-nii dotibus pollentes, cognatis ſimiles; dicti vulgo Hilldiridídae; parvi eos fecit Bryn-iolfus, paternâque haereditate excluſit. Ma-ter vero cum filiis haereditario jure in bona paterna ſucceſſit, fortunisque praepollens Le-kam praedium incoluit. Bardus Bryniolfi annis fere aequalis erat filiis Hilldiridae. Hic cum patre munus legationis Finnicae, ad tributa exigenda, diu geſſerat. Eſt in Halogia ſeptentrionali ſinus, VEFNER *dictus; in ſinu inſula jacet ampla & bono ingenio, Aloſtam vocant; continet ea praedium Sand-neſiam* (lingulam arenoſam): *hoc colebat vir nomine Sigurdus, in iſtis partibus Ha-logiae facile ditiſſimus, praefectus provincia-lis, ſapientia haud vulgari praeditus. Fi-liam habuit Sigridam, quae puellarum Ha-logiae praeſtantiſſima cenſebatur, eam pro-lem unicam ſuſceperat, adeo ſpes ſuccedendi*

in

d) hic & antea Lekn. Hol.
e) myklir vexti, *magni ſtatura.* Iidem.
f) virdti, moderne. Ceteri fere.
g) Veſterfi K. L. M. || Veſter C. E. ſed in Kálf. ultimae litterae extritae, & Veſter tantum legi poteſt. || Veſtuer Hol. Edda inter ſinus vel maria recenſet VEFSNIR, parvâ a noſtro differentia.
h) á Loſt. Jör. L. S.
i) bær. Ceteri omnes praeter C. E.
k) ok vitri. L. VIX recte.
l) einbirne. Hol. M. moderne.

urd fódur ſinn. Bárdr Bryniólfsſon giördi heimanferd ſína. hafdi ſkútu ok á xxx manna. hann fór nordr í *m*) Aloſt. ok kom á Sandnes til Sigurdar. Bárdr *n*) hefer uppi ord ſín. ok bad Sigrídar. Því máli var vel *o*) tekit ok ſvarad líkliga. ok kom ſva at Bárdi var heitid meʏiunni. Rád Þau ſkylldu takaz at ödru ſumri. ſkylldi Þá Bárdr ſækia nordr Þángat rádit.

in univerſam rem paternam, illam manebat. Bardus Bryniolfi iter domo inſtituit, vectus celoce & XXX hominibus ſtipatus, tendit boream verſus ad Aloſtam: advectus Sandneſiam, Sigurdo negotium indicat, Sigridamque in conjugium ambit; petitio bene accepta, & humaniter reſponſum: ne multa; Bardo conjux pacta: Nuptiarum tempus in aeſtatem ſequentem, & locus apud patrem ſponſae conſtitutus eſt.

8. CAP.

AF BÁRDI. OK ÞÓRÓLFI.

A.C. 871. Haralldr konúngr hafdi Þat ſumar ſent ord *p*) ríkismönnum Þeim er voro á Hálogalandi. ok ſtefndi til ſín Þeim er *q*) ádr höfdu eigi verit á fund hans. Var Bryniólfr rádinn til Þeirrar ferdar. ok med honum

CAP. VIII.

DE BARDO ET THOROLFO.

Eadem aeſtate †) *Haralldus, qui nondum ſalutaverant eum, dynaſtas Halogiae, per miſſum mandatum ad ſe evocaverat. Bryniolfus cum filio Bardo non haeſitarunt id*

m) Loſt. Jör. S.

n) hefur upp. Hol. K. L. M. J.

o) ſuarad. ok blydliga, *ad petitionem bene & comiter reſponſum.* J. K. L. M.

p) ríkum mönnum. Jör. S.

q) ecki höfdu ádr komit &c. Iidem.

†) *Torfaeus alio loco (Hiſtor. Norv. Tom. II. pag. 18. 76.) receptionem Thorolfi in ſatellitium reges Haralldi, refert ad annum 872. Sed Schiönning loc. cit. pag. 80. annum 883 adſcribit; Quod ex ejus calculo, & interpretatione vocis* NORVEGR *ſequitur. Nam aſſertionem hiſtoricorum, quod rex Haralldus Norvegiam decennio ſibi ſubjecerit, ad Thrundiam, cum Halogalandia, ſolam reſtringit, quam ab anno 867 ad 876 ſubjugatam tradit. Loc. cit. pag. 59. Hinc diſcrimen in Chronologia virorum noſtra laude majorum:* Torfaei, *cujus calculum annorum margini adlevimus;* & Schiönningii, *qui expeditionem Haralldi in Sunumæriam, & legationem ad Kvelldulfum, ad annum 882, praelium Hafursfiördenſe ad annum 885, mortem Thorolfi ad annum 890, & iter Skallagrimi in Islandiam ad annum 891 refert.*

honum Bárdr ſon hans. Fóro þeir um hauſtid ſudr til Þrándheims. ok hittu þar konúng. tók hann vit þeim *r*) allfeginſamliga. giördiz Bryniólfr þá lendr madr konúngs. feck konúngr honum veizlur miklar adrar en ádr hafdi hann haft. hann feck honum ok Finnferd. *s*) konúngs ſýſlu á fialli. ok Finnkaup. Sídan fór Bryniólfr á brott. ok heim til búa ſinna. en Bárdr var eptir. ok giördiz konúngs hirdmadr. Af öllum hirdmönnum virdi konúngr meſt ſkálld ſín. þeir ſkipudu annat aundvegi. þeirra ſat *t*) innazt Audunn *u*) ſlſkællda. hann var ellztr þeirra. ok hann hafdi verit ſkálld Hálfdánar ſvarta ſödur Haralldz konúngs. þar næſt ſat *x*) Þórbiörn hornklofi. *y*) en þar næſt ſat Aulver hnúfa. en honum it næſta var ſkipat Bárdi. hann var þar kalladr Bárdr hvíti. eda Bárdr ſterki. hann virdiz þar vel hverium manni. med þeim Aulvi hnúfu var *) felagſkapr mikill. Þat ſama hauſt komu til Haralldz konúngs. þeir Þórólfr Kvelldúlfsſon. ok Eyvindr Lambi ſon

id iter ingredi; & autumno meridiem verſus in Thrandheimum profecti, regem ibi conveniunt; is perhilariter eos accepit: Bryniolfum ſatrapam ſuum conſtituit, amplaque ei munera, ſupra quam antea habuerat, attribuit, quin & coactionem tributi Finnici, privilegium mercaturae Finnicae, & praefecturam regis montanam dedit. Poſtea Bryniolfus domum remeavit; Bardus inter ſatellites regios aſſumtus, reſtitit. Summum in his locum exiſtimationis apud regem tenuerunt poëtae ipſius, alteramque ſedem honorificentiſſimam in palatio; eo quidem ordine, uti intimus ſederet Odunus ſatyricus, *quippe maximus erat natu, poëtaeque officium ſub parente regis Halfdano* nigro *geſſerat; dein Thorbiörnus Hornklofius* (cornuſiſſor), *tunc Aulver Hnufa ſederunt. Infra hunc collocatus eſt Bardus Bryniolfi, nunc* candidi, *nunc* robuſti *cognomine in aula diſtinctus (notus); & bonae apud omnes exiſtimationis; ceterà Aulveri Hnufae copulâ ſocietatis conjunctiſſimus. Hoc autumno Thorolfus Kvelldulfi & Eyvindus Lambius* A.C. 871.

r) vel, *bene.* Iidem.
s) ok ſyſlu. ok Fialir. male Jör. S.
t) innſt. innſtr. L. J. M. K. || fyrſtr, *primus eorum.* Jör. S.
u) Illſkiallda J. K. M. || Illſkállda L.
x) Þeybiörn J. K. || Heyhiörn L. male; nomen viri ex Edda & Hiſt. Norveg. notum, ubi carmina ejus egregia allegantur.
y) Þá ſat. Jör. S.
*) vingott, *copula amicitiae.* Jör. S.

A.C. 871. ſon Berdlukára. fengu þeir þar gódar vidtökur. z) þeir höfdu þángat ſneckiu tvítugſeſsu vel ſkipada. er þeir höfdu ádr haft í víkíng. Þeim var ſkipat í geſtaſkála med ſveit ſína. Þá er þeir höfdu þar dvaliz til þeſs er þeim þótti tími til at gánga á fund konúngs. geck þar med þeim Berdlukári ok Aulver Hnúfa. þeir kvedia konúng. Þá ſegir Aulver Hnúfa. at þar er kominn ſon Kvelldúlfs. ſem ek ſagda ydr í ſumar. at Kvelldúlfr mundi ſenda til ydvar. þ) munu ydr heit hans öll föſt. megu þer nú ſiá ſannar iarteignir. at hann vill vera vin ydvarr fullkominn. er hann hefir ſent ſon ſinn híngat til þiónoſtu vid ydr. ſva æ) ſköruligan mann ſem þer megut nú ſiá. Er ſú bæn Kvelldúlfs. ok allra vár. at a) þú takir vid Þórólfi vegſamliga. ok giörir hann mikinn mann med ydr. Konúngr ſvarar vel máli hans. ok kvez ſva giöra ſkylldu. ef mer reyniz Þórólfr iamvel mannadr. ſem hann er

Berdlukarii, quo uſi fuerant in piratica navigio XX interſcalmiorum, ſociis navalibus pulchre inſtructo, venerunt ad regem; heic amice accepti, & in exedram hoſpitalem introducti ſunt, cum cohorte ſua. Expectato, quem putabant aditum regis tempeſtivum, ingrediuntur regiam ducibus Berdlukario & Aulvere Hnufa; ſalutato rege, Aulver monſtrat adeſſe filium Kvelldulfi, quem, tempore aeſtivo, patris verbis ſpopondiſſet, ad regem miſſum iri: nunc perſvaderet ſibi omnia Kvelldulfi pollicita firma eſſe: quippe indubiis ſignis conſtare, ſeria Kvelldulfum voluntate in regis amicitiam ferri, cui filium in miniſterinm daret, juvenem ſpecie tam heroicum, uti ipſe rex coram perſpicere poſſet. Orare Kvelldulfum, & una eos omnes, ut honorifice admiſſum Thorolfum ad magnum ſecum faſtigium eveheret. Rex ad orationem ejus benigne reſpondet; ſic facturum promittens, ſi talem, re ſibi probaret virtutem,

z) Haec & ſequentia ita contrahunt Jörund. S. ok giördiz hann hirdmadr konúngs. med fulltíngi þeirra Berdlukára ok Aulvis Hnúfu. Konúngr víſar honum til ſætis &c. & (*Thorolfus*) *factus eſt ſatelles regis, ad juvante Berdlukaurio & Aulvere Hnufa. Rex illi ſedem adſignat* &c.

þ) mun ydr reynazt öll heit hans föſt, *probatum illi iri, omnia Kv. u. pollic. eſſe firma.* Hol.

æ) ſæmilegan, *decorum.* Iidem.

a) þer takit, propterea quod ydr ſequitur, plerique habent, ſed hoc non curarunt veteres.

er *b*) ſýnum fulldrengiligr. ſídan giördiz Þórólfr handgenginn konúngi. ok gekk þar í hirdlög. En Berdlukári ok Eyvindr Lambi ſon hans fóru ſudr aptr med ſkip þat er Þórólfr hafdi nordr haft. fór þá Kári heim til búa ſinna. ok þeir Eyvindr bádir. Þórólfr var med konúngi. ok víſadi konúngr honum til ſætis milli þeirra Aülvis Hnúfu ok Bárdar. ok giördiz med þeim öllum hinn meſti felagſkapr. Þat var mál manna um þá Þórólf ok Bárd. at þeir veri iafnir at frídleik. ok á vöxt ok afl. ok alla atgervi. Nu er Þórólfr þar í allmiklum kærleikum af konúngi. ok bádir þeir Bárdr. En er vetrinn leid af. ok ſumar kom. Þá bad Bárdr ſer orlofs konúng. at fara *c*) ok vitia ráds þeſs er honum hafdi heitid verit hit fyrra ſumar. En er konúngr viſsi at Bárdr átti ſkyllt erendi. þá lofadi hann honum heimferd. En er hann feck orlof. þá bad hann Þórólf fara med ſer nordr *d*) þagat. ſagdi hann. ſem ſatt var. at hann mundi þar

tem, qualem praeferret ſpecie; ita Thorolfus in munus, juraque aulica aſſumtus; Berdlukarius vero, cum nato Eyvindo, navi qva advenerat Thorolfus, ad partes auſtrales revecti, in fundos ſuos ſeceſſerunt. Thorolfo apud ſe remanenti, locum rex inter Aulverem Hnufam, *& Bardum, aſſignavit; hos inter cunctos ſumma extitit conſociatio. Thorolfus & Bardus de corporis magnitudine, forma & robore, imo omni virili decore, communi aeſtimatione pares fuerunt; hoc par virorum in ſingulari apud regem gratia, menſes hybernos traducit. Ubi autem hyems deceſſerat aeſtati* †), *Bardus a rege ſibi petit veniam eundi, ad nuptias (ſuas) ex pacto ſuperioris aeſtatis conficiendas. Rex cum tantum in itinere Bardi momentum eſſe intelligeret, commeatum ei permiſit; Hunc nactus Bardus Thorolfum ad itineris ſocietatem invitavit, oſtendens multos ibi conventurum (Thorolfum)* A.C. 871. A.C. 873.

b) vænn ſynum. Hol.

c) heim, *domum.* add. Hol. || vitia kono þeirrar er honum var heitin, *ut ad pactam ſuam reviſat.* Jöfund. S

d) Ceteri plerique, þángat. Sed illud in antiquioribus Membr. frequens, uti & hegat & higat, pro híngat.

†) *Ex mente noſtri, ſi Thorolfus anno 871 regem adiit, hic adſcribendus eſſet annus 872. Sed nos hic, ut ſemper chronologiam Torfaei preſſo pede ſequimur.*

A.C. 873. *e*) þar mega hitta marga frændr ſína göfga. Þá er hann mundi eigi fyrr ſeet hafa eda vidkannaz. Þórólfi þótti þat *f*) fýſiligt. ok *g*) fá þeir til þeſs orlof af konúngi. búaz ſídan. höfdu ſkip gott ok foruneyti. fóru þá leid ſína er þeir voro búnir *h*). En er þeir koma í Torgar. þá ſenda þeir Sigurdi menn. ok láta ſegia honum. at Bárdr mun þá vitia *i*) ráda þeirra. er þeir höfdu bundit med ſer hit fyrra ſumar. Sigurdr ſegir. at hann vill þat allt hallda ſem þeir *k*) höfdu mællt. giöra þá ákvedit um brullaupsſtefnu. ok ſkulu þeir Bárdr ſækia nordr þagat á Sandnes. En er at þeirri ſtefnu kom. þá fara þeir Bryniólfr ok Bárdr. ok höfdu med ſer mart ſtórmenni. frændr ſína ok teingdamenn. var þat ſem Bárdr hafdi ſagt. at Þórólfr hitti þar marga frændr ſína. þá er hann hafdi ecki ádr vidkannaz. Þeir fóru til þeſs er þeir komu á Sandnes. *l*) ok var þar hin *) prúdligſta veizla. En er lokit var veiz-

cognationis ſuae viros ampliſſimos, adhucdum non viſos illi, aut certe non agnitos. Thorolfum eundi ſtudium inceſſit; commeatum ei apud regem impetrant: comparant ſe ad iter, navi bonâ, ac comitatu decoro; & ſicubi parati erant, diſcedunt; in Torgas provecti, ad Sigurdum nuntios mittunt, qui ſignificarent Bardum propediem affore, ad pactum ſuperioris aetatis confirmandum. Sigurdus affirmat, quod tunc inter eos conveniſſet, id a ſua parte inviolatum fore; definiunt tempus nuptiis, Bardo in Sandneſia celebrandis; Quod tempus cum appropinquaret, Bryniolfus cum Bardo, frequenti illuſtrium virorum comitatu, qui aut ſangvine aut neceſſitudine eos attingebant, iter nuptiale ingreſſi ſunt. Conjecturam Bardi res probavit, multos enim de conſangvineis ſuis, antea non agnitos, Thorolfus in iis locis deprehendit. Perrexerunt ad Sandneſiam, ubi ſplendidiſſime celebrata eſt genialis ſolennitas. Quâ ad finem perductâ Bardus

e) finna þar. Hol.
f) fiſilegt. perperam Jör.
g) þá leyfi af konúngi, *impetras ſibi* &c. Jör. S.
h) ok komu nordr til Sandneſs. ok var þar fyribúin hin virdulegza veizla, *venerunt ad Sandneſiam in ſeptentrione, ubi praeparatum erat convivium honorificentiſſimum.* Jör. S. Sed omnia quae intercedunt, excludunt.
i) mála. Hol.
k) áttu mællt med ſer. Idem.
l) voro þar vegleg hybyli, *ibi aedes honeſte erant ornatae.* Hol.
*) prydilegazta. J. L.

veizlunni. fór Bárdr heim med konu ſína. *m*) ok dvaldiz heima um ſumarit. ok þeir Þórólfr bádir. En um hauſtid koma þeir ſudr til konúngs. ok voro med honum vetr annan. Á þeim vetri andadiz Bryniólfr. En er þat ſpyrr Bárdr. at honum hafdi þar arfr tæmz. þá bad hann ſer heimfararleyfis. en konúngr veitti honum þat. ok ádr þeir ſkildiz. gerdiz Bárdr lendr madr ſem fadir hans hafdi verit. ok hafdi af konúngi veizlur allar þvílikar ſem Bryniólfr hafdi haft. Bárdr fór heim til búa ſinna. ok giördiz brátt höfdíngi mikill. en Hilldirídar ſynir fengu ecki af arfinum þá helldr enn fyrr. Bárdr átti ſon vid konu ſinni. ok het ſá Grímr. Þórólfr var med konúngi. ok hafdi þar virdíngar miklar.

Bardus novam nuptam domum duxit; menſesque aeſtivos una cum Thorolfo domi ſuae traduxit. Sub brumam reverſi in partes auſtrales ad regem, alteram hyemem apud ipſum verſäti ſunt. Iſta hyeme Bryniolfus A.C. 874. *deceſſit. Bardus ubi patrimonium ſibi cecidiſſe (vacare), cognovit, dimiſſionem á rege petit; hanc nactus eſt, & praeterea ſatrapiam, quam tenuerat pater, ac indelibata, quae illi rex attribuerat, beneficia; ita praedia ſua adiit Bardus, & potentia auctoritateque ſtatim inclaruit. Filii Hilldiridae adhuc nihil de haereditate participabant. Bardus cum conjuge filium genuit, cui Grimo nomen erat. Interea Thorolfus apud Haralldum regem magnum honoris locum tenuit.*

9. CAP.

ORROSTA Í HAFURSFIRDI.

Haralldr konúngr *n*) baud út leidángri *o*) miklum. ok dró ſaman ſkipa her. ſtefndi

CAP. IX.

PRAELIUM IN HAFURSFIORDO.

Rex Haralldus magnum belli apparatum indixit, copias navales contraxit, militemque A.C. 875.

m) ok ſídan á kóngs fund. ok eigi miklu ſídar andadiz Biörnólfr fader Bárdar, *& inde ad regem: Paulo poſt obiit Biörnolfus, Bardi pater.* Jör. S.

n) dró ſaman allmikinn her í leidángr. han hafdi ſkipa fiölda mikinn. ſtefndi &c. i. e. *permagnas copias in expeditionem contraxit, magnaque navium utebatur multitudine* &c. Hol.

o) miklu. Jör. S. L. J. moderne.

A.C. 875. *p*) ſtefndi til ſín lidi vída um *q*) lönd. Hann fór or Þrándheimi. ok ſtefndi ſudr *r*) í land. hann hafdi þat ſpurt. at her mikill var ſaman dreginn um Agdir. ok Rogaland. ok Haurdaland. ok vídar ſafnat. bædi ofan af landi. ok auſtan or vík. ok var þar mart ſtórmenni ſaman komit. ok *s*) ætlar at veria land *t*) fyrir Haralldi konúngi. Haralldr konúngr hellt nordan lidi ſínu. *u*) hann hafdi ſíálfr *x*) lid mikit. ok ſkipat hird ſinni. *y*) þar var í ſtafni Þórólfr Kvelldúlfsſon. ok Bárdr hvíti. ok ſynir Berdlukára Aulver Hnúfa ok Eyvindr Lambi. En berſerkir konúngs xij voro *z*) í ſöxum. *) Fundr þeirra vard ſudr á Þ) Rogalandi í Hafursfirdi. var þar hin meſta orroſta. er Haralldr konúngr hafdi átta. ok mikit mannfall í hvarratveggiu

temque latè provinciis excivit. Dein Thrandheimo movens, in regionem auſtralem contendit: perceperat videlicet ingentem per Rogiam, Agdas, & Hördiam, exercitum coactum eſſe; quin & latius conquiſitionem factam, uti de partibus regionis ſuperioribus & de Vicha, quae ad fines orientales jacet: conjunxerant autem ſe complures megiſtanes, iſtas regiones contra vim regiam propugnaturi. Rex á borea copias duxit, ipſe magna navi vectus, ubi cohortem ſatellitum collocarat: & in fronte quidem prorae nominatim Thorolfum Kvelldulfi, Bardum candidum, & Berdlukarii filios Aulverem Hnufam, ac Eyvindum Lambium; dodecas vero berſerkorum ad latera prorae erat conſtituta. Acies coiverunt in Rogia, & SINU *quidem* CAPRINO. *Hoc inter omnia, quae geſſerat Haralldus praelia, fuit aſperrimum; cum ingenti utrinque*

p) haud t. ſ. mönnum. Jör.
q) land, *per regnum.* Iidem.
r) med landi, *oras praeternavigavit.* Iidem.
s) ætladi. Hol. || ætludu. Jör.
t) ſitt, *ſuas.* add. Jör. S. mox add. Hol. Þvíat þeir höfdu óvígan her, *nam copias habebant invictas*, i. e. *numeroſiſſimas.*
u) kóngr hafdi mörg ſkip. ok ſtór. ſkip konúngs var ſkipad &c. *rex multis magnisque utebatur navibus, & in ſuâ quidem cohorte* &c. Hol.
x) ſkip. Jör. S. Lid vero Ceteri, ſed addunt, med ſkipahird ſinni, quod nihil ſignificat niſi hoc, librarios vocem Lid non intellexiſſe; haec vero h. loco *navem* denotat, nusquam mihi alibi in proſa, etſi in carminibus ſaepius, hoc ſignificatu viſa.
y) Þeſsir voro ſtafnbúar hans. Jör. S.
z) á ſöxum. L. Hol. & Jör. berſerkos excludunt.
*) Ao. 872 adnotavit A. Magnaeus in Cod. A.
Þ) Hördalandi, per correctionem in L.

tveggiu lidi. Lagdi konúngr *a*) framarla ſkip ſitt. ok var þar ſtraunguſt orroſtan. En ſva lauk at Haralldr konúngr *a*) feck ſigr. En þar fell *b*) Þórir *c*) haklángr konúngr af Augdum. en Kiötvi hinn audgi flýdi, ok allt lid hans þat er *d*) upp ſtód. nema þat er til handa geck eptir orroſtuna. Þá er kannat var lid Haralldz konúngs. var mart fallit ok margir voro miök ſárir. Þórólfr var ſárr miög. en Bárdr meirr. ok einginn var óſárr á konúngs ſkipinu fyrir framan figlu. nema þeir er eigi bitu járn. en þat voro berſerkir *e*). Þá let konúngr binda ſár manna ſinna. ok þackadi mönnum framgöngu ſína. ok veitti giafir. ok lagdi *f*) þar meſt lof til. er honum þótti makligir. ok het þeim at auka virdíng þeirra. nefndi til þeſs ſkipſtiórnarmenn. ok þar næſt ſtafnbúa

utrinque ſtrage. Statuerat vero ſuam navim in prima acie, ideo ibi ſaeviſſimus erat conflictus. Exitus vero praelii is fuit, uti victoria penes Haralldum ſtaret; ex hoſtibus cecidit Thorer mento *Agdarum Dynaſta, Kiötvius autem* opulentus *in fugam ſe dedit cum reliquiis militum, praeter eos qui poſt pugnam regi ſe dediderunt. Cum copiae regiae recognoſcerentur, multi deſiderati ſunt: multi graviter ſaucii erant, in his Thoroſſus & Bardus, hic autem plus; denique, nemo ante malum navis praetoriae ſine vulnere erat, praeter hos, qui ferro non erant obnoxii, videlicet berſerkos. Rex ſuorum vulnera obligari curavit; ob fortem operam praeſtitam, gratias iis egit, praemia dedit, &* 1) *ut quemvis meruiſſe exiſtimabat, ita laudibus maximis extulit, ampliorique dignitate ſe ornaturum promiſit: ſigillatim ad hoc deſignat navium gubernatores;* A. C. 875.

a) framarliga ſkipi ſínu. Jör. S. || fremſt. Hol.
a) hafdi. Jör. S.
b) Hádángr kóngr &c. Kueytvi hinn audgi fell. ok allt &c. *Kveytvius opulentus cecidit* (quoque) *cum* &c. Hol.
c) hökuláng. L. M. P.
d) uppi. J. L. M.
e) konúngs, *regis*. Jör. || konúngs berſerkir. Hol.
f) meſt lof til þeirra ſem honum þóttu makligaztir. P. vocula þar, hic eleganter per Antimeriam adhibetur, pro til þeirra, miro Codicum conſenſu.
1) *Praemia hic pro ratione meritorum & dignitatis, diſtribuuntur juxta proportionem geometricam.* Torfaeus.

A.C. 875. búa sína. ok adra *g*) frambyggia. Þá orrosto átti Haralldr konúngr sídarst innanlands. ok eptir þat feck hann enga *h*) vidstödu. ok eignadiz hann sídan land allt. Konúngr let græda menn sína. þá sem lífs var audit. en veita *i*) umbúd daudum mönnum þann sem þá var sidvenia til. Þórólfr ok Bárdr lágu í sárum. tóku sár Þórólfs at gróa. en Bárdar sár *k*) giörduz banvæn. þá let Bárdr kalla konúng til sín. ok sagdi honum sva. Ef sva verdr at ek *l*) deyia or *m*) þessum sárum. þá vil ek þess bidia ydr. at þer látid mik ráda fyrir arfi mínum. En er konúngr hafdi því iátad. þá sagdi hann. arf minn allan vil ek at taki Þórólfr felagi minn ok frendi. lönd ok lausa aura. honum vil ek ok gefa konu mína. ok son minn til uppfæzlu. þvíat ek trúi honum til þess bezt allra manna. Hann festi þetta

res; & secundum hos, proretas suos, ceterosque qui in anteriore navis parte militaverant. Hoc bellum civile ultimum gessit Haralldus; post id, nullo impediente, universam Norvegiam in potestatem accepit. Providit, ut saucii sanarentur, in quos quidem sanatio cadebat; mortuorum funera, ad ejus temporis consvetudinem, curarentur. Thorolfus & Bardus ex vulneribus decubuerunt, & illius quidem (vulnera) indies coalescebant, Bardi autem lethalia fiebant: is adeo regem sibi arcessi fecit, & sic ad eum locutus est: Si his ex vulneribus periero, precor te, ut de rebus meis statuere mihi [2]) *liceat; & rege hoc affirmante: in omnes, ait, meas facultates, fixas & mobiles, Thorolfus socius & cognatus meus volo succedat; ei conjugem* [3]) *meam in matrimonium, &* [4]) *filium in educationem do, de ea enim re unice illi confido. Pactum hoc,* [5]) *rege permittente, ad legum*

g) frambyggua. ex Hol. G. H. || frambyggiara. Membr. b. item P. nove.

h) mótstödu. Hol. Jör. quae est glossa alterius, hac notione minus usitati.

i) umbúnad. Hol. A. S. || adbúnad. B F.

k) voro bannvæn, *erant lethalia.* A. S. sed male per duplam *n.* *l*) deir. A. S.

m) sárum þessum. Hol. Jör. S.

2) *Nota: Jus faciundi testamentum non fuisse absque permissione regis.* Torfaeus.

3) *uxori de marito providetur.* Idem.

4) *Nota: Thorolfus hic haeres instituitur omnium bonorum, cum tamen Bardus filium reliquerit, quem quidem non exhaeredavit, sed educandum Thorolfo vitrico commendat; Fiduciarius ergo haeres constituitur, an tutor?* Idem.

5) *conditiones adjiciuntur testamento, sed tales, quae legibus non obstant, legum defectum consensus regis supplet.* Idem.

Þetta mál ſem lög voro til at leyfi konúngs. Sídan andaz Bárdr. ok var honum veittr *n*) umbúnadr. ok var hann *o*) harmdaudi miög. Þórólfr vard heill fára ſinna. ok fylgdi konúngi um ſumarit, ok hafdi fengit *p*) allmikinn ordſtír. Konúngr fór um hauſtid nordr til Þrándheims. Þá bidr Þórólfr at fara nordr á Hálogaland. at vitia giafar Þeirrar er hann hafdi Þegit um ſumarit at Bárdi frænda ſínum. konúngr lofar Þat. ok giörir med *q*) ordſendíng ok iartegnir. at Þórólfr ſkal Þat allt fá. er Bárdr gaf honum. lætr Þat *r*) at ſú giöf var giör med rádi konúngs. ok hann vill ſva vera láta. Giörir konúngr Þá Þórólf lendan mann. ok veitir honum Þá allar veizlur Þær. er ádr hafdi Bárdr haft. fær honum Finnferdina med *s*) Þvílíkum ſkildaga ſem ádr hafdi haft Bárdr. Konúngr gaf Þórólfi lángſkip gott med reida öllum. ok let ***) búa ferd hans *t*) Þadan ſem bezt. ſídan fór Þórólfr Þadan *u*) ferd ſína. ok ſkilduz Þeir konúngr med

legum praeſcriptum confirmavit; poſt id A.C. *mortem oppido luctuoſam oppetiit, & fune-* 875. *ratus eſt. Thorolfus a vulneribus redintegratus; magna virtutis fama parta, reliquum hujus aeſtatis apud regem conſumſit. Autumno rex in Thrandheimum reverſus eſt; tunc Thorolfus veniam in Halogiam eundi petiit, ad legatum Bardi proxima aeſtate ſibi factum, adeundum. Rex annuit ejus petitioni, inſtruitque eum mandatis ſuis & documentis, uti legatum Bardi integrum perciperet, monſtrat id ſua uiti auctoritate, & voluntate; tum Thorolfum creat praefectum provincialem, omnia illi, eadem quae Bardo, beneficia tribuit, privilegium itineris Finnici in eum transfert (confert), eadem lege, qua id tenuerat Bardus; navi longâ, cum completo apparatu, eum donat, curat ut quam inſtructiſſime inde diſcedat, iterque ingredientem ſumma cum amoris teſtifi-*

n) gódr, *boneſte*. Hol. P. || ſem ſidr var til, *pro conſuetudine*. Jör. S. *o*) harmadr. Hol. P.

p) allgódan, *praeclara*. Jör. S.

q) med jardteiknum. || med iardteignum ok ordſendingum, *per teſſeras; per teſſeras & mandata* decernit. Hol. Jör. S.

r) ok fylgia, *addit*. add. Jör. Hol.

s) ſlíkum ſkilmála. & mox hefir haft. Jörund. S. P.

***) beina. P.

t) veglega, *boneſte*. Idem.

u) leid. Iid. Hol. & mox ſkildu. Jör. S.

A.C. 875. med hinum *x*) meſta kærleik. En er Þórólfr kom nordr í Torgar. Þá var honum þar vel fagnat. ſagdi hann þá fráfall Bárdar. ok þat med. at Bárdr hafdi gefit honum eptir ſik land ok lauſa aura. ok kvanfang þat er hann hafdi ádr átt. berr fram ſidan *) ord konúngs ok iartegnir. En er Sigrídr heyrdi þeſſi tídendi. þá þótti henni ſkadi mikill *y*) eptir mann ſinn. en Þórólfr var henni ádr miög kunnigr. ok viſsi hon at hann var hinn meſti merkismadr. ok þat giaford var allgott. ok med því at þat var konúngs bod. þá ſá hon þát *z*) at rádi. ok med henni vinir hennar. at heitaz Þórolfi. ef þat veri fedr hennar eigi í móti ſkapi. Sídan tók Þórólfr þar vid Þ) forrádum öllum. ok ſva vid konúngs ſýſlu. Þórólfr giördi heimanfaur

catione dimittit. Thorolfus ad Torgas pervectus, officioſe excipitur: indicat deceſſum Bardi; addit, eum omnia bona ſua †) *ſolida & mobilia, etiam uxorem ſibi legaſſe, regia verba, & documenta, in fidem rei producit. Sigrida ad hunc nuncium, jacturam conjugis valde doluit; ſed Thorolfum bene noverat, gnaraque inſignium ejus virtutum, conditionem bonam eſſe intellexit; accedebat imperium regis; ideo, re cum amicis communicata, conſultiſſimum duxit Thorolfo deſponderi,* 6) *ſi id contra patris voluntatem non eſſet. Ita Thorolfus adminiſtrationem rei familiaris, una cum praefectura regia ibi ſuſcepit. Idem profectionem paravit longâ navi*

x) meſtu kærleikum Jör. beſtu P. || ſkiliaſt þeir Kóngr gódir vinir, *bona cum amicitia.* Hol.

*) iardteikn konúngs. Hol. novè in genere Neutro.

y) um Bárd. Jör. S.

z) rádligazt. Idem. || ſer þat bezt rád — at Þórólfr redi þeſſu, *haec ex Thorolfi voluntate fieri, optime conſultum exiſtimat.* P.

Þ) rádum öllum bædi fiár ok kóngs ſýſlum. Jör. S.

†) *Bardus hic dicitur dominium in fundos habuiſſe; at antea dictum eſt, regem omnes fundos gentilitios ſibi ſubjeciſſe.* Torf. *Bardus habuit jus vaſalli in his fundis ut dedititius; & vel ideo hic nulla contradictio eſt, quoniam nihil teſtabatur niſi permiſſu regis; & probabiliter, non tam legavit Thorolfo fundos, quam eum regi, ut in Vaſalli munere ſibi ſuccederet, commendavit.*

6) *Nota: Licet abſolutiſſimum fuerit hujus regis imperium, utpote jure victoriae partum; non tamen in nuptias conſenſura fuerat vidua, niſi patris conſenſus impetraretur, nihil obſtante mariti ultima voluntate: In patris ergo poteſtate fuit etiam vidua.* Torf.

anfaur ſína. ok hafdi lángſkip ok á *a*) nærr LX manna. ok fór ſídan er hann var búinn nordr med landi. ok einn dag at kvelldi kom hann í Aloſt á Sandnes. lögdu ſkip ſitt *a*) til hafnar. En er þeir höfdu tialldat. ok umbúiz. fór Þórólfr upp til bæiar med XX menn. Sigurdr fagnadi honum vel. ok baud honum þar at vera. þvíat þar voro ádr *b*) kunnleikar miklir med þeim *Sigurdi*. ſídan er mægd hafdi tekiz med þeim Sigurdi ok Bárdi. Síðan gíngu þeir Þórólfr inn í ſtofu. ok tóku þar giſtíng. Sigurdr ſettiz á tal vid Þórólf. ok ſpurdi at tídindum. Þórólfr ſagdi frá orroſto þeirri er verit hafdi um ſumarit ſudr *c*) á landi. ok fall margra manna þeirra er Sigurdr viſsi *d*) deili á. Þórólfr ſagdi at Bárdr mágr hans hafdi andaz or ſárum. þeim er hann feck í orroſto. þótti þat *e*) bádum þeim hinn meſti ſkadi. *f*) Þá ſegir Þórólfr Sigurdi. hvat verit hafdi í einka málum med þeim Bárdi. ádr hann andadiz. ok ſva bar hann fram ordſendíngar konúngs. at hann villdi þat allt

navi, cum hominibus minus LX, & ſicubi A.C. *paratus erat, ſecundum littora in ſeptentrionem tendit. Veſpere quodam ad Sandneſiam Aloſtae pervenit; hic navim in portum applicat, tentoriis obducit, omnibusque recte compoſitis, egreditur, cum hominibus XX, ad villam. Sigurdus hilariter eum accepit, & hoſpitium apud ſe detulit: antea enim familiaris notitia inter eos fuerat, ex quo affinitatis vincula Bardus & Sigurdus connexuerant. Thorolfus hoſpitii officium accipiebat, triclinium que intrabat. Sigurdus confabulationem, aſſidens hoſpiti, orditur, rogatque quid rerum novarum afferat? Thorolfus praelium, praetervecta aeſtate in finibus regni auſtralibus geſtum, commemorat: multorum, quos diſtincte novit Sigurdus, mortes recenſet; adjicit, Bardum generum Sigurdi, vulneribus iſtius praelii extinctum (emortuum): ejus viri fatum (damnum) peracerbum ſibi uterque teſtantur. Deinde expedit Thorolfus pactum, quod Bardus ſub mortem ſecum iniiſſet, regis edicta profert, quod pactum ratum eſſe velit; certis ea docu-*

E 3 *mentis*

a) XL. Iidem.
a) í lagi, *in ſtatione collocat.* Hol.
b) kunnugleikar. Hol. L. M. nove.
c) í landi. Hol. Jör.
d) ſkyn. Iidem.
e) Sigurdi. Jör. S.
f) Þórolfr ſagdi til um ſkipan Bárdar. ok ſo ordſendíng. k. &c. *Thorolfus diſpoſitionem Bardi indicavit, item mandatum R. &c.* Jör. S.

A.C. frillusonu. Hárekr sagdi at þeir mundi
876. vitni til sá. at módir þeirra var *x*) mundi keypt. En satt var þat. at vid *y*) leitudum ecki fyrst þessa mála vid Bryniólf bródur ockarn. var þar ok med skyllidum at skipta. en af Bárdi *z*) ventu vid ockr sæmdar í alla stadi. urdu ok eigi laung vor vidskipti. En nu er arfr þessi kominn undir úskyllda menn ockr. þ) ok megu vid nú eigi med öllu þegia yfir missu ockarri. en vera kann at enn se sem fyrr sá ríkis munr *æ*). at vid sáim eigi rett *a*) af þessu máli fyri þer. ef þú vill engi vitni heyra. þau er vid höfum fram at flytia. at vid *b*) sem menn *c*) adalbornir. Þórólfr svarar þá styggliga. Því sidr ætla ek yckr *d*) arfborna. at mer *e*) er sagt módir

haberet. Harekus rettulit: teſtes facile adduci poſſe, †) *in matris nuptias, juſta donatione maritali confirmatas. Non imus inficias, quod fratrem Bryniolfum de hac re ſtatim non convenerimus: ſed ibi fraterna communio obtinuit; (ſed partitionem, uti inter fratres, ſemper in expedito fore putavimus). Tum Bardum, per omnia, noſtro juri honorique inſerviturum ſperavimus: ſed noſtrum commercium diuturnum non fuit. Nunc memoratum patrimonium in alienam familiam transiit, adeo ut damnum noſtrum alto cum ſilentio ferre non poſſimus; at heic forſan, uti prius, id potentiae erit diſcrimen, ut jus noſtrum per te non obtineamus: ſi quidem teſtes, in natalium noſtrorum ingenuitatem producendos, exaudire nolueris. Ad haec offenſiorem in modum Thorolfus: tantum, ait, abeſt, ut jus haereditatis natu vobis competere exiſtimem; ut ſando perce-*

x) mundi. omitt. Jör. S.

y) fylgdum eigi fast þeirri eptirleitan vid Biörnólf bródr ockar, *non inſtitimus acriter huic petitioni apud fratrem Biörnolfum.* Jör. S. || fylgdum eigi fast ad vid &c. Hol.

z) væntum ver (Hol.) male hoc; vid, proprie Dualis est.

þ) nennum vid eigi lengr, *diutius non poſſumus* &c. Hol.

æ) med oss, *inter nos.* add. Iidem.

a) mál fyri þer. Iidem.

b) ſieum. Plerique; ad modum recentiorum, antiquam terminationem mutantes.

c) ódalbornir. Hol. Jör. P. S.

d) ódalborna. Jör. P. S.

e) var. Hol. & mox hertekin heim flutt.

†) Mund (*rectius* mundr) *nunc pro* DOTE, *nunc pro* DONATIONE PROPTER NUPTIAS *accipitur; hic* DONATIONEM *denotat.* Idem.

módir yckar veri med valldi tekin. ok hernumin heim höfd. Eptir þat ſkildu þeir þeſſa rædu.

10. CAP.

FINNFERD ÞÓRÓLFS.

Þórólfr *f*) giördi um vetrinn ferd ſína á fiall upp. ok hafdi med ſer lid mikit. eigi minna en níu tigu manna. en ádr hafdi vandi á verit. at ſýſlumenn höfdu haft xxx menn. en ſtundum færa. hann hafdi med ſer kaupſkap mikinn. hann giördi brátt ſtefnulag vid Finna. ok tók af þeim ſkatt. ok átti vid þá kaupſtefnu. fór med þeim *g*) allt í makendum. ok í vinſkap. en ſumt med hræzlu gædi. Þórólfr fór vída um mörkina. En er hann *h*) ſótti auſtr á fiallit. ſpurdi hann at *i*) Kylfingar voro auſtan komnir. ok fóro þar at Finnkaupum. en ſumſtadar med ránum. Þórólfr ſetti til Finna at nióſna um ferd Kylfínga. en hann fór eptir at leita þeirra. ok hitti í einu bóli xxx manna. ok drap alla ſva

perceperim matrem veſtram vi raptam, captivamque domum abductam fuiſſe. Ita colloquium diſſolverunt. A.C. 876.

CAP. X.

ITER THOROLFI AD FINNOS.

Eadem hyeme Thorolfus iter in montana ſuſcepit, numeroſa, ut quae infra XC non eſſet, virorum manu ſtipatus, ſed comitatus praefectorum regiorum antea nunquam ſupra XXX eſſe ſueverat, ſaepe autem infra; magnam vim promercalium ſecum portavit, conventuque cum Finnis tempeſtive indicto, tributa eorum percepit, & nundinas cum iis agitavit: molliter & amice eorum negotia transacta ſunt, ſed à Finnorum parte non absque omni timore animi. Peragrata late Finnomarchia, cum orientem verſus in montana contenderet, accipit Thorolfus ab oriente invaſiſſe Kylfingos; commercia cum Finnis exercere, & nonnullis in locis latrocinari. Subornatis ideo Finnis, qui itinera Kylfingorum olfacerent (ſpecularentur), ipſe animo eos opprimendi, ſubſecutus, in uno ſtabulo (ſpelaeo) triginta latronum

f) byriadi, *auſpicatus eſt*, *incepit*. Hol.

g) vel. ſumt tók hann af Finnunum fyri hræddlu þeirra ſáker, *bene: quaedam à Finnis, timoris eorum cauſa, abſtulit*; i. e. accepit ab iis, quia eum timebant. Hol.

h) kom, *cum veniret*. Jör.

i) Kyplíngar K. M. || Kylpíngar L. || Kyblíngar. Kyflíngar. F. Þ.

A.C. 876. ſva at engi komz undan. en ſidan hitti hann *k*) ſaman xv edr xx. allz drápu þeir nærr c manna. ok tóku þar úgrynni fiár. ok komu aptr um várit vid ſva búit. fór Þórólfr þá til búſs ſins á Sandnes. ok ſat þar lengi um várit. Let hann giöra lángſkip mikit. ok á *l*) Drekahöfud. let þat búa ſem bezt. hafdi þat nordan med ſer. Þórólfr ſópaz miög *m*) um faung þau er þá voro á *n*) Hálugalandi. hafdi menn ſina í ſíldveri. ok ſva í *o*) ſkreidfiſki. ſelver voro ok nóg. ok eggver. let hann þat allt at ſer flytia. Hann hafdi *p*) alldregi færra freliſingia heima en c. hann var aurr madr ok *q*) giöfull. ok vingadiz miök vid ſtórmenni. *r*) alla þá menn er hönum voro í nánd. *s*) hann giördiz ríkr madr. ok lagdi mikinn hug á um ſkipabúnat *t*) ſinn ok vápna *u*).

num manipulum occupat, omnesque ad internecionem cædit: poſt globum, XV hominibus vel XX conſtantem, opprimit: omnino C Kylfingos occidit, immenſaque pecuia potitus, ita confectâ expeditione, tempore verno domum rediit, & in praedio ſuo Sandneſia multum veris conſumſit. Hic navim longam, magnitudinis haut ſpernendae, aedificari fecit, draconis capite inſignem; hanc omni apparatu inſtructiſſimam á ſeptentrione ſecum duxit. Multus autem fuit in comparando, quod tum dabat Halogia, penu: famulitia in maenae & aſelli piſcaturam excubare fecit; phocarum quoque & ovorum proventus ubertim ſe dabat; ea omnia curavit ut ſibi ſubveherentur. Nunquam minus centum libertis domi ſuae aluit: liberalis vir & largus fuit, totius viciniae nobilitatem ad ſuam amicitiam traxit; ita in amplam potentiam aſſurrexit; ad navium armorumque apparatus haut perfunctorie animum appulit.

II. CAP.

k) xv menn ſaman ok xx, *homines una XXXV.* Jör. || xv edr xvj. P. hartnær xl, *fere XL.* L. || xxxv. K. J. M.

l) Dreka gullbúinn, *& in ea Draconem auro caelatum.* Hol. *m*) ad. addunt Hol.

n) ita ſcribit Kálf. Ceteri Hálogalandi.

o) ſkreidveri Hol.

p) eigi færi friálſa menn, *hominibus liberis.* Jör. S. || færi freliſingia enn x úger. Hol.

q) ſtórgiöfull. Hol.

r) ok vid alla þá &c. quod amicitias Thorolfi multo latius extendit. J. L. Jör. S. P.

s) af því giördiz hann ríkr ok audigr, *hinc potens factus eſt, & opulentus.* Hol.

t) omitt. ſinn. Jör. S. L.

u) ok hellt ſig med mikilli rauſn, *& vitam coluit perquam magnifice.* addunt Jör. S.

II. CAP.

VEIZLA AT ÞÓRÓLFS.

Haralldr konúngr fór þat ſumar á Hálugaland. ok voro gervar veizlur móti honum. bædi þar er hans bú voro. ok ſva gerdu lendir menn ok ríkir bændr. Þórólfr bió *x*) veizlu í móti konúngi. ok lagdi á koſtnad mikinn. var þat ákvedit nærr konúngr ſkylldi þar koma. Þórolfr baud þángat fiöllda mannz. ok hafdi þar allt it bezta mannval þat er koſtr var. Konúngr *y*) hafdi nærr ccc manna. er hann kom til veizlunnar. En Þórólfr hafdi *z*) fyrir v hundrut manna. Þórólfr hafdi látid búa kornhlödu mikla er þar var. ok Þ) látid leggia becki í. ok let þar drecka. Þvíat þar var engi ſtofa *æ*) ſva mikil. er þat fiölmenni mætti allt inni vera. Þar voro ok feſtir ſkilldir umhverfis í húſinu. Konúngr ſettiz í háſæti. en er alſkipat var *a*) it efra ok it fremra. Þá ſáz konúngr um ok rodnadi. ok mællti ecki *b*). ok

CAP. XI.

A.C. 876.

CONVIVIUM APUD THOROLFUM.

Hac eadem aeſtate Haralldus ad Halogios proficiſcitur: apparantur in adventum ejus convivia, tam a villicis ipſius, quam a ſatrapis, & amplioris cenſus colonis. Thorolfus ſigillatim, ſumtuoſum ornabat convivium, in adventum regis certo tempore conditum; magnum hominum numerum, & quidem quam haberi potuit, lectiſſimum, invitabat. Rex cum trecentis minus viris advenit. Thorolfus cum quingentis eum excepit. Hic, quod in praedio erat, vaſtae magnitudinis horreum in triclinium adaptari, ſedilibus inſtrui, umbonibus circum parietes appenſis, ornari fecerat: nec enim domus ejus ullam habebat aedem, quae univerſam illam multitudinem caperet. Rex in loco excelſiori conſedit: toto vero triclinio a ſummo ad imum inſeſſo, circumſpiciens iracundo rubore ſuffuſus eſt; nec ullam emiſit vocem:

x) veglega, *ſplendidum.* Hol.

y) kom til Þórólfs med iij c. Hol. || cc. Jör. S.

z) Þúſund fyrir med bodsmönnum, ok heimamönnum, *cum mille hominibus, partim convivis* (invitatis), *partim ſuis domeſticis* &c. ex Jör. B. F.

Þ) let tialldа. ok giöra becki, *aulaeis induci,* &c. Hol. || Þar var tialldad, ok beckir lagder. Jör.

æ) ſua. er Þat &c. Hol. eleganter.

a) allt húſit. Iidem.

b) ord. addunt Omn. Cet. ſed citra neceſſitatem.

A.C. 876. höfdut ccc manna. þá var *x*) þat her rád manna. at her ſkylldi *y*) hann ſamankveda. ok taka þik af líſi konúngr ok allt lid þitt. ok var Þórólfr *z*) höfdíngi þeirrar rádagiördar. ok var þat til bodit at hann ſkylldi konúngr vera yfir þ) Háleygia fylki ok Naumdæla fylki. fór hann ſidan út ok inn *a*) med hverium firdi. ok um allar eyiar. ok dró ſaman hvern mann er hann feck. ok *a*) hvert vapn. ok fór þat þá ecki leynt. at þeim her ſkylldi ſtefna í móti *b*) Haralldi konúngi til orroſto. En hitt er *c*) ſatt konúngr. þótt þer hefdit lid nockuru minna. þá er þer ſunduz. *d*) at búandi

quod ſupra tercentum comites non haberes, conſtituerunt inter ſe incolae, uti Thorolfus militem concieret, teque & totam cohortem tuam interficeret: is ſcilicet auctor conſilii erat, (eum penes rei ſumma erat), imperiumque Halogiae & Naumudaliae in praemium offerebatur. Ideo omnes ſinus circumeundo, omnes inſulas pervagando, quicquid ſe dabat hominum armorumve conquiſivit. Nec obſcura tum ſerpebat fama, univerſum iſtud agmen adverſus Haralldum regem, in pugnam ductum iri; ſed iſtud quoque, o rex! verum eſt, praeſentiam tuam quanquam numero aliquanto eſſes inferior, ruſticulorum gregi

x) ſú rádagiörd. Iidem.

y) ita legit Auſgeir in ſuis Kalf. Apographis C. & E, & quidem eleganter. K. M. L. J. habent ſamankoma, *miles congregaretur*, excluſo hann. Scriptura Membr. hic propter vetuſtatem valde ambigua eſt; || hann ſamandraga lid, *ille contraheret copias*. Jör. þer ſkylldi ſamandraga, *copiae contraherentur*. Guelph. Hol. P.

z) fyri þeirri rádagiörd. Jör. || fyri þeſſa lidi ok rádagerd, *dux exercitus, & princeps inceptí*. Guelph.

þ) Hálogalandi. Guelph. Hol. Jör. P. priores omittunt Naumdælafylki.

a) eptir. Hol. Guelph. || eptir hierödum. ok um alla fiördu, *omnia territoria, omnesque ſinus* &c. Jör.

a) ok ſua. þat fór. ubi aliquid excidiſſe apparet. Guelph. || ok ſiá. han fór ecki leynt at þeſſu. ſkylldi þeſſum her &c. M. b. (at ſafna þeſſum herſkilldi móti &c. H.) *& ecce, occulte non egit hanc rem; hic exercitus contrahendus erat* &c. (*hanc vim armatorum occulte non contraxit adverſum* &c). Sed ille uſus voculae ERA, antiquis noſtratibus eſt ignotus; ok ſá. han fór ecki leynt at þeſſum herſkilldi at ſafna, *& quicquid videbat* (hominum), *non verſabatur occulte, in contrahenda hac armatorum vi* &c. N.

b) ydr. Guelph.

c) þó ſatt, *tamen verum*. Iidem.

d) En er búkarlar ſáu ſiglíng ydra. þá ſkaut &c. *ruſticulis te adnavigantem cernentibus, pavor incuſſus eſt*. Omiſſis praecedentibus Jörund.

búandkörlum ſkaut ſkelk í bríngu þegar þeir ſá ſigling ydra. var *e*) þá hitt rád tekit. at gánga á móti ydr med blídu. ok bióda til veizlu. en *f*) þá var ætlat *g*) at þer yrdit drucknir. ok lægit ſofandi. at veita ydr atgöngu med elldi ok vapnum. ok þat til iarteigna. ef ek *h*) hefi rett ſpurt. at ydr var fylgt í kornhlödu eina. Þviat Þórólfr villdi eigi brenna upp ſtofu ſína nyia ok vandada miök. *i*) Þat var en til iarteigna. at hvert hús *k*) var fullt af vapnum ok herklædum. En þá er þeir *l*) fengu engum velrædum vit ydr komit. tóko þeir þat rád ſem hellzt var til. *m*) drápu öllu á dreif um þeſsa fyrirætlan. ætla ek *n*) því alla kunna at dylia þeſsa *o*) ráda. *p*) því at fáir hygg ek at ſik viti ſaklauſa ef *q*) hit ſanna kemr upp.

gregi pavorem incuſſiſſe, ſtatim ubi eminus te adnavigantem viderunt: tunc aliud conſilium arreptum, cum blanditiis obviam tibi procedere, & ad convivium te rogare: at ſicubi potu ſomnoque devinctus jaceres, ferro & flamma te petere, decretum erat; ejus rei ſi recte percepi, argumentum eſt, quod in horreum quoddam introductus fuiſti: noluit enim Thorolfus triclinium recens, & affabrefactum incendio conſumere: quin cunctae aedes (Thorolfi) ferro & armatura plenae, alterum etiam dant argumentum. Cum vero conſpiratorum machinae fruſtra in te tenderentur, rationem pro tempore aptiſſimam inierunt; videlicet diſtulerunt conſilium, & id quidem, vel ideo non miror, ab omnibus arcanum haberi poſſe, quod paucos, ſi verum in lucem emergat, innocentiae ſibi conſcios fore, arbi- A.C. 876.

e) Þad Þá ráds. Guelph. Hol. Jör. & mox upptekid. Jör.

f) Þó, *tamen.*

g) er Hol. ef, *ſi* Jör. L. M. mox værud Hol. Jör. verit Guelph.

h) hefer. Guelph.

i) hanc periodum omitt. Guelph. Hol. Jör.

k) mundi þar fullt. P.

l) komó æigi velrádum fram. Guelph. Holan. || fengu öngva vel vid ydr haſt. Jör.

m) at drepa á dreif. Guelph. Hol. || allri þeſsari fyriætlan. P.

n) nú. Iid. & mox munu kunna. Jör.

o) ráda. omitt. Guelph. Hol. Jör. nempe quia ignorarunt, ÞESSA eſſe Genitivum Pluralem.

p) at fáir vita ſik &c. *quoniam pauci ſibi conſcii* &c. Guelph. Hol.

q) ſanna (gen. foem.) *veritas* vel potius *indicium, argumenta* P. mox væri uppi, *palam eſſet.* Jör. || ſkylldi uppi vera, *palam fieret.* Guelph. Hol.

A.C. 876. Fór konúngr ſídan ferdar ſinnar. leiddu Hilldirídar ſynir hann virduliga á brott med giöfum. en hann het þeim vináttu ſinni. þeir brædr *o*) gáfu ſer erendi inn í Naumudal. ok fóro *p*) ſva í ſvig vit konúng. at þeir hittu hann *q*) at audru hveriu. tók hann iafnan vel máli þeirra.

13. CAP.

FRÁ ÞÓRGISLI GIALLANDA.

Þórgils Giallandi het madr. hann var heimamadr Þórólfs. ok hafdi af honum meſta virding húskarla hans. hann hafdi ſylgt Þórólfi þá er hann var í víking. var þá ſtafnbúi hans ok merkismadr. Þórgils hafdi verit í Hafrsfirdi í lidi Haralldz konúngs. ok ſtýrdi þá ſkipi því er Þórólfr átti. *r*) ok hann hafdi haft í víking. Þórgils var rammr at afli. ok hinn meſti *s*) hreyſtimadr. konúngr hafdi *t*) veitt honum vingiafir eptir orroſto. ok heitid vináttu ſinni. Þórgils var forſtióri fyri búi í Torgum. þá er Þórólfr var

Inde deſtinatum iter perrexit, honeſtis muneribus a filiis Hillderidae deductus, ſuamque iis amicitiam pollicitus. Iidem neſcio quid praetexentes negotii, Naumudaliam petierunt, ita curſum flectentes, ut per intervalla regem convenirent, qui ad eorum ſermones faciles ſemper aures praebuit.

CAP. XIII.

DE THORGILSE GIALLANDO.

Summum inter domeſticos Thorolfi locum tenuit Thorgils cognomento Giallandus (*clangens*). *Is piraticam cum Thorolfo ſignifer ac proreta obierat: pugnae Hafurſfiordenſi ſub ſignis Haralldi interfuerat: navem ibi Thorolfi, qua in piratica fuerat uſus, gubernaverat: corporis juxta ac animi robore excellebat: confectâ pugnâ, munera amica amicitiaeque promiſſa, ab rege acceperat: hic praedio Thorolfi, cum abeſſet domo, herili*

o) giördu. L. || giördu ſer ferd, *ſpecie neceſſitatis profecti ſunt.* P.

p) ſua. omtt. Guelph. Hol. Jör. item mox Vocalam at.

q) iafnan, *ſubinde.* Iidem. ſed eandem vocem mox excludunt.

r) ok lagdi val (vel) fram. ok var rammr &c. *& eam ſtrenue* (in hoſtem) *impulerat;* vel, *in acie applicuerat* &c. Guelph. Hol.

s) fullhugi. Iidem.

t) gefit. Iidem.

var eigi heima. *u*) hafdi Þórgils þá þar rád. En er Þórólfr hafdi heiman farit. Þá hafdi *x*) hann til greitt Finnſkatt þann allan er hann haſdi haft af fialli. ok konúngr átti. ok feck í hendr Þórgiſli. ok bad hann færa konúngi. ef hann kæmi eigi heim ádr. um þat er konúngr færi nordan ok ſudr um. Þórgils bió byrdíng mikinn ok gódan er Þórólfr átti. ok bar þar á ſkattinn. ok hafdi *y*) nærr xx mönnum. figldi ſudr eptir konúngi. ok fann hann inn í Naumudal. En er Þórgils kom á fund konúngs. þá bar hann konúngi kvediu Þórólfs. ok ſagdi at hann fór þar med Finnſkatt þann. er Þórólfr ſendi honum. Konúngr *z*) ſá til hans ok ſvarar engu. ok ſá menn at hann var reidr. Geck þá Þórgils á burtu. ok ætladi at ſá betra Þ) dagrád at tala vit konúng. hann kom á fund Aulvis Hnúfu. ok ſagdi honum allt ſem *æ*) farit hafdi. ok ſpurdi. ef hann viſsi nockut til. hveriu gegndi. Eigi veit

herili poteſtate praeeſſe conſuevit. Thorolfus ante diſceſſum ſuum, totum tributum Finnicum, quod a montanis retulerat, pendendum regi depromſerat, Thorgilſique tradiderat, cum mandato, ut iſtud ad regem deportaret, ſi ipſe non rediiſſet, anteqvam rex a finibus ſeptentrionis auſtrum verſus reverteretur. Thorgils navim quandam Thorolfi tabulariam, magnam firmamque adornavit: in hanc tributum impoſuit; ſociisque navalibus minus XX inſtructus, regem ſubſecutus eſt meridiem verſus, & in penitiore Naumudalia eum convenit: admiſſus ad regem, ſalutem ei a Thorolfo impertiit, Finnicumque tributum inde miſſum afferre ſe ſignificavit. Rex intuens eum, nihil reſpondit: & apparebat, iratum eſſe. Itaque diſcedens Thorgils meliorem occaſionem, habendo cum rege ſermoni, expectare conſtituit: accedensque Aulverem Hnufam, rem ei ſicuti evenerat, narravit; rogavitque, num qvid ſciret, qvo iſtud ſpectaret? Aulver id ſe ignorare A.C. 876.

u) ok hafdi aull rád fyri búi. Iidem.

x) Þórgils greitt Finnſkattinn þann allan er konúngr átti. ok bad Þórólfr hann færa konúngi ſkattinn. *Thorgils* (uti diſpenſator) *depromſerat trib. Finn. quantum ex eo regi competebat, juſſeratque eum Thorolfus, hoc ad regem deportare.* omiſſis quae ſequuntur Guelph. Hol.

y) á xx menn. Iidem. || hafdi xx manna. Jör.

z) leit til hans. Jör.

Þ) dag, *melius tempus.* M. || rád ok dag, *melius conſilium & tempus.* L. ita librarii vocabulum rariusculum emendando corruperunt. Ceterum haec vacant in Jör. Guelph. Hol.

æ) fallit. Jör.

A.C. 876. veit ek þat ſegir hann. *a*) hitt hefi ek fundit. at konúngr þagnar hvert ſinn. er Þórólfs er getid ſídan er ver vorum í Leku. ok *b*) grunar mik af því at hann muni rægdr vera. Þat veit ek *c*) um Hilldirídar ſonu. at þeir eru *d*) löngum á einmælum vit konúng. en þat er audfundit á ordum þeirra. at þeir eru óvinir Þórólfs. en *e*) ek mun þeſsa brátt viſs verda af konúngi. Sídan fór Aulver til fundar vit konúng. ok mællti. Þórgils Giallandi er her kominn vinr ydvarr. med ſkatt þann er kominn er af Finnmörk. ok þer eigut. ok er ſkattrinn myklu meiri enn fyrr hefer verit. ok myklu betri vara. er honum *f*) tídt um ferd ſína. ger ſva vel *g*) konúngr. gack til ok ſe. því at engi mun *h*) ſeed hafa iamgóda grávöru. Konúngr ſvarar engu. ok geck þó þar *i*) er ſkipit lá. Þórgils *k*) bar þegar upp vöruna ok ſýndi konúngi. En er konúngr ſá at þat var ſatt. at ſkattrinn var

oſtendit: iſtud vero animadvertiſſe, quod rex ex quo in Leka fuerit, conticeat fere ubicunque mentio Thorolfi injiciatur; inde colligere ſe Thorolfum eſſe ad eum traductum. De filiis utique Hillderidae hoc ſcire, quod ſecretos ut plurimum ſermones cum rege miſceant: horum vero ex verbis facile intelligi, quod Thorolfo inimici ſint: quicquid rei ſit, ſe ex rege brevi ſciturum. Deinde adiens regem, dixit: Thorgils Giallandus amicus tuus huc venit; tributumque tuum Finnicum ſecum tulit, majus multo, & meliori merce conſtans quam ante hac; reditum maturare ſtudet, amabo rex, da homini operam, & inſpice (tributum), mercem enim griſeam ejus bonitatis, nulli viſam exiſtimo. Rex nullo dato reſponſo, ad locum navis proceſſit. Thorgils confeſtim in conſpectu ejus mercem expoſuit. Qui cum videret verum aſſeruiſſe Aulverem, de magnitudine

a) en hitt veit eg. og þad hefi eg &c. *illud ſcire ſe, & animadvertiſſe.* Jör.
b) gruna ek. Iidem.
c) ok. add. Iidem.
d) iafnan á einmæli. Guelph. Hol.
e) þó mun ek Jör. mox vís Id. Hol.
f) ant. Iidem. Guelph.
g) herra, *domine.* Guelph. Hol.
h) ſied. J. L. M. K.
i) til. add. Iidem & Jör. || þángat. Gu. Hol. mox: ſem ſkattrinn var. ok ſá hann var miklu &c. *ad locum, ubi tributum erat poſitum, quod cum videret* &c.
k) braut, *expediit.* Guelph. Hol.

var miklu meiri ok betri enn fyrr hafdi verit. Þá *l*) hóf honum helldr upp brún. ok mátti Þórgils Þá tala vit hann. hann færdi konúngi *m*) biórſkinn nockur. er Þórólfr ſendi honum. ok enn fleiri dýrgripi. er hann hafdi fengit á fialli. Konúngr gladdizt Þá. ok ſpurdi hvat til tíðenda hefdi vordit um ferdir Þeirra Þórólfs. Þórgils ſagdi Þat allt greiniliga. Þá mællti konúngr. Skadi mikill er *n*) Þat. er Þórólfr ſkal eigi vera *o*) tryggr mer. eda *p*) vera banamadr minn. Þá ſvörudu margir er hiá voru. ok allir á *q*) eina lund. ſögdu *r*) Þat vera mundi róg íllra manna ef konúngi veri ſlíkt ſagt. en Þórólfr mundi óſannr at vera. kom Þá ſva. at konúngr *s*) kvezt Því mundi helldr af trúa. Var konúngr Þá *t*) lettr í öllum rædum

dine & bonitate tributi, ſupra quam olim fuerat, inſigni, frontem nonnihil exporrigens, dedit Thorgilſi veniam loquendi ſecum. Is attulit etiam pelles caſtoris aliquot, muneri a Thorolfo miſſas: & alias inſuper res pretioſas, quas (Thorolfus) in montanis nactus fuerat. His laetatus rex, quid in expeditione Thorolfi, memorandi eveniſſet? rogat. Thorgils omnia ejus momenta explicite narrat. Tum rex fatur: vehementer dolendum eſt, quod Thorolfus infidelis mihi ſit, capitique meo inſidietur: Multi praeſentium reſpondebant, magno conſenſu affirmantes, iſtud crimen ſi ad regem delatum eſſet, procul dubio eſſe meram hominum improborum calumniam, Thorolfo innocenti intentatam. Horum aſſertio eò valuit, ut rex ei fidem ſe potius habiturum pronunciaret; comem ſe Thorgilſi in A.C. 876.

l) hófſt. J. M. || hóf han brún. ok mátti han Þá tala vid Þórgils, *allevavit ſupercilium, & tum quivit adduci, ut cum Thorgilſe loqueretur.* Guelph. Hol. || helldr tala vit Þórgils enn áðr, *affabilior ſiebat Thorgilſi, quam antea.* Jör.

m) biörnſkinn, *pelles urſinas.* (ſed ſine dubio male: non enim ita rarae fuerunt in Norvegia). Jörund. J. || kiörſkinn, *pelles delectas.* P. Sed pro his & ſequentibus Guelph. Hol. habent: Þá færdi han mikit fe konúngi. er Þórólfr ſendi honum, *deinde tradidit regi magnam pecuniae* (merciuin) *vim,* (muneri) *a Thorolfo miſſam.*

n) at Þórólfi. at han ſkal eigi &c. Iidem.

o) mer trúrr. Iidem.

p) vilia vera. Guelph.

q) einn hátt. Jör.

r) at vera mundi róg vándra &c. Guelph. Hol.

s) lietſt helldr vilia Því trúa. Jör. P. || ei mundi helldr aftrúa, *neque ei* (calumniae) *ſe fidem habiturum.* J. K. L. M. || trúdi Því er ſatt var, *vero fidem haberet.* Gu. Hol.

t) kátr vid Þórgils, *hilarem erga Thorgilſem.* Jör. || Þórgiſl. Guelph. hic & ſaepius.

rædum vit Þórgils. ok ſkilduzt ſáttir. En er Þórgils hitti Þórólf. ſagdi hann honum allt ſem farit hafdi *u*).

14. CAP.

FRÁ ÞÓRÓLFI.

A.C. 877. Þórólfr fór þennan vetr enn á mörkina. ok hafdi med ſer *x*) c manna. fór hann enn ſem hinn fyrra vetr. átti kaupſtefnu vit Finna. ok fór vída um mörkina. En er hann ſótti lángt auſtr. ok þar ſpurdizt til ferdar hans. þá komu *y*) Kvenir til hans. ok ſögdu at þeir voro ſendir til hans. ok þat hafdi giört *z*) Faravid konúngr af Kvenlandi. at Kiriálar heriudu á land hans. en hann ſendi til þeſs ord. at Þórólfr ſkylldi fara þagat. ok veita honum þ) lid. fylgdi þat ordſendíng. at Þórólfr ſkylldi hafa *æ*) iammikit hlutſkipti ſem konúngr. en hverr madr hans ſem *a*) tveir kon-

in ſingulis ſermonibus praeberet, & amice eum, a ſe dimitteret. Qui redux Thorolfo, omnem negotii ſui ordinem explicuit.

CAP. XIV.

DE THOROLFO.

†) *Hac iterum hyeme, centum hominibus comitatus Thorolfus in Finnomarchiam profectus eſt; idem atque priori hyeme, itineris tenens inſtitutum: utensque cum Finnis mercatu, Marchiam late pervaſit. At cum longius in orientem contenderet, allato rumore de itione ejus, veniunt ad eum Kveni, Faravidi regis legatos profeſſi, cujus finibus bellum inferrent Kiriali. Hac legatione poſtulare Faravidum, ut Thorolfus agmen ſuum auxilio illi adduceret, addi poſtulato ſponſionem, ut aequam cum rege partem manubiarum ſortiretur Thorolfus, at ſinguli militum ejus aequam cum duobus Kve-*

u) Þórólfr let ſer fátt um finnaz. ok let val mundu af reida, *Thorolfus (eo nuntio) nihil commotus, bonum ſe rei exitum ſperare affirmavit.* addunt Guelph. Hol.

x) nærr, *ferme.* add. Kálf.

y) Kvennir ſcribunt Guelph. Hol. Qvæner. Jör. || knupmenn. inepte P.

z) Faravidr P. Varavit Jör.

þ) lid. omitt. Guelph. Hol. quae Ellipſis elegans eſt, & uſitata veteribus.

æ) iafnmikinn hlut bytis. P.

a) Kvenir Kálf. Kvena ſcripſit Auſgeir in C. E. quod definitius eſt, & convenit Jörund., qui habent: hvor hans manna ſem hvor kóngsmadr, *ſinguli militum ejus aequum, cum ſingulis regiorum.*

†) Torfaeus (*Hiſt. Norveg. Tom. II. pag.* 33.) *haec ad annum* 878 *refert; ſed pag.* 77. *ad annum* 877. Schiöning (*Norſk. Hiſt. Tom.* 2. *pag.* 135.) *annum* 887 *adſcribit.*

konúngsmenn. En þat voro lög med Kvenum. at konúngr ſkylldi hafa or hlutſkipti þridiúng vit lidsmenn. ok umfram at *b*) afnámi biórſkinn öll. ok ſafala. ok *c*) aſkraka. Þórólfr bar þetta fyri lidsmenn ſína. ok baud þeim koſt á. hvart fara ſkylldi eda eigi. en þat *d*) keru fleſtir at hætta til. *e*) er fefáng lá vit ſva mikit. ok var þat afrádit at þeir foro *f*) aptr med ſendimönnum. Finnmörk er ſtórliga víd. gengr haf fyri *g*) veſtan. ok þar af firdir ſtórir. ſva ok fyri nordan ok allt *h*) auſtr um. en fyri ſunnan

Kvenis. At ea lex inter Kvenos tenebat, ut rex haberet de praeda †) trientem ad milites; & praeter id, quicquid pellium, ſive de fibris, ſive martibus, ſive ††) Aſkrakiis eſſet, ſumeret per exemtionem (praeciperet) de praeda integra. Thorolfus re ſociis propoſita, optionem iis tulit, eundum eſſet, nec ne? ſed in tanta ſpe praedae, plurimi rem tentare praeoptabant: eaque ſtetit ſententia, ut cum legatis reverterentur. Finnomarchia eſt vaſta regio: ab occidente habet pelagus, quod magnos per ſinus in terram penetrat; eodem illa termino a boreâ in orientem usque conti- A.C. 877.

b) uppnámi. J. K. L. M. minus recte. mox biörnſkinn J. kiörſkinn P. ut ſupra.

c) aſkrika M. aſkroka K. L. Coeterum de hac lege Kvenorum verbulum non habent Jör. Guelph. Hol.

d) Kieru Hol. Kuru Gu. Kiöru J. K. L. M.

e) firſt. fiſt. Iidem.

f) auſtr, *orientem verſus*. Iid. C. E.

g) auſtan, *ab oriente*. Guelph. Hol. & C. ex correctione A. Magnaei; minus recte, quod ex ſequentibus patet.

h) auſtrlángt Jör. ſed Guelph. Hol. omittunt.

†) *praeda trifariam dividebatur; regi una pars, militibus duae cedebant.*

††) *Quid genus animalis hoc vocabulo ſignificetur, non liquet; conjicerem ſcribendum eſſe* Aſkrakki, *quaſi* CANIS ARBUSCULI *vel arborum: ita ut Sciurus*, Ikorni (*Dan.* Egern) *denotetur, animal per arborum ſublimia haud ſecus currens, quam canis in ſolo. Unum animal pluribus nominibus gaudere, noſtra lingua, vel ex ſola vulpe conſtat: Edda autem multa alia ſuppeditat exempla. Videant tamen alii, quod & mihi in mentem venit, num ne intelligendus hic ſit* Gulo, *Dan.* Jærf; *Germ.* Vielfraſz; *Ruſſ.* Roſomacha, *notae voracitatis animal, in Moſcovia habitans, ſed quod etiam (teſte Nobiliſſimo* von Aphelen *in Natur. Lexic.) in Suecia & Norvegia reperitur; cujusque pellem in uſu & pretio eſſe, laudatus auctor ibidem, &* Verner *Geograph. Edit. Dan.* 352. *affirmant.*

A.C. ſunnan er Noregr. ok tekr mörkin ná-
877. liga allt it efra ſudr. ſva ſem Hálugaland it ytra. En auſtr frá *i*) Naumudal er Jamtaland. ok þá *k*) Helſíngaland. ok þá Kvenland. þá Finnland. þá Kiriálaland. en Finnmörk liggr fyri ofan þeſsi öll lönd. ok eru vída fiallbygdir uppá mörkina. ſumpt í dali en ſumpt med vötnum. á Finnmörk eru vötn *l*) furdiga ſtór. ok þar med vötnum marklönd ſtór. en hafiöll liggia eptir *m*) endilángri mörkinni. ok eru þat kalladir *n*) Kilir. En er Þórólfr kom auſtr í Kvenland. ok hitti konúng Faravid. þá búaz þeir *o*) til ferdar. ok höfdu ccc manna. en Nordmenn it fiórda. *p*) ok fóro it efra um Finnmörk. ok komo þar fram er Kiriálar voro *q*) á fialli. þeir er fyrr höfdu heriat á Kveni. En er þeir urdu varir vit úfrid. ſöfn-

continetur: a meridie jacet Norvegia: Finnomarchia vero in tantum fere ad meridiem porrigitur, in partibus ſuperioribus, quantum Halogia in inferioribus. Naumudaliam autem ab ortu excipit Jemtia, deinde Helſingia, poſt †) *Kvenlandia, tum Finnia, denique Kirialorum terra; ſupra has terras omnes Finnomarchia jacet, culta paſſim in locis ſuperioribus, partim in vallibus, partim ad fluvios; qui ibi ſtupendae magnitudinis exiſtunt: at ſecundum hos fluvios ſpatioſum ſylveſtre ſolum panditur: per totam quam longa eſt, Finnomarchiam (mediam), alta montium juga ſe tendunt, vulgo Kilir (Carinae) dicta. Ubi Thorolfus orientem verſus in Kvenlandiam delatus, ad regem Faravidum venit, comparant illi iter: regis copiae tercentum, Thorolfi centum militibus conſtabant; has per ſuperiorem ducentes Finnomarchiam, ad Kirialos in monte perveniunt, eosdem qui Kvenos armis invaſerant. Kiriali hoſtem adeſſe*

i) Naumudaler, ex Guelph. S. item P.
k) Helſíngialand. Omnes, praeter Membr. Kálf. C. E. paulo poſt, Kveinland C. E.
l) Iru & C. Jör. & reliqui Ch. furduliga.
m) Endilaungu. ok &c. Jör.
n) Kiliar P. Kiarlar K. Kialir M. Kyrialer L. Kyler H.
o) hádir. ok hafdi kóngr, *utrique* &c. Jör. quod diſtinctius.
p) Fara nú ok heria, *jamque in bellum proficiſcuntur*. Guelph. Hol.
q) fyri, *in Kirialos incidunt, eosdem* &c. Jör.

†) *Per* Kvenland & Kiriálaland *intelligi puto*, Cajaniam & Careliam, *quae à recentioribus Geographis inter Finniae partes recenſentur.*

ſöfnuduzt þeir ſaman ok fóro í mót. ventu ſer *r*) enn ſem fyrr ſigurs. En er orroſta tókz gengu Nordmenn hart fram. höfdu þeir ſkiölldu enn trauſtari enn Kvenir. Sneri þá mannfalli *s*) í lid Kiriála. fell mart. en ſumir flýdu. ſingu þeir Faravid konúngr ok Þórólfr *t*) þar ógrynni fiár. ſneru *u*) aptr til Kvenlandz. en ſidan fór Þórólfr ok hans lid á mörkina. ſkildu þeir Faravid konúngr med vináttu. Þórólfr kom af fiallinu ofan í *x*) Feſſini. fór þá fyſt til búſs ſins á Sandnes. dvaldiz þar um hríd. fór nordr um várit med lidi ſínu til Torga. En er hann kom þar. var honum ſagt. at Hilldirídar ſynir höfdu verit um vetrinn í Þrándheimi med Haralldi konúngi. ok þat at þeir mundu ecki affpara. at rægia Þórólf vit konúng. var Þórólfi mart ſagt frá því. hvert efni þeir höfdu í um *y*) rógit. Þórólfr *z*) ſvarar ſva. Eigi mun konúngr taka því. Þótt ſlík lýgi ſe uppborin fyrir hann. Þvíat

adeſſe intelligentes, congregantur, & cum A.C. *ſpe iterum reportandae victoriae contra eos* 877. *feruntur. Ubi praelium coepit, Norvegi acriter invecti ſunt, utebantur autem ſcutis firmioribus quam Kveni. Tum ſtrage ad Kirialos inclinante, multi (horum) caeduntur, quidam fugam capeſſunt. Faravidus rex, & Thorolfus, praedâ ingenti potiti, in Kvenlandiam reverterunt; inde Thorolfus mutua cum amicitia a rege digreſſus, in Finnomarchiam remeavit cum manu ſua: Deinde a tesquis in Feſſni devectus eſt; & primum Sandneſiam petiit, praedium ſuum: ubi aliquamdiu commoratus, vere novo Torgas cum ſuis ſe recepit. Eò reduci muntiatur, Filios Hilderidae hyeme iſta apud regem in Thrandheimo fuiſſe; adjicitur, nullam ſane operam occaſionemve omiſſuros illos, ut eum ad regem deferrent, multa de materia criminationis, ab iis adhibita, commemorantur. Thorolfus ita reſpondit: Non crediderim regem annuere tam impudenti mendacio, ſi coram*

r) ſigurför. Guelph. Hol.

s) á Kiriála. Iidem.

t) ſigr ok ógrynni &c., *victoria* &c. Iidem & Jörund.

u) þeir aptur. ok fór Þór. heimleidiſs, *inde reverterunt, & Thorolfus domum petiit.* Gu. Hol. P.

x) Veſſif J. K. L. Veſſig M. Peſsni (Veſſif) E. Ceteri omittunt.

y) róginn. K. L. M.

z) ſagdi at kóngr mundi eigi trúa því er vándir menn lygi at honum, *negavit regem crediturum eſſe improborum mendaciis.* Guelph. Hol.

A.C. 377. Þvíat her ero engi efni til þeſsa Þ) at ek æ) muna ſvíkia hann. þar ſem hann hefer marga luti giört ſtórvel til mín. en engan lut illa. ok er a) at firr. at ek mundi vilia b) gera honum mein. Þótt ek ætta þeſs koſti. c) at ek vil miklu helldr d) vera lendr madr hans. enn heita konúngr. ok e) veri annarr ſamlendr vit mik. ſá er mik mætti gera at þræli ſer. ef hann villdi.

15. CAP.

FRÁ HARALLDI KONÚNGI. OK HÁREKI.

Hilldirídar ſynir höfdu verit þann vetr med Haralldi konúngi f) med tólfta mann. ok höfdu med ſer heimamenn ſína. ok nábúa. g) þeir brædr voru optliga á tali vit

CAP. XV.

DE HARALLDO REGE ET HAREKO.

Filii Hilldiridae, una cum hominibus duodecim domeſticis ſuis, ac viciuis, quos adduxerant ſecum, hac hyeme apud regem fuerant: ſaepe cum rege ſermones contulerant,

Þ) máls. add. Iidem.

æ) muni (quod recentius) Hol. J. L. M. mox, velrædum ſæta vid kóng. Þvíat hann. Hol. Guelph.

a) Þad fiarri (fiærri). K. L. M. || Þad fiær. P.

b) gera, (*ut male ei velim*). omitt. M.

c) Þvíat. Guelph. Hol.

d) heita her — enn vera &c. *hic praefectus appellari, quam eſſe rex.* P.

e) ok vera æi ſamlendr. Þvíat han má alla kónga á Nordrlöndum giöra ſer at þrælum, *& peregrinus eſſe: nam ille omnes reges terrarum borealium ſervos ſibi facere poteſt.* Guelph. Hol. || vera eigi ſamlindr vid hann. Því han mun alla kónga her nordr giöra ſer at þrælum, *& ab ipſo diſcordare: nam omnes ſeptentrionis noſtri reges, ſervos ſibi faciet.* P.

f) vid Jör. mox Guelph. S. xxta, quod plenum foret, tuttugta. D. xxda, quod foret tvítiánda, *cum vigeſimo homine*, h. e. XX hominibus. || xix menn. P.

g) ok höfdu þeir nóg vitni. til þeſs er þeir *ſluttu fram, *ſatis habebant teſtium, ad rem delatam* (confirmandum). Guelph Hol.

*báru fram. P.

vit konúng. ok fluttu *h*) enn á fömu leid mál Þórólfs. Hárekr fpurdi. líkadi ydr vel Finnfkattrinn. konúngr. er Þórólfr fendi ydr. Vel fagdi konúngr. Þá mundi ydr *i*) mart um finnazt fegir hann. ef Þer hefdit allan *k*) Þann fem Þer áttud. en nú fór Þat *l*) fiarri. var hitt miklu meiri *m*) hlutr er Þórólfr dró undir fik. hann fendi ydr *n*) at giöf *o*) biórfkinn iij. en ek veit víft at hann hafdi eptir *p*) iij úgu. er Þer áttud. ok hygg ek at flíkan mun hafa farit um *q*) annat. Satt mun Þat. konúngr. ef Þú fær fýfluna *r*) í hönd ockr brædrum. *s*) at meira fe fkulu vid færa Þer. En allt Þat er Þeir *t*) fögdu á hendr Þórólfi. Þá báru förunautar Þeirra vitni

rant, cauſam Thorolfi eodem atque antea modo referentes. Harekus interrogavit: an bene tibi probabatur, rex, tributum Finnicum a Thorolfo miſſum? Bene, inquit rex. Tunc ille ſic perrexit; ſane permagni iſtud facturus eſſes, ſi totum haberes quod jure tuum erat: nunc vero longe hoc abfuit, iſta enim pars multó erat major, quam (ſui lucri cauſá) Thorolfus ſuppreſſit: tres autem pelles caſtorum dono tibi miſit; at ego certo ſcio, quod tres retinuit decades, jure tuas: cetera eodem abiiſſe opinor. Quodſi in me & fratrem praefecturam hanc transtuleris; non erit dubitandum, quin ampliorem tibi pecuniae modum ſimus allaturi. Ad omnia quae in Thorolfum dixerunt, comites A.C. 877.

b) ena — málid Þór. ok fpurdu konúng, *& regem interrogabant.* Jör.

i) mikit hafa um fundiz. Jör. || mikils Þikkia um vert. Guelph. || Þikia um vert. Hol.

k) fed. enn nú &c. *ſi vidiſſes totum* &c. Hol. Guelph.

l) fo fiarri, *tantum abfuit.* Jör.

m) hluti H. omiſſo miklu, modo ante.

n) giafir. ok tók allt af ydru til. ok fatt fkal Þat, *dona, & omnia* (haec) *de tuo fumſit: & verum eſſe probabitur* (res ipſa probabit), *quod* &c. Guelph. Hol. P.

o) nockr biörnfkinn, *aliquot pelles urſinas.* Jör.

p) meir enn xxx, *ſupra XXX.* Iidem.

q) annan fkatt, *ceterum tributum.* Ellipfis vero eft antea, in voce flíkan; & fubauditur veg, v. hátt. Jör. || Mox, hafi farid, Ch. Kálf. *par in ceteris diſcrimen;* i. e. parem defectum. obtinuiſſe, quod minus probo.

r) í hendr. Jör. Guelph. Hol. L. M.

s) Þá fkal Þat meira enn Þetta hvartveggia (hvortveggia), *id,* fc. tributum ſolum, *hoc utroque* (& tributo & donis) *erit majus.* Guelph. Hol.

t) lugu á Þórólf, *in Thorolfum mentiebantur.* Jörund.

A.C. 877. vitni med þeim *u*). Kom þá sva. at konúngr *x*) var hinn reidazti *y*).

16. CAP.

FRÁ KONÚNGI OK ÞÓRÓLFI.

Þórólfr fór um sumarit sudr til Þrándheims á fund Haralldz konúngs. ok hafdi þar med ser *) skatt allan. ok mikit fe annat. ok *z*) ix tugu manna ok alla vel búna þ). En er hann kom til konúngs. var *æ*) þeim skipat í gestaskála. ok veitt þeim it stórmannligsta. Eptir um daginn geck Aulvir Hnúfa til Þórólfs frænda síns. töluduz þeir vit. sagdi Aulvir at Þórólfr væri þá hrópadr miök. ok konúngr hlýddi á slíkar fortölur. Þórólfr bad Aulvi *a*) byria mál sitt vid konúng. Þvíat ek mun. sagdi hann. vera *b*) skammtaladr fyri konúngi. ef hann vill helldr trúa lýgi vándra manna enn *c*) sannyndum

eorum teſtes erant. Eò tum ventum eſt ut rex vehementer indignaretur.

CAP. XVI.

DE REGE ET THOROLFO.

Hac aeſtate Thorolfus profectus eſt in Thrandheimum auſtrum verſus, Haralldum regem aditurus: hic totum tributum ſecum tulit, magnamque aliarum rerum copiam: & comitibus XC uſus eſt (veſte & armatura) egregie inſtructis. Ubi ad regem perventum eſt, ducitur cum ſociis in conclave hoſpitibus deſignatum, & ibi quam magnificentiſſime excipitur. Eádem poſt die Aulver Hnufa accedit Thorolfum conſangvineum ſuum: ineunt colloquium. Aulver oſtendit Thorolfum vehementer diffamatum eſſe, regemque diffamantibus ſecundas aures praebere. Thorolfus orat, ut Aulver defenſionem cauſae ſuae apud regem auſpicaretur, monſtrans breviloquentem ſe fore, ſi rex, mendacio improborum potius credere vellet, quam veritati, & quam

u) ok ſönnudu þat allt, *& ea argumentis confirmabant.* add. Jör.

x) trúdi þuí er þeir brædr lögdu, *verbis fratrum fidem haberet.* Guelph. Hol.

y) Þórólfi, *Thorolfo.* add. Jör.

*) Finnskatt, *tributum Finnicum.* Guelph. Hol.

z) ixtige manna velbúit. Jör.

þ) at klædum ok hervopnum. add. Gu. Hol.

æ) honum — í gestahús. Jör. mox þeim, vel omittunt Codices, vel pro eo þar, *ibi*, ſubſtituunt.

a) túlka, *pro ſe interpellaret.* Jör.

b) fálátr (tátaladr) vid konúng, *parcum verborum coram rege.* Iidem.

c) Ceteri Cod. ſannendum (ſannindum).

yndum ok einurd er hann mun reyna at mer. Annan dag kom Aulver til mótz vit Þórólf. ok ſagdi at han hefdi *d*) rædt mál hans vit konúng. veit ek nú eigi. ſagdi han. giörr enn ádr hvat honum er í ſkapi. Ek ſkal þá ſiálfr gánga til hans. ſegir Þórólfr. giördi han ſva. geck til konúngs. þá er han ſat yfir *e*) matbordi. ok er han kom inn. heilſadi han konúngi. Konúngr tók kvediu hans. ok bad *f*) Þórólfi gefa at drecka. Þórólfr ſagdi at han hafdi þar ſkatt þann er konúngr átti. *g*) er kominn er af Finnmörk. ok enn fleiri *h*) luti hefi ek til minníngar vid ydr konúngr. þá er ek hefi ydr at færa. veit ek at *i*) því mun vera öllu bezt varit. er ek hefi gert til þacka ydvarra. Konúngr ſegir. at *k*) ecki mátti han venta at Þórólfi nema góds eina. þviat ek em engiſs. ſegir han. annars af *l*) verdr. en þó ſegia menn *m*) nockut tvent til. *n*) hverſu varfærr þú munt um vera. hverneg

quam de ſe experturus eſſet ſimplicitati (fidei). A.C. *Poſtera die Aulver iterum conveniens Thorolfum, ejus ſe cauſam apud regem dixiſſe ſignificat, at ideo nihilo certius ſcire quam antea, quo rex (in eum) eſſet animo. Tum ipſe eum accedam, inquit Thorolfus; nec cunctatus dicto factum addere, ad regem diſcumbentem intrat, ingreſſus eum ſalutat. Rex ſalutationi reſpondet, & Thorolfo propinari jubet. Hic, tributum ſe regis de Finnomarchia, & alias inſuper res, in gratierga illum animi teſtificationem, attuliſſe ſignificat: probe enim ſe intelligere, optime collocatum eſſe, quicquid in ejus gratiam fecerit (praeſtiterit). Rex oſtendit, non eſſe quod aliud quam bonum duntaxat a Thorolfo ſperaret, nec enim, inquit, aliter promeritus ſum: at quam ſollicite ſtudeas te ad meam voluntatem accommodare, de ea re ali-* 877.

d) tiád fyri kóngi, *expoſuiſſe*. Jör.
e) dryckiu. Guelph. Hol. || bordum. Jör.
f) gefa Þórólfi. Plerique.
g) ok. Guelph. Hol.
h) hlutir. er ek hefi ydr at færa. Iidem.
i) mer mun því öllu bezt varit. omiſſ. ſequ. *ea optime ſibi fore collocata*. Iidem.
k) han vætti æi ann. af &c. Guelph.
l) ydr, *de te*. add. Iid. Hol.
m) mer þar ymiſt frá. hverſu þer fer, *varie mihi narrant, quo modo te geras* (in tuo verſeris officio). Iid. || mikit ſneitt L. M. nockud ſneitt J K. *valde* || *nonnihil* || *imminuunt dicendo* (carpunt), *quam* &c.
n) huert þú munt allvarfærr, *an ſatis ſollicite* &c. Jör.

A.C. 877. hverneg mer ſkal líka. Eigi em ek þar *o*) fyri ſönnu hafdr. ſegir Þórólfr. ef nockurir ſegia þat. at ek hafa ótrúleika lýſt vit ydr. hygg ek *p*) at þeir muni vera þínir vinir meiri enn ek. er ſlíkt hafa uppborit fyri þer. En hitt er lióſt. at þeir *q*) munu vilia vera mínir úvinir fullkomnir. en þat er ok líkazt at þeir komiz þar at keyptu. ef ver ſkulum einir videigaz. Sidan geck Þórólfr á brott. En annan dag eptir greidir Þórólfr ſkattinn af hendi. ok var konúngr vitſtaddr. ok er þat var allt greidt. þá bar Þórólfr fram biórſkinn nockur. ok ſafala. ſagdi at þat vill han gefa konúngi. Margir mælltu. er þar voru hiá ſtaddir. at þat var vel *r*) gert. ok var vináttu fyri vert. Konúngr ſagdi at Þórólfr hafdi *s*) þar ſiálfr ſer laun fyri ſkapit.

aliquid variant relationes. Thorolfus fatur: quod infidelitatem erga te oſtenderim, ſi qui perhibent, perhibent falſo: intelligo talis indicii auctores, magis eſſe intimos tuos, quam ego ſum: iſtud vero palam eſt, quod mei inimici eſſe, ſerio affectant: ſat hercle laboris ſibi contracturi, ſi ſoli mecum contraxerint negotium; (quae res, ni fallor, magno iis conſtiterit, ſi ſoli mecum contenderint). Haec effatus Thorolfus diſcedit; altera vero poſt die, praeſente rege vectigal ſolvit, quo per ſoluto, pelles aliquot caſtorum martiumque producit, has ſe dono daturum regi ſignificans. Multi adſtantium palam loquebantur; egregie hoc eum feciſſe, & dignum viciſſim eſſe amicitiâ. Rex Thorolfum, ipſum ſibi remunerationem proſpexiſſe (tribuiſſe) dixit.

Tho-

o) ſönnu ſagdr. ef nockurir flytia þat fyrir ydr at ek giöri ótrúliga til ydar, *vere id in me non dicitur, ſiqui tibi deferunt, quod perfide in te faciam.* Jör. ubi notu elegantem uſum vocis, ſagdr, de perſona quae defertur, non de re delato.

p) þat med ſönnu. at þeir muni minni þíner vinir vera (enn eg). er ſlíku hrópi vilia á mik liúga (ſlíkt róg hafa uppborid fyrir ydr), *hoc mihi perſuadeo, qui tantum in me crimen mentiri auſint (tantae calumniae auctores), eos minus eſſe* (fideles) *amicos tibi.* (*quam ego ſum*). Guelph. Hol. Jör. Quod vide anne praeferendum ſit: nulli enim pejus volunt principibus, quam tales ſycophantae, qui probos viros ipſis inviſos reddere ſtudent.

q) mundu. C. E.

r) gefit. ok þad veri ſtórmikillrar vináttu &c. *donum eſſe egregium, & ſummam mereri amicitiam.* Guelph. Hol. niſi quod hi pro þad, rectius habent, þar.

s) þad ſiálfr ſer launad ok ſkipt. J. K. L. M. corrupte.

t) ſkapit. Þórólfr *u*) ſegir. at han hefdi med trúleik gert. allt þat er han kunni til ſkaps konúngs. ok ef enn líkar honum eigi *x*). þá *y*) mun ek ſá ecki atgiört. *z*) Var konúngi þat kunnigt. þá er ek var med honum. ok í hans ſveit. hveria medferd ek hafda. en þat þiki mer þ) undarligt. ef konúngr ætlar mik nú annan mann. en þá reyndi han mik. Konúngr ſvarar. Vel fórtu Þórólfr þá med *æ*) þínum háttum. er þú vart med oſs. ætla ek þat enn bezt af at gera. at þú farir til hirdar minnar. *b*) tak vit merki mínu. ok ver fyri ödrum hirdmönnum. mun þá engi madr rægia þik. ef ek má yfir ſiá nótt ok dag. hveriar medferdir þú hefer. Þórólfr ſá til beggia handa ſer. *c*) þar ſtódu húskarlar hans. hann mællti. Traudr mun ek af hendi *d*) láta ſveit

Thorolfus affirmabat omnia ſe, quae ad regis animum facere quiviſſet, fideliter praeſtitiſſe: ultra praeſtare opis ſuae non fore, ſi rex nondum acquieſceret: Noviſſe regem, quali, in aula ejus & ſatellitio, uſus fuiſſet vitae genere: mirari, ſi alium nunc ſe hominem eſſe credat rex, quam tunc fuiſſet expertus. Rex reſpondet: Id loci bonam vitae rationem tenuiſti, Thorolfe; iterum exiſtimo hoc factu optimum fore, ut meum adeas ſatellitium. Signum meum ferendum accipe, praeeſtoque aliis ſatellitibus: ſic nemo te apud me calumniabitur, quando nocte dieque obſervare mihi licet, quibus vivas moribus. Thorolfus in utramque partem oculos circumtulit, ubi domeſticorum ejus caterva ſtetit; tunc ille ſic fatur: Lubenter a me non dimiſerim hunc gregem; penes te erit, A.C. 877.

t) ſkipat. C. E. P. || ſkapad. Jör. || ætlad, *deſtinaſſe*. Guelph. Hol.

u) kvez göra allt af trúleikum vid kóng, *omnia ſe, ex fide, erga regem facere*. Guelph. Hol.

x) mín þiónoſta, *ſuo officio*. add. Iidem. omiſſo enn, modo ante.

y) fæ ek ecki &c Iidem.

z) þá var honum kunn. er ek &c. Jör.

þ) kynlikt. kynligt. er han — *quod* &c. Gu. Hol.

æ) þínu máli, *bene in tua cauſa*, i. e. conditione, *verſabare*. Iidem.

b) omittunt Iidem. usque ad; mun þá.

c) ok ſá at þar ſtódu, *& vidit ibi ſtantem domeſt. catervam*. Jör. || ok ſá menn ſína, *viditque ſuos*. Guelph. Hol.

d) at láta. Guelph. || tregr. modo ante Jör.

A.C. 877. ſveit þeſſa. muntu ráda konúngr *e*) nafngiptum vit mik. ok veizlum þínum. en ſveitúnga mína mun ek *f*) ecki af hendi láta. medan mer endaz faung til. *g*) þótt ek vela um mína koſti *h*) eina. Er hitt bæn mín ok vili. at þer konúngr farit at heimbodi til mín. ok heyrit þá *i*) ord þeirra manna er þú trúir. hvert vitni þeir bera *k*) mer um þetta mál. gerit þá eptir ſem ydr finnaz ſannindi til. Konúngr ſvarar ok ſegir. at eigi mun han optarr veizlu þiggia at Þórólfi. Geck Þórólfr þá í brott. ok bióz ſíðan til heimferdar. En er han var í brott farinn. þá feck konúngr í hönd Hilldirídar ſonum ſýſlu þá á Hálugalandi er ádr hafdi Þórólfr haft. ſva Finnferd. Konúngr kaſtadi *l*) eigu ſinni á bú í Torgum. ok allar þær eignir er Bryniólfr hafdi átt. *m*) feck þat allt til vardveizlu Hilldirídar ſonum. Konúngr ſendi

erit, rex, de honoribus muneribusque, in me collatis (aut conferendis) pro lubidine ſtatuere; at ego, dum ſuppetunt facultates, familiares meos nunquam a me ſejungam (amittam), etiamſi vitam privatam agitem (meo, quod ajunt, marte vitam colam). Iſtud cupio, & obteſtor te, ut ad me in convivium profectus, hominum ibi, quos veraces cenſes, verba, ac de me, in hac cauſa, teſtimonium audias: deinde id decernas, quod veritati maxime congruum judicaveris. Rex reſpondens, negavit ſe convivium apud Thorolfum recepturum. Tum diſcedens Thorolfus, domum reditionem maturat. At poſt ejus diſceſſionem, praefecturam, quam in Halogia tenuerat, mandavit rex filiis Hildiridae; adjecit huic privilegium itineris Finnici: praedium Torgas, cum omnibus facultatibus, quas poſſederat Bryniolfus, fiſco ſuo addixit, & curanda dedit filiis Hildiridae. Tum

e) nafnbótum — ok ſyſlum — en ek ſueitúngum mínum. medan mer vinnaz föng til, — *ſed penes me erit, meis uti ſodalibus dum* &c. Jör. qui nihil ſequentium habent; usque ad, Geck Þórólfr.

f) ſeint af höndum &c. *ſero*, i. e. *vix unquam*. Guelph. Hol.

g) þó at vela Guelph. væla J K. M. væle L. male.

h) at eins. Guelph. Hol.

i) umbrædu (umrædu) manna. þeirra er &c. *ſermonem, commemorationem*, v. *ſententiam* hominum. Guelph. Hol.

k) oſs of þetta &c. Guelph.

l) ſinni eign. Iid. Hol. Jör.

m) han feck ok þat í hendr &c. Guelph. Hol.

ſendi menn *n*) med iartegnum á fund Þórólfs. at ſegia honum Þeſsa tilſkipan. ſem han hafdi gert. Sídan tók Þórólfr ſkip Þau er han átti. ok bar Þar á lauſafe allt. Þat er han mátti med fara. ok hafdi med ſer alla menn ſína. bædi *o*) frelſínga ok Þræla. fór ſídan nordr á Sandnes til búſs ſíns. hafdi Þórólfr Þar eigi minna fiölmenni *p*). ok eigi minni rauſtn.

Tum ad Thorolfum cum teſſeris miſit, qui ei ordinationem ſuam denunciarent. Hic ſumtis, quas habebat navibus, omnia in eas bona mobilia, quae ſecum ferre poterat, impoſuit: & cum univerſa familia domeſtica, tam ſervorum hominum, quam liberorum, in Sandneſiam ſeptentrionem verſus, praedium ſuum migravit, nihilo ibi, nec infrequentior famulitio, nec in cultu domeſtico minus ſplendidus, quam ad id tempus fuerat. A.C. 877.

17. CAP.

AF HILLDIRÍDAR SONUM.

Hilldirídar ſynir *q*) tóku vit ſýſlu á Hálugalandi. mællti engi madr í móti fyri ríki konúngs. En mörgum Þótti Þetta ſkipti miög í móti ſkapi. Þeim er voro frændr Þórólfs eda vinir. Þeir fóro um vetrinn á *r*) fiall. ok höfdu med ſer xxx manna. Þótti Finnum miklu minni vegr *s*) at Þeſsum ſýſlumönnum. en Þá er Þórólfr fór. greiddiz allt miklu verr gialld Þat

CAP. XVII.

DE FILIIS HILDIRIDAE.

Filii Hildiridae in Halogia praefecturam capeſſebant; nemine, propter potentiam regis, contradicere auſo: at multi hanc mutationem perinique tulerunt, qui amicitia aut cognatione Thorolfo erant juncti. Hac hyeme filii Hilldiridae cum hominibus XXX in montana ſunt profecti, exiſtimantibus Finnis, multum his praefectis ad dignitatem magnificentiamque Thorolfi deeſſe: itaque multo difficilius exſolutum eſt, omne quod eos pen- A.C. 878.

n) ok iarteignir. Jör. || mox, ſkipan er nú hafdi giörzt, *commutationem* (rerum) *modo factam*, i. e. translationem provinciae. Iidem.

o) frelſíngia. Jör. E. J L.

p) um ſik enn ádr. addunt Hol. Guelph. mox (i) ongu Iidem. || ad öngu Jör. || rauſn Omnes ſcribunt praeter M. a. & C.

q) ærulaufir, *infames, ſceleraſi.* add. Jör.

r) Finnmörk Jör.

s) af Þeſſum mönnum, *biſce hominibus.* Guelph.

A.C. 878. Þat er Finnar ſkylldu *t*) reida. Þann ſama vetr fór Þórólfr upp á fiall med c manna. fór þá þegar auſtr á Kvenland. ok hitti Faravid konúng. giördu þeir þá rád *u*) ſitt. ok redu þat *x*) at fara á fiall enn ſem hinn fyrra vetr. *y*) ok höfdu cccc manna. ok *z*) komu ofan í Kiriálaland. hlupu þar í bygdir. er þeim þótti ſitt færi vera fyri fiölmenniſs ſakir. heriudu þar ok þ) fingu offiár. fóru þá aptr er áleid vetrinn upp á mörkina. Fór Þórólfr heim um várit til búſs ſins. *æ*) han hafdi þá menn í ſkreidfiſki í Vagum. en ſuma í ſildfiſki. ok leitadi allzkonar fánga til búſs ſins. Þórólfr átti ſkip *a*) mikit. Þat var lagt til hafs. Þat var vandat at öllu ſem meſt. ſteint miök fyri ofan ſió. Þar fylgdi ſegl ſtafat med vendi blám ok raudum. allr var reidi vandadr miök med ſkip-

dere oportebat. Eadem hyeme Thorolfus C hominum cohorte inſtructus, iter in montana cepit, & illico in Kvenlandiam tendens, regem Faravidum convenit; conſultant inter ſe, decernuntque, uti priori hyeme in montem expeditionem facere: eo homines CCCC ducunt; degreſſique in fines Kirialorum, factis incurſionibus, ubi numerum ſuorum id ferre credebant, populantur: & praeda immenſa potiti, declinante hyeme in ſuperiora Finnomarchiae revertuntur. Thorolfus vere domum ſuam repetit; is tum in Vagis aliquot homines adhibebat piſcaturae, aliis ad halecis capturam utebatur, denique omne genus copiam, quae ad domum ſuam ſuſtinendam opus erat, parabat. Habebat autem navim magnitudine conſpicuam, ad altum ſuſtinendum idoneam (appoſitam), & omnibus, quae navem cunque ornant, diligentiſſime inſtructam: tum, qua extabat ex aqua, bene coloratam: velum ſequebatur, ex rubro & caeruleo virgatum: totus navis appara-

t) greida. J. K. M.

u) ſín. ok tóko þat (þá) af — enn á fiall ok fyrr — *nunc item atque prius.* Hol. Gu.

x) af. addunt Jör. *y*) þeir. Jör.

z) fara (fóró) ofan til Kiriálo. Guelph. Hol.

þ) feingu (feingu) Iidem & Ch. plerique. mox ofr Hol. & feár Guelph.

æ) Hanc periodum Omnes praeter Kálf. omittunt; quorum tamen J. K. L. M. pro Vagum, habent Vagis; male.

a) gott ok mikit. ok var þat hnaur. ſteindr allr &c. *bonam magnamque navem: ea erat oneraria, tota colorata* &c. Jör.

ſkipinu. Þat ſkip lætr Þórólfr búa. ok ſeck *b*) til húskarla ſína med at fara. let Þar á bera *c*) ſkreid ok húdir. ok *d*) vöru lióſa. Þar let han ok fylgia grávöru mikla. ok adra ſkinnavöru. Þá er han hafdi haft af fialli. ok var Þat ſe ſtórmikit. Skipi Því let han *e*) hallda veſtr til Englandz. at kaupa ſer klædi ok önnur faung Þau er han Þurfti. helldu Þeir ſkipi Því ſudr med landi. ok ſídan í haf. ok komu fram á Englandi. Fengu Þar góda kaupſtefnu. hlódu ſkipit med hveiti ok hunángi víni ok klædum. ok helldu aptr um hauſtit. Þeim byriadi vel. komu at Hördalandi. Þat *f*) ſama hauſt fóru Hilldirídar ſynir med ſkatt ok færdu konúngi. En er Þeir reiddu ſkattinn af hendi. Þá var konúngr ſiálfr vid. ok ſá. Han mællti. er nú allr *g*) ſkattrinn af höndum reiddr. ſá er Þit tókut

apparatus erat quam exquiſitiſſimus. Hanc ad iter expediri curat, nautas ex domeſticis delegat, qui (eam) ducerent: piſcium, coriorum, & †) albae mercis copiam facit imponi, adjicit huc magnum pellium griſearum numerum, & aliud pelliceorum genus, quod ex montanis retulerat: Adeo totum navis onus non modica pecunia conſtabat. Navim in Angliam occidentem verſus, ad rem veſtiariam, & quae ceteta opus erant, commercanda, duci jubet. Vectores primum, curſum in meridiem, ſecundum terram intendebant, deinde in altum egreſſi, in Angliam perveniebant: ubi commodo uſi mercatu, navim tritico, melle, vino & veſte onuſtam, autumnó, ventis aſpirantibus ad Hördiam reduxerunt. Hoc ipſo autumno filii Hilldiridae regi vectigal tulerunt; quod cum traderent, ipſe rex ad inſpiciendum praeſens, an totum, quod in Finnomarchia percepiſſent, tributum A. C. 878.

b) menn til || til menn, *nautas conducit.* Hol. Guelph.

c) farm (mikinn). ſkreid ok húda-vöru. ok grávöru. (ok mikit annat fe), *onus (copioſum) piſcium, mercis coriaceae, & griſeae, (multamque aliam rem).* Iidem & Jör.

d) lióſa vöru. M. *mercem luminarem*, vel, *luminibus aptam;* ut ſebum, vel garum ſit intelligendum.

e) ſtyra Þórgíſl Giallanda. ok fara veſtr &c. *navi rectorem praefecit Thorgilſem Giallandum, eamque occid. verſ.* &c. Guelph.

f) ſumar, *ea aeſtate.* Iid. Jör.

g) af hendi greiddr (reiddr) ſkattrinn. Gu. Hol.

†) *Hermelinum, vel ut Latini id vocârunt,* pelles muris Pontici, *videntur eſſe intelligendae: & color hoc ſuadet, & quae mox ſeorſim, ut oppoſita recenſentur,* MERX GRISEA. *Hoc me monuit Vir Doctiſſimus & multum Reverendus Dn.* Joh. Finnaeus.

A.C. 878. Þá *a*) halldit til nióſn um ferd Þórgils. Þá er han ferr auſtr. Þviat ek hygg at *b*) á ecki kaupſkip hafi komit iammikit fe á várum dögum. ætla ek Þat *c*) ſannazt at ſegia. at Þer konúngr eigit hvern penníng. Þann er Þar var á. Þetta ſönnudu förunautar *d*) hans allt. er Hárekr ſagdi. En her kunnu engir í móti at mæla.

noſcere cupis, explorabis iter Thorgilſis quando in orientem revertitur: nam ego ſic exiſtimo, tam magnam vim pecuniae in nullam navim mercatoriam noſtra memoria illatam fuiſſe, at illam pecuniae vim ex aſſe tuam eſſe, ſumma cum aſſeveratione dixerim. Hanc orationem Hareki aſſeclae ejus veram teſtabantur, at non erant qui poſſent refragari.

18. CAP.

SKIPS UPPTAKA FYRI ÞÓRÓLFI.

Sigtryggr *e*) Snarfari ok Hallvardr Hardfari hetu brædr ij. Þeir voro med Haralldi konúngi. Víkverſkir menn *f*). var módurætt Þeirra á Veſtfolld. ok voro Þeir í frændſemis tölu vit Haralld konúng. Fadir Þeirra hafdi kyn átt *g*) tveimmeginn Gautelfar. han hafdi bú átt í Hiſing *h*). ok

CAP. XVIII.

NAVIS THOROLFI INTERCIPITUR.

Cum Haralldo rege erant fratres duo, nomine Sigtryggus Snarfari (*citus viator*) *& Hallvardus* Hardfari (*acer viator*): *nati in Vicha, materno genere a Veſtfolda orti, aliquoque gradu cognationis regem tangentes. Stirps eorum paterna, ab utraque Gothalbis parte, ipſe vero pater Hiſingam* (*inſulam*), *colue-*

a) megu Þer hallda nióſnum til um ferdir hans, *explorandum tibi eſt iter ipſius.* Iidem.

b) ecki (eckirt) ſkip muni komit hafa iafn gagnaudigt — í Noreg, *nullam navim tantis refertam bonis* (divitiis) — *in Norvegiam veniſſe.* Iidem.

c) Þó rett, *recte tamen* &c. Iidem.

d) Þeirra menn. er Þeir ſögdu. Iidem.

e) het madr. enn annarr Hallv. hardf. brædr ij. Jör. || ſuartfari. J. P.

f) at ætt. add. Guelph. Hol. || ad kyni. Jör. *genere Vicenſes.* Mox add. Jör. En Þó var modrætt Þeirra ſum — ok kom Þat í frændſemis tölu &c., *pars tamen materni generis erat in Veſtfollda, quod iis locum dabat inter cognatos reg. Har.*

g) vid Gautelfi, *ad Gothalbim.* Guelph. Hol.

h) ſudr. add. Jörund. in Hiſinga *meridiem verſus.*

ok var madr ſtóraudigr. en *i*) þá höfdu þeir tekit vit arfi eptir födr ſinn. þeir voro iiij brædr. het *k*) einn Þórdr ok Þórgeirr. ok voro þeir ýngri. þeir voro heima ok redu fyri búi. Þeir Sigtryggr ok Hallvardr höfdu ſendiferdir konúngs allar. bædi innan landz ok utan *l*) landz. ok *m*) höfdu margar ferdir þer farit. er háſkaſamligar voru. bædi til aftöku manna. edr *n*) fe upp at taka fyri þeim mönnum er konúngr lætr *o*) heimferdir veita. Þeir höfdu ſveit mikla um ſik. ecki voro þeir *p*) vingadir *q*) alþýdu mannz. en konúngr mat þá mikils. *r*) voro þeir allra manna bezt færir bædi á fæti ok á ſkídum. ſvo ok í ſkipförum voro þeir hvatfærri enn adrir menn. hreyſtimenn voro þeir ok miklir. ok forſiálir um fleſt. þeir voro þá med konúngi er þetta var tídinda. Um hauſtid fór konúngr at veizlum um Haurdaland. Þat var einn dag at han let kalla til ſín þá brædr Hallvard ok

coluerat, opibus affluens. Nunc autem paternam haereditatem adierant, & erant fratres omnino IV; Thordo uni nomen, alteri Thorgeiri: qui minores natu, tenebant ſe domi, & patriae villae praeerant. Sigtryggus & Hallvardus tam intra regnum quam extra, legationes regias obibant: & multis harum periculoſis functi erant, cum ad homines de medio tollendos, tum ad horum fortunas occupandas, quos rex confiſcari jubet. Magno ſemper comitatu cincti erant; plebi parum gratioſi, ſed magnae apud regem exiſtimationis: in itineribus faciendis omnium hominum celerrimi fuerunt, ſive pedibus, ſive pandis aſſeribus, ſive navigiis ire oporteret, ad haec manu bene promti, & conſilio, in plerisque rebus, prudentes. Hi dum iſta agerentur, regem, autumno hoc Hördium conviviorum cauſa obeuntem, ſequebantur. Rex aliquo die juſſit eos ad ſe arceſſi, venien- A.C. 878.

i) nú. & mox fedrarfi ſínum. Iidem.
k) einn. omitt. Iidem.
l) landz. omitt. Jör.
m) margar þær er háſki var í. Guelph. Hol.
n) fiárupptöku Iidem omiſſ. ſequ.
o) heimſókner. Jör.
p) vinſælir menn miög vid alþydu. Iidem.
q) (af) alþydu mönnum. K. L. M. || vid menn. Guelph. Hol. J.
r) Quae hic de fratribus praedicantur, omnia excludunt Guelph. Hol. J. P. Jörund. autem tantummodo celeritatem praedicant.

A.C. 878 ok Sigtrygg. ok er þeir komu til hans. ſagdi han þeim at þeir ſkylldu fara med ſveit *s*) ſína. ok hallda nióſn um ſkip þat ſem Þórgils Giallandi fór med. ok han hafdi í ſumar veſtr til Englandz. færit mer ſkipit. ok allt þat er á er. nema menn. látid þá fara í brott leid ſína í fridi. ef þeir vilia ecki veria *t*) ſkipit. Þeir brædr voru *u*) þeſs albúnir. ok *x*) tók ſitt lángſkip hvarr þeirra. fara ſídan at leita þeirra Þórgils. ok ſpurdu at han var veſtan kominn. ok hafdi ſiglt nordr med landi. þeir fara nordr eptir þeim. ok hittu þá í Furuſundi. kendu brátt ſkipit. ok lögdu at *y*) annat ſkipit á útborda. en ſumir gíngu á land. ok út á ſkipit *z*) at brygginum. Þeir Þórgils viſu ſer engiſs ótta þ) ván. ok vöruduz ecki. Fundu þeir eigi fyrr. enn fiölldi mannz var uppi á ſkipinu med alvæpni. ok þeir voro allir handteknir ok leiddir ſídán á land upp. *æ*) ok vapnlauſir. ok höfdu

venientibusque mandavit, ut cum ſodalitio ſuo ſpeculatum irent de navi, qua gubernator Thorgils Giallandus aeſtate illa in Angliam, occidentem verſus transiiſſet: perducerent ad ſe navim cum omni quod ineſſet, praeter homines: hos in pace dimitterent, ſi quidem navem defendere non conarentur. Fratres ad hanc provinciam promti paratique, ſua quisque priſti ſumta, ad Thorgilſem inveſtigandum excurrunt: & compertó per rumorem, quod is jam ab occidente redux, curſum, praeter littora, ſeptentrionem verſus contendiſſet, inſequuti eum in Furuſundo offendunt; agnoſcunt facile navem, & ad latus ejus quod altum ſpectabat, unam priſtium applicant, pars in terram egreſſi, per pontem ſe in navem effundunt. Thorgils & ſui, nil mali ſuſpicantes, adeoque rerum ſuarum ſecuri, ante non animadvertebant, quam vis ingens hominum, juſte armatorum, navem impleviſſet, omnesque comprehenſi, & quidem inermes, in terram educerentur, veſtium nihil reti-

s) manna at leita Þórgíſl Giallanda, *cum coborte militum quaeſitum irent Thorgilſem Giallandum.* Guelph. Hol. J. P.

t) ydr, *contra eos*, add. Jör.

u) búner þeſsarar ferdar, *ad hanc expeditionem.* Guelph. Hol. P.

x) höfdu tuo ſkip, *duabus navibus* (*uſi*). Iid.

y) þeim, *& eos adoriuntur.* Iidem. ſed cum Jörundinis excludunt ſequentia usque ad, Þeir Þórgils.

z) af brygginum. K. L. M.

þ) váner Guelph. Hol.

æ) ok, omitt. Iid. Jör. K.

höfdu ecki nema ígángs klædi ein. En þeir Hallvardr ſkutu *a*) út bryggiunum. ok ſlógu *b*) ſtreingum. ok drógu út ſkipit. ſnúa ſidan leid ſina. ok ſigldu ſudr *c*) þar. til þeſs er þeir fundu konúng. færdu honum ſkipit ok allt þat er á var. En er farmrinn var *d*) borinn af ſkipinu. þá ſá konúngr at *e*) þat var ſtórfe. ok eigi var þat lýgi er *f*) Hárekr hafdi ſagt. en Þórgils ok hans felagar fengu ſer *g*) fluttníngar. ok leita þeir á fund Kvelldúlfs ok þeirra fedga. ok *h*) ſagdi ſinar farar eigi ſlettar. feingu þar *i*) þó gódar vidtökur. Sagdi Kvelldúlfr. at þá mundi þar til draga ſem honum hafdi *k*) fyribodat. at *l*) Þórólfr mundi eigi til alſendiſs gæfu tilbera

retinentes, praeterquam quo tunc utebantur. At Hallvardiani ponte ſubducto, ſolutis retinaculis, extraxerunt navim: mox converſo in auſtrum curſu, navigando ad regem pervenerunt; navem illi, cum omni quod continebat, adducentes. Onus cum exportatum eſſet, ingenti pecuniâ conſtare, indiciumque Hareki vanum non fuiſſe, rex intellexit. Thorgils & ejus ſodales, emendicatis ſibi vecturis, contulerunt ſe ad Kvelldulfum & Grimum: his infelicem itineris eventum narrant: at tamen benigne accipiuntur. Kvelldulfus oſtendit, rem praeſentem ad eum exitum vergere, quem animo praeſagíſſet: Thorolfum nempe in amicitia regis conſervanda, A.C. 878.

a) þegar bryggiom. Iidem. || upp bryggiunni (bryggiun,) ɔ: upp í ſkipit, *in navem captam ſubtracto ponte.* P. J.

b) Forte duabus vocibus ſcribendum: ſtreing um ɔ: ſkipid, *applicito*, v. *injecto funi, navi captae* (prorae navis) Hoc videntur P. & J. confirmare, ubi extat; ok ſlógu um ſtreingium (ſtreingi). ſlóu út ſtrengiunum, *emiſſis funibus* L. || ſlóu ſtrenginum C. E. || ſlógu ſtreingium. K M. || Gu. & Hol. praetermittunt pro ſolito ſuo in locis ambiguis; Ita & Jörund.

c) med landi. unnz þeir hittu kóng, *praeter terram* (navigabant), *quoad regem convenirent.* Guelph. Hol.

d) afborinn (af) ſkipinu. Iidem. P.

e) ſtórfe var þar ſamankomit. Jör. || ſtórmikit var feit. Guelph.

f) þeir brædr, *fratrum.* Jörund. || Hilldirídar ſynir, *filiorum Hilldiridae.* Guelph.

g) flutníng til lands, *terrâ (per terram).* Hol. Guelph. || flutníngs. L. M.

h) ſögdu, Plerique Codic. mox farar, per elegantem Ellipſin omitt. Guelph. Hol.

i) þó. omitt. Iidem.

k) hugr um ſagt. Iidem. Jör. K. L. M. || fyri bodid. J. P.

l) þeir, *eos*: i. e. ſuam familiam Gu. Hol qui & mox voculam, til, omittunt: allzhendiz, Membr. b. *omni ex parte, usquequaque.*

A.C. 878. bera *m*) um vináttu vid Haralld konúng. ok þætti mer ecki *n*) mikils vert um *o*) felát þetta. er Þórólfr hefir miſt nú. ef nú *) færi eigi her it meira eptir. grunar mik enn ſem fyrr. at Þórólfr muni eigi *p*) giörr kunna at ſiá efni ſín vit *q*) ofrefli ſlíkt ſem han á at ſkipta. ok *r*) bad Þórgils ſva ſegia Þórólfi. at mitt rád er þat. ſegir han. at han fari or landi á brott. þvíat vera kann at han komi ſer betr. ef han ſækir á hönd Engla konúngi. edr Dana konúngi. edr Svía konúngi. Sídan feck han Þórgísli *s*) ródrarſkútu eina ok þar med reida allan. ſva tiölld ok viſtir. ok allt þat er þeir þurftu til ferdar ſinnar. Sídan fóro þeir. ok lettu eigi fyrr ferd ſinni. enn þeir komu nordr til Þórólfs. ok ſögdu honum þat er til tídinda hafdi gerzt *t*). Þórólfr vard vel vit ſkada ſinn. ſagdi ſva at hann mundi ecki ſe ſkorta. er gott felag at eiga vit *u*) konúng. Sídan

vanda, conſtanti fortuna non uſurum: hoc ſane pecuniae detrimentum quod accepiſſet modo Thorolfus, parvi ſe facere, ſi aliud gravius non ſequeretur: idem nunc atque prius vereri, ne Thorolfus recte non poſſet perpendere, quantillum, adverſus vires tam praepollentes, valeret; rogat Thorgilſem ita ei nunciare: conſilium ſuum eſſe ut patriâ diſcederet, majori forſitan in gratia futurus, ſi ad Angliae, Daniae, aut Sveciae regis miniſterium accederet. Deinde navigium actuarium omnibus inſtructum armamentis, item tentoria & viaticum, & quicquid ad iter opus erat, Thorgilſi dedit. Qui cum comitatu ſuo, curſu boream verſus tendens, non prius quievit, quam ad Thorolfum rediſſet; indicavit ei quod acciderat. Thorolfus damnum bono animo tulit, opes ſibi non defuturas pronuntians, bonumque eſſe, rerum conſortium cum rege habere. Poſtea farris copiam,

m) til. Jör. mox vinfeingit. Guelph. Hol.
n) mikit ad, *ſe moleſte non ferre.* Lidem.
o) fiárlát þetta. ef &c. Iidem. P. || fie. Jör.
*) væri eigi eptir &c. *reſtaret.* Jör.
p) kunna at ætla ſer hóf, *modum ſibi ſtatuere neſciat.* omiſſ. quae ſequ. Guelph. Hol. J. P.
q) ófrelſi, *in hac ſervitute, in qua verſatur.* C.
r) ſeig ſo Þórólfi. at þat er honum beſt rádid. at leita or &c., *diceret Thorolfo, conſultiſſimum illi eſſe* &c. Jör. qui verbum non habent de regibus adeundis. Guelph. item & Hol. Sveciae regem omittunt.
s) ſkip. ok þat ſem hán þurfti, *navem, & quod illi opus erat.* Guelph. Hol.
t) í förum þeirra, *in itinere ſuo.* add. Iidem.
u) Haralld. add. Jör. quod non probo. Ceterum hoc Thorolfi effatum poſtea in proverbium

Sídan keypti Þórólfr *x*) miöl ok mallt. ok þat annat er han þurfti til framflutníngar lidi *y*) sínu. sagdi han at húskarlar mundu vera ecki sva fagrbúnir sem han hafdi ætlat um hríd. Þórólfr selldi iardir sínar. en sumar vedsetti han. en hellt upp kostnadi öllum sem fyrr. *z*) hafdi han þá ok ecki færa lid med sér. en hina fyrri vetr. helldr hafdi han nockuru fleira manna. sva um veizlur ok heimbod vit vini sína. Þá hafdi han meira efni um þat allt en fyrr. var han heima þann vetr allan.

19. CAP.

FRÁ HERNADI ÞÓRÓLFS.

Þá er vár kom. ok **)* snæ leysti ok ísa. Þá let Þórólfr fram setia lángskip mikit er han átti. ok let þat búa. ok þ) skipadi húskörlum sínum. ok hafdi med sér *æ*) meirr enn c manna. var þat lid hit fríd-

piam, & polentae, quaeque cetera erant fa- A.C.
miliae sustentandae (adminicula) coemit; at 878.
ostendit, famulos minus splendide, quam sperásset modò, fore vestitos. Praedia sua partim vendendo, partim oppignorando, omnes sumtus ut antea praestitit (sustinuit): adeo non utens pauciore famulitio, quam annis praeteritis, ut etiam aliquanto numerosiori uteretur: itidem in epulis dandis, conviviisque amicorum gratia celebrandis, sumtuosior erat quam antea: Ita hyemem domi permansit.

CAP. XIX.

DE EXPEDITIONE THOROLFI PIRATICA.

Idem vere renascente, nive glacieque so- A.C.
luta, navim longam quam possidebat, deduci 879.
expedirique curat, in eam domesticos imponit, & amplius centuriâ instructus, pulcher-

bium abiit, quod adhucdum frequentatur: Forte & ipse proverbialiter dixerit. pro felag modo ante, P. habet felkipti.

x) sína miöl sem gat. ok mallt. til &c., *tantum farris* &c. *quantum res ipsius patiebatur*, v. *quantum potuit acquirere.* Guelph. Hol.

y) vocem sínu, non sine venustate omittunt lidem.

z) ok var ecki lidfæri. Jör. inox færra, pro færa, scribunt Plerique.

**)* sió leysti, *cum mare aperiretur.* J. P.

þ) skipa mönnum, *navalesque imponi socios.* Guelph. Hol.

æ) c manna. allt vel búid at vopnum ok klædum, C *virorum praesidio instructus., qui cuncti vestitu & armis probe erant ornati.* Jörund.

A.C. 879. Þóri *l*) upp í eyna. Hellt Þórólfr þá ſkipum þeim bádum nordr med landi. En er han kom fyrir Elfina. þá lágu þeir þar. ok bidu nætr. en er myrkt var. reru þeir lángſkipinu upp í ána. ok lögdu til *m*) bæiar þeſs. er þeir áttu Hallvardr ok Sigtryggr. koma þeir þar fyri *) dag. ok ſlógu *n*) manngard. æptu ſídan heróp. ok vöknudu þeir vid er inni voru. ok hliópu þegar upp til vapna ſinna. *o*) ſlýdi Þórgeirr þegar ór úr ſvefnſkemmunni. Skídgardr hárr var um bæinn. Þórgeirr hlióp at ſkídgardinum. ok greip hendinni *p*) upp á gardſtaurinn. ok haſtadi ſer út *q*) um gardinn. þar var nærrſtaddr Þórgils Giallandi. han *r*) ſveifladi til ſverdinu eptir Þórgeiri. ok kom á höndina. ok tók af vit *s*) gardſtaurinn. hlióp Þórgeirr ſídan til ſkógar. en Þórdr bródir hans var þar felldr. ok *t*) meirr enn xx menn. Sídan ræntu þeir þar fe öllu. ok brendu bæinn.

Thorerem autem in inſulam expoſuit. Deinde duabus navibus praeter terram, curſum boream verſus tenuit. Cum vero ante Gothalbis oſtium ventum eſſet, ſubſiſtens ad anchoras, noctem exſpectavit, & ubi tenebrae ſe intenderant, amnem adverſum navi longe remigando intravit, ad villam fratrum Hallvardi & Sigtryggi curſum inſtituens. Eo perventum eſt ante lucem: cingunt villam coronâ: inclamant bellicum: ad id qui intus erant evigilant; & actutum ad arma exſurgunt: Thorgeirr ocyus e cubiculo fugit. Alta ſepes lignea circum aedes erat, ad hanc Thorgeir cucurrit, faſtigiumque ſudis alicujus manu apprehendens extra eam ſe trajecit; ſtabat prope Thorgils Giallandus, & torquebat in eum gladium; ferrum ſiflebat ſe in manu Thorgeiris, atque illam ad ſtipitem abſcidit; ipſe in ſylvam fugit: ſed Thordus frater ejus, cum hominibus ſupra XX, ibi caeſus eſt. Poſtea Thorolfus direpta omni pecunia

l) uppá. Iidem. P. & mox addunt: Ecki var þetta minna fe. enn þat er han hafdi látid fyri konúngi. *Haec bona non minoris erant pretii, quam quibus a rege fuerat privatus.*

m) bíar. Iidem.

*) dagan. P.

n) mannhríng um bæinn (húſin). Gu. Hol. Jör.

o) fleygdi Þórgeir ſer þegar út úr ſkemmunni, *proripuit ſe Thorg.* &c. Guelph. Hol. || ok brutu hurdina. ok komuzt ſo út úr ſkemmunni, *fractaque janua evaſerunt ex cubiculo.* J P.

p) um K. L. mox ſtaurinn Guelph. Hol.

q) yfir L. M. || af gardinum. Guelph. Hol.

r) hió eptir honum, *ictu eum appetebat.* Iid.

s) gardinum, *ad ſepem.* Guelph. Enallage caſuum antiquis frequens.

t) ok xx, *cum XX* &c. Iidem.

bæinn. fóru ſidan út eptir ánni til hafs. Þeim byriadi vel. ok ſigldu nordr í Víkina. Þá hittu Þeir enn fyri ſer kaupſkip mikit. ok áttu Víkveriar. hladit af mallti ok *u*) miölvi. Þeir Þórólfr lögdu at ſkipi Því. En Þeir er fyri voru Þóttuz engi faung hafa til varnar. ok gáfuz upp. gengu Þeir á land upp ſlyppir. En Þeir Þórólfr tóku ſkipit med farmi. ok foru leidar ſinnar. hafdi Þórólfr Þá iij ſkip. er han ſigldi *x*) auſtan um Folldina. Sigldu Þá Þiódleid til Lídandiſsneſs. fóru Þá ſem ſkyndiligazt. en *y*) námu nesnám. Þar ſem Þeir komu vid. ok hiuggu ſtrandhögg. En er Þeir ſigldu nordr frá Lídandiſsneſi fóru Þeir meirr *z*) útleid. En Þar ſem Þeir komu vit land. ræntu Þeir. En er Þórólfr kom nordr fyri Fiördu. Þá fneri han inn á leid. ok fór á fund Kvelldúlfs födr ſins: ok fingu Þar gódar vidtökur. Sagdi Þórólfr födr ſinum hvat til tídinda hafdi ordit í förum hans um ſum-

cunia aedes incendio delevit, atque amne ſecundo defluens, in altum excurrit, & ferente A.C. 879. *vento, in Vicham, ſeptentrionem verſus curſum navigationis tenuit; heic iterum magnam navem mercatoriam, quae Vichenſium erat, polenta ac farre onuſtam deprehendit; hanc navim ſtatim aggreſſus eſt: Vectores, quod nullam ſibi ſuppetere praeſidii copiam intelligebant, dediderunt ſe, & vacui (inermes), in terram egreſſi ſunt: navim cum onere Thorolfus cepit; ita continuans iter ſeptentrionem verſus, tribus navibus littora Veſtfolldae praeterlegit. Tum via communi petens* Lidandisneſiam, *curſum quam maxime feſtinavit: at ſicubi acceſſit ad terram, praedatus eſt, & pecora in commeatum caecidit. A Lidandisneſia, magis urgendo altum, contendit in ſeptentrionem; at ſicubi ſubibat ad terram, praedatus eſt. Cum vero provinciam Fiordenſem praeterveheretur; flexo ad interiora curſu, adiit patrem Kvelldulfum, & cum comitatu ſuo bene ibi acceptus, quae res eveniſſent in aeſtiva illa expeditione, patri memo-*

u) korni, *frumento*, omiſſa vocula af, modo ante. Jör.

x) auſtr, *orientem verſus*. Guelph. Hol. male.

y) höfdu ætíd nióſner Þar ſem &c., *ſpeculabatur* (explorabat occaſionem) *ubicunque* &c. K. L. M. quod credo eſſe ſubſtitutum a librariis, alterius dictionis ſenſum non perſpicientibus. Guelph. & Hol. omittunt pro more ſuo.

z) úr leid, *magis deflectens a via communi*. Idem & J.

A.C. 879. Grímr Kvelldúlfsſon bad Beru til handa ſer. ok var þat at rádi giört. Feck Grímr Beru þann vetr. er þeir Þórólfr *q*) höfdu ſkiliz ádr um ſumarit. var Grímr þá hálfþrítugr at alldri. ok var þá ſköllóttr. ſídan var han kalladr Skallagrímr. han hafdi þá forrád alla fyri búi þeirra fedga. ok tilöflun alla. en þó var Kvelldúlfr hreſs madr ok vel færr. Mart höfdu þeir *r*) frelſingia med ſer. ok marga þá menn. er heima þar höfdu uppvaxit. ok voro *s*) nærr iamalldrar Skallagríms. voro þeir margir afreksmenn miklir at *t*) afli. Þviat Kvelldúlfr ok þeir fedgar völdu miök menn at afli. til fylgdar vit ſik. ok taumdu vit ſkaplyndi ſitt. Skallagrímr var líkr fedr ſínum á vöxt ok at afli. ſva ok at yfirlitum *u*) ok ſkaplyndi.

in Fiördis. Grimus Kvelldulfi Beram in uxorem ſibi petiit, votique compos, (pactôque conſtituto,) domum duxit, hyeme poſt praedictum diſceſſum Thorolfi proximâ; tunc annos natus quinque & viginti, calvus jam erat, exinde Skallagrimus *appellatus; qui tum ſui patrisque rei familiari, ſubſidiisque ad eam parandis, jure herili ſolus praefuit; utcunque Kvelldulfus ſatis adhucdum valeret vegetusque eſſet. Multum ſecum habebant hominum liberorum, multum, qui in eorum domo adoleverant, & Skallagrimi fere aequales erant: quorumque magna pars viribus excellebat. Kvelldulfus enim & Grimus, in deligendis ſibi famulis, robur maxime ſpectabant, & eos ad indolem ſuam diſciplinâ conformabant. Corporis ſaturâ & viribus, forma item ac ingenio, Skallagrimus patri erat ſimilis.*

21. CAP.

q) ſkilduz. Iidem. Omiſſis ultimis verbis clauſulae.

r) manna, *hominum*. Iid. & Jör.

s) nærr. omitt. Iid. J. P. & ſcribunt infnalldrar. mox, vid Grím. J. P.

t) hreyſti ok, *fortitudine &*. interponunt Iidem.

u) en þó nockud at lunderni. Þviat hvartveggi átti brögd undir brúnum, *ſed & aliquantum indole, nam ſub ſeveritate frontis, calliditatem animi uterque tegebat.* Gu. Hol.

21. CAP.

ÞEIR HALLVARDR BRÆDR FARA AT ÞÓRÓLFI.

Haralldr konúngr var í Víkinni. þá er Þórólfr *x*) var í hernadinum. ok fór um hauſtid til Upplanda. ok þadan nordr til Þrándheims. ok ſat þar um vetrinn. ok hafdi fiölmenni mikit. Þar voro þá med honum Sigtryggr ok Hallvardr. ok höfdu ſpurt hvernveg Þórólfr hafdi búit *y*) at herbergium þeirra í Hiſing. ok hvern mannſkada ok *z*) fiárſkada er han hafdi þar giört. Þeir þ) mintu konúng opt á *æ*) þat. ok ſva þat med. at Þórólfr hafdi rænt konúng ok ſva þegna hans. ok farit med *a*) hernadi þar innanlandz. Þeir bádu *b*) konúng orlofs til. at þeir brædr ſkylldu fara med lidi því. er vant var þeim at fylgia. ok ſækia heim at Þórólfi. Konúngr ſvarar ſva. Vera munu *c*) yckr þikia ſakar til. þó at þid rádit Þór-

CAP. XXI.

HALLVARDUS & FRATER, AD THOROLFUM OCCIDENDUM, PROFICISCUNTUR.

A.C. 879.

Rex Haralldus in Vicha commoratus, Thorolfo expeditionem piraticam obeunte, autumno ad Uplandos, & inde in Thrandheimum boream verſus profectus eſt; ibi numeroſâ cum cohorte hyemavit. Erant adhucdum cum rege Sigtryggus & Hallvardus: qui compertò per rumorem quemadmodum Thorolfus domo eorum in Hiſinga uſus eſſet, quantamque ibi cladem hominum ac pecuniarum edidiſſet; hoc regi identidem in memoriam redigebant, item iſtud, regem atque ſubditos ſpoliaſſe Thorolfum, intra ipſam patriam armis graſſatum: in id veniam regis ſibi expetebant, ut cum cohorte aſſeclarum liceret ſibi Thorolfum domi ſuae (bello) invadere. Rex hunc in modum reſpondet: Non dubito quin (ſat graves) cauſas ſuppetere arbitremini, cur Thorolfum de medio

x) heriadi. Iid. Jör.

y) híbylum. Iidem.

z) fiár. Jör. ſed omitt. Guelph. Hol.

þ) komu opt á þat fyri konúngi. ok ſegia at Þórólfr &c. *hujus mentionem ſaepe apud regem injiciebant, ajentes Thorolfum* &c. Jör.

æ) at fara at Þórólfi, *ſuggerebant regi, ut aggrederetur Thorolfum.* Guelph. Hol.

a) hervirki, *populationibus.* Iidem.

b) iafnan at fara at Þórólfi med ſína menn. Iidem.

c) yckr. omitt. Iidem.

A.C. 879. Þórólf af lífi. en ek ætla at yckr ſkorti mikit hamíngiu til þeſs verks. er Þórólfr ecki *d*) yckarr maki. þó at þit þikiz vera menn hrauſtir. eda vel at yckr gervir. Þeir *e*) brædr ſögdu at þar mundi brátt reynt verda. ef konúngr vill þeim lof til gefa. ok ſegia at þeir hafa opt lagt á hættu mikla vit þá menn. er þeir áttu minna á at hefna. ok hafdi þeim optazt ordit ſigrs audit. A.C. 880. En er *f*) váradi. þá biugguz menn ferda ſinna. þá var enn ſem fyrr var ſagt. at þeir Hallvardr brædr helldu á því máli at þeir fari til ok taki Þórólf af lífi. Konúngr kvaz veita mundu. ok veit ek at þer munut færa mér hófud hans. er þit komit aptr. ok ſva marga dýrgripi. en þó geta þeſs til ſumir. ef þer ſiglit nordr *g*). at þer munit bædi *h*) ſigla ok róa nordan. Búaz þeir ſem ákafazt med *i*) ij ſkip ok

tutiatis: at credo vobis multum fortunae deeſſe, ad eam rem patrandam, neque enim Thorolfo aequales eſtis, quamquam viri fortes, naturaeque & artis dotibus bene praediti, vobis id videmini. Fratres id brevi expertum iri, modo regis accederet venia, affirmabant, ſaepe adverſis hominibus, in quos minus habuiſſent vindicandum, negotia aleae plena eſſe aggreſſos; ſaepiſſimeque victoriam obtinuiſſe. Principio veris cum juventus paſſim ad itinera ſe accingeret, iidem praedictis poſtulatis, ſuper itinere ad necandum Thorolfum ſibi permittendo, regem etiamdum fatigabant, & hic daturum ſe (quod peteretur) affirmabat; neque dubitare quin caput Thorolfi, multumque rerum pretioſarum, ad ſe eſſent relaturi; ſunt tamen, inquit, qui ſic hariolentur; vos, ſi velis ſeptentrionem petieritis; veris remisque a ſeptentrione eſſe reverſuros: Et jam fratres ſummô ſtudio

d) ydar madr vid at eiga, *neque enim convenit vobis, negotium cum Thorolfo contrahere.* Iid. omiſſis ſequentibus clauſulae.

e) kölluduz þó freiſta vilia, *affirmabant ſe id nihilominus experiri velle.* Iidem. excluſis quae ſequuntur usque ad: En er.

f) ſumradi. þá biugguz þeir brædr til ferdar ſinnar at vanda ſínum. þeir helldu á ſömu máli vid kóng. han kvaz þá loſa at þeir tæki Þórólf af lífi, *aeſtatis; fratres, pro ſolito, profectioni ſe accingentes, idem a rege contendebant, quibus tum ſe permittere necem Thorolfi, rex affirmabat.* Iidem.

g) til Sandueſs, *Sandnejamque.* add. Jör.

h) vilín nordan fara af funa Þórólfs. ſigla ok róa, *fore, ut velis remisque contendatis, a Thorolfi congreſſu diſcedere.* Iidem.

i) c manna. var þat hid hrauſtazta lid, *cum viris numero* C; *quae manus erat validiſſima.* Iidem.

ok *k*) ij hundrud manna. ok er þeir voro búnir taka þeir landnyrdíng út eptir firdinum. en þat er andvidri nordr med landi.

ſtudio iter adornant; duabus navibus & comitibus ducentis uſi: rebusque paratis, adſpirante argeſte, ſinu exeunt, at is ventus oras ſeptentrionales petentibus adverſus eſt. A.C. 880.

22. CAP.

FALL ÞÓRÓLFS KVELLDÚLFSSONAR.

Haralldr konúngr ſat at Hlaudum. er þeir brædr fóro á burt. ok iafnſkiótt biózt konúngr ſem ſkyndiligazt. ok *l*) geck á ſkip iiij. ok reru *m*) inn eptir firdinum *n*) Þrándheimi. ok ſvo um Beitiſiá inn til Elldu *o*) eyds. let hann þar eptir ſkipin ok fór nordr yfir *p*) eidid til Naumudals. tók konúngr þar ſkip þau er bændr áttu. geck han þar á med lid ſitt. hafdi han hird ſína. *q*) ok var cccc manna. han hafdi ſex ſkip. ok öll vel ſkipud at vopnum ok mönnum. þeir tóko andvidri hvaſt. ok

CAP. XXII.

MORS THOROLFI KVELLDULFIDAE.

Rex Haralldus in Hladis erat cum fratres abirent. Hic confeſtim iter quam celerrime parat, navibusque IV á Hladis ſolvens, interiorem ſinum Thrandheimum remis penetrat; inde permeato, quod vocant, BEITERIS AEQUORE, *ad Elldueid (Iſthmum Elldenſem) venit: hinc, navibus relictis, per iſthmum in Naumudaliam tranſit: hic colonorum navigia ſumit, conſcenditque cum exercitu ſuo, conſtante ex ſatellitibus, numero quadringentis; navigia erant ſex, armis virisque ſatis inſtructa. Tempeſtate adverſa utebantur, ſed*

k) hálft annad hundrad, *ſeſqui centuria virorum.* Guelph. Hol. P. || iv hundrud. J.

l) ſteig á ſkip ſitt, *conſcenſa navi ſua.* Guelph. Hol. || ſkip ſín. Jör.

m) út eptir firdi allt til Elleyiar- (Elldeyar-) eids, *ſinu provectus eſt, usque ad iſthmum Elldeyenſem.* E. J. P.

n) ita lego in Membr. Kálf. Ceteri vel penitus omittunt, vel relicto vacuo, aliquid deeſſe ſignificant.

o) eidar Jör. omiſſo BEITISIÁ modo ante; eids, Coeteri. || Ellidaeids M. Horum vero locorum nomina & ſitum illuſtrat *Olafs Saga Impr.* Cap. 187. habet tamen pro Elldueid, Æiſkiveid. Ellda videtur praedium fuiſſe, unde Ketill de Ellda, & Olaus Ketillis filius de Ellda; in *Nials Saga.*

p) heidi, *tesqua.* K. L. M. || heidid. Mbr. b. G. N.

q) nær ccc, *minus* CCC. Jör.

ok reru nótt ok dag, svo sem gánga máttu; ekki var þá farar-ís r). Þeir komu s) eptir dags til Sandness eptir t) sólar ok sá þar fyri bænum stórt lángskip tjaldat, ok kendu at Þórólfr átti skipit; ætladi han þá af landi burt, ok hafdi heita látit farar x) munngát sitt. Konúngr bad menn gánga af skipum; han lét fara upp merki sitt. skamt var at gánga til bæjarins. vardmenn Þórólfs sáto inni vit drykkju, ok voro eigi gengnir á vördinn, ok var eingi madr úti, y) sat allt lid inni vit drykkju. Konúngr lét slá mannhríng um skálann. [illegible] þar þá upp heróp, ok var þ) blásit í konúngs lúdr herblástr. En er þat Þórólfr heyrdu þat a), hlaupa þeir til vopna, þviat hvers manns alvæpni hékk yfir rúmi hans. Konúngr lét kalla at a) skáladyrum, bad útgánga konur ok b) úngmenni ok gamal-

[illegible] remis *[illegible]* victoribus [illegible] *Ve-* [illegible] ad Sandnesiam [illegible] *clau-* *sam,* [illegible] *Thorolfi.* *Et* [illegible] *Rex* [illegible] *domus parvo* [illegible] *Thorolfi,* [illegible] *exirent,* [illegible] *Rex* [illegible] *Thorolfum* [illegible] *Rex ad* [illegible] *mulie-*

r) ok þó heldr [illegible], [illegible] *addunt.*

s) vid Sandnes of (um) nótt — *media.* Gudph. Hol. E. J. P.

t) [illegible] J[illegible].

u) sá þeir fyri bæ. lángskip. Gudphorb. Hol. [illegible] J[illegible].

x) munngát [illegible] Gudph. Hol. J. P. E.

y) [illegible], [illegible] add. K. L. M.

z) þvíat [illegible] var allt (menn voro) [illegible], [illegible] E. J. P. Gudph. Hol.

þ) [illegible] J[illegible].

a) [illegible] Gudph.

a) [illegible] & J[illegible].

b) [illegible] Gudph. Hol. [illegible].

gamalmenni. þræla ok *c*) mansmenn. þá geck út *) Sigrídur húsfreyia. ok med henni konur þær er inni voro. ok adrir menn þeir er útgánga var lofut. Sigrídur ſpurdi eptir. ef þeir væri þar ſynir Berdlukára. þeir geingu fram bádir. ok ſpurdu hvat hon villdi þeim. fylgit mer til konúngs. ſegir hon. þeir giördu ſvo. ok er hon kom til konúngs. mællti hon. ſkal nockut. herra. *d*) tiá at leita um ſættir med yckr Þórólfi. Konúngr ſvarar. vill Þórólfr gefazt upp *e*) í mitt valld til miſkunnar. þá ſkal han hallda lífi ok limum. en menn hans ſkulu ſæta reſſingum *f*) ſem ſakir falla til. Eptir þat geck Aulver Hnúfa til *g*) ſtofu. ok let kalla Þórólf til tals vit ſik. han ſegir þann koſt er konúngr giördi *h*) þeim. Þórólfr ſvarar ſkiótt. at han villdi aunga naudúngar koſti edr ſætt taka af konúngi. *i*) bíd þú konúng at gefa oſs útgönguleyfi. ok látum þá

mulieribus, pueris, ſenibus, ſervis & mancipiis; & exiit hera Sigrida una cum mulieribus quae intus fuerant, & caeteris, quibus exitus erat permiſſus. Matrona quaerebat, ſi adeſſent filii Berdlukaurii? Qvi ſimul prodeuntes, quid ſe vellet? requirunt. Ad regem, ait, me ducite: faciunt ita. Illa ad regem cum veniret dixit: numquid ego profecero, pacis inter te & Thorolfum interpres? (interpretem agendo). Rex reſpondet: ſi velit Thorolfus in meam poteſtatem clementiamque ſe dedere, vitam membraque teneto; aſſeclae ejus, pro delictorum ratione, poenas danto. Tunc Aulver accedens ad triclinium, Thorolfo ad colloquium evocato, deditionis legem a rege iis latam ſignificat. Thorolfus nihil haeſitans, iniquâ conditione pacem a rege accepturum negat; hoc modò nobis impetra, ut exire liceat; reliqua ex A.C. 880.

c) mángsmenn, per correctionem in Jör. A., *venalibus mancipiis.* || námsmenn, *captivis.* K. L. M.

*) Sigríd huspreyia. Guelph.

d) tióa. M. Hic vero lacuna exiſtit in K. neque Membr. Kálf. niſi per intervalla legi poteſt, propter ſcripturam vetuſtate detritam.

e) ok gánga á mitt valld. Guelph. Hol.

f) af mer, *mihi.* add. Iidem.

g) ſkemmunnar, *conclave.* Iidem.

h) vocem omitt. Iidem.

i) en bid kóng útgaunguleyfi. Iidem. || ek bid kóng lofa oſs útgöngu, *poſtulo nobis veniam exeundi.* Jör.

A.C. 880. Þá ſkeika at ſköpudu. Aulver geck Þá til konúngs. ok ſegir honum ſvör Þórólfs. hvers han beiddiz. Konúngr mælti. berit elld at *k*) ſtofunni. ecki vil ek *l*) eyda mönnum mínum. ok beriazt vit hann úti. ætla ek at Þórólfr muni giöra oſs mannſkada mikinn. ef *m*) han kemzt út. Þó han hafi lid færra enn ver. Sídan var elldr borinn at ſtofunni. ok *n*) logadi ſkiótt. Þviat timbrid var *o*) Þurt ok *p*) bræddir veggirnir. en næfrum *q*) Þakt um ræfrit. Þórólfr bad menn ſína bióta upp *) Þilid ok ná *r*) gafliſtockum ok bióta ſvo ſkialldÞilit. en er Þeir nádu ſtok-

ex fatis cadant (deinde fatis eventum permittamus). Aulver ad regem reſponſum Thorolfi & poſtulatum retulit. Rex ait: admovete ignem triclinio: pugnâ cum Thorolfo extra aedes committenda meos abſumere (amittere) nolo, nec enim dubium habeo, magna eum clade, quanquam numero inferiorem, nos eſſe affecturum, datâ modo exeundi poteſtate. Deinde ignis triclinio ſubjectus eſt, & exarſit brevi, quod materia arida, parietes illiti pice, inſtratum cortice tectum erat. Thorolfus ſuos hortabatur, ut effracta contabulatione, trabes parietis transverſi molirentur (iis potiri anniterentur): his conta-

k) húſunum, *aedibus*. P. || ſkemmunni. Guelph. Hol. E. J. || beri, modo ante Guelph. || berum, *admoveamus*. Hol.

l) tyna lidi mínu. Jör.

m) ver ſkulum henda hann úti, *ſi extra aedes nobis excipiendus ſit* (manus cum ipſo conſerenda nobis ſit) Guelph. || beriaz úti, *pugnandum ſit* &c. E. J. P.

n) ſóttizt Þad (Því) ſkiótt er — (at), *adolevit cito* (*invaſit materiam*) &c. Guelph. Hol. M. || ſettiz Því &c. *inſedit* (inhaeſit) *materiae, quod* &c. L.

o) nytt ok, *recens &c.* perperam inſerunt E. J. P.

p) Ita Jörund. quos hic potiſſimum ſequor. Membr. Kálf. bræddr vidrinn, *picata* &c.

q) Þakit. Gu. L. M. || Þakit med næfrum. E. J. P. Omnes omittunt, um ræfrit.

*) Þilinn, *contabulationibus*. E. J. P. || Hic, quantum legere mihi licet, Membr. Kálf. habet: — kinn. er var milli ſtofunnar. ok næſt — ſine dubio ſupplendum; næſta húſi. Ex prima voce mutila quid faciam neſcio. Sed ſequentia hunc ſenſum ſvadere videntur: *effracta contabulatione parietis terminalis, qui triclinium & aedem proximam intercedebat.* Huic ſenſui nonnihil favent L. M. & R. qui habent: Þilit er á millum var ſtofnanna, i. e. *contabulatione, quae triclinia intercedebat.*

r) gólfſtockum, *trabes pavimenti* (*ſubſcudes*). Guelph. Hol. omiſſis quae eadem clauſula ſequuntur.

s) ſtokkunum. Þá tóku ſvo margir *t*) menn einn ſtockinn ſem á fengu halldit. ok ſkutu *u*) audrum endanum *x*) út í hyrníguna. ſva hart at *y*) nafarnir *z*) hrutu af fyrir utan. ok hlupu Þ) í ſundr veggirnir. ſva Þar *æ*) var útgángr mikill. geck Þórólfr Þar fyrſtr manna út. Þar næzt Þórgils Giallandi. ok Þá hverr at ödrum. Tókzt Þar *a*) hin hardazta ſókn. ſvo Þat var um hríd. at ecki mátti í milli ſiá. *b*) Þvíat ſtofan gætti at baki Þeim. týndi konúngr Þá mörgu lidi ádr ſtofan *c*) tók at brenna. Þá *d*) ſókti elldrinn at Þeim. fell Þá mart lid Þeirra. Þá hlióp Þórólfr fram. ok hió til beggia handa. *e*) Þurfti lítt

contabulationem lateralem diffringerent: trabes nacti, quotquot manus applicare poterant, unam harum capiebant, & partium extremarum alteram tanta vi angulo aedis impegerunt, ut clavis trabalibus (qui latera continebant) excuſſis, compages parietum diſſolveretur; & hoc modo ſatis amplum vacaret exeundi ſpatium: hâc primus Thorolfus egreſſus eſt, tum Thorgils Giallandus, tum ex ordine caeteri. Aſperrima pugna initur: caecôque marte aliquamdiu pugnatur, nam aedes à tergo praeſidium dabat Thorolfo; multi regiorum peribant, donec triclinium flagrare inciperet; tum vero, urgente etiam flamma, multi a Thorolfo concidebant: Ipſe vehementer invectus, obvios, ab utroque latere, per- A.C. 880.

M 2 *cuſſit,*

s) timbrſtockum. L. M. || timbrſtockinum, *trabem*. Jör.

t) á. ſem &c. *annitebantur, quotquot* &c. E. J. P.

u) endunum, *partes extremas*. Iidem.

x) á. Guelph. Hol. || hríngina, *orbibus*. ex Guelph. S. ſine ſenſu. || hyrníngum, *angulis*. E. J. P.

y) næfrarner, *corticibus*. ſine dubio male L. M. E. J. || nafernar, *prominentiis*. P. || Guelph. & Hol. omittunt.

z) afgengu, *abſcedentibus, revulſis, (amotis)*. Gu Hol. ſed quibus neſcio; niſi, quod vix credo, ad parietes referendum ſit. || geingu af, *revulſis*. E. J. P.

Þ) uppá vegginn (veggina), *ſubſilirent in parietem* Iid. quod fateor me non intelligere. Sane totus hic locus de eruptione Thorolfi, perplexus eſt; multo futurus explicatior, ſi in eum, quaſi fato quodam, defectus optimi Kálf. non incidiſſet. Cernere vero hic licet, quid codicibus ceteris pretii ſtatuendum ſit.

æ) vard, *exiſteret*. E. J.

a) hinn hardazti bardagi. Guelph. || hin hard. oruſta. Hol.

b) Þá er. Guelph. || medan, *dum*. Hol.

c) var brunnin, *deflagrâſſet*. Guelph. Hol.

d) hlióp elldr &c. *invalente eos flamma*. Iid.

e) Þurftu Þeir menn lítt um ſár at binda er &c. *quae obligare opus non habebant*. L. M. utrique

A.C 850 q) verit vel fidadir menn. ok iafnan vel dugat. hefir mer r) til yckar um alla hluti vel hugnat. Nú vil ek. Eyvindr. at þú farir nordr á s) Hálogaland. vil ek gipta *) þer Sigrídi á Sandneſi. konu þá er Þórólfr t) hefir átt. vil ek gefa þer ſe þat allt er Þórólfr átti. ſkalltu þar med hafa vináttu mína ef þú kant til at gæta. En Aulver ſkal mer fylgia. vil ek hann eigi lauſan láta u) fyri ſakar íþrotta hans. Þeir brædr þöckudu konúngi þann ſóma er han x) veitti þeim. ſögdu at þeir villdu þat fusliga þeckiaz. Bióz Eyvindr þá til ferdar. feck ſer gott y) ſkip þat er honum hæfdi. feck konúngr honum jartegnir ſínar til z) ráds þeſsa. Greiddiz ferd Eyvindar vel. kom han fram nordr í Aloſt á Sandneſi. Sigrídur tók vel vit þeim. Sídan þ) bar Eyvindr fram jartegnir konúngs. ok erendi ſín fyri Sigridi. ok hóf bonord ſitt vit hana. ſagdi at

jam eſtis mecum, bene morati, in rebus gerendis fortes, denique per omnia mihi probati. Nunc volo, Eyvinde, ut in Hologiam redeas, Sigridam in Sandneſia, Thorolfi viduam, tibi uxorem do: huc addo omnes facultates Thorolfi, meamque amicitiam, ſi ea recte uti noveris. Aulver apud me maneat, quem ut dimittam, a me impetrare non poſſum, propter artes ejus egregias. Fratres regi gratias agebant, pro collato in ſe honore, quem lubentiſſime accepturos ſe affirmabant. Deinde Eyvindus diſceſſionem parat, navemque nactus idoneam, & pro ſua conditione pulchram, praeterea teſſeris á rege in fidem matrimonii inſtructus, diſcedit: ac inoffenſo curſu ad Sandneſiam Aloſtae pervenit. Officioſe á Sigrida receptus, negotium ſuum, & regis teſſeras, petitionemque ſuam uxoriam apud eam proponit; regis manda-

q) hanc vocem, moxque menn, & proximam clauſulam rejiciunt Guelph. Hol.

r) vel til yckar líkad. lidem. || hugnaz. E. J.

s) Sandnes, *in Sandneſiam.*

*) þik, *te dabo (maritum) Sigridae.* K. L. M. inepte.

t) hafdi átt. Membr. Kálf. minus recte.

u) ſakir atgerfi ſinnar. Guelph. Hol. || íþrótt- ar M. *artis ſuae gratia.* ſine dubio poeticae.

x) gordi til þeirra. Guelph.

y) föroneyti ok ágiætt ſkip, *bonum comitatum navemque inſignem.* lid. Hol.

z) þeſſa máls. lid. E. J.

þ) ber han upp erindi þetta vid hana. bónord ok iartegner. at han ſkal ná þeſſu rádi. Guelph. Hol.

at þat var konúngs ordſendíng. at Eyvindr nái rádi þeſſu. En Sigrídur ſá þann einn ſinn koſt. *æ*) ſva ſem þá var komit at láta konúng fyri ráda. Fór þat rád fram at Eyvindr feck Sigrídar. *a*) tók han þá vit búi á Sandneſi. ok vit ſe því öllu er Þórólfr hafdi átt. var Eyvindr göfugr madr. voro börn þeirra. Fidr ſkiálgi fadir Eyvindar ſkálldaſpillis. ok Geirlaug er átti Sighvatr raudi. *b*) Finnr hinn ſkiálgi átti Gunnhilldi dóttr Hálfdánar jarls. módir hennar var Ingibiörg. dóttir Haralldz konúngs hins hárfagra. Eyvindr Lambi *c*) hellzt í vináttu vit konúng. medan þeir lifdu bádir.

mandatum eſſe oſtendit, ut hac conditione potiatur. Sigrida intellexit, in re ſua praeſenti, conſultiſſimum ſibi eſſe voluntati regis obtemperare. Itaque res confecta eſt, ut Eyvindus accepta in matrimonium Sigrida, & in poſſeſſionem, bonis Thorolfi univerſis, herile munus in Sandneſia ſuſciperet; idem clarus vir exſtitit. Tulit vero, ex Sigrida, hos liberos: Finnum diſtortum, *Eyvindi patrem* †) Skalldaſpilleris, *& Geirlaugam, quam duxit Sighvatus* rufus. *Finnus* diſtortus *conjugem habuit Gunnhilldam, Halfdani Comitis natam ex Ingibiörga, Haralldi filia pulchricomi. Eyvindo Lambio amicitia regis, dum ambo vixerunt, perduravit.* A.C. 880.

23. CAP.

DRÁP HILLDIRÍDAR SONA.

d) Ketill Hængr het madr. ſon Þórkels Naumdæla jarls ok Hrafnhilldar dóttur

CAP. XXIII.

CÆDES FILIORUM HILDIRIDÆ.

Ketillus Haengus nomen erat viro, filio Thorkilli Naumdalinorum Comitis, & Hrafnhilldae

e) Þar ſem ſua &c. E. J. || Þar komit ſem þá var, *quando res eò (quò res tum) erat deducta.* Gu.

a) ok ſettiz í bú á Sandn., *locum patrisfamilias in Sandn. occuparet.* Jör. qui ſequentem clauſulam omittunt.

b) De matrimonio Finni nihil tradunt Guelph. Hol. Jör. E. J.

c) hellt vináttu, *Eyvindus amicitiam cum rege coluit.* Idem.

d) Madr er nefndr Hængr (Hængr het madr). ſon Ketils. Jör. Guelph. Hol. mox herlis, *praefecti.* Jör.

†) *Ad verbum,* POETARUM CORRUPTORIS, *i. e. qui tam excellens erat poëta, ut alii ad eum collati, mali eſſe cenſerentur; cognomen autem temere ei inditum non fuiſſe, conſtat ex carminibus ejus, quae Snorrius in Hiſt. Norv. & Edda nobis conſervavit; in quibus Epicedium Haconi Adalſteinio compoſitum excellet.*

A.C. 880. ur Ketils Hængs or Hrafníſtu. Hængr var göfigr madr ok ágætr. han hafdi verit hinn meſti vinr Þórólfs Kvelldúlfsſonar. ok frændi ſkylldr. Han var þá í úthlaupi því er lidſafnadr var á Hálugalandi. ok menn ætludu til lids vit Þórólf. ſva ſem fyrr var ritad. *e*) En er Haralldr konúngr fór nordan. ok menn urdu varir at Þórólfr var af lífi tekinn. þá rufu þeir ſafnadinn. Hængr hafdi med ſer LX manna. ok ſneri han til Torga. En þar voro fyrir Hilldirídar ſynir. ok höfdu *f*) fátt lid. Ketill Hængr kom á bæinn. ok veitti han þeim *g*) atgöngu. fellu þar Hilldirídar ſynir. ok þeir menn fleſtir er þar voro. en þeir Hængr tóko ſe allt þat er þeir *h*) fengu. Eptir þat *i*) tók Hængr knörru tvo. þá er han feck meſta. let han þar bera *k*) á út ſe þat allt er han átti. ok han mátti med komaz. han hafdi med ſer konu ſína ok börn. ſva þá menn alla er at *l*) þeim verkum höfdu verit med honum. *m*) Baugr het madr. föſt-

hilldae natae Ketilli Haengi (ſalmonis) de Hrafniſta. Haengus ille magna erat dignitate ac fama, ſummus idem amicus Thorolfi Kvelldulfidae, quem propinqua cognatione attigerat. Hic in motu Halogienſi interfuit, cum ibi ad arma, auxiliumque Thorolfi, quod ſupra ſcripſimus, fieret coitio (concurſus). Haralldo vero á partibus ſeptentrionis profecto, cum de caede Thorolfi cognoſceretur, agmen illud dilapſum eſt. Haengus, cum hominibus LX, qui eum ſequebantur, ſtatim ex itinere ad Torgas vertit curſum: ſed ibi praeerant filii Hilldiridae, cum modico praeſidio. Quò delatus (Ketillus HAENGUS) *invadit illos, & cum plerisque eorum occidit: rem omnem, cujus copia dabatur, cepit. Deinde duas, quas potuit maximas, naves onerarias ſumit, in has exportari curat omnes facultates ſuas, quas ſecum auferre liceret: conjugem, liberos, & quotquot ipſius in hoc facinore fuerant ſocii, in comitatum ſibi jungit. Baugus vocabatur homo, con-*

e) Haec periodus deeſt in Guelph. Hol. Jör.

f) mikit ríki, *magna potentia (viribus) inſtructi.* K. L. M.

g) atſókn harda, *acriter* &c. Guelph. Hol.

h) máttu medkomaz, *quam ſecum vehere poterat.* Jör.

i) feck han ſer knerri tva. ok let &c., *ſibi acquiſivit* &c. Guelph. Hol.

k) út á K. M.

l) vígi höfdu verit, *in caede* &c. Guelph. Hol.

m) Bergr. Iidem male.

fóſtbródir Hængs. ættſtórr madr ok audigr. han ſtyrdi ödrum knerrinum. En er þeir voro búnir ok byr gaf. þá ſigldu þeir í haf út. *n*) Fám vetrum ádr höfdu þeir Ingólfr ok Hiörleifr farit at byggia Iſland. ok var *o*) mönnum þá alltídrætt um þá ferd. ſögdu menn þar vera allgóda *p*) landkoſti. Hængr ſigldi veſtr í haf ok leitadi Iſlandz. En er þeir urdu vit land varir. þá voro þeir fyri ſunnan at komnir *q*). En fyri því at vedr var hvaſt. en brim á landit. ok ecki hafnligt. þá ſigldu þeir veſtr um landit. fyri ſandana. En er vedrit tók mínka. ok lægia brim. þá vard fyri þeim árós mikill. ok helldu þeir þar ſkipunum upp í ána. ok *r*) lögdu vit it *s*) eyſtra *t*) land. ſú á heitir nú *u*) Þiórſá. fell þá myklu þraungra. ok var diupari enn nú er. Þeir

conteſſeraneus HAENGI, *nobilis vir & opulentus, hic navium alteram gubernabat. Paratis rebus, vento favente, velis in altum provehuntur. Paucis ante hyemibus Ingolfus & Hiörleifus colonias in Islandiam transtulerant; de ea profectione (migratione) crebri ſermones jacti, bonnque inſulae nativa commendata (erant). Itaque Haengus, Islandiam quaeſiturus, in mare occidentale curſum navigationis tendebat; ubi vero terram conſpiciebant, ad auſtralia inſulae littora acceſſerant: at ideo quod tempeſtas violenta, aeſtusque apud littora, ad ſpeciem non bene portuoſa, erat; inde verſo in occidentem curſu, oras fabuloſas praeterlegerunt. Interea vis venti ſedari; aeſtusque maris deflagrare (detumeſcere): tum vaſtum amnis oſtium ſe aperiebat: hunc amnem navibus invecti, appellunt ad ripam orientalem; iſte amnis appellatur Thiorsá, qui tum arctiorî multò, profundiorîque fluebat alveo, quam nunc tem-* A.C. 880.

s) þrim, *tribus*. Jör. male.

o) mörgum tídrætt um þetta mál, *ea res, multorum ſermonibus aſſiduis verſata*. Guelph. Hol.

p) landzkoſti. Iidem.

q) his ſubnectunt Guelph. Hol. þá ſigldu þeir upp í árós einn mikinn, *tum velis ſubibant magnum amnis cujusdam oſtium*. omiſſis intermediis.

r) láu (lægdu). Guelph. Hol. K. L. M.

s) veſtra, *occidentalem*. Membr. Kálf. C. E. || ſydra, *meridionalem*. L. Omnes perperam, ut videtur.

t) landit. fyri auſtan ána. ok fluttu med ſer húferli ſín. Guelph. Hol. male & confuſe.

u) Þióſsá. Jör. AMNIS TAURINUS, rationem appellationis reddit Landnámab.

A.C. 880. dóttr Hallgeirs í Hallgeirsey. Þeirra dóttir var Helga er átti Oddbiörn aſkaſmidr. er Oddbiarnarleid er vit kennd. Hrafn var hinn v ſon Hængs. han var fyrſtr lögſögu madr á Islandi. han bió at Hofi eptir födr ſinn. *g*) Þórlaug var dóttir Hrafns. er átti Jörundr godi. Þeirra ſon var Valgardr at Hofi. Hrafn var göfgaztr ſona Hængs.

Hallgeire de Hallgeirseyia, horum conjugio procreata eſt Helga, uxor Oddbiörni vaſcularii, *à quo* ODDBIARNARLEID (*concilium* †) *appellationem traxit. Qvintus gnatorum Haengi Hrafnus erat, primus legifer Islandiae: hic praedium Hof poſt patrem incolebat: genuit filiam Thorlaugam, quam duxit Jörundus* pontifex; *iis genitus eſt Valgardus in Hofi* (*Fano*). *Hrafnus inter filios Haengi erat clariſſimus.*

24. CAP.

HRYGD KVELLDÚLFS.

Kvelldúlfr *h*) ſpurdi fall Þórólfs ſonar ſíns. *i*) vard han hryggr vit Þeſsi tídindi. ſvo at han lagdiz í reckiu af *k*) harmi ok elli. Skallagrímr kom opt til hans ok *l*) taldi fyri honum. bad hann hreſſa ſik.

CAP. XXIV.

DE LUCTU KVELLDULFI.

Kvelldulfus de morte filii Thorolfi nuncium accepit, ad quem nuncium, maerori ſimul & ſenio ſuccumbens, lecto decubuit. Skallagrimus crebro eum accedebat, ſermoneque conſolari ſatagebat, obſecrans ut animi vigo-

g) Þórbiörg het dótter Hængs (hans), *filiae Hængi* (*Hrafni*) *nomen erat Thorbiörgae.* Guelph. Hol.

h) fretti. Jör.

i) feck honum ſo mikils Þau tídindi, at han &c. *eo nuncio tam adficiebatur, ut.* Jör.

k) haec duo vocabula excludunt Guelph. Hol. Jörund.

l) taldi um. K. M. || taladi um. L.

†) *Sc. locus ubi ſolenniter publicabantur Acta comitialia; forte quod talis conventus territorialis in praedio quodam Oddbiörni haberi conſueverit, vel inceperit. De Etymo & tempore* LEIDAR, *vide Dn. Grim. Thorkelinum in Indice Jur. Eccl. Thorl. Ketill., qui hujus concilii abrogationem, & ſubſtitutam acta comitialia promulgandi rationem, meritiſſimò vituperat. Sed hic forſan* Leid *fuerit via certa, quam Oddbiörnus primus invenerit, vel munierit. Denique* Landnámab. *habet* LEIDI, *tumulum: unde at leyda, tumulare, (per Diphtongum,) in Olafi Saga de Aſolfo chriſtiano.*

ſik. ſagdi at allt var annat *m*) athæfiligra enn *n*) þat at auvirdaz. ok leggiaz í kaur. *o*) er hitt helldr rád. at ver leitim til hefnda eptir Þórólf. *p*) má vera at ver komim í færi vid *q*) nockura þá menn er verit hafa at falli Þórólfs. En ef þat er eigi. þá munu þeir vera menn. er ver munum ná. er konúngi mun ſer þikia í móti ſkapi. Kvelldúlfr kvad víſu.

Nú frá ek nordr í eyiu,
Norn *r*) er um grimm, til ſnimma
Þundr *s*) fell þremia vandar,
t) Þórólfr und lok *u*) fóro.
x) Letumk *y*) þúng at þíngi
z) Þórs ſángvina þ) at gánga,

vigorem recolligeret: & quidvis aliud facto A.C. 880.
dignius eſſe affirmabat, quam animum abjicere, & perpetuo ſe figere grabato. Iſtud, pergit, conſilium potius eſt, ut Thorolfum ulciſci conemur: forte offerent ſe nobis quidam ex iis, qui ad ejus mortem operam contulerunt; quodſi ſecus evenerit, tamen dabitur nobis poteſtas illorum hominum quorundam, quorum ut detur, neutiquam volupe fuerit regi. Kvelldulfus carmine reſpondit:

Nunc accepi in boreali inſula
(Parca ſaeva eſt!) interiiſſe Thorolfum;
Immaturo caſu
Obiit praeliator.
Gravis ſenecta fecit me inhabilem
Adeundis certaminibus:

Skiótt *Cito*

m) tiltækiligra, *conſultius (incoeptu utilius)*. Jör. || mox, fyrir hann, *illi*. K. L. M.

n) grátu, *lugere*. Iid. || aurvilnazt, *deſperare*. Guelph. Hol.

o) ok hitt helldr rád at ſtanda upp ok leita til &c. *conſultiusque eſſe, ſurgere & conari* &c. Guelph. Hol.

p) vid nockra þá menn er &c., *in quibusdam eorum, qui* &c. Jör.

q) nockurn frænda konúngs edr vin. Þá kvad Kvelldulfr víſu, *aliquis ex cognatis aut amicis regiis: tum* &c. Guelph. Hol.

r) eru Guelph. voro H. *ſunt (fuerunt)*, *ſaevae parcae*, v. *parcarum decreta*. || erum Membr. Hol. N. G.

s) kaus þremia (þrumu J.) ſkyndi, *Odinus copiavit*, ſc. ad Monoheroas, *promtum bellatorem*. M. ſatis eleganter.

t) Þórólf. M. R.

u) fórum, *periimus*, v. *nos periiſſe*. Membr. Kálf. C. J. K. L. non inconcinne: ſc. periimus cum viro noſtrae familiae praeſtantiſſimo.

x) Letumz. Membr. Kálf. C. || letum. Guelph. Hol. || krimr. K. L. || lot var — þarz fáng vina &c., *lucta* (pugna) *gravis fuit in conventu, ubi manus conſeruntur*. H. || leggiunſt. M.

y) þraung, *arcta* v. *arcte premens*. L.

z) ita K. M. R. || þárs. L. || þars, *ubi*. Membr. Kálf. C. Guelph. Hol.

þ) at. omitt. Guelph. Hol.

A.C. 880.

æ) Skiótt munat *a*) hefnt, þótt *b*) huetti *c*) Hugr *d*) maglunar, brugdit.

Cito non patrabitur ultio,
Etſi animus ad bellum incitaverit.

Har- *Hac*

æ) þiód. Guelph. Hol. || ſkiót. M.

a) heipt, *ira*, *dolor*. M.

b) hneiti H. huettu L. hueiti Mbr. b. Guelph.

c) hugmál (hugdarmál) bratt her ugdizt. H. O. hugarmál brár brugdit. Gu. Hol. quam Lectionem ipſe auditus damnat.

d) málugnáar. M. Totum carmen ex Jöy. exulat.

Ordo verborum in priore parte Carminis. Nú frá ek þórólfr 1) (þórólf) fóru und lok nordr í 2) eyiu. þundr 3) þremia vandar fell til ſnimma. Norn 4) er um grimm.

1) þórólf *forte rectius: ut* fóro *ſit praeteritum Infinitivi, pro* hafa farit. *Similis conſtructio eſt apud Thiodolfum Islandum in* Hryggiarſtycki, *de* Magno BONO *rege:* HYCK í hundrada flocki, Haralldz bródrſon STÓDO (hrafn viſsi ſer hvaſſazt húngrbann) framazt manna. *Poteſt vero & Nominativus* þórólfr *admitti; ita* FÓRO *erit Imperfect. Conjunctivi* 3 *perſona, pro* FÆRI.

2) *Aloſta nimirum, quam Edda inter inſulas recenſet.*

3) *Vox* þremiar *inter mucronis appellationes in Edda Cod. Worm. recenſetur: ita* þremia vöndr, virga mucronis (*cuſpidata*) *erit haſta; atque hujus* þundr, Odinus *v. ſi mavis* tenſor, projector, *eris vir, praeliator.*

4) *Si verbum* ERO *v.* VORO *recipiatur, oportet, ut vocabulum* Norn, *cui id reſpondet, ſit plurale generis Neutrius, ita vero id uſurpatum nullibi deprehendi; rejeci ideo in Variantes. Clariſſ. Dn. Gunnar Pauli vocem* ERO *retinet, atque nihil mutato verborum ordine, primam quadrantem carminis ſic vertit:* Nunc accepi in inſula boreali parcas nimis tempeſtive ſaevas. *Alteram quadrantem carminis ſic dat:* þundr þrumu randar (vandar) kaus þórólf und lok fóru (færo, föru): Elegit rex (vir) Thorolfum ad mortem. *Sed, neque* TÒ RANDAR *in ullo codicum extat; neque ſatis liquet* TÒ FÓRU, *quae pars orationis illi ſit.*

Ordo verborum in poſteriore parte Carminis. 1) þúng þórs fángvina 2) letumk 3) brugdit at gánga at 4) þingi. Skiótt munat hefnt, þótt hugr huetti 5) maglunar.

1) *Gravis Thori amplexuum ſocia, i. e. ſenecta; quod ea cum Thoro apud* Utgardalokium *luctabatur: hanc lectionem ex tribus Chartis, & quarta quae* þórs *habet, expreſſi.*

2) *i. e.* let mer eigi, non fecit mihi; *in hac voce eam libertatem mihi ſumſi, ut litt.* K *in fine adderem, vel pro* Z *optimorum codicum ſubſtituerem; quod alias non videbam, quo* TÒ BRUGDIT *referendum eſſet. Ne vero hoc temere feciſſe videar, ad auctoritatem Egilli noſtri provoco; qui ita cecinit:*

ERUMKA leitt þótt liótt of ſe
Hiálma klett af hilmi at þiggia. *i. e.*
NON EST MIHI ingratum, quamvis defor-
Caput ab rege accipere. [me ſit

hic erumka, *valet* er mer ecki: *quod dicas hoc exemplum claudicare, nam aperſam eſſe* nega-

Haralldr konúngr fór þat ſumar til Upplanda. ok fór um hauſtit *e*) veſtr á Valdres.

Hac aeſtate rex Haralldus in Uplandos, autumnoque inſequenti in Valdreſiam occidentem A.C. 880.

negationem in A *enclitica*: *reſpondeo, minimum hinc patere, quod* TÒ erumk, eſt mihi, *ſignificet, nou vero* ſumus *vel* ſum. *Jam vero* TÒ UMK *in ſimili caſu negare, monſtrabo, Ejusdem poëtae auctoritate, ex* Arinbiarnardrápa (*Epode Arinbiörni*):

Nú ERUMK audſkæfd
Omun lokri
Magar þóriſs
Mærdar efni. *i. e.*

Nunc mihi NON FACILE EST POLIRE (*exor-* Sermonis dolabra (*lingua*), [*nare*)
Filii Thoreris
Laudis materiam (*facta praeclara*).

3) brugdit, promtum, expeditum; *a verbo* at bregda, vertere, celeriter movere: *unde*, brugdinn vid eitt, in aliqua arte, *vel* negotio verſatus. BRUGDIT *quoque ſignificat* ſublatum, *ademtum, qua ſignificatione ſi id cum* TŴ LETUMK *jungis, ſenſus exiſtit commodus ſatis, idem fere cum noſtro;* fecit mihi ſublatum, *i. e. abſtulit*, facultatem congreſſus adeundi. *Sic neque opus eſt negatione in* K *quaeſita.*

4) þíng *eſt conventus quicunque; hic certamen ſignificat. Similiter vocabulo utitur Sighvatus poëta, in* Olai Sancti *hiſtoria:*

Olafr vantu, þar er jöfrar,
Ellifta ſtyr, fellu.
Ungr, komtu af því þingi
Þollr í Gríſlopolla. *i. e.*

Olae! victiſti adoleſcens undecimo praelio,
Ubi reges (*principes*) ceciderunt.

EO EX PRAELIO

Dux ingreſſus es Grislopollos.

Ceterum TÒ at þingi *non inelegauter junxeris cum voce* þúng; *hoc ordine:* Þórs fángvina þúng at þingi letumk brugdit at gánga: Thori complexuum amica, in congreſſu difficilis, non fecit mihi expeditum (*v. ademit mihi*) inceſſum (incedere).

5) Maglun o: möglun, murmur, *hoc loco, per Figuram Litoten, pro* bello *accipio: quod non debet videri inſolens, cum* KÍF, jurgium, *ſine adjectione de bello uſurpetur; imo apte hic a ſene ponitur, pro vano belli adverſus potentiorem tentamine. Poſſis tamen, ſed minus elegauter ſic ordinare:* Þótt maglunar hugr huerti, etſi animus murmurans (querulus) incitaret *ad ulciſcendum ſc. Clariſſ. Gunnar Pauli aliquanto quidem liberius in hac poſteriore parte carminis verſatus eſt: adſcribenda tamen ejus interpretatio, quod multa ex varianeibus a me inexplicita expreſſit. Ita legendum cenſet:*

LETTUM (LETTUMZ) þÚNGA (þraung) á (at)
*Þórs FANGVINAR gánga. [þíngi
Skiótt MUN hefnt, þó at hueiti
Hugdar mál bratt uigdiz. *i. e.*
Abjiciamus languorem
In praelium ituri.
Cito eveniet ultio, quamvis de gladio
Deſtinato negotio diffideretur.

*Þórs fángvinr, *Odinus; ejus* þíng, *praelium. Quae hic Vir Clariſſ. ex ingenio repoſuit, ea literis capitalibus expreſſi.*

A.C. 880. þurfa. ſkolum ver *u*) mæla allt fyrir hönd þína. ſlíkt er ver kunnum. En med því at Aulver ſótti þat mál miök. þá het Grímr ferdinni. þá er han þættizt búinn. *x*) kvádu þeir Aulver á med ſer þá ſtund er Grímr ſkylldi koma á konúngs fund. fór þá Aulver fyrſt á brott. ok til *y*) konúngs.

te inquit, quantum potuero. Quoniam vero magnopere inſtabat Aulver, pervicit, ut Grimus ſe, quando paratus ſibi videretur, iturum promitteret. Ita, cum inter ſe conſtituiſſent de tempore veniendi ad regem, Aulver diſcedens, ad regem praeivit.

25. CAP.

FERD SKALLAGRÍMS Á KONÚNGS FUND.

Skallagrímr bióz til ferdar þeirrar er fyrr var fráſagt. han valldi ſer menn af heimamönnum ſínum ok nábúum. *z*) þá er ſterkaztir voro at afli. ok þ) hruſtaſtir þeirra er til voro. Madr het Áni bóndi einn audigr. annarr het Grani. þridi Grímólfr ok Grímr bródir hans. heimamenn Skallagríms. ok þeir brædr Þórbiörn *æ*) Krumr ok Þórdr Beigalldi. þeir voro

CAP. XXV.

ITER SKALLAGRIMI AD REGEM.

Skallagrimus jam dictam profectionem adornans, ex domeſticis ſuis ac vicinis, comites ſibi, qui corporis atque animi robore plurimum valebant, elegit. Quorum haec nomina: Anius colonus quidam dives, alter Granius; Grimolfus, & Grimus frater ejus, hi Grimi domeſtici; porro Thorbiörnus Krumus *& Thordus* Beigalldus *fratres, á ma-*

u) tilleggia allt ſlíkt *adjuvabo* (petitionem tuam) *quantum* &c. Iid.

x) Ölver nefndi þann dag. er Grímr &c. *Ölver cum diem dixiſſet, quo Grimus veniret* &c. Jörund.

y) hirdar, *ad ſatellitium.* interpon. Iid.

z) Sequentia perperam deſunt in Guelph. Hol. Jör. J.

þ) hrauſtaſtir. E. K. L. M. Non vero deſunt exempla illius permutationis Diphtongi AU cum Vocali U: ut, trudr pro trAudr, *invitus, ſegnis*: úngr pro AUngr, *nemo*; vide *Nialam* in Carmine Kaupahedinis Cap. 23.

æ) Krummr, quaſi *rapax*. E. Guelph. Hol. hi ex Thordo Beigalldo duos homines faciunt. || Kraurr. Jör. || Þrumr, *intonans*. J. mox beigandi, quaſi *terribilis*. Jör.

voro kalladir *a*) Þóraurnu ſynir. hon bió ſkamt frá Skallagrími. ok var fiölkunnig. Beigalldi var kolbítr. Einn het Þórer *b*) Þurs. ok bróder hans Þórgeirr Jardlángr. *c*) Oddr het madr einbúi. Gríſs lauſingi. xij voro þeir til *d*) fararinnar. ok allir hinir ſterkuſtu menn. ok margir hamrammir. Þeir *e*) höfdu ródrar feriu er Skallagrímr átti. fóro ſudr med landi. lögdu inn í *f*) Oſtrarfiördu. fóro þá landveg upp á Vors til vaz þeſs er þar verdr. En leid þeirra bar ſvo *g*) til. at þeir ſkylldu þar yfir fara. fengu þeir ſer ródrar ſkip þat er vit þeirra hæfe var. reru ſidan yfir vatnit. en þá var *h*) lángt til bæiar þeſs er konúngrinn var á veizlu. komu þeir Grímr þar þann tíma er konúngr *i*) var geinginn til borda. Þeir Grímr hittu menn at *k*) máli úti í gardinum. ok ſpurdu hvat þar var tídenda. En er þeim var ſagt. þá bad Grímr kalla til

á matre Thorarna artium magicarum perita, quae non longe a Skallagrimo colebat, Thorarnae filii denominati. Beigalldus ſolebat mandere carbones (antracophagus erat). Tum Thorer cognomento Gigas, *& Thorgeirr cognomento* Jardlangus; *hi quoque fratres: Oddus* monoecus, *& Griſs* libertus, *poſtremi numerantur. Duodecim numero, omnes ſingulari robore, nonnulli etiam eo, quo verſipelles, praediti, in itineris ſocietatem convenerant; qui conſcenſa nave Grimi actuaria, praeterlegebant oras meridiem verſus: tum ingreſſi Oſtrarfiördos, terreſtri itinere, in Vorſiam ſurſum contendunt, usque ad fluvium, qui ibi exiſtit, &, per rationem itineris, ipſis transeundus erat. Hunc, idoneam naviculam adepti actuariam, transmittunt: at etiam tum pruedium longe aberat, ubi rex agitabat convivium. Venit eò Grimus, cum ſociis, quò tempore rex diſcumbebat: compellant homines in ſubdiali (propatulo) domus, & rogant quid rerum agatur? quod cum accepiſſent, Grimus* A. C. 880.

a) Þórunnar ſynir. Jör. || Þórarinnu. K. L. M. Mox, quam textus matri magiam, eam Cod. M. uni fratrum (Beigalldo), & Cod. L. utrique fratri tribuit.

b) Þys, *fremitus*. J.

c) Oddi. Hol.

d) ferdar búnir, *ad iter accingebantur*. Jör. qui cum Guelph. Hol. proxime ſequ. omittunt.

e) fóro med ródrar ſkútu. Jör.

f) Oſtrarfiörd E. M. Otrafiörd J. Moſtrarfiörd Guelph Hol.

g) vid. L.

h) æi lángt, *ſed tum prope aberat* &c. Guelph. Hol. Jör J. P.

i) var yfir (ſat yfir) bordum. Jör. Guelph. Hol.

k) málum. Guelph. Hol.

A.C. 880. ſtód at baki Aulvi. ok var höfdi hærri enn adrir menn. ok ſkaullóttr. Er *) þetta han Skallagrímr. ſagdi konúngr. hinn mykli madr. Grímr ſagdi at han kendi rett. Ek vil þá. ſagdi konúngr. ef þú *k*) beidiz bóta fyri Þórólf. at þú geriz minn madr. ok gángir her í hirdlög. ok þiónir mer. **) Má mer ſva vel líka þín þiónoſta. at ek veita þer bætr eptir bródr þinn. edr adra ſæmd eigi minni enn ek veitta honum Þórólfi bródr þínum. ok ſkylldir þú betr kunna *l*) at gæta enn han. ef ek gerda þik at ſvo miklum manni ſem han var ordinn. Skallagrímr ſvarar. Þat var kunnigt. hverſu *m*) Þórólfr var framarr enn ek er. at ſer gerr um alla luti. ok bar han *n*) enga gæfu til at þióna þer konúngr. Nú mun ek *o*) ecki taka þat rád. *p*) eigi man ek þióna þer. þvíat ek veit at ek mun eigi gæfu til bera at veita þer þá þiónoztu ſem

Aulverem adſtare, ſuper alios capite eminentem, & calvum, animadvertit. Hic tam ingens vir, eſt ille Skallagrimus? ait rex. Grimus recte eum noſcere affirmat. Volo itaque, pergit rex, quando quidem ſatisfactionem pro Thorolfo expetis, ut meus homo fias, atque officium juraque ſatellitis adeundo, mihi praeſtes miniſteria; quae forſitan ita mihi probari poſſunt, ut pro amiſſo fratre, ſatisfactionem pecuniariam tibi dem, honoreve alio te ornem, non minore quam ipſum Thorolfum ornavi, fratrem tuum; at oporteret ſane, ut obſervantior eſſes officii (melius ſcires rationem habere officii), ſi, quò ille aſcenderat, ad id te honoris faſtigium eveherem. Grimus reſpondit: ſatis conſtat, quantum me Thorolfus omni virtutum genere antecellebat, at ad ſerviendum tibi fortunae obſequio deſtituebatur: itaque ego iſtud conſilii non capiam, non ſervíam tibi; ſcio enim fortunam mihi, ad praeſtandum tibi, quod vellem, quodque dignum (te) eſſet, miniſterium,

*) Þeſsi. Jör. Er ſá hinn mikli madr Skallagrímr. Guelph. Hol. J.

k) villt beidaz, *cogitas expetere.* Iid. Jör.

**) Mun ek þá veita þer ſæmd eptir þinni tilſtundan, *tum ornabo te ex merito.* Guelph. Hol. tali compendio, reliquum hujus periodi exhibent.

l) til. add. Jör.

m) miklu betr ok framar Þórólfr var at ſer of alla luti. Guelph.

n) eigi audnu til þiónuſtu vid ydr. Iidem.

o) eigi þat rád uppteka. Iid. J. P. || eigi taka þín rád, *tua non admittam conſilia.* K. L. M.

p) ok eigi, *neque.* Iid.

ſem ek *q*) munda vilia. ok vert veri. hygg ek at mer verdi meiri muna vant enn Þórólfi. Konúngr *r*) Þagdi. ok ſetti hann dreyrraudan á at ſiá. Aulver ſneri Þegar í brott. ok bad Þâ *s*) Grím gánga út. Þeir gerdu ſvo. gíngu út. ok tóko vapn ſín. bad Aulver Þá fara í brott ſem ſkiótaſt. geck Aulver á leid med Þeim til vaz-inz. ok margir menn med honum. Ádr Þeir Skallagrímr ſkilldu Þá mællti Aulver. annan veg *t*) var för Þín. frændi. til konúngs. en ek *u*) munda kióſa. *x*) fýſta ek Þik miög hingat fararinnar. en nú vil ek hins bidia at Þú farir heim ſem ſkyndiligaſt. ok hins at Þú komir eigi á fund Harallz konúngs. nema betri verdi ſætt *y*) yckur enn mer Þikir nú áhorfaz. ok gæt Þín vel fyri konúngi ok hans mönnum. Sidan foro Þeir Grímr ifir vatnit. En Þeir Aulver gengu Þar til (er) ſkip Þau

rium, defuturam; plusque habilitatis (artium idonearum) in me quam Thorolfo deſideratum iri, autumo. Rex ad haec nullum opponens verbum, cruento rubore faciem perfuſus eſt. Simul gradum avertens Aulver, Grimum cum comitibus jubet egredi: dicto audientes egrediuntur, & arma ſua ſumunt. Aulver hortatus, ut quam celerrime abirent, ipſe, cum multis hominibus, ad fluvium eos deduxit; & ad Skallagrimum, antequam digrederentur, locutus eſt: Contrarium, cognate mi, votis meis exitum habuit. iter tuum; vehementer hortabar, ut huc ires, nunc ego idem, illud te obteſtari non dubito, ut quam maxime properes domum redire; item illud, ne regi Haralldo te committas, niſi ſolidior inter vos facta ſit compoſitio (concordia), quam quo res praeſens, meo judicio, ſpectat; utque diligenter, regis & clientum ejus, caveas inſidias. Deinde Grimus & ſocii fluvium trajiciunt. Aulver cum ſuis accedunt ad naves, in ripas fluvii A.C. 880.

educ-

q) villda. ok makligt (maklig) (verd) væri. Guelph. Hol. J. P. M.

r) Þagnadi ok rodnadi, *obticuit, & (facie) ruborem contraxit.* Gu. Hol. J.

s) verdu á brott ſem ſkiótaſt, *quam celerrime abire.* Guelph. Hol.

t) verdr, *habet.* Iidem. || vard. Jör.

u) hugda, *ſperabam.* Guelph. Hol.

x) fyrſta. Guelph. perperam.

y) yckar (quod vulgare) Ceteri praeter D. G. || ydar. Jör.

A.C. 880. ok þótti þeim þat fýsiligt at leita til Islandz. *t*) Þviat þá var sagt þar vel frá landkostum. Þar voro þá komnir vinir þeirra ok *u*) kunníngiar. Ingólfr Arnarson ok förunautar hans. ok *x*) tekit ser landzkosti ok bústadi á Islandi. mattu menn þar nema ser lönd *y*) ókeypiss. ok *z*) velia bústadi. þ) Stadfestiz þat hellz um rádagiörd þeirra. at þeir mundu bregda búi sínu. ok fara af landi á brott. *æ*) Þórer Hróalldzson hafdi verit í barnæsku *a*) á fóstri med Kvelldúlfi. ok voro þeir Skallagrímr miög *b*) iafnalldrar. var þar allkært í fóstbrædralagi. Þórer var ordinn lendr madr konúngs. er þetta var tídenda. en vinátta þeirra Skallagríms hellz ávallt. A.C. 881. Snemma um várit biuggu þeir Kvelldúlfr skip sín. *c*) þeir höfdu [illegible] mikinn

landiam petendi cupido subibat, cujus insulae bona naturalia id temporis praedicabantur: Jamque amici eorum ac familiares eo concesserant, Ingolfus nimirum Aurni filius atque ipsius migrationis socii, delectisque †) *fundis oportunis, domicilia ibi constituerant: solum gratis occupare, sedesque eligere cuicunque licebat. Ea maxime consultantibus sententia stetit, ut habitationem, atque etiam solum, verterent* (*mutarent*). ††) *Thorer Hroalldi in pueritia apud Kvelldulfum educatus fuerat, aetate admodum aequalis Skallagrimi: Hi ut coalumni mutuâ se charitate complexi erant: cum vero haec agitarentur, Thorer munus satrapae ab rege obtinuerat; nihilô tamen minus amicitia ejus cum Skallagrimo perdurabat. Primo vere Kvelldulfus & Grimus naves, quarum* [illegible] *magna*

t) Þar var sagt gott frá landskostum. Iid.

u) náúngar, *propinqui*. L.

x) Nota venustam Ellipsin verbi auxiliaris, höfdu, quam plerique Cod. ignorant. mox, fengit ser bústadi. Jör.

y) óleipt, *citra veniam*. P. ‖ so vitt sem villdu, *quam late vellet*. add. Jör.

z) at ríka bústadi, *sedesque acquirere quaestuosas, opulentas*. Guelph. Hol.

þ) Ok (nú) um vorit bregda þeir búi, ok ætla af landi brott, *hoc vere rem familiarem* (loco) *tollunt* (movent), [illegible] habitationem [illegible] solvunt, [illegible] *terra decessuri*. Iid. J. P.

æ) Haec periodus in solis Kálf. habetur.

a) ad. K. L. M.

b) iafnalldra. Iid.

c) ok höfdu mikinn kost, *& multo utebantur commeatu*. J. P.

†) *Nota discrimen in sensu vocum* Landkostr & Landzkostr: *prior in genere denotat bonum naturale terrae, de quo sermo est, universae; posterior indigitat eorundem ejus partem, ad habitandum idoneam. Sed has voces ceteri Codices plerique confundunt.*

††) *Hujus mentio jam facta est Cap. 3.*

mikinn ſkipakoſt ok gódan. biuggu ij knörru mykla. ok höfdu á *d*) hvarum xxx manna. Þeirra er *e*) lidfærir voro. ok umfram konur ók *f*) úngmenni. Þeir höfdu med ſer lauſafe Þat allt er Þeir máttu medkomaz. En jardir Þeirra Þordi engi madr at kaupa ſyri *g*) ríki konúngs. En er Þeir voro búnir. Þá ſigldu Þeir í brott. Þeir *h*) ſigldu í eyiar Þær er *i*) Sólundir heita. *k*) Þat eru margar eyiar ok ſtórar. ok *l*) ſva miög vagſkornar. at Þat er mællt at Þar muni fáir menn vita alla hafnir.

magna & bona iis erat copia, coeperunt inſtruere; delectis ad hoc duabus navibus mercatoriis magnitudine conſpicuis: in harum qualibet, praeter foeminas & puerós, homines numero triginta, virilibus miniſteriis idoneos habebant; quantum licebat, rerum mobilium, ſecum aſportabant; ceterum fundos eorum nemo emere, metu regiae tyrannidis, auſus eſt. Comparatis omnibus, vela dantes, inſulas petebant, quae dicuntur Solundae: hae multae ſunt & ſpatioſae; totque pelagi receſſibus interſecantur, ut communis ſit opinio, omnes ibi ſtationes, paucisſimos cognoſcere. A.C. 881.

26. CAP.

FRÁ GUTTORMI.

Guttormr het madr ſon Sigurdar hiartar. han var *m*) módrbródir Haralldz konúngs. *n*) han var fóſtrfadir *o*) hans ok

CAP. XXVI.

DE GUTTORMO.

Guttormus nomen fuit viro, Sigurdi cervi filio, regis Haralldi avunculo & nutricio:

d) hvaru b: ſkipinu. (Syllepſis, ubi ad rem non verba reſpicitur). Guelph.

e) færir. Jör. || vígir, *bello idoneos.* Gu. Hol.

f) börn. Iid.

g) kóngi, *regis.* Iid.

h) lögdu. || lögduzt. || lágu vid eyiar &c. *appellebant. in ſtationem concedebant. ſubſiſtebant ad* &c. Jör. J. P. Guelph. Hol.

i) Sólundar J. Sólundar eyiar P.

k) Eru Þær margar eyiar Þar. Þær er ſo heita, *multae ibi ſunt, ejus nominis inſulae.* Gu. || Þær eru margar ſaman, *multae conjunctim jacent.* Jör.

l) eru Þar maurg leyni í. ok lágu Þar um hríd, *& multos habent receſſus occultos. Ibi aliquamdiu ſe continebant.* Guelph. Hol.

m) frændi, *cognato* Jör.

n) ok fóſtri. Guelph. Hol.

o) Rögvalldz (ſonar kóngs). J. P.

A.C. vardr vit ſonum Guttorms ok miklu lauſa-
281. fe. *i*) Fara þeir þá, er þeir eru búnir. aptr á leid. *k*) byriadi þeim þá nockurum mun ſeinna. ok vard ecki til tídenda í þeirra ferd. fyrr en þeir ſigla *l*) nordr um Sognſæ byr gódan *m*) ok biart vedr. ok voro þá allkáter.

27. CAP.

DRÁP ÞEIRRA BRÆDRA.

Kvelldúlfr ok þeir Skallagrímr helldu *n*) nióſnum *o*) iafnan um ſumarit inn á þiódleidinni. Skallagrímr var hverium manni *p*) ſkygnari. han ſá ſiglíng þeirra Hallvarz. ok kendi ſkipit. Þvíat han hafdi þat ſkip ſed fyrr þá er Þórgils fór med. Skallagrímr *q*) hellt vörd á um ferd þeirra. hvar þeir *r*) lögdu til hafnar um kvelldit. Sídan ferr han aptr til lids ſíns. ok ſegir Kvelldúlfi þat er han hafdi ſet. ſvo þat at han hafdi kent ſkipit. þat er þeir Hallvardr höfdu tekit af Þórgíſli. ok

mi, cum ingenti pecunia, accipiunt; rebus expeditis, reditionem maturant, vento aliquantò quam antea lentiore. Nihil novi inter redeundum iis accidit, antequam per mare Sognicum navigarent, boream verſus, ventò bono, caelò ſereno, laetis animis.

CAP. XXVII.

CAEDES FRATRUM HALLVARDI ET SIGTRYGGI.

Kvelldulfus & Skallagrimus, popularia itinera continentem verſus, per aeſtatem aſſidue ſpeculabantur. Grimus, ut erat acie oculorum perſpicaciſſima, vidit navigationem fratrum, navimque ſibi, cum Thorgils eâ utebatur, praeviſam agnovit: hic exploratô curſu illorum, quem portum ad noctem intrarent, ad ſuos reverſus, rem viſam, recognitamque navem olim Thorolfi, eandem quam Hallvardus Thorgiſli eripuiſſet, patri ſigni-

i) ſnúa aptr, *revertunt*. Jör.
k) ok biriadi helldr ſeint, *vento tardiuſculo*. Guelph. Hol.
l) einn dag vedrgódan. ok voro &c. *die quâdam, tempeſtate commodâ*. Jör.
m) reliqua abſunt â Guelph. Hol. J.
n) nióſn um ferd þeirra, *itinera eorum* &c. Jörund.
o) til — á þiódleidina. Guelph. Hol. P.
p) ſkygnri. Iid.
q) let halda, *explorari curavit curſum* &c. Iid.
r) legdi. Iid.

ok Þórólfr hafdi átt. ok þar mundi þeir menn nockurir fylgia. er veidr mundi í vera. *t*) Sídan búaz þeir ok búa báda bátana. ok höfdu xx menn á hvarum. ſtýrdi ödrum Kvelldúlfr en ödrum Skallagrímr. róa þeir ſídan ok leita ſkipſins. enn er þeir koma at *u*) þar er ſkipit lá. þá lögdu þeir at *x*) landi. þeir Hallvardr höfdu tialldad yfir ſkipi ſínu. ok *y*) höfdu þá lagiz til ſvefns. En er þeir Kvelldúlfr komu at þeim. þá hlupu vardmenn upp. *z*) er ſátu vit bryggiuſpord. ok kölludu þ) á ſkip út. bádu menn uppſtanda. ſögdu at ófridr fór at þeim. hliópu þeir Hallvardr til vapna ſinna. *æ*) en er þeir Kvelldúlfr komu at bryggiuſpordinum. þá geck han út *a*) at ſkutbryggiu. en Skallagrímr *b*) geck fram at bryggiunni. Kvelldúlfr hafdi í hendi *c*) bryntröll. en er han kom

ſignificat; hác ſine dubio vehi tales quosdam homines, in quibus praeda foret non ſpernenda. Deinde accinguntur, utrumque ſchapham inſtruunt, homines vigiuti in quamlibet imponunt; unam Kvelldulfus gubernat, alteram Skallagrimus. Tum remis incumbentes ad navem fratrum contendunt: ubi ad locum, quo navis ſtabat perventum, littori appellunt. Hallvardus navi ſua velamentis ſupermunita, cum ſuis ad quietem ſe dederat, praeter cuſtodes, qui ad caput ponticuli in littore ſedentes, ad Kvelldulfi adventum exſurgunt, ſuos in navi inclamant, jubent ut ſurgant, hoſtem enim in eos ferri. Hallvardus cum ſua manu ad arma concurrunt. Kvelldulfus ut ad caput pontis veniebat, eó quod puppi conjunctum erat, pontis brachio, Grimus illo quod propius fuit prorae, navem ingrediuntur. Kvelldulfus manu geſtabat ferrum, A.C. 884.

t) Nú búaz þeir ſkiótt ok höfdu (ij ſkip ok) xxx (xL) manna á hvaru ſkipi, *celeriter, & in ſingulis (ex duabus) navibus, XXX (XL) hominibus utebantur.* J. P. Guelph. Hol.

u) ſkipinu. lögdu þeir ad, *navem advecti adoriuntur.* Jör.

x) þeim, *illos adoriuntur.* Guelph. Hol.

y) lagſt til &c. Iid. Jör.

z) ok Guelph. þeir Hol. || Jör. *autem* locum ſtationi non deſignat.

þ) ákafliga, *vehementer.* Jör.

æ) Kvelldúlfr geck at framſtafni en Grímr at ſkutſtafni. *Kvelldulfus ad proram, Grimus ad puppim, navim adſcendebant.* Guelph. Hol. J. P.

a) á. K.

b) frambryggiuna. K.

c) brintröllid. Jör. || mikid, *magnum.* add. Guelph. Hol. J. P.

A.C. audigr. han var *n*) ſkipveri Kvelldúlfs. 881. han hafdi verit *p*) alldavinr þeirra fedga. ok hafdi verit í ferdum bædi med þeim ok Þórólfi. *q*) hafdi han ok fengit reidi konúngs fyri þá ſök. *r*) han tók til forráda ſkipit. eptir er Kvelldúlfr var daudr. En er þeir *s*) voro komnir vit Island. þá ſigldu þeir *t*) ſunnan at landi. þeir ſigldu veſtr fyri landit. *u*) þvíat þeir höfdu þat ſpurt. at Ingólfr hafdi ſer *x*) þar búſtad tekit. En er þeir komu *y*) fyri Reykianes. *z*) ok þeir ſá firdinum upplúka. þá ſtefndu þeir inn þ) í fiördinn bádum ſkipunum. vedr gerdi hvaſt. *æ*) ok væta mikil ok þoka. *a*) ſkilduz þá ſkipin. ſigldu þeir *b*) Grímr hinn Háleyſki inn eptir Borgarfirdi *c*) til þeſs er þraut ſker öll. kauſtudu þá

antiquus Kvelldulfi & filiorum amicus atque comes: eamque ob rem iram regis incurrerat: hic mortuo Kvelldulfo partes gubernatoris ſuſcepit. Pervecti ad littora Islandiae meridionalis, curſum flectunt in occidentem, quod ibi conſedisſe Ingolfum audierant. Praetervecti Reykianeſiam, cum ſinum aperiri cernerent, in eum ſinum utramque navem dirigunt. Tum vero orta tempeſtate imbrica & nebuloſa, navibusque ob eam rem ſejunctis, Grimus quidem Halogius, & ſui, velis invehuntur Borgarfiördo, quoad omnes ſcopuli deſinerent: Hic jactis

n) ſkipverie (nove). K. L. M.
p) mikill vin, *ſummus amicus.* Jör.
q) var kóngr honum reidr &c. *rex illi infenſus erat.* Jör.
r) hann tóko þeir til forráda (fyri forrádamann) á ſkipinu, *illum navi praefecerunt.* Guelph. Hol. J.
s) komo í landvon, *ubi veniebant in ſinum terrae* (tenendae) ɔ: appropinquabant illi. Gu. Hol.
t) auſtan at landinu. ok ſva veſtr ſem byri gaf, *primum orientales ejus partes adnavigabant, tum, ſicubi ventus dabat, in occidentem dirigebant curſum.* Iid.
u) þvíat, abeſt ab Iisdem.
x) búſtad tek. fyri ſunnan land — *in auſtrali parte inſulae.* Iid. || búnad. C. E. Lectio Membr. eſt incerta.
y) at Reykianeſi, *advecti Reykianeſiam.* Iid.
z) þá ſá þeir at fiörduna (fiördum) lauk upp, *ſinus — cernunt.* Iid.
þ) á. Iid. Jör.
æ) vátt (vætu) ok þoku. Guelph. Hol. J. P.
a) ſkildu. J. ſkilduſt ad. Hol.
b) Grímr h. Hál. male omitt. Kálf.
c) undz (unnz). Guelph. Hol.

Þá ackerum *d*) til þeſs er vedr lægdi ok lióſt gerdi. Þá bidu þeir flædar. Sídan *e*) fluttu þeir ſkipit upp í árós nockurn. ſu er köllut *f*) Gufuá. leiddu þar ſkipit upp eptir ánni ſvo ſem geck. báru ſídan farm af ſkipinu. ok biugguz þar um hinn fyrſta vetr. Þeir könnudu landit med ſæ *g*) bædi upp ok út. ok er þeir höfdu *h*) ſkamt farit. Þá fundu þeir í vík einni hvar upp var rekin kiſta Kvelldúlfs. fluttu þeir kiſtuna á nes þat er þar vard. ſettu hana þar nidr ok hlódu at grióti.

jactis anchoris manent, dum tempeſtas po- A.C. 881.
neret, atque diſſerenaret: tum maris acceſ-
ſum expectant; deinde inducunt navem in oſtium amnis unius, qui Gufuá *vocatur; ſubtrahuntque adverſo amne, quousque licebat: deinde onus expediunt, & quae ad hyemem ibi agitandam pertinebant, accommodant. - Denique maritima terrae, tam ſupra quam infra, luſtrantes, ubi parum progreſſi erant, capulum Kvelldulfi in ſeceſſu aliquo ejectum deprehendunt: hoc in exiſtentem propè lingulam, elatum, aggeſtis circum ſaxis, componunt.*

28. CAP.

FRÁ LANDNÁMI SKALLAGRÍMS.

Skallagrímr kom þar á land er nes mikit geck í ſæ út. ok *i*) eid miótt fyrir ofan neſit. *k*) ok báru þar farm af. þat kaulludu þeir *l*) Knarrarnes. Sídan kannadi

CAP. XXVIII.

DE TERRA SKALLAGRIMO OCCUPATA.

Skallagrimus uavi eſcendit, ubi lingula non modica in mare porrigitur, iſthmo tenui terrae conjuncta: in hanc lingulam ſarcinas navales exportabant, eique nomen Knararnes *indebant. Deinceps terram vicinam*

d) birti þá vedr. ok fluttu þeir &c. *tum clareſcente tempeſtate, inducunt navim* &c. Iid.

e) fleittu þeir ſkipinu, *navi influebant* (ſuccedebant) *oſtio* &c. Jör.

f) Gufá. Guelph. J. P. K. L. M.

g) út ok ſudr, *tam extrorſum quam meridiem verſus*, Jör.

b) farit med ſiá nockud ſo, *nonnihil littoris emenſi*. Jör.

i) eidi K. eydi L. M. Ceteri Cod. omittunt.

k) þeir lögdu ſkipit vid neſid (ſkipinu til hafnar), *applicabant navim ad lingulam* (in ſtationem collocabant). add. Jör. Gu. Hol.

l) Kialarnes. Guelph. Hol. J.

A.C. 881. adi Skallagrímr landit. ok var þar *m*) mýrlendi mikit. ok ſkógar vídir. *n*) lángt í milli fiallz ok fiöru. *p*) ſelveidar gnógar ok fiſkifáng mikit. *q*) En er þeir könnudu landit ſudr med ſiónum. *r*) þá vard fyri þeim fiördr mikill. en er þeir fóro inn med firdi þeim. þá lettu þeir eigi fyrr ferdinni enn þeir fundo faurunauta ſína. Grím hinn Háleyſka. ok þá adra faurunauta. Vard þar fagna fundr *s*). ſögdu þeir Skallagrími at Kvelldúlfr var þar til landz kominn. ok þeir höfdu hann jardat. Sídan fylgdu þeir Skallagrími þar til. ok *u*) ſýndiz honum ſva ſem þadan mundi ſkamt á brott *x*) vera bólſtadargiörd gód. Fór Grímr þá í brott. ok aptr til ſkipveria ſinna. ok ſátu þar hvarer um vetrinn ſem *y*) þeir höfdu atkomit. Þá nam

cinam Skallagrimus luſtrat: ſolum naturâ paluſtre, ſylvas latè alebat: magnum intererat ſpatium, montes inter & littora: phocarum atque piſcium captura abunde ſuppetebat. Perveſtigantibus ſolùm maritimum auſtrum verſus, obviam factus eſt ſinus quidam magnus; per cujus ſinus oras, ſurſum tendentes, non deſtiterunt prius itinere, quam Grimum Halogium, ſocium navigationis, & ceteros ipſius nautas invenirent: accipiebant ſe invicem cum gaudio; & illi quidem indicabant Skallagrimo, Kvelldulfum ibi in terram allatum, atque a ſe humatum eſſe: ducunt Grimum ad eum locum: & ille ſic exiſtimabat; haud procul inde ſedem commode (poſſe) conſtitui. Poſt haec ad ſocios ſe recipiebat: utrique quo loco terram acceſſerant, ibi hyemarunt. Tum Skallagrimus regionem, montes

m) vída myrótt. ok ſkógar vída milli fialls ok fiöro, *ſolum late paluſtre, late ſylvis conſitum a montibus usque ad littora.* Gu. Hol.

n) ok. add. Jör. quod ideo attendendum, nequis putet, τὸ ŁÁNGT, ad SKÓGAR pertinere.

p) Þar var ſelveidr mikil ok fuglveidr (ok eggver) — *& aucupium (& ovorum proventus).* Guelph. Hol. J.

q) Haec clauſula perperam abeſt, ab Iisd. & Jör.

r) ok vard þá. M. a. C. E.

s) mikill med þeim. add. Jör.

t) andlát födr hans. ok þat med at han var kominn til Islandz, *patris obitum, atque in Islandiam adventum* Gu. Hol. || lát J. ok heilſun ok ord, *& ſalutem mandataque* (ultimò ad ipſum miſſa). add. M.

u) ſyndu honum at &c. *illi monſtrabant.* K. L. || hugdiz honum ſva til (at Jör.) at þar mundi gott at gera bæ ſinn. ex Guelph. D.

x) Þat er bólſtadrgiörd gód mundi vera. M. Kálf. C. E. K.

y) komnir voro. Guelph. Hol. || ſkipin höfdu komit. Jör.

nam Skallagrímr land milli fiallz ok fiöru. Mýrar allar út til Selalöns. ok it efra til Borgarhrauns. z) en ſudr til Hafnarfialla. þ) ok allt þat land er vatnföll deila til ſiófar. han flutti um várit eptir ſkipit ſudr til fiardarins. ok inn í vag þann er næztr var því er Kvelldúlfr hafdi til landz komit. ok æ) ſetti þar bæ. ok kalladi at BORG. en fiördinn BORGARFIÖRD. ok ſva heradit upp frá kendu þeir vid fiördinn. Grími hinum Háleyſka gaf han búſtad fyri ſunnan Borgarfiörd. þar er kallat var á Hvanneýri. þar ſkamt *a*) út frá ſkarz inn vík ein eigi mikil. fundu þeir þar *b*) andir margar. ok kölludu Andakíl. en Andakílsá er þar fell til ſiófar. *c*) upp frá á þeirri til þeirrar ár er köllud var Grímsá.

tes inter & littora jacentem, occupavit; Myrarum tractum univerſum, ab exteriore parte, ſtagno marino, Selaloni; *a ſuperiore, aſpreto* Borgarhrauni, *atque a meridie, montibus* Hafnarfiöllum, *terminatum: item totam regionem montanam, inde ab eo loco, quò fluminum curſus declinare incipit mare verſus: Vere ſequenti navim in ſinum meridiem verſus traductam, in longo illo ac tenui maris receſſu, qui proxime aberat á loco ejecti Kvelldulfi, collocavit: ibi praedium conſtituit,* Borg (*arcem*) *dictum, ſinum vero* Borgarfiördum *nuncupavit; inde quoque ipſi regioni, quam late ſurſum patet, impoſitum eſt nomen. Grimo Halogio fundum attribuit a meridie Borgarfiördo, ubi Hvanneyri* (ora Angelicae) *dicebatur. Parvo ultra intervallo, exiguò diverticulò mare terrae ſe inſinuabat: ibi multas deprehendebant anates, atque inde diverticulum* Andakil, *amnem vero, qui ibidem infundebatur mari,* Andakilsá *nominabant. Hic amnis ab inferiori, alius vero amnis,* Grimsá *dictus, a ſuperiori parte* A.C. 881.

z) ok í vík þá er fadir hans kom at landi, *& brachio ſinus, ubi terram attigerat pater.* Guelph. Hol. J. hic perperam ſubnectunt.

þ) ſo ſem vatnsföll deilldu &c. Jör.

æ) reyſti, *erexit.* Guelph. Hol. J.

a) frá ſem vík ein var. ok fundu þar &c. *prope â quodam ſinus diverticulo, ubi deprehendebant.* Iid.

b) endur. Jör.

c) Terminos fundorum Grimi ignorant Hol. Guelph.

A.C. 831. Grímsá. Þar í milli átti Grímr land. Um vorit Þá er Skallagrímr let reka kvikfe ſitt *d*) utan medr ſió. Þá komu Þeir á nes eitt lítid. ok veiddu Þar álftir nockurar. ok kölludu *e*) Álftanes. Skallagrímr *f*) gaf land ſkipverium ſínum. Ána gaf han land milli Lángár ok *g*) Hafrlækiar. ok bió han at Ánabrecku. ſon hans var Onundr *h*) ſióni *i*). Grímólfr bygdi fyrſt á Grímólfsſtödum. vit hann er kend Grímólfsfit. ok Grímólfslækr. Grímr het ſon hans er bió fyri ſunnan fiörd. hans ſon var Grímarr er bió á Grímarsſtödum. *) vit hann deilldu Þeir Þórſteinn ok Tuńgu-Oddr. Grani bió at Granaſtaudum í Digraneſi. Þórbirni *k*) Krum gaf han land *l*) upp med Gufá. ok Þórdi beigallda. bió Krumr í *m*) Krumshólum. en

fundos Grimi Halogii terminavit. Vere eodem, cum pecora Skallagrimi introrſum, propter mare, agerentur, occurrebat lingula terrae, quam, quod aliquot ibi cygnos capiebant, Alftanes *appellarunt. Skallagrimus ſociis navalibus agros diſtribuit. Anio dedit partem ſoli, quae inter Langá & Hafrlaekum* (rivum capri) *interjacet; Anius domicilium poſuit in* Anabrecku; *ei filius erat* Önundus *Sionius* (perſpicax). *Grimolfus primum incoluit Grimolfſtados; ex eo Grimolfsfit* (ripa plana Grimolfi) *& Grimolfslaekr* (rivus Grimolfi) *appellationes ſunt ſortiti; ipſius nato nomen erat Grimus, qui in ora ſinus meridionali colebat: hujus natus Grimarr in Grimarſtadis ſedem tenebat; cum eo controverſiae fuerunt Thorſteini & Tungu-Oddo. Granius Granaſtados in Digraneſia* (lata lingua) *inhabitavit. Thorbiörno Krumo terram aſſignavit, propter Gufá ſurſum pertinentem, ut & Thordo Beigalldo; Krumus in Krumsholis* (tumulis Krumi), *Thor-*

d) út med ſiá, *extrorſum* &c. Jör.
e) Alptanes Guelph. Altanes Hol. ratione appellationis neglecta.
f) midladi, *communicavit.* Iid.
g) Hofslækiar Hol. J. K. M. Háfslækiar Jör. P. S. Hafslækiar D.
h) ſkóni. Hol.
i) fadir Steinars, add. Iid. Guelph. Qui ignorant Grimolfum, & (cum Jörund.) ejus poſteros; ut & Granium.
*) um hann, *de illo.* K. L. M.
k) Þrum P. Þyri Jör.
l) fyri utan, *extra.* Guelph. Hol. J. || mox Gafá. Membr. a. C.
m) Krumdölum. Guelf.

en Þórdr *n*) at Beigallda. *o*) Þóri þurs ok þeim brædrum gaf han land upp frá *p*) Einkunnu. ok hit ytra med Lángá. Þórer þurs bió á *q*) Staudum. hans dóttir var Þórdís ſtaung er bió í Stángarhollti ſidan. Þórgeirr bió at Jardlángsſtödum. Skallagrímr kannadi land upp um herad. fór fyrſt inn med Borgarfirdi til þeſs er fiördinn þraut. en ſídan med ánni *r*) fyri veſtan. er han kalladi *s*) Hvítá. Þvíat þeir faurunautar höfdu eigi fyrr ſed vötn þau er úr jöklum höfdu fallit. Þótti þeim áin undarliga lit. Þeir fóru upp med Hvítá. *t*) til þeſs er ſú á vard fyri þeim er fell *u*) úr nordri frá fiöllum. hana kölludu þeir Nordrá. ok fóru upp med þeirri á. til þeſs er enn vard á fyri þeim. ok *x*) var þat

Thordus in Beigalldo, habitabant. Thoreri A.C. *giganti, & fratri ipſius, terras impertiit ſupra Einkunnam* (notam peculiarem), *& extrorſum propter ripam Langdenſem. Thorer* 881. *gigas in Stadis ſedem habuit; eratque pater Thordiſae Staungae* (perticae), *quae deinde Stangarholltum incoluit. Thorgeirr in Jardlangſtadis habitabat. Skallagrimus territorium ſuperius luſtrare inſtituens, primùm iter cepit ſurſum, ſecundum oram Borgarfiordi, ubi autem ſinus deficiebat, (regionem ſuperiorem verſus) curſum direxit per ripam occidentalem amnis, quem* Album amnem *vocabat, nam illi atque comitibus color amnis inſolitus accidebat, propterea, quod flumina ex perpetuae nivis montibus prolapſa, antea non viderant; Iter ſecundum amnem Hvitá continuantes, obvium nacti ſunt amnem, á regione boreali, de montibus profluentem: hunc* NORDRÁ *appellatum eò usque montana verſus ſecuti ſunt; donec alius amnis, & is quidem modicus occurreret: hoc*

n) á Beigalldaſtödum. Iid.

o) Nihil de his ſciunt. Iid. & Jör. J. P.

p) Einkunnum L. Einkönnum K. Einkinnum M.

q) Þurſtödum M.

r) fyri veſtan. omitt. Guelph. Hol. Jör.

s) Hvítáá ſcribit Guelph. unde concludere licet codicem hunc non eſſe admodum antiquum.

t) Þá kölludu þeir Nordrá, *tum* (amni) *Nordra indiderunt nomen*, ratione nominis omiſſa. Kálf. *u*) af. Guelph. Hol.

x) kölludu Gliúfursá, excluſis, quae intercedunt. Iid. Jör.

A.C. 881. enn betr komit at ſitia fyri rekum. Þar let han hafa *k*) ſædi ok kalladi at Ökrum. Eyiar lágu Þar *l*) út fyrir er hvalr fannz í. ok kolludu Þeir Hvalseyiar. Skallagrímr hafdi ok menn ſína uppi vid Laxárnar til veida. Odd einbúa ſetti han *m*) vid Gliúfrá at gæta Þar laxveidar. Oddr bió undir *n*) Einbúabreckum. vid hann er kennt Einbúanes. Sigmundr het madr. er Skallagrímr ſetti vid Nordrá. han bió Þar er kallat var at Sigmundarſtödum. Þar er nú kallat at Haugum. vid hann er kennt Sigmundarnes. Sídan færdi han búſtad ſinn í *o*) Munodarnes. Þótti Þar *p*) hægra til laxveida. En er fram geck *q*) miok kvikfe Skallagríms. Þá geck feit upp til fialla allt á ſumrum. han fann *r*) mikinn mun á. at Þat fe vard

bat, eamque magis appoſitam ejectamentis pelagi excipiendis: ibi ſementem fecit exerceri, & villam AKRA (agros) *vocavit; pro illo littore jacebant inſulae, ex invento* (*ibi*) *ceto, Hvalseyia nominatae. Sed & ſuos apud* amnes Salmonum, *in ſuperiori regione, operi piſcatorio adhibebat. Oddum* unicolam *apud Gliufurá collocabat, ad piſcaturam ſalmonum inibi curandam. Oddus ille ſub* EINBUABRECKUM *habitavit, ex eo* EINBUANES *nominatur. Sigmundo nomen erat homini, quem Grimus apud Nordrá conſtituebat; ejus habitaculum, initiò in* Sigmundarſtadis, *nunc in* Haugum (*tumulis*) *appellatur: ab eo vocabulum habet* Sigmundarnes; *idem deinde migravit in* MUNODARNESIAM (*lingulam jucundam*), *quod is locus ad ſalmonum capturam videretur commodior. Ubi res pecuaria Skallagrimi ad majora proceſſit incrementa, ovium greges montana, per aeſtates, petebant: & hic multum intereſſe reperiit, quanto majores*

k) Vocabulum in Membr. Kálf. in litura cubat: Ausgeir tamen in C. & E. ſcripſit ſæti. || hafdi Þar ſád, *ſementem fecit.* Guelph. Hol. || í feli, *mapalia ibi haberi curavit.* K. L. M.

l) út í fiördinn. ok lá Þar hvalr — *ibi cetus jacens inventus, & inde Hvalseyiae* &c. Jör. ſed Guelph. Hol. has non agnoſcunt. || úti fyrir. K. L. M.

m) nidr. add. Guelph. Hol.

n) Einbúabrecku. Iid. ſed Sigmundum prorſus ignorant.

o) Munadarnes. L. M.

p) betr komit. L.

q) miök. omitt. Guelph. Hol. J.

r) ſkiótt at &c. *ſtatim reperiit.* Iid.

vard *s*) meira ok feitara er á heidum geck. ſva þat at ſaudfe *t*) hellz á vetrum í fiall-dölum. þótt eigi *u*) verdi ofan rekit. Sidan let Skallagrímr giöra bæ uppi vid fiallit. ok átti þar bú. let þar vardveita ſaudfe ſitt. *x*) þat bú vardveitti Gríſs. ok er vid hann kend Gríſartúnga. ſtód *y*) þar á mörgum fótum fiárafli Skallagríms. *z*) Stundu ſídarr enn Skallagrímr hafdi útkomit. kom ſkip af hafi í Borgarfiörd. ok átti ſá madr er þ) Óleifr var kalladr hallti. han *æ*) hafdi med ſer konu ſína ok baurn. ok annat frændlid ſitt. ok hafdi ſvo ætlat ferd ſína at fá ſer búſtad á Islandi. Óleifr var madr audigr ok kynſtórr. *a*) ok ſpakr at viti. Skallagrímr baud Óleifi heim til ſín til *b*) viſtar. ok lidi hans öllu. *c*) en Óleifr þektiz þat. ok var han med Skallagrími hinn fyrſta vetr. En eptir um vorit víſadi Skallagrímr

majores & pinguiores, tesqua pererrando, evaderent: cognovit & hoc, in vallibus ad montana ſitis, oves per hyemes conſervari, etſi in campos non depellerentur. Haec intuens, ſub ipſo monte villam fecit conſtitui, villicationi ibidem, oviumque curae, Griſem praefecit, unde Griſartunga *appellationem trahit. Ibi tum oviaria Skallagrimi multis capitibus conſtabat* (*erat copioſa*). *Poſt aliquamdiu, quam adveniſſet in Islandiam Skallagrimus, navis ex alto intravit Borgarfiördum, ejus navis rector ac dominus erat Oleifus, cognomento* claudus: *is uxorem liberosque, & reliquas neceſſitudines ſecum advexit, eo propoſito itineris, ut ſedem ſibi in Islandia quaereret; erat autem vir opulentus, genere nobili, ac ſapienti praeditus ingenio: hic cum univerſo quem duxit grege, ad hoſpitium ab Skallagrimo invitatus, officium lubenter accipiebat, & primam ab adventu hyemem apud Skallagrimum traducebat. Vere autem proximo*

s) betra, *meliores, nitidiores.* Kálf. Jör.

t) geck, *bene paſci, ſe ſuſtinere.* K. L. M.

u) væri. Iid.

x) let han Grís þángat fara til umſkygníngar, *ibi Griſi, obſervationis* (inſpectionis) *gratia, ſedem adſignavit.* Guelph. Hol.

y) þá Iid. & mox, fe.

z) Eigi myklu ſídar kom ſkip &c. *paulo poſt haec* &c. Jör.

þ) Olafr. Guelph. Hol. cognomento omiſſo.

æ) flutti. Iid.

a) de ſapientia ejus tacent Iid. & Jör.

b) vetrviſtar, *hoſpitium hybernum.* Jör.

c) han þá þat. ſenſu eodem Guelf. Hol.

x) Heitu hræri y) kytra
z) Hreggs vind þ) frekar ſleggiur.

Aedicula calefactionis commoveat
Vehementes malleos.

31. CAP.

y) kytr (kytur). Membr. utraque. C. D. H, M. S. || kitr O.
z) hregg um. Jör. || hregs und. M.
þ) fikar Membr. b. || fekar Guelph. || fekiar ſleggiu N.

Ordo prioris partis Carminis, quem in verſione ſecutus ſum, talis eſt: Miög ár verdr ſá 1) iſarn meidr at ríſa. er aura ſkal 2) leggia. 3) Vadir kvedia vedr 4) Vidda bródr.

1) Iſarn meidr, *qui contundit ferrum: ita non opus eſt, ut* meidr *hic pro arbore ſumatur.*
2) at leggia aura, *hic bene quadrat in eum, qui opes, non tam ad uſum, quam ad abundantiam parare ſtudet; hinc commode verti poterat,* conſtruere, coacervare; *vel* reponere.
3) Vádir *proprie* integumenta quaevis; *& in ſpecie* ſtragula: *hic, per Synecdochen, pro follibus ſumuntur.*
4) VIDDI *gigantis nomen eſt, item* VINDR; *hic adeo frater Viddi,* ɔ: *cognatus, gentilis, recte dici poteſt; jam vero gigantes ſunt homines, itaque* ventus, *ut gigas conſideratus, voce gaudeat oportet, inde ſalutatio illi, ſatis poëtice, & eleganter, hic tribuitur, qua per ſpiritum, i. e. ſonitum confuſum (in quo vox hujus gigantis conſiſtit,) fungitur. Folles vero, minus concinne dicuntur* ſalutari: *hinc verbo* inſuſurrandi, *ut ad eos aptiori, uſus ſum.* Bródur *Genitivus hic eſt; alius enim,* bródurs, *num recte dicatur, ambigi poteſt. Porro reticendum non eſt; In hoc ſecundo diſticho carminis, hunc ordinem & ſenſum verborum eſſe poſſe.* " Vedr-vadir kvedia vidda bródur. ɔ: Ventoſa ſtragula (*vel,* arietum tegmina, tergora). compellant fratrem Viddii, *i. e.* gigantem, ſc. *ignem ſuſcitant.*" *Nam* Elldr, *ignis, inter gigantum nomina recenſetur. Utramlibet harum conſtructionum admittimus, res eòdem redit: nempe poëta, operarios de lecto ceſſantes admonet, folles jam inflari caeptos. Denique ſi diverſum lectionem* Leggiar, *litt.* r *adnotatam, ſequi luſeat: hic ordo, ſenſu fere eodem, erit:* " Vádir vedr-leggiar ſkal Viddabródir kvedia. Tegmina tibiae arietinae ɔ: *membrorum arietis (pelles)* ſalutanda ſunt fratri Viddii, *i. e. jam inflari oportet folles. Sed tum verba,* ſkal kvedia, *in duplici ſtant relatione, & ad* aura, *priori, & ad* Vádir, *hoc diſticho.*

Poſterior pars Carminis ita conſtruitur. Medan ek læt gialla 1) hreggsvind þióta á 2) gulli 3) geiſla niótz. hræri 4) heitu kytra frekar ſleggiur.

1) *Ita ſatis apte vocat* ſcintillationem, *vel* ſtricturarum effluvia *ex ferro candenti; tamen Doctiſſimus Dn. Pauli hanc* procellam *putat eſſe librariorum fictitiam: videbimus infra quid ipſe pro ea ſingat.*
2) *Appellat poeta ferrum candens,* aurum, *ob ſimilem fulgorem. Vel etiam,* GIALLA GULL, ſcoriarum aurum, *ferrum hic dictum per Periphraſin.* G. P.

31. CAP.
FRÁ BÖRNUM SKALLAGRÍMS.

Skallagrímr ok þau Bera *æ*) áttu börn miök mörg. *a*) ok var þat fyſt *b*) at aull önd-

CAP. XXXI.
DE LIBERIS SKALLAGRIMI.

Skallagrimus & Bera permultos procreârunt liberos; & evenit ut omnes priores

3) geiſla niótr *poteſt ſignificare; a*) *vel* ſolem: *ita* GEISLA NIÓTZ GULL, *aurum ſolis*, ɔ: ſolis inſtar ſplendens, *ferrum igne candens recte dicitur: b*) rei fulgentis conſortem, *utpote, vel auri, vel potius gladii; & certe hic in Edda*, Elldr, & Seidr, *imo* Liómi, Skiómi *appellatur; hinc intelligis, cur* MEO, *pro* viri, *in verſione adſcripſerim.*

4) HEITA, & HITA, *eſt* calefactio, coctio; & *in ſpecie, (quo ſignificatu hodiedum frequentatur)* ferri candefactio. *Vocem* Kytra, *diſſentiente licet Dno Pauli, ex Jörundinis expreſſi: fateor enim, nullum me certum ſenſum, illi alteri*, Kytr, *adſignare poſſe: duo tamen conjiciebam; vel eſſe Diminutivam, generis Neutrius, à* Kot, villula, *atque* domunculam *notare; vel cognatam eſſe verbo*, at Kyta (kytazt), altercari; *(quod forſan initiò ſignificaverit*, batuere *v. baculis contendere); atque hic in Accuſandi caſu plurali (a Nominativo ſingul.* KYTA, KYTUR, *v.* kyt) *poſitam, maſſam ferri extunſam* ɔ: baculos, *v.* contos ferreos *ſignificare. Tumque ultimum diſtichon ita foret ordinandum:* frekar ſleggiur hræri heitar kytur. „ vehementes mallei commoveant (*exerceant*) candentes (ferri) baculos. *Quin &* Kytr, *eſſe poſſit* altercator, *quocum ſi jungas variantes lect.* heita *vel* heitr, *conſtruendum ita foret:* heita (heitr) kytr hræri frekar ſleggiur, *v.*

ſleggiu. „ minax (ſtomachabundus) ercator, ɔ: *famulus oblatrans*, vehemtes (vehementius) commoveat malleos malleum). *Sed, ut dixi, omnia haec ſuconjecturae: Ideo vocem, bodienum uſum, retinere malebam. Hic vero eſt figura Hypallage, & rectius dixiſſet poëta;* mat commoveant aediculam calefactionis (offam): *at nihil volui mutare, ne quidem* kytra, *pro* kytra, *quod in proclivi erat, ſuere; quoniam hanc figuram, cujus vel ipſi principem poëtarum Romanorum non p carmini ex tempore fuſo egregie conv arbitror. Sed Metonymia continent*: officinae, *pro re contenta*, ɔ: *ferrariis, hic etiam obtinere poſſit. De* kytra, *pro Accuſativo Plurali a* kytr *ſupra, (uti* ítra, praeſtantes, *ab* ítr *accipi; hac conſtructione:* hræri fleggiur heitu (heita) kytra. „ vehe (*valide quaſſati*) mallei commotos r ɔ: *agiles*, calentes, *v. ira, v. labore* bundos) murmuratores.

Haec poſterior carminis pars Pauli ita ordinatur & explicatur. Ek hræri-kytr, 2) heggs um frekar ſleggiu á heitu gialla gulli, huers geiſlar ad nedan mæta. „ Facio malleos mob leos graves ictus infligentes, *vel* poſce ſcoriarum

T aurum

önduduzt. *c*) þá gátu þau ſon. ok var vatni auſinn. ok het Þórólfr. en er han fæddiz upp. þá var han ſnemma mikill vexi ok *d*) hinn vænſti ſýnum. var þat alla manna mál. at han mundi *e*) vera hin líkazti Þórólfi Kvelldúlfsſyni er han vaeptir heitinn. Þórólfr var lángt um fra iamalldra ſína at afli *f*). *g*) En er hatóx upp. gerdiz han íþrótta madr *h*) umeſta þá hluti er þá var mönnum títt at ſmia. þeim er vel voro at ſer gervir. Þórólfr var gledimadr mikill. ſnemma er han ſvo fullkominn at *i*) afli. at han ſtti *k*) vel lidfærr med ödrum mönnum. rd han brátt vinſæll af *l*) alþýdu. unni

fato abriperentur; tum filium genuerunt, qui, luſtratus aquâ, Thorolfi nomen accepit; &, ubi pueraſcebat, magnus ſtatim corpore, ac facie perquam decora fuit: omnes uno ore, Thorolfo Kvelldulfi, cujus gerebat nomen, ſimillimum (fore) praedicabant: viribus autem, omnes aequales ſuos longè antecellebat; idem annos adoleſcentiae ingreſſus, gnarus extitit omnium fere artium, quas exercere, iſtius aevi hominibus bene inſtitutis, erat ſolemne: laetitia indolis fuit inſigni; maturè adeo perfectus viribus, ut ad virilia officia juxta cum adultis (aliis) idoneus haberetur: brevi

aurum (*errum*) calidum, radiis inferne obviis, volitare h. *ſonare*).

1) *Speculari hic videntur mutui malleorum ictus in vicem ſe excipientes.* G. P.

2) hegg *pro* höggs; *ſic* degg *pro* dögg (*Niála pag.* 21 2.): *Particula* um *redundat.* G. P.

*) *Quid hic mutaverit vir doctiſſimus, vide in Diverſ. lect. litt. t.*

e) gátu ſon at eiga. ok var ſá Þórólfr nefndr, *filiô aucti ſunt, & is nominatus eſt Thorolfus.* Jör.

a) haec omitt. Guelf. Hol.

b) lengi. add. E.

c) þau áttu ſon &c. Guelf. Hol. Sed nihil ſciunt de baptiſmo Thorolfi.

d) hinn vænlegazti, *optimae ſpei.* Jör. || vinſæll. unni han mikit födr ſínum ok módur, *gratioſus, patrisque & matris amantiſſimus.* (omiſſis omnibus, quae de indole & exercitiis Thorolfi ſequuntur). Guelf. Hol. J. P.

e) verda. Jör.

f) ok vexti, *& ſtatura.* add. Iidem.

g) hinc, usque ad, ſnemma, vacat in K. L. M.

h) mikill. ok lettmælltr vid alþydu, *artibus excelluit, & erga plebem (omnes) comis erat.* Jörund.

i) alldri ok, *aetate &.* perperam infarcit L.

k) formadr annarra manna, *ut aliorum hominum facilè princeps haberetur.* Jör.

l) öllum. Jör.

m) unni honum ok vel fadir ok móder. Þau Skallagrímr áttu dætur ij. het önnur *n*) Sæunn. en önnur Þórunn. *o*) voro þær ok efniligar í uppvexti. Enn áttu þau Skallagrímr ſon. *p*) var ſá vatni aufinn. ok nafn gefit. ok kalladr EGILL. En er han óx upp. þá mátti þat brátt ſiá á honum. at han *q*) mundi *r*) verda liótr ok líkr fedr ſínum. ſvartr á *s*) hárs lit. En þá er han var þrevetr. þá var han *t*) mikill ok ſterkr. ſvo ſem þeir ſveinar adrir er voro vj vetra edr vij. han *u*) var brátt málugr ok ordvíſs. helldr var han íllr vidreignar *x*) er han var í leikum med ödrum *y*) úngmennum. *z*) Þat vár fór Yng-

brevi gratiam vulgi, parentum amorem ſibi conciliavit. Duas filias Skallagrimus ex Bera ſuſtulit, alteri Saeunnae, alteri Thorunnae nomen: in utraque harum egregia, inde a pueritia, indoles elucebat; Tum filium †) *ſuſcepit, qui luſtrali aqua tinctus, & vocatus eſt EGILLUS: in hoc, a prima ſtatim pueritia, videre erat, quod facie deformis, patrique ſimilis olim eſſet futurus; coma nigrum praeferebat colorem; Jam trimus, magnitudine ac robore corporis pueros ſexennes, aut etiam ſeptennes, aequiparabat; mature loquax, & idem argutus; inter ludendum autem, erga alios pueros impendio importunior. Hoc ipſo veré Yngvarr Bor-*

A.C. 902.

905.

m) unnu — mikit. Jör. || ok einkum elſkadr af födr ok módr, *amorem ſingularem* &c. K. L. M.

n) Steinunn. Guelf. Hol. J. P.

o) þær voro (bádar) vænar konur, *utraque puella bonae erat ſpei.* Iid.

p) luſtrationem Egilli ignorant. Iid. Jörund. Annus ejus natalis, in margine M, a librario adſcriptus eſt 919.

q) var, *eſſet.* Guelf.

r) vera miög ſviplíkr födr ſínum, *vultum patris referret.* K. L. M.

s) hár. Kálf.

t) ſo mikill — ſem þ. ſv. e. v. viij vetra. Jör. Sed haec comparatio vacat, in Guelf. & Hol.

u) vard — ok ordvíſs, *extitit — & in loquendo exactus.* Iid.

x) vit úngmenni. þótt han væri at leik med þeim. Iid. I.

y) úngmönnum. Jör.

z) þá fór. Guelf. || Yngvar kom, *Yngvar venit* &c. J. P. || þat ſumar, *ea aeſtate.* Jör.

†) *Arngrimus Crymog. libr. II. pag.* 125. *dicit Egillum natum eſſe anno* 919; *quod conſiſtere nequit, cum Egillus nonagenarius, imperium adhuc tenente Hacone Comite* potente, *qui anno* 995 *caeſus eſt, obierit: ut monet Celeberr. Torfaeus Hiſt. Norv. Tom. II. pag.* 213.

A.C. 905. Ýngvarr til Borgar. ok þ) var þat at erendum. at han baud Skallagrími út þángat *æ*) til ſín. ok nefndi til þeirrar ferdar Beru dóttur ſína ok Þórólf ſon hennar. ok þá menn adra er þau Skallagrímr villdu at færi. *a*) Skallagrímr het för ſinni. fór Ýngvarr þá heim ok *b*) bió til veizlunnar. ok let þá öl heita. En er *c*) at þeirri *d*) ſtefnu kom er Skallagrímr ſkylldi til bodſins fara ok þau Bera. þá bióz Þórólfr til ferdar med þeim ok húskarlar. *e*) ſvo at þau voro xv ſaman. Egill *f*) ræddi um vid födr ſinn at han villdi fara. á ek þar ſlíkt kynni *) ſem Þórólfr. ſegir han. *g*) Ecki ſkalltu fara. ſegir Skallagrímr. Þvíat þú kant ecki *h*) fyri þer at vera

gam profectus eſt; eo propoſito, ut Skallagrimum domum ſuam ad convivium invitaret: eâdem invitatione, filiam Beram, hujusque filium Thorolfum, nominatim complexus eſt, & quos vellent ceterorum hominum ſecum adhibere: Skallagrimus venturum ſe ſpopondit. Ingvarr domum reverſus, convivium apparat, & cereviſiam coquendam curat. Ubi dies, quo Skallagrimo & Berae ad convivium erat eundum, appetebat: Thorolfus, cum iis, atque operarii itineri accinguntur; & erant omnino numero quindecim. Egillus patri ſignificat, velle ſe itineris eſſe ſocium, nam eadem ſibi atque Thorolfo neceſſitudinis jura cum domo Ingvaris intercedere. Nihil eſt quod eas, inquit Skallagrimus, nec enim tu ſcis

þ) baud þeim Grími út þángat ok Beru. ok þeim mönnum (öllum) er þau v. a. f. þau hetu ferd — *ſe venturos ſpoponderunt.* Gu. Hol.

æ) til bodſ. ok húsfreyiu hans. Jör.

a) þau hiétu ad koma. Jör.

b) bió (til) veizluna. E. J. Guelf. Hol. || biózt fyri. Jör.

c) ſú ſtund kom. P.

d) veizlu kom. bióz Grímr ok þau hión. þá bióz Thórólfr &c. *Convivio appetente, Grimus cum conjuge itineri accingitur, item Thorolfus* &c. Guelf. Hol.

e) ok voro (þau) xij &c. Hol. Guelf. Jör.

f) ſegir at han vill fara. Guelf. || med. add. K. L. M. || & mox, ſagdizt mundi þar ſlíkt kunna ſem Þórólfr ſon hans, *affirmans, neque ſe, atque Thorolfum quatum ejus, convivantium officia ſcire.* At haec videntur librarii effinxiſſe, quod vocabulum, *kynni*, non intellexerint.

*) fyri. add. Jör.

g) æi. Guelf.

h) at ſiá fyri þer í fiölm. þá er &c. *tibi providere* &c. Iid. Hol. P. J. || fyri þer til neins þar ſem ſamdryckiur ero myklar. enn þú &c. *nihil tenes, eorum, quae in celebrioribus ſympoſiis obſervantur: ſed* &c. L. M.

vera í fiölmenni. Þar er dryckiur ero *i*) myklar. er Þú Þikir *k*) Þó eigi gódr *l*) vidſkiptiſs. at Þú *m*) ſer údruckinn. Steig Þá Skallagrímr á *n*) heſt ſinn ok reid í brott. enn Egill undi illa *o*) vid lut ſinn. han geck or gardi. ok *p*) hitti eykheſt einn er Skallagrímr átti. fór á bak. ok reid eptir Þeim Skallagrimi. *q*) honum vard ógreidfært um mýrarnar. *r*) Þviat han kunni enga leid. en han ſá Þó *s*) miög opt reid Þeirra Skallagríms. Þá er eigi bar *t*) fyrir hollt edr ſkóga *u*). Er Þat at ſegia frá hans ferd. at ſíd um kvelldit kom han á Álftanes Þá er menn ſátu Þar *x*) at dryckiu. geck han inn í ſtufu. en er Ýngvarr ſá Egil. Þá tók han *y*) vid honum feginſamliga. ok ſpurdi hví han

ſcis, inter hominum frequentiam, & larga A.C. *pocula, recte te gerere, ut qui, etiam ſobrius,* 905. *difficulter tractabilis haberis; Mox equo inſcenſo, in viam ſe dedit Skallagrimus. Egillus vero ſortis ſuae impatiens, egreſſus aredi, in equum aliquem veterinum, qui patris erat, incidit; hoc aſcenſo, patrem ſubſequitur, impedito uſus per loca paluſtria itinere, utpote viarum prorſus ignarus: praeeuntes tamen oculis ſubinde ſequebatur, ubi loca editiora, aut ſylvae, proſpectum non intercipiebant: Hoc vero de itineris ipſius eventu dicendum eſt, quod ſerâ veſperâ pervenit Alftaneſiam, cum ibi ad pocula accumberetur; intrantem triclinium, cum conſpiceret Yngvarr, haut obſcuris eum lubentiae indiciis accepit, &*

T 3 *quid*

i) inni, *ubi ſympoſia ſunt.* Jör.

k) Þó, abeſt á Kálf. & tota haec ſententia a Guelf. Hol. J.

l) vidreignar edr &c. per Pleonaſmum Jör.

m) fiert. Jör.

n) bak. Guelf. Hol.

o) ſínum hlut. Iid. || er han var eptir, *quod eſſet relictus.* add. P.

p) tók einn eikheſt. ok af bakleingian, *cepit equum veterinum, tergoris expertem,* v. *tergo exulcerato.* Jör.

q) Agli. Guelf. || honum urdu ógreidir veigirnir um mírarnar. Því honum var ókunnigt, *illi impedita fiebant itinera, per paluſtria, utpote ſibi ignota.* Jör.

r) er han kunni ecki leidina, *quod viam penitus ignorabat.* Guelf. Hol.

s) iafnan. Jör. || fram fyri ſik. Guelf. Hol. J. || framan fyri ſer. P.

t) leiti á milli, *ubi locus editior non interceſſit.* Jör.

u) han keyrdi (heſtinn) á bádar hlidar, *equum, verbera utrinque infligendo, ſtimulabat.* add. Guelph. Hol. J. P.

x) vid. Jör.

y) honum med fagnadi. Jör.

A.C 905. han *z*) hefdi ſva ſíd komit. Egill ſagdi hvat þeir Skallagrímr höfdu vid þ) mæltz. Ýngvarr ſetti Egill *æ*) hiá ſer. ſátu þeir *a*) gagnvart þeim Skallagrími ok Þórólfi. Þat var *b*) þar haft *c*) aulteiti at menn kvádu víſur. Þá kvad Egill víſu.

Kominn *d*) er ek (*e*) enn) til *f*) arna
Ýngvars, *g*) þeſs er *h*) bed lýngva
(Hann (*i*) var ek fúſs at finna)
k) Fránþveingiar gefr dreingium.
Mun eigi þú *l*) þægir
**) Þrevetran mer *m*) betra

Liós

quid tam ſero veniſſet? rogavit; Egillus verba cum Skallagrimo collata expoſuit. Yngvarr eum proximum ſibi collocavit; ſederunt autem adverſus Skallagrimum & Thorolfum: Ibi delectationis convivalis gratiâ, carminibus faciendis certatum eſt; & Egillus quidem hoc fecit:

Veni (etiam) ad focos
Yngvaris, qui pulvinum micantis ſerpentis
Viris honeſtis dat;
Eum cupiebam convenire.
Tu, qui exerces
Luculentum & tortuoſum ſolum ſerpentis,

Mé

z) hafdi ſo ſíd farid, *tam tarde eſſet profectus.* Jör.

þ) talaz. Jör. || áttz (áttzt), *negotium quod interceſſerat* &c. Guelf. Hol. J. P.

æ) nidr. add. Jör. || hid næſta ſer. Gu. Hol.

a) gegnt. Iid.

b) miög. Jör. qui cum Guelf. & P. voculam þar omitt., quaſi innuant eam fuiſſe ſolemnem ſympoſiorum delectationem.

c) til Guelf. Hol. P. fyri J. at Jör.

d) em ek. Kálf.

e) vocula *enn* deeſt ibid. & Dno Pauli parum quadrare videtur, qui (me conſentiente) mallet ERN, *negotioſus, negotiis obeundis par:* quod & h. l. in metro melius ſonet.

f) árna D. & ex correctione Arnae Magnaei C. || erna Membr. a. E. M. || erva K. L.

g) þeſs er. omitt. Membr. a. E. quod & ſalvo metro fieri poteſt. || bedi. K. L.

h) beid Guelf. Hol. bod (baud) Jör. Forte legendum erat *búd*, taberna: *Orma búd*, aurum vocatur, in Fragm. Nialae Membraneo biblioth. Magnaeanae, No. 309. in 4to. Mox, lingvar Jör.

i) em ek, *lubens convenio.* M.

k) frándvengiar M. || feing dreggiar (miadar) Hol. O. *zythi (hydromeli) copiam.* male; nam ſic *heid lyngva* antea, non habet quocum conſtruatur.

l) þeiger, Jör. & per correctionem A. Magnaei in A, þeigi, *conſors;* uti arfþeigi, *haeres*, farþegi, *comes* v. *convector.* || þeygi (þeyi) D. Hol. || fæir L. quod foret *ſeminator;* at in adliterationem peccat.

*) þrevetra, *trimorum.* Jör.

m) betre L. moderne.

n) Liós undinna landa
o) Linnz *p*) ódar ſmid finna.

Mé meliorem carminis auctorem
Trimum non invenies.

A.C. 905.

Ýng- Ýng-

n) liódsundinna. M. a. Jör. quaſi dicat: Þeirra ſem eru brugdnir vid liód, *borum qui ad poëſin ſe applicant*, v. *vena poëtica ſunt praediti.* || liódsmidinna. L.
o) linnr M.
p) eydar mer K. L.

Conſtructio verborum in priore parte Carminis. Ek er enn kominn til arna, Yngvars. Þeſs er bed *) frán Þveingiar lyngva gefr dreingium. harin var ek fúſs at finna.

*) frán-Þveingr língva (*ericarum politum l. laeve lorum*) ſerpens, *ejus* bedr, aurum G. P. Þveingr *vero dicitur ſerpens, vel, quod quicquid attingit, nexu ſuo illigat, vel quod partem ſoli ubi ſe continet, v. aurum cui incubat, orbe ſuo cingit, & quaſi implicatum tenet. Poſſit vero & quivis ſerpens ita dici, per Synecdochen, a Serpente vulgo* Midgardenſi *ductam, quem Edda fingit totum terrarum orbem ſuo orbe circumdare.*

Ordo verborum in poſteriori Carminis parte ita eſt: Þú 1) Þægir liós 2) undinna landa 3) linns 4) mun eigi finna mer betra ódar ſmid Þrevetran.

1) *Hoc vocabulum deduco, non a verbo* AT ÞIGGIA, accipere; *ſed a verbo* at Þagga (*antiquis* Þaga, *ut in Gretis Saga,*) caſtigare increpare; *& magis late*, vexare, fatigare, exercere, *quod ultimum verbum in verſione expreſſi, uti ſolo aptiſſimum. Patet vero, hic intelligendum eſſe, virum magnificum & multi ſumtus, vel in ſpecie virum liberalem: Hi enim multum utuntur auro, neque id ſinunt quieſcere. Hinc* GULLI GRIMMR, ſaevus in aurum, *dixit Sturla Theodori de Hacone grandaevo (Haconar Saga). Vox* ORFÞÆGIR, vexans *vel* frangens manubrium falcis foenariae, *in Cantilena Hallfredi in Griſem rivalem maledica, habetur. (Hallfredar Saga).*

2) *Dicendum fuerat* UNNDINNS *o: tortuoſi ſerpentis. Sed hoc bene ſe tuetur per Metonymiam Adjuncti; aut Hypallagen, quâ puer, non quidem ornatus cauſa, ſed propter metri neceſſitatem, uſus fuerit. Si hoc minus placet, per* undin linns lönd, *in orbem complicatas (contortas) terras ſerpentis, commode intelligi poſſunt* annuli.

3) *Eſt â Nominativo* Linnr, *non* Linni, *quod vult Dom. Pauli.* Linnr undinna landa, ſerpens involutarum terrarum *o: eas ambitu ſuo in ludens, poſſit quoque eſſe* mare, *& hujus* liós, lumen, *aurum. Sed res eòdem redit, ut & ordo; niſi quod* LIÓS, *tum non ad* Landa, *ſed* linns *referendum eſt.*

4) MUN (*per Euphoniam*) *pro* munt, *uti* VILL *pro* villt.

Poſteriorem partem carminis Cl. Pauli ſic ordinat, & vertit. Mun eigi Þú 1) Þægir, liós 2) undinna landa linns 3). ad finna mer betra ódarſmid Þrevetran. „ Annon (*pro numquid*) nactum te putas trimum mê meliorem, vir egregie; poëtam?

1) ÞÆGIR *verbum eſt, ex mente viri clariſſimi, & quidem eſt Tempus Imperf. Subjunctivi;*

pro-

A.C. 905. Ýngvarr hellt upp víſu þeirri. ok þackadi q) vel Agli víſuna. En r) um daginn eptir þá færdi Ýngvarr Agli at ſkálldſkapar launum s) kúfúnga iij ok t) andar egg. En um daginn eptir vit dryckiu kvad Egill víſu adra u) um bragar laun.

x) Sí-þaugla gaf ſöglum,
y) Sárgagls, þriá Agli,
z) Herdimeidr vid hródri
Hagr, þ) brimróta gagra:
Ok bekk æ) þidurs, blakka
a) Bordvalar, gaf fiorda,

Ingvarr carmen illud approbavit (conſervavit), Egilloque prolixe egit gratias; poſtera autem luce, conchas tres, & unum anatis ovum, in praemium poëſeos ei obtulit. De praemio carminis Egillus, proximâ poſt die, inter compotandum, aliud carmen lufit.

Dedit perpetuò taciturna loquaci
Tria Egillo,
Vir ſtrenue dextreque utens gladio, praemium
Fluctuum ejectamenta intorta. [*carminis,*
Et anatis fuſcae rivicolae cubile tenax
Dedit rem quartam peritus naviculator,

Kenni-

Qui

---

propius ad verbum verti poterat; optares tibi dari, *v.* invenire. M.

2) UNDINN LIÑNI, tortuoſus ſerpens. *Transfert autem trimulus noſter poëta, non ſine elegantia, ſerpentis epithetum ad aurum.* P.

3) *Hic vocabulum*, bör, briótr, niótr, niördr (liós landa linns), *ſc.* vir *omiſſum eſt, vix bene recipiente metro.* P.

q) honum val. Guelf. *r*) at morni. Iid. Hol.
s) kudúnga P. kofúnga L.
t) ædar, *anatis marinae.* Guelf. Hol.
u) omitt. Iid. J. P. fyri, *pro* Jör.
x) Hoc carmen non habetur in Guelf. Hol. Sídaugla Jör. ridiculè, qu. d. vel *ſuperciliоſa* oſtrea, v. oculis altè in caput depreſſis. *Sí*þ*augla* vero, propter lepidam ἀντίθησιν praeferendum eſt.
y) ſára gagls K. L. Quod Dn. Pauli accepit, ut metro conſuleretur; ſed id nihilominus conſtare poteſt. || ſárdags, *lucis vulnerum* ɔ: gladii. M.
z) hirdimeidr med &c., *cuſtos* (teli) *cum laude.* Jör.
þ) brimrórar. C. E. || rótar. K. L. M. Jör. || brimrútar fagra J. quod & Dn. Pauli teſtatur ſuum Exemplar habere; mallet vero *brimrúta*, q. d. *pulchros arietes fluctibus ejectos:* utrumvis Epithetum, *vagra* & *fagra*, bene in rem ipſam (oſtrea illa) quadrare; *fagr* autem, quam *gagr*, melius de ariete dici, exiſtimat.
æ) fidurs. M. a. C. E. M. *plumati*, vel *plumoſi*, ɔ: alitis. Arnas Bödvarinus, poëta non ſpernendus, & Eddae ſatis callens, vocabulo ita uſus eſt, in Rythmis Ulfaris, ſtropha penultima. || fidris K. L. || þidris in textu ſcripſerat Dn. Pauli, forte lapſu calami.
a) bordvalr Jör. unde Dn. Pauli appoſite reſtituit

Kennimeidr ſá *b*) er kunni
Kaurbed Egil gledia.
Vel *c*) lagdi Egill í þauck ſkálldſkap ſinn vid

Qui novit
Egillum exhilarare.
Et ſane poëſi ſua, bonam ſibi, apud multos (con-

A.C. 905.

ſtituit *bordvalar*, pro *bordvals*. || bordreidar — fordum J. || bordvallar Mbr. a. C. E. K. L. M. Quod ſi cum *blakka* (ſumto pro Subſtantivo, *equorum*) jungatur, navim quoque ſignificare poterit; duplici ratione: 1) ut BORDVÖLLR ſit *mare*, quod aſſeres in illo currant; equus maris, *navis*. 2) ut VALLARBORD vel BARD ſit *littus*, hujus *blakkr*, navis, quae, haud diſſimiliter, *ſtrandar valr* in Kriſtniſaga appellatur.

b) er. omitt. Jör.

Ordo verborum in priore parte Carminis, hic foret commodiſſimus. Hagr 1) ſárgagls herdimeidr gaf, vid hródri, ſanglum Agli, þria fiþaugla 2) brimróta gagra. *Sed ordo in verſione paulo diverſior eſt, nam apparet Dom. Pauli (cui illa maximam partem debetur) textum quam ſtrictiſſime ſequi voluiſſe.*

1) ſáragagl, gladius, *vide ad Grett. Sag. ſtr. 9.* (P.). *Proprie foret*, jaculum *vel* telum. Gagl, *eſt avis quaedam, vilioris notae*, (*Olafs Saga b.*): At fyſta ſali gallt han *gagl* fyri gás. ok gris fyri gamallt ſvín. „Prima penſione ſolvit *Gagl* pro anſere, & porcellum pro porco; *hinc videtur ſequi*, gagl *eſſe pullum anſerinum. Mihi videtur* perdicem *denotare, quod concludo ex falconis nomine*, gagl-hati; *nam de falconis in perdicem (quanquam ſororem ſuam, ut ajunt,) odio atrociſſimo, multa vulgò memorantur.* M.

2) BRIM, fluctus majores; *in ſpecie*, littorales: ek RÓTA, eruo, *a* RÓT, radix. P.

Ordo verborum in parte Carminis poſteriore talis eſt. Ok 3) bekkþidurs blakka 4) kaurbed gaf, fiórda, bordvalar kennimeidr, ſá er kunni Egil gledia 5).

3) bekk-þidr, avis rivorum amatrix, *ſ.* accola ɔ: *anas; þidr alia eſt avicula, cujus appellatio per adjectum* bekkr, *& alterum* blakkr, *facilè ad anatem determinatur.* P.

4) kaur, decubitio fixa (hominis aegroti *l.* ſenis); bedr, lectus: *aves autem nido conſtanter adhaerent.* P. *At nidum illi non dedit, ſed ovum; hinc per* KAUR *intelligendus eſt*, lectus *avis* incubantis, ɔ: *nidus; per* BED *autem*, culcita hujus lecti ɔ: *ovum, cui incubat.* M.

5) *Has autem ſtrophas, qui infanti trimulo auctori convenire non poſſe arbitrantur, obſervent velim, quam tenelli, etiam hodie apud nos, verſus non inepte compoſitos fundant quidam pueruli. Ego certe tales duos novi, quintum annum vix ingreſſos; quum tamen haec eorum non fuiſſet catechеſis, ut veterum vere dici poteſt.* P.

c) kom E. í þ. ſkalldſkapnum vid Yngvar — *apud Yngvarem.* Guelf. Hol. J. P. || Egli lagdizt vel í þauck vid marga m. um ſkálldſkap ſinn. *Poëmata multorum ei gratiam conciliarunt.* Jör.

vid marga menn. Ecki vard þá fleira til tídinda í ferd *d*) þeirra. Fór Egill heim med Skallagrími.

32. CAP.

AF BRYNIÓLFI HERSI OK BIRNI SYNI HANS.

e) Biörn het *f*) herfir. ríkr madr. í Sogni. er bió á Aurlandi. *g*) hans fon var Bryniólfr er arf allan tók eptir födr finn. Synir Bryniólfs voro þeir *) Biörn ok Þórdr. þeir voro *h*) menn á úngum alldri er þetta var tídenda. *i*) Biörn var farmadr mikill. var ftundum í víking. en ftundum í kaupferdum. Biörn var hinn *k*) giörviligfti madr. Þat *l*) barzt at á einhverju fumri. at Biörn var ftaddr í Fiördum *m*) at veizlu nockurri fiölmennri. þar fá han meý fagra. *n*) þá er honum fannz

(*convivarum*), *gratiam* (*& exiftimationem*) *collegit. De cetero nihil accidit in hoc itinere memorabile. Skallagrimum domum redeuntem Egillus fecutus eft.*

CAP. XXXII.

DE BRYNIOLFO DUCE, & BIÖRNO FILIO IPSIUS.

Fuit in Sogno Dux, Biörnus nomine, vir opulentus, qui in Örlandia *fedem tenuit: hujus filius Bryniolfus, in patrias opes folus fucceffit, Biörnumque ac Thordum genuit, hac tempeftate in adolefcentia conftitutos. Biörnus fummis naturae bonis confpicuus, in navigationibus, cum piraticae, tum mercaturae gratiâ, affiduò verfabatur* (*multus erat*). *Accidit aeftate quadam, ut hic convivio quodam celebri in Fiördis intereffet: ibi venuftam confpexit virginem, quae mirè*

ipfi

d) Gríms. Guelf.

e) Biörnum ignorant Guelf. Hol. J. & Jör. qui omnes a Bryniolfo caput ordiuntur. Grymólfr hic & femper J.

f) madr. herfir ríkr. Guelf. Hol. || einn ágætr madr ok ríkr. han var herfer í Sogni, *celebris vir & opulentus* — Jör.

g) Omittunt haec Iid. Guelf. Hol. ratione fupra allata.

*) Þórer ok Biörn. Guelf. Hol. J.

h) menn omitt. Iid. & mox, er þetta var &c.

i) De virtute, & ftudiis Biörni nihil habent Guelf. Hol.

k) giöfugligazti (göfugligazti). Jör. eodem fenfu.

l) bar vid á einu &c. Jör. || bar at eitt finn, *tempore quodam.* Guelf. Hol.

m) inn. add. Jör. *in tractu Fiördorum interiore.*

n) fo honum &c. Jör.

ſannz mikit um. Han ſpurdi eptir hverrar ættar hon *o*) var. honum var þat ſagt. at hon var *p*) ſyſtir Þóriſs herſis Hróallzſonar. ok het Þóra. ok var köllud *q*) hladhönd. Biörn hóf upp bónord ſitt, ok bad Þóru. En Þórir ſyniadi *r*) honum rádſins. ok ſkillduz at ſvo *s*) giörvu. En þat ſama hauſt *t*) feck Biörn ſer *u*) lids. ok fór med ſkúru alſkipada *x*) nordr í Fiördu. ok kom til *y*) Þóris. *z*) ok ſva at han var eigi heima. Biörn Þ) nam Þóru á brott. ok hafdi heim med ſer á Aurland. voro þau þar um vetrinn. ok villdi Biörn gera *æ*) brúdlaup til hennar. Bryniólfi fedr hans líkadi þat ílla er Biörn hafdi gert *a*). Þótti ſvívirding í því. þar ſem ádr hafdi laung vinátta verit med Þóri ok Bryniólfi. Því ſídr ſkalltu Biörn. ſegir

ipſi placebat; quaerit cujus familiae eſſet virgo, accipitque ſororem eſſe Ducis Thoreris Hroalldini, Thoram nomine, armillatam *cognomine; hanc nihil cunctatur in conjugem ſibi ambire, at Thorere conditionem abnuente, re' irritâ diſceſſit. Eodem vero autumno, comparato ſibi auxilio, celoce juſte inſtructa, in Fiördos, ſeptentrionem verſus, profectus, ad praedium Thoreris, tunc forte domó abſentis, venit: inde abductam Thoram in Örlandiam ſecum reportat; ibi ambo traducebant hyemem; & Biörnus quidem conſtituerat nuptias cum ipſa facere. Bryniolfus autem factum ipſius indignatus, opprobrioſumque exiſtimans, maximè quod antiqua amicitia Thoreri conjunctus fuerat; tantum, inquit, abeſt, Biörne fili! ut nup-*

U 2 *tias*

o) veri (væri). Guelf. Hol. Jör.

p) dóttir, *filiam.* Guelf. Hol. J. P.

q) hladhorn. K. L. M. Cognomentum neſciunt Guelf. Hol.

r) konunnar. Iid. || þeſſa ráds at ſokomnu — *in praeſens.* Jör. qui & omitt. at ſvo giörvu.

s) búnu. Guelf. Hol.

t) fór Biörn med lid ſitt nordr &c. *Biörnus cum coborte ſua* &c. Jör.

u) lid. M. P. Guelf. Hol.

x) nordr &c. omitt. Guelf. Hol.

y) bæjar. add. Iid. Jör.

z) ok. omitt. Jör. || en hann var &c. *at abſentis.* Guelf. Þ) tók. Iid. Jör.

æ) brullup Jör. brúdhlaup M. brúdkaup K. L. brullaup Guelf. Hol. P.

a) Þóri ſvívirding. Jör. || ſlíka ſkömm. Þvíat vinátta var med þeim gód. Nu verdr ſva at vera. Þótt Bryniólfi líki illa. „*indignatus eſt, quod Thorerem contumelia (tali) affeciſſet, nam amicitia bene erant conjuncti; Sed rem* (nuptias) *fieri neceſſe erat, quamquam aegre ferret Bryniolfus* Guelf. Hol. Sed haec ultima ſequentibus adverſantur; niſi *nuptiae* pro *concubitu* ſumantur.

ſegir Bryniólfr. *b*) brúdlaup til Þóru giöra her med mer. at óleyfi Þóriſs bródr hennar. at hon ſkal her ſva vel *c*) ſett. ſem hon veri mín dótter. en ſyſter Þín. En ſva vard at vera allt ſem Bryniólfr *d*) kvad á Þar í hans híbýlum. hvart er Birni líkadi vel edrílla. Bryniólfr ſendi menn til Þóriſs. at bióda honum *e*) ſætt ok yfirbætr fyri faur Þá er Biörn hafdi farit. Þórer bad *f*) Biörn ſenda heim Þóru. *g*) ſagdi at ecki mundi af ſætt verda ella. en Biörn villdi fyrir engan mun láta hana í brott fara. Þó at *h*) Bryniólfr beiddi Þeſs. Leid ſvo af vetrinn. *i*) En er vára tók Þá *k*) ræddu Þeir Bryniólfr ok Biörn einn dag um rádagerder ſínar. ſpurdi Bryniólfr hvat han ætladiz fyrir. Biörn ſegir Þat líkazt at han mundi fara af landi á brott. er mer Þat *l*) nærr ſkapi.

tias te cum Thora, apud meos penates, injuſſu Thoreris facere patiar, ut illam hic tam honeſte habitam iri praeſtiturus ſim, quam ſi mea gnata, tua vero germana eſſet. Omnia, in domo Bryniolfi, ad ipſius imperium accommodari erat neceſſe, vellet an uollet Biörnus. Ille legatos ad Thorerem miſit, qui ſuper itinere Biörni compoſitionem ipſi, & ſatisfactionem offerrent; Thorer poſtulavit, ut Biörnus Thoram domum remitteret, alioquin compoſitionem in nihilum abituram. Biörnus nullo modo, ut eam dimitteret, quanquam jubente patre, adduci potuit: hoc rerum tenore hyems exiit. Die quodam, circa veris initia, cum de rationibus ſuis privatis Bryniolfus & Biörnus inter ſe deliberarent; ille hunc rogavit, quid animo propoſitum haberet? Biörnus oſtendit, id maxime ſuis rebus convenire, ut regione diſcedat, eò potiſſimum voluntatem ſuam incli-

b) giöra brullup til Þóru. Jör. aptiori verborum ordine.

c) halldin. Jör.

d) villdi, *voluntatem.*

e) ſætter. Guelf. Hol. mox febætur, *multam* P. fyri faur &c. omitt. Iid. & Jör.

f) hann, *ille* (Bryniolfus). Guelf. Hol. Vocem omitt. Jör.

g) ella mundi engi ſætt verda Þeirri í milli — *inter eos.* Guelf. Hol.

b) fadir hennar bædi Þeſs, *quamquam pater Thorae poſtularet.* Iid.

i) ok letz Biörn vilia fara af landi brott. vil ek. fader. ſegir hann. attú fáer mer &c. *Tum Biörnus ſe regione diſceſſurum ſignificans; velim, mi pater, inquit, ut mihi longam navem des* &c. mutatis mutandis. Gu. Hol.

k) talaz Þeir ſedgar vid. ok ſpurdi Brynj., *ſermones conferebant* — Jör.

l) næſt. Jör. K. L. M.

ſkapi. ſagdi han. at þú fáir mer *m*) lángſkip ok þar lid med. ok fara ek í víkíng. Engi ván er þeſs. ſagdi Bryniólfr. at ek *n*) fá þer í hendr *o*) herſkip ok lid mikit. þvíat ek veit eigi nema þá komir þú þar nidr *p*) er mer er öll *q*) daufúſa á. *r*) ok ſtendr þó nú ádr ærin *s*) óró af þer. Kaupſkip mun ek fá þer *t*) í hendr. ok *u*) þar med kaupeýri. fardu ſídan *x*) ſudr til Dýflinnar. ſú er nú ferd *y*) frægſt. *z*) mun ek fá þer faruneýti gott. Biörn ſegir ſva. at þ) han mundi *) verda þann upp at taka ſem Bryniólfr villdi. let han þá búa kaupſkip gott. ok *æ*) feck menn til.

inclinare, ut navibus longis juſtoque commilitonum numero á parente inſtructus, in piraticam egrediatur. Nihil eſt quod ſperes, inquit Bryniolfus, naves me bellicas, & numeroſum militem, tibi daturum; quid enim ſcio, anne tu, unde nimium turbarum jam profectum eſt, viribus illis ad ſuumam meam offenſionem ſis uſurus; navem vero mercatoriam, una cum mercibus tibi dabo, ita Dublinum pete auſtrum verſus, ea nunc eſt celeberrima navigatio (mercatura); idoneo comitatu te inſtruam. Biörnus (in hoc rerum ſtatu) latam á patre conditionem accepturum ſe affirmat. Deinde (pater) idoneam navim mercatoriam inſtrui fecit, nautasque con-

m) ſkip ok lid. Jör.

n) fái. Jör. Hol. L. nove.

o) ſkip. Guelf. Hol. omiſſo, Lid. || herſkip í hendr edr lid. Jör.

p) ſem ek villda eigi, *ubi nolim.* Jör. || ſem mer þikki verſt gegna, *ubi minime commodum arbitrer.* Guelf. Hol.

q) Ita ſcripſit Auſgeir in C. & E. Sed mihi in Membr. legendum videtur, óaufúſa: forſitan vero apicem literae *d*, vetuſtas aboleverit. || varfúſa. K. L. M. quae lectio non eſt ſpernenda.

r) Haec periodus in Guelf. Hól. Jör. J. P. omittitur.

s) offi, *qui violentiam nimis exerces.* K. L. M. || orrøſto ván af því, *metus belli inde ortus eſt.* C. E. Forte hic in Membrana, vehementer ambigua, legendum eſſet, óróí, vel, orri. Sed obſtat, quod praecedit *ærin*, genere foeminino.

t) í hendr. omitt. Jör. Guelf. Hol.

u) þar. omitt. Iid. & mox add. gódan, *opi. paris.*

x) veſtr, *occidentem verſus.* Guelf. Hol. J. P.

y) frægdzt (quod Participium eſt), *celebratiſſima.* Guelf.

z) ek mun ok f. þ. fararefni gott, *etiam ſuppeditabo tibi idoneum viaticum.* Gu. Hol.

þ) Bryniólfr mundi ráda verda þeirra í millum, *penes Bryniolfum hujus rei arbitrium fore.* Iidem.

*) þat verda. L. M.

æ) red. Guelf.

til. bióz Biörn þá til þeirrar ferdar. ok vard *a*) ecki ſnembúinn. En er *b*) Biörn var albúinn. ok byrr rann á. þá ſteig han á bát med xij menn. ok reri inn á Aurland. ok gengu upp til bæjar. ok til dýngiu þeirrar er módir hans átti. *c*) ſat hon þar inni ok konur miög margar. þar var Þóra. Biörn ſegir at Þóra ſkylldi med honum fara. ok leiddu þeir hana í brott. en móder hans *d*) bad *e*) konurnar vera eigi ſva diarfar. at þær gerdi vart vid inn í ſkálann. ſagdi at Bryniólfr mundi ílla í höndum hafa *f*) ef han viſsi. ok ſagdi at þá veri búit vid geig *g*) mikinn med þeim fedgum. en klædnadr Þóru ok gripir voro þar allir lagdir til handargagns. ok höfdu þeir Biörn þat allt med ſer. Fóro þeir *h*) ſídan um nóttina út til ſkips ſíns. *i*) drógu þegar *k*) ſegl ſitt. ok ſigldu *l*) út eptir Sognſæ ok ſídan í haf. þeim byriadi ílla. ok *m*) höfdu rettu ſtóra. ok velkti

duxit. Biörnus ad iter, ſed tardiuſcule accingitur, at ubi, vento adſpirante, in procinctu ſtabat, ſcapham cum hominibus undecim ingreſſus, ad Örlandiam introrſum remigio contendit; hic cum comitibus ad praedium exiens, ſolarium (gynaeceum hypaethrum) matris petit, ubi ipſa cum multis ſedit mulieribus, & inter has Thorá. Huic Biörnus, ſecum eundum eſſe, ait, itaque eam abduxerunt; matre Biörni denunciante mulieribus, ne indicium rei in cubiculum intro ferre auderent, quod Bryniolfum ſi reſciſceret indigne laturum, atque inde gravem offenſionem, patrem inter & filium, paratam eſſe affirmabat. Veſtes Thorae & ornamenta, ad manum ibi, ſi uſus veniret, collocata, ſecum omnia abſtulerunt (Biörnus & ipſius comites). Nocte poſt ad navim reverſi, velis actutum ſublatis, per mare Sognicum, in altum provehuntur: vento adverſo, pelagoque ſaevo utentes, diu per altum volutati ſunt,

a) ſeinn búinn. Guelf. Hol.
b) er byrr rann á. geck Biörn til dyngiu &c. Iidem.
c) þar var Þóra, *ibi Thora aderat.* Iid.
d) ok adrar konor leyndu því, *ac mulieribus caeteris factum celantibus.* Iid.
e) konor eigi frá ſegia. mun Bryniólfr ílla í hönd. h. e. h. veit. þeir fóro um nótt &c. *rogante ne mulieres indicarent* &c. Jör.
f) vid Biörn. add. L. *Biörno ſuccenſurum.*
g) miklum C. E. vocem omitt. K. L. M.
h) þegar, *ſtatim.* Guelf. Hol.
i) undu þ. á ſegl. Jör.
k) upp. add. Guelf. Hol. K. L. M.
l) á brott (þegar út) í haf, *in altum avolant.* Jör. Guelf. Hol.
m) fengu retti. Guelf. Hol. || ſtorma ſtóra, *& violento.* J. P. omitt. Jör.

n) velkti lengi *o*) í hafi. *p*) þvíat þeir voro auruggir í því at *q*) firraz Noreg sem mest. Þat var einn dag at þeir sigldu austan at *r*) Hialltlandi hvast vedr. *s*) ok lestu skipit í landtöku vit Mosey. ok báru þar af farminn. ok fóro í *t*) borg þá er þar var. ok báru þángat allan varníng sinn. ok settu upp skipit. *u*) ok bættu er *x*) brotid var.

33. CAP.

BIÖRN FERR TIL ISLANDZ.

Litlu fyri *y*) vetr *z*) kom skip Þ) til Hialltlandz sunnan or Orkneyium. *æ*) sögdu þeir þau tídendi. at *a*) lángskip hafdi komit

sunt, quoniam in eo constantes erant, ut littora Norvegiae quam maxime vitarent. Aliquô tandem die ad oram orientalem Hialltlandiae vento violento acti, inter appellendum ad Mosseyiam allisa navi, onus ibi in terram exportant, & ad urbem ibi sitam, seque ac res suas conferunt, navem deinde subductam, quâ fracta erat, reficiunt.

CAP. XXXIII.

BIÖRNUS IN ISLANDIAM TRAJICIT.

Paullo ante hyemis initia, navis á meridie, ex Orcadibus ad Hialltlandiam veniens, id portabat nuntii, quod eo autumno legati

n) rákoz, *jactati sunt.* Jör. villtuzt, *errarunt.* J.
o) úti um sumarit — *ea aestate.* Iid. Gu. Hol.
p) en, *sed.* & mox, orogger. Guelf.
q) fordaz. Iid. Hol. J.
r) Hiatlandi. Guelf.
s) þeir festu skipit ok báru af &c. *navim retinaculis stabiliunt.* Jörund. || leysti skip. í sundr undir þeim vid Másey (Márzey), *navis ad Mosseyam appellentibus dissolvebatur.* Guelf. Hol. || lesti skipit und. þ. vid Nidarsey (Nyársey) J. P. Niásey M.
t) bygdina. ok settu upp &c. *in vicum.* Gu. Hol.
u) brutu eigi. en lest var ordid miög, *non franguntur; sed multum erat vitiata.* J. P. || biugguz þar um, *ibi se ad manendum componunt.* Jör. quod & postremò addunt K. L. M.
x) lest var ordit miök, *quod multum vitiata (contusa) erat.* Guelf. Hol.
y) vetrnætr. Jör.
z) komo tvau skip af Orkneyium til Hiatl., *duae naves — venientes.* Guelf. Hol. J. P.
Þ) vid Hialltland. Jör.
æ) þeir segia. Jör. Nota hunc Idiotismum nostrum. *skip kom — þeir segia:* subaudi *skipverjar*, vectores.
a) Haralldr kóngr vill láta drepa Biörn. ok han var sekr gorr fyri endilángan Norr-

eg.

komit um hauſtit til eýianna. voro *b*) þat ſendimenn Haralldz konúngs med þeim erendum til Sigurdar jarls. *c*) at konúngr villdi drepa láta Biörn Bryniólfsſon hvar ſem han *d*) yrdi áhendr. ok ſlíkar ordſendíngar *e*) gerdi han til Sudreyia. allt til Dýflinnar. Biörn ſpurdi þeſsi tídendi. ok þat med. at han var útlægr í Noregi. *f*) En þegar *g*) er han hafdi komit til Hialltlandz. gerdi han brullaup til Þóru. ſátu *h*) þau um vetrinn í Moseýiarborg. En þegar *i*) um várit er ſió tók at lægia. ſetti Biörn fram ſkip ſitt. ok *k*) bió ſem ákafligazt. En er han var búinn ok byr gaf. ſigldi han í haf. fengu þeir vedr ſtór ok voro *l*) litla ſtund *m*) úti. komu ſunnan at Islandi. geck þá vedr *n*) á land. ok *o*) bar þá veſtr ſyri *p*) landit. ok þá í haf út.

legati ab rege Haralldo, longa navi ad Orcades advecti eſſent, ferentes ad Comitem Sigurdum mandata regis, de Biörno Bryniolfi, ubicunque deprehendi poſſet, occidendo; eadem quoque mandata in Haebudes, & Dublinum usque, regem dediſſe: Nuntius hic, item ille, quod proſcriptus eſſet Norvegiâ, ad aures Biörni venit. Hic autem ſtatim poſt adventum ſuum in Hialltlandiam nuptias cum Thora iniverat: hyemem deinde in Moſſeyburgo transegerunt. Primo autem vere, ubi mare detumeſcebat, deductam navim Biörnus, quam maximo ſtudio ad abeundum parabat: & ſicubi paratus erat, vento operam dante, velis in altum evolabat. Ventis vehementibus, atque adeo brevi navigatione uſi, ad Islandiam meridionalem feruntur; tum vero oborto vento apogeo, primum ad littora inſulae occidua, & mox in altum ave-

eg. (endilánga Noreg || endilaungu Noregi. P. J.) *Quod rex Haralldus Biörnum occidi vellet, totâ, in quantum ſe extenderet, Norvegiâ proſcriptum.* Guelf. Hol. || ſkip hefdi &c. Jör.

b) þar. Jör.

c) er þá ried fyri ejunum, *qui tum præerat inſulis.* add. Jör.

d) verdr hendr. Jör. || fyrir hendi. K. L. M.

e) hafdi han vída. at han var útlægr af Noregi. *Tali nuntio late declaravit* (rex), *Biörnum Norvegiâ eſſe proſcriptum.* Jör.

f) Sídan giördi Biörn brullup til &c. *Poſtea* &c. Jör.

g) Biörn kom. Guelf. Hol.

h) þar. & mox, í Miósfeyiar ſundi. Jör.

i) er voradi. Iid. *k*) bióz. Iid.

l) ſkamma. Guelph. Hol.

m) í hafi. Jör.

n) upp, *in urgente tempeſtate.* P. J.

o) figldu veſtr ok ſva í h. ut. ok fengu mikinn rett (ſtorm J. P., *vela dant in occidentem, tum in altum, vento uſi vehementer adverſo.* Gu. Hol. *p*) landit. omitt. Jör.

út. En er þeim gaf byr aptr. þá ſigldu þeir at landinu. Engi var ſá madr þar innan borz er verit hefdi fyrr á Islandi. þeir ſigldu inn á fiörd einn *q*) furduliga mikinn. ok bar þá at *r*) hinni veſtri ſtröndinni. ſá þar *s*) til landz inn ecki nema boda eina ok hafnleyſur. beittu þá ſem þverazt auſtr fyri landit. allt til þeſs er fiördr vard fyri þeim. ok ſigldu þeir inn *t*) eptir firdinum. til þeſs er lokit var ſkerium aullum. ok brimi. þá lögdu þeir at neſi einu. lá þar eý fyri utan. en *u*) ſund diúpt í milli. feſtu þar ſkipit. Vík geck upp fyri veſtan neſit. en upp af víkinni ſtód *x*) borg mikil. *y*) Biörn geck á bát einn. ok menn med honum. *z*) Biörn ſagdi faurunautum ſinum at þeir ſkylldu varaz. at ſegia þat þ) frá ferdum ſinum. *æ*) er þeim ſtædi vandrædi af *a*) því. Þeir

avehuntur: at vento iterum ſe dante, velis terram petunt: nemo intra navem erat, qui antea in Islandia fuiſſet: Sinum quendam mirae vaſtitatis ingreſſi ſunt, vento ad oram ipſius occidentalem ferente. Quam cum ſyrtibus praecinctam, & prorſus inacceſſam eſſe cernerent, obliquatis ſinubus velorum, curſum in orientem, quantum quibant, inflectunt, donec alius ſinus occurreret; hôc velis invehuntur, quoad ſcopulos omnes aeſtumque eluctati eſſent: tum applicant navem ad lingulam quandam, ab inſula objacenti, freto profundo disjunctam: hic navem, retinaculis deſtitutam, conſtituunt: ab occidentali parte lingulae, mare in receſſum ſe curvabat; ſupra hunc receſſum †) arx ingens extabat. Biörnus cum aliquot viris ſcapham ingreſſus, monet hos, ut caveant id narrare de itinere, unde ipſis incommodum poſſit oriri: remi-

q) hanc voc. omitt. Jör. Guelf. Hol.

r) hinu veſtra landi. Guelf. Hol.

s) fyri ecki nema &c. Iid.

t) á fiördinn. unnz lokit &c. *in hunc* &c. Iid.

u) ſkamt til landz, *â qua parvo intervallo diſtabat inſula.* Iid. Sequentia ad τὸ Biörn geck, omittentes.

x) bær mikill, *magnum praedium.* Jör.

y) Haec abſunt â Jör.

z) han bad ſína menn ecki ſegia frá ferdum þeirra. ſvo at þeim &c. *rogavit ſuos, nihil de rationibus itineris dicere, quô ipſis* &c. Guelf. Hol.

þ) ecki inſerit Kálf. C. *ut cuſtodirent nihil dicere* &c. || þat. omitt. M. Jör.

æ) reliqua clauſulae omitt. Jör.

a) voculam omitt. Hol. þeim, habent Guelf. *ne ipſi ſibi incommoda contraherent.*

†) ɔ: *petra excelſa, campis undique cincta: non dubitavi vocabulo* arx *uti, quando notum quidem eſt, id apud Latinos, montem, aut quemvis locum editiorem ſignificare.*

b) Þeir Biörn reru til bæiarins. ok hittu þar menn at máli. ſpurdu þeir þeſs fyſt. hvar þeir *c*) voro at landi komnir. menn ſögdu. at *d*) þat het at Borgarfirdi. en bærr ſá er þar var het at Borg. en *e*) Skallagrímr bóndinn. Biörn kannadiz brátt vid *f*) hann. ok geck til mótz vit Skallagrím. ok töluduz þeir vid. Spurdi Skallagrímr. hvat *g*) mönnum þeir veri. Biörn nefndi ſik ok födr ſinn. en Skallagrími var *h*) allr kunnleiki á Bryniólfi. ok baud Birni *i*) allan *k*) forbeina ſinn. þann er han þurfti. Biörn tók *l*) því þakkſamliga. Þá ſpurdi Skallagrímr. hvat *m*) fleira veri þeirra manna á ſkipi. er virdínga menn veri. Biörn ſagdi at þar var Þóra *n*) Hróallzdótter. ſyſter Þóris her-

remigando ad villam ſubeunt, ubi homines obviam factos compellantes, primum loci, quò appuliſſent, nomen quaerunt: reſponſum datur, Borgarfiördum vocari (territorium), Borgam praedium, Skallagrimum praedii dominum. Ad hunc Biörnus, ex nomine facile agnitum, adit; conſerunt verba; Skallagrimus rogat, qui homines ſint? Biörnoque ſuum & patris nomen profeſſo, ipſe Bryniolfi haut perfunctoriam habens notitiam, quibus indigeret, officiis hoſpitalibus, ea ſe praebiturum pollicetur. Biörnus hoc cum gratae mentis ſignificatione accipit, requirentique Skallagrimo, quid praeter eum, navi adveniſſet, hominum nobilium? Thoram Hroalldi filiam, Thoreris Ducis germanam,

b) Biörn fór (þeir fara nú) til bæiarinns upp, *Biörnus ad villam egreſſus eſt (accedunt ad villam)*. Jör. (Guelf. Hol.)

c) veri vidkomnir. Guelf. Hol. J. || adkomnir. P.

d) Island het landid. en fiördrinn Borgarfiördr, *terram vocari Islandiam, ſinum Borgarfiördum*. Jör. || fiördrinn het Borgarfiördr. Guelf. Hol.

e) bóndinn Grímr. Iid.

f) hann. omitt. Jör.

g) manna (þeir væri). Jör. (K. L. M.) (han veri) *quis & cujas ſit*. Guelf. Hol. || menn C. E.

b) öll kunnig ætt hans, *generis ipſius univerſi* &c. Guelf. Hol. || kunnugleiki. Jör. K. L. M.

i) þar at vera. ok allan þann beina &c. *hoſpitium offert, & omne genus officii* &c. Jör.

k) farbeina. J.

l) þackſamlega þad bod. Jör.

m) virdíngamanna han hefdi fleira á ſkipi, *Qui, praeter eum, convectores eſſent nobiles?* Jör.

n) dóttir Þóris herſirs, *filiam Thoreris* &c. Guelf. Hol. J. P.

herſis *o*). *p*) Skallagrímr vard vit þat allgladr. ok *q*) ſegir ſva. at þat var ſkillt. ok *r*) heimollt um ſyſtur Þóris fóſtbródr ſíns. at han gerdi *s*) ſlíkan *t*) forbeina ſem þurfti. edr han hafdi faung til. ok baud þeim Birni bádum til ſín med alla ſkipveria ſína. Biörn þektiz þat *u*). *x*) var þá fluttr farmr af ſkipinu upp í tún at Borg. ſettu þeir þar búder ſínar. *y*) en ſkipit var leitt upp í læk þann *z*) er þar verdr. Þ) En þar er kallat Biarnartaudur *æ*) ſem þeir Biörn höfdu búdir. Biörn ok þeir ſkipveriar allir fóro til viſtar med Skallagrími. han hafdi alldri *a*) færi menn med ſer enn *b*) Lx vígra karla *c*).

nam, adveniſſe ait. Quâ re admodum laetatus Grimus, aequum juſtumque eſſe praedicat, ut ſororem Thoreris coalumni (conteſſeranei) ſui, iis complectatur liberalitatis officiis, quae ipſius poſtularet conditio, ſuae facultates permitterent; & Thorae Biörnoque, ac omnibus eorum ſociis navalibus, hoſpitium apud ſe offert; Biörnus lubenter id acceptat beneficium. Deinde onus navî in pratum ſeptum Borgenſe exportatum eſt: ibi tabernacula collocata; navis, in rivum prope exiſtentem, ſubducta. Locus tabernaculorum inde vocatur, PRATA BIÖRNI. *Biörnus, cum omnibus ſuis convectoribus, hoſpitium ingreſſus eſt apud Skallagrimum: qui homines militiae idoneos, minus LX numero, nunquam ſecum habebat.*

34. X 2 CAP.

o) ok hon var (væri) eiginkona hans, *& hanc eſſe uxorem ſuam.* add. Iid. Jör.

p) Grímr qvad ſer ſkilldt. ok heimillt um ſiſtr Þ. foſtbródurs míns. at hún hefdi ſlíkan &c. *Grimus ad ſuum officium, jusque proprium ſororis coalumni ſui, pertinere ajebat, ut illa* (ibi) *acciperet, quicquid opus foret.* Jörund.

q) ok kvad Þóri vera fóſtbródr ſinn. ok baud þeim þángat ok mönnum med þeim, *affirmansque Thorerem ſuum eſſe coalumnum, iis ambobus, cum nonnullis comitum, hoſpitium* &c. Guelf. Hol.

r) heimillt. K. L. M.

s) þeim, inſerunt Iid.

t) fararbeina. K. M || greida. L.

u) val. add. Guelf.

x) Omnia ſequentia usque ad, *Grímr bafði*, ignorant. Jör.

y) Haec Periodus abeſt â Guelf. Hol. J. P.

z) ſtóra, *magnum.* add. L.

Þ) eru þar kalladar (Biarnar tóptir, *rudera Biörni.* J. P.) Guelf. Hol. J. P.

æ) ſídan. add. Iid.

a) færra heima. Jör. || færra karla, & deinde, manna. Guelf. Hol.

b) L. Iid. Jör. J. P.

c) þeir er voro heimamenn hans, *qui domeſtici ipſius erant.* add. Guelf. || þat voro. Hol. || þat voro allt. J. P.

34. CAP.

AF SKALLAGRÍMI OK BIRNI.

Þat var um hauſtid *d*) þá er ſkip höfdu komit til Islandz af Noregi. *e*) at ſá kvittr *f*) kom yfir. at Biörn mundi *g*) hafa hlaupiz á brott med Þóru. ok ecki at rádi frænda hennar. *h*) konúngr hafdi gert hann *i*) útlaga fyri þat or Noregi. En er Skallagrímr vard þeſs *k*) varr. þá kalladi han Biörn til *l*) ſín. ok ſpurdi. *m*) hverneg farit *n*) veri um kvanfáng hans. hvart þat *o*) hefdi gert verit at rádi frænda. var mer eigi þeſs ván. *p*) ſagdi han. um ſon Bryniólfs. at ek munda eigi vita et ſanna af *q*) þer. Biörn ſvarar. ſatt eitt hefi ek ſagt þer. Grímr. en eigi *r*) máttu ámæla mer **)* fyri þat. þótt ek ſegda þer eigi *s*) lengra enn þú ſpurdir. en

CAP. XXXIV.

DE SKALLAGRIMO & BIÖRNO.

Eodem autumno, poſtquam naves in Islandiam a Norvegia venerant, extitit rumor, Biörnum de Norvegia fugiſſe, & Thoram, cognatis ipſius inconſultis, abduxiſſe: eam ob rem, a rege damnatus fuerat exilii. Quod ubi reſcivit Skallagrimus, Biörnum ad ſe acciſitum, interrogat: quo modo ſe haberet matrimonium ipſius, an conſanguineorum auctoritate fuiſſet initum? contra opinionem hoc ſibi accidere de filio Bryniolfi, quod verum ex eo non cognoſceret. Biörnus reſpondet; meram tibi, Grime, veritatem dixi; at ideo me incuſare non debes, quamvis ultra tibi non dixerim, quam rogabas: Nunc autem

d) at ſkip kom, *veniente nave* &c. Gu. Hol.
e) ok ſá kurr flaug — *evolabat.* Iid. J. P.
f) fló ifir. Jör.
g) hlaupiz hafa ouſtan. Guelf. Hol.
h) ok at (Har.) kóngr, *atque ideo a rege damnatum fuiſſe* &c. Iid. Jör.
i) útlægan. Hol. Jör. || útlægian. Guelf.
k) vís. J. P.
l) máls vid ſik, *ad colloquium.* Iid. Guelf. Hol.
m) hvern veg. J. P.
n) hafdi (hefdi), *contractum eſſet.* Gu. J. P. Hol.
o) var giort at frænda rádi. Guelf. Jör.
p) fyri kynferdar ſaker Bryniólfs f. þíns, *propter genus Bryniolfi, patris ipſius.* Gu. Hol. Modo ante: vardi mik eigi um, *non fuiſſe ſuſpicatum.* Jör.
q) þer. omitt. Guelf. Hol.
r) muntu, *non incuſabis* J. P. mox, þeſs kunna mik. Iid. Guelf. Hol.
**)* um þat. Jör.
s) þat er þú ſpurdir eigi, *quod non rogabas.* Guelf. Hol. || fleira enn &c. *plura.* J. P.

en þó ſkal nú vidgánga *t*) því er ſatt er. *u*) at þú hefer ſann ſpurt. at ecki var þetta rád gert vid ſamþiki Þóris bródr hennar. Þá mællti Skallagrímr reidr miök. hví vartú ſva diarfr. *x*) at þú fórt á minn fund. eda viſsir þú eigi hver vinátta var med *y*) ockr Þóre. Biörn ſvarar. Viſsa ek. ſegir han. at med yckr var fóſtbræ-dralag *z*) ok vinátta þ) kær, en fyri því fórta ek þik heim. at mik *æ*) hafdi her at landi borit. *a*) ok ek viſsa. at mer mundi ecki *b*) týia at fordaz *c*) þik. mun nú *d*) vera á þínu valldi hverr minn *e*) hluti ſkal vera. en góds *f*) vænti ek *g*) af þer. *h*) því at ek em heimamadr þinn. *i*) Sídan geck fram Þórólfr, ſon Skallagríms. ok lagdi til mörg *k*) ord. ok bad faudr ſinn. *l*) at han gæfi Birni eigi þetta at

autem verum fatendum eſt; quod haud vano edoctus es nuncio, pactum hoc ſine conſenſu Thoreris, fratris ejus, eſſe initum. Ad haec ira incenſus Skallagrimus; cur, ait, tantá eras impudentiá, ut me accederes? ignorabas autem, quae inter me ac Thorerem intererat amicitia? non ignorabam, inquit ille, jure ſodalitatis juratae, ſingularique amicitia, vos eſſe conjunctos; ideo vero domum tuam petebam, quod caſu ad has oras eram allatus; quodque intelligebam, nullam mihi tui vitandi fore facultatem: nunc ſors mea in tua erit poteſtate; at bonum, ut domeſticus tuus, abs te ſpero. Deinde accedens Thorolfus, filius Skallagrimi, multis verbis adhibitis, patrem orabat, ne hoc cri-

 mini

s) at þat var æi at frænda rádi gort. Guelf.
u) rett hefir þú þat fregnat, *recte rem audiſti.* Jör.
x) madr, *homo!* add. Guelf.
y) okr. & mox, ykr ſcrib. Membr. Kálf.
z) gott. add. Jör. excluſ. ſequ.
þ) mikil. Guelf. Hol.
æ) hefir her atborit. Iid. || mer hefir her ad bægt, *quod huc jactatus ſum.* Hol.
a) ok. omitt. Iid. || enda viſsa eg, *ſed intelligeb.* Jör.
b) tiá. Iid. Hol. K. L. M. J. || tióa. Guelf. E.
c) fund þinn, *tui congreſſus.* Jör.
d) ok. add. Guelf.
e) hlutr. Iid. Hol. Jör. C.
f) væntir. Guelf.
g) at. Iid. mox, þer omitt. C.
h) er. Guelf. || þar ſem. J.
i) þá. Guelf. Hol.
k) gód, *benignis.* add. J. L.
l) geſa Birni þetta til (til þeſsa fyrſtu ſök), *hoc (primum delictum) Biörno condonare.* J. P.

l) þeſsa ordſendíng. þá lagdi han allan hug *m*) á at bióda ſætter fyri Biörn *n*). Kom þá ſvo því máli at Þórer tók *o*) ſætter fyri Biörn. *p*) Þvíat han ſá þat: at þá var ſvo komit at Biörn þurfti þá ecki at óttaz um ſik *q*). *r*) tók Bryniólfr þá ſættum fyri Biörn. En ſendimenn Gríms voro um vetrinn med *s*) Þóri. En eptir um *t*) ſumarit fóro ſendimenn Skallagríms *u*) aptr. En er þeir komu aptr um hauſtid. þá ſaugdu þeir þau tídendi. at Biörn var í *x*) ſætt tekinn í Noregi. Biörn var *y*) hinn þridia vetr med Skallagrími. En epter *z*) um várit bióz han til þ) brottferdar. ok ſu ſveit manna er honum hafdi þagat fylgt. En er Biörn var búinn *æ*) ferdar ſinnar. þá ſagdi Bera at hon vill at

ubi Bryniolfus animadvertit, toto animo in id incubuit, ut, a parte Biörni, pacificationem offerret Thoreri: Atque eo devenit hoc negotium, ut Thorer compoſitionem pro Biörno admitteret, videbat enim eo rem rediiſſe, ut Biörnus nihil haberet ſibi timere: ita Bryniolfus filio reconciliationem ſtipulatus eſt. Legati Grimi apud Thorerem hyemarunt, aeſtate ſequenti in Islandiam remearunt: cumque redirent tempore autumnali, Biörnum in gratiam (patriae) receptum eſſe, nunciarunt. Hic tertiâ hyeme apud Skallagrimum transactâ, veré ſuccedente diſceſſum inde comparat, eódem quó venerat comitatu. Ubi ad iter erat paratus, Bera ſignificat, velle

l) þetta, *hoc animadverſo.* Guelf.
m) á. omitt. Guelf.
n) ſon ſinn. add. Iid.
o) ſætt vid Biörn, *cum Biörno* &c. Jör.
p) ſá han nú hvar komit var. at honum var þetta nú til ſemdar (væri þad meiri ſæmd) — *ut hoc (majori) ſibi honori cederet.* Gu. Hol. (J. P.)
q) þar ſem han var þá kominn. add. Jörund. (omiſſo modo ante, at þá var ſo komit.) *ubi tum erat conſtitutus*, ſcil. in Islandia, ſub Grimi praeſidio.
r) Haec omn. Cet. omittunt.
s) Bryniólfi. Jör. || Biörn var ok þann vetr med Grími; mox add. Guelf. Hol. *Biörnus hanc quoque hyemem apud Grimum egit.* || en Biörn var med Grími, *ſed Biörnus apud Grimum.* Jör.
t) vorit, *veré.* Guelf. Hol. J.
u) út til Islandz. Iid.
x) frid þeginn, *in pacem reſtitutum.* Gu. Hol.
y) iij vetr, *tres hyemes transegit* &c. Iid.
z) vocul. um, omitt. Membr. Kálf.
þ) ferdar. ok ſkipveriar hans, *ad iter — cum convectoribus ſuis* Guelf. Hol.
æ) ſagdi Bera. Iid. Jör.

at Ásgerdr *a*) ſe epter fóſtra hennar. En þau Biörn þektuz þat. ok var mærin epter. ok fæddiz upp med þeim Skallagrími *b*). Þórólfr ſon Skallagríms redz til ferdar med Birni. ok fekk Skallagrímr honum fararefni *c*). *d*) fór han utan um ſumarit med Birni. *e*) Greiddiz þeim vel. ok komu af hafi utan at *f*) Sognſæ. *g*) ſigldi Biörn þá inn í Sogn. ok fór ſídan heim til födr ſíns. fór Þórólfr heim med honum. tók Bryniólfr þá vid þeim feginſamliga. Sídan voro giör ord Þóri Hróalldzſyni. lögdu þeir Bryniólfr ſtefnu ſín í mill. *h*). kom þar *i*) ok Biörn til þeirrar ſtefnu. trygdu þeir Þórer þá *k*) ſætter med ſer. *l*) Sídan greiddi Þórer af hendi ſe þat er Þóra átti í hans gardi. *m*) ok ſídan tóku þeir upp Þórer ok Biörn vin-

velle ſe, ut alumna ſua Asgerda apud ſe remaneat: quod officium parentibus erat acceptum; puellaque relicta, apud Beram & Skallagrimum, adolevit. Thorolfus Skallagrimi filius Biörnum comitari decrevit: ſuppeditatoque á patre viatico, aeſtate eádem, peregre cum ipſo abiit. Itinere uſi ſatis expedito, ex alto invehuntur mare Sognicum: inde Biörnus Sognum velis ingreſſus, domum ad patrem, una cum Thorolfo, contendit: qui tunc utrumque illorum laetabundus excepit. Inde miſſum ad Thorerem Hroalldi, locusque ac dies colloquio, ipſum inter & Bryniolfum habendo, conſtitutus eſt: ad id colloquium Biörnus etiam venit; tum inter hunc & Thorerem pacificatio conſummatur. Poſtea bona illa, quae Thora in ejus familia habebat, Thorer expediit: inde illi amicitiam, una cum affinitate, contrahebant.

a) fóſtra hennar ſe epter. (verborum ordine minus eleganti). Kálf.

b) Biörn gaf þeim gódar giafir. ádr han rez í brott, *Biörnus dona iis luculenta dedit, antequam diſcederet.* add. Guelf. Hol. J. P.

c) gott, *idoneo.* add. Guelf. Hol.

d) Hanc clauſulam ignorant Ceteri.

e) fórſt þeim vel, *proſpero* &c. Jör. Guelf. Hol. J.

f) Sognfiá. Hol.

g) Haec abſunt a Ceteris.

h) ok quomu þar, *eòque ſe ſiſtebant.* Jör.

i) Bryniólfr med mikla ſveit manna, *Bryniolfus cum frequenti comitatu.* Gu. Hol. J. P.

k) ſátt ſína. Jör.

l) greiddi Þórer þá ok upp ſe dóttr ſinnar, *ſimul Thorer bona filiae perſolvit.* Guelf. Hol. J.

m) tóko þeir þá upp vinfengi ſitt med mægdum. Iidem. at reliqua capitis omittunt, ut & Jörund.

vináttu med tengdum. Var Biörn þá heima á Aurlandi med Bryniólfi. Þórólfr var ok þar í allgódu iferlæti af þeim fedgum.

36. CAP.

FRÁ EIRÍKI BLÓDAUX OK ÞÓRÓLFI.

Haralldr konúngr *) hafdi löngum atsetu *n*) sína á Haurdalandi eda Rogalandi. *o*) at stórbúum þeim er han átti *p*). á Útsteini eda *q*) Augvalldzneſi. *r*) eda á Fitium á Alreksstödum. eda í *s*) Lygru *t*) á Sæheimi. en þann vetr er nú var *u*) frásagt var konúngr nordr í landi. En er þeir Biörn ok Þórólfr höfdu verit einn vetr í Noregi. ok vár kom. þá biuggu þeir skip *x*). ok öfludu manna til. ok fóro um sumarit í víking í Austrveg. en fóru

bant. Biörnus apud lares paternos in Örlandia *manſit: ibi quoque Thorolfus, á patre & filio egregie habitus, hoſpitio uſus eſt.*

CAP. XXXVI.

DE EIRICO BLODÖXA, ET THOROLFO.

Rex Haralldus, ut plurimum regiam tenebat ſedem, in Hördia aut Rogia, & quidem in praediis amplioribus quae ibi poſſidebat, ſcilicet Utſteino, *vel* Augvalldzneſia, *vel* Alreksſtadis *in (territorio)* Fitium (ripâ planâ), *vel* Saeheimo (ſede maritima) *in* Lygra *(inſula): at, quam diximus hyemem, rex in borealibus provinciis egit. Biörnus autem & Thorolfus, unam in Norvegia hyemem cum exegiſſent, ad veris ingreſſum, nave inſtructa, nauticaque manu comparata, mare Balthicum aeſtate petunt, piraticae faciendae*

*) hefr (adſetur ſitt) ymiſt á &c. J. (Hol.)

n) ſína. omitt. Guelf. Jör.

o) á. Jör. S. & mox, ſtórbúm. D.

p) í Víkinni, *in Vicha*, male K. L. M. mox, at. Guelf. Hol.

q) Augvalldzſtödum D. || Augvalldaſtödum Hol. || Rögvalldsſtödum S. || Jör. haec duo praedia omittunt.

r) eda. omitt. K. L. M. ita ut id velle videantur, praedium praecedens, in FITIUM fuiſſe ſitum. Sed Guelf. & Hol. *Fitiar* pro praedio capiunt, ignorantque ſequentia.

s) Lygrum. L.

t) edr. Jör. praedia nempe, ex *Lygra*, & *Saeheimo* facientes.

u) um rætt. Guelf. Hol.

x) ſín, *navibus ſuis inſtructis*. K. L. M. || láng-ſkip (mikit), *longa nave (ingenti)*. E. J. (Guelf. Hol.)

fóro heim at hauſti. ok höfdu aflat fiár mikils. En er þeir kvomo heim. þá ſpurdu þeir at Haralldr konúngr var á Rogalandi. ok han mundi ſitia þar um vetrinn. þá tók Haralldr konúngr at elldaz miök *y*). ok lýiaz. en *z*) börn hans á legg komin mörg. þ) Eiríkr ſon hans. er kalladr var blódaux. var þá á ungum alldri. han var *æ*) á fóſtri med þóre herſi Hróallzſyni. konúngr unni Eiríki meſt ſona ſinna. þórer var þá *a*) í hinum meſtum kærleikum vid konúng. Biörn ok þeir þórólfr fóro *b*) fyſt á Aurland. er þeir komu heim. En ſidan byriudu þeir ferd ſina *) nordr í Fiördu. at ſækia heim þóri herſi. þeir höfdu karfa þann er *c*) reru á bord xij menn *d*) eda xiij. ok *e*) höfdu nærr xxx manna. Skip þat höfdu þeir fengit um ſumarit í *f*) víkíng. þat var ſteint *g*) miög fyrir ofan ſió. ok var it

eiusdae cauſa: autumno, magna praedâ partâ, domum remeant: reduces, Haralldum in Rogia eſſe, ibique per hyemem futurum, cognoſcunt. Tum rex Haralldus ſeneſcere admodum, & langueſcere; complures autem liberorum, in vegetam adoleverant aetatem. Eiricus filius ipſius, Blodöxae *cognomine inſignitus, aetate adhucdum puer, apud Thorerem Ducem Hroalldi filium educabatur, patri ſuper ceteros filios adamatus. Summa, hòc tempore, regem inter & Thorerem, florebat charitas. Biörnus & Thorolfus, de piratica reverſi, Örlandiam primum ſe contulerant: inde in Fiördos boream verſus, Ducem Thorerem viſuri, iter capeſſunt; cyprino (navis ſpecies eſt), quae duodecim vel tredecim remigibus, in ſingula latera, agebatur; comitibusque admodum triginta, uſi: navem hanc, quâ parte ex ſalo extabat, lapideo colore luculenter ornatam, pulchritudineque conſpicuam, proximae aeſtatis piraticâ erant*

y) Haec omitt. Ceteri.

z) ſyner h. á l. komnir (miök) margir, *filiorum plerique*. Guelf. Hol. (Jör.)

þ) Eirríkr (qu. d. *pace* v. *clementia dives*) blódex. D. || Eirekr. Jör.

æ) á fóſtri. omitt. Guelf. Hol.

a) kærleikum miklum, *magna charitas* &c. Jör. Ceterum haec omitt. Guelf. Hol.

b) á Aurland til þóris. ok höfdu karfa &c. Örlandiam *ad Thorerem* &c. Guelf. Hol. malè.

*) auſtr, *orientem verſus*. K. L. M.

c) voro á bordi. K. L. M.

d) eda xiij. omitt. Ceteri. In Membr. legi poſſet, xvj.

e) xxx menn. Jör.

f) hernadi. Guelf. Hol. J.

g) allt. Iid.

it fegrſta. En er þeir komo til Þóris. fengu þeir þar gódar vidtaukur. ok dvalduz þar nockura hrid. en ſkipit flaut *h*) tialldat fyri bænum. Þat var einn dag. er þeir Þórólfr ok Biörn gengu ofan til *i*) ſkipſins. þeir ſá at Eiríkr konúngsſon var þar. geck ſtundum á ſkipit út. en ſtundum á land upp. *k*) ſtód þá. ok horfdi á ſkipit. Þá mællti Biörn til Þórólfs. miök undraz konúngsſon ſkipit. ok biód þú honum at þiggia at *l*) þer. þvíat ek *m*) veit at *n*) okr verdr þat at lidſemd mikilli vid konúng. ef Eiríkr er *o*) flutníngsmadr ockarr vid konúng. hefer ek heyrt þat ſagt. at han hafi þungan hug á þer. *q*) af ſökum faudr þíns. Þórólfr ſeger at þat mundi vera gott rád. *r*) gengu þeir ſídan ofan til ſkipſins. ok mællti Þórólfr. Vandliga hyggr þú at ſkipinu. konúngsſon. *s*) hverſu líz þer á. Vel ſagdi

adepti. Venientes ad Thorerem, egregieque accepti, aliquantisper ibi diverſantur; navis interim tentoriis velata, in ſalo ſtabat ante ipſum praedium. Evenit aliquo die, cum Thorolfus & Biörnus ad navem degrederentur, ut regium puerum Eiricum ibi viderent, jam in navem, jam in terram rurſus, ambulantem; hoc vero momento ſtabat, intentis in navem oculis. Biörnus Thorolfo loquitur: puer regius vehementer admiratur navem: hanc illi, dono abſte accipiendam, offer: ſcio enim multum nobis profuturum, ſi apud regem, quem, patris cauſſá infenſum tibi eſſe comperi, Eiricus noſter advocatus (orator) ſit. Thorolfus conſilium approbat; deinde ad navem procedunt: Tum ſic Thorolfus; attentè navem contemplaris, princeps! ut tibi videtur? Bona, inquit,

h) tialldat. omitt. Jör.

i) ſkips. Jör.

k) en lotum (löngum J.) horfdi han á &c. *ſed per intervalla (intenſe) (ſemper) intuebatur navem.* Guelf. Hol.

l) giöf. Iidem.

m) vænti, *ſpero.* Jör.

n) han verdr okkr at lidi vid H. k. födr hans. ef han þiggr, *eum, ſi (donum) acceperit, rebus noſtris, apud Har. R., patrem ſuum, aſſuturum.* Guelf. Hol.

o) ockr fulltíngsmadr, *nobis adjutor.* Jörund. || fulltíngismadr. J.

q) fyri ſaker. Guelf. Hol. J. || ſaker. Jör. || fyri ſektir, *propter delicta* &c. K. L. M.

r) quomo ſídan ofan, *deinde in littus deveniunt.* Jör.

s) edr, *ſed.* add. Iid. Guelf. Hol.

di han. it fegrſta er ſkipit *t*). Þá vil ek gefa þer. ſagdi Þórólfr. *u*) ſkipit. ef þú vill þiggia. *x*) Þiggia vil ek. ſeger Eiríkr. en þer *y*) munu líril þikia *z*) launin. Þótt ek heita þer vináttu minni. en þat ſtendr þó til vánar. ef ek helld lífi. *) Þórólfr ſeger. at þau laun þótti honum miklu meira verd enn ſkipit. þ) ſkilduz þeir ſídan. en þadan af var konúngsſon allkátr vid þá Þórólf *æ*). Þeir Biörn ok Þórólfr koma *a*) á rædu vid Þóri *b*). *c*) hvat han ætlar. hvart þat ſe med ſannindum. at konúngr hafi þúngan hug á Þórólfi. Þórer dylr þeſs ecki. *d*) at han hefdi þat heyrt. Þá villda ek þat. ſagdi Biörn. at þú færir á fund konúngs. ok *e*) flytter mál Þórólfs fyrir honum. Þvíat eitt ſkal *f*) gánga ifer ockr Þórólf báda. gerdi

quit, immo pulcherrima. Adeo illam tibi do, inquit Thorolfus, ſi vis accipere. Accipio, inquit Eiricus: at parvi facies remunerationem, ſi amicitiam meam tibi promitto; interim tamen ea eſt expectanda, ſi vita mihi ſuppetet. Thorolfus oſtendit, hoc ſe praemium navi longe anteponere. Poſtea ab invicem diſcedunt. Ex eo puer regius perhilarem ſe adverſus Biörnum & Thorolfum praebuit. Thorolfus & Biörnus inter ſermocinandum cum Thorere, quaeſtionem injecerunt, quid exiſtimaret, an cum veritate referretur, quod rex in Thorolfum infenſo eſſet animo? Thorere id ſe inaudiiſſe non diſſimulante, Biörnus ſubjecit: vellem igitur, ut ad regem profectus cauſam Thorolfi apud eum defenderes, nam unam cum Thorolfo

s) ſagdi han. hic repet. Membr. Kálf. C.

u) hanc vocem eleganter omitt. Guelf. Hol.

x) ek vil ok giarna þiggia, *atque ego volens accipio.* Guelf. Hol.

y) mun þikkia lítil launinn. K. L. Gu. Hol.

z) laun mín — *meam.* Jör.

*) Þórólfi kvez þikkia launin miklu &c. Gu. eleganti formula, nec intellectâ Holanis, qui habent: Þórólfr quadſt ſer — malè.

þ) ok ſkildu med blídu (vináttu) — *blande, amice.* Jör. (Guelf. Hol.)

æ) hvar ſem þeir hittuz, *ubicunque conveniebant.* add. Jör.

a) á rædur. Guelf. || at máli, *interpellabant Thorerem.* Jör.

b) nockru ſídar, *paulo poſt.* add. Iid. Guelf. Hol.

c) hvert þat mundi ſatt vera. at kóngr hefdi &c. Jör. || hvart kóngr hefdi &c. Guelf.

d) haec omitt. Ceteri.

e) byriadir — vid hann, *defenſionem Thorolfi ordiare.* Guelf. Hol. || betradir, *in melius adduceres* &c. J.

f) lída. Guelf. Hol.

um ſkal ecki *a*) tiá *b*). Muntu eigi þat *) vera láta. fader. um þann mann er *c*) til þeſs hefer fyſtr vordit. at geſa mer *d*) dyrgrip. *e*) Sva kom. at konúngr het þeim því. ádr letti. at Þórólfr ſkylldi í fridi vera fyrir honum. En ecki vil ek. kvad han. at han komi *f*) á minn fund. En göra máttu. Eiríkr. hann ſvo kæran þer. ſem þú villt. eda fleiri þá frændr. En vera mun annathvart. at *g*) þer munu mennirner miúkari enn mer *h*). *i*) eda þú munt *k*) þeſsar bænar idraz. ok ſva þeſs ef þú lætr þá lengi med þer vera. Síðan fór Eiríkr blódex ok þeir Þórer heim í Fiördu. *l*) ſendu ſidan ord. ok letu ſegia Þórólfi. hvert þeirra erendi var vordit til

favorem, ſi hi: fruſtra fuerit; quod non committes, mi pater! huic homini accidere, qui omnium primus ſe obtulit ad me dono pretioſo honorandum. Eò perductum eſt negotium, priusquam diſcederetur, ut rex iis fidem daret, Thorolfum per ſe in pace futurum: at nolo, inquit, ad me veniat; De cetero potes, Eirice! quantumlibet, ipſum, pluresve ipſius cognatos tibi inſinuare: at unum ex duobus eveniet; ut, aut homines molliores tibi (ad obſequium) fiant, quam mihi, aut te hujus deprecationis poeniteat; item ejus (rei), ſi diuſcule illos tecum verſari finis. Inde Eiricus blodöx *& Thorer in Fiördos domum reverſi, quid itinere ad regem obtinuiſſent, Thorolfo per nuntium ſig-*

niſi-

a) tióa D. teá S. ſtóda J.

b) er fyrſtr hefer til ordit at gera mer ſóma, *qui primus animum induxit, me honore afficere* Guelf. Hol. J.

*) verda. Iid.

c) mer gaf gerſimi, *me donavit re pretioſa.* Iid.

d) dyrgripi, *donis pretioſis.* Jör.

e) kom han ſva ſínu máli at kóngr het honum fridi, *pervicit oratione ſua, ut rex Thorolfi ſecuritatem illi promitteret.* J. Guelf. Hol.

f) í augſyn mer, *in meum conſpectum* Iid.

g) þeir munu þer verda miúkari &c. Kálf. Jörund.

h) haſa þeir vordit, *facti ſunt.* add. Iid.

i) ella muntu þeſs ſkiótt idraz. en fátt mun þat vera. Eirikr. ſagdi konúngr. ef þú bidr * mik. at ek muna ſynia þer, *ſin minus, te hujus rei brevi poenitebit: at pauca erunt, mi Eirice, inquit rex, quae tibi petenti abnuam.* Guelf. Hol. * ok þiki þer máli varda. at ek mun ei veita þer, *quae, ſi multum tua intereſſe exiſtimes, tibi petenti non indulgeam.* Jör.

k) þeſsarrar. Jör.

l) ok letu verda ſend ord (giördu bod. J.) Þórólfi. at han var í frid þeginn, *Thorolfoque nuntium mittendum curant, de ſecuritate illi impetrata.* Guelf. Hol. J.

til konúngs. *m*) Þeir Þórólfr ok Biörn voro þann vetr med Bryniólfi. En n örg ſumur lágu þeir í víking. En um vetrum voro þeir med Bryniólfi. en ſtundum med Þóri.

37. CAP.

BIARMALANDZ FERD.

Eiríkr blódex tók þá vid ríki *n*). han hafdi *o*) yfirſókn á Haurdalandi. ok um Fiördu. *p*) tók han þá ok hafdi med ſer hirdmenn. Ok *q*) eitthvert vár bió Eiríkr blódex ferd ſína til Biarmalandz. *r*) ok vandadi miök lid til þeirrar ferdar. Þórólfr rez til ferdar med Eiríki. ok var í ſtafni á ſkipi hans. *s*) ok bar merki *t*) hans. Þórólfr var *u*) þá hverium manni meiri ok ſter-

nificant. Hanc hyemem Thorolfus & Biörnus apud Bryniolfum transmittunt. Multas deinde aeſtates in piratica excubant; hyemes apud Brgniolfum, interdum vero apud Thorerem commorantur.

CAP. XXXVII.

DE EXPEDITIONE IN BIARMIAM.

Et jam Eiricus blodöx (*cruenta ſecuris*) *imperium accipiebat, Hördiam & Fiördos provincias* (*regendas*) *nactus; ſatellites idem aſſumebat ſibi, eorumque cuſtodia utebatur. Veré quodam expeditionem in Biarmiam adornans* (*Eiricus*)*; delectam parabat manum. Thorolfus iter cum eo aggreſſus, in navi ipſius proretae munere, ac ſigniferi fungebatur; hic jam omnes homines antecellebat magnitudine*

m) Nú lágu þeir Biörn ok Þór. í hernadi mörg ſumur. ok unnu mörg afreksverk. ok * fengu offár ok mikla heill. ok þóttu vera mikilsháttar (mikilhæfir. H.) menn. *Jamque Biornus & Thor. —— excubantes, multis praeclaris facinoribus edendis, ingenii fortuna, reque, & exiſtimatione potiti ſunt.* Guelf. Hol. J. * drápu víkínga ok ſillrædismenn. ok ćfludu ſer drengilega fiár, *caedebant piratas, & homines ſceleratos, remque ſibi fortiter* (*honeſte*) *parabant* Jör.

n) miklu af fedr ſínum (um Haurdaland ok Fiördu). Guelf. Hol. Jör. (Jör). *magnum a patre — per Hördiam & Fiordos.* || í Noregi, *in Norvegia.* J.

o) umſókn yfir Haurdal. ok Fiördum. Gu. Hol.

p) han hafdi þá hird um ſik, *ſatellitio cingebatur.* Iid.

q) Eitt ſumar, *aeſtate quadam.* Jör.

r) Haec abſunt a Ceteris.

s) omitt. Guelf. Hol.

t) hans. omitt. Jör.

u) mikill ok ſterkr, *magno erat corpore & robore.* Sequentibus omiſſis usque ad, ok í þeirri ferd. Guelf. Hol.

ſterkari. ok líkr um þat fedr ſínum. Í ferd þeirri *x*) var mart til tídenda. Eiríkr átti orroſto mikla á Biarmalandi vit Vinu *y*). feck Eiríkr þar ſigr. *z*) ſva ſem ſegir í kvædum hans. ok í þeirri ferd feck han Gunnhilldar. dóttur Auzurar þ) Tota. ok hafdi hana heim med ſer. Gunnhilldur var *æ*) allra kvenna vænſt ok vitruzt. ok fiölkunnig miök. *a*) Kærleikar voro miklir med þeim Þórólfi ok Gunnhilldi. Þórólfr var *b*) iafnan á vetrum med Eiríki. en á ſumrum í víkíngu *c*). Madr het *d*) Þórgeirr *e*) Þyrnifótr. han bió á *f*) Haurdalandi í Fenhríng. þar *g*) heitir á Aſki. Han átti iij ſonu. het einn

dine & robore corporis, & de hiſce patri erat ſimilis. Multa in hac expeditione evenerunt memoratu digna; Ad Vinam (*amnem*) *in Biarmia Eiricus magnum geſſit praelium, victoriamque, quod carmina de ipſo tradunt, obtinuit; Sed etiam hoc itinere conjugem nactus eſt Gunnhilldam, Auzuris* Totii *filiam, atque hanc ſecum domum duxit. Ea mulierum formoſiſſima erat, & prudentiſſima magiaeque peritiſſima. Magnus inter ipſam & Thorolfum amor intercedebat. Thorolfus per hyemes apud Eiricum ſe tenebat, per aeſtates autem piraticae vacabat. Thorgeirr* ſentipes *nomen erat homini, is in* Fenhringo *Hördiae inſula,* Aſkum *praedium incolebat, trium*

x) varð. Jör. K. L. M.

y) geck Þórólfr þar vel fram. ok marger adrir, *ibi Thorolfus ſtrenuam operam praeſtitit, & multi alii.* add. Jör.

z) ſo ſegir í kvædum konúngs. at í þ. f. fengi han Gunnhilldar. Jör.

þ) Tóka. Jör. Tóta. D. J.

æ) væn kona. ok nockut fiölkunnig, *mulier formoſa, & magiae non indocta.* Guelf. Hol.

a) vel var med þeim &c. *bene convenit inter* &c. Iid. Jör.

b) um vetrinn — en um ſumarit í hernadi. *Ea hyeme — ſed aeſtate* (poſt) *in piratica verſabatur.* Guelf. Hol.

c) Þá vard þat (þat vard þá nær. Jör.) tíl tídinda. at Þóra (Hladhönd. Jör.) tók ſótt. ok andadiz. en nockuru ſídar fekk Biörn annarrar konu. er Alof (Olöf. Jör.) het. dótter Erlíngs (Ellíngs. J. Dags. Jör.) hins audga or Oſtur (Öſtlu. J.). þau Biörn áttu dóttr er Gunnhilldr het. *Tunc (circa haec tempora) accidit, ut Thora (armillata) morbum nacta moreretur. Sed aliquanto poſt Biörnus in matrimonium accepit Alofam, gnatam Erlingi (Dagi)* opulenti, *de* Oſtur. *Illi genuerunt filiam, nomine Gunnhilldam.* Haec add. Guelf. Hol. Jör. J.

d) Þórkell. Guelf. Hol.

e) Þirnihauttr, *ſenti-pileus.* Jör.

f) Hálogalandi, *Halogiae.* male Guelf. Hol.

g) (er) het. (Guelf. Hol.) Jör.

einn *h*) Haddr. annarr Bergaunundr. þridi het Atli hinn ſkammi. Bergaunundr var *i*) hverium *) meiri ok ſterkari. ok var madr ágiarn ok ódæll. Atli hinn ſkammi var *k*) madr ecki hárr *l*) ok ridvaxinn. ok var ramr at afli. *m*) Þórgeirr var madr ſtóraudigr at fe. han var blótmadr mikill ok fiölkunnugr. Haddr lá í víkíng. ok var *n*) ſialldan heima *o*).

38. CAP.

ÚTKVAMA ÞÓRÓLFS.

Þórólfr Skallagrímsſon bióz *p*) eitt ſumar til kaupferdar *q*). ætladi þá ſem han gerdi at fara til Islandz ok hitta födr ſinn. han hafdi þá lengi *r*) á brottu verit. han hafdi þá ógrynni fiár ok dýrgripi marga. En er han var búinn til ferdar. þá fór han á fund Eiríks konúngs.

triúm filiorum pater: Uni Haddo, alteri Bergaunundo, *tertio Atlio* curto, *erant nomina. Bergaunundus corpori magnitudine ac robore ſingulos homines antecellebat, avarus autem erat & importunus. Atlius* curtus *ſtaturâ erat non procerâ, ſed compacta* (*tereti*), *viribusque corporis firmiſſimis. Thorgeirr opum ditiſſimus, idolorum cultor devotus, & artis magicae gnarus erat; Haddus, ut plurimum in piratica, domi raro verſabatur.*

CAP. XXXVIII.

REDITUS THOROLFI IN ISLANDIAM.

Thorolfus Skallagrimi filius aeſtate quadam negotiandi cauſa iter adornabat, ſta- A.C. 915.
tuens, quod & fecit, eodem itinere Islandiam petendo, patrem viſere, á quo jamdiu abfuerat: interea vero pecuniae vim inexhauſtam, multumque rerum pretioſarum comparaverat. Is ubi accinctus erat itineri,

b) Haddíngr. Guelf. Hol. J.
i) Dotes & characterem Önundi transeunt. Jör. || ſterkr madr, *homo robuſtus*. Guelf. Hol.
*) manni. add. K. L. M.
k) hár madr, *ſtatura procera*. Hol.
l) ridvaxinn var han ok rammr at &c. Jör.
m) Haec, quae ad Thorgeirem attinent, exclud. Guelf. Hol.
n) ſkömmum, *paulisper*. Jör.
o) allir voro þeir (helldr óvinſælir fedgar, *pater & gnati* (*majorem in modum*) *odioſi erant*. add. (Guelf. Hol. J.) Jör.
p) til Islandz at finna födr ſinn, *in Islandiam iter adorn., patris viſendi gratia*. Guelf. Hol.
q) út til Islandz. at (ok. B. F.) hitta födr ſinn. Jör.
r) á brott. Guelf. Hol. || í burt. Jör.

A.C. úngs. En er þeir ſkilduz. ſelldi *) kon-
915. úngr í hendr Þórólfi *s*) exi. er han *t*) kvez gefa vilia Skallagrími. *u*) Exin var ſnaghyrnd. ok mikil. ok gullbúin. *x*) upp-ſkellt *y*) ſkaptid med ſilfri. ok var þat hinn *z*) virdiligſti gripr. Þórólfr fór ferdar ſinnar. þegar han var búinn. ok greiddiz honum vel þ). ok kom *æ*) ſkipi ſínu í Borgarfiörd. ok fór *a*) þegar brádliga heim til födur ſíns. vard þar fagnafundr *b*) mikill er þeir hittuz. *c*) Sídan fór Skallagrímr til ſkips móti Þórólfi. let ſetia upp ſkipit. en Þórólfr for heim til Borgar *d*) med xijta mann. *e*) En er han kom heim. bar han Skallagrími kvediu Eiríks konúngs. ok færdi honum exi þá er konúngr hafdi ſent honum. Skallagrímr tók vid exinni. hellt upp. ok *f*) ſá á um hríd. ok ræddi ecki um. feſti upp

ad Eiricum regem profectus eſt; cui rex inter digrediendum ſecurim in manus dedit, & hanc ſe dono deſtinare Skallagrimo, pronunciavit. Securis erat cornubus extantibus reduncis, ingens eadem & auro ornata, manubrium argento caelatum, denique illa cimelium erat ſplendidiſſimum. Thorolfus, uti paratus erat, iter ſuum incepit, quò ſatis expedito uſus, navi in Borgarfiördum veniens, e veſtigio domum ad patrem advolat: conventus eorum mutuis gaudiis erat plenus; Deinde ipſe Skallagrimus filio (ſolenniter putâ domum reducendo,) ad portum proceſſit obviam, navimque curavit ſubduci. Thorolfus, cum undecim comitibus, Borgam in manſionem concedit: reduxque patri ſalutem ab rege Eirico portat, & ſecurim dono miſſam offert; quam ille acceptam, ſublimem tenens pauliſper intuitus eſt, nihilque profatus, apud lectum

*) kóngsſon, *regis filius*. Jör. qui tamen eundem modo ante regem ſalutarunt.
s) auxi eina ágiæta, *ſecurim eximiam*. Jör.
t) lietz ſenda Skallagr. Jör.
u) mikil ok gullbúin (cetera ejus deſcriptione omiſſa). Guelf. Hol.
x) omitt. Jör. || uppſkiellſt L. non male, & ad τὸ *ſculptum* propius.
y) ſkapt ok med &c. C. E.
z) virduglegazti. Jör. || bezti, *optimum*. Gu. Hol.
þ) ferd ſín. add. Iid.
æ) ſkipinu í. Iid.
a) Haec duo adverbia abſunt â Ceteris.
b) med þeim öllum, *inter eos omnes*, ſc. totius familiae. Jör.
c) Haec periodus exulat â Ceteris.
d) vid. Ceteri.
e) Sídan ſagdi han födr ſínum kved. Eiríks kóngsſonar. *Poſtea ſalutem ab Eir. reg. filio dicit patri* Jör.
f) leit. Iid. Guelf. Hol.

upp *g*) hiá rúmi ſínu. Þat var um hauſtid einnhvern dag at Borg. at Skallagrímr let *h*) reka heim *i*) yxn miög marga *k*) er han ætladi til *l*) höggs. han let leida *m*) ij yxn ſaman undir húsvegg. *n*) ok leida á víxl. han tók *o*) helluſtein vel mikinn. ok *p*) ſkaut nidr undir hálſana. Sídan geck han til med exina Konúngsnaut. ok hió *q*) yxnina *r*) báda ſenn. ſva at höfudit tók af *s*) hvarumtveggia. En exin hlióp nidr í ſteininn. ſva at *t*) mudrinn braſt or allr ok *u*) rifnadi upp í gegnum herduna. Skallagrímr ſá í **)* eggina. ok *x*) ræddi ecki um. geck *y*) ſídan inn í elldahús. ok

lectum ſuffixit. Autumno illo factum eſt A. C. 915. *Borgae die quodam, ut ad caedem deſignatos tauros (emaſculatos) complures, domum compelli curaret Skallagrimus; jubebat duci par taurorum ſimul ſub domus (cujusdam) parietem, duci autem* †) *viciſſim. Deinde ſumto ſaxo ſiliceo grandiuſculo, jugulisque taurorum ſubjecto, cum ſecuri, regis munere, aggreſſus, utrumque ſimul taurum ita percuſſit, ut capita ambobus amputarentur: Securis autem ſilici illiſa eſt; ita ut tota acies abſiliret, rupturae duramentum* (††) *munimentum ſecuris chalybeum) penetrarent. Skallagrimus aciem intuens, nihil de hac re locutus eſt, ſed inde ingreſſus in culinam, ad-*

g) yfir, *ſupra*. Guelf. Hol.
h) heim leida, *duci domum*. Hol.
i) auxn. Guelf. || yxni mörg. L. M. || uxa ſína, *ſuos*. Jör. J.
k) er h. ætl. omitt. Guelf. Hol. J.
l) dráps. Jör.
m) tva ſaman á víxl (vígſl). Guelf. Hol.
n) han let leida Þá á víxl. Jör.
o) ſtein, *ſaxô*. Iid. Guelf. Hol.
p) let undir &c. Guelf. Hol.
q) exnina. Guelf. || öxnina. G.
r) ſva at af fuku höfudin, *ita ut capita avolarent*. Iid. Hol.
s) med öllu, *prorſus* (penitus). Jör.
t) mundridinn. J. || mundrinn. Membr. b. M. vix recte. || munnrinn. Jör.
u) allt í gegnum &c. Guelf. Hol. omitt. Jör.
**)* munninn. Membr. c.
x) Þagdi. Jör. omitt. Guelf. Hol.
y) han til elldahúſs. Jör. || inn ſídan í elldhús. Guelf. Omiſſis, quae proxime ſequuntur.

†) o: *ex adverſis, vel diverſis, partibus, atque ita ut colla eorum applicarentur ſibi invicem.*

††) *Nempe hac voce poteſt ſignificari pars ſecuris tenuior, quae igni candefacta, & aquae injecta, corroboratur: vel, quod eodem redit, involucre chalybeum, quo ſecuris, ut ita dicam, praeferruminatur; atque hoc idem eſt in ſecuri, quod* ſmidreim *in falcibus, (forſan &* vettrim *in gladiis,) appellatur.*

A.C. 915.

Þ) Fox er íllt í exi;
æ) Undvargs *a*) flauſur margar.
*) Arghyrnu láttú *b*) arna
Aptr med *c*) roknu ſkapti,
d) Þaurfgi *e*) veri Þeirrar,
f) Þat var *g*) hringa giöf *h*) hingat.

(*Ego ipſe habeo* 3) *tabem lentam vitilis*
Fraus mala ineſt ſecuri. [*materiae.*)
Securim fac ire
Retrorſum cum manubrio fumigato;
Mihi illa huc (*transmiſſa*)
(4) *En donum luculentum!*) *non erat opus.*

39. CAP.

Þ) fax. Hol. L. O. || foks. Membr. c.

æ) undnags (-nax). L. M. quo quidem telum ſignificari poteſt, at peccat in conſonantiam metricam.

a) flaugur (flugur J.) Gu. Hol. Jör. Membr. c. *laminas* vertit Dn. Pauli.

*) argyrnu. Membr. c.

b) arka. K. L. M. ſenſu eodem. || arma, *miſeram*, ɔ: infelicem. Jör. J. || arnar. Mbr. Kálf. quod varie intelligi, & applicari poſſit. 1) *arnar* ſit aquilae: ſenſus foret, *redde ſecurim cum fumoſo*, *aquilo* ɔ: *fuſco manubrio* 2) *arnar* ſit gladii, & exponi poſſet; redd. ſec. *ex gladiorum fragmentis factam* &c. 3) arnar ſit *fori*, pro arins; & exiſtit ſenſus; redd. ſec. *ex foco fumoſam*. || ærna. H. O. *nimiam, immanem*; vel, apte referri poſſet, ad *rò* reknu ſkapti, *cum nimis caelato manubrio*. Arna eſſe poſſet Genitiv. plur. ab *arinn*, focus: ſed Dn. Pauli tuetur, quod Verbum ſit, atque *ire* ſignificet; adducitque locum (ut puto ex Alvismálum in Edd. Sæmundi,) urgar brautir arna Þú aptr hedan. „ *per ſemitas pulverulentas* l. *humidas, luxuleutas, hinc revertere.*

c) reknu, *pulſato*, ɔ: *laminis argenti inducto*, ut ſupra. Gu. Hol. Jör. || rotnu, *putri*. J. || raknu. Membr. c.

d) Þaurf erat mer (til). K. L. M. (Membr. Kálf. E. C.) Eodem, & quidem planiori ſenſu, *nondum illa mihi opus eſt*. Vocula *til* non reſpicit ad Þeirrar, ſed ad *hingat*.

e) veit Þad varra. J. || væri. Jör. Hol.

f) Þá (per antimeriam) Jör.

g) Ringa. Membr. c. J. || kóngs, *regale* Hol. Inga *regis*, per antonomaſiam, repoſuit Dn. Pauli; eleganter quidem, ſed praeter cauſam; tum neſcio, num Ingi regis nomen ſit; Yngvi notum eſt.

h) Þinga. J.

Ordo verborum, in prima & quarta ſtropha Carminis, talis eſt. I eggiu yggs 1) undvarga liggia margar 2) flauſur.

1) yggr *adject.* ſuſpectus; *a verbo*, mik uggir, ſuſpicor: *us* dyggr, *a verbo* ek dugi. (*a* yggs, *alias* yggiar, undvargr, telum vulnificum. Yggr, *Odin.*, *bellorum Deus*). G. P. Ygr, ygs, *quod ſupra notatum*, minax, terribilis, *a verbo* ek ægi, minitor, terreo.

2) Flíſir *repoſuit Dn. Pauli*, & *vertit* laminas. Flaſa *deduco a Graeco Att.* φλάω φλάσω *frango, contundo. Poſſunt autem verba etiam ſic diſponi:* I eggiu liggia margar

39. CAP.

ÚTKVAMA KETILS BLUNDS.

Þat *i*) var til tídenda medan Þórólfr *k*) hafdi verit utanlendiſs *l*). at eitt ſumar kom *m*) kaupſkip af Noregi í Borgarfiörd. *n*) var þá vída höfd uppſát kaupſkipum í ár. eda í lækiaróſa. eda í *o*) ſík. Madr het Ketill. er kalladr var Ketill *p*) blundr. er átti ſkip þat. *q*) han var Norrænn madr. *r*) kynſtórr ok audigr. *s*) Geirr het ſon hans er þá var *t*) fulltída. ok var á ſkipi med honum. *u*) Ketill ætladi at fá ſer búſtad á Islandi. han kom ſíd ſumars. Skallagrímr viſsi *x*) öll deili á honum. baud

CAP. XXXIX.

KETILLI BLUNDI (DORMITANTIS) *ADVENTUS IN ISLANDIAM.*

Contigit, quo tempore peregre verſatus fuerat Thorolfus, ut aeſtate aliqua, navis mercatoria de Norvegia in Borgarfiördum veniret: tum vero naves mercatoriae paſſim in amnes, oſtia rivorum, vel lacus (mari contiguos) ſubduci ſolebant. Ketillus nomen, Blundus *cognomen, erat navis iſtius domino; is gente Norvegus, nobilis vir & opulentus, in navi ſecum habebat filium, aetate jam maturum, Geirem nomine. Conſtituerat Ketillus habitationem ſibi in Islandia acquirere, ſera autem aeſtate advenerat. Skallagrimus, qui*

---

margar flauſur yggs undvargs, ɔ: in acie (hac) multa inſunt telorum fragmenta. *In ceteris ſtrophis ordo verborum nihil mutatur.*

3) *Hac non illepida paraphraſi, ſecurim ſuam lignariam, ex lento & tenaci ferro factam, ſignificat, & hanc, per contemtum, cum ſecuri comparat regia.* Sveigr *Synecdochice hic, pro quovis ligno.*

4) *Hoc δειχτικῶς & Ironice capiendum.* Hríngir; *tropice quamcunque rem opiparam denotare poſſunt.*

i) hafdi ordit. Guelf. Hol. || vard. Jör. K. L. M.

k) var utan. Iid.

l) en Skallagrímr bió at Borg, *ſed Skallagrimus in Borga habitabat.* add. Membr. Kálf. C. E.

m) ſkip, *navis.* Ceteri.

n) Haec ſoli habent Kálf.

o) ſyki. L.

p) blyndr. J.

q) Haec abſunt a Guelf. Hol. J.

r) ſtóraudigr, *perquam opulentus.*

s) Grímr. J.

t) fulltída. K. L. M.

u) Þeir ætludu, *conſtituerant illi;* Guelf. Hol.

x) öll. omitt. Jör.

baud Skallagrímr honum *y*) til viſtar med ſer med allt föruneyti ſitt. Ketill *z*) þektiz þar. ok var han um vetrinn med Skallagrími. Þann vetr bad Geirr ſon Ketils Þórunnar dóttur Skallagríms. ok var þat at *) rádi gert. þ) feck Geirr Þórunnar. En eptir um várit víſadi Skallagrímr *æ*) Katli til *a*) landz upp frá *b*) landi Óleifs med Hvítá. *c*) frá Flókadalsár ósi til Reykiadalsár óſs. ok túngu þá alla er þar var á milli upp til Raudsgils. ok Flókadal allan fyrir ofan breckur. Ketill bió *d*) í Þrándarhollti. en Geirr í *e*) Geirshlíd. han átti annat bú í Reykiadal at Reykium hinum *f*) efrum. han var kalladr Geirr hinn audgi. hans ſynir voro þeir Blund-Ketill. ok Þórgeirr blundr. þridi var Þóroddr hríſablundr er fyrſtr bió í Hríſum.

qui hominem pernóſſet, hoſpitium illi cuncto cum comitatu apud ſe detulit. Ketillus lubenter eam benevolentiam agnovit, & apud Skallagrimum hyemavit. Hac hyeme Geirr natus ipſius Thorunnam Skallagrimi filiam in matrimonium ambivit, eamque conditionem obtinuit (& haec conditio pacta eſt). Veré autem ſubſequenti Skallagrimus Ketillo agrum aſſignavit, ſurſum ab agro Oleifi propter Hvitá, ab oſtio amnis Flokadalenſis, usque ad amnis Reykiadalenſis oſtium, totam linguam eo intervallo ad Raudsgilum ſurſum porrectam, totum denique Flokadalum *ſupra* acclivia. *Ketillus in* Thrandarhollto *habitavit, Geirr in* Geirshlída, *hic alteram habuit villam in Reykiadalo, apud Reyke* (Thermas) *ſuperiores; eratque vulgo appellatus Geirr* opulentus. *Ipſius filii erant* Blund-Ketillus, *& Thorgeirr* Blundus, *tertius Thoroddus* Hriſablundus, *primus qui villam Hriſa* (virgulta) *inhabitavit.*

y) heim til ſín (vetrviſtar Jör.). Guelf. Hol.
z) þá. Guelf. Hol. J. || þádi. N.
*) rádum. Membr. c. þ) Omitt. Ceteri.
æ) þeim, *iis*. Guelf. Hol. Jör.
a) landzkoſta. Guelf. Hol.
b) Flókadalsá. í milli ok Reikiadalsár upp til Raudsg. *Suſum a* FLÓKADALSÁ, *hanc inter &* REIKIADALSÁ &c. Jör.
c) nidr frá Flókadal, *a* Flokadalo *deorſum* (excluſis reliquis terminis). Guelf. Hol. J.
d) á Þrándarhvoli. J.
e) Geirshlidi. G. N. || mox, hans ſon var Blund-Ketill (Ceteris ejectis). Membr. c. Guelf. Hol.
f) efri. K. L. M.

40. CAP.

FRÁ LEIKUM EGILS OK SKALLAGRÍMS.

Skallagrímr *g*) hendi mikit gaman at *h*) aflraunum ok leikum. *i*) um þat þótti honum gott at ræda. Knattleikar voro þá tídir. var *k*) þar í sveit gott til sterkra manna á þann tíma. en *l*) þó hafdi engi afl vid Skallagrím. han *m*) gerdiz þá helldr hníginn at alldri. Þórdr het *n*) son Grana at *o*) Granataudum. ok var han *p*) hinn mannvænligsti madr. ok var á úngum alldri. han *q*) var *r*) elskr at Agli Skallagrímssyni. Egill var miög at *s*) glímum. var han *t*) kapsamr miög. ok *u*) reidinn. En allir *x*) kunnu þat at kenna sonum sínum. at þeir vegdi fyri Agli. *y*) Knattleikr

CAP. XL.

DE LUDIS EGILLI & SKALLAGRIMI.

Skallagrimus magnam, ex roboris periculis, & ludis, delectationem captabat, deque iis amabat disputare: tum sphaeromachiae erant crebrae, hominumque robustorum in ea tribu bona copia: nemo autem robore Skallagrimum, quanquam tunc aetate provectiorem, aequiparabat. Granio de Granatödis filius erat, Thordus nomine, adolescens hoc tempore, sed eximiae spei; is Egillum Skallagrimi diligebat. Egillus in luctis erat assiduus, contentiosus valdè & in iram promtus: Omnes vero filiis id scibant praecipere, ut illi inter ludendum obsecundarent.

g) henti. Guelf. Hol. J.
h) leikum. Iid. Jör. omisso altero.
i) Iid. omitt.
k) þá, *tum*. Guelf. Hol. || var þar ok gott manval, *atque magnus ibi erat lectorum virorum proventus*. Jör.
l) þá. Jör.
m) var þá hníginn &c. *provectum*. Guelf. Hol.
n) madr. Iid. qui genus & indolem ejus ignorant.
o) Granastaudum. C. E. K. L. M.
p) enn vænlegazi. Jör. atque haec sequentibus postponunt.
q) elskadi miög — *vehementer*. Jör.
r) fóstri Egils, *coalumnus*, rara notione, sed recta. (vide Flóamanna Sagam c. XXII.) Guelf. Hol. Membr. c.
s) leikum, *ludis*. Jör.
t) all kappsamr. Gu. Hol. || kappsmadr mikill. Jör.
u) helldr. add. Guelf. Hol. *promtior*. || miög, *admodum*. Jör.
x) bádu sonu sína helldr vægia vid hann — *praecipiebant — ut aliquid* &c. Guelph. Hol.
y) leikr, *ludus*. Jör. mox, lagdr. Ceteri.

A.C. 909 leikr var lagidr á Hvítárvöllum allfiölmennr. á z) aundverdan vetr. fóttu menn þ) þar til vída um herad. heimamenn Skallagríms fóro þángat til leiks margir. Þórdr Granaſon var æ) hellzt fyri þeim a). Egill bad Þórd at fara med honum til leiks. Þá var han á vijda vetr. Þordr let þat eptir honum. ok reiddi hann at baki ſer. En er þeir komu á b) leikmótid. Þá var mönnum c) ſamanſkipat til leiks. Þar var ok komit mart ſmáſveina. ok *) gerdu þeir ſer annan leik. d) ok var ſkipat til mönnum. Egill hlaut at leika vid ſvein þann er Grímr het. e) ſon f) Hegs af Hegſtödum. Grímr var g) xj vetra eda x. ok ſterkr at h) iöfnum alldri. En er þeir lekuz vit. Þá var i) Egill k) ófterkari. Grímr gerdi ok þann mun allan er han mát-

Sphaeromachia celebris in Hvitárvallis, primore hyeme conſtituebatur; eò vicinitas late confluebat, & inter alios multi ex domeſticis Skallagrimi, corypheô praecipue, Thordo Granii filio. Egillus, hanc ſeptimam ingreſſus aetatis hyemem, Thordum precabatur, ut comitem ſe ad ludum aſſumeret; Thordus hoc ejus petitioni dabat, & puerum pone ſe equo vehebat. Ubi in arenam certaminis ventum, viri componuntur: Sed multum advenerat puerorum, atque hi ſeorſim ſibi ludum conſtituunt, & per paria etiam componuntur. Egillo adverſarius obvenit puer, Grimus nomine, Heggi filius de Heggſtadis, X aut etiam XI annos natus, & pro tali aetate robuſtus; hi cum ludum committerent, Egillus robore erat deterior; Grimus autem diſcrimen roboris ſtrenue in uſum

z) aundverdum vetri. K. L. M.

þ) þángat til miög, *eò multum hominum* &c. Guelf. Hol.

æ) nær þeim, *iis aderat Thordus* &c. Jör.

a) ok Egill. han var þá vij vetra gamall, *item Egillo* — add. J. *is tum VII hyemes erat natus.* Guelf. Hol. J. omiſſa petitione Egilli.

b) Völlu. Jör.

c) ſkipt þar, *per claſſes ibi diſponuntur.* Kálf. || ſkipat. Guelf. Hol. J.

*) höfdu þeir annan &c., *ludo utebantur altero.* Guelf. Hol.

d) var þar ok ſkipt til, *etiam in cohortes diviſi.* Kálf. omitt. Hol.

e) han var Hængsſon. Guelf. Hol.

f) Heggs af Heggſtödum. Jör. K. M.

g) x vetra. Jör. Guelf. Hol. || xv vetra. Membr. c.

h) þeim, eodem ſenſu. K. L. M.

i) Grímr ſterkari, *Grimus robore melior.* Guelf. Hol.

k) óſtirkri. Jör.

l) mátti. Þá reiddiz Egill. ok *m*) hóf upp knatt-treit. ok lauſt Grím *n*). En Grímr tók hann höndum. ok *o*) keyrdi hann nidr fall mikit. *) ok lek hann helldr ílla. ok kvez mundu meida hann ef han kynni ſik eigi. En er Egill komz á fætr. Þá geck han or leiknum. en *p*) ſveinarner æptu at honum. Egill fór til *q*) fundar vit Þórd Granaſon. ok ſagdi honum hvat *r*) í hafdi gerz. Þórdr mællti. ek ſkal fara med þer. ok ſkulu vid hefna *s*) honum. Han *t*) ſelldi honum í hendr ſkeggexi eina. *u*) er Þórdr hafdi haft í hendi. Þau vapn voro Þá *x*) tíd. gánga þeir þar til er *y*) ſveinaleikrinn var. Grímr hafdi Þá hent *z*) böllinn. Þ) ok *æ*) rak undan. enn adrir ſveinarnir ſóttu eptir. Þá hlióp Egill

uſum ſuum vertebat. Tunc irâ accenſus Egillus, elevato ſphaerae agitabulo, Grimum percutit. At Grimus eum manibus arreptum, caſu rigido humi dejicit, & inclementer tractat, plagis ſe multaturum affirmans, ſi ipſe ſibi moderari neſciret. Egillus pedum poteſtatem nactus, inter vociferationes puerorum inſultantium é ludo diſceſſit; Thordumque petens Granii filium, rem factam ei aperuit; Thordus fatur; tecum ibo, & (injuriam tuam) in illo ulciſcemur: Tum tradit puero ſecurim †) barbatam, (*armorum genus iis temporibus uſitatum,*) *quam ipſe manu portârat. Inde ad ludicrum puerile ambulant; hic Grimus prehenſâ ſphaera in pedes ſe conjecerat, ceteris puerorum inſequentibus; interea* A.C. 909.

l) var ſterkari, *quo praevalebat.* Guelf. Hol. J.
m) reiddi upp knöttinn (treit. Membr. c.), *globo in altum librato.* Jör.
n) med. add. Jör. Guelf. Hol.
o) rak. Guelf. Hol.
*) hellt honum nidri, *humilemque desinet.* add. Iid. Membr. c.
p) ſveinar. Jör. mox, hlógu, *inter irriſiones puerorum.* Guelf. Hol.
q) Þórdar. ok &c. Guelf.
r) han hafdi giört, *factum ſuum*, vel, *Grimi in ſe.* Hol.
s) á. inſerunt J. L. M. S.
t) fekk í hönd honum. Guelf. Hol. || mox, ſkógexi, *ſec. lignariam.* male L. || exi. Jör.
u) Haec, usque ad tá gánga, ignorant Ceteri.
x) tídug L. tídkud K. M.
y) leikrinn var ſveinanna. Jör.
z) Ita Guelf. & Mbr. c. ſed hallinn, *lapidem.* Hol. || knöttinn. Kálf. Jör. || knött. J.
Þ) haec omitt. Guelf. Hol. J.
æ) rann. Jör.
†) *De forma & uſu harum ſecurium vide, quae* J. Eirici, *viri illuſtris, & patroni meus cum primis colendus, ad Spec. Reg.* 389. *diſſeruit.*

A.C. 909. Egill at Grími. ok *a*) rak exina í höfud honum ſva at þegar *b*) ſtód í heila. Þeir Egill ok Þórdr gengu í brott ſídan ok til manna ſinna. hliópu þeir Myramenn þá til vapna. ok ſva hvarertveggiu. *c*) Óleifr hallti hlióp til þeirra Borgarmanna med þá menn er honum fylgdu. voro þeir þá miklu *) fiölmennari. ok ſkilduz at ſva *d*) giörvu. *e*) þadan af hófuz deilder med þeim Óleifi *f*) ok Hegg. þeir börduz *g*) á *h*) Laxfit vid Grímsá. þar fellu *i*) vij menn *k*). en *l*) Heggr vard ſárr til ólífis. ok *m*) Kvígr fell bróder hans. En er Egill kom heim. þá *n*) let Skallagrímr ſer fátt um finnaz. en Bera qvad Egil *o*) vera víkings efni. ok kvad þat mundu fyri liggia *p*) þegar han hefdi alldr til. *q*) at honum veri **) fengin herſkip.

curſu Grimum invadens Egillus, tam valide in caput ipſius agit ſecurim, ut ea ſimul in cerebro conſiſteret; deinde cum Thordo diſcedens, ad ſuos ſe recipit; currunt ad arma Myramanni, *& ſic fit utrinque: Olaus claudus, & qui eum ſequebantur, ad partes* Borgarmannorum *accurrunt; ideo hi numero longe ſuperiores evadebant: eò deducta re, utrinque diſceſſum eſt. Inde contentiones Oleifum inter & Heggum ortae ſunt; dimicarunt in* Laxfit (*ripa plana ſalmonis*) *apud Grimsá, ubi ſeptem homines occubuere, Heggus ad mortem ſauciatus, fraterque ipſius Kvigus* (Vitulus) *caeſus eſt. De ſacinore Egilli, cum domum rediiſſet, pater pauciloquum ſe praebebat, Bera autem piratam in Egillo ali aſſerebat; expeditique fore conſilii, ut naves ipſi, cum per aetatem liceret, bel-*

a) ſetti exina &c., *ita direxit ſecurim.* Guelf. Hol.

b) þegar ſökk at hamri, *malleo tenus demergeretur.* Guelf. Hol. J.

c) Oláfr fór — *accedunt.* Guelf. Hol.

*) fiölmennri. Kálf. Guelf.

d) búnu. Guelf.

e) af þeſsu. Iid. Hol. & mox, deilur.

f) omitt. Guelf. Hol. Hæng. J. Heggi. Jör.

g) vid Gríſsá. Guelf. Hol. Membr. c.

h) Laxafit. Jör. || fit. Membr. c.

i) viij. Guelf. Hol. Jör.

k) Heggs, *ab Heggo.* add. Jör. || allz, *omnino.* J.

l) Hængr. Guelf. Hol. qui mox, cum Jör. omitt. vard.

m) Kingr. Jör. Ceteri omittunt.

n) tannz Grími fátt til hans, *erga redeuntem Eg Grimus erat offenſior.* Guelf. Hol.

o) mundu verda víking, *piratam futurum.* Iid.

p) at fá honum herſkip. þegar &c. Iid.

q) ok honum &c. & ante, fyri honum liggia. hoc ſenſu; *id fata illi deſtinare* (vitae inſtitutum) *cum per* &c., *navesque illi bell. datae eſſent* Jör.

**) fengit hærſkip, *navis bellica duretur.* Membr. c.

ſkip. Egill qvad viſu.

Þat mællti mín móder,
At mer ſkylldi kaupa
Fley ok fagrar árar;
Fara *r*) á hríng med *s*) víkíngum:
Standa upp í ſtafni;
Stýra *t*) dýrum knerri;
Hallda ſva til *u*) hafnar:
Hauggva mann ok annan.

Þá er Egill var xij vetra *x*) gamall. var han ſva mikill vegſti. at fáer *y*) voro menn ſva ſtórer ok *z*) at afli búner. at Egill ynni þá eigi fleſta menn í leikum. þ) Þann vetr er honum var hinn xijti. var han miög at leikum. Þórdr Granaſon var þá á tvítugs alldri. han var ſterkr at afli. Þat var *æ*) opt er áleid vetrinn. at

bellicae darentur. Egillus carmine allufit.

Dixit mea mater;
Mihi emi oportere
Navem cum elegantibus remis;
Conſcenderem hanc cum piratis:
Starem celſa in puppi,
Navem gubernarem pretioſam;
Portum ita ſubirem,
Virum unum alterumque caederem.

Ubi Egillus annorum erat XII, tam magnus erat corpore, ut pauci tanta magnitudine ac robore eſſent praediti, quin plurimos ludo ſuperaret. Hyeme ſibi duodecima ludis multum vacabat. Ea tempeſtate Thordus Granii filius aetatis annum viceſimum agebat, firmisque pollebat viribus. Vergente hyeme ſaepius factum eſt, ut Egillus & Thor- A.C. 914.

r) braut. Hol. J. || á brott (brutt). Membr. Kálf. C. E. Jör. (Guelf.) *abirem.* Dn. Pauli um kríng, *circumirem.* || ſkylldi ek, ſubauditur.

s) víkíngu, *navi piraticam exercerem.* H. non male.

t) gilldum, *validam* (*idoneam*). Jör. || knerri dyrum. rythmi cauſa transponunt Hol.

u) hafna, *portus.* Membr. b.

x) hanc vocem omitt. Guelf. Hol. J.

y) voro iafnſtórir. Iid.

z) ok han * fullúgdi þá fleſtum mönnum at afli, *tumque robore plerosque aequiparabat.* Guelf. || fullveigdi, vel, fullneigdi, Eodem ſenſu. Membr. c. * fullhægdi. Hol. corrupte, ut opinor. || var han fullgilldr. J. || ok ſo at afli. at han fullgiördi þá &c. Eod. ſenſu. Jör.

þ) han var miök at leikum, *ludis multum vacabat.* Guelf. Hol.

æ) einn dag. at &c. *aliqua die.* Iid.

†) Hríngr *inter navium vocabula recenſetur in Edda, Regio & Wormiano Codicibus: itaque non dubitavi id, ex Cb. K. L. M. R. rythmi gratia, in textum recipere.*

A.C. 914. at þeim Agli ok Þórdi var *a*) ſkipt í móti Skallagrími. Þat var eitt ſinn *b*) um vetrinn. at knattleikr var at Borg *c*) ſudr í Sandvík. Þá voro þeir *d*) Þordr í móti Skallagrími í leiknum. ok *e*) mæddiz hann fyri þeim. ok *f*) geck þeim lettara. En um *g*) kvelldit eptir ſólarfall þá tók þeim Agli verr at gánga. gerdiz Grímr þá ſva ſterkr. at han *h*) greip upp Þórd. ok *i*) keyrdi nidr ſva hart at han lamdiz allr *k*). ok fekk han þegar bana. Sídan greip han til Egils. Þórgerdr Brák het *l*) ambátt Skallagríms. hon hafdi fóſtrad Egil í barnæzku. hon var mikil *m*) fyri ſer. ſterk ſem karlar. *n*) ok fiölkunnig miök. *o*) Brák mællti. **)* hamaz þú nú. Skallagrimr. *p*) at ſyni þínum. Skallagrímr let þá

Thordus unà, Skallagrimo opponerentur. Accidit aliqua die vergentis hyemis, ut ſphaeromachia prope Borgam, in Sandvico *meridiem verſus, haberetur; in eo ludo Egillus & Thordus cum Skallagrimo certabant, eumque ad fatigationem redigebant, ipſi commodiore utentes fortunâ: Veſperè autem, poſt occaſum ſolis, res Egilli (ad deterius) caepit inclinare: tum robore ſic invaleſcebat Skallagrimus, ut Thordum ſublimem raptum eâ violentia terrae offligeret, quâ totus contuſus ſtatim occubuit. Deinde Egillo manus injecit. Thorgerda* Brák *erat ſerva Skallagrimi, quae Egillum in pueritia nutrierat: foemina magnae indolis, virorum inſtar robuſta, & magiae valde perita. Brák fatur; Tune Skallagrime furore nunc verſipellium in filium tuum ſaevis? Tum ille miſſo Egillo*

a) atlat (ætlat) tveimr. Iid. || ſkipad í (til) mótz vid Skallagrím. Membr. c. Jör.

b) Þá er leikr var &c., *cum ludus ederetur* &c. Guelf.

c) ok var leikit, *& luderetur.* inſerunt Iid. Mox, Sannvík. Membr. c.

d) Egill ok Þórdr. Iid. || enn, *etiam*, *pro conſueto.* add. Jör.

e) mædiz. Guelf.

f) honum þá verr, *unde res ipſius inclinabatur, (minus procedebat).* Guelf. Hol.

g) aptaninn. Iid. J. mox, ſólſetur. J.

b) tók Þórd upp, *Thordum a ſolo elevatum.* Guelf. Hol. || upp. omitt. J. *Thordum prehenſum.*

i) rak. Guelf. Hol.

k) ödru meginn, *ab altera parte.* add. Guelf.

l) aunbátt, ex Jörund. A.

m) fyri ſer. omitt. Jör. Guelf. Hol. J. *erat magnae ſtaturâ.*

n) hanc virtutem detrahunt mulieri. Gu. Hol.

o) hún. Ceteri.

**)* hamatt tu, & mox, ſæni þínom. Membr. c.

p) á. Hol.

Þá lauſan Egil en Þreif til hennar. hon bráz *q*) vid *r*) ok rann undan. en Skallagrímr eptir. Fóro Þau ſva *s*) í utanvert Digranes. Þá hlióp hon *t*) út af biarginu á ſund. Skallagrímr kaſtadi eptir henni ſteini miklum. ok *u*) ſetti milli herda henni. ok kom hvargi upp ſíðan. *x*) Þar er nú kallad Brákarſund. En *y*) eptir um kvelldit er Þeir komo heim til Borgar *z*) var Egill allreidr. Þ) Skallagrímr ſettiz undir bord ok alÞýda manna. Egill var eigi kominn í *æ*) rúm ſitt. han geck *a*) í elldahús. ok at Þeim manni. er Þar haſdi *b*) verkſtiórn. ok *c*) fiárforrád *d*) med Skallagrími. ok honum var *e*) kærſtr. Egill hió hann banahögg. ok geck *f*) ſíðan til ſætis ſíns. Skallagrímr ræddi Þá

Egillo manus ancillae intentat, &, ſubito impetu in fugam ſe vertentem, perſequitur: curſum ita in extremam Digraneſi oram perſeverant, ubi illa de rupe in altum ſe projecit (nando evaſura). Skallagrimus ingentis ſaxi jactu eam petiit, idque ſaxum inter humeros ipſi inflixit; neutrum ex eo emerſit. Fretum hodiedum Brákarſund *vocatus. Eodem poſt veſpere, cum domum receſſiſſent, Egillus ira flagrabat: accubuit (ad caenandum) Skallagrimus cum univerſa familia: Egillus autem nondum locum ſuum ceperat; is in culinam ſe inferens, & hominem, qui tum negotiis, reique familiari apud Skallagrimum praeerat, cariſſimum patri aggreſſus, mortifero ictu percuſſit: inde locum ſuum adiit. Nihil ad hoc dixit Skallagrimus:* A.C. 914.

q) undan. en han eptir. Iid. Guelf.
r) miög. add. Jör.
s) út í Digranes, *extrorſum in* &c. Gu. Hol. J.
t) út af biarginu. omitt. Iid.
u) kom í millum &c. *ſaxum accidit inter* &c. Jör. Guelf. Hol.
x) Þat. Iid. & mox, ſíðan, *deinde.* Jör.
y) eptir. omitt. Jör.
z) voro Þeir ſedgar reidir miög, *pater & filius ira* (invicem) *flagrabant.* Guelf. Hol. J.
Þ) Ita Jör. En er Skallagrímr hafdi ſezt &c. Þá var Egill — *accubuerat — cum Egillus nondum cepiſſet* &c. Kálf. || geck Grímr undir Bord. Guelf. Hol. J.
æ) ſæti. Kálf. Jör.
a) inní. Kálf. J. || til elldaſkála, *hypocauſtum accedens.* Guelf. Hol.
b) Þá. add. Kálf. quod videtur magis determinare, hominem tum adminiſtraſſe negotium *culinarium.*
c) forrád. Guelf. Hol.
d) meſt, *plurimum*, v. *praeter alios.* add. Jör.
e) kærr miög, *percarum.* Guelf. Hol. ſed Jör. ignorant.
f) eptir (ſequ. excluſis), *deinde abiit.* Guelf. || inn eptir Þat, *deinde intravit* (in aedes, v. coenaculum). Hol.

g) þá ecki um. ok var þat mál þadan af kyrt. en þeir fedgar *h*) rædduz þá ecki vid *i*) hvarki gott ne íllt. ok fór ſva fram þann vetr. En hit næſta ſumar eptir kom Þórólfr út *k*) ſem fyrr var ſagt. En er han hafdi verit *l*) einn vetr á Islandi. þá
A.C. 915. bió han epter um várit ſkip ſitt í Brákarſundi. En er han var albúinn. þá var þat einn dag *m*) at Egill geck til fundar vit födur ſinn. ok bad hann fá ſer farareſni. vil ek. *n*) ſagdi han. fara utan med Þórólfi. Grímr ſpurdi. ef han hefdi nockut *o*) þat mál rætt fyri Þórólfi. Egill ſeger at þat var ecki. Grímr bad han þat fyſt gera. En er *p*) Egill vakti þat mál vit Þórólf. þá kvad han þeſs enga ván. at ek *q*) muna þik flytia med mer á brott. *r*) ef fader þinn *s*) þikiz eigi mega *t*) um þik *u*) tæla her í híbýlum ſínum. þá ber ek

mus: ita haec cauſa conquievit, patre & filio, nec bono nec malo verbulo ſe compellantibus; eó (animorum) frigore hyems exiit. Poſt autem, aeſtate proxima peregre advenit Thorolfus, quod antea relatum eſt: qui unam hyemem in Islandia commoratus, verno tempore, navim in Brákarſundo ad navigandum expedivit. Omnibus ad abitum paratis, contigit quádam die, ut Egillus ad patrem accedens, viaticum ſibi, cum Thorolfo peregre profecturo, ab eo expeteret. Grimus rogat, ſi Thorolfo quicquam de hac re eſſet locutus? negantemque Egillum jubet hoc primum facere. Thorolfus autem, hac de re, ab Egillo compellatus, negabat ulla ratione eſſe ſperandum, ut eum ſecum aveheret; quando enim pater, hic apud penates ſuos, te ſibi prorſus intractabilem exiſtimat,

ego

g) ecki um þetta. ok var þetta kyrt. Guelf. Hol. J.

h) mæltuz. Iid. töluduz. Jör.

i) haec abſunt a Guelf. Hol.

k) ok vard þetta allt til tídenda medan han var utan ſem nú er fráſagt, *atque omnia, modò narrata, eò peregrinante contigerunt.* Jör. Guelf. Hol.

l) einn. exclud. Guelf. Hol.

m) er. Guelf. Hol.

n) ſagdi h. ignorant Iid. & Jör.

o) leitad þeſs vid Þórólf, *mentem Thorolfi de ea re explorajſet.* Jör.

p) Þórólfr viſsi þetta. þá kvad &c. *Thorolfus hac re compertà.* Jör.

q) munda. Jör. || flytia þik. Guelf. Hol.

r) er. Guelf. J.

s) má eigi, *non poteſt*, ſc. *tibi moderari.* Iid. Hol.

t) vid. Iidem.

u) tæta. Jör. J.

ek *y*) eigi trauſt til þeſs at *z*) hafa þik utanlendis med mer. þvíat þ) þer mun þat ecki *æ*) hlýda at hafa þar ſlíkt ſkaplyndi ſem her. *a*) Vera má. ſagdi Egill. at þá fari hvargi ockarr. Um nóttina gerdi á *b*) ædi-vedr *c*) útſynníng. En *d*) er myrkt var. *e*) ok *f*) flód var ſiófar. þá kom Egill þar *g*) er ſkipit lá. han geck út á ſkipit ok fyri utan tiölldin. hió han í ſundr feſtar þær er á útborda voro. geck han þegar ſem ſkiótazt upp *h*) um bryggiuna. ſkaut *i*) út þegar *k*) bryggiunum. ok hió þær feſtar er á land upp voro. rak þá út ſkipit á fiördinn. En er þeir Þórólfr urdu varer vid *l*) er ſkipit rak *m*). hliópu þeir *n*) í bátinn. *o*) En vedrit

ego eá non ſum confidentia, ut apud exteros A.C. 915. *te mecum habeam; nec enim licebit tibi, quá hic uteris indole, eá quoque illic uti. Egillus fatur; quando ita res eſt, forſitan neuter noſtrum peregre iverit. Nocte ſequenti, vehementi coro oborto, tenebris incubantibus, venilidque maris obtinente, Egillus ad navem venit, eaque conſcenſa, extra tentoria circum ambulans, retinacula orae exterioris diſcindit, ſimul gradu per pontem in terram accelerato, proturbat hunc (in aequor), retinacula terreſtria reſcindit. Tum navis in ſinum propulſa eſt: quam ubi ví tempeſtatis abripi, Thorolfus & ſui animadverterent, conjiciunt ſe in ſcapham, venti autem vehe-*

y) ecki. Iid. Guelf.

z) þú ſiert med mer utanlands. Jör. || til, modo ante omitt. Guelf. item mox, útanlendis.

þ) þar hlydir ecki ſlíkt ſkaplyndi ſem her hefer þú, *neque enim ibi convenit* &c. Gu. Hol. || þar ecki hlydir, *nam prorſus non convenit* (omiſſo poſtmodum, þar). J.

æ) duga, *expediet, ſuccedet.* Jör.

a) bera má ſva til, *ita poterit contingere.* Jör.

b) útſynníng ædi vedr. Guelf. Hol. || æſla vedr. J.

c) útnyrdíng, *euro-aquilone* (ex Correctione Helgii Grimſonii). K. || á útſunnan. M. R. || af útſudri. Jör.

d) um nóttina. repetunt Kálf. Guelf. Hol.

e) ordit. add. Guelf. Hol. C. K.

f) flæda tók, *venilia incoepta.* Guelferb. Hol. mox, var. abeſt a Jör. || flædr ſiávar. Mbr. c.

g) han geck fyri utan tiölldin (ceteris omiſſis). Kálf.

h) af bryggiunni. Jör. Guelf. Hol.

i) út. omitt. Guelf. Hol.

k) bryggiunni. Iid. Jör.

l) at. Iid.

m) út, *extrorſum, e ſtatione.* add. Iid.

n) á ſkipit (ex correctione A. Magnaei). Gu. || haſſkipid. Hol. quaſi in navi non ad fuerint. || haſſkipsbátinn. H.

o) Haec omitt. Guelf. Hol.

A. C. 915 vedrit var miklu hvaſsara. enn þeir *p*) fengi nockut atgiört. rak ſkipit ifir *q*) til Andakíls. ok þar á eýrar upp. en Egill fór heim til Borgar. Ok er menn urdu varer vid *) bragd *r*) þat er Egill hafdi giört. þá lauſtudu þat fleſter. han ſagdi *s*) at han ſkylldi ſkamt til láta at gera Þórólfi meira ſkada ok *t*) ſpellvirki. ef han villdi eigi **) flytia hann í brott. En þá áttu menn hlut *u*) at milli þeirra. ok kom ſva at lyktum. at Þórólfr tók vid Agli. ok *x*) fór han utan med honum um ſumarit. Þegar Þórólfr kom til ſkips. *y*) þá er han hafdi tekit vid exi þeirri er Skallagrímr hafdi fengit í hendr honum. þá kaſtadi han exinni fyri bord á diúpi. ſva at hon kom ecki upp ſídan. Þórólfr fór

mentia omnes eorum conatus (ad ſiſtendam navis fugam) irritos reddebat; navis ad Andakilum *trajecta, ibique in oras expulſa eſt. Egillus ad Borgam ſe retulit: qui, cum facinus ejus innoteſceret, idque plerique vituperarent, pronuntiabat, breve ſe ſpatium intermiſſurum, quin majore Thorolfum damno & maleficio multaret, ſi ſe asportare recuſaret. Tum nonnullis inter eos ſe interponentibus, res eò tandem perducta eſt, ut Thorolfus Egillum (convectorem) admitteret: & hic illum peregre ſequeretur, aeſtate eádem. Thorolfus, ut acceperat traditam á Skallagrimo ſecurim, navimque conſcenderat, in profundum eam abjecit, ut exinde non appareret. Sic iter deſtinatum ingreſſus, curſuque*

---

p) giæti neitt. Jör.

q) í Andakíl. Guelf. Hol. || Andakyl, *praeter Andakylum acta.* J.

*) brögd, *facinora* (doli) *innoteſcerent.* Hol.

r) Egils. Þá kvez han mundu brátt gera þeim mein (meira). ef þeir flytti hann æi á brutt (braut), *ejus, dixit ſe brevi illos incommodo (majori) affecturum, ſi non asportarent ſe.* Guelf. Hol. J.

s) at ſkamt ſkylldi til þeſs. er han gerdi Þór. &c. *breve futurum intervallum, donec.* Jör.

t) ſpillvirki. L. M. R. ſpiöllvirki. K.

**) ſætia, vel, færia. Membr. c.

u) í millum. Jör. || at med þeim brædrum. Guelf. Hol.

x) fóro utan um ſumarit. ok greiddiz þeim val. ok komo at Haurdalandi, *abibant peregre illa aeſtate, curſuque uſi expedito, ad Hördiam advecti ſunt.* Ita haec contrahunt, nec ullam ſecuris mentionem faciunt, Guelf. Hol. Sed Jörund. hic repetunt, quae ſupra memorata, de ſecuri *Hurdaſis* detracta, & Thorolfo tradita. Differunt autem a Textu, in eo, quod Thorolfum *tum demum projeciſſe ſecurim,* tradant, *cum altum fuerit ingreſſus* (ok er han kom í haf kaſtar han öxinni utanborz).

y) ok han hafdi &c. L. M. R.

fór ferdar sinnar um sumarit. ok greiddiz vel um hafit. ok komu utan at Hördalandi. z) stefner Þórólfr þegar nordr til Sogns. en þar höfdu þau tídindi vordit um vetrinn. at Bryniólfr hafdi andaz þ) af sótt. en syner hans höfdu skipt arfi. hafdi Þórdr Aurland æ) bæ þann er fadir hans hafdi búit á. hafdi han gerz konúngi handgenginn. ok *a*) giörz lendr madr. Dóttir Þórdar het *) Rannveig. modir þeirra Þórdar ok *b*) Helga. *c*) Þórdr var fadir Rannveigar. modur Ingirídar er átti Óláfr konúngr. Helgi var fadir Bryniólfs. faudur þeirra Serks or Sogni ok Sveins.

41. CAP.

AF BIRNI.

Biörn hlaut annan bústad gódan ok virdiligan. giördiz han ecki handgenginn kon-

que per altum expedito usus, ex Oceano ad Hördiam accessit, indeque statim, ad Sognum boream versus cursum intendit. Ibi vero acciderat hyeme praegressa, ut Bryniolfus ex morbo obiret: filii autem ipsius haereditatem inter se partiti erant; Thordus Örlandum obtinuit sedem paternam: is regis ministerio se addixerat, praefectusque provincialis erat factus. Filia Thordi erat Rannveiga (domus voluptas), Thordi & Helgii mater; hic Thordus pater erat Rannveigae, matris Ingiridae, quam in conjugio habuit Olaus †) rex. Helgius procreavit Bryniolfum, Serki de Sogno, & Sveinis patrem. A.C. 915.

CAP. XLI.

DE BIÖRNO.

Biörnus aliam sedem, commodam & honestam, sortitus, regis ad ministerium se non

z) Þórólfr lagdi skipi sínu inn í Sogn, & *navi Sognum ingressus est.* Jör.

þ) úr sótt. Jör.

æ) En Biörn hlaut annan bústad gódan. han var kalladr Biörn haulldr. Haec ex initio Capitis sequentis hic subnectunt Gu. Hol. omnibus quae sequuntur exclusis.

a) var nú. Jör.

*) Ranveig L. M. R. Rannveg B. F.

b) Helgu. ex Jörund. A.

c) ok Ingigerdar er átti &c. & *Ingigerdae, quam* &c. Jör. qui & de Helgii liberis tacent.

†) *Temporum ratio monet, ut intelligatur Olaus, Magni Nudipedis filius: nisi forsan mulier concubina fuit Olai* tranquilli. *Serkus de Sogno numeratur inter viros principes, qui expeditionem, illam ultimam, & fatalem, cum Magno Nudipede obierunt.* (*in* Hryggiarstycki).

A. C. 915 búi hans. hafdi han ſkulldaheimtur. ok var fehirdir *r*). Aulver var af æſku alldri. ok þó *s*) madr hinn hreſsaſti. Sva bar til. at Aulvir átti heimanferd at heimta *t*) landſkyldir Þóris. þær er eptir höfdu ſtadit um várit. hafdi han ródrar *u*) feriu. ok voro þar á *x*) xij húskarlar Þóris. *y*) Þá tók Egill at hreſsaz. ok reis han þá upp. honum þótti þá geraz daufligt heima. er alþýda manna var á brott farin. kom han at máli vid Aulvi. *z*) ok ſagdi at han villdi fara med honum. Þ) en Aulvi þótti eigi gódum *æ*) lidsmanni ofaukit. þvíat *a*) ſkipkoſtr var ærinn. rez Egill til ferdar þeirrar. Egill hafdi vapn ſín. ſverd ok keſiu *b*) ok búklara. Fara þeir ferdar ſinnar er þeir voro búner. ok fengu vedrabálk hardan. hvauſs

illum praeerat, debitorum idem exactor, & pecuniae diſpenſator. Is jam exceſſerat florem aetatis, ſed vigebat adhuc, ut qui optime. Incidit, ut domo abeundum eſſet Olveri, ad cogendum canones á verè praegreſſo reſiduos, utebatur vero lintre actuario, quem ducebant domeſtici Thoreris XII. Tunc Egillus ex morbo caepit convaleſcere, & lecto ſurrexit. Hic triſte ſilentium domi ortum ſentiens, pleraque digreſſa familia, interpellat Ölverem, & ſe cum eo proficiſci velle ſignificat: Ölver bonum ſocium non putabat eſſe ſupervacaneum, ſed commeatus nauticus ſatis ſuppetebat (navis ſatis capax erat). Itaque Egillus iter aggreditur, habens arma ſua, gladium, gaeſum, & parmam. Ubi accincti erant, in viam ſe dabant; ſaevamque nacti hyemem, ventos impetuoſos & in-

com-

heimtur &c. Guelf. Hol. Et ſane, inter *ro* forſtiori, & rádamadr, non ſatis apparet, quid ſit diſcriminis.

r) hans, add. Iid. Jör.

s) hreſs vel, *bene vegetus*. Jör. Nihil de aetate aut vigore ejus ſciunt Guelf. Hol. J.

t) landzſkulldir (landſkulldir). Gu. Hol. Jör. Omiſſo mox, þær er &c.

u) ſkútu. Guelf. Hol. J.

x) fiö menn, *VII*. Jör.

y) Agli batnar ſóttar þegar er þeir Þórólfr voro á bruttu. — *Thorolfo vixdum digreſſo.* Guelf. Hol. excluſis, que mox de triſtitia domeſtica habentur.

z) at han vill fara &c. Jör. || at han mundi, *quod decreviſſet proficiſci* &c. Guelf. Hol.

Þ) ok þeir tóko vid honum. ok ferr Egill med þeim. han hafdi ok vapn ſín öll, *& admiſerunt illum, & abiit cum illis, & habuit quoque panoplian ſuam.* Ita ſatis jejune. Guelf. Hol.

æ) dreng. Jör.

a) ſkipskoſtr. M. R. Sed haec á Jör. Guelf. Hol. J. abſunt.

b) hiálm ok ſkiölld, *galeam & ſcutum*. Jör.

e) hvauſs vedr ok óhagſtæd. en þeir ſóktu ferdina *d*) knáliga. tóko ródrar leidi *e*). Sva bar til *f*) ferd þeirra. at þeir komu aptan dags til *g*) Atla eyiar. ok lögdu þar at landi. En þar var í eyiunni *h*) ſkamt upp bú mikit er átti Eiríkr konúngr. en þar rad fyri madr ſá er *i*) Fárdr het. han var kalladr Atleyiar Fárdr. *k*) ok var ſýſlumadr *l*) mikill ok ſtarfsmadr gódr. ecki var han kynſtórr madr. en kærr miög Eiríki konúngi ok Gunnhilldi drottníngu. Þeir Aulver *m*) drógu upp ſkip ſitt úr flædarmál. gengu ſidan til *n*) bæiar ok hittu Fárd úti. ok ſogdu honum um ferd ſína. *o*) ſva þat at þeir vilddu þar vera um nóttina. Bárdr ſá at þeir voro vátir miög. ok fylgdi han þeim til *p*) elldahúſs nockurs. var þat brott frá ödrum húſum. han

commodos, curſum remigio inchoatum acriter urgebant. Ita de ipſorum itinere erat comparatum, ut veſpere diei, ad Atleyiam ſuccedentes, navem ibi appellerent: In hac inſula, parvo ab littore intervallo erat praedium magnum, quod rex Eiricus poſſidebat; huic villicus Bardus nomine praeerat, vulgo Bardus Atleyenſis *appellatus, vir negotioſus, & gnavus (in rebus gerendis), loco natus ignobili, ſed Eirico regi, & Gunnhilldae reginae, in paucis charus. Ölver & ſocii ipſius, ſubducta ex aeſtuario navi, egreſſi ad praedium, Bardum foris offendunt, de itinere ſuo ipſi indicant, & quod apud eum cuperent pernoctare. Bardus qui permadidos eſſe cerneret, duxit eos ad vaporarium quoddam, ſejunctum á ceteris aedibus; ibi* A.C. 915.

Cc 2 *largum*

e) Haec in Ceteris vacant.

d) vel. Guelf.

e) ok höfdu miög innan váátt, *& navigio intus vehementer humido utebantur*, ɔ: *illuvie (inundatione) marina laborabant*. Guelf. addunt. Pro quo ex Hol. Mbr. b. G. N. exhibent: hafdi miög innan verit, quod ſenſu caret. Sed H. höfdu miög innan vedrid, *vento, maxime ab interioribus flante, laborabant*

f) um ferd. Guelf. Hol. Sed Jör. omitt.

g) Atleyar. Jör.

h) ſkamt upp. ignorant Ceteri.

i) Bardr. K. M. R. quaſi *barbe*.

k) han var ſyſlumadr Eir. kóngs, *procurator Regis Eir.* Sc. poſſeſſionum ejus; nam adminiſtratio tributorum, penes LENDA MENN, ɔ: praefectos provinciales erat. Guelf. Hol. Jör. J.

l) mikill. deeſt in L.

m) ſettu upp ſkipit. Guelf. Hol. Jör.

n) bæarins. Guelf.

o) ok þeir villdu &c. Iid. Hol. J.

p) elldaſkála. var þat &c. (in qua conſtructione Syllepſis eſt, an Ellipſis? & ſubauditur, hús, *domus*). Iid.

A.C 915. han let gera *q*) elld mikinn fyri þeim. ok *r*) voro þar þurkut klædi þeirra. En er *s*) þeir höfdu tekit klædi sín. þá kom Bárdr þar. Nú munu ver. seger han. setia ydr bord. ek veit at ydr mun vera *t*) títt at sofa. *u*) þer erut menn móder af *x*) vási. Aulvi líkadi þat vel. *y*) Síðan var sett bord. ok gefinn þeim matr. braud ok smiör. *z*) ok setter fram skyraskar stórer. Bárdr mællti. harmr er þat nú mikill. er aul er ecki inni. þ) þat er ek mega ydr fagna. sem ek villda. verdi þer nú at biargaz vit slíkt sem til er. *æ*) Þeir Aulver voro þystir miök. ok supu skyrit. Síðan let Bárdr bera *a*) inn afr. ok drucku þeir *b*) þat *c*). Fúss munda

largum ignem in usum ipsorum fieri jussit; ad quem siccata vestimenta, cum induissent, Bardus adveniens, nunc, ait, caenam vobis apponemus: scio vos somnum desiderare homines marina fessos illuvie. Ölver hoc approbabat: Tum mensa collocata, cibus praebitus panis cum butyro, & schistum in finis appositum. Bardus fatur; vehementer dolendum est; quod nihil suppetit cerevisiae, quâ vos accipere queam, sic ut opto; nunc utamini oportet tali, quale ad manum est: Ölver & socii ipsius, ut qui vehementer sitirent, schistum sorbebant. Deinde Bardus introferri jussit sorbitionem avenaceam, hanc etiam bibebant. Bardus interpellat: lubens

q) ellda stóra. Jör.

r) þurka kl. þeirra. þá mælti Bárdr. nú munum &c. *& siccari* &c. *tunc ait*. Gu. Hol. J.

s) þurr voro klædi þeirra. ok þeir voro klæddir. Jör.

t) mál, *tempus esse ut quiescatis*. Jör. || ant, *maturata vobis quiete opus esse*. Guelf. Hol. || brátt. L.

u) er þer erut módir, *quoniam defessi estis*. Guelf. Hol.

x) vosi. Jör. K. L. M. R.

y) voro þá bord sett. Jör. mox, þeim. omitt. Guelf. Hol.

z) ok settir hiá. Iid. || síðan voro settir fram, *deinde* &c. Jör.

þ) at ek. Iid. Gu. Hol. || þat vel megi &c. J.

æ) feinguz þeir um fast. ok voro þystir &c. *magno fervore* (impetu) *vescebantur*. Guelf. Hol. J.

a) at þeim (til þeirra) afra. Guelf. Jör. Hol. praeter Membr. b. quae habet arfura: Voci mihi incognitae, ex conjectura hunc sensum adsignavi, quem adeo nemini obtrudi vole. || inn aptr, *rursus introferri*, sc. schistum. E. K. L. M. R. || inn adra, *alia*, sc. sina schisti. J.

b) hann. Guelf. Hol. Jör. || þá. J.

c) Huc addunt Mbr. Kálf. & C. ok þá enn enn eptir lagar. Videndum, an *Lagarr* fuerit

da ek. kvad Bárdr. at *d*) gefa ydr betra dryck ef til væri. hálm ſkorti þar eigi inni. bad han þá *e*) þar nidrleggiaz til ſvefns.

44. CAP.

DRÁP BÁRDAR.

Eiríkr konúngr ok Gunnhilldr komu þat ſama kvelld í Atleý. ok hafdi Bárdr *f*) búit þar veizlu móti honum. ok ſkylldi þar vera Díſa blót. var þar veizla hin bezta. ok dryckia mikil inni í ſtufunni. Konúngr ſpurdi hvar Bárdr veri *g*) er ek ſe hann hvergi. *h*) Madr ſeger. Bárdr er úti. ok greider fyri geſtum ſínum. Hverir ero geſtir þeir. ſegir konúngr. *i*) er han lætr ſer *k*) þat ſkylldara enn vera her inni hiá oſs. Madrinn ſagdi honum. at þar voro komner *l*) húskarlar Þóris herſiſs. Konúngr mællti. *m*) gángi epter þeim

lubens vobis darem potum meliorem, ſi is praeſto foret. Satis in domo erat ſtipulae; Bardus juſſit, ut ibi ad quietem recumberent. A.C. 915.

CAP. XLIV.

CAEDES BARDI.

Hac eadem veſpera, rex Eiricus, & Gunnhillda in Atleyiam venerunt. Bardus epulas regi praeparaverat: erat vero Dearum ſacrum ibi celebrandum: convivium lautiſſimum, & larga poculorum invitatio in triclinio intus obtinebat. Rex interrogat; ubi Bardus, nam eum nusquam conſpicio? reſpondit neſcio quis; Bardus foris eſt, & advenis ſuis neceſſaria ſuppeditat. Ecqui ſunt advenae iſti, pergit rex, quorum officia praevertit meo miniſterio? homo dicit veniſſe eò Thoreris Ducis operarios. Rex fatur; feſtinato ad eos aliquis, & huc intro voca-

fuerit genus quoddam potionis apud antiquos, cujus nomen cum uſu dudum obſoleverit. Si vero ſcribatur una voce, *eptirlagar*. poſſit denotare *ſedimenta cereviſiae*. Quicquid ſit, vocula *enn* vitio librarii bis poſita eſt. Horum loco K. L. M. R. exhibent, ok lógudu, *& conſumebant*.

d) fá, mox omiſſo dryck. Guelf. Hol. J.

e) leggiazt. Iid.

f) búit þeim veizlu, *illis* &c. Iid.

g) er han ſæi hann æi, *quod eum non conſpiceret*. Guelf. || ek ſe h. ecki, *eum nullus conſpicio*. J.

h) honum var ſagt. at han tók vit geſtum, *illi reſpondetur; Bardum hoſpitibus accipiendis vacare*. Guelf. Hol.

i) at. Guelf.

k) þat. omitt. Iid. Jör. || vid ſkylldara. H.

l) menn, *homines*, v. *famulos*. Guelf. Hol. J.

m) gángit. Hol. Jör.

A.C. 915 *n*) þeim ſem *o*) tídaſt. ok kalli þá inn híngat. *p*) ok var gert. ſagt at konúngr vill hitta þá. Sídan gánga þeir *q*). fagnadi konúngr *r*) vel Aulvi. ok bad hann ſitia *s*) gagnvert ſer í aundvegi. ok *t*) þar faurunauta hans utar frá. þeir gerdu *u*) ſva. ſat Egill næſtr Aulvi. Sídan var þeim borit aul at drecka. *x*) Fórro *y*) minni mörg. ok ſkylldi **) horn drecka í minni *z*) hvert. En er áleid þ) um kvelldit. þá kom ſva at faurunautar *æ*) Aulvis gerduz margir ófærir. ſumer *a*) ſpió þar inni í ſtufunni. en ſumer komuz út fyri *b*) dyrr. Bárdr geck þá *c*) faſt *d*) at bera þeim dryck. þá tók Egili vid horni því. er Bárdr *e*) hafdi

vocato. Ita factum, dictumque, regem eos velle (convenire): ambulant (ad triclinium). Rex Ölverem hilariter acceptum, in ſede primaria, adverſum ſe jubet conſidere, atque comites infra ipſum. Dicto audiunt; Egillus proximus ſedet Ölveri. Deinde ad bibendum opportatur iis cereviſia: multa circumferuntur pocula mnemonica: quôvis poculo cornu cereviſiae exhauriendum erat. Procedente veſpere, eo ventum eſt, ut multi comitum Ölveris, potionibus ſuccumbentes, partim in ipſo intus vomerent triclinio; quidam aegre foras exire poſſent. Tum vero Bardus ipſe gnaviter iis offerebat pocula. Egillus datum Ölveri cornu accepit, eduxit-

n) honum, *arceſſite illum*, ſc. Bardum. Guelf. Hol.

o) ſkiótaz. Jör.

p) ſo. Jör.

q) inn, *intro*. add. Guelf. Hol. J.

r) þeim vel. ok mælti at Aulfer ſkylldi ſitia &c. *illos accipit, & Aulverem jubet* &c. Guelf. Hol.

s) gagnvart. Plerique.

t) þeir förunautar þíner. Jör.

u) ſem kórgr baud. Jör.

x) ita Membr. ne quis mea inſcitia aut affectatione factum autumet. fóro, Ceteri ferè.

y) minni miök fram. ok ſkylldi af hornum drecka, *increbeſcebant pocula mnem.. & in (ex) cornubus erat potandum.* Gu. Hol. J. || fór mörg minni fram, *comiſſatio, inter multa pocula mnem. proceſſit.* Jör.

*) drecka. omitt. Jör.

z) hveriu. Jör.

þ) um. omitt. Guelf. Hol. J.

æ) Aulfers. Iid.

a) ſpión. Hol. J. K. L. || ſpídu. ſpydu. Jör. R. || ſpádu. M.

b) dyrnar. Jör.

c) at. ok gaf þeim dryckinn, *accedens, dedit iis pocula.* Guelf.

d) ad birla, *acriter inſiſtebat propinare* Jör.

e) bar. Jör. gaf. Hol. S. gat. ex Guelf. D. ſenſu eodem, & notando quidem; nam hic uſus verbi protritus non eſt.

di fingit Aulvi. ok drack af. Bárdr *f*) ſagdi at hann þyſti miök. ok færdi honum þegar *g*) hornit fullt. ok bad hann *h*) afdrecka. Egill tók vid horninu. ok qvad víſu.

eduxitque; Bardus vehementer ſitire eum dicens, ſimul cornu plenum affert, hortatus ut evacuaret. Egillus cornu accipiens cecinit; A.C. 915.

Saugdut *i*) ſverri ſlagdi
k) Suml *l*) eklu þer kumla,
m) Því tel ek *n*) bliótr, *o*) þar er *p*) bletud,
q) Bragdvíſan þik, *r*) díſir.
s) Leyndut *t*) allz til ílla

†) *Dixiſtis, homo inhumaniſſime!*
Cereviſiam deeſſe,
Ideo te aſtutum pronuntio, ſacrificule!
Ubi (quod) deabus tumulatis ſacrificáſtis,
Vos Barde nimis maligne celáſtis

Ókunna

Acer-

f) ſá, *videns.* Guelf. Hol. J.
g) horn. Iid. Jör.
h) drecka, *biberet.* Jör.
**)* ſægott. Jör.
i) ſverdi (ſverir) flagda. Iid. Hol. J. || ſveri L. ſneri M. R. ſverti C. E.
k) ſumbl ek þvætti kumbla. Hol. in Guelf. vacat, ek þvætti, & ſane nihil huc facere videtur, ſive *lavare* ſignificet, ſive *blaterare.*
l) Ita Jörund. Ekkiu Membr. Kálf. Comice; *dixiſti te viduam eſſe cereviſiae* ɔ: inopem. Poteſt tamen legi ekkin, pro eingin, Numero plur. Genere Neutr. *nullas cereviſias.* || ecki, *nihil.* E. K. L. M. R. eckir C. || ok þvætti. ex emendatione A. Magnaei in A. forte óþvætti, *impuram, ſordidam*, cereviſiam: v. ſi ad Bardum referre mavis; *bump impure!* tum vero ſumbl pro *gerris* accipi poſſet: ut ſit, *nugis eſſutiſti.*
m) þer. G.
n) biiótt. Kálf. forte pro blítt, *blande.* Veteres unam *I* duram pro *u* interdum ſubſtituerunt, & vice verſa: ſic Eyvindus Skálldaſpillir, vilia ek hlíð at hárs lidi (hlíd pro hliód), *ſilentium poſtulo carmini.* Tum vero liquet τὸ *bliótr* ad verbum *ſaugdut* pertinere. || blótt. L. || briótr. Jör. unde Kumlabriótr, *effractor* (violator) *tumulorum*, convitium; quo & Kormakus in quendam uſus eſt.
o) ef N. þá Jör.
p) blektud Jör. quod peccat in Conſonantiam metricam. blótud L. blettud K.
q) bragd víſann (víſan), duobus vocabulis. Jör. M. R. || bragvíſir ſtik (ſtig) Hol. H. || bragd víſar. A. ex Correctione Arnae Magnaei.
r) díſit (dyſid). K. M. R.
s) leynduzt, *occulte aggreſſus es.* Hol. || budúſt. Jör.
t) als, forte pro áls, *alvei.* R. Sic completa exiſtit appellatio *nauſarum*, álsrunna.
†) *Ita Dominus Pauli vertit; ſed quinam dixiſti, celaſti &c.? mendacium enim & fallacia, ſolitus Bardi erant: nihil tamen muto.*

A.C. 915.

Ókunna *u*) þer runna,
Illt hafit *x*) bragd of brugdit,
y) Bárudr hugar *z*) fári.
Bárdr

Acerbitatem animi
Viros ignotos;
Malam ſtropham nexuiſtis.
Bardus

u) her til. J.

**)* allt — afbrugdit, *penitus mutaviſtis vultum*, v. *perſonam.* E. K. L. M. R.

x) brygd Hol. & ita Arnas Magnaeus in A. emendavit.

y) barudar L. M. barudigr J. bárut Jör.

z) Ita Jör. & ex Guelf. melior D. || fari Hol. L. M. R. Eam lectionem amplexus eſt Dnus. Pauli, & hugar fari vertit, *animo.*

Ordo prioris partis Carminis. Þer 1) ſverri flagdi ſaugdut 2) ſuml 3) eklu. Því tel ek þik bragdvíſan 4) bliótr, þar 5) er bletud 6) kumla Díſir.

1) SVERRI *notionem habet* gravitatis, SVERTI nigritiei, SNERRI pugnae, rixae &c. Flagdi *Vocativus m. g. quaſi* gigantem *dicas. G. Pauli.* Flagdi *m. g. inauditum eſt, itaque dicendum, poëtam hic, per neceſſitatem, Figura Paragoge eſſe uſum. Sed τὸ* flagdi *etiam poteſt eſſe Ablativus modi, & fallaciam ſignificare: nam* FORAD (forrád) *vocatur* mulier gigas, *at* FORAD *eſt* fallacia. *Sic verterim* SVERRI (SVERI, SNERI) FLAGDI, atroci (jurejurando firmatâ, intricatâ) fallacia. *Dnus. Pauli verterat, per* vir contemte, *l.* peſſime.

2) SUML, cereviſia, *& latius* quilibet potus convivalis *inebrians; a* SVÍMA, *i. e.* vertigine: *ductum videtur a verbo*, at SVEIMA, nare, urinari; *talis eſt* SIÓ-RIDA (vertigo marina) *inaſſuetorum: ſed hic peritorum atque experiorum teſtimonio opus. G. Pauli. Mihi videbatur* ſuml *cognatum eſſe Latinorum* ſymbolo, *ſive adeo Graecorum* συμβάλλω, *& ſignificare proprie coenam (comiſſationem) collatitiam, quam priſci ſeptentrionales* ſkytníng, *&* ſamburdar öl *vocarunt. Deinde, per metonymiam, de cereviſia, vel quovis potu conviviali dictum eſſe. Vir priſcae linguae callentiſſimus, Beat. Eggerbardus Olavius vocem expoſuit per* dryckiu ſamſæti, *conſeſſum potantium, & a verbo*, at ſamla *vel* ſafna, *colligere, derivavit.*

3) EKLA *defectus, penuria. Hálfſk. S.* Eru ei af EKLU elldar kyndir, *i. e.* non *parce* nutriuntur ignes. *Vox hodieque ſatis uſitata. Dučla autem videtur ab* ökla; *talaris quippe aqua minime profunda aut copioſa. G. Pauli.*

4) *Eſt Vocandi Caſus, poterat vero & jungi cum τῷ* kumla, *qu. dic.* caſarum ſacrificule ɔ: *viliſſime! Dom. Pauli malebat* bliót *in Accuſativo, ſed invitis libris.*

5) ER *poteſt eſſe, pro* þer, *vos; German.* ihr. BLETUT *praeteritum Indicat. 2 perſ. pl. num.* BLETU GOD, deos adorarunt, *diis fecerunt; apud Brandum epiſcopum aliquando u. f. legi: Praeſens Indicat. eſt* EK BLÆT, *quemadmodum* læt, græt, *quorum praeterita*, let, gret. *Et quemadmodum ex iis Subſtantiva* læti, græti, *ita & hinc* BLÆTI (*nunc* bílæti), idolum, *cultus religioſi objectum;*

(*Imo

Bárdr bad hann drecka ok hætta þ) flimtun þeirri. Egill drack æ) full hvert er at

Bardus juſſit illum potare, & á tali cavillatione ceſſare. Deinceps Egillus quodvis poculum A.C. 915.

(**Imo & ipſum* ſacrificium, *vel* victima. VOLSA ÞÁTTR *in* CODICE FLAEVENSI: þigg þu maurnir þetta BLÆTI — *hanc accipe* victimam.) *unde Germ.* Bild, *& Dan* Billede. *Hinc &* BLIÓTR, ſacrorum miniſter, antiſtes, ſacrificus; *ut á* nyt, þyt, þryt, niótr, þiótr, þriótr. *Puto autem verbum* EK BLÆT *nihil aliud eſſe quam* læt, *per Prosthеſin* (*ut* blíſa, liſa *apud Hypnoneſium*) ɔ: amitto, *& hinc*, pecudem macto: *Inde* BLÓT *tum ſacrificium, tum idolum, & alia forma* blæti, *ex quo verbum* at blóta, *ſacrificare. Huc refero* at bleſſa, *quaſi* bletſa (*A. S.* bletſian *apud Hypnoneſ.*), *id eſt, cultum praeſtare, & inde, ob cultum praeſtitum alteri benefacere. G. Pauli. Haec egregie ſane vir doctus. Videndum tamen, numne verbum* AT BLÓTA, *idem ſit cum τῶ* at BLEYTA, mollire, placare? *certe Deos ſibi propitios reddere finis ſacrificiorum erat.* (*Permutatio autem Vocalis* o, *& Diphtongi* ey, *non eſt rara*). *Sin hoc minus adriſerit, porro videndum; anne, cum conſtet, ſacrificia tantummodo cruenta apud veteres ſeptentrionales obtinuiſſe, origo vocabuli in τῶ* blód, *ſangvis, German.* Blut, *quaerenda ſit? Haec Etymologia vetus & vulgata, mihi non videtur, adeo temere, ſine omnibus argumentis, explodi poſſe. Adſcribam dicterium Olai Tryggvini in Suecos idololatras* (*ex egregio Fragmento Membr.* 309. *in 4to bibliotb. Magn.*): kríngara mun Svíum at ſleykia um BLÓÐBOLLA ſína &c. *i. e.* lepidius procedet Suecis, PATELLAS ſuas SACRIFICALES obligurire, quam &c. *Hic Impreſſa, multo illa corruptior, habet* blótbolla.

6) KUML, *cumulus, b. l. tumulus. cf.* Grógalldr. *G. Pauli.*

Ordo poſterioris. Þer 1) Bárudr leyndut allz til ílla hugar 2) fári ókunna runna. Illt hafit 3) bragd ofbrugdit.

1) BARUDR *epentheſis pro* Bardr, *quod ex* bard ɔ: *barba, quaſi* barbatus; *vel etiam modo inverſo, ut* BARDR *contractum habeatur ex* barvidr, *b. e.* bar-vidr, *arbor frondens: Sicut* miöt-udr *in* Völuſpá, *idem eſt quod* miöt-vidr ɔ: midvidr. *G. Pauli. Si* Bárúdr *legatur, poteſt deduci ex* bára, *unda, &* úd, *animus, & verti, aeſtuans animo* ɔ: ſaeviens; *meuri poëtae ſatis congruenter.*

2) FÁR *proprie eſt* periculum, *Metonym.* clades, *& in ſpecie* lues animalium. *Ad animum translatum,* iracundiam, *cum* nocendi ſtudio *conjunctam denotat. Hinc* fárſkapir (*neſcio ubi mihi lectum*) *irae atroces, odium vatinianum.* Fárirdi, *maledicta atrocia.*

3) BRAGD, *& verbum*, ek bregd *variè ſignificant:* celeris *autem* factionis (*qualis ſaepe eſt luctantium*) *primaria videtur notio, unde &* bragd *ſaepe* fraudem *notat: nec forte aliunde Lat. fraus* (*fraudes, ut plebs, plebes*) *Genit. fraudis, per ectbliþſin τῶ g. l.* fraus, prettr. (**quorum cognatio veriſimilior*

A.C. 915.

Dreckum veig *u*) ſem vilium
Vel *x*) glýiadra *y*) Þýgia,
z) Vitum Þ) hve oſs *æ*) of *a*) eiri
Aul *b*) Þat er Bárdr *c*) of *d*) ſigndi.
e) Hornit ſprack *f*) í midiu. en dryckrinn fór

Bibamus potum pro lubitu
Probe 3) *exhilaratorum ſervitiorum;*
Exploremus ut nobis 4) *commodet*
Cereviſia, quam Bardus 5) *incantavit.*
Tunc medium cornu diſruptum, potus in ſtra-

r) ſlóda O. rótum Jör. quod poteſt ſignificare *cordicitus:* ut innuat, formulam ſuam incantatoriam ſerió eſſe conceptam; vel, FEI. EK RÓTUM, *alte inſculpo.* Utrumvis adſumatur, óDS valet *incantationis.*

u) ef, *ſi*, ſc. volumus explorare Membr. b.

x) glíadr (glíadir), *hilares, alacres.* Jör. || ſkyandra Hol. ſkyadra. O. quodſi VEL ante pro *fraude* accipiatur, ſenſus erit, *fraudes tegentium* (*ſubdolorum*). || okkadra K. L. M. R. blydadra E. J. Utrumque ſenſu caret.

y) Þía Jör. Þyia Guelf. Þya Hol. O. || hreggia J. Þeyia K. L. M. R.

z) vita. Guelf. Hol. Jör. *ſcire.*

Þ) ef oſs vili eira. *ſi nobis voluerit* eſſe ſalutaris. Jörund.

æ) af. Hol. K. L. M. R.

a) vari, *permaneas, perduret.* J. || eyri ſcribunt pluſculi, ſed deterioris notae.

b) Þeſs K. L. M. R.

c) um Jör.

d) mækdi, *quam admenſus eſt;* vel, *oratione ſaeravit.* Hol.

1) *Hoc δειχτικῶς intelligendum: applaudit nempe ſibi, quod verba inſculpſerit magnam vim habitura. Ordo autem verborum in hoc Diſticho talis eſt:* Þau ord vel ek til óds dyrs eyrna vidar rota, *vel*, Þau óds ord (*i. e. verba magica*) vel ek til dyrs &c.

2) óDS DYRS EYRNA VIDR, arbor auricularis ferae, *cornu, prope aures natum. Ejus* radix, *pars inferior & latior, quâ bibi olim ſolitum. Vid. Edd. Sn. Fab.* 41. *& Saugu* Þórſt. *Bæiarmagnſ. Iidem ſunt* biúgvidir hauſa *in Krákumálum ſtr.* 25. *non* crania, *ut viſum interpretibus.* Biúgvidr *incurva arbor, &* hauſa biúgvidir *capitum incurvae arbores,* cornua. *G. Pauli.*

3) GLYIADR, *laetus; a* glyr, *riſus. Völuſpá:* Þar ſitr Sígyn, Þeigi, um ſínum ver, vel glyiöd, *i. e. ibi Sigynia adſidet viro ſuo* (*Lokio*), non bene hilaris.

4) EIRI, EIRA, *unum idemque tempus* (*Praeſ. Subj.*) *diverſa forma:* eg eiri, parco, non infeſto, *cum Dativo. Neutr.* quietus ſum, contento animo. *G. Pauli.*

5) *Sed quaeſtio eſt num incantaverit? Malim, quod, in ſpeciem, alicui Deorum conſecrârit, quo majorî ſecuritate biberet Egillus. Vide ſupra diverſ. lect. lit. e.*

e) Vacat in Guelf. Hol. J. usque ad, Þá tók. || Sídan hiellt Egill horninu fram yfir bordit. en hornit ſpr. Þegar í ſundr. *Deinde cornu trans menſam porrexit, id vero ſimul diſſiliit.* Jör.

f) í ſundr. K. L. M. R.

fór nidr í hálm. Þá tók at lída at Aulvi *). Þá stód Egill upp. *g*) ok tók í hönd Aulvi. ok leiddi hann til dyranna. Egill kastadi *h*) yfirhöfn sinni á vinstri hlid sér. ok hellt á *i*) sverdinu undir skyckiunni. En er þeir kvomu at dyrunum. Þá kom Bárdr *k*) eptir þeim med horn fullt. ok bad þá drecka velsarar minni sitt. Egill *l*) stód í dyrunum. han tók vid horninu ok drack af. han qvad þá vísu.

m) Aul bar mer *n*) þviat Aulvi,
o) Aul giörer *p*) nú faulvan;
q) Atgeira *r*) læt ek *s*) ýra
t) Ýríng *u*) um grön *x*) skýra.

straméntum effusus est. Jamque Ölver *cae-* A.C. 915.
pit elangvere, tum surgens Egillus, manu Ölveris *prehensa, ad fores eum duxit, amiculum in sinistrum latus trajecit, & sub toga gladium manu tenuit: Processerant ad fores, cum Bardus eos consequeretur pleno cum cornu, postulans, ut salutem suam biberent. Egillus consistens in limine, acceptum cornu educit, & carmen accinit;*

Mihi obtulit cerevisiam, nam Ölverem
Cerevisia jam pallidum reddit;
Facio cornuum uri
Pscadem mihi mystacem madefacere.

Aull- Dd 3 *Omnino*

*) Hic incidit lacuna in Membr. a. interea textus potissimum sequitur Guelf. & Hol. propterea quod meliorum Codicum, cum haec vertebam, mihi non erat potestas.

g) Hoc abest a Ceteris.

h) höfdi hans (hans höfdi. L. M. prave) á öxl sér, *fecit eum capite in humerum sibi incumbere.* K. R. Ceteri ignorant.

i) sverdi sínu, sc. apertè. Guelf. Hol. E. J.

k) ok hafdi horn. ok b. Aulfi &c., *cum cornu veniens, postulabat, ut* Ölver *biberet poculum fausti discessus*, v. *valedictorium.* Iid. Vocula, sitt, omissa.

l) stód &c. omitt. Iid. mox, tók vid &c. omitt. K. L. M. R.

m) aulvar (aulbar Guelf. O.) mik, *me inebriat.* Omnes praeter Hol. || aulnar M. R.

n) þad er, *quae.* Iid. K. L. mox, Alvi. K. non male, propter consonantiam semiplenam.

o) ölvi (in Ablat. casu), Ölver *cerevisiâ pallescit.* E. J.

p) miök, *admodum.* Iid. || mik. K. L. M. R.

q) ack geira. Jör. at (ad) geyra. E. J. Hol. ódgeir. O.

r) let. Omnes praeter Guelf. Hol. ek omitt. Jör. *feci* (*fecit*).

s) íra (Ira K. L.) Jör. M. R. || ytra E. J.

t) yrúngs Iid. quod Odini nomen est. iríng Jör. K. L. M. R. || yríngs af mer skyra, *cornuus stillantibus me lustro.* Guelf. Hol.

u) at mer skyrar. E. J. || um grám skyrann (skyran). L. M. R. K.

x) skíra. Jör.

A.C. 915. unni. han lagdi ſverdinu *f*) á Bárdi midium. *g*) ſo blódrefillinn geck út um bakid. *h*) fell Bárdr nidr daudr. *i*) en blód hlióp úr undinni *k*). Þá fell ok Aulver. ok gaus úr honum ſpýia mikil. Egill hlióp út *l*) úr ſtofunni. en *m*) nidamyrkr *) var *n*) á. tók Egill *o*) þegar á rás fra bænum. *p*) En í ſtofunni ſá menn at þeir voro fallner Bárdr ok Aulver. *q*) kom þá konúngr til. ok let bera *r*) til liós. ok ſá þá hvat útt var. *s*) at Aulver lá þar vit-

ita in medium Bardi corpus adegit, ut e tergo exiret cuſpis, Bardoque exanimi cadente ſangvis vulnere efflueret. Eodem momento Ölver collapſus eſt, magno erumpente vomitu. Egillus e triclinio ſe proripiens, nocte prorſus illuni á praedio curſum capeſſivit. Jamque intus animadverſum eſt Bardum Ölveremque cecidiſſe; tum accedens rex lumen afferri jubet; heic apparebat, quo loco res eſſet, nempe amentem jacere Ölverem, Bardum

5) AT RAGNI, *inter incantandum.* Raugn & Regin (*n. pl.*) *dii:* ek ragna, *deos invoco contra quem* (Bárdr dígri í Ol. S. Trygg.) Ragn *incantatio.* Ragn er ſverdit brádeſta (*Run. Worm. Pag.* 96. brádeſta, *pro* brádaſta, *propter metrum*), *maledictio gladiorum acutiſſima. G. Pauli. Wormius id aliter interpretatur,* & Ragn *facit nomen proprium gladii, provocat quidem ad Eddam, ſed fruſtra ut puto, vide eum p.* 99. *Poteſt, ut Wormius in ſcientia Runica magnus fuerit, at lingvam noſtram parum intellexit, itaque ejus interpretationibus non multum, ſed orthographiae minime, fidendum eſt.*

e) brá ſverdinu. Jör.

f) ad, male. Hol. K. L. M. R. || á Bárd midian. E. J. H. recte, ſed vulgatiori conſtructione.

g) ok (í) gegnum hann. fell &c., *ut eum transfigeret.* Guelf. Hol. E. J.

h) hoc vacat in Jör.

i) nú flaut blód. Jör. fell. Guelf. Hol. J. E., *emanaret, erumperet.*

k) ſem von var, *quod credibile erat.* add. Jör.

l) um forſtofu dyrnar, *foribûs atrii.* K. L. M. R.

m) nyda (nyd). M. R. L. perperam.

*) mikit. add. Guelf. Hol.

n) úti. Plerique.

o) rás af bænum. Guelf. Hol.

p) gengu menn út úr ſtofunni. ok ſáu at &c. *Egreſſi triclin. convivae, viderunt* &c. K. L. M. R.

q) ok hugdu (menn fyrſt) at hvör (þeirra) mundi hafa drepit (veigit) annan. (enn af því at dimt var let kóngr bera &c. *creditumque* (primò) *eſt unum occidiſſe alterum; at quoniam obſcurum erat atrium* &c.) Jör. (K. L. M. R.)

r) koluliós, *lampadem:* v. forte, *laternam.* Jör.

s) um Aulvi. at han lá þar í ſpyiu ſinni í óviti, *de Ölvere, nimirum, quod in vomitu ſuo, ſenſu deſtitutus, jaceret.* K. L. M. R.

t) vitlaus. en Bárdr veginn. ok *) flaut í blódi *u*) golf allt. Þá ſpurdi konúngr. hvar ſá *x*) væri hinn mikli madr er meſt *y*) hafdi druckit um kvelldit. Menn ſögdu at han geck *z*) út. **) Leiti at honum. ſegir konúngr. ok látid hann koma til mín. Þá var hans leitad um bæinn. ok fanſt han hvergi. En er þeir komo í elldahús þ). Þá láu þar *æ*) faurunautar Aulvis. Konúngsmenn ſpurdu ef Egill hefdi nockud þar komit. Þeim var ſagt at han hefdi *a*) þar inn hlaupid. ok tekit *b*) vopn ſín. ok út eptir þat. Þeir *c*) ſögdu konúngi. han bad *d*) menn ſína fara ſem *e*) hvatazt. ok taka ſkip öll er voro í eýnni. en í morgin *f*) ſem lióſt er *g*) ſkulu

dum caeſum, pavimentum ſangvine perfluere. Rex interrogat, homo ille magnus ubi eſſet, qui per veſperam plurimum potaſſet? dicunt eum exíſſe. Hunc quaerite, inquit rex, & mihi adducite. Quaeritur totâ domo, at nullibi invenitur: veniunt quaeſitores ad vaporarium: ibi tum cubabant comites Ölveris; ſciſcitantur regii, num quid eò veniſſet Egillus? illi introcurriſſe, ſumtisque armis, ſubitò exiiſſe affirmant. Haec iſti ad regem referunt. Qui quam celerrime abire ſuos, & quicquid navium ſit in inſula intercipere jubet, at craſtino ſtatim diluculo, per- A.C. 915.

s) ſem, *quaſi*, inſerunt Guelf. Hol.

*) flódi. E. J.

u) hans, *ejus*. add. Jör. K. M. R.

x) var K. L. M. R. er E. J.

y) hefer E. J. drack Jör.

z) fram fyri Aulvi, *foras praeiiſſe Ölverem*. Jör. K. L. M. R.

**) Ita Guelf. Ellipſis eſt, & *menn* ſubaudítur. Ceteri fere, leitit.

þ) þad er þeir Aulver höfdu mataz (í) um kvelldit, *ubi Aulver & comites coenaverant*. add. L. M. R. (Jör. K.)

æ) margir — en ſumir láu úti (út) undir húsveggium, *multi comitum — ſed & nonnulli foris ſub parietibus nedium*. add. K. (L. M. R.)

a) víſt komit, *veniſſe utique*. E. J.

b) ofan. add. K. L. M. R. *loco ſuperiori* (ſuſpenſa quae erant) *demtis, detractis*.

c) fóro inn í ſtofu (ſtofuna). ok &c., *in coenaculum reverſi*. add. Iid. Jör.

d) Þá. Guelf. Hol.

e) ſkiótazt Iid. fliótazt J.

f) er Iid.

g) ſkal rannſaka eyna. excluſ. ſeqq. K. L. M. R.

A.C. 915. ſkulu ver rannſaka alla eyna. ok drepa *h*) manninn.

45. CAP.

FLÓTTI EGILS.

Egill fór um nóttina *i*) ok leitadi þar til er ſkip voro. en hvar ſem han kom til ſtrandar. Þá voro þar *k*) allt menn fyri. fór han ſo alla nóttina at han feck ecki ſkip. en er *l*) lýſa tók þá var han ſtaddr á neſi nockuru. han ſá þá eý adra. ok var þar ſund í milli *m*) ok furduliga lángt. Þat vard þá rád hans. at han tók **)* hiálminn. *n*) ſverd. ok ſpiót. ok braut þat af ſkapti. ok ſkaut *o*) því á ſió út. en vapnin *p*) vafdi han í yfirhöfn *q*) ſinni. ok gerdi ſer af *r*) bagga. ok batt *s*) á bak ſer.

perveſtigabimus, ait, inſulam, & hominem morte multabimus.

CAP. XLV.

FUGA EGILLI.

Egillus nocte abiens ſtationes navium petebat, at quácunque parte ad littus devenit, homines (praeſidia) id occupaverant; ita totam noctem pervagatus, uti nullo potiretur navigio, ubi luceſcebat, in lingula quadam conſtitutus erat: inde aliam proſpexit inſulam, vaſtó fretó disjunctam. Tunc hoc ejus extitit conſilium, ut caperet galeam, enſemque & haſtam; abruptum haſtile in mare projiceret, arma vero lacernae involuta, collectaque in faſcem, dorſo illigaret ſuo: ita,

b) hann þá. Guelf. Hol.

i) ok leitadi, vacat in Iisd.

k) Ita Guelf. Hol. Ceteri allſtadar, *ubique*. Illud autem idem valet, per Antimeriam, & dictum eſt ferè, ut hoc Gretteris; vera verd ek *nockr*, alicubi *ſim oportet:* ubi nonnulla exempla állegavi.

l) dagadi ok, *dieſcebat* & &c. inſerunt Jör. K. L. M. R. abundanter.

m) miög, *admodum* longô, v. rectius, latô. Jör.

**)* ſverdit. hiálminn ok keſiuna. ok vopn ſín öll. ok bar í yfirh. ſína, *enſem, caſſidem, & gaeſum, armaque ſua omnia* &c. Jör.

n) ok ſverdit. keſiuna braut han &c., *& enſem, gaeſo abruptum manubrium in* &c. K. L. M. R. || af höfdi ſer. ok braut ſpiótid af &c., *galeam deponeret, haſtile abruptum* &c. E. J.

o) ſkaptinu. K. L. M. R. quod diſtinctius.

p) batt han í bagga í yfirh. ſinni. Iid.

q) ſína. E. J.

r) packa. Jör.

s) milli herda, *inter humeros ſibi.* Iid. K. L. M. R.

ſer. *t*) Þá kaſtar han ſer á ſund. ok letti eigi ſyrri enn han kom til eyiarinnar. hún het Saudeý. Þat *u*) var ecki mikil eý. ok *x*) hríſótt. *y*) fenadr var Þar *z*) margr. naut ok ſaudir. Þ) lá Þat *æ*) til Atleyiar. En er han kom í eyna. vatt han *a*) klædi ſín. Þá var dagr *b*) all-liós ok ſól farin. Eiríkr konúngr let Þegar rannſaka eyna er *c*) lióſt var ordit. ok **)* vard Þat ſeint *d*). er eyin var mikil. ok fanzt Egill eigi. Þá let konúngr fara til annarra eyia. ok leita hans. *e*) Þat var *f*) um kvelldit at xij menn reyru til Saudeyiar. ſkylldu Þeir

ita, natandi propoſito, in mare ſe conjiceret: A. C. 915. *urgebat natationem donec ad inſulam perveniret, Södeyiam nomine, exiguam hanc, & virgultis conſitam, at quae multum haberet pecoris, boum & ovium; attinebat autem id ad Atleyiam. Egreſſus in inſulam, extorſit humorem veſtimentis; tum dies erat illuſtris, & ſol ortus. Rex Eiricus ſimul atque dies illuxerat, inſulam explorari fecit; ea quaeſtio ſerò abſoluta eſt, ut in ſpatioſa inſula; neque homo inventus. Tum rex, ad alias inſulas quaeſitum abiri, curavit. Veſper erat, cum homines XII. Södeyiam remigando petebant,*

t) Sídan geck han á ſund. ok ſynti til &c. *Deinde egreſſus in mare (natationem aggreſſus) pervenit ad* &c. K. L. M. R.

u) er Þ. e. mikit land. en gras (lodit, lodin) ok vída ſkógarrunnar (hrís nockud). *Ea non eſt ſpatioſa, at gramen (copioſum), & virgulta paſſim (virgultorum non nihil,) habet.* M. R. K. L. Jör. At nomen inſulae ignorant.

x) vidi vaxin. E. J.

y) ſo, *ita ut*, inſerit Jör. Sed vocula poſſet jungi τῷ NOCKUD, quod praecedit, quod tum valeret, *haud parum, aliquammultum.*

z) ſtórmargr af nautum ok ſaudum, *permultum* &c. K. L. || ſtórmikill. ok mart (margr). R. M. || MARGR vacat in Hol. NAUT mox vacat in Jör.

Þ) ſem kóngr hafdi til bús ſíns í Atley, *quo rex utebatur ad villam ſuam in Atleyia.* K. L. M. R.

æ) allt til bús &c. *id omne ad villam Atleyiae* &c. Jör.

a) firſt (ſió) ur klædum (fötum) ſínum. ok klæddiz (bióſt um), *primùm — & ſe amicivit.* Jör. K. L. M. R.

b) ordinn injiciunt. K. L. M. R. liósſ habent Guelf. Hol. Jör. *clara, lucida.*

c) lyſa tók, *luceſcebat.* Jör. K. L. M. R.

**)* var. Guelf.

d) giört (add. Jör.) at eyin yrdi könnud (öll rannſökut. Þvíat Atley er mikit land), *ſero effectum eſt, ut explorareturr (univerſa) inſula: (Atleyia nimirum eſt magna regio).* Jör. K. L. M. R.

e) ſíd um kv. reru xij á ſkútu, *ſerò veſpere XII. in celoce* &c. Jör.

f) ſídaſt, *ultimus.* K. L. M. R.

C. A. 915. Þeir leita Egils. *g*) ok áttu at hafa Þadan ſlátrfe *h*) nockut. Egill ſá *i*) ſkipförina til eyiarinnar. **)* lagdiz han Þá nidr í hrís ok *k*) fal ſig. ádr ſkipit kom at landi. Þeir letu iij. menn eptir vid ſkipit. en ix. gengu upp. ok ſkiptu *l*) lidi. fóro iij. í *m*) hveria leit. En er leiti bar á milli ſkips ok Þeirra. Þá ſtód Egill upp. *n*) ok hafdi adr greitt til um vopn ſín. han geck Þvers til ſióarins. ok fram med ſiónum. fundu Þeir eigi fyrr er ſkipſins gættu enn *o*) Egill var kominn at Þeim. han hió Þegar einn banahögg. en annarr tók Þegar á rás. ok var Þar at hlaupa *p*) uppá backa nockurn. Egill hió eptir honum. ok af honum fótinn. en Þridi hlióp á ſkipit út. ok *q*) ſtack vit forkinum. Egill

bant, ad Egillum quaerendum, & pecoris aliquid, ad laniatum, eádem avehendum. Hic aſpicit curſum navis, itaque decumbens inter virgulta, ſeſe abſcondit, antequam navis accederet ad littus. Tres apud navem relicti; novem exeuntes in inſulam, dividunt manum, & in tres partes, terni, ſcrutatum diſcedunt. At ubi locus editior reſpectum iis ad navem interceperat, tum ſurgens Egillus, armis antè expeditis, rectâ ad mare, & ſecundum id, progreditur: Cuſtodes autem navis, nihil advertebant antea, quam Egillus ſupervenerat: Qui unum ſtatim ictu interemit. Alter vero in fugam ſe conjecit: atque ibi in crepidinem quandam erat evadendum; hunc ictu inſectatur Egillus, ac altero truncat pede. Tertius autem in navim excurrens, contum impingit

g) en Þó voro margar eyiar nær, *at multae inſulae erant propiores.* Guelf. Hol.

h) mikit, *multum.* L. M. R.

i) ſkipit er fór til eyiarinnar, *navim quae ferebatur ad inſulam.* Guelf. Hol. Jör.

**)* enn ix gengu upp. ok ſkiptu leitum. Egill hafdi lagdz (lagſt) nidr í hríſit ok falſt — nú gengu Þrír í hveria leit. en Þrír giættu ſkips. *ſed IX egreſſi ſcrutinia dividebant. Egillus decubuerat — & ſe abdiderat — jamque terni aggrediuntur ſcrutinium; at tres cuſtodiebant navem.* Ita implicite haec dant Guelf. Hol.

k) faldizt. K. L. M. R.

l) leitinni, *ſcrutinium* o: *partes* ſcrutinii, v. *ſcrutandas*, diſtribuebant. Iid.

m) hvern ſtad, *quòcunque.* Iid.

n) ok geck til ſkips, *ad navem procedit* (ceteris deſideratis). Guelf. Hol. Jör. E. J.

o) han kom. Jör. K. L. M. R.

p) á brecku nockura, *per clivum quendam.* Guelf. Hol. E. J. in Jör. vacat.

q) ſkaut undan landi, *eam propellit a littore.* K. M. || ſkauſt, male, R. at L. omiſit.

Egill *r*) dró at ſer *s*) ſkipit. ok hlióp han út á *t*) þat. ſkiptuz þeir *u*) litla hríd hö,ggum vid. ádr Egill dráp þenna. ok *x*) rak hann útbyrdiſs. Sídan tók han árar. ok reri *y*) í brott ſkipinu. *z*) fór han þá nótt alla. ok daginn eptir. ok letti eigi fyrr þ) enn han kom til Þóris *æ*) herſis. En *a*) Aulvi ok faurunauta hans let konúngr fara í fridi af þeſsum ſaukum. En þeir menn er í Saudeý voro, *b*) þá voro þeir þar *c*) margar nætr. ok *d*) drápu *e*) fe til matar ſer *f*). tóko *g*) elld ok

pingit (littori); Egillus vero retrahit ad ſe navim, & in eam inſilit: paucis collatis ictibus, hunc quoque interfectum, projecit de navi: mox remis arreptis, ab inſula movit, noctemque, ac diem ſequentem, curſum perrexit; nec deſiit prius quam ad Thorerem Ducem rediiſſet. Ölverem & comites ipſius, rex eá de cauſa in pace dimiſit. Exploratores autem in Södeyia relicti, diu ibi detinebantur, mactatisque in victum pecoribus, excuſſo (ſuſcepto) igne, †) coctionem facie- A.C. 915.

r) tók feſtina. ok, *arrepto retinaculo* &c. add. Iid. Jör.

s) Vocem omitt. Jör. || feſtina, *retinaculum*. Guelf. Hol.

t) ſkipit. Iid.

u) æi leingi. Iid.

x) færdi. K. L. M. R.

y) á brutt. Guelf.

z) ok þá nóttu, *noctem illam* &c. K. L. M. R.

þ) ferd ſinni. add. Iid. Jör.

æ) herſirs D. ſive Guelferbytanus accuratior.

a) Aulver ok þeir förunautar voro fyrſt at öngvo færir. en þegar þeir hreſtuſt leitudu þeir heim let k. &c. *At Ölver, & comites, primum omnino impares erant eundo. Ubi autem reſiciebantur, iter inſtituebant domum: eos rex* &c. K. L. M. R.

b) Ita Guelf. Ceteri voculas ÞA, & ÞEIR, perperam ejiciunt; quae non ſine gratia hic abundant: & prior quidem neceſſaria fuit, ne duo τὰ voro inter ſe colliderentur.

c) nockorar, *aliquamdiu*. Plerique.

d) ſlátrudu L.

e) fenad K. M. R.

f) til þeſs er adrir menn kvomo. ok færdu þá í brutt, *exſpectabant, donec homines alii, (fortè) accedentes* (ad inſulam), *inde illos avehebant*. Jör. Ignorant vero omnia, quae de ignibus ſequuntur; *tóku elld*, ignorant quoque K. L. M. R.

g) ſer, injic. E. J.

†) *Sine dubio non habebant ſecum cacabum; itaque credibile eſt eos aſſaſſe carnes, atque hunc actum* SEYDIS *nomine hìc venire. Niſi forſitan coxerint in pellibus* (ſudu í giærunum)? *quod ajunt latrones cacabis deſtitutos*

A.C. 915. ok gerdu *h*) ſeydi. *i*) ok bál mikit *k*) þar á eyrnni er viſsi til Atleyiar. lögdu þar ſ elld. ok gerdu *l*) þar vita. En er þat var ſed *m*). þá var róit til þeirra. *n*) ok fluttir til landz þeir er epter lifdu. Konúngr var þá í brott. fór han *o*) þá til annarrar veizlu. *p*) En af Aulvi er þat at ſegia. at han kom ſyrr heim enn Egill. ok voro þeir *q*) Þórólfr ok Þórer þó ádr heim komnir. Aulver ſagdi tídindi. dráp Bárdar. ok *r*) þá atburdi er þar höfdu ordit. en han viſsi ecki til *s*) ferda Egils.

bant: item, quâ parte inſula ſpectabat Atleyiam, ibi extructae pyrae ingenti, injiciebant ignem; per hunc ſignificationem faciebant: quô viſô, ad eos remigatum eſt, & in terram transportati, qui ſupererant. Tum rex diſceſſerat, ad aliud profectus convivium. Jam de Ölvere dicendum eſt, quem, ante Egillum, domum redeuntem, Thorolfus & Thorer tamen praeverterant. Ölver nuncium attulit, caedem Bardi, & quae cetera eò pertinebant: de itinere autem Egilli nihil ſcivit.

Hinc

b) Seidi, ſcribunt Mbr. b. H. N. K. M.

i) þeir gerdu ſo mikit (ſubaud. *Seidi* ſo mikinn elld. H. male). at ſiá mátti heim. lögdu þá í elld. ok gerdu &c. *tantum fecerunt* Seidum, o: ex mente horum codicum, *tantam pyram, ut bene â domo conſpici poſſent, tum ignem injiciebant* &c. Mbr. b. G. H. N. Guelf. at hi ſcribunt *Seydi*. Locus ideo eſt notandus, ſi quid faciat ad illuſtrandam materiam obſcuram de Seido, antiquo veneficii genere.

k) þángat á eyna. E. J. eleganter.

l) Ita ſoli Traduces Kálf. Ceteri particulam omittunt.

m) úr Atley, *ex Asleyia*. add. Traduc. Kálf. || vard ſet. E. J.

n) Hoc membrum narrationis non habent Gu. Hol. & commodè poteſt ſubaudiri.

o) Particulam ejiciunt Guelf. Hol.

tos factitare. Hac occaſione notandum eſt, SEYDI, *ſive* ignem, *ſive* coctionem *ſignificet, in Hauſtlong, & ignis appellationibus Eddae, Codd. Reg. & Worm. ſcribi per* Seidi. *Quod videtur favere Gudmundi Andreae, & Torfaei, ſententiae, de* Seidi, *ita dicti veneficii antiqui, natura. Vide Indicem ad* Landnámabók.

p) þeir Aulfer komo ſyrr heim &c. Iidem. Jörund.

q) Þórer ok Þórólfr þá nykomnir heim frá brullaupinu. — *jam modo a nuptiis domum reduces* &c. Guelf. Hol.

r) alla er ádr h. gerſt, *& omnia quae hanc antecеſſerant.* K. L. M. R. || er giörſt höfdu í ferd þeirra, *omnia eventa itineris.* Jör.

s) fara. E. J. || Egils, *de Egillo* Jör. || ſíddan, *ex eo tempore.* add. K. L. M. R.

Egils. Þórólfr vard vit þetta *t*) allókátr. ok ſo Arinbiörn. Þótti þeim ſem Egill mundi eigi aptr koma. En eptir um morguninn *u*) kom Egill heim. *x*) en er Þórólfr vard þeſs víſs. Þá ſtód han upp. ok geck til ſundar vid Egill. ok ſpurdi med *y*) hverium hætti han hafdi undan komiz. eda hvat til tídenda hefdi ordit *z*) í ferd hans. Þá qvad Egilll víſu Þ).

Hinc animis angebantur Thorolfus & Arinbiörnus, ac de Egilli reditu deſperabant: at hic poſterô mane venit, quod ubi animadvertit Thorolfus, ſurgens lectô, adibat Egillum, & quô pactô evaſiſſet, quidque novi in ejus itinere accidiſſet? interrogabat. Egillus carmine reſpondit: A. C. 915.

Sva hef *æ*) ek *a*) leyſt or *b*) liſta
c) Ládvardadar gardi

Ita diſceſſi é ſplendida villa
Regis virtutem liberaliter exſerentis,
Ne *Et Gunnhilldae;*

Neque

s) ógladr ſo han át ecki ne drack, *Thorolfus angebatur, ut nihil cibi, aut potus guſtaret.* Jör. perperám ſuppreſſa mentione Arinbiörni.

u) Þá er lióſt var. Þá ſáu menn at Egill lá í rúmi ſínu, *ubi illuxerat, obſervatum eſt, Egillum cubare in lecto ſuo.* K. L. M. R.

x) ok er Þ. viſsi þat. Þá geck han til móts vid hann. Jör.

y) hveriu móti. Iid. K. L. M. R.

z) ſídan, *poſtquam evaſiſſet.* add. Jör.

Þ) þeſsa, *bôc.* add. Iid.

æ) ek. omitt. Mbr. b. G.

a) leyſtz. Guelf. Hol.

b) lyſta, *deliciarum, voluptatum*, ɔ: amoena. E. J. || lyſtu K. L. liſtu M. R.

c) Lad varþa þar. Gu. Hol. Lád vard ádr. Jör. Ex his lectionibus, quô & nihil erat proclivius, Dnus Pauli reſtituit LÁDVARDADAR. || Landarda R. Ládnarda M. Láavarda dádgardi, *terrae cuſtodum*, ɔ: regis & réginae, *villâ probitate conſpicuâ.* K. L. (M. R.) Híc conſonantia metrica eſt perfecta; & ſalſa ironia. Praeterea facetè probitas attribuitur villae, pro incolis ejus. At LYSTU, quod antecedit, ad Ládvarda poteſt referri, & exponi, per *avidorum* ſc. inferendi injurias, verbô, *petulantium.* Sive autem rex inſidiarum conſcius fuerit, ſive minus, ſaltim id Egillus potuit ſuſpicari, quando rege praeſente ſtruebantur inſidiae: quod videtur huic Lectioni obſtare, in ſtropha 4ta, OK GUNNHILLDAR; id nihil eſt, ibi enim, vel EINKUM, *praecipue* ſubauditur; vel dominium *villae* illius *probae*, Gunnhilldae expreſſis verbis attribuitur, ut innuatur, hujus probitatem, ſi Diis placet, praecipuè ibi eluxiſſe, & villam inde hoc epithetum meruiſſe. || Lád var þar þá grádi. *Tum ibi erat ventus terreſtris* ɔ: turba. E. J.

A.C. 915.

(*d*) Ne ek ſága *e*) dul *f*) driúga,)
g) Dádmillds ok Gunnhilldar.
h) At *i*) þrifreynis þiónar
k) þrír nockurir, hlackar,
Til *l*) háſalar heliar
m) Helgengner, *n*) faur dvelia.

Arin-

(*Neque ego purgo magnam confidentiam*
Ut virtutis bellicae exploratoris [*meam*).
Tres quidam famuli,
Per mortem abeuntes ad Mortae domum ſublimem,
Redire (*ad vivos*) *ceſſent.*

Arin-

d) Inni ek fágadul drauga. Jör. *larvarum* (magorum, vel hominum improborum) *offucias commemoro.* Si quidem DULR ſit *dolus*, quod pono, at non affirmo. || Nú, *nunc.* E. J. R. vil ek, *libet*, repoſuit Dnus Pauli, fruſtrà.

e) dvöl driúga, *longam moram*, v. abſentiam meam. K. L. M. R.

f) driúgan E. forte combinandum DUL-DRIÚGAN, *perfidentem*, ut Dnus Pauli vertit: vel, *nimis inſolentem, temerarium*, ſc. *me;* quod ego praeferrem, ob rationes infra adducendas. || *digran* teſtatur Dnus Pauli ſuum exemplar habere, quod eòdem redeat. || drygan. eodem ſenſu J. || dryian (dryan) fórte pro *drygdan*, ut DUL DRYIAN valeat, *temerarium facinus patratum.* Guelf. Hol.

g) dádmilldr, *fortis* (ut ſe ipſum ſignificet). Jör. Guelf. Hol. || dádmilldis, *liberalis virtutis*, ut Dom. Pauli exponit, & Ironicè dictum rectè affirmat; ſi non omnino DÁRMILLDI, *inſultandi libidinem*, legendum ſit. Mihi Genitivus, MILLDIS, apud veteres nondum obſervatus, atque adeo ſuſpectus eſt. E. J. in quibus mox vacat OK.

h) þirn, vel, þirr raugner þiónar. Jör. Quae nec rythmus patitur, & partim ſine ſenſu ſunt.

i) þrymreynis K. *clypei tentatoris*, i. e. regis, ut vertit Cl. Pauli. || þrimreynis L. M. R. quaſi þRIMU-REYNIS, i. e. *bellonae*, vel *belli tentatoris;* eodem ſenſu. || þeifreynis E. J. ſine ſenſu: at *þeyf-reynis*, quaſi *þófreynis*, foret, *laborioſi, contentioſi, pertinacis:* à þóf, *labor fullonius*, & translatè *quivis labor improbus, lentus*, & *pertinax.*

k) því idnari, *tantò induſtriores.* M. R. invito rythmo. þur L. nockvorar K. L. || því nockr, *ideo alicubi.* E. J.

l) háſala, *ſublimes aulas.* E. J. || háſálar L. R. fortè contractum ex há-ſálugrar ɔ: *infeliciſſimae, ſacerrimae*, vel *ſummè execrabilis.* Conf. amicum meum Joh. Olavium, virum verè doctum, in Gloſſ. Diatribes de Cognat. Spirit. voce *Sála.* || háſölar. K. *vehementer pallidae, luridae*, vel *ſpurcae;* a Nominativo *ſölr*, quae vox forſan eadem fuerit cum Gall. ſalè, *ſpurcus, pollutus, foedus.* Occurrit autem in Optim. Codd. Grettis-Sagae, carmine quo deſcenſum ſuum in cataractem deſcribit.

m) helgengit far. E. J.

n) fiár dveliazt. K. L. M. R. *cunctantur reportare pecudes.* Vide ſupra. || dveliaſt quoque habent. Jör. E. J.

Arinbiörn let vel yfir *o*) verkum þeſſum. *p*) ok ſeger fedr ſínum. at han væri ſkylldr til

Arinbiörnus geſta approbans, patri ait, ejus eſſe officium, ut Egillum regi reconciliet. A.C. 915.

Thorer

Ordo in priore parte Carminis talis eſt: Sva 1) hef ek 2) leyſt úr 3) liſta gardi dádmillds ládvardadar ok Gunnhilldar; (ne ek fága 4) dul driúga).

1) HEFR EK, *mallet Dnus Pauli; & id forſan majorem vim habet.*

2) LEYSTZ (*vid. Lect. diverſ. lit.* a.) *recepit idem vir doctiſſimus, & interpretatus eſt,* ſolutus ſum; *at vox, apud Noſtrum Cap.* 60. *iterum occurrens, nihil ibi ultra quam* diſcedere *denotat.*

3) *Item in textum adſcivit vocem* LYSTV *litt. b. & per eam,* coarctationem, *intelligit: haec adnotans;* LYSTA *f. g. a verbo,* at lioſta, *caedere, percutere. Quod autem ſequitur,* GARDI LADVARDADAR, *id, ex mente viri doctiſſimi, per Epexegeſin dictum foret, ut ſit:* ex coarctatione, regia nimirum villa. *In Parenthesi appoſuit* GARDA, *quam vocem Codd. non agnoſcunt. Non eſt diſſimulandum, quod* LISTA LADVARDADR, *per Synecdochen, dici poſſit* rex Norvegiae. LISTI *enim in ſingulari num., an* LISTAR *in plurali? eſt nomen loci proprium in Norvegia; quod patet ex carmine Thordi Siareksſoni in Edda, Navium appellationibus.*

4) *Poteſt, ut* DUL *ſignificet* dolum, *quandoquidem in* occultatione *vel* diſſimulatione, *non minima vis doli continetur; at* Dulr *in Maſculino nondum vidiſſe me memini, in ſcriptis veterum.* Dul *in foeminino, genitivo* Dular, *ſaepius occurrit, &* ſuperbiam, inſolentiam, *vel* temeritatem *deſignat, translatè ut arbitror: propriè autem notaſſe videtur* ignorantiam, *matrem* ſuperbiae *ſcilicet,* ac *temeritatis.* Finnboga Ramma Saga: han qvazt eigi þá *dul* ſer ætla, negabat ſe tantum ſibi ſumere, *v.* tantae eſſe inſolentiae: *de percuſſore quodam, in Finnbogium ſubornato, ſi rectè memini, ſermo ibi eſt. Blakkus Poëta in* Sverris Saga, *de Thorleifo quodam, qui res novas ſub rege Sverrere moliebatur:*

Hafdi han medan lifdi
Hvartveggia *hreidſkeggi*
(Nú er fólkſpillir fallinn)
Fæſt gott ok *dul hæſta. i. e.*

Praeditus erat, dum vixit, utrâque dote *latibarbus*, (nunc populi violator cecidit) bonis (*nimirum*) pauciſſimis, & ſumma inſolentia, *v.* confidentia. *Hinc puto conſtare rationem verſionis meae. Nempe Egillus ingenuè fatetur conſilii ſui, in procuratore regio, coram rege, occidendo, temeritatem non poſſe purgari, vel excuſari.* DUL *vero, ut praedixi etiam eſt* diſſimulatio: *& ita vocabulum cepiſſe videtur Dnus Pauli, qui ſtrophan ſic legit:* VIL EK FÁGA DUL DRIÚGAN (dul-driúgan, dul-driúga) „colere (polire) (corrigere) libet perfidentiam, *ſc. hominum* (perfidentem, *i.* *regem, qui tamen hic innocens* perfidentes, *ſc. miniſtros, ſatellites.* * FÁGA *translatè ſignificat loqui, apud Saemundum in Edda, atque ita verbo uſus eſt, ſummus poëtarum noſtratium recentiorum, beat. Eggerhardus Olavius. Hinc*

A.C. 915. til at ſætta Egil *q*) vid konúng. Þórer ſegir. Þad mun mál manna. at Bárdr *r*) hefdi verdleika til Þeſs er han var drepinn. en *s*) Þó er Agli ofmiög ættgengt at *t*) ſiázt lítt fyri. *u*) ok verda fyri reidi konúngs. (en) Þat verdr fleſtum mönnum Þúngbært. en

Thorer fatur: Sine dubio communis erit ſententia, Bardum meritò caeſum fuiſſe; at hoc nimis gentilitium eſt Egillo, ut parum ſibi provideat, iramque regis facilè incurrat; quod onus graviter plerosque deprimit. Sed

alius emergit ſenſus hujus ſtrophae, nempe is; neque ajo conſilium (*fuiſſe*) temerarium; *at hoc in ſapientiam Egilli, quanquam adoleſcentis, minus mihi videtur convenire. Quin & ſenſus eſſe poſſit;* neque ego deſcribo, *i. e. deſcribere poſſum*, (*quam fuerit*) temerarium meum conſilium. *Deniquc, & forſan rectiſſimè, haec de rege dicta videri poſſint; ut ſit:* Neque ego magnas aſtutias, *ſc. regis,* excuſo: *Atque ita conſtare poterit, quo ſenſu* DÁDMILLDS *accipiendum ſit.*

Conſtructio orationis in poſteriore Carminis parte ita eſt. At Þrír nockurir Þiónar 5) hlackar-Þrif-reynis, helgengnir til háſalar heliar, dvelia för.

5) HLÖCK, *quaſi* quae inſultat, ἀπὸ τῦ hlacka; *vel* quae vincit, ἀπὸ τῦ hleckia, *vincire, translatè* irretire, *eſt Nympha Odinica, caducorum in bello electrix, metonymicè ipſum* bellum. Þrif *mihi hoc loco* virtutem *notat, ſive* induſtriam, *vel* gnavitatem in rebus gerendis. *Jam liquet quid ſit* Hlackar-Þrif. *Regem autem* Hlackar-Þrif-reyni *appellavit, vel quia fortis eſſet animo, & belli ſtudioſus; vel quia ductor militum, atque adeo explorator eorum virtutis bellicae; vel quia Egillum perſequutus fuiſſet, & ita bujus exploraſſet virtutem bellicam. Dominus Pauli ordinem verborum in parte Carminis poſteriore immutatum ſervat, & ſic interpretatur:*

Ut 1) regis famuli (*miniſtri*)
tres quidam 2) Parcae
ad Mortae ſublimem domum
mortui iter retardent.

1) Þrifreynir *virtutis l. profectus tentator* ↄ: *rex.* 2) HLACKAR FÖR. Hlacka *circa occiſos ad Helam ducendos occupata mox redire non poterat.* * *Sed opinor Hlackae officium fuiſſe, ut caeſos ad Odinum & Freyiam, non ad Helam, duceret.*

o) ferd Þeſsari. ok, *iter hoc, &c.* cet. Jör.

p) ſagdi faudr ſinn ſkylldan til vera. at &c. *patris ait eſſe* &c. Guelf. Hol. || ſegir ſik &c. *ſuum ait eſſe.* E. J.

q) ok konúng, *ut inter Egillum & regem componat.* K. L. M. R.

r) hafdi. K. L. M. || hafi verdl. til haft. R. mox nóga, *ſatis*, add. Jör.

s) ſegir Agli. E. J. || Þer Egill er — at ſiá lítt fyri Þer. *Tibi Egille — provideas.* Jör.

t) ſiæaſt. Guelf.

u) Þóttú fáir, *quanquam — incurras.* Jör.

en þó mun ek *x*) koma þer í ſætt vid konúng at finni. Þórer *y*) fór á fund konúngs. en Arinbiörn var heima. *z*) ok kvad eitt ſkylldu yfir þá þ) gánga alla. *æ*) En er Þórer kom á fund konúngs. Þá baud han bod fyri Egil. baud *a*) feſtu ſína ok dóm konúngs. Konúngr var hinn reidazti. ok var *b*) óhægt at koma *c*) ordum vid hann. ſegir at þat mundi ſannaz er fadir hans hafdi mællt. at *d*) þá frændr mundi ſeint at tryggia. bad Þóri ſo til haga þótt ek gera ſátt nockura *e*). at Egill ſe ecki *f*) lángviſtum í mínu ríki. En fyri ſaker *g*) bænar þinnar. Þórer. mun ek taka *h*) ſebætr fyri menn þeſsa. Gerdi

Sed hác tamen vice in regis te gratiam reſtituam. Thorer regem adiit, Arinbiörnus vero domi manſit, unam affirmans eorum omnium (trium) ſortem futuram. Veniens ad regem Thorer, pro ſalute Egilli conditiones obtulit, ſuamque fidem (ſponſionem) interponens, cauſam in arbitrium regis permiſit. Rex irá erat incenſus, & colloquio incommodus: dicebatque eventu probatum iri effatum patris ſui; quod difficile futurum eſſet iſtam gentem fidelem reddere: Thorerem ita rationes inſtituere jubebat, ut Egillus, etſi, (inquit) deciſionem aliquam faciam, in regno meo longis non utatur manſionibus, at in gratiam tuae interpellationis, mi Thorer! expiationem pecuniariam pro caeſis acceptabo. A.C. 915.

Ff 2 *Rex*

x) vid leita at koma &c. *at conabor te reſtituere.* Iid. K. L. M. R.

y) gerdi brátt ferd (heimanferd) ſína til (Eir.) kóngs, *confeſtim iter (domô) ad (Eiricum) regem inſtituit.* Iid.

z) ok let hallda niósnum fyri þeim Egli (ok Þórólfi). ſegir han at eitt &c. *& explorari fecit, ſi quae in Egillum* (& Thorolfum) *ſtruerentur inſidiae* &c. add. Iid.

þ) lída. Guelf. Hol.

æ) ſem Þórer &c. *ut Tb. venit*, i. e. quando. Jör.

a) fyrſt á kóngs dóm, *primumque cauſam in arbitr.* &c. E. || fyrſtu ſína menn dóm kóngs, *primum ſuos famulos*, in locum caeſorum. — J. inepte Utrique.

b) all-óhægt, *perquam* &c. K. L. M. R.

c) rádum &c. *ad regendum difficilis* ɔ: *obſtinatus, minus obſequens*, vel, *tractabilis.* Guelf. Hol. || ſvörum &c. *difficile fuit cum eo diſputare.* J. P.

d) ſeint mundi mega tryggia þá frændr. Gu. Hol.

e) fyri þín ord, *propter verba abs te interpoſita.* add. Jör.

f) löngum. Jör.

g) þín. Þórer, *tuâ cauſâ* &c. E. J.

h) ſe, *pecuniam.* Guelf. Hol. || ſætt ok, *compoſitionem &*. add. Jör. K. L. M. R.

i) Gerdi konúngr feſekt ſlika ſem honum ſýndiz. en Þórer gallt *k*) allt. ok fór þá heim.

46. CAP.

FRÁ HERNADI ÞÓRÓLFS OK EGILS.

A.C. 917. Þeir Þórólfr ok Egill voro þann vetr med *l*) Þóri í gódu yfirlæti. En um *m*) várit biuggu þeir lángſkip *n*) mikit. ok fengu *o*) manna til. fóro um ſumarit í auſtrveg ok heriudu. *p*) fengu þar offiár ok áttu orroſtor margar. Þeir h.lldu til Kurlands. ok lögdu vit *q*) landsmenn hálfsmánadar frid. ok höfdu vid þá *r*) kaupſtefnu. En er *s*) því var lokit. þá tóko þeir at heria *t*). *u*) ok lögdu at í ymſum ſtaud-

i) Sídan feſter (feſti) Þórer kóngs dóm ifer máli þeſsu. (kóngi dóm ſinn fyri menn þá er látizt höfdu). ok ſkilduz ſídan. Fór Þórer &c. *Deinde Thorer (ſtipulata manu) ſpopondit, multas pro caeſis, ad ſententiam regis ſolutum iri. Tum diſceſſerunt ab invicem* &c. Iid.

k) feit E.

l) Arinbirni ok, *Arinbiörnum &*. inſerunt K. L. M. R.

m) ſumarid, *aeſtivo* &c. Iid.

n) vocem omitt. Iidem. || ſitt, *ſuam*. E. J. || ſkip ſitt, *navem ſuam;* quâ ſc. venerant ab Islandia. Jör.

Rex multam pro ſuo arbitrio indixit, quâ Thorer ad aſſem expenſa, domum ſe retulit.

CAP. XLVI.

DE THOROLFI & EGILLI EXPEDITIONE PIRATICA.

Thorolfus & Egillus, apud Thorerem, honorificô (jucundo) per hyemem utebantur hoſpitio: at verno tempore (inſequenti) priſtim magnam inſtruentes, nautas conducebant: aeſtateque mare Balthicum petebant. Ubi multa geſſere bella, praedamque immenſam adepti ſunt: adveĸti Curlandiam, pacem & nundinas, in duas hebdomadas, cum incolis conſtituunt. Eo autem tempore elapſo, bellum inchoantes, paſſim ad terram appellebant.

o) menn. E. J. Guelf. Hol.

p) Haec non ſunt in Jör.

q) land med hálfsmánadar fridi ok kaupſtefnu, non inſcitâ brevitate. Guelf. Hol.

r) ſtefnu ok frid, *conventum &* &c. E. J.

s) fridi, *pace finita*. Jör. || þeirri ſtefnu, *ea die elapſa*. K. L. M. R.

t) En landsmenn höfdu þá fyri ſafnad á landinu (ſafnad lidi miklu. Jör.). *Tum vero incolae, rurî, (multum) militem collegerant.* add. Iid.

u) Þeir Þórólfr lögdu &c. Iid.

ſtaudum *x*). Einn dag lögdu þeir at vid árós einn *y*) mikinn. *z*) ok var þar þ) mörk mikil *æ*) á land upp. Þeir redu þar til uppgöngu. Lidi var ſkipt *a*) í ſveitir. *b*) xij. mönnum ſaman. Þeir gengu *c*) yfir ſkóginn. ok var *d*) þá eigi lángt. ádr en bygdin tók *e*) vid *f*). Þeir rændu þá. ok drápu menn. enn lidit flýdi *g*). *h*) unz þeir fengu önga vidtöku *). En er áleid daginn. þá let Þórólfr bláſa *i*) lidinu til ofangöngu. ſneru menn þá aptr *k*) á ſkóginn. *l*) þar ſem *m*) hverr var ſtaddr. *n*) Enn er þeir Þórólfr *o*) rannſökudu

bant. Aliqua vice ad oſtium ingens amnis cujusdam, cui ſpatioſa adjacebat ſylva, navi ſuccedebant; ibi egreſſionem moliuntur: dividunt ita in catervas exercitum, ut una caterva duodecim conſtaret hominibus. Transgreſſos ſylvam, brevi (inde) intervallo, tractus habitatus excepit. Heic rapinas & caedes agitant: at manus agreſtium in fugam ſe dabat, donec nemo eſſet qui reſiſteret. Vergente die Thorolfus juſſit, (ad naves) receptui cani; tum quo quisque conſtitutus erat loco, inde in ſylvam receſſit. Cum autem Thorolfus recognoſceret A.C. 917.

x) þar ſem þeim þótti vænſt, *ubi illis maximè opportunum videbatur*. add. Iid.

y) mikinn. omitt. Iid.

z) enda, *ſed*. Guelf. Hol.

þ) mörg. Guelf. quod poteſt idem eſſe: uti in Grettis-Saga, *myrg*, pro *myrk* tenebrae. Id ſi minùs placet, ſenſus eſt: *at multi ibi* (alii) *ingentes amnes erant*.

æ) þángat K. þegar L. M. R. inſerunt.

a) í ſundr ok — ſaman í ſveit. Iid.

b) voro x. menn ſaman í ſveit. Jör.

c) í (á), *ingreſſos*. Guelf. Hol. E. J.

d) þar. Guelf. G. H. N. contra priora, ut videtur; Ceterum Membr. b. E. J. omittunt voculam.

e) til. Jör. K. L. M. R.

f) ok var (þá) helldr þunnbylt fyrſt (í fyrſtu). Víkíngar tóko þegar at ræna. ok drepa &c. *raris primùm habitaculis. Praedones actutum rapinas & caedes ordiuntur*. Iidem.

g) allt (undan). add. K. L. M. R. Guelf. Hol.

h) þar gengu ſkógar í milli bygdanna. enn (er) þeir fengu &c. *Ibi ſylvae pagos interjacebant: at (ubi) nemo erat, qui* &c. Jör. K. L. M. R.

*) þá dreifdu (ſkiptu L.) þeir lidinu. ok fóro þá ſveitum (leitum ok ſveitum L.), *tum diſperſo (diſpertito) agmine, (exploratorum more,) catervatim ibant*. inſerunt Iidem.

i) ſaman, injiciunt E. J.

k) omitt. Jör. E.

l) hvar ſem menn voro ádr ſtaddir. K. L. M. R.

m) þá voro ſtaddir. Guelf. Hol.

n) En ſo fremi (fremt) mátti kanna lidit er (ſem) * þeir komo til ſtrandar (ſkipanna). *At tum demum recognoſci potuit exercitus, cum*

A.C. 917. *n*) eptir þeim í qvína. *o*) en ſumir ſóttu utan at *p*). ok lögdu ſpiótum ok ſverdam *q*) í gegnum gardana. en ſumir báru *) klædi á vapn þeirra. Urdu þeir Egill ſárer *r*). ok því næſt handtekner. ok *s*) aller bundner. leiddir ſva heim til *t*) bæiarins. *u*) Sá var ríkr madr. ok audigr. er bæ þann átti. han átti ſon *x*) roſkinn. Þá var um rædt hvat vid þá ſkylldi gera. *y*) ſagdi bóndi at honum *z*) þótti þat rád at drepinn veri hverr á fætr ödrum. Bóndaſon ſegir. at þá þ) gerdi myrkt af nótt. ok mátti enga ſkemtan af hafa at kvelia þá. bad han láta bída *æ*) mörgins. *a*) Var þeim þá ſkotid í hús eitt. ok bundnir ramliga. Egill var bundinn vit ſtaf *b*) einn bædi hendr ok fætr. Sídan var húſit læſt *c*) ramliga. en Kurir gingu inn

intra caveam in eos invecti ſunt, partim extrinſecùs per ſepimenta haſtas gladiosque intentabant, partim gladiis ipſorum panuos injiciebant; Vulnerati, deindeque comprehenſi, vinciuntur omnes, atque ad villam ducuntur. Hujus villae dominus, potens & dives, filium habebat adultum. Tum conſultatur quid captivis fieri oporteat. Colonus pronunciat, placere ſibi, ut ad unum omnes occidantur; at filius (ipſius) oſtendit, nocturnas ingruere tenebras, ita nullam ex cruciatu (ſupplicio) eorum capi poſſe delectationem: rogat, ut in poſteram lucem differantur. Conjecti itaque in cuſtodiam aliquò, firmis vinculis conſtringuntur. Egillus ad palum quendam, manibus pedibusque, alligatur: domus firmiter occluditur. Curlandi autem

n) ad þeim. Guelf. Hol. J.
o) ok lögdu ſpiótum &c. Jör.
p) þeim. add. Guelf. Hol. J. & mox, med ſverdum ok &c.
q) ofan af gördunum, *deſuper de ſepimentis.* Jör.
*) vapn á klædi þeirra. Membr. Kálf. & Guelf. Mirô conſenſu. Si autor ita ſcripſit, manifeſtâ uſus eſt Hypallage.
r) Miök. add. Guelf. Hol. J. *fauciantur.*
s) Hanc vocem omitt. Iid. & Jör.
t) biarinns. Guelf.
u) Madr ſá var miök audigr &c. Iid. Hol.
x) einn, *unum.* Iid.
y) bóndi bad höggva hvern á &c. *juſſit unumquemque ſuper alium occidi.* Iid.
z) litizt þ. rád at haugner væri allir. Jör.
þ) var, *incubare.* Guelf. Hol. J.
æ) myrgins. Guelf. Hol. láta, ante omiſſo. || til morguns. Jör.
a) Þá var ſo giört. ok voro ſettir í eitt hús. ok bundnir allir, *atque ita factum; conditique ſunt in cuſtodiam aliquò, & vincti omnes* Jör.
b) Vox a Guelf. Hol. exulat.
c) rammliga. Jör. J.

d) inn í ſtufu. ok *e*) mötuduz. ok voro allkátir. ok drucku. Egill færdiz vid *f*). ok *g*) treyſti ſtafinn til þeſs er upp loſnadi or gólfinu. ſídan fell ſtafrinn *h*). ſneygdiz Egill þá af ſtafnum. Eptir þat leyſti han hendr ſínar med taunnum *i*). en *k*) er hendr hans voro lauſar. leyſti han baund af fótum ſer. ſídan leyſti han felaga ſina. En er þeir voro aller lauſer. þá *l*) leituduz þeir um. hvar líkazt var *m*) út at komaz. *n*) Húſit var gert *o*) at veggium af timburſtockum ſtórum. en í annan enda húſsins var ſkialldþili flatt. *p*) hliópu þeir

autem ingreſſi in triclinium coenantur, laeti- A.C. 917.
tiaque perfuſi comiſſantur. Egillus viribus annixus palum usque eò moliebatur, ut is de ſolo revulſus caderet. Quò cum ſe (vinculo) exuiſſet, primùm manus dentium ope extricavit: quibus ſolutis, compedibus ſe expediit: poſtea ſocios ſolvit: Ubi omnes vinculis erant ſoluti, quaerebant, ſi qua eſſet via erumpendi. Aedificii perietes ex trabibus ligneis grandibus conſtabant: at alterò ejus terminó plana erat contabulatio:

d) til dryckiu inn í &c. omiſſo poſt, ok drucku, *comiſſatum ingrediuntur coenaculum.* Guelf. Hol.

e) ſettuz vit dryckiu. ok voro &c. *ad pocula accumbunt.* Jör. || tóko til (dryckiu) at drecka, *comiſſari coeperunt.* Membr. c. J.

f) í húſinu, *in carcere.* add. Jör.

g) treyſti á. Jör. eodem ſenſu; atque haec lectio bis occurrit in Grettis-Saga, optimae Membr. Þeir treyſta á *timburveggínn*, ſc. Berſerki. Item, Þeir treyſtu á *áſinn*, ſc. occiſores Gretteris. || hriſti, *concutiebat.* K. L. M. R. || villdi brióta, *frangere intendebat.* J.

h) var han (þá) lauſs, *ſimul Egillus inde expeditus.* Mbr. c. (Guelf. Hol.) || ſneigduzt þá böndin af ſtafnum, *ſimul vincula decidebant de ſtipite.* Jör.

i) ſer. add. Guelf. Hol. J. Jör.

k) þá fætr ſína. Guelf. Hol. || þá braut han fiötr af fótum ſer, *deinde compedes diffregit.* Jör.

l) leitudu. Mbr. b. N. || lituduz, *circumſpiciebant.* E. || leitadi (leitadiz) han, *quaerebat.* Jör. J. Vocula UM abeſt a Guelf. G. pro qua H. L. M. R. habent, VID i. e. *ventabant.* Mox, í húſin. Membr. Kálf. í húſid. K. í húſinu. Membr. c. L. M. R. addunt, i. e. *per domum.*

m) til útgöngu, *exeundi.* Guelf. Hol. J.

n) húsveggirnir voro af timbrſtock. K. L. M. R.

o) af E. || af timbrſtockum. Mbr. c. Guelf. Hol. J. *Aedificium conſtabat trabibus ligneis.* || ok veggirnir, *aedificium & parietes.* Jör.

p) Egill mælti. at þeir ſkylldu þar á hlaupa allir

A.C. 917. ſkunda á ſkóginn. Egill mællti vid Áka. ef þer eru her kunnig *y*) híbýli. þá muntu víſa oſs til feſánga nockurra. Áki ſegir at eigi mundi þar ſkorta lauſaſe. her er lopt mikit er bóndi ſefr í. þar ſkorter eigi vapn *z*) inni. Egill þ) bad þá þángat fara til loptzins. En er þeir komo upp *æ*) á loptridit. þá ſá þeir at loptit var opit. var þar liós inni. *a*) ok þiónoſtumenn. ok biuggu *b*) reckiur manna. Egill bad *c*) þá ſuma úti vera. ok giæta *d*) at engi kæmiz út. Egill hlióp inn í loptit. greip þar vapn *e*). þvíat þau ſkorti þar eigi inni. drápu *f*) þar menn alla þá er þar voro inni. Þeir tókó ſer aller alvæpni. Áki geck þar til er *g*) hlemmr var í *h*) gólfþilinu. ok lauk upp. mællti at þeir ſkylldi þar *i*) ofan gánga *k*) í undirſkemmuna. Þeir tóko ſer liós. ok gengu

eſſe dicunt: Egillus vero Akium affatur; Si quidem aedes haſce noviſti, viam nobis ad praedam aliquam monſtrabis. Akius negat, ullam ibi rerum mobilium fore inopiam: magnam praeterea eſſe coenationem, heri cubiculum, inibi neque arma deſiderari. Egillus huc ire eos jubet. Pervenientes in ſummum (faſtigium) aſcenſus, coenaculum vident apertum, lumen item intus, & famulos lectis ſternendis occupatos. Egillus partem ſuorum foris jubet manere, curareque ne ullus queat exire. Ipſe irrumpit in coenaculum, armaque, quorum abunde intus erat, arripit. Homines ibi conſtitutos omnes occidunt, ſibi panopliam cuncti ſumunt. Akius accedens ad operculum, quod in pavimento tabulato erat, operiensque hoc, in cellam deſcendendum eſſe, ait. Adhibito lumine, illuc

ſe

y) hybyli ſcribunt Guelf. Hol. Mbr. c. Iidem mox habent, mantu ſegia, *indicabis.* nockurra, paulô poſt, ignorant.

z) mörg, *armorum copiam.* Guelf. Hol. J.

þ) fór þá til loptzins, *ad eam tendit.* Jör.

æ) í ridit. Kálf. *in ſuperiorem partem aſcenſus.* || á loptid. J.

a) þar voro þiónoſtu ſveinar inni. ok gerdu reckiur &c. Guelf. Hol.

b) upp. add. K. L. M. R. novè.

c) ſína menn, *ſuos.* Guelf. Hol. Mbr. c.

d) ſva. Iidem.

e) er eigi ſkorti til. Iid. Mbr. c.

f) þeir menn þá alla er þar &c. Þar tóko þeir alvæpni. Guelf. Hol.

g) hlemr. Mbr. Kálf.

h) gólfinu, *pavimento.* Guelf. Hol. Jör. J.

i) nidr — í undirſkemmu. Guelf. Hol.

k) undir. Jör. & cellam omittunt.

gengu *l*) þángat. *m*) voro þar fehirzlur bónda. *n*) ok griper góder. ok ſilfr mikit. *o*) Tóko menn ſer þar byrdar. ok báru út. Egill tók *p*) undir hönd ſer *q*) miöddrecku eina vel mikla. ok bar hana under hendi ſer. En er þeir komo í ſkóginn. þá nám Egill *r*) ſtad ok mællti. þeſsi *s*) ferd er all-íll. ok eigi hermannlig. ver höfum ſtolit fe bónda. ſva at han veit ecki til. ſkal oſs alldregi *t*) þá ſkömm henda. *u*) förum nú aptr til bæiarins. ok látum þá vita hvat tírt er. Allir mælltu því í *x*) mót. ſaugdu at þeir villdu til ſkips. Egill ſetr nidr miöddreckiuna. ſídan *y*) hefr han á rás. ok rann til bæiarins. En er han kom *z*) til bæiarins, þá ſá han. at *þ*) þiónoſtuſveinar gengu frá

ſe conferunt. Ibi theſauri heriles, res pretioſae, argentique magna vis continebantur: unde ſuam ſibi ſarcinam compilant quisque, & efferunt. Egillus amphoram unam hydromeli, bene magnam, ſub alam ſuſceptam abſtulit. Inde ſylvam petunt. Tum ſubſiſtens Egillus; haec, inquit, expeditio deterrima eſt, & (bonis) militibus indigna, inſcio domino rem ſuam furtim abſtulimus, nunquam contingat nobis iſtud dedecus: e veſtigio praedium repetamus, hominesque quid geſtum ſit rei, certiores faciamus: Socii cuncti reclamantes, ad navem ſe velle oſtendunt. Egillus amphorâ humi depoſitâ, in ſurſum ſe conjecit, pergens ad praedium. Quò cum veniret, videt famulos á culina A.C. 917.

l) ofan í húſit, *deſcendunt in cellam.* Jör.

m) Þeir fundu þar fehirdzlur bónda. voro þar bædi gripir &c. *deprehendunt ibi theſauros* &c. Guelf. Hol.

n) bædi dírgripir. ok &c. Jör.

o) ok (þeir. Jör.) tóko ſer byrdar. Gu. Hol.

p) upp miöddreckiu eina (miök. Jör.) mikla. ok bar (hafdi. Jör.) hana undir hendi ſer, *ſuſtulit* — (permagnam) *& ſub ala portavit* (tenuit). Guelf. Hol. Jör.

q) Miödryckiu J. Miöddreckiu K. L. M. R.

r) ſtadar. Plerique.

s) er ferd (för). Guelf. N. mox, ordin, *facta*, add. Jör.

t) þeſsa Guelf. ſiá, Jör. in nominandi caſu ſcilicet. Illa altera locutio eſt anomala, at frequens veteribus.

u) ok förum ver til bearins, *adeo* &c. Guelf.

x) móti. ok villdu (allir) til &c. — *ad navim volunt* (omnes). Hol. Guelf.

y) hefir S. perperam.

z) heim. Guelf. Hól. til ſtofunnar, *ad triclinium.* Jör. J.

þ) matſveinar, *ſervos* (*pueros*) *a cibis*, o: portitores ferculorum, (*dapiferos*). Jör. Guelf. Hol.

A.C. 917. frá *æ*) elldaſkála med *a*) ſkutildiſka. ok báru inn í ſtofuna. Egill ſá *) at í elldahúſinu var eldr mikill. ok katlar ifir. geck han þángat til. Þar *b*) höfdu verit **) ſtockar ſtórer flutter heim. ok ſva elldar gerver. ſem *c*) þar er ſidvenia til. at *d*) elldinn ſkal leggia í ſtoksendann. ok brennr ſva ſtockrinn. Egill greip *e*) upp ſtockinn. ok geck heim til ſtofunnar. ok ſkaut þeim *f*) endanum *g*) er logadi upp *h*) undir *i*) upſina. ok ſva upp í næfrina. *k*) ok feſti þar elldinn í ſkiótt. ***) En vider láu þar ſkamt í brott. ok bar han þá fyri ſtofudyrnar. Elldrinn las ſkiótt *l*) tródvidinn.

dijcedentes cum patinis epularum, quas in triclinium introferebant. Videt quoque largos in culina ignes, cacabosque ſupra; huc ſe confert: Magnae trabes domum fuerant vectae, ignesque facti pro loci conſuetudine, in hunc modum, ut ſuccendatur extrema trabis pars, ita ignis totam trabem pervadit. Egillus arreptam trabem ad triclinium portat, & partem quâ flagrabat ſubgrundae, mox cortici tectorio, ſubjecit, qui ignem ſtatim concepit. Ligna prope jacentia ante fores coenaculi congerit. Ignis celeriter penetrabat

æ) elldahúſi. Iidem. J.

a) diſka Jör.

*) í elldahúſit elld mikinn. omiſſ. proximè ſeq. Guelf. Hol. || í elldahúſinu. J.

b) voro. Guelf. Hol. Jör. Hi ultimi ignorant τὸ fluttir heim, *ibi erant trabes.*

**) forkar. K. L. M. R.

c) ſidr var til. Guelf. Hol.

d) elldrinn ſkal leika í ſtocksendanum. ok brennr ſo ſtockrinn, *ut ignis in extrema ludat* (haereat) *trabis parte, ita trabs deflagret* (ſenſim conſumatur). Guelf. Hol. J.

e) Hanc voculam ignorant Iidem.

f) logand endanum upp undir &c. Mbr. b.

g) loganda er í var elldrinn, *partem flagrantem, in qua ignis inerat.* Guelf. G. N. || er logandi var. Jör.

b) í uſſina í tródnæfrarnar, *in culmen & corticem ejus tectorium.* Jör. || undir uſſina í tródnæfrarnar. Guelf. Hol.

i) þakit, *tecto.* J. || grindina, *laqueari* (*contignationi*) K. L. M. R.

k) Feſtizt þar elldrinn ſkiótt vid. Jör. || Elldrinn las (ſik) ſkiótt (í) tródvidinn, *ignis cito ſerpebat per materiam tectoriam.* Kálf. qui ignorant ſequentia, usque ad, EN ÞEIR ER &c.

***) Vidr lá í gardinum þurr. ok bar Egill hann fyri dyrnar. *Ligna arida in area jacebant, quae Egillus ante fores congeſſit.* Guelf. Hol.

l) vidinn þurran. Guelf. Hol. *arida ligna* ɔ: congeſta pro foribus. At ſequentia monſtrant,

vidinn. En þeir er *m*) vid *n*) dryckiuna ſátu. fundu eigi fyrr. en *o*) loginn ſtód inn um ræfrit. Hliópo menn þá til dyranna. En þar var ecki *p*) greidfært út. bædi fyri *q*) vidunum. ſva þat at Egill vardi dyrnar. *r*) ok dráp þá fleſta er út leitudu *s*) bædi í dyrunum ok úti fyri. *) Bóndi ſpyrr. hverr fyrir elldinum redi. Egill ſegir. ſá einn rædr nú fyri elldi er þer mundi ólíkazt þikia í giærkvelld. ok ſkalltu ecki beidazt at baka heitara enn ek mun kinda. ſkalltu hafa miúkt bad fyri miúka reckiu er þú veitter mer ok mínum förunautum. Er her nú ſá ſami Egill er þú letzt fiötra. ok binda vit ſtafinn í húſi því er þer læſtud vandliga. ſkal nú launa þer vidtökur ſem þú ert verdr. I því

trabat †) *materiam tectoriam (contabulationem tecti), combibonibusque necopinantibus, flamma per laquear intrò irrumpebat. Procurritur ad januam, ſed hàc exitus non erat facilis, partim objectae materiae cauſa, partim quod Egillus cuſtodiebat fores: qui plurimos eruptionem tentantium, vel in limine, vel extra illud, occidit. Herus interrogabat quis incendio huic praeeſſet? Egillus reſpondet; praeeſt is ipſe, quem heri veſperi nullo modo credidiſſes (praefuturum): neque optabis impenſius calefieri, quam ego calefaciam (focum alam): ita molle habebis fomentum (balneum) pro molli lecto, quem mihi & comitibus praebebas. Nam hic eſt idem ipſe Egillus, qui te auctore in vincula compactus, paloque, in conclavi magna cum cura a vobis clauſo, adſtrictus erat, hoſpitii digna merces* A.C. 917.

jam

ſtrant, non incendendi, ſed potius exitum impediendi, cauſa, eò congeſta fuiſſe.

m) at dryckiunni voru. Iid.

n) dryckinn Jör.

o) logi Jör.

p) greidgengt. Guelf. Hol.

q) vidinum. ok þvi at Eg. v. karlmannliga (dyrnar). þótt han væri fálidr (fálida) — *maſculè defendebat (fores), quanquam paucis uteretur militibus.* Guelf. Hol.

r) felldi han menn bædi í dyrunum. ok úti fyri dyrunum. Kálf. || dráp han margan mann, *multos mortales occidit.* Gu. Hol.

s) fyri dyrunum. ok ſva fyri úti (úti fyri), *& pro foribus & foris.* Guelf. G. N.

*) Haec, usque ad, EN ÞAT VAR SVIPSTUND EIN, in ſolis extant Jörundinis: nec a textu excludenda mihi videbantur.

†) *Nunc vocamus* TRÓD, minutas virgulas, *quae inter ceſpitem tectorium, & contabulationem tecti interponuntur, quo melius haec a putredine conſervetur. Forſan hìc de virgulis iſtis ſermò fueris.*

A. C. 917. Í því ætlar bóndi at leynaz út í myrkrid. en Egill var nærſtaddr. ok hió hann þegar banahögg. ok marga adra. *t*) En þat var *u*) ſvipſtund ein ádr ſtufan brann. ſva at hon fell *x*) ofan. týndiz þar *y*) meſtr hluti lids þeſs er þar var inni. En Egill *z*) geck aptr til þ) ſkógarins. fann þar faurunauta ſína. fara þá allir ſaman til ſkips. Sagdi Egill. at miöddrecku þá vill han hafa *æ*) at afnámsfe. er han fór med. en hon var *a*) reyndar full af ſilfri. Þeir Þórólfr urdu allfegner er Egill kom ofan. helldu þeir þá þegar frá landi er mórnadi. Áki ok þeir *b*) fedgar voro í ſveit *c*) Egils. Þeir ſigldu um ſumarit er áleid *d*) til Danmarkar. *e*) ok lágu þar *f*) enn fyri

jam tibi ſolvetur. Simul colonus in tenebras conatur elabi, Egillus vero ibi praeſens, plagam illi intulit peremtoriam, & aliis compluribus. Horulae ſpatio triclinii contignatio deflagrata corruit, maximaque pars interiit hominum qui intus fuerant. Egillus autem in ſylvam reverſus, comitibus jungitur; & pergunt unâ ad navem. Quam portabat Egillus amphoram hydromeli, eam ſibi per exemtionem (de manubiis indiviſis) poſtulabat, at reapſe argentô erat plena. Thorolfus & ceteri advenientem Egillum magno cum gaudio receperunt. Prima ſtatim luce terram relinquunt, Akio & filiis in cohortem Egilli aſſumtis. Aeſtate provectiori vela in Daniam dirigunt, ibi etiam inſidiantur navibus

s) Þá var ſkömm ſtund er ſtofan brann. *Deinde brevi tempore* &c. Jör.

u) ſtund. Guelf. Hol.

x) öll ofan. en menn foroz allir, *tota — & homines cuncti perierunt.* Iid. J.

y) lid allt er þar &c. *univerſa turba quae intus erat* Kálf.

z) rann, *retro properans.* Iid.

þ) ſinna manna, *ad ſuos.* Guelf. Hol. omiſſ. quod proximè ſequ.

æ) um fram, *praeter ceteram praedae partem.* L. || af óſkiptu, *ex indiviſo.* Guelf. Hol. J. || at afgángsfe, corruptè K. M. R.

a) raunar Jör. mox, öll full af gulli ok ſilfri, *auro atque argento referta.* Guelf. Hol.

b) felagar, *& ſociis* Jör.

c) med þeim Agli. Guelf. Hol.

d) auſtan, *ab oriente*, inferunt Iid. Jör.

e) þar lögdu þeir at. ok rántu ſem þeir komuz vid, *ibi ad terram appellentes praedabantur, ubi oportunum erat.* Jör. || ok rántu hvar ſem þeir komo, *& quòcunque accedebant praedantur.* J.

f) ok rántu þar er þeir komo, (ibi morantur) *& praedantur* &c. Guelf. Hol.

fyri kaupſkipum. ok ræntu þar er þeir komuz vit *g*).

47. CAP.

ENN AF HERNADI ÞÓRÓLFS OK EGILS.

Haralldr *h*) Gormsſon hafdi þá tekit vit ríki í Danmörk. en Gormr var þá daudr fadir hans. landit var þá herſkátt. lágu *i*) víkíngar miög úti fyri Danmörku. Áka var kunnigt í Danmörku bædi á ſiá ok landi. Spurdi Egill hann miög eptir. *k*) hvar þeir ſtader veri er ſtór fefaung mundu *l*) fyri liggia. En er þeir komu í *m*) Eyrarſund. þá ſagdi Áki at þar var á land upp kaupſtadr mikill er het í Lundi. ſagdi at þar var feván *n*). en *o*) líkligt at þar mundi vera vidtaka. er bæjarmenn

bus mercatoriis, &, ſicubi datur occaſio, praedantur. A.C. 917.

CAP. XLVII.

PORRO DE REBUS FRATRUM PIRATICIS.

Tunc Haralldus Gormſonius, †) *Gormo patre extincto, regnum Daniae acceperat, populationibus ea tempeſtate obnoxium (bellis infeſtum); nam maria adjacentia, vis magna piratarum tenebat. Akium, terrâ maríque gnarum Daniae, ſtudioſè percontatus eſt Egillus, quae loca regionis ad praedam locupletem forent opportuna? ubi vero ingreſſi erant Fretum Codanum, Akius dixit emporium ibi celebre, quod in* Lundo *vocaretur, intervallo quodam á mari diſtare: hic ſpem praedae eſſe oſtendit, ſed propugnationem*

g) (ok) önger þóttu þá ſlíkir afreksmenn (vera) ſem ſynir Skallagríms (Þórólfr ok Egill). *Nemo tum filiis Skallagrimi* (Thorolfo & Eg.) *fortitudinis laude aequalis eſſe ducebatur.* add. Guelf. Hol. Jör. J. || ok voro allir vit þá hræddir, *atque omnes eos formidabant,* addit H.

h) kóngr, *rex.* inſerunt Jör.

i) úti víkíngar miök vit Danmörk. Gu. Hol.

k) hverier ſtader. Jör. || hvar ſá ſtadr mundi vera. er meſt feván mundi vera (væri). *Quo in loco maxima lucri ſpes foret.* Guelf. Hol.

l) í fazt. Jör.

m) Eyraſund. Guelf. Hol.

n) mikil, *magnam.* add. Iid. J. Deſunt in Jör. quae proximè ſequuntur.

o) (þó) ván. at þar mundi vera (verda) vidrtaka af (þeim) borgarmönnum. Guelph. Hol. J.

†) *Haec falſa ſunt; annô nempe 917 cum Gormone regnavit Haralldus, uti volunt Islandi. Et certè poſt ann. 930 obiit Gormo. Arnas Magnaeus.*

A.C. 917. menn veri. *p*) Þat mál var uppborit *q*) fyri lidsmönnum. hvart þar ſkylldi ráda til uppgaungu *r*). eda eigi. Menn tóko þar allmisiafnt á. fýſtu ſumer en ſumer lauttu. var því máli ſkotid til ſtýrimanna. Þórólfr fýſti helldr uppgaungu. Þá var rætt vid Egil hvat honum þótti rád. han qvad víſu.

tionem a civibus expectandam. Conſultatio ſit cum commilitonibus; an egreſſio capeſſenda foret nec ne? Res variè accepta, ſuadentibus his, diſſuadentibus illis; refertur (tamen) ad praefectos. Thorolfi ſententia ad eſcenſionem inclinabat. Tum compellatus Egillus, quid conſultum duceret? cantilenâ reſpondit;

Upp ſkolum *s*) orum ſverdum
Úlfs *t*) tannlitudr *u*) glitra.
Eigum dád at drýgia
I *x*) dal miskunn fiſka.
y) Leiti upp til *z*) Lundar
Lýda hverr ſem þ) brádaz.

†) *Surſum noſtros gladios*
1) *Lupidentinfectior* 2) *elevabimus,*
Oportet nos 3) *virtutem exſerere*
In 4) *Lundo.*
Tendat ad ſuperiora Lundum verſus
Quilibet quam celerrime;

Gerum *Facia-*

p) Þórólfr lyſti uppgöngu. ok ſpurdi Egil hvat honum þætti rád. *Thorolfus egreſſionem propoſuit, & Egillum rogavit, quid illi videretur?* Jör.

q) vid lidsmenn. Guelf. Hol.

r) En Egill kvad víſu (excluſis intermediis). Guelf. Hol.

s) Ita in Edda concinnius legitur. Örum, *promtos, expeditos*, eſt in J. várum, vorum, & ver. in omnibus Ceter. Codd.

t) tannlit ædr (edr) Jör. forte, tannlitandur v. tannlitendr, *tinctores dentium lupi.* Dno Pauli placuit *tannlitudir* eodem ſenſu. Sed nihil eſt, quod hic mutetur; poëta frarrem alloquitur. || ranlitudz. Hol. praeter H. qui habet rectius, ranlitudum, *roſtrum* (lupi) *inficientes*, ſc. gladios.

u) glutra. Guelf. Hol. M. R.

x) dul miſkunar. J. perperam.

y) líti, *ſuſpiciant*, v. *ſurſum ſi ectent.* Jörund. || leita, *tendere*, & poteſt reſpondere ad τὸ EIGUM ſupra. Hol. || letti. M. L. R.

z) lunda, *in ſylvas.* J.

þ) brádar, *utpote ad praedam.* Hol. Ante til, pro ſem, H. || tídaz, *quam lubentiſſime, promtiſſime.* K. L. M. R.

†) *Verſio hujus carminis integra, cum annotationibus ferè, debetur Dno Pauli.*

Gerum þar fyri æ) ſetr ſólar
a) Seid b) ófagran vigra.

Faciamus ibi ante ſolis occaſum
Foedam 5) *ſtragem.*

A C. 917.

Sídan Hh 2 *Deinde*

æ) ſiöt Guelf. ſiót Hol. ſet J. mox, ſalar H. J.

a) ſigr, *victoriam* (fortè, ſig, *pugnam*). Jör. || ſuſeid. Mbr. Kálf. fortè SURSEID (uti *Suſkapr* in Ol. h. Saga, & Laxdæla, *amarulentia, indigna tractatio*) ɔ: *amaram coctionem*, ſc. ſtragem; aut etiam, *injucundum cantum*, vel, *ſtrepitum:* Notum eſt vocabulum SEID apud antiquos carmen, incantationem, interdum ſignificare. Affine videtur vocabulum *ſuda*, quod hodienum de fremitu, ſeu ſonitu confuſo uſurpatur; notat vero etiam cocturam. || ſúleid C. E. ſúſeg M. R. ſnarſig K. ſverdzegg L. Omnes ineptè.

b) á fagran J. Cl. Pauli ſuſpicatur legendum of-fagran, *pulcbram.*

1) ÚLFTANNLITUDIR, lupinorum dentium (*cadavera laniantium*) rubefactores (*vide diverſ. lect.* t.); *nec minus placet* RANLITUDIR, roſtrinfectores: RANI, ῥινος, roſtrum (*per epenthefin τῦ* S) *haut dubiè conveniunt.*

2) GLÍTRA, fulgidos oſtendere. Axirnar *glya* yfir ſem liós, *Pſ.* 74. Glit, *acupictura certi generis.* * GLITRA SVERDUM, *coruſcare gladios. Ita prorſus Virgilius Aeneid. VIII.* 661.

- - - duo quisque Alpina *coruſcant*
Gaeſa manu.

Item X. 651.

- - - - Strictumque *coruſcat*
Mucronem.

Denique XII. 431.

- - - - *haſtamque coruſcat.*
G. Magnaeus.

3) DRYGIA & driugr, *a v.* eg dreg, *Dan.* dröy.

4) MISKUNN, *ſemper* (*ut* & vorkunn *l.* varkunn) *apud Oddum Gotſkálki per geminum n. Iſt n.* MISKUNN, *Dan.* Misfornöyelſe, *videl. ex alterius incommodo. Niála:* ÍLLA KUNNI Niáll láti Gunnars. *Hinc* βασκαίνω *Gr. invideo, alterius commodis contriſtor* & *doleo,* & *inde invido intuitu noceo, quemadm. Lat.* Faſcino. *Optarem etiam ex noſtris Antiqq. de faſcino aliquid ab aliquo colligi,* & *cum exteris conferri, materia tam jucunda quam foecunda.* DALFISKR (*vallenſis piſcis*) ſerpens: *ejus* MISKUNN (*arx, refugium, receptaculum*) lucus, rubus, fruticetum, lundr, runnr, βαλος. **At in Edda, ubi carmen allegatur,* MISKUNN DALFISKA *exponitur per* aeſtatem: *quod* & *noviſſe fatetur Cl. Pauli. Neque aliter dixit Hörðus Holmenſium coryphaeus:* um MISKUNNAR HEIDAR þOSKA (*per miſericordias, v. paces, piſcium montanorum*) ɔ: per aeſtates *v.* aeſtatem. *G. M.*

5) SEIDR *l.* SEYDR ɔ: ſodníng, *coctio.* VIGRA SEIDR, gladiis ſtrata corpora, *tanquam coctioni deſtinata. Huc pertinet* & ſiódr, ɔ: *eſculentorum copia, unde in uſus quotidianos paulatim deſumendum. Hinc per metaphoram* theſaurus, gaza (áttu bádir einn SIÓD, *pecuniae copiam*) *nec non* crumena, *major l. minor, facile portatilis.*

A.C. 917. Sídan biugguz menn til uppgaungu. *c*) ok fóro til kaupſtadarins. En er bæiarmenn urdu varer vid úfrid. Þá ſtefndu Þeir í mót. Var Þar treborg um ſtadinn. *d*) ſettu Þeir Þar menn til at veria. *e*) Tókz Þar *f*) bardagi hinn hardazti. *g*) Egill ſótti *h*) at hlidinu faſt med ſína ſveit *i*) ok hlifdi ſer lítt. *k*) vard Þar mikit mannfall *l*) Þvíat hverr fell um annan borgarmanna. *m*) Er ſo ſagt at Egill gengi fyrſtr manna í borgina. ok ſidan hverr at ödrum *n*). *o*) Sídan flýdu bæiarmenn. vard Þar mannfall mikit. En Þeir Þóról.r ræntu kaupſtadinn. ok tóko mikit fe. en brendu bæinn ádr Þeir *p*) ſkilduzt vit. Fóro ſídan ofan til ſkipa ſinna.

Deinde ad exſcenſionem accincti oppidum petunt. Oppidani vero, ubi hoſtem adeſſe animadvertebant, in occurſum tendunt: moenibusque ligneis, quae cingebant oppidum, praeſidium imponunt: res ibi ad dimicationem venit acerrimam: Egillus parum ſibi parcens, cum cohorte ſua vehementer portam oppugnabat; magna ibi edita eſt ſtrages, nam oppidani unus ſuper alium ruebant. Fertur primus intraſſe urbem Egillus, deinceps ceteri. Poſtea fugiebant oppidani, magnaque ibi caedes facta eſt. Thorolfus & Egillus oppidum diripientes, praedam capiebant opulentam, & antequam diſcederent, oppidum incendió delebant. Deinde ad naves reverſi ſunt.

48. CAP.

c) at kaupſtadnum. Jör.

d) ok vörduz Þeir Þadan, *inde ſe defenderunt.* Guelf. Hol. J. Jör.

e) ok var Þar hin ſnarpazta orroſta, *atque ibi pugna erat aſperrima.* Guelf. Hol. J.

f) bardardagi. Mbr. Kálf.

g) Egill gengr fyſtr inn um borgina, *primus intrat moenia.* Kálf. C. E. K. L. M. R. excluſis intermediis.

h) at hlidinu, non agnoſcunt Hol. Guelf. J. ita *moenia* v. *arx* ſubaudiuntur.

i) Haec ignorant Iid.

k) var. Iid.

l) af borgarmönnum, *in praeſidiariis.* Iid.

m) Sva er ſagt. at Egill komz (kæmiz) fyrſtr mann *upp í borgina (í borgina upp. J.) *Ita fertur, primum in arcem aſcendiſſe Egillum.* *uppá borgina, *ſuper moenia.* Hol. quae lectio videtur praeferenda. Guelph. Hol. J.

n) lidsmanna hans, *ejus manipularium.* add. Iidem.

o) Þar var (vard) Þá mikit mannfall í borginni. enn ſumir flydu, *ibi tum magna in arce (moenibus) caedes facta eſt: at nonnulli fugiebant.* Iid. || nú flydu ſumir borgarmenn, *& jam pars praeſidii fugiebat.* Jör.

p) færi í brutt. Guelf. Hol. reliquum Capitis omittunt cum Jör.

48. CAP.

FRÁ VEIZLU AT ARNFIDAR JARLS.

Þórólfr hellt lidi ſínu nordr fyri *q*) Halland. ok *r*) lögdu þar til hafnar er þeim bægdi vedr. þeir ræntu þar ecki. Þar var ſkamt á land upp Jarl ſá er *s*) Arnfidr er nefndr. En er han ſpurdi at víkíngar voro þar komnir vit land *t*). Þá ſendi han menn ſína á fund þeirra. þeſs erendiſs. at vita hvart þeir *) villdi þar fridland hafa *u*) eda hernat. En er ſendimenn *x*) voro komner á fund Þórólfs med ſín erendi. Þá ſagdi han at þeir mundu þar ecki heria. *y*) ſagdi at þeim var

CAP. XLVIII.

DE CONVIVIO APUD ARNFIDUM COMITEM.

A.C. 917.

Thorolfus curſu in ſeptentrionem inſtituto, praeteriit navibus Hallandiam; ibi, adverſante vento, ingreſſi ſunt portum, at nihil praedabantur. Parvo inde intervallo aberat (ruri ſuperiore) Comes, nomine Arnfidus: qui cum cognoſceret iſtis oris acceſſiſſe piratas, ſuorum quosdam ad hos mittit, eo fine ut cognoſcant, ſi advenae pacem in ſua regione, an bellum malint? Legati cum Thorolfo momenta legationis expoſuiſſent, negabat ſe vel ſuos hoſtilia illic exercituros,

q) land. Iidem. J. obſcurè.

r) lagdi, *intravit*. Guelf. Hol. J. At veteres iſta Numeri alternatione delectantur.

s) Arnfinnr het. Jör. || Arnvidr. J.

t) hans, *ſuis*. Guelf. Hol.

*) vili. Guelf.

u) edr æi, *pacem velint nec ne* Iid. Hol. Jör.

x) komo á fund Þórólfs. *ſegia þeir honum ſín erendi. Þórólfr ſegir at þeir mundu ecki þar heria. *Thorolfum convenientes, mandata ſua ei commemorant: Thorolfus negat* &c. ſeqq. omiſſ. Jör. *ſagdi han. at han mundi (þeir villdu. J.) ecki þar heria. Þvíat þeim bar þá engi nauzyn til, *negavit ſe (eos) ibi hoſtica vi ujurum (uti velle), neque enim ulla ad eam rem tum impelli neceſſitate*. Guelf. Hol. J. omiſſ. ſeqq.

y) Því þeim væri þat eingi naudſyn. er þar væri ei land audugt. L. Videtur Autor de induſtria, τὸ SAGDI, ter in una ſententiola repetere, quaſi innuat notabile quicquam in hoc eſſe reſponſo. Et ſanè reſponſum dignum eſt piratâ, quod hoc genus hominum aliud jus belli quam lucrum non agnovit: Sed dignum quoque viro fortî, & ſincero, ac neutiquam ambitioſo, nam palam praedicat, regioni damnum illaturum fuiſſe, ſi aliquid lucri inde captum iri vidiſſet: ſimul, quod eam in pace eſſe

A.C. 917. var engi naudſyn til at heria þar. ok fara herſkilldi. ſagdi at þar var land ecki audigt. Sendimenn z) fara aptr til Jarlsins. ok ſögdu honum þ) erendislók ſín. En er Jarlinn æ) vard þeſs varr. at han þurfti ecki lidi at ſafna fyri a) þá ſauk. Þá reid han ofan b) med ecki lid til fundar vit víkínga. En er c) þeir funduz. þá d) foro þar allt vel rædur med þeim. Jarl baud e) Þórólfi til veizlu med ſer. ok f) lidi hans því er han villdi. Þórólfr het ferdinni. g) en þá er á var kvedit. let Jarlinn ſenda reidſkióta ofan móti þeim. Reduz þeir til ferdar bædi Þórólfr ok Egill.

nihil eſſe neceſſe oſtendit, cur ibi populentur, aut infeſtó invehantur †) *clypeo, addit regionem illam non eſſe opulentam. Reverſi legati, Comiti nuntiant eventum negotii. Qui cum animadverteret, hac de cauſá, copiis ſibi contrahendis nullum opus eſſe; equo devehitur ad piratas, nullo cum agmine: inter quos & ipſum, cum convenirent, colloquia optime conveniebant: Comes Thorolfum, cum quo vellet numero ſuorum, ad convivium domum ſuam invitabat, & ſpondebat Thorolfus ſe venturum. Conſtituta autem die, Comes equos ſellarios iis adduci fecit. Thorolfus & Egillus*

eſſe ſinat, id gratiae ſibi non apponendum, ſed regionis egeſtati tribuendum eſſe; oſtendit. Denique quidam contemtus ineſt reſponſo, nam ſignificat, non ideo ſe omittere hoſtilitates, quod incolarum vires formidet.

z) komo. Guelf. Hol.

þ) ſem háttad var, *ubi res eſſet.* Jör.

æ) han viſsi. Guelf. Hol.

a) þeirra ſakir, *piratarum cauſa.* Jör.

b) á fund víkínga. Guelf. Hol. || med ecki mikid — *modico.* Jör. || med eckert &c. novè. K. L. M. R.

c) Vocula abeſt in Membr. Kálf.

d) fór allt vel med þeim. Guelf. Hol. J. ALLT in textu adverbialiter poſitum eſt, pro, *omni reſpectu, omnibus modis:* aut, *inter eos omnes.* Hic uſus vocabuli eſt rarus, occurrit tamen, unâ vel altera vice, infra apud Noſtrum.

e) þeim, *eos.* Guelf. Hol. || þeim heim til veitzlu. ſo mörgum ſem þeir villdu fara. — *quotquot ire vellent.* Jör.

f) öllu — því ſem Þórólfr villdi. Guelf. Hol.

g) Fara þeir Þórólfr ok Egill med xxx. manna. Iid.

†) *Latinius dixiſſem* ſignis infeſtis: *at nunc id non placebat; nam ſuſpicor* clypeum, *rubrum putà, fuiſſe* ſignum hoſtilitatis *apud priſcos ſeptentrionales; uti ſignum pacis aut amicitiae fuit* Clypeus albus, *quod videtur concludi poſſe è* Noregs Konúnga Tali, *ſub initium praelii Suolldrenſis.*

Egill. ok höfdu med ſer xxx. manna. En er þeir komo til Jarlſins. *h*) fagnadi han þeim vel. var þeim fylgt inn í ſtofu. *i*) var þar þegar inni mungát. ok gefit þeim at drecka. ſátu *k*) þeir þar til kvelldz. En ádr bord *) ſkylldu upp fara. Þá ſagdi Jarl at *l*) þar ſkylldi ſæti hluta. ſkylldi drecka ſaman *m*) karlmadr ok kona ſva ſem til ýnniz. **) en þeir ſer er fleiri veri. Menn báru þá *n*) hluti ſína í ſkaut. ok tók Jarlinn upp. Jarl átti *o*) dóttur allfrída. ok þá vel frumvaxta. *p*) ſva ſagdi hlutr til. at Egill *q*) ſkylldi ſitia hiá Jarlsdóttur um kvelldit. hon geck um gólf

Egillus cum triginta virorum cohorte iter adibant: venientes ad Comitem, liberaliter excipiuntur, & in triclinium introducuntur: ibi ſtatim praeſto erat potus eximius, ipſis ad bibendum datus; ita in veſperam usque ſedebant (accumbebant). Ante vero quam menſae (ad caenandum) ſtruerentur: Comes loca ſortienda eſſe dicat; ita ut vir & mulier, quoad utriusque eſſet copia, per paria (copulas) biberent, at ſeorſum qui ſupereſſent. Tum conjectae ſortes omnium in ſinum (togae Comitis), ab ipſoque Comite eductae. Comes filiam habebat forma conſpicuam, & tum in aetatis flore conſtitutam, huic ſors conſeſſorem aſſignavit Egillum per eam veſperam; virgo A.C. 917.

b) Þá fara þeir til dryckiu. en ádr bord voro upptekin. mælti Jarl. at þá ſkylldi menn hluta ſæti ſaman karlar ok konor. báru menn nú &c. *incipiunt comiſſari; ante vero quam menſae ſtruentur (removerentur;* nam phraſis mihi hìc eſt ambigua; poſterior autem ſignificatus uſitatior) *Comes edixit, tum ſedes ſocias viris & mulieribus eſſe ſortiendas.* Guelf. Hol.

i) ok þegar gefit þeim at drecka, *iis ſimul bibere datur.* Jör.

k) menn, *ibi ſedetur.* Jör.

*) voro upptekin. J. || ſkylldi upptaka. Jör. K. L. M. R.

l) menn P. qui hìc redit ad ſe, ex longo deliquio.

m) karlar ok konur ſo ſem vinnſt til. Jör.

**) en þeir ſem fleiri væri báru hluti í ſkaut, *at qui ſupereſſent, contulerunt ſortes* &c. K. L. M. R. malè. Fateor mihi parum liquere de hoc ſortitionis modo, & praeſertim de vera notione vocabuli *Skaut* hoc loco: interpretatus ſum ſolummodò ex conjectura: qui majori lectione, & ſubſidiis pollent, emendare & illuſtrare poſſunt.

n) ſaman hlut. J. P.

o) ſer, *ſibi.* Guelf. Hol.

p) ok ſá hlutr fell ſo til, *& ea* (ejus) *ſors ita cecidit.* P.

q) ſkal. Guelf. Hol.

A.C. 917. gólf ok ſkemti ſer. Egill ſtód upp *r*) ok geck til *s*) rúms þeſs er dóttir Jarlſins hafdi ſetid um daginn. En er menn ſkipuduz í ſæti ſin. Þá geck Jarlsdóttir at *t*) rúmi ſinu. hon quad *u*).

Hvat ſkaltu ſveinn í ſeſs minn *x*)?
y) (Þvíat) ſialldan hefir þú *z*) gefnar
Vargi varmar brádir.
Vera vil ek ein þ) um mína.
æ) Sátt'adu hrafn i *a*) hauſti
b) Of hræſolli gialla:
c) Varattu *d*) at þar er eggiar

virgo, animi cauſâ, per triclinium inambulant; Egillus ſurgens locum, quo per diem ſederat filia Comitis, adibat: ut vero cetera multitudo loca ſua ordine occupabat, accedens quoque ad locum ſuum filia Comitis, ita modulata eſt:

Quid tu 1) *puer in meam ſedem?*
(Nam) raro dediſti
Lupo calidas praedas:
Sola eſſe volo circa mea 2).
Non 3) *vidiſti corvum hoc autumno*
Super 4) *incompoſitam ſtragem crocitare:*
Nec adfuiſti ubi acies (enſium)

Á ſkel- *Oſtra-*

r) ok geck. omitt. P. J.

s) ſætis þeſs er Jarls dóttir átti — *qui filiae Comitis erat.* Guelf. Hol. Jör.

t) ſæti. Guelf. Hol. P.

u) víſu til Egils, *Egillo.* add. Iid. Jör.

x) fara, *re feres;* vel *ingeres?* add. Jör. ſed lepidius ſubauditur.

y) Því er. eod. ſenſu. C. E. At ſi utrumque abeſſet, melius foret metrum: etſi & hôc modô ferri queat. Mox, þú ſialldan hefir. Omnes Codd. quod durum erat auribus, & mihi, hâc vocum transpoſitione, tolerabilius reddi videbatur. Integra autem ſtropha veloci pronuntiatione juvanda eſt.

z) gefid. Guelf. Hol.

þ) of Guelf. H. af Mbr. b. G. N. || af mínu: ſubaud. fortè kyni; vel, rádi, *mei ſexus;* vel, *conſilii.* J. || um vinnu mína, *circa opus meum* (ſed hoc metrum non patitur). K. L. M. R. || um minnar. Jör. ſubaudiri poteſt *ſetu*, vel, *dryckiu.* ↄ: *ſola uti volo ſede*, vel, *potione mea.*

æ) ſáttattu. Guelf. Hol. Jör. || ſára tyr. J.

a) ſídhauſti, *ſero autumno.* K. L. M. R.

b) of (af) fæhrolli, *ex algore marino;* vel diviſim legendum: of fæ hrolli, *ſuper mare, ex horrido frigore*, aut, *horrendùm, horridâ voce.* Guelf. Hol. || of hræ ſollinn, *inflatum (ſuperbum) ſuper cadavera.* Jörund. Cl. Pauli legit, of hræ ſollin; (at hræſylli) & vertit, *ſuper ulceroſa cadavera.*

c) vartattu. Guelf. Hol. varat. Mbr. Kálf. K. L. M. R. || varar, *labia*, ↄ: ora acierum: aut *cautae* ↄ: cavendae acies. C. E. || varſtu þar, *an ibi eras?* J.

d) Vocula deeſt in Kálf. Jör.

Á ſkel-þunnar *e*) runnuz.

Oſtraceorum extremitatum inſtar tenues, ſibi invicem occurrerunt 5). A.C. 917.

Egill tók til hennar. ok ſetti hana nidr hiá ſer. *f*) han qvad.

Quam Egillus apprehenſam, apud ſe collocabat, & cantilenam regerebat:

g) Farit *h*) hef ek *i*) blódgum brandi,
k) Sva at mer *l*) benþidurr fylgdi,
Ok giallanda geiri

Ivi cum ſanguineo gladio
Ut me corvus comitaretur
Et ſonante haſta

Gángr

Strenue

e) þunnu runnu. Guelf. G. H. || þunnum. Membr. b. þunna. N.

1) *Cl Pauli vertit* vir (famule), *minus congruè ad ſequentia carminis. In fine ſtrophae ſubaudiri poteſt*, vis, *vel*, poſtulas te intrudere.

2) Negotia *ſubaudiri poſſunt, aut* pocula. *At* mína *in textu eſt ambiguum: Poteſt eſſe Accuſat. Caſ. pluralis maſ ul., & ſubaudiri* koſti: *ut ſit*, circa meam conditionem (ſortem), *vel*, meae conditionis; *quaſi innuat, à viris ſe abhorrere. Vel eſt Accuſat. ſing. foeminin. & ſubaudiatur* dryckiu, *aut* vinnu, viſt, *ut vult Dnus Pauli. Hic elegantiſſimus poëta ait, ſe legi metricae reſtituiſſe verba puellae, haud dubiè ab ineptulis librariis ſua ſede mota. Ita autem reſtituit:*

Hvat ſkalltu ſveinn
î ſeſs minn fara?
hefir þú ſialldan vargi
gefnar varmar brádir.
Vera vil ek ein
um vinnu mína (*forsè*, viſtar minnar) &c.

Poteſt, ut reſtituerit; at ita ſum hebes, ut hic non ſentiam legem metricam: nam, aut ſtatuendum eſt, in uno carmine (einni viſu) duplex metri genus adeſſe; aut, ſi unum eſſe debeat metri genus, decem ſtrophae inerunt Octonario: neutrum legi metricae convenit.

3) VIDISTI — CROCITARE, *pro* audiſti, *facetè & poëticè. Ita Latini interdum ſunum video ad alios ſenſus transtulerunt.*

4) SOLLR, confuſio, colluvio, turba. HRÆSOLLR, turba cadaverum; *aut* corpora caeſorum incondito poſitu jacentia, *vel* utriusve partis, *ut ſit*, inter ſe confuſa. *Vocem* HRÆSYLLI *Cl. Pauli, cum libris ignoro.*

5) *Ludit callidè & diſſimulanter virgo cum viro maximi corporis roboriſque, quem pro imbelli habere nequaquam potuit. G. Pauli.*

f) ok kvad (þá kvad Egill) víſu. Guelph. Hol. Jör.
g) venda ek, *verſabam* v. *agitabam gladium.* O.
h) hefi. Mbr. Kálf. C. E.
i) brádgum, *illinito*, ſanguine ſc. L.
k) benſoſs dreif fyri oſſa, *torrens vibicum ruebat noſtris in quaeſtum.* O.
l) benþidudr. Kálf.

A.C. 917.

m) Gángr *n*) var hardr *o*) at víkíngum.
Giördum *p*) reidir *q*) roſtu,
Rann elldr *) um *r*) ſiót manna:
**) Letum *s*) blódga búka
t) Í borghlidum *u*) ſæfaz.

Strenue proceſſerunt (proceſſimus) piratae.
Fecimus irati praelium,
Volitabat per ſedes hominum ignis,
Fecimus ſanguineos truncos
In portis urbis obdormiſcere.

x) Þá drucku þau ſaman um kvelldit. ok voro allkát. var þar veizla hin bezta. *þ*) ok ſva *æ*) um daginn eptir. Fóro þá víkíngar til ſkipa ſinna. ſkildu þeir Jarl med vináttu. ok ſkiptuz giöfum vid *a*). Helldu

Inde per veſperam magnâ ambo cum hilaritate conjunctim potabant. Convivium tam eâ veſperâ, quam poſterâ luce, erat eximium. Deinceps piratae, commutatis cum Comite donis, amicè digreſſi, ad naves ſuas revertebantur.

m) gánghardr víkíngum, *impetuoſus piratis*, aut, *contra piratas*. O.

n) um herdar, *in terga*. J.

o) af Jör. á J. K. L. M. N. R. med H. *durus fuit conflictus inter piratas*. || óvíkíngum, *ſtrenuus erat impetus in nefarios piratas*: aut, *vehementium piratarum* o: noſtrum, *acer erat* impetus: aut, *hominibus placidis magnas turbas fecimus*. Mbr. Kálf. C. E. Nec dubito hanc lectionem eſſe rectam, ſed, propter ambiguitatem ſenſus, nolui eam in contextum recipere.

p) reidar, *fulminis*, aut, *fulmineum*. K. L. M. R.

q) rómu Jör. raſtor Mbr. b. G. roſtor Guelf. *praelia*. raſter H. rudur, *vaſtationes*, *direptiones* N. Sic autem totam ſtropham exhibet O.: geyſtum reida raſtir, *graſſabamur apparatu nautico per vortices*, v. *undas ſaevas*.

*) of, *flamma ſuperabat* &c. Mbr. Kálf. C. E.

r) ſveit, *turbam hominum*. G. H. K. L. M. R. || fiör, *ſaeviebat in vitam*, *inſultabat ei* &c. J.

**) ek let, *feci*. Kálf. C. E. Jör.

s) blódga bragna, *ſangvinolentos homines*. H.

t) í borghlidi, *in porta*. Jör. || á borghlidi, *ſuper portam*: vel metonymicè, *in muris*. Guelf. Hòl. || á borghilldi. N.

u) ſteypaz, *corruere*. Iid. Jör. J. Duae ultimae ſtrophae in O. ita ſonant; letum breid á borghlidum bönd greyp nidr ſteypaz, *fecimus lata & firma portarum vincula (repagula) corruere*. Hujus carminis tranſlatio eſt Dni Pauli; nihil in ea mutavi.

x) Þeir drucku — ok voro allkátir. *Potabant per veſperam piratae, laetitia perfuſi*. J. P.

þ) En um daginn eptir fóro þeir ofan til ſkipa víkíngar. ok ſkilduz vinir. *Poſtero die piratae naves repetebant, & diſceſſus utrinque fuit amicus*. J.

æ) eptir um daginn. Jör.

a) Þórólfr ok Jarl, *Comitem inter & Thorolfum*. Guelf. Hol. J. P.

Helldu þeir Þórólfr *b*) lidinu til *c*) Brenneyia. *d*) þar var í þann tíma víkíngabæli mikit. Þvíat þar figldu kaupſkip miög í gegnum eyiarnar. Áki fór heim til búa ſinna. ok ſynir hans. *e*) han var madr vellaudigr. ok átti mörg bú á *) Jótlandi. *f*) Skilduſt þeir med kærleik. ok mæltu til vináttu *g*) mikillar milli ſín. En er hauſtadi. figldu þeir Þórólfr nordr fyri Noreg. ok koma framm í Fiördum. fara á fund *h*) Þóreſs herſeſs. tók han vel vit þeim. en Arinbiörn ſon hans miklu betr. *i*) býdr han *k*) at Egill *l*) ſkal þar vera um vetrinn. Egill *m*) tók þat med þöckum. En er Þórer viſsi bod Arinbiarnar. Þá kalladi han þat *n*) helldr brádmællt. veit ek eigi. *o*) ſagdi han. hverſu þat líkar Eiríki konúngi. Þvíat han mælti ſva

bantur. Inde Thorolfus agmine tendit ad A.C. 917. *Brenneyias, cubile piratarum ea tempeſtate celebre; propterea quod crebra erat mercatorum inter haſce inſulas navigatio. Akius cum filiis fundos ſuos adiit, opulentus homo, & multorum in Jutia praediorum dominus. Diſceſſit vero a fratribus, cum mutua caritate, pactisque (in poſterum) foederibus magnae amicitiae. Autumno inchoato, Thorolfus cum ſuis, praeternavigatâ boream verſus Norvegiae parte, in Fiördos pervenit: adeunt Thorerem Ducem: is bene quidem excepit illos, ſed filius Arinbiörnus multo melius: qui etiam Egillum ad hybernandum ibi invitabat, gratae mentis ſignificatione eam benevolentiam acceptantem. Thorer certior factus de pollicito Arinbiörni, hoc praeſeſtinatum eſſe cenſebat; & neſcio, inquit, ut placiturum ſit Eirico Regi: nam poſt*

b) hanc vocem ignorant Iid. Jör.
c) Brenneyiar. P.
d) þat var víkíngabæli mikit í þ. t. Gu. Hol.
e) Nihil de opulentia Akii ſciunt Jör.
*) á Vinlandi (Vindlandi), *in Vandalia*. Hol.
f) ok ſkildu þeir Egill med blídu — *ab Egillo cum gratia mutua*, vel, *blanda utrinque amicitiae teſtificatione* Jör.
g) ſín í millum. Guelf. Mbr. b. G. med ſer H. med ſer ſín í millum. N. ineptè: bonus homo non vidit, MED SER eſſe *inter ſe*.
h) Þóris herſis. Guelf. Jör.
i) bidr, *rogat*. Jör. miklu, paulo ante, non eſt in Guelf. Hol. J. P.
k) Agli þar um vetrinn. Guelf. G. N. lepidè Ellipſi. || Eigli þar at vera. Mbr. b. H. J. P.
l) ſe þar. Jör.
m) þektiz þat vel. Jör.
n) brádrádit, *praecipitanter conſultum, detrectum*. Guelf. Hol. J. P.
o) Hoc vacat in Iisd.

A. C. 917. fva *p*) eptir *q*) aftauku Bárdar. at hán villdi *r*) Egil ecki her í landi. Ráda *s*) máttu vel. fadir. ſegir Arinbiörn. Því vit konúng. at hán teli ecki at um *t*) viſt Egils. Þú munt bióda Þórólfi mági Þínum her at vera. en vid Egill munum hafa *u*) eitt vetrgrid bádir. *x*) Af *y*) Þeſsi rædu ſá Þórer at Arinbiörn mundi *z*) Þeſsu ráda Þ). *æ*) Budu Þeir fedgar Þá Þórólfi Þar *a*) vetrgrid. en han Þektiz Þat. voro

A. C. 924. Þeir Þar *b*) vit xij. menn um vetrinn. Brædr ij. *c*) ero nefndir. Þórvalldr offi. ok *d*) Þórfidr ſtrángi. *e*) Þat voro *f*) náfrændr Biarnar haulldz. ok *g*) höfdu med honum

necem Bardi, Egillum in hac regione nolle ſe dixit: Id facile potes apud regem (efficere), pater mi! inquit Arinbiörnus, ut manſionem Egilli ne reprehendat; Thorolfum utique affinem tuum ad hoſpitum invitabis; ſed ego & Egillus uno utemur hybernaculo. Hac ex oratione intellexit Thorer, Arinbiörni voluntatem praevalituram. Poſtea pater & filius ultro exhibebant Thorolfo manſionem apud ſe hybernam; ille lubenter accipiebat, &, cum fratre ac hominibus decem, ibi hyemabat. Fratres duo nominantur, Thorvalldus violentus *& Thorfidus* acer: *Biörno Höldo propinqua cognatione junctii, & unà*

p) fyrir um víg Bárdar. at Egill ſkylldi ecki vera í hans landi, *eam de caede Bardi tulit ſententiam, quod Egillo non liceret in ſua regione commorari.* Jör.

q) dráp. Guelf. Hol. P.

r) ecki at Egill væri. Kálf. J. P. || ei hafa Egil. H.

s) muntu Því. fadir. enn vit konúng. ſagdi Arinbiörn. (omiſſis reliquis dictis Arinbiörni). *Hujus quoque rei arbitrium ab rege obtinebis, dixit Arinbiörnus.* Guelf. Hol.

t) herviſt. Jör.

u) ein (einn). K. L. M. R. utroque modo perperam.

x) enn, *ſed.* add. Kálf.

y) Þeſsum ordum, *his verbis.* Jör.

z) vocem omitt. Jör.

Þ) vilia. add. Guelf. Hol. Jör. J. P. *Arinbiörnum hujus rei poteſtatem ſibi poſtulare.*

æ) Haec non ſunt in Guelf. Hol. J. P.

a) at vera. Jör.

b) xij. ſaman. Jör. || vit xij. mann. Guelf. Hol. J. P.

c) voro. Guelf. G. N. *inter bos nominati ſunt.*

d) Þórfinnr. Guelf. Hol. J. P. Jör.

e) Ita Mbr. Kálf. C. R. Ceteri, Þeir.

f) frændr Biarnar Bryniolfsſonar, *cognati* &c. Guelf. Hol. omiſſ. ſeqq.

g) med honum uppvaxit (uppfóſtrazt Jör.) P. ubi notanda eſt pulchra Ellipſis verbi auxiliaris.

honum fæzt. Þeir *h*) voro menn miklir ok ſterkir. kapsmenn miklir ok framgiarnir. Þeir fylgdu Birni þá er han var í *i*) víking. en ſidan er han ſettiz um kyrt. Þá fóro Þeir brædr til Þórólfs. ok voro med honum í hernadi. Þeir voro í ſtafni á ſkipi hans. En þá er Egill tók ſkipſtiórn. þá var Þórfidr hans ſtafnbui. Þeir *k*) brædr fylgdu Þórólfi iafnan. ok mat han þá meſt ſkipveria ſinna. Þeir brædr voro Þann vetr í hans ſveit. ok ſátu næſt Þeim brædrum. *l*) Þórólfr ſat í aundvegi. ok átti dryckiu vit Þóri. en Egill ſat fyri ádryckiu Arinbiarnar. ſkylldi Þar um gólf gánga at minnum öllum. Þórer herſer fór um hauſtid á fund Eiríks konúngs. tók konúngr *m*) vid honum forkunnar vel. En

& unà cum ipſo educati: homines magni A.C. 924.
corpore & robuſti, animis vehementes & promti. Biörnum, quamdiu in piratica fuerat verſatus, erant ſecuti: at ubi iſte ad otium ſe dederat, Thorolfo ſe applicabant; comiterque ejus in piratica, locum tenebant in prora navis ipſius. Egillus vero cum navem coepit gubernare, Thorfido proræ praefecto utebatur. Dicti fratres adhaerebant ſemper Thorolfo, & anteponebat eos nautis ſuis ceteris. Hâc quoque hyeme inter ſodales ipſius erant, ipſi & Egillo proximè aſſidentes. Thorolfus ſedem *tenebat* adverſam (*herili*); *& pocula cum Thorere alternabat* (*commutabat*): *Egillus vero Arinbiörni propinationem excipiebat. Singuli ibi memoriarum calices* †) *per transverſum pavimentum erant dandi. Thorer Dux eô autumno ad regem Eiricum profectus; praeclare ab rege exceptus eſt; Colloquio autem*

b) fylgdu Þórólfi í víking. ok voro í ſtafni. Þeir voro menn miklir ok kapsfullir. *Hi Thorolfum in piratica ſequentes, in prora erant conſtituti, homines magni corpore, & fervore pleni.* Guelf. Hol.

i) víkingu. Jör.

k) voro Þenna vetr med Þeim brædrum. Þat var um hauſtit at Þórer fór á fund konúngs. *Hac hyeme erant cum Thorolfo & Egillo &c.* tam jejunè ſequentia narrant Guelf. Hol. J. P.

l) Haec etiam tranſeunt Jör.

m) val vid Þeim — *cum ſuis.* Guelf.

†) *Confer. omnino Commentarium ad Gunnlögsſagam pag.* 138; *& quidem primum locum ibi allegatum.*

A. C. 924

n) En er þeir tóko *o*) rædur ſínar. þá bad Þórer konúng. at han ſkylldi eigi *p*) fyri kunna hann þeſs. er han hafdi Egil med ſer um vetrinn. Konúngr *q*) ſvarar því vel. ſagdi *r*) at Þórer mátti þiggia af honum ſlíkt er han villdi. en ecki *s*) mundi *t*) þetta ſva fara. ef annarr madr *u*) hefdi vid Agli tekit. En er Gunnhilldur heyrdi hvat þeir *x*) ræddu. þá mælti hon. Þat ætla ek *y*). Eiríkr. at nú fari enn ſem optarr. *z*) at þú ſer miög þ) talhlýdinn. ok *æ*) mant þat eigi lengi er ílla er giört til þín. *a*) enda muntu til þeſs draga fram ſonu Skallagríms. at þeir *b*) munu enn drepa *c*) nidr nockura

inter ipſos inchoato, Thorer orabat regem, ne criminì ſibi verteret, quod Egillum hac hyeme ſecum habèret. Rex commodè reſpondit, affirmat facilè poſſe Thorerem quidlibet ab ſe obtinere, at ſi alius quiſpiam Egillum recepiſſet, rem ita non fuiſſe abituram. Gunnhillda autem, intelligens qua de re loquerentur, ſic fata eſt: Credo, Eirice, nunc idem ac alias ſaepe uſuventurum, ut ad perſvadendum valde ſis facilis, & male in te factorum diu non memineris: Nam eò uſque fuſtinebis (proveheſ) filios Skallagrimi, donec aliquos etiam truciddrint ſanguine tibi proxi-

---

m) Þórer bad kóng eigi * þyckiaz vit viſt þeirra brædra þar med honum. *Thorer orabat regem, ne ſuccenſeret manſioni fratrum apud ſe.* Guelf. Hol. J. * þickiazt vit þá brædr þó þeir væri med honum, *ne ſuccenſeret fratribus, quamquam eſſent ſecum.* P.

o) tal ſitt. Jör.

p) kunna. Jör. K. L. M. R.

q) ſegir. þiggia muntu Þórer af mer þat ſem þú villt. en &c., *fatur; quidlibet, Thorer, à me impetrabis.* Jör.

r) hann þat mega val þiggia af ſer, *eum facilè id ab ſe obtenturum.* Guelf. Hol. P.

s) ſkylldi þad (þá) tiá, *id (tum) non procederet.* P. J.

t) ſva vid vita, *eò non ſpectaret res (alia res foret).* Guelf. Hol. eleganter.

u) tæki vid Egli. Jör. Enallage temporis.

x) rædduz vit. Jör.

y) enn. at nú fari ſem optarr. at þú Eiríkr kóngr munir þat all-líkt er ílla er vid þik giört. — *parum memor ſis.* Guelf. Hol.

z) attú ſiert talhlídinn. Jör.

þ) talhlydin M. ridiculè; quaſi Eiricus ſit mulier.

æ) mantu nú eigi lengi þat er ílla var giört &c. *nunc ſanè citò obliuus es malefacti in te.* Jör.

a) eda muntu eigi til þeſs &c. *nonne eò &c.* Gu. Hol. || eda muntu &c. *eòne.* Jör. P.

b) muni. Guelf. Hol.

c) Hanc vocem ignorant Iid. Jör. at ea hìc ad exaggerationem valet. Mox, nockurn frænda (náfrænda) þinn, *aliquem propinquum (proximum)* — Iid.

nockura náfrændr þína. En þótt *d*) þú látir þer *e*) engiſs þikia vert um dráp Bárdar. þá þiki mer eigi ſua *f*) þó. Konúngr ſvarar. *g*) Meirr frýr þú mer, Gunnhilldur. grimleiks enn adrer menn. en verit hefir *h*) kærra vit Þórólf af þinni hendi enn nú er. en ecki mun ek **)* ord mín aptr taka vit *i*) þá brædr. Vel var Þórólfr her *k*). ſagdi hon. ádr Egill ſpillti *l*) fyri honum. en nú *m*) ætla ek *n*) engan mun. Þórer fór heim þá er han var búinn. ok ſagdi þeim brædrum ord konúngs ok drottníngar.

proximos; Sed quanquam Bardi eædem nihili aeſtimas, ego aliter aeſtimo tamen. Rex fatur; Tu, Gunnhillda, magis quam alii homines ſaevitiam in me requiris (ad ſaevitiam me provocas); fuit certè, ex parte tua, major in Thorolfum †) amor, quam nunc eſt. Sed fidem fratribus datam non renuntiabo. Benè, inquit regina, Thorolfus hîc verſabatur, antequam Egillus mores ejus corrumperet, nunc autem nihil (diſcriminis) intereſſe puto. Thorer confecto negotio, domum reverſus, dicta regis & reginae fratribus ſignificavit. A.C. 924.

49. CAP.

DRÁP ÞÓRVALLDZ OFSA.

Æyvindr *o*) ſkreyia. ok Álfr *p*). hetu brædr Gunnhilldar. *q*) ſyner Auzurar

CAP. XLIX.

CÆDES THORVALLDI VIOLENTI.

Eyvindus Skreyia (vagus) *& Alfus nominabantur fratres Gunnhilldae, Öſſuris*

Tota. Totii

d) þer kóngr þiki lítils vert dráp Bárdar. þá þikir oſs eigi ſva. Guelf. Hol. P.

e) ecki at þikia um &c., *nihil indigneris* &c. Jörund.

f) Haec particula in Traducibus Kálf., etiam altero Asgeiriano, inficetè eſt omiſſa.

g) Haec non habentur in Guelf. Hol. J. P.

h) þer þeckra vid *Þóri. enn ſva ſem nú er, *gratior tibi fuit Thorer, quam uti nunc eſt.* Guelf. *Þótti; ex Hol. H. N. ſine ſenſu. Þórólf; *Thorolfus.* ex Iisd. Membr. b. G. || þer kærra vit Þórólf. en nú er, *cum plus amaſti Thorolfum* &c. Jör.

*) nú aptr taka ord mín, *nunc verba mea non revocabo.* Guelf. Hol. P. omiſſo reſponſo Gunnhilldae.

i) Þóri, *Thoreri.* Jör.

k) med oſs. add. Jör.

l) voculam omitt. Jör. L. R.

m) tel ek þeirra &c. L.

n) öngva muni med þeim vera. Jör.

o) cognomentum non eſt in Guelf. Hol. J. P.

p) aſkmadr, *Aſkmannus*, add. Jör.

q) ignorant Guelf. Hol. J. P.

†) *Vide ſupra* Cap. 37. pag. 178.

A.C 924. *t*) Tota. Þeir voro menn miklir ok *s*) allſterkir. ok *t*) kaupmenn miklir. Þeir höfdu *u*) þá meſt ifirlát af Eiríki konúngi ok Gunnhilldi. ecki voro Þeir menn þockaſæler af *x*) aldýdu. *y*) voro þá menn á úngum alldri. ok þó fullkomner at þróſka. Þat *z*) var um várit. at blót mikit ſkylldi vera at ſumri á Gaulum. *) Þat var Þ) ágæzt höfud-hof. ſótti þángat fiölmenni mikit *æ*) or Fiördum. ok af *a*) Fiölum. ok or Sogni. ok *b*) flezt allt ſtórmenni. Eiríkr konúngr fór *c*) þángat. Þá mælti Gunnhilldr vid brædr ſína. Þat *d*) vil ek. at Þid hagit ſva til í fiölmenni Þeſſu. at Þid *e*) fáit drepit annanhvarn Þeirra ſona Skallagrims. ok *f*) bazt at bádir

Totii *filii*, *magnitudine corporis*, *roboreque*, *conſpicui*: *mercatores gnavi*: *Summum hoc tempore honoris locum apud regem Eiricum*, *& Gunnhilldam*, *tenentes*; *vulgò non gratioſi*: *aetate adhuc adoleſcentes*, *virilitatis autem profectu adulti*. *Verè hóc magnum ſacrificium aeſtivum Gaulis*, *ad fanum in primis celeberrimum*, *erat deſtinatum*; *quò ingens hominum multitudo ex Fiördis*, *Fiölis & Sogno*, *plerique item proceres confluebant*; *ibat quoque Eiricus rex*. *Tum Gunnhillda fratribus eſt locuta*; *Id volo operam detis*, *in hac turba*, *ut alterutrum*, *vel quod optimum foret*, *utrumque filiorum Skallagrimi*

r) Tóka. Jör.
s) ſterkir. Omnes praeter Kálf.
t) kappsmenn, *animis vehementes*. Jörund. at neutrum eſt in Guelf. Hol. J. P.
u) mikit ifirlæti (yfirlát mikit), *magno in honore conſtituti*. Jör. P. Guelf. Hol.
x) aldydu manna. Guelf.
y) Haec à Ceteris abſunt.
z) er nú ſagt *at um várit at ſumri ſkylldu vera blót mikil. *Jam commemoratur*, *illo verè*, *ineunte aeſtate*, *magna ſacrificia celebranda fuiſſe*. Guelf. * um vorit. at um ſumarit J. at um vorit. um ſumarit G. um vorit. eda um ſumarit N. um ſumarit H. at ſumri, omitt. Jör. Mbr. b.
*) ok var Þar (Þar var) hof mikit, *ibi erat fanum inſigne*. Guelf. Hol. P.
Þ) ágætt K. M. R. *celebre*. ágiört L. ineptè.
æ) bædi af fiöllum. ok or Fiördum &c. *cum ex montanis*, *tum Fiördis* &c. Gu. Hol. P.
a) Fialum. Jör.
b) mart annat &c. *& aliunde magna vis procerum* (*nobilitatis*). Guelf. Hol. J. P. at Jör. ignorant.
c) ok. inſerunt Iid. Jör.
d) villda ek. H. J. P.
e) drepit, *interficiatis*. Guelf. Hol. Jör. J. P.
f) betr at hvartveggi ſe, *quod praeſtaret*, *utrumque*. Guelf. Hol. P. || betr hvörtveggi. J.

bádir veri. Þeir *g*) kvádu ſva vera ſkylldu. Þórer herſir bióz *h*) til ferdar Þeirrar. han *i*) kalladi Arinbiörn til máls vit ſik. Nú mun ek. ſagdi han. fara til blótſins. en *k*) ek vil ecki at Egill fari Þángat. ek *l*) kann *m*) rádum Gunnhilldar. en *n*) kapſemd Egils. en ríki konúngs. *o*) at Þeſs man eigi hægt at gæta allz ſaman. En Egill mun ecki letiaz láta nema Þú *p*) ſer eptir. en Þórólfr ſkal fara med mer. ok **)* adrir Þeir faurunautar. ſkal Þórólfr blóta ok leita heilla Þeim brædrum. *q*) Sidan ſagdi Arinbiörn Agli. at han mun heima vera. ok vid bádir. ſagdi han. Egill kvad ſva vera ſkylldu. En Þeir Þórer fóro til blótzins. ok var Þar allmikit fiölmenni. ok dryckiur *r*) miklar. Þórólfr fór

grimi interficere queatis. Illi ſic fore promittebant. Thorer Dux ad hoc iter paratur: advocatoque in colloquium Arinbiörno; Nunc, ait, ad ſacrificium profecturus ſum; ſed Egillum proficiſci nolo, ita novi fraudes Gunnhilldae, vehementiam Egilli, regis autem potentiam, ut horum omnium rationem habere difficile exiſtimem: Egillus vero retineri nequibit, niſi tu quoque remanſeris. Thorolfus autem, & ceteri ſodales (eorum), comites mihi erunt, & ille quidem ſacrificabit, ad favorem numinum ſibi fratrique conciliandum. Deinde Arinbiörnus ſignificabat Egillo, quod domi manſurus eſſet, & nos ambo, ajebat. Egillus ita futurum affirmabat. Thorer cum ſuo comitatu ad ſacrificium eſt profectus; ubi magna hominum frequentia, magnae compotationes erant. Thorol- A.C. 924.

g) ſögdu at ſva ſkylldi vera. Kálf.

**)* heiman, *domo proficiſci parabat.* Guelf. Hol. J. P. || ok til Þeſsarrar ferdar, *etiam* — Jör.

i) mællti vid Arinbiörn, *Arinbiörno loquebatur.* Guelf. Hol. J. P.

k) Egill vil ek æi at fari Guelf. Hol.

l) kenni rád (quod magis vulgatum). K. L. M. R.

m) rædum. Mbr. Kálf. C. || velrædi. Guelf. Hol. in dandi caſu.

n) kappi. Iid. Jör. ſkap, *indolem.* J.

o) ok er Þeſs eigi &c. Guelf. Hol. || en Þeſs mun ecki &c. Jör.

p) ſiert, Omnes deterioris notae.

**)* blóta til heilla Þeim brædrum. Guelf. Hol. J. P. ſed Jör. omittunt.

q) Þá — at Þeir mundi heima vera bádir. Egill bad hann ráda — *eos domi unà remanſuros. Egillus, hoc in ejus poteſtate eſſe, jubebat.* Guelf. Hol. J. P.

r) ſtórar. Jör.

A.C. 924. *s*) fór med Þóri. hvar ſem han fór. ok *t*) ſkilduz alldregi dag ne nótt. Eyvindr ſagdi Gunnhilldi. at han feck ecki færi *u*) vit Þórólf. hon bad hann þá drepa einnhvern *x*) manna hans. helldr enn allt *y*) beri undan. Þat var eitt kvelld þá er konúngr var til ſvefns genginn. ok ſva þeir Þórer ok Þórólfr. en þeir ſátu eptir *z*) Þórfidr ok Þórvalldr. þá komu þeir þar brædr Eyvindr ok Álfr. ok ſettuz hiá þeim. ok voro allkátir. Þ) drucku *æ*) fyſt ſveitar *a*) dryckiu. Þá kom þar *b*) er horn ſkylldi drecka til *c*) hálfs. drucku þeir ſaman Eyvindr ok Þórvalldr. en *d*) Álfr ok Þórfidr. En er á leid kvelldit. þá var druckit *e*) vit ſleitur. ok því næſt orda hnippíngar. ok þá ſtóryrdi. Þá hlióp Eyvindr upp. ok brá *f*) ſaxi einu. ok lagdi *) á Þórvalldi. *g*) ſva at þat var ærit

Thorolfus ſequebatur Thorerem, quácunque vaderet, nec ab invicem nocte aut die diſcedebant. Eyvindus Gunnhilldae ſignificat, nullam ſibi offerri occaſionem invadendi Thorolfum; Illa rogat, ut occidat tamen unum quempiam ex ſodalibus ipſius, ne in totum perdat operam. Veſpere quodam, cum rex, Thorer quoque & Thorolfus, ad quietem iviſſent, reſiderent vero ad pocula Thorfidus & Thorvalldus; factum eſt, ut venientes eò Eyvindus & Alfus fratres, apud eos, magna cum hilaritate, accubarent. Initio promiſcuè potatum: deinde eò ventum, ut dimidium cornu eſſet epotandum, commiſſis (combibonibus), hinc Eyvindo & Thorvalldo, indè Alfo & Thorfido. Procedente nocte inter potandum diſcidia, tum jurgia, & hinc convicia, orta ſunt. Tunc raptim exſurgens Eyvindus, eductâ machaera quádam, Thorvalldum plagâ perem-

s) geck — hvert ſem han fór. Iid. Gu. Hol. J.
t) ſkildiz alldri vid hann nótt ne dag, *neque eum umquam reliquit* — Guelf. Hol. J. P.
u) á Þórólfi. Iid. Jör.
x) þeirra felaga (faurunauta). Guelf. Hol. J. P. || mann hans. Jör.
y) bæri. Guelf. Hol. J. P.
z) Þórvalldr ok Finnr. Guelf. Hol. praeter H.
Þ) þeir. add. Iid. Jör. J. P.
æ) faſt, *vehementer*. J. mox, ſveita. J. P.
a) dryck. Guelf. Hol.
b) at drecka ſkylldi &c. minus perſpicuè Gu. Hol. J. P. || at hvör ſkylldi drecka, *ut cuique* (*duorum*) &c. Jör. K. L. M. R.
c) háls J. hvolfs, *ad inverſionem*, ɔ: ut uno hauſtu evacuandum eſſet cornu. P.
d) þeir, inſerunt Guelf. Hol.
e) með ſleitum — ordalnippíngum. Jörund. || vid ſleitid. J.
f) ſverdi, vibrato *gladio*. Guelf. Hol. J. P.
*) at Þórvalldi banaſár. Jör.
g) ok vard hans bani. Guelf. Hol.

ærit banaſár. *h*) Sídan hliópu upp hvarertveggiu. konúngsmenn. ok húskarlar Þóriſs. En menn voro aller vapnlauſer inni. Þvíat Þar *) var hofshelgi. gengu menn í milli. ok ſkildu Þá **) er ódazter voro. vard *i*) Þá ecki fleira til tídenda Þat kvelld. Eývindr hafdi vegit í *k*) veum. ok var han vargr ordinn. ok vard han Þegar brott at fara. Konúngr baud bætr fyri manninn. en Þórólfr ok Þórfidr *l*) ſaugdu. at Þeir höfdu alldregi tekit mannbætr. ok Þeir villdu ecki Þær taka. Skilduz at ſva búnu. fóro Þeir *m*) Þórer heim. Eiríkr konúngr *n*) ok Þau Gunnhilldr ſendu Eývind ſudr til *o*) Danmerkr til Haralldz konúngs Gormsſonar. *p*) Þvíat han mátti Þá eigi vera í *q*) Norrænum lögum. Konúngrinn tók vel vid honum *r*) ok fauruneyti hans. Eývindr hafdi til Danmarkar lángſkip allmikit. ſídan *s*) ſetti kon-

peremtoria percuſſit. Ad hoc utrique exſiluere, ſatellites regis, & Thoreris famuli. Ceterum propter religionem fani, omnes in triclinio conſtituti inermes erant: Interceſſum tamen, & qui maxime furebant, diſtracti: inde plus novi non evenit ea nocte. Eyvindus pacem ſacroſanctam caede violaverat, itaque exilio obnoxius (ſacer homo factus), e veſtigio aufugere cogebatur. Rex pro caede hominis multam offerebat. Thorolfus autem & Thorfidus negabant ſe unquam expiationem homicidii pecuniariam accepiſſe, neque hanc accipere velle: ita diſceſſum, Thorerque cum ceteris domum profectus eſt. Rex Eiricus & Gunnhillda Eyvindum, cui amplius non licebat intra fines Norvegiae verſari, in Daniam, auſtrum verſus, ad Haralldum regem Gormſonium amandabant: qui eum cum comitatu ſuo univerſo (venerat autem in Daniam longa navi majuſculâ) bene- A.C. 924.

h) Sídan — Þóriſs. vacat in Guelf. Hol.

*) hófſt helgi, *propter feſtum quod tum inceperat.* K. L. M. R.

**) Hoc abeſt à Ceteris.

i) Þar, *ibi.* Guelf. Hol. Jör. J. P. mox, Þat kvelld. omitt. Iid.

k) hofs gridum, *pacem fani.* J. P.

l) kvoduz alldri tekit hafa mannzbætr. ok enn kvoduz Þeir æi taka mundu — *neque hac vice accepturos ajebant.* Guelf. Hol.

m) Þórólfr ok Þórfinnr. Guelf. Hol. J. P.

n) De Gunnhillda hic tacent Iid.

o) Danmarkar. Guelf. Hol.

p) Haec ignorant Iid. J. P.

q) Noregi fyri laga ſaker, *in Norvegia per legem.* Jör.

r) De comitatu & nave Eyvindi tacent Guelf. Hol. J. P.

s) giördi — hann at landvarnarmanni. J. P.

A.C. 924. konúngr Eývind þar til landvarnar fyri víkíngum. *t*) Eývindr var hermadr hinn mesti. En *u*) er vár kom eptir vetr þann. þá búaz þeir Þórólfr ok Egill *x*) enn at fara í víkíng. En er þeir voro búner. þá hallda þeir *y*) enn í austrveg. En er koma í Víkina. þá sigla *z*) sudr fyri Jótland. ok heria þar. ok þ) þá fara þeir til Frislandz. ok dveliaz miög lengi um sumarit *æ*). en þá hallda enn aptr til Danmerkr. En er þeir *a*) koma til landamæris þar er mætiz Danmörk ok Frisland. *b*) ok lágu þá vit land. þá var þat eitt kvelld *c*) er menn biugguz til svefns á skipum. at menn ij. komo á skip Egils. ok sögdu at þeir áttu vid hann *d*) eyrendi. var þeim fylgt til hans. þeir segia at

volè recepit; hominique bellica virtute insigni, fines regni a piratis tutandos commisit. †) *Veré hyemem istam subsequente, Thorolfus & Egillus iterum adornant iter piraticum, & ubi apparatu erant perfuncti, mare Balthicum repetere instituunt, provectique ad Vikam, velificantur inde ad oras australes Jutiae, heic populati, in Frisiam tendunt: ibi magnam aestatis partem cum exegissent, in Daniam reversi, venientesque ad confinium, ubi Dania & Frisia jungumtur, naves ibi in statione tenebant. Tunc factum est, vespera quàpiam cum socii navales in navibus ad somnum se compararent, ut homines duo navem Egilli ascenderent, dicentes sibi cum illo esse negotium: qui ad ipsum*

s) þviat han var — mikill. Guelf. Hol. J. P.

u) um vorit Iid. er vor kom. omisso *eptir — þann.* Jör.

x) í hernat. Guelf. Hol.

y) austr í land skipum sínum, *cursum navium dirigunt in orientalem Norvegiam.* Iid. J. || austr firi land, *praeter terram, orientem versus.* P. || sudr med landi. ok sudr í Jötland, *praeter terram meridiem versus, & in Jötiam eodem tenore.* Jör.

z) þeir til Jotlandz, *in Jutiam.* Gu. Hol. J. P.

þ) þadan til Frislandz. Iid.

æ) ok unnu mörg afreksverk (í orrostum). ok er sleid (sumarit) hallda þeir &c. *& multa (bellis) praeclarè gessissent; Vergente aestate* &c. Jör. Guelf. Hol. J. P. adjiciunt.

a) hallda, *pergentes.* Guelf. G. mox, Landamæris. Guelf.

b) þat var eitt kvelld &c. uti prius illud, enn er þeir hallda — Anacoluthon sit. Guelf. G. Mbr. b.

c) at. sensu eodem, sed rarò. Jör.

d) skyllt, *necessarium, serium*, v. *de re seria.* addunt Guelf. Hol. Jör. P. J.

†) *Anno 918 secundum mentem authoris. Sed plures fortè annos piraticis bisce exercitiis incubuere; certè in Angliam antè 924 non venerunt. Arnas Magnaeus.*

at Áki hinn audgi hafdi ſendt þá *e*) þángat med þeim erendum. at Eývindr ſkreýia liggr *f*) úti fyri Jótlandz ſídu. ok ætlar at *g*) ſæta ydr þá er þer farit ſunnan. ok hefir han lid mikit *h*) ſamandregit. ſva at þer hafit *) engi áhölld vid. ef þer hittit lid hans allt. *i*) en han ſiálfr ferr med lettiſkipum tveimr. ok er nú her ſkamt frá ydr. *k*) En er tídendi þeſsi komo fyri Egil. þá láta þeir þegar af ſer tiölldin. bad þá fara hliódliga. þeir gerdu ſva. Þeir komo í *l*) daugun at þeim Eývindi þar er þeir *m*) lágu *n*) um ackeri. lögdu þegar at þeim. letu gánga bædi griót ok vapn. fell þar lid mart af Eývindi. en han ſiálfr hlióp fyri bord. ok komz med ſundi til landz *o*). ok ſva allt þat lid er undan komz. En þeir Egill tóku ſkipin. ok

ſum ducti, miſſos ſe ab Akio opulento *ajunt,* A.C. 924. *eo cum nuntio, quod Eyvindus* vagus *ante Latus Jutiae excubat, hoc animo, ut inſidietur vobis, à meridie revertentibus; magnas itaque copias contraxit, in quas univerſas ſi incidatis, nullas ad reſiſtendum vires habetis: ipſe duobus circumiens navigiis curſoriis jam prope à vobis abeſt. Ubi hic nuntius Egillo venit, deponuntur extemplo tentoria, ſilentiumque inter eundum ad juſſum ipſius ſervatur. Ita ipſo diluculo ad Eyvindum, ubi ad anchoras manebat, perventientes, illico adoriuntur hoſtem, ſaxisque ac telis inceſſunt. Ipſe multis ſuorum amiſſis, projicit ſe de navi, nandoque in littus evadit, cum ea parte copiarum cui effugere contigit. Egillus na-*

e) at ſegia honum Jör. þeſs eyrindiſs. Guelf. Hol. J. P.

f) voculam omitt. Guelf. Hol. J. P.

g) ſitia um ydr. J. P.

h) ſunnan dregit, *à meridie.* Guelf.

*) ecki lids vid honum (lidskoſt vid hann. J. P.) ef þer hittiz. — *ſi in eum incidatis.* Guelf. Hol. Jör. J. P.

i) ok han ſ. ferr (er P.) á nlóſn med tveimr ſkipum — *ſpeculando circumiens (in ſpeculando occupatus).* Guelf. Hol. Jör. P.

k) þeir Egill reka þegar * af ſer tiölldin. han bad &c. *Egillus & ſui raptim detendunt.* Guelf. Hol. * at ſer, *ſe operiunt tentoriis.* P. malè.

l) dagan. H. S. dan. Membr. Guelf. teſte A. Magnaeo. item ex Hol. Membr. b. G. N. Convenit Anglicum *Da'wn*, ſenſu & elocutione; etſi ſcriptura paullum differt.

m) leggiazt, *collocabat ſe.* N.

n) fyri, *ubi oportunus jacebat.* Jör.

o) ſíns, *ſuum.* quod ex ſequ. *lids ſíns*, hue ineptè tranſlatum eſt. G. N.

A.C. 924. ok *p*) farm þeirra ok vapn. Fóro *q*) þá aptr um dagınn til lids ſíns. hittu þá Þórólf. Spyr han *r*) hvert Egill hafdi farit. eda hvar han hafdi fengit ſkip þau er þeir fara med. Egill ſegir. at Eývindr ſkreýia hafdi *s*) haft ſkipin. ok þeir höfdu af honum tekit *t*). Þá kvad Egill.

Giördum *u*) haullzti harda
Hríd *x*) ſyri Jótlandz ſídu.
Bardiz vel ſá er *y*) vardi
Víkíngr Dana *z*) ríki.
*) Ádr á ſund ſyri þ) ſandi
æ) Snarfeingr med lid dreingia
a) Auſtr *b*) af *c*) unnar heſti
Eývindr *d*) hlióp ſkreýia.

ves cum onere & armis capiebat, eodemque die ad ſocios redux, fratrem conveniebat: roganti huic, quò iiſſet, & quemadmodum adductis navibus eſſent potitus? Ductas ab Eyvindo vago, *atque ei ereptas, ſignificat, hoc carmine adjecto;*

Fecimus admodum ſaevam
Impreſſionem ante Latus Jutiae,
Pugnavit bene, qui defendit,
Pirata, Danorum regnum,
Antequam ad natandum ante (littoralem)
Acer cum ſociis [*arenam*
Orientem verſus e navi
Se abjiceret Eyvindus Skreyia.

Þór- *Thorol-*

p) Ita ſcripſit Aſgeir in C. E. dubium eſt, num Mbr. Kálf. habeat fanz, an faut, *impedimentis.* Sed haec lectio melius cum circumſtantiis conciliatur. || farminn K. L. M. R. || vapn þeirra öll, *armis omnibus.* Guelf. P. Sed in Jör. vacat.

q) þeir eptir — *poſt.* Guelf.

r) hvar han hefdi fengit ſkip þau — ædr hvört han hefdi farit. Prothyſteron. Jör.

s) átt, *naves fuiſſe Eyvindi.* Jör.

t) ok barizt vid hann. ok fellt xviij. menn af Eyvindi, *dimicaſſe cum Eyvindo, atque XVIII. viros ab eo occidiſſe.* Jör. addunt. At haec omnia deſiderantur in Guelf. Hol. J. P.

u) hellſti. Guelf. Jör. eodem ſenſu. At quod expreſſi, neſcio quomodo ſonantius eſt. || helldr P. hellſt til J. helſta Mbr. b. G.

x) vid, *ad*, ſubſtituit Cl. Pauli, invitis libris, & praeter neceſſitatem.

y) vardiz. Guelf. G. N. vix rectè: niſi poëta ſe ipſum intelligat, ut ſit; *qui tuebatur ſe à vi Danorum.*

z) ríkis. K. L. M. N. R.

*) audr, *vacuus, nudus.* O.

þ) ſundi, *ante fretum.* Mbr. Kálf.

æ) ſnarpfeingr, *aſper in congreſſu.* J.

a) æſtr, *furens, praeceps.* O.

b) frá - - - heſtum, *velitis navibus.* Mbr. Kálf.

c) unda. Sine dubio eodem ſenſu: nam *Unn* & *údur* a Latinorum *unda* deducendae videntur. E. J. P.

d) ita Jör. P. ofhlióp Guelf. Hol. M. R. afhlióp.

e) Þórólfr ſegir. Þetta ætla ek ydr ſva hafa gert. at oſs mun ecki hauſtlángt *f*) rád at fara til Noregs. Egill ſagdi at Þat var vel Þótt Þeir leitadi Þá í annan ſtad *g*).

Thorolfus fatur: hoc ita vos patraſſe exiſtimo, ut è re noſtra non futurum ſit, autumno hoc Norvegiam petere. Egillus oſtendit, volente ſe adeo alia loca quaeſituros. A.C. 924.

50. CAP.

FRÁ ADALSTEINI ENGLA KONÚNGI.

*) Álfrádr hinn ríki *h*) red fyri Englandi. han var fyſtr einvallds konúngr yfir Englandi ſinna kynsmanna. Þat var *i*) á dögum Haralldz hins hárfagra Noregs konúngs. Eptir *k*) hann var konúngr í Englandi ſon hans Játvardr. han var fadir Adalſteins hins ſigrſæla. fóſtra Hákonar hins góda. I *l*) Þenna tíma tók Adalſteinn konúng-

CAP. L.

DE ADALSTEINE ANGLORUM REGE.

†) *Alfradus cognomento* potens, *primus ſuae ſtirpis, ſingulari poteſtate Angliae imperitavit; id vero incidit in tempora Haralldi* pulchricomi, *Norvegiae regis. Alfradum in regno ſecutus eſt Edvardus, pater Adalſteinis* victorioſi, *qui nutricius erat Haconis* boni, *& regnum Angliae* ††) *hac tempeſtate,*

---

hlióp. Utrumque autem, *of* & *af*, abundat. Neque, meô ſenſu, quicquam facit ad gratiam carminis. Carmen ex verſione Cl. Pauli exhibetur, unâ modò voculâ mutatâ, ut prius monui.

e) Þat ætla ek Þá. ſagdi Þórólfr. at ver *megum æi hauſtlángt hallda til Noregs. *Vereor itaque, ut hoc autumno in Norvegiam pergere nobis licent.* Gu. Hol. * munum eigi — til Nor. (fara), *ut pergamus* &c. P. J.

f) vera. ok mun ei rádligt at fara &c. Jör. corruptè.

g) helldr, *potius.* add. Jör.

*) Elfródr Jör. Elfrádr J. P.

h) var (vard P.) fyrſtr einvalldz konúngr &c. Guelf. Hol. P. || kóngr hafdi rádit fyri Englandi. han var fyrſtr — allra &c. *omnium.* Jör.

i) um daga. Guelf. Hol. Jör.

k) Þat, *deinde regnavit.* Guelf. Hol.

l) Þann tíd. Iid. J. P.

†) *Anno* 872 *factus eſt rex. Torfeus.*

††) *Anno* 924. *Secundum Polyglorum Virgilium Ao.* 926. *Deceſſit Ao.* 942. *Chronicon Auguſtinenſe Ao.* 925 *imperare coepiſſe vult. Dunelmenſis autem Simon* (&) *Rudolfus de Diceto Anno* 940 *obiiſſe tradunt: quae cum hac relatione inter ſe collata amicè conſentiunt. Torfeus.*

A.C. 924. ok *p*) farm þeirra ok v[illegible]
aptr um dagınn til li[illegible]
ólf. Spyr han[illegible]
eda hvar han[illegible]
þeir fara m[illegible] fyri
ſkreýia ha[illegible] *q*) dælſt
du af hon[illegible]úngr red
Giörd[illegible] Bretar. ok
Hri[illegible]einn konúngr
B[illegible] gaf mála þeim
[illegible] þat villdu hafa til
[illegible] útlendzkum ok inn-
[illegible]ndr Þórólfr ok Egill
[illegible] Saxland ok Flæmíngia-
[illegible] þeir at *y*) Englandz kon-
[illegible]ds þurfa. ok þar var ván
[illegible]kils. *z*) gera þeir þá þat rád
[illegible] þángat lidi ſínu. Fóro þeir
þá

[illegible] poſt obitum patris, capeſſivit. Erant vero plures fratres ex patre Edvardo. Adalſteine imperium adeptô, res novas moliri caeperunt dynaſtae, quibus ditiones a majoribus ipſius fuerant ademtae; nunc facillimum rati eas repetere, quando regno praeerat rex adoleſcens: hi erant & Britones, & Scoti, & Hyberni. Adalſteinn autem copias ſibi contraxit, praebuitque ſtipendia omnibus, exteris & indigenis, qui hoc pacto rem facere cupiebant. Thorolfus & Egillus fratres, Saxoniam Flandriamque merjdiem verſus praetervecti, rumorem inaudiunt, quod Angliae rex auxiliis indigere ſibi videretur, quodque ibi ampla ſpes lucri ſe offerret. Idcirco agmine ſuo eò proficiſci conſtituunt. Eodemque autumno curſum ad regem

a) Fratres Adalſteinis non agnoſcunt Iid.
b) han var ordinn konúngr. Iid.
c) dællt, *facile*. Jör. J. P. || hægt, *commodum, opportunum*. Guelf. Hol.
p) þat at Guelf. G. þar ad, *ejus conſilii participes*. Hol.
q) Kretar. Hol. corruptè.
r) lidi. Guelf. Hol.
s) Vocem omitt. Guelf. Hol. Jör. J. P.
t) feſánga. Iid. praeter Jör.
u) útlendzkum ſem innlendzkum, *tam exteris quam* &c. Iid.
x) til Saxlandz. ok (þadan til. P.) Flæmíngialandz, *in Saxoniam & (deinde) in Flandriam curſum direxerunt*. Guelf. Hol. P.
y) Engla k. þurfti lids vid, *auxilio indigeret*. Guelf. Hol.
z) feſánga (mikilla). Guelf. Hol. Jör.
þ) Margir gáfu þeim þat rád at þeir ſkylldu þángat hallda &c. *Multi id illis dabant conſilium, ut eò ducerent agmen*. Guelph. Hol.
e) fyri ſer ok lidi ſínu at hallda þángat. J. P.

þá um hauſtid til þeſs er þeir komu á fund Adalſteins konúngs. Tok han vel vit þeim. ok *a*) leizt ſua á at lidſemd mikil mundi vera at ſylgd þeirra. *b*) verdr þat brátt í rædum Englandz konúngs. at han býdr þeim til ſín. at taka þar mála. ok geraz landvarnarmenn hans. *c*) Semia þeir þat ſín í milli. at þeir geraz menn Adalſteins. England var *d*) kriſtid. ok hafdi lengi verit. Þá er þetta var tídenda. Adalſteinn konúngr var vel kriſtinn. han var kalladr Adalſteinn hinn *trúfaſti*. Konúngr bad Þórólf ok þá brædr at þeir ſkylldu *) láta primſignaz. Þviat þat var þá *e*) mikill ſidr bædi med kaupmönnum. ok þeim er á mála gengu med kriſtnum mönnum. Þviat þeir menn. er *f*) primſignadir voro. *g*) höfdu allt ſamneyti vit kriſtna menn ok ſva heidna. *h*) en höfdu þat at atrúnadi er þeim var ſkapfelldazt. Þeir Þórólfr ok Egill

regem Adalſteinem pertendunt. Rex eos bene accipit, & jam ex aſpectu intelligens, opem ipſorum magni fore momenti, nihil cunctatur inſerere ſermoni invitationem, ut accipiant ab ſe ſtipendia, finibusque tuendis praeficiantur: Ita inter ipſos convenit, ut A.C. 925. *regis in miniſterium ſe darent. Anglia jam diu addicta erat religioni chriſtianae, eamque ipſe rex Adalſteinn diligenter colebat, unde &* religioſi *cognomen meruit: Hic à Thorolfo & fratre poſtulavit, ut* prima (*ſanctae crucis*) ſignatione *ſe facerent initiari; quae conſuetudo id temporis inter mercatores, & homines, ſtipendia chriſtiana adeuntes, cluebat: Nam primae ſignationis compotes omni, cum chriſtianis gentilibusque, commercio utebantur: tenebant vero in religione, quod maxime ad eorum erat animum. Thorolfus & Egillus regis*

peti-

a) lez (kvez) ſiá at lidſemd mundi gód í þeim, *oſtendens videre ſe opem in iis eximiam fore.* Iid. Guelf. Hol.

b) bydr konúngr þeim til ſín &c. Iid.

c) Haec non habent Iid. þeir játudu þeſsu, *in hoc conſentiebant.* Jör.

d) val, *bene.* Guelf.

*) Vox non extat in Guelf. Hol. J. P. ſkíraz. ok taka retta trú, *ut baptizarentur, & vetrae religioni darent nomina.* Omiſſ. ſeqq. Jör.

e) ſidr * manna mikill þeirra er á mála, &c. Gu. G*ɔ* *heidinna manna, *Ethnicorum.* H. || ríkra manna, *hominum magnificorum, nobilium.* P.

f) primſigndir. Guelf. Hol. J. P.

g) átru. Guelf. Hol.

h) Haec in Ceteris non ſunt.

A.C. 926. ti. ef eigi drægi konúngr ſiálfr at lidit. En ſá herr er *c*) þar var ſamankominn. Þá ſetti konúngr þar yfir höfdíngia Þórólf ok Egil. *d*) ſkylldu þeir ráda fyri því lidi er víkíngar höfdu þángat haft til konúngs. Enn Álfgeirr ſiálfr hafdi þá enn forrád ſíns lids. Þá feck konúngr enn ſveitarhöfdíngia þá er honum ſýndiz. En er Egill kom heim af *e*) ſtefnunni til *f*) felaga ſinna. Þá ſpurdu *g*) þeir. hvat han kynni at ſegia þeim tídenda frá Skotakonúngi. han kvad.

Oláfr of *h*) kom iöfri
i) Ótt vig á bak flótta.
Þíng-hardan *k*) fra ek þeingil
Þann *l*) er felldi annan.
Glapſtígu let gnóga
m) Godrekr á *n*) mó trodna
Jörd *o*) ſpenr Engla *) ſkerdir

Álf-

tem, niſi rex ipſe conduceret. Qui vero ibi convenerat exercitus, ei rex duces impoſuit Thorolfum & Egillum, qui (etiam) ducerent auxilia piratica: Alfgeirr ſuis adhuc praeerat copiis. Tribunos porro, quos idoneos putabat, rex conſtituit. Egillum d conventu reverſum, ſui interrogabant, quid novi de Scotorum rege haberet ſibi dicere? hic cecinit:

Olaus compulit Jarlum
Citâ pugnâ ad averſam fugam;
Durum occurſu accepi regem illum,
Qui alterum proſtravit.
Scaeva (infelicia) ſatis veſtigia
Godrecus arenae dedit impreſſa:
Ditionem redigit Anglorum vaſtator

Alf-

c) Þá var ſamandreginn. ſetti konúngr þá Þórólf ok Eg. höfdíngia fyri þann her. Guelf. Hol. J. P. rarâ, neque inſuavi, verborum conſtructione, & iteratione.

d) Hinc, usque ad EN ER EGILL, nihil habent Ceteri.

e) ſtefnu. Guelf. Hol. Jör.

f) manna. Jör.

g) menn, *milites*. Guelf. Hol.

h) komt, *Olae compulſti*. Iid. komſt H.

i) óttvígum, *timidè pugnantem*, ſuppoſuit Cl. Pauli.

k) ſpyr (ſpur). Kálf. Jör.

l) Enn, *ſed*. Guelf. Hol.

m) Gudrodr Iid. Godriódr O.

n) mot rodna, infelicia veſtigia *in concurſu rubefecit*, Cl. Pauli interprete. Guelph. Hol.

o) ſpenn O. ſperdir K. L. M. R. ſkenr Gu. Hol. ſkenz H.

*) ſkerdi, dandi v. accuſandi caſu, Gu. Hol.

p) Álfgeirs *q*) und ſik hálfa. Sídan gera þeir *r*) ſendimenn til Ólafs konúngs. *s*) ok finna þat til erenda. at Adalſteinn konúngr vill *t*) haſla honum völl. ok

Alfgeiris ſub ſuam poteſtatem dimidiam. Deinde (fratres) mittunt ad Olaum regem legatos, & hanc inveniunt legationis cauſam, quod rex Adalſteinn, arenam ipſi per cory- A.C. 926.

p) Alfgreirr, Membr. Kálf. quo poteſt deſignari *bellator*, nempe Olaus rex. Alfr pro Alinr, *arcus*. nam alternant literae *n* & *f*. Greirr pro Grerr, nani nomen. || Alfgeir. K. L. M. R. E. C. *Alfgeirem diminuit*, nimirum ejus exiſtimationem, ut ſupra.

q) vid. N. Mox, hálfan. Guelf. Hol.

In primo Diſticho haec eſt verborum ſerie: Oláfr kom Jöfri 1) of ótt víg á bak-flótta.

1) OF, *particula cauſalis.* VÍG *pro* pugna, *ſolenne poetis.* ÓTT *ab* ódr *furens, incitatus, praeceps: Significat pugnam vel fuiſſe acrem, vel citò confectam.* JÖFR *Comitem vocat, quod non caret exemplis. Sighvatus in Ol. b. S. de* piratis, *quos Olaus Sanctus ad* Vilhialmsbæ *ſuperavit;*

Oláfr vantu þar er *Jöfrar*
Ellífta ſtyr fellu.

Et è contrario Olaum vocat Jarlum, *eodem carmine. Confer Eddam in Regum appellationibus.*

In poſteriore Carminis parte talis eſt; Gnóga 2) glapſtigu 3) let Godrekr trodna á 4) mó. Skerdir Engla 5) ſpenr iörd Alfgeirs und ſik hálfa.

2) GLAP *videtur cognatum eſſe τῷ* glæpr, & glep. *De quibus vide Gloſſarium Syntagmatis Doctiſſ. Olavii. Haec omnia à* labor, ɔ: *cado, Latinorum deducenda putem; & poteram* GLAPSTIGU *vertere per* labida, caduca veſtigia, *nam hoc Diſtichi Poeta oſtendit fatalem Godreki caſum in praelio.*

3) LET TRODNA, *i. e.* trad, *impreſſit, Poëtica dilatatio ſatis frequens & elegans: Neque aliter Latini,* effectum dare, inventum dare, & *ſimilia. Cl. Pauli aliter capit hoc verbum, nam Diſtichon ſic interpretatur;* Ingloriorum itinerum *pronuntiavit* ſatis Godrekus per tellurem calcatum.

4) MÓRR *proprie glabretum, ſcabrum & ſterile ſolum; hic per Synecdoch. campus praelii.*

5) SPENR. *Sic in aulaeo templi cathedr. Hol. olim:* — *Spenr* í ſælu ſína ſín börn Jöfr ſtiörnu. Skallda; Sonr á ſár at *ſpenia. Verbum elegans, ſed non admodum frequens. G. Pauli. Non eſt dubium, quin Olaus univerſa potitus ſit Alfgeiris provincia; hinc praeſtat ſic ordinare ultimum Diſtichon:* Skerdir Alfgeirs ſpenr Engla iörd und ſik hálfa. ɔ: Alfgeiris vexator (profligator) Anglorum terram dimidiam &c. Dimidiam *dicendo progreſſum Olai regis, & imminens inde periculum, exaggeravit.*

r) brædr. add P. || menn, *legant* viros. Gu. Hol.

s) med þeim erendum, *cum eo nuntio* Iid.

t) hálfa. I. N. R. mox, þeim, *iis*, i. e. Scotis.

A. C. 926. ok bióda *u*) orroſto *x*) ſtad á *y*) Vinheidi *z*) vid Vinuſkóga. ok Þ) han vill at Þeir heri eigi á land hans. en ſá Þeirra *æ*) rádi ríki á Einglandi er *a*) ſigradiz *b*) í orroſto. *c*) lagdi *d*) til vikuſtef um ſund Þeirra. en ſá bídi annars *e*) viku er fyrr kemr. En Þat var **) Þá ſidr Þegar konúngi var völlr *f*) haſladr. at *g*) han ſkylldi eigi heria at ſkamlauſu. fyrr enn orroſto veri lokit. Gerdi Óláfr konúngr *h*) ſva. at han *i*) ſtaudvadi her ſinn. ok heriadi *k*) ecki. *l*) ok beid til ſtefnudags. Þá flutti han

corylam definire, *locumque praelii, in tesquis* Vinae *apud ſylvam* Vinae, *offerre velit, terram autem ſuam ab eo nolit populari: is Angliae imperet, qui praelio ſuperior evadat: diem praelio dici unâ hebdomada (exeunte), tamdiu qui prior venerit, alterum exſpectet. At ea temporum conſvetudo erat, ut regi* corylâ circumſcripto, *non liceret ſine infamia populari, priusquam finito (illo) praelio. Huic conſvetudini obtemperans Olaus rex, continuit exercitum, atque a populationibus abſtinens, diem (praelio dictum) exſpectavit; exercitum vero ad* Vinheidam

u) orroſto, *pugnam.* Jör.

x) í ſtad, *exemplò.* Guelf. Hol. praeter H.

y) Vinnu-heidi. Jör.

z) á Vinuſkógi, *in ſylva* &c. Guelf. Hol.

Þ) vill han æi at Oláfr kóngr heri &c. Guelf. Hol.

*) lengr, *diutius, amplius.* add. J. P.

æ) ſkylldi hafa land, *terrae dominium obtineret.* Guelf. Hol. || hefdi lönd ok Þegna, *terrae & incolarum dom. obtin.* Jör.

a) ſigr fær. Jör. Kálf.

b) á Þeim fundi. P.

c) Þeir lögdu vikuſtefnu of ſund Þenna. Gu. Hol. Saepius occurrit apud Noſtrum in Mbr. Kálf. STEF pro *die* v. *termino.*

d) á viku ſtefnu. at Þeir ſkylldu bída annarra er fyrri kæmi, *tempus conſtitui unius hebdomadae* (â die praelii): *quo, qui prior veniret in campum, alterum exſpectaret.* Jör.

e) VIKU excludunt Guelf. Hol. J. P. ita ut tempus exſpectationis non fuerit definitum.

**) Þeirra ɔ: *inter reges*, v. *gentes*; vel omnino *παρέλκον* eſt. Guelf. Hol. J. P.

f) heſladr. P.

g) Þá ſkylldi alldre heria — orroſta (ſu Jör.) veri reynd. ok lok felli (lyktir væri Jör.) á vidſkipti (ſkipti P.) Þeirra (höfdíngianna Jör.), *numquam — prius quam praelium (illud) decretorium inter eos (principes) tentatum* (commiſſum) *eſſet.* Guelf. Hol. J. P. Jör.

h) ok add. Guelf. Hol. Jör. nú add. P.

i) ſtodfvadi Guelf. let ſtödva, *ſiſti fecit, conſiſtere fecit.* P.

k) æi leingr, *neque ultra* populatus. Guelf. Hol. P.

l) Haec abſunt Iisd.

han her ſinn til Vinheidar *m*). Borg ein ſtód fyri nordan heidina. ſettiz Óláfr konúngr þar *n*) í borgina. ok hafdi þar meſtan hlut lids ſíns. þvíat þar *o*) var út í frá herud ſtór. ok þótti honum þar betra til atflutníngа um faung þau er herrinn þurfti at hafa. En han ſendi menn ſína upp á heidina. þar ſem orroſtoſtadrinn *p*) var ákvedinn. ſkylldu þeir taka þar tialldſtadi. ok búaz þar *q*) um ádr herrinn kvæmi. Enn er þeir *r*) menn kvomu í þann ſtad. er völlrinn var haſladr. Þá voro þar ſettar *s*) upp heſliſteingur *t*) allt til ummerkia. þar er ſá ſtadr var. er orroſtan ſkylldi vera. *u*) þurfii þann ſtad at vanda. at han veri ſlettr. er *x*) myklum her ſkylldi fylkia. var þar ok ſva. er *y*) orroſtoſtadrinn ſkylldi vera. *) at þar var heidr ſlett. Enn

heidam *duxit. Urbs quaedam apud tesquas a ſeptentrione ſita erat: eò rex Olaus cum maxima copiarum parte conceſſit, atque ibi (medio tempore) agitavit: Nam ſpatioſa circum jacebant territoria, unde commeatus videbat facilius poſſe ſubvehi. Quosdam vero ſuorum in tesqua praelio deſtinata, ad locum tabernaculis capiundum, atque cetera in adventum copiarum accommodanda, praemiſit. Qui cum in locum definitum venirent, campum pugnae, erectis (metarum vice) perticis corylaceis circumſcriptum offendunt. Planities maximè, ubi magnae acies inſtruendae, erat ſpectanda: talis etiam hic locus, aequor nempe apertum fuit. Inde ab una* A.C. 926.

m) borgar. hon er fyri nordan heidina, *ad Vinheidae urbem a ſeptentrione teſquarum ſitam.* Iid. Sed in Jör. nulla hujus urbis fit mentio.

n) ſem orroſtoſtadrinn var ákvedinn. ſkylldu þeir þar taka tialldzſtadi &c. *Conſedit Ol. rex in loco pugnae deſignato, ibi loca tabernaculis erant capienda* &c. Guelf. Hol. J. P. nimis compendioſè, ſed & repugnanter cum Contextu.

o) voro. K. L. R.

p) væri áqvæddr. ok ſkylldu taka þar &c. Jör.

q) vid. Guelf. Hol. P. fyri Jör.

r) komo þar. Guelf. Hol. J. P.

s) Upp. omitt. Guelf. Hol. *poſitis* &c.

t) til merkia. Jör. at ignorant Guelf. Hol.

u) þurpti. Guelf.

x) iafnmiklum, *tantae.* Jör. || herr ſva mikill ſkylldi vera at beriaz, *ubi tantis copiis erat concurrendum.* Guelf. Hol.

y) orroſtan. Guelf. Hol. At hic lacuna eſt in Jör. usque ad haec, *Enn í annan ût í frá áin.*

*) Haec abſunt á Guelf. Hol. J. P.

A.C. 926. z) Enn annan veg frá fell á ein. enn þ) á annan veg frá var ſkógr mikill. æ) En þar er ſkemſt var milli ſkógarins ok árinnar. ok var þat miög laung leid. þar höfdu tialldat menn Adalſteins konúngs. ok ſtódu tiaulld þeirra allt a) milli b) ſkógarins ok árinnar *). c) Þeir höfdu ſva tialldat. at eigi d) veri menn í hinu þridia hverju tialldi. ok þó fáir í einu. En er menn Óláfs konúngs komu til þeirra. þá höfdu þeir fiölment fyri framan tiölldin aull. ok nádu þeir ecki inn at gánga. Saugdu menn Adalſteins at tiölld þeirra yeri aull full af mönnum. ſva at hvergi nærr e) hefdi þar rúm lid þeirra. Enn tiölldin

parte flumen, ſaltus ingens ab alterâ. Interſtitio ſaltus & fluminis, quâ minimum, utcunque ſatis magnum, patebat, Adalſteiniani tetenderant; omneque iſtud ſpatium tentoriis erat occupatum: ita (tot) vero tentoria poſuerant, ut pauci quidem in uno ceterorum, at in tertio quoque nemo habitaret. Qui, cum adirent eos homines Olai regis, frequentes prae tentoriis omnibus conſtituti, ingreſſu hos prohibebant: dicentes omnia tentoria milite referta eſſe, tantum abeſſe, ut copias univerſas capiant. Tentoria vero in loco

z) á annan veg var áin. Guelf. Hol.

þ) audrum meiginn, Jör.

æ) Skamt frá ánni var hæd mikil. enn á hædinni tiölldudu menn Adalſt. kóngs &c. *Prope ab amne extabat collis ſpatioſus, in quo colle Adalſteiniani tendebant.* Jörund. || Enn ſkamt frá ánni var enn á. enn á heidinni tiölldudu &c. *At prope ab hoc amne, alius etiam amnis aberat, ſed in colle tendebant* &c. Guelf. Hol.

a) á milli Jör. J. í millum Guelf. Hol.

b) árinnar ok ſkógſins. Iid.

*) ok var þat miög laung leid (mikill vegr. K. L. M.), hic repetunt Kálf. || ok var þat löng leid er ſtodo tiölld þeirra. ſvo hátt. at hinir máttu ecki til ſeá hvart lid þeirra var mart eda fátt. Menn Oláfs kóngs tiölldudu &c. *& magnum ſpatium tentoriis eorum erat occupatum, atque adeo editum, ut ceteri* (Olaviani) *conſpicere (aſpectu colligere) nequirent, magnae an parvae eſſent copiae. Olaviani tendebant* &c. Ita ſequentia mutilant Guelf. Hol.

c) menn Skota kóngs tiölldudu fyri nedan hædina, *viri Scotorum regis ſub colle tendebant.* Jör. Omnibus quae intercedunt perperam excluſis.

d) voro menn nema í þridia hverju tialldi, *ut, niſi in tertio quoque tentorio, nemo habitaret.* K. L. M. R.

e) hafdi. K. L.

tiölldin ſtódu ſva hátt. at ecki mátti *f*) yfir upp ſiá. hvart þau ſtódu mörg eda ſá á þycktina. Þeir hugdu at þar mundi vera herr mannz. Óláfs konúngs menn tiölldudu *g*) fyri nordan höſlurnar. ok var þángat allt nockut afhallt. Adalſteins menn ſögdu ok *h*) annan dag frá ödrum. at konúngr þeirra mundi þá koma. *i*) eda vera kominn í borg þá er var ſunnan undir heidinni. Lid dróz til þeirra bædi dag ok nótt. En er ſtefna ſú var lidin er *k*) ákvedit var. Þá *l*) ſenda menn Adalſteins *m*) eyrendreka á fund Óláfs konúngs *n*) med þeim ordum. at Adalſtein konúngr er

loco tam edito fixa erant, ut proſpectu ſuper ea directo, perſpici nequiret, multa an pauca in latitudinem ſtarent. Credebant itaque Olaviani immanes eſſe copias. Ipſi a ſeptentrione haſtis corylaceis, campo modice declivi tendebant. Adalſteiniani diem de die (quotidie) jactabant, regem vel veniſſe, vel jam venturum eſſe, in urbem ad radices tesquarum a meridie ſitam: interea dieque ac nocte miles ad eos aggregabatur. Lapſo vero tempore quod conſtitutum erat, ad regem Olaum legatos amandant, qui Adalſteinem A. C. 926.

f) upp fyrir. J. P.

g) Því f. nord. heſliſtengrnar at (er J.) þángat var afhallt (ofhátt J. at þeir voro þadan at komnir P.), *ideo, — quod campus ibi erat declivis (nimis editus.* male. *quod ea ex parte advenerant).* Guelf. Hol. J. P.

h) annan dag ödrum. K. L. M. R. || dag frá degi. Guelf. Hol.

i) Hoc membrum narrationis omitt. Guelf. Hol. Jör. J.

k) ákvedinn var um fundinn. Guelf. Hol. J. P.

l) gerdu þad (rád ſitt. J. P.) menn Adalſteins konúngs (Þórólfr ok adrir höfdíngiar. J. P.) at fridr ſtadi. ok eigi veri fyrr heriat en konúngr kiæmi. þeir ſendu menn &c. *Hoc inveniebant conſilium Adalſteiniani (Thorolfus & ceteri duces), ut ſtarent induciae, omitterenturque hoſtilitates, in adventum regis.* add. Guelf. Hol. J. P. Sed facetius erat, hoc lectori conjectandum relinquere, eumque tantisper exſpectatione ſuſpenſum detinere.

m) eyrenda ſinna, *privatae rei cauſa.* K. L. M. R. ineptè.

n) at bidia hann ſættarboda. ok at Adalſteinn konúngr ſe kominn med óflíanda her. ok búinn til orroſto, *& proponunt, ut transigat ſecum: nam regem Adalſt. invicto adeſſe exercitu, ad praelium paratum.* Jör. || ok ſkylldi (ſkylldu J. P.) beidaz (beida) fridar ok ſættarboda (ſættar J. P. rectius). ok (ſegia Guelf. Hol.) at Adalſt. k. ſe kominn med lidi ſínu (mykiu J. P.), *qui pacem, & pacis*

A.C 926 *n*) til hlutſkiptiſs lidi Óláfs konúngs. ſkilling manni hverium friálsbornum. en mörk *o*) ſveitarhöfdíngia hverium. *p*) þeim er redi fyri xij. mönnum eda fleirum. en *q*) mörk gullz hirdſtióra hverium. en v. merkr gullz jarli hverium. Sídan let konúngr *r*) þetta upp bera fyri lid ſitt. Var enn ſem fyrr. at ſumir lauttu enn ſumir fýſtu. En at lyktum veitti konúngr orſkurd. *s*) ſegir at þenna koſt vill han taka. ef þat fylgir. at Adalſteinn konúngr lætr hann hafa Nordimbraland allt. med *t*) þeim ſköttum ok ſkylldum er þar *u*) liggia. Sendimenn bidia enn *x*) freſta um þriá daga. ok *y*) þat med. at Óláfr konúngr ſendi þá menn ſína. at heyra ord Adalſteins konúngs. hvart han vill eda eigi þenna koſt. ſegia at þeir hyggia. at Adalſtein konúngr mundi *z*) láta fátt vidnema

ad diſtributionem inter copias Olai regis, ſolidum *viritim in milites gregarios ingenuos; ſelibram* (*argenti*) *viritim in tribunos manipulorum, qui duodecim viris aut amplius praeeſſent; ſelibram auri in praetores ſingulos, at in Comites ſingulos quinque ſelibras auri. Haec rex copiis proponi fecit; evenit quod prius, ut pars ſvaderet, alii diſſvaderent. Tandem rex Olaus pronuntiat conditionem ſe accepturum, cum hac clauſula, ſi rex Adalſteinn totam ſibi cedat Nordimbriam, cum tributis univerſis & praeſtationibus eò pertinentibus. Legati ſpatium tridui ſibi repoſcunt, & inſuper, ut Olaus ſecum ableget quosdam ſuorum, qui coram audiant ſententiam Adalſteinis, velit necne hanc conditionem: ſe credere affirmant, Adalſteinum pauciſſima;*

n) De militum greg. donativo nihil extat in Guelf. Hol. J. P. || ſkilldíng hverium manni &c. Jör.

o) gullz, *auri.* add. Guelf. Hol. J. P. Auri ſelibra valuit 32 Imperiales, ex Gloſſa in H.

p) Haec determinatio in Ceteris omittitur.

q) tvær merkr, *libram*, omiſſo GULLZ. Guelf. Hol. J. P.

r) bera þetta fyri menn ſína. Guelf. Hol.

s) at þenna vill han upptaka. Guelf.

t) öllum gögnum, *commodis*, aut *juribus.* Guelf. Hol. J. P.

u) til. add. Jör. L.

x) grida. Jör.

y) þeſs. Mbr. Kálf. C. E.

z) fátt láta vid þá. nema fættīn tækiz, *ſibi ſuccenſurum, niſi* &c. K. L. M. R. inficetè. || fátt láta vid. nema fættin &c. *Adalſteinem indignaturum, niſi* &c. Mbr. b. G. N. Jör. nihilo melius.

nema at ſættin tækiſt. Óláfr konúngr þ) iátter þvi. ok ſendi menn ſína æ) til Adalſteins konúngs. Rída þá ſendimenn allir ſaman. ok hitta Adalſtein konúng a) í borg þeirri er var næſt heidinni fyri ſunnan. Sendimenn Óláfs konúngs bera b) upp erendi ſín fyri Adalſtein konúng. ok c) ſættabod. Adalſteins konúngs menn d) ſögdu ok med e) hverju þeir f) höfdu farit til Óláfs konúngs. ok þat med. at þat var g) rádagerd vitra manna at dvelia ſva orroſto. medan h) konúngr kæmi eigi. En Adalſtein konúngr veitti ſkiótan orſkurd um þetta mál. i) ok ſagdi ſendimönnum ſva. Berit þaug ord mín Óláfi konúngi. at ek vil k) gefa honum l) orlof. til þeſs at fara heim til Skotlandz med lid ſitt. ok gialldi han aptr fe þat allt.

ciſſima, ut pax conveniat, detrectaturum. Rex Olaus annuens, ſuorum quosdam ad Anglum amandat. Utrique legati unà digreſſi, Adalſteinem offendunt in urbe tesquis á meridie proxima. Legati Olai, quae in mandatis habebant, & leges pacis ab Olao latas, Adalſteini exponunt: nec minus legati Adalſteinis ſignificant, quas (pacis obtinendae) conditiones Olao regi tuliſſent; hoc vero cordatiorum fuiſſe commentum, ad praelium in ipſius abſentia differendum. Sed Adalſteinn ſine mora de hac re ſententiam ferens, legatis ita dixit; Haec mea verba Olao regi ferte, quod veniam ipſi dem copias in Scotiam reducendi: quae vero in hoc regno A.C. 926.

þ) Iátar (iátadi). Plerique.
æ) med erendum. fóro nú allir ſamt. Guelf. Hol.
a) vid heidina, *ſub tesquis*. Guelf.
b) nú fram — vid Adalſt. k. ordſendíng Óláfs kóngs. ok ſættarbod. Guelf. Hol.
c) ſegia ſem þeim var bodit. Jör.
d) ſegia honum ſem háttad var. at þetta var rádagiörd vitra &c. *rem illi, uti erat, fatebantur* &c. Jör.
e) hverium. C. M. hverium bodum (erendum). Guelf. Hol. L. R. J. P.
f) fóro til &c. (Enallaga Temporis). Guelf. Hol. J. P.
g) vitra manna rád. Iid.
h) þer komut eigi. Jör. Iſta tranſitio orationis *obliquae* in *directam*, ad idiotiſmos linguae noſtrae pertinet, neque, meo quidem ſenſu, ſua caret ſvavitate.
i) Berit ſva ord mín &c. Guelf. Hol.
k) at han fari heim &c. *quod velim, ut redeat*. Iid.
l) heimfararleyfi Jör. lof (leyfi) P. J. ordlof K. L. M. R.

A.C 926. allt. er han *m*) tók upp at raungu her í landi. *n*) Setium her síðan frið í millum landa várra. ok heri hvariger á aðra. Þat skal ok fylgia. at Óláfr konúngr skal geraz minn maðr. *o*) ok halda Skotland af mer. *p*) ok vera undirkonúngr minn. Farit nú. segir han. aptr. ok segit honum svabúit. *q*) Sendimenn sneru aptr leið sína þegar um kvelldit. ok komu til *r*) Óláfs konúngs nærr miðri nótt. vöktu þá upp konúng. ok sögðu honum þegar *s*) ord Adalsteins konúngs. Konúngr let þegar kalla til sín *t*) Jarlana. ok aðra höfðíngia. let þá sendimenn *u*) koma til. ok segia upp erendisslok sín. ok ord Adalsteins. En er *x*) þetta var kunnigt gert fyri liðsmönnum. Þá var eitt ordtak allra. at *y*) þat mundi

regno injuriâ cepit, ea reſtituit. Deinde pacis foedera inter regna noſtra ſanciamus, neuterque bellum inferat alteri: adjecta eſto & haec clauſula; rex Olaus meus ſubditus fiat; meô beneficiô Scotiam obtineat; ſubregulus mihi eſto. Nunc revertite, inquit, & rem ſic actam ei nunciate. Legati de veſpera ſtatim reverſi, ſub mediam noctem venientes ad Olaum, ocyus eum a ſomno excitant, & dicta Adalſteinis exponunt. Rex advocatis ſtatim Comitibus & ceteris proceribus, accedere jubet legatos & eventum legationis, Adalſteinisque dicta, proferre. Quâ re palam factâ militibus, omnium una erat vox, liquidum eſſe, quod oporteret

ad

m) hefir at röngu tekit. Guelf. Hol.

n) ok setim síðan grið ok frið her milli landa. Guelf.

o) skattgilldr af mer (undir mik), *mihique tributarius.* Iid. Hol. J. P. Jör.

p) Haec non extant in Jör.

q) Þeir fóro (komo) allir aptr. ok segia Oláfi kóngi aurendi (erendi) Adalsteins kóngs. Þeir vöktu konúng upp. ok sögðu honum tíðendin nærr miðri nótt. *Omnes reverſi, orationem (ſententiam) regis Adalſt. Olao regi exponunt. Somno excitarunt regem, & rem ei ſignificarunt circa mediam noctem.* Ita turbata haec ſiſtunt. Guelf. Hol. praeter H.

r) herbúða, *in caſtra.* H.

s) öll ord, *omnia* — Jör.

t) Jarla sína, — *ſuis.* Iid. Guelf. Hol. J. P.

u) segia erendiss-lok (-lokin P. ord Adalsteins Jör.) Guelf. Hol. (*verba, reſponſum Adalſteinis*).

x) Þat var giört, *quo facto.* Jör. || Þat var víst, *quo cognito.* Guelf. Hol. || Þat var auglióst (auglyst). P. J.

y) eingi var annarr til. enn búaz til orr. sem skiótaz, *nihil aliud expedire, niſi quam celerrime* &c. Jör.

mundi fyri liggia at búaz til orrosto. Sendimenn sögdu ok þat med. at Adalsteinn hafdi fiölda lids. ok han hafdi þann dag komit til z) borgarinnar sem sendimenn komu. Þá mælti þ) Adils Jarl. Nú mun þat framkomit. konúngr. sem ek sagda. at æ) ydr mundu þeir reynaz braugdóttir a) hiner Ensku. Höfum ver her setid lánga stund. ok bedit þess er þeir hafa b) dregit at ser c) allt lid sitt. d) en konúngr þeirra mun verit hafa hvergi e) nærr. Þá er ver komum her. Munu þeir nú hafa safnat f) lidi miklu síðan ver settumz. Nú er þat rád mitt. konúngr. at vid brædr rídim þegar g) fyri í nótt med h) ockru lidi. má þat vera at þeir i) óttiz nú ecki at ser k). er þeir hafa l) spurt. at konúngr þeirra m) er nærr

ad praelium accingi. Legati etiam hoc af- A.C. 926.
ferebant, habere Adalsteinem magnam vim militum, eadem vero die, quâ ipsi in urbem venisse. Tunc fatur Adils Comes: Jam vereor ne evenerit quod dicebam, Anglos te astutos esse inventurum. Nos, hic diu desidendo, expectavimus dum omnes copias ad se contraxerunt adversarii: regem vero longe abfuisse intelligo, cum hunc in locum veniebamus, nec dubium, quin, ex quo hic consedimus, magnum illi conflaverint exercitum. Mea haec est sententia; ut ego & frater, jam de hac nocte, nostrô praecedamus agmine. Fortasse adversarii nihil sibi timuerint, compertô, regem suum ingentibús copiís pro-

z) til borgar. sem þeir quomo. Jör.
þ) Arís. Jör. mox, framkoma, *eveniet.* Jör. Guelf. Hol. J.
æ) þeir mundi brögdóttir Enskir, *Anglos fore astutos.* P. || þeir munu brögdóttir reynaz hinir Ensku, *re probatum iri, Anglos esse astutos.* Guelf. Hol.
a) enn einkum (distinctione antepositâ), *sed ideo praesertim*, quod nos diu &c. Jör.
b) her safnad. Guelf. Hol.
c) herlid um allt England, — *ex tota Anglia.* Jör.
d) En nú munu vid brædr rída fyri med ockru lidi (omissis intermediis). Guelf. Hol.
e) í nánd. Jör.
f) her miklum sídan vier settum grid, — *pepigimus inducias.* Jör.
g) Voculam omitt. Jör. *proficiscamur.*
h) nöckru, *nonnullis copiis.* J.
i) uggi. Jör.
k) er á heidinni ero, *in tesquis constituti*, add. Jör.
l) spurn. Jör.
m) var nær kominn, *prope advenisse.* Gu. Hol.

A.C. 926. di *n*) hinn ſama búnad ſem Þórólfr. *o*) han var gyrdr ſverdi Því er han kalladi *Nadr*. Þat ſverd hafdi han *p*) fengit á Kurlandi. var Þat it bezta vapn. Hvargi Þeirra hafdi bryniu. Þeir ſettu *q*) merki upp. ok bar Þat Þórfidr ſtrángi. Allt lid Þeirra hafdi *r*) Norræna ſkiölldu. ok allan Norrænan *s*) herbúnat. I Þeirra fylkíng voro allir *t*) Norrænir menn Þeir er Þar voro *u*). *x*) fylktu Þeir Þórólfr nærr ſkóginum. en *y*) Álfgeirs fylkíng fór med ánni. Adils Jarl ok *z*) Þeir brædr ſá Þat. at Þeir mundu ecki koma Þ) Þeim Þórólfi á óvart. Þá tóko Þeir at fylkia ſínu lidi. giördu Þeir ok ij. fylkíngar. *æ*) ok höfdu ij. merki. fylkti Adils móti Álfgeiri Jarli. en Hríngr móti víkíngum. Sídan tókz *a*) Þar orroſta. gengu hvarirtveggiu vel fram. *b*) Adils Jarl ſótti hart fram. Þar

atque frater utebatur: cinctus gladio in Curlandia acquiſito, quem Angvem *nominabat, telum egregium. Neuter fratrum loricatus erat. Et jam ſignum erexerunt, portante Thorfido* Strangio. *Miles ipſorum clypeis Norvegicis, totáque indidem armatura uſus eſt, Norvegis enim, quotquot aderant, conſtabat: Collocabant aciem propius a ſylva: acies vero Alfgeiris propter amnem ferebatur. Adils & frater Comites, intelligentes Thorolfo imprudenti ſe non ſuperventuros, & ipſi copias ordinare coeperunt: duas acies ſub duobus ſignis ſtruunt; unam Adils in Alfgeirem, alteram Hringus in piratas dirigit. Jamque incipit dimicatio, utrinque ſtrenuè; Adils Comes acriter invehebatur, quoad*

---

n) ſlíkan búnad. Guelf. Hol. Jör. J. P.

o) ok ſverd Þat er &c. *& gladio quem* &c. Jör. || han átti ſverd Þat er *Nadr* het, *habebat autem gladium, qui* Angvis *vocabatur.* Guelf. Hol.

p) tekit, *per praedam acquiſito.* J. P.

q) upp merki ſitt, — *ſuum.* Gu. Hol. Jör. J. P.

r) Noræna. Guelf. N.

s) bunat. Iid. J. P. Hol.

t) útlendir, *peregrinis.* Iid. allt, modò ante. J. P.

u) komnir. add. Iid.

x) Þeir fylktu lidi ſínu nærr &c. poſt omiſſa mentione Alfgeiris. Iid.

y) Alfgeir Jall fór med ánni meir, *Alfgeir propius ab amne ſignum intulit.* Jör.

z) Hríngr Jarl. Plerique.

Þ) Þórólfi. Jör.

æ) Haec abſunt a Guelf. Hol. J. P.

a) orroſta med Þeim. Iid. Jör.

b) Alfgeir Jall flydi í brott. ok kom alldri ſídan

Þar til er Álfgeirr let *c*) undan *) ſígaz. en Adils menn ſótru Þá hálfu *d*) diarfligarr. var Þá ok eigi lengi ádr en Álfgeirr flýdi. ok er Þat frá honum at ſegia. at han reid *e*) undan ſudr á heidina. ok ſveit manna med honum. reid han Þar til er han kom nærr borg Þeirri er konúngr ſat. Þá mælti Jarlinn. Ecki *f*) ætla ek oſs **) fært til borgarinnar. ver fengum mikit *g*) ordaſkak næſt er ver komum til konúngs. Þá er ver *h*) höfdum farit *i*) ófigr fyri Óláfi konúngi. *k*) ok ecki mun honum Þikia batnat hafa várr koſtr í Þeſsi ferd. mun nú ecki Þurfa at ætla til ſæmda Þar ſem han er. Sídan reid han ſudr á

quoad Alfgeirr ſuá recederet acie: Tunc miles Adilſianus alterô tantô audentius inſtabat, neque hoc diu, donec Alfgeirr terga verteret; de quo hoc eſt narrandum, quod cum cohorte equitum in tesqua meridiem verſus aufugit, perrexitque in viciniam usque urbis, ubi ſedebat rex. Tunc fatus eſt Comes: Non exiſtimo urbem nobis adeundam eſſe: magnâ nuper vocum agitatione (increpatione) accepti ſumus, ubi ex adverſa cum Olao rege pugna veniebamus ad regem: neque cenſebit cauſam noſtram hoc itinere factam eſſe meliorem; ita nihil inde honoris in praeſens erit ſperandum. Deinde iter tendit in

A.C. 926.

ſídan til Englandz. Arís Jall rædr fyrſt flóttan. ok eigi lengi. ádr han &c. *Alfgeir Comes fugit ex praelio, neque deinde unquam in Angliam rediit. Aris Comes primum inſecutus eſt fugientes* &c. Ita ſequentem narrationem contrahunt Jör.

c) rodann. C. & E. quod poſſit ſignificare *coborte*. Scriptura non eſt ſincera in Membrana, ubi tamen legerem UNDAN.

*) ſíga. P.

d) meirr, *vehementius*. Guelf. Hol.

e) allt ſudr á heidi. J. P. obſcurè.

f) munum (ver) nú fara til Adalſteins kóngs (fundar vit kóng. J. P.), *hac vice non adibimus regem Adalſteinem*. Guelf. Hol. J. P.

**) Ita K. L. M. R. Fara. C. E. Vox abolita eſt in Mbr. Kálf.

g) ordaſkakr. Guelf. ordaſkap, ſine ſenſu. K. L. M. R. || mikinn ordaſkakr. Hol. mikinn ordaſkark, *magno vocum ſtrepitu, convitio, magna inclamatione*. P. SKARKR, in genere Maſculino ita dici poteſt, uti in Grettis-Saga TRADKR, pro tradk. Mox, næſtum. Guelf. G.

h) fengum úfigr &c. Iid. Hol. P.

i) ófigrför (omiſſ. prox. ſeqq.) L. M. R.

k) En ek veit * æi at ver fáim nú minna. Gu. per Hyperbaton. * at ver fáim nú eigi minna, *at nunc ſcio nos mitius non acceptos iri*, Hol. P. excluſis ſequentibus.

A.C. 926. di *n*) hinn ſama búnad ſem Þórólfr. *o*) ha
var gyrdr ſverdi því er han kalladi *Nc*
Þat ſverd hafdi han *p*) ſengit á Kur
var þat it bezta vapn. Hvargi
hafdi bryniu. Þeir ſettu *q*) me
ok bar þat Þórfidr ſtrángi. All
ra hafdi *r*) Norræna ſkiölld
Norrænan *s*) herbúnat. I
voro allir *t*) Norrænir me
voro *u*). *x*) fylktu þeir Þ
inum. en *y*) Álfgeirs f
ni. Adils Jarl ok z
at þeir mundu eck
ólfi á óvart. þá r
lidi. giördu þei
höfdu ij. merk
Jarli. en Hr
tókz *a*) þar
vel fram.

...nga.
...ſkógin-
...sókti Egill
...þeir vid hörd
...ſkipti.

...auſtralia regionis, noctuque & interdiu ...rtur perrexiſſe, donec ad Jarlsneſiam in ...ibus occiduis Angliae adveniſſet. Ibi na...m adeptus, trans mare auſtrum verſus ...t, fugaeque in Gallia, ubi ſtirpem al... habebat, terminò conſtitutò, nul... Angliam rediit. Adils primum ...ecutus eſt, neque hoc longe, an...cum pugnae reverſus iterum in...dedit. Quo viſo Thorolfus Egillum obviam ire Comiti, ſignumque in eam ...tem ferri: hortatur milites, ut paribus ſtudiis incumbant pugnae, confertique ſtent: Preſſò, inquit, pede ad ſylvam recedamus, eâque à tergo, munimenti loco utamur, ne hoſtis omni ex parte nos aggredi queat. Cui dicto audientes, ſecundum ſylvam incedunt. Tunc efferbuit pugna. Egillus adverſus Adilſem contendit, vehemensque inter eos com-

---

n) ..., *per auſtralia Angliae.* Iid.
o) ...dr á Jarlsneſi — *perveniſſet.* Iid.
... Iid.
...n, *cognationem.* Iid.
...tgöngu ok ſnarpa, *violentam & aſpe-* — Jör.
...ri han í móti Jarli, *adverſus Comitem ſe convertit.* Kálf.
bera þángat merkit, quaſi Egillus ſignum portaverit; vel *ſkylldi* repetendum, ante τὸ *bera.* Guelf. Hol. J. P. Sed excludunt Jör.

s) hlífa oſs. Guelf. Hol. Jör. || gæta vor. J. P. *eâ pro munimento utamur.*
t) kríngi eigi um oſs, *ne undique nos circumveniat.* Guelf. Hol. J. P.
u) fylktu fram med ſkóginum, *ordinata acie* &c. K. L. M. R. || var nú allmikil orroſta. ok mikit mannfall, *& jam pugna graviſſima, & ingens erat ſtrages.* Guelf. Hol.
x) Adils (Arís) Jarli. Plerique.
y) áttu (þeir) hart vopnaſkipti. Guelf. Hol. J. P.

ſkipti. Lidsmunr var allmikill. ok þó
z) fell meirr lid þeirra Adils. Þórólfr
liz þá ſva ódr. at han kaſtadi ſkilld-
bak ſer. þ) enn tók ſpiótid tveim
Hlióp han þá fram ok hió eda
ia handa. ſtucku menn þá
na. en han dráp *a*) mar-
ſtiginn fram at mer-
k *c*) hellz þá ecki vid
þann mann er bar mer-
ris. ok *d*) hió *e*) nidr merki-
. Eptir þat lagdi han ſpiótinu
brióſt Jarlinum. *g*) í gegnum bryn-
ia ok búkinn. ſva at út geck um herd-
arnar. ok hóf hann upp á keſiunni yfir
höfud ſer. ok ſkaut nidr *h*) ſpiótzhalan-
um í iördina. En Jarlinn ſæfdiz á ſpiót-
inu. ok ſá þat allir. bædi hans menn. ok
i) ſva hans úviner. Sídan brá Þórólfr
ſverd-

commiſſum eſt certamen. Numerus militum valde impar, attamen plures ab Adilſe Comite ceciderunt. Heic Thorolfum tantus furor (pugnandi) inceſſit, ut clypeo in tergum rejecto, gaeſum ambabus manibus amplexus, caeſim punctimve ex utroque latere obvios inter procurrendum feriret, hoſte utrinque retrocedente: Ita per multam caedem viam (ſibi) ſtravit ad ſignum uſque Hringi Comitis, tumque nihil erat quod ejus vim ſuſtineret: Hic caeſo Comitis ſignifero, ſigno decuſſo, gaeſum in pectus Comitis direxit, quod loricam atque corpus penetrans, inter humeros exertum eſt. Tum haerentem gaeſo Comitem ſuper caput ſuum ſuſtulit, & caudam haſtilis impegit ſolo: Comes vero, & ſuis & hoſtibus ſpectaculum, in gaeſo animam exſpiravit. Poſtea Thorolfus diſtricto gladio utro- A. C. 926.

z) ſneri mannfallinu á hendur Aris Jalli, *clades in Comitem Ariſem inclinabat.* Jör.

þ) Haec non extant in Guelf. Hol. J. P.

a) ok undan alla vega, *& quoquoverſus refugiente.* Iid.

a) margan mann. Iid. *en* antè abjecto.

b) ſer. add. J. P. mox, ſtig. Iid. Guelf. Hol. götu. Jör.

c) þar hellzt þá ecki &c. *Ibi tum* &c. Iid. Jörund.

d) nidr merkit, ubi *drap*, quod praeceſſit, ſubauditur, ſed alio ſenſu, ut ſit, *dejecto ſigno.* Jör.

e) í ſundr, *diſſecto* conto ſigni, v. *ſigno.* Guelf. Hol.

f) í brióſt, *in pectus impegit.* Jör.

g) ok. add. Guelf. Hol. ſed *bryniuna ok* mox omittunt.

h) ſkaptinu. Jör. ſpiótſkaptinu. J. P. *haſtile.*

i) adrir, *ceteris.* Guelf. Hol. J. P.

A.C. 926. *k*) ſverdinu. ok hió han þá til beggia handa. ſóttu þá ok *l*) at hans menn. *m*) fellu þá miög Bretar ok Skotar. en ſumir ſneruz á flótta. En er Adils Jarl ſá fall bródr ſins. ok *n*) mannfall mikit *o*) af lidi hans. enn ſumir flýdu. en han þóttiz hart nidr koma. þá ſneri *) han á flótta. ok rann til ſkógarins *p*). han flýdi í ſkóginn ok hans ſveit. tók þá at flýia allt lid þat er fylgt hafdi Jörlum. Þeir Þórólfr ok Egill *q*) ráku flóttann. gerdiz þá enn mikit mannfall af flóttamaunnum. dreifdiz þá *r*) flóttinn vída um heidina. Adils Jarl hafdi nidrdrepit *s*) merki ſínu. viſsi þá eingi hvart han *t*) fór eda adrir menn. Tók þá brátt at *u*) myrkva af nótt. En þeir

utroqueverſum ictus intulit, commilitonibus ſimul in hoſtem ſe invehentibus. Tunc Britonum Scotorumque multi cadebant, pars terga dabant. Comes vero Adils, cognitó fratris interitu, ſtrage autem & fuga copiarum ejus, ſe quoque graviter premi ſentiens, avertit in fugam, ſylvamque curſu adſecutus, eò ſe cum ſua penetravit cohorte. Tum quoque univerſa agmina Comitum fugam capeſſere. Thorolfus & Egillus fugientes inſecuti ſunt; in quibus, per teſqua paſſim diſſipatis, magna ſtrages renovata eſt. Adils Comes (de induſtria) ſuum ſuppreſſerat ſignum: ita nemo illius fugam (agmen) ab aliorum quibat diſcernere. Jamque nox ingruebat, cum Thorolfus & Egillus revertebantur

k) ſverdi ſínu. ok vá þá med því. — *eð pugnavit.* Guelf. Hol.

l) val fram, *acriter.* Guelf.

m) vard þá mannfall mikit. en ſumir flydu, *ibi magna exſtitit ſtrages, pars autem fugiebant.* Jör.

n) margt af lidi hans. en ſumt flydi. Jörund. ubi poſt MARGT, extrinſecus ſupplendum eſt, FALLIT.

o) um ſik. þóttiz han nauduliga (naumliga. P.) ſtaddr. — *ſuorum, videbatur ſibi in diſcrimen deveniſſe, & ſe avertit* &c. Guelf. Hol. J. P.

*) ſtöck, *fugam rapuit.* Jör.

p) ok allt þat lid er fylgt hafdi *Jörlunum, *cum univerſo ſuo & fratris agmine* (quod ſupererat ſc.) Guelf. Hol. *Jarli, *agmine ſuo.* J.

q) fylgdu flóttamönnum (flóttanum. Hol. J. P.). ok drápu þá alla er þeir máttu (til nádu. J.), *ſecuti fugientes, quotquot conſequebantur, trucidârunt.* Guelf. N. Hol. J. P.

r) lidit, *in quorum turba — diſſipata.* Jör.

s) merki ſitt. Guelf. Hol.

t) var, *eum ab aliis* &c. Iid. J. P.

u) myrkia — en þeir höfdu bariz daginn allan — *ſed diem perpetem dimicaverant.* Iid.

þeir Þórólfr ok Egill ſneru aptr *x*) til herbúda ſinna. ok *y*) þá iamſkiótt kom þar Adalſteinn konúngr med allan her ſinn. ok *z*) ſlógu þá landtiölldum ſínum. ok biugguz um. Litlu ſidar kom Óláfr konúngr med þ) ſínum her. *c*) Tiölldudu þeir. ok biugguz um. þar ſem þeirra menn höfdu tialldat. Var Óláfi konúngi þá ſagt. at fallnir voro þeir bádir Jarlar hans Hríngr ok Adils. ok *a*) mikill fiöldi annarra manna *a*) med honum.

bantur in caſtra. Simul rex Adalſteinn univerſô advenit exercitu; mox fixa tentoria, &, quae ad corpora curanda pertinebant, adminiſtrata ſunt. Poſt paullo rex Olaus cum ſuis aderat copiis. Hi tentoria poſuerunt, & cetera inſtruxerunt (ad commoditatem), quo loco ſocii ipſorum prius tetenderant. Tunc Olao regi indicatum, ambo Comites ipſius Hringum & Adilſem, & cum hoc ingentem militum vim, cecidiſſe. A.C. 926.

54. CAP.

FALL ÞÓRÓLFS.

c) Adalſteinn konúngr hafdi verit ádr hina næſtu nótt í borg þeirri er fyrr var fráſagt. ok þar ſpurdi han at bardagi hafdi verit á heidinni. bióz þá þegar *d*) ok allr

CAP. LIV.

CAEDES THOROLFI.

Rex Adalſteinn in urbe praedicta proximam noctem egerat, ubi acceptô de pugna in teſquis nuntio, itineris apparatum matu-

x) Haec ignorant Guelf. Hol. J. P. mox, *finna* non habent Jör.

y) I þann tíma. Guelf. Hol. J. P.

z) ſettu landtiölld ſín. Jör. Ceteri ignorant.

þ) ſinn her (her ſinn). Guelf. Hol. J. P. Jör.

c) ok ſetti ok ſínar herbúdir, *& ſua quoque caſtra poſuit.* Jör. || ſettu þeir ok þá herbúdir ſínar. Guelf. ſequent. excluſis.

a) fiölldi. Guelf. Hol.

b) hans, *illius.* E. K. L. M. R. Ceteri omittunt.

c) Adalſteinn k. ſpurdi * þeſsi tídendi vandliga. hverſu ** þeſsi tídindi höfdu farit. *Rex Adalſteinn accurate hanc rem cognovit, quemadmodum haec res eſſet geſta.* Guelf. * vandliga (at. H.) hverſu farit hafdi. Mbr. b. H. N. *Percunctabatur.* ** ſu orroſta (orroſtan) hafdi farit, *quemadmodum praelium geſtum erat.* J. P. || Sídan koma þeir brædr Þórólfr ok Egill til fundar vid Adalſtein kóng. *Deinde fratres, Thorolfus & Egillus regem Adalſteinem adibant.* Jör. Ignorant nempe omnes hi libri, quae ab initio hujus Cap. commemorantur.

d) Voculam omittunt. K. L. M. R.

A.C 926. allr herrinn. ok ſótti nordr á heidina. ſpurdi þá öll tídendi glöggliga. hverneg orroſta ſú hafdi farit. *e*) Komu þá til fundar vit konúng þeir brædr Þórólfr ok Egill. þackadi han þeim vel framgöngu ſína. ok ſigr þann er þeir höfdu *f*) unnit. het þeim vináttu ſinni fullkominni. *g*) dvölduz þeir þar allir *h*) ſamt um nóttina. *i*) Adalſteinn konúngr vakti upp *k*) her ſinn þegar árdegiſs. han átti tal vid höfdíngia ſína. ok ſagdi *l*) hver ſkipun vera ſkylldi fyri lidi hans. *m*) Skipadi han fylkíng ſína fyrſt. ok *n*) þá ſetti han í briósti þeirrar fylkíngar ſveiter þær er ſnarpaztar voro. *o*) þá mælti han at fyri því lidi ſkylldi vera Egill. En Þórólfr. *p*) ſagdi han. ſkal vera *q*) med lidi ſínu. ok

rabat, & totó agmine in teſqua boream verſus progreſſus, luculenter omnia de proceſſu exituque pugnae comperiebat: Mox fratres Thorolfus & Egillus regem adibant; quibus ille de ſtrenue navata opera, partaque victoria, prolixè gratias egit, ſolidaeque amicitiae ſuae promiſſum addidit. Ibi omnes unà pernoctavere. Primo mane ſequentis diei rex Adalſteinn expergefecit milites, habitoque cum praefectis colloquio, pronunciavit quo ordine copiae eſſent diſponendae. Suam aciem primum ordinavit: deinde in hujus frontem manipulos acerrimorum collocavit; his Egillum praepoſuit. At Thorolfus, inquit, ſuum habebit agmen, cum ſupple-

e) koma þeir brædr þá til hans (kóngs). Guelf. Hol.

f) fengit. Iid. J. P. Promiſſum amicitiae neglexerunt. Guelf. Hol. FULLKOMINNI abjiciunt Jör.

g) voro — þá — *deinde*. Guelf. Hol.

h) ſaman. Jör. J. P.

i) Um morguninn eptir ſegir Adalſt. k. hver ſkipan vera ſkal fyri lidi hans. *Poſtero mane r. Adalſt. pronuntiat quomodo copiae eſſent ordinandae.* Jör.

k) herinn um morguninn. Guelf. Hol. J. P.

l) hveria * ſkipan han villdi hafa, *quomodo copias diſponi vellet.* Iidem. * ſkickun, & deinde, ſkickadi. J. P. corruptè.

m) Han ſkipadi þá fyſt ſinni filkíngu. *Suam aciem primam collocavit*, vel, *collocare decrevit.* Guelf. Hol.

n) ſetti í bríóſt hennar (þar í bríóſt). H. Guelf. Hol.

o) ok ſkal fyri því lidi (þeirri fylkíngu. N.) vera Egill, *quibus (cui aciei) praeeſſet Egillus.* Iid.

p) ſkal (ſamt. J. P.) hafa ſína ſveit. ok adra (fylkíng. add. J. P.) meiri, — *tamen — & aliud majus (alteram aciem, eamque majorem).* Iid. J. P.

q) fyri ſínu lidi, *ducet* &c. Jör.

ok *r*) ödru því lidi er ek ſet þar. ſkal *s*) ſú vera önnur fylkíng í lidi voro. er han ſkal *t*) vera höfdíngi fyri. *u*) ſkal þat lid í móti því lidi þeirra er lauſt er. ok eigi er í fylkíngu. Þvíat Skotar eru *x*) iafnan lauſir í fylkíngu. hlaupa þeir til ok frá. ok koma í ymſum ſtödum fram. verda *y*) þá opt ſkeinuſamir. ef menn varaz þá eigi. enn ero lauſir á velli. ef vid þeim er *z*) horft. Egill þ) ſvarar konúngi. Ecki vil ek at vid Þórólfr ſkilimz í orroſto. en vel þiki mer at okr ſe þar ſkipat. er meſt þikir *æ*) þurfa. ok hardazt er fyri. Þórólfr mælti. Látum vid konúng ráda hvar han *a*) vill okr ſkipa. veitum

plemento quod ibi apponam; haec erit altera acies noſtri exercitus, quam ille ducet: eam oppono cohortibus hoſtium ſolutis (vagis), qui acie ſtataria non dimicant: Scoti enim ſolent mobiles eſſe in acie, huc illuc discurrunt, diverſisque partibus incurſantes, incautis ſaepe damnum afferunt: ſi autem obſiſtitur iis, fugaces exiſtunt. Egillus regi reſpondet; nolo a Thorolfo in pugna ſejungi; illud vero placet, ut ubi maximum eſt opus, maxima difficultas, ibi conſtituamur. Thorolfus fatur; regis voluntati permittamus, quam nobis ſtationem deſignet: talem A.C. 926.

r) Því er ek fæ honum, *quod illi addo, committo.* Jör.

s) ſú ſveit fara í móti * Því lidi er lauſt ſer hlaupa. Þar ſem meſt þikkir þurfa. verda þeir þá ſkeiniſamaſtir. *Haec cohors obviam ibit hoſtium turbae, quam vagam currere cernit, ubi maxime videtur opus eſſe, tunc enim fit (fiet), ut plurimum damni inferant.* Guelf. Hol. Non ſatis perſpicuè, nam neſcias de quibus ultima dicantur. * þeirri er lauſt fer. ok hlaupa þar til er þeim þikir meſt þörf (vera. ok. P.) verda — ſkeinuſamir. — *quae vaga fertur, & accurrit (accurret)* — *ita multum damni inferunt (inferent)* J. P. aliquantô clarius, utut etiam ambiguè.

t) höfdíngi ıfir vera. Jör.

u) ſkal — ok eigi er í fylkíngu, ſoli habent. Jör. atque ita multam lucem affundunt textui.

x) Því vanir at vera jafnan lauſir. ok hlaupa &c. *Nam Scoti ſolent incompoſitè pugnare.* Jör. Haec autem omnia, uſque ad EGILL SVARAR, deſiderantur in Guelf. Hol. J. P.

y) þeir. add. Kálf.

z) ſed, *ſi adverſarium ad cavendum attentum inveniunt.* Jör.

þ) ſagdi at han vill at þeir brædr ſkili ecki í bardaganum. en vel þikki mer &c. Guelf. Hol.

æ) þurfi. Jör. omiſſ. ſeqq.

a) ſkipar ockr. Jör.

A.C 926. veitum honum ſva *b*) at honum líki. mun ek vera þar helldr ef þú vill. ſem þer er ſkipat. Egill ſeger. *c*) þer munut ráda *d*). en þeſsa ſkiptiſs mun ek opt idraz *e*). Epter þat gengu menn *f*) fram í fylkíngar. ſem konúngr hafdi ſkipat. ok voro ſett upp merki. ſtód konúngs *g*) fylkíng *h*) á vídlendit til árinnar. en Þórólfs fylkíng fór it efra med ſkóginum. Óláfr konúngr *i*) tók þá at fylkia lidi ſínu. þá er han ſá at Adalſteinn konúngr hafdi fylkt. han hafdi ok ij. fylkíngar. *k*) ok let han fara ſitt merki ok þá fylkíng er han red ſiálfr fyri. á mót Adalſteini konúngi ok hans fylkíng. Höfdu þá hvarirtveggiu *l*) her ſva mikinn. at *m*) einngi var

illi operam praeſtemus, quae grata ſit; potius tuum locum tenebo, ſi ita tibi lubet. Egillus ait; veſtrae voluntati mos geretur: ſed hujus diſpoſitionis (disjunctionis) ſaepe me poenitebit. Deinde, quo ordine rex conſtituerat, proceſſum eſt in aciem, ſignaque erecta: Regis acies in campo aperto amnem verſus ſtetit: Thorolfi acies loco ſuperiori prope ſylvam inceſſit. Viſo quod Adalſteinn ordines inſtruxiſſet, Olaus copias diſponere coepit, duabus quoque aciebus uſus; Suum ſignum, aciemque cui ipſe praeerat, adverſus Adalſteinem movit, ipſiusque aciem. Is utrique duci numerus, ut nihil intereſſet (diſcri-

b) lid. add. Iid. Guelf. Hol. J. P. At elegantius omittitur.

c) Ráda muntu þeſſu. frændi. *Tua, mi frater, hujus rei erit poteſtas.* H.

d) þeſſu. frændi. add. Guelf. Hol.

e) ſídan, *poſtmodum.* add. Jör.

f) í ſveitir (ſveit fram. P.) ſem ſkipat var (til var ſkipat. J. P.), *in cohortes (ordines) diſceſſum (proceſſum) eſt, prout conſtitutum erat.* Guelf. Hol. J. P.

g) fylkíngar endi til árinnar, *alterum cornu aciei ad amnem ſe porrexit.* K. M. R.

h) fram á vídlendi (fram) til árinnar. J. P. || um vídlendit, *occupavit planitiem.* H. || allt nidr til árinnar, *ad amnem pertigit.* E.

In textu eſt Enallage Caſus, veteribus uſitata, quae omnes haſce turbas dedit.

i) tó. Mbr. Kálf. || fylkti ok lidi ſínu (í ödrum ſtad. H.). han gerdi ok tvær fylkíngar, *etiam ſuas copias (in alia parte campi) diſpoſuit, duas quoque inſtruens (formans) acies.* Guelf. Hol. Jör. J. P.

k) Sequentia non habentur in Guelf. Hol. J. P. ad haec verba, HÖFDU þÁ HVARIRTVEGGIU.

l) fiöllda lids. ſva at þeſs (þar. N.) var engi munr. Iidem.

m) varla mátti telia, ea multitudo — *ut vix iniri poſſet numerus.* Jör. qui nihil de acie Thorolfo oppoſitâ habent.

var munr hvarir fiölmennari voro. En önnur fylkíng Óláfs konúngs fór nærr ſkóginum móti *n*) lidi því er Þórólfr red fyri. voro þar höfdíngiar Jarlar Skotzkir. *o*) voro þat Skotar fleſt. ok var þat fiölmenni mikit. *p*) Sídan *q*) gáz á fylkíngar. ok *r*) vard þar brátt orroſta mikil. Þórólfr ſótti *s*) fram hart. ok let bera *t*) merki ſitt fram med ſkóginum *u*). ok ætladi þar *x*) ſva fram at gánga. at han kæmi í opna ſkiölldu *y*) konúngs fylkínginni. *z*) höfdu þeir ſkiöllduna fyri ſer. En ſkógrinn var til hægra vegs. letu þeir hann þar hlífa. Þórólfr geck ſva *þ*) fram at

criminis). *Altera vero acies Olai regis propius á ſylva tendebat adverſus cohortes Thorolfi. Ductores hujus fuerunt Comites quidam Scoti; miles numeroſus valdè, magnam partem Scotus. Poſtea congrediuntur acies, fervida maturatur dimicatio. Thorolfus acriter progreſſus, ſignum ſuum propter ſylvam inferri juſſit, ita curſum intendens, ut aciem regiam ab latere aperto (tergo) opprimeret. Miles (Thorolfi) ſcutis adverſum corpus tegebat, averſi corporis cuſtodiam ſylvæ, quae a dextra erat, committens. Thorolfus tam citato gradu proceſſit, ut pauci commilitonum* A.C. 926.

n) Þórólfi. Guelf. Hol. J. P. Poſt pauca, ij. Jarlar. Iidem.

o) voro þat — mikit. abeſt a Ceteris.

p) Eptir þat tókſt bardagi. bædi hardr ok lángr. — *Coepit praelium aſperumque & diuturnum.* Jör.

q) Ita Mbr. Kálf. gánguz. E. C. rádaz (reduz) á. K. L. M. R. *moliebantur congreſſum.* || gengu ſaman. Guelf. Hol. P. ſigu ſaman. H. J.

r) var. Guelf. Hol. J. P.

s) faſt fram. Jör.

t) fram merki ſitt fyri fylkíngunni, — *ante aciem.* ex Holan. Mbr. b. N.

u) ok fylgdi ſiálfr, *idque ipſe* (proximus) *ſequebatur.* add. Guelf. Hol. J. P.

x) fram at. ſva at han kæmi &c. Guelf. Hol.

y) konúngi. Hol. þeim Oláfi kóngi. Gu. Jör. *Olaum regem.* || í kóngs fylkíng. J. P. kóng Adalſteins fylkíngu. L. Duplici vitio; nam & Danizzat, & in ſenſum manifeſtè pugnat. Phraſin, *at koma í opna ſkiölldu*, duplici ſenſu reddidi, utpotè mihi ambiguam: Nunc eâ utuntur, ut puto, conterranei mei, pro, *in ipſo tempore, opportune, advenire.*

z) Hinc uſque ad, Þórólfr geck deficit in Ceteris. Þeir; Sermo eſt de Catervis Thorolfianis: niſi quis Scotos intelligere malit.

þ) hart med ſkóginum — *ſecundum ſylvam.* Guelf. G. H. J. P.

A.C. 926. at fáir *æ*) voro menn hans *a*) fyri honum. En *b*) þá er hann vardi minnzt. Þá hlaupa *c*) þar or ſkóginum Adils Jarl. ok ſveit ſú er honum fylgdi. *d*) Lögdu þeir þegar mörgum keſium ſenn á Þórólfi. ok fell han *e*) þar vid ſkóginn. En Þórfidr *f*) er merkit bar hopadi aptr þar *g*) til er lidit ſtód *h*) þyckra. En Adils ſótti *i*) þá at þeim. ok *k*) var þar þá orroſta mikil. æptu Skotar þá ſigróp er þeir höfdu felldan *l*) höfdíngia lidſins. En er Egill heyrdi óp þat. ok ſá at *m*) merki Þórólfs fór *n*) á hæli. Þá þóttiz han vita at Þórólfr mundi eigi ſiálfr fylgia. Sídan hleypr han *o*) til þángat

num illum praecederent. At eum, cum nihil minus ſuſpicaretur, Comes Adils & ſua caterva ex ſylva provolantes, multis ſimul gaeſis conſoſſum, propter ſylvam occiderunt. Thorſidus ſignifer ad denſius agmen ſe recepit. Tumque invadente Adilſe, vehemens facta eſt pugna. Scoti victoriam clamarunt duce adverſariorum caeſo: qui clamor, ubi aures feriebat Egilli, & ubi ſignum Thorolfi retrocedere cernebat, intellexit Thorolfum ipſum non ſequi. Tum per interſtitium acie-

---

æ) menn * hans voro nær honum. J. P. * fylgdu honum. Jör. *ut paucos ſuorum prope ſe (hominum comites ſibi) haberet.*

a) fyrri (omiſſ. HONUM), *eo priores incederent.* Guelf. G. H.

b) er þá vardi minſt — *ſuſpicarentur.* Guelf. Hol. J. P.

c) þeir. Jör. || þeir Adils J. ok hans menn fram or ſkóginum. Guelf. J. P.

d) ſlóu þeir þegar hríng um Þórólf. ok ſóttu at honum allir ſenn. ok lögdu at honum mörgum keſium. Þórólfr vardiz vel. ok drap mart lid af þeim. ádr han fell um ſíder, *è veſtigio coronâ circumdatum, omnes ſimul adorti ſunt, multis gaeſis appetentes; ille ſtrenuè ſe defendit, multisque caeſis tandem occubuit.* add. Jör.

e) daudr til jardar, *exanimem humi proſtravérunt.* Guelf. Hol. J. P.

f) ſtrángi hopadi aptr med merkit, *Strangius — cum vexillo.* Iid.

g) Voculam *til* non agnoſcunt Kálf. nec Jör. proximè ſequentia.

h) þyckvazt, *denſiſſimum.* Gu. Hol. || þyckt, *denſum, confertum.* J. P.

i) at þeim faſt. ok æptu Skotar þá heróp &c. *urgebat eos Adils; Scoti militarem clamorem tollebant.* Guelf. Hol. J. P.

k) vard þá manfall mikit, *ingens facta eſt ſtrages.* Jör.

l) Þórólf höfdíngia þeirra. *Thorolfo* &c. Jör.

m) merkid Þórólfs. Jör.

n) á hæl. Iid. Guelf. Hol. || til baka. P.

o) Vocula non extat in Guelf. Hol. J.

þángat *p*) fram á milli fylkínganna. han vard ſkiótt *q*) varr þeirra tídenda er þar *r*) voro ordin. þegar han fann ſína menn. *) han eggiar þá lidit miög til framgöngu. *s*) var han fremſtr í *t*) brióſtinu. han hafdi *u*) ſverdit Nadr í hendi **). *x*) Egill ſótti þá fram. ok hió til beggia handa *y*). ok felldi *z*) margan mann. Þórfidr bar þ) merkit þegar eptir honum. en annat lid fylgdi merkinu. Vard þar hin ſnarpazta orroſta. Egill *æ*) geck fram til þeſs er *a*) han mætti Adiſli Jarli. áttuz þeir *b*) fá högg vid. ádr Adils Jarl fell. ok mart *c*) manna um hann. En *d*) eptir fall

acierum curſum eo accelerat, veniensque ad A.C. 926. *ſuos ſtatim comperit quod ibi acciderat: addit ſtimulos agmini ad alacriter progrediendum, ipſe in fronte primus, gladium* Nadr *manu geſtans in hoſtem irruit, in utrumque latus ictus ventilat, multos occidit. Thorfidus cum ſigno veſtigiis ejus continuò inſtitit, ſed caeterum agmen ſignum ſequebatur. Aſperrimus ibi conflictus extitit. Egillus perſeveravit donec obvium haberet Adilſem Comitem: inter quos pauci commutati ſunt ictus, dum Adils, & multum circa eum hominum caderet. Poſt cujus mortem agmen*

p) ok hleipr fram í fylkíngina, *& ad* (fratris) *aciem tendit.* Jör.

q) vís. Jör. J. P.

r) höfdu giörſt. Iid. Sequent. una cum Gu. Hol. ejectis.

*) þá egg. han þá miök &c. Guelf. N. þó, *tamen.* Mbr. b. G.

s) En han ſiálfr var fremſtr. han hafdi &c. Jörund.

t) brióſti fylkíngar. Guelf. Hol.

u) þá ſverd ſitt at vega med, *cum ſuo ad ictus infligendos uſus gladio.* Guelf. Hol.

**) honum eirdi ílla fall bródur ſíns, *fraterni caſus dolore percitus.* add. Jör.

x) ok ſótti fram val, *ſtrenuè ſe infert.* Guelf. Hol. || ód han þá fram, *proruit.* J. P.

y) ſer. add. Jör.

z) ſo margan mann at varla mátti telia, *vim poenè innumeram* — Jör. ſatis hyperbolicè.

þ) þá val merkit fram. gengu þeir þá ok allir vel fram (börduz þeir þá alldiarfliga. J. P.), *tunc alacriter ſignum intulit, univerſa etiam cohors fortiter incubuit pugnae (intrepidiſque animis pugnatum eſt).* Guelf. Hol. J. P.

æ) ſótti þá fram. Iid.

a) þeir Adils Jarl mættuz (funduz). Iid.

b) vid vopna ſkipti, *bi committebant certamen.* J. P. || höggva vidſkipti vid. þar til er &c. Jör.

c) annarra manna. Gu. Hol. || lid med honum, *cum eo multum militum.* Jör.

d) Þá flydi þat er (þat flydi ſem) eptir var.

A.C. 926. fall Jarls. þá flýdi lid þat er honum hafdi fylgt. En Egill ok hans lid *e*) fylgdu þeim. ok drápu allt þat er þeir nádu. þvíat ecki þurfti þá *f*) grida at bidia. En Jarlar þeir *g*) hinir Skotzku ſtódu *h*) þá ecki lengi. *i*) þegar er þeir ſá at adrir flýdu þeirra felagar. tóko þegar á rás undan. *k*) En þeir Egill ſtefndu þá þar til er var konúngs fylkíngin. þeir kvomu þar í opna ſkiölldu. ok gerdu brátt *l*) mikit *m*) mannfall. ridladiz þá fylkíngin ok loſnadi öll. flýdu þá margir af Óláfs mönnum. enn víkíngar æptu *n*) þá ſigróp. En er Adalſteinn konúngr *o*) þótt-iz finna at *p*) rofna tók fylkíng Óláfs konúngs. þá eggiadi han *q*) lid ſitt *r*). *s*) ok let

men quod duxerat terga vertit: id conſectati Egillus & ſua caterva, quicquid aſſequebantur occiderunt, tum enim fruſtra erat de vita ſupplicare. Nec Comites Scoti, fugâ ſociorum viſa, diu reſiſterunt, ſed ocyus terga vertentes in curſum ſe dedere. Egillus vero ſuam cohortem in aciem regis Olai direxit, eamque a tergo immiſit; ocyus ab iis ingens ſtrages editur, aciesque in manipulos ſciſſa, tota laxatur, multi ex Olavianis fugam capeſſunt, piratae victoriam exclamant. Rex autem Adalſteinn cum aciem Olai regis labefieri (diſturbari) intelligeret, ſuos

Deinde quod reliquum erat, &c. Guelf. Hol. J. P.

e) drápu allt þat þeir gátu — *quicquid aſſequebantur* ↄ: deprehendebant. Jör.

f) at bidia Egil grida — *Egillo.* Jör.

g) enu. J. at nihil de fuga Scotorum habent. Jör.

h) þeir þá ok ecki lengi vid, *neque hi diu ſubſtiterunt* Guelf. þeir, παρέλκον.

i) ok flydu þá med öllum ödrum (ſem adrir), *ſed una cum ceteris in fugam ſe dedere.* Guelf. Hol.

k) Egill fór þar til er fyri var fylkíng Óláfs kóngs. Jör.

l) mikil mannſpiöll. Mbr. b. *magnae clades eduntur.*

m) manntión. P. mannſpell. Guelf. Jör. G. H. N.

n) heróp, *clamorem militarem tollunt.* Guelf. Hol. J. P.

o) fann at &c. *ſentiret.* Iid. Jör.

p) loſna, *ſolvi, laxari.* Iid.

q) miök, *vehementer.* add. Guelf. Hol.

r) til framgöngu, *ad procedendum.* add. Jör.

s) gengu þeir þá at faſt hvarirtveggiu, *tunc utrique* (Olaus & Adalſteinn, ſive eorum milites) *ſtrenuè commiſerunt praelium;* vel, *utrique* (Adalſteinn & Egillus, ex diverſis partibus) *graviter urgebant*, ſc. Olaum regem, vel pugnam: nam ſenſus verborum eſt ambiguus. Guelf. Hol.

let fram bera merki *t*). giördi þá atgöngu harda. ſva at hröck fyri lid Óláfs konúngs. ok gerdiz allmikit mannfall. *u*) Fell þar Óláfr konúngr. ok meſtr *x*) hluti lids þeſs er Óláfr hafdi haft. *y*) Þvíat þeir er á flótta ſneruz voro allir drepnir er nád vard. Feck Adalſteinn konúngr þar *z*) allmikinn ſigr.

ſuos hortatus, ſignum inferri juſſit, duramque fecit impreſſionem, uti reſilirent Olavianae cohortes, foedaque ſtrages eveniret; ubi rex Olaus & maxima ſuorum pars occubuit; nam qui in fugam ſe verterant, quotquot deprehendi potuerunt, occiſi ſunt. Rex Adalſteinn ingentem ibi victoriam adeptus eſt †). A.C. 926.

55. CAP.

EGILL JARDADI ÞÓRÓLF.

Þ) Adalſteinn konúngr ſneri í brott *æ*) frá orroſtonni. en menn hans ráku flóttann. han reid aptr til borgarinnar. ok tók eigi fyrr náttſtad enn í borginni. En Egill rak flóttann. ok *a*) fylgdi þeim lengi. ok

CAP. LV.

EGILLUS THOROLFUM HUMAVIT.

Qui, dum ſui fugientibus inſtabant, revertens a praelio, urbem equó repetebat, nec prius quam in urbe locum pernoctandi capiebat. Egillus vero fugientibus longâ perſecutione

t) ſitt, *ſuum*. add. Jör. J. P.

u) en frá lyktum er þat at ſegia. at þar fell &c. *at de eventu praelii hoc referre licet, quod ibi Olaus* &c. Jör.

x) hlutr. Jör. mox, lids hans. Iid. Gu. Hol.

y) Haec abſunt a Ceteris.

z) fagran, *pulchram*. Guelf. Hol. P. || mikinn ſigr ok fagran. Jör.

Þ) Eptir þat ſneri kóngr heim til borgarinnar. ok tók þar náttſtad. en þeir Egill ráku flóttann. *Deinde rex ad urbem domum reverſus eſt, & ibi per noctem quievit: Egillus vero cum ſociis* &c. Gu. Hol. J. P.

æ) er ſigrinn var unninn. ok fór til borgarinnar. En Egill ok hans menn ráku flóttann lengi, *ſtatim poſt partam victoriam, urbem petebat. Egillus autem* &c. Jör.

a) fylgdu lengi, & mox, drápu, — nádu. Guelf. Hol. P.

†) *Torfeus annotatiunculâ in margine J. confirmat hoc praelium eſſe geſtum Anno* 926. *vernô tempore; teſtemque adducit Simonem Dunelmenſem, apud quem vero Olaus appelletur* Huvalus, *& alio etiam nomine apud Bromtonum (nomen legere nequeo): quartis Calendis Juniis pacem coaluiſſe ex eodem Bromtono obſervat.*

A.C. 926. ok drap hvern mann er han nádi. *) En er Egill hafdi hent þá *b*) alla er han villdi. Þá ſneri han aptr *c*) med ſveitúnga ſína. ok fór þar til er orroſtan hafdi *d*) verit. ok hitti þar Þórólf bródr ſinn *e*) látinn *f*). Han tók *g*) upp lík hans ok *h*) þó. *i*) bió um ſídan ſem ſídvenia var til. **) grófu þeir þar gröf. ok *k*) ſettu Þórólf þar í med vapnum ſínum öllum ok *l*) klædum. *m*) Sídan ſpenti Egill *n*) gullhríng á hvara hönd *o*) honum ádr han ſkildiz vid. hlódu *p*) ſídan at grióti. ok iófu at molldu. Þá kvad Egill víſu.

Geck ſá *q*) er *r*) óadiz ecki
s) Jarlmanz *t*) bani *u*) ſnarla.

Þrek-

cutione inflans, quemcunque conſequebatur interfecit: qui cum oppreſſiſſet, quantum ei volupe erat, cum commilitonibus ſuis ad arenam reverſus, fratrem ibi Thorolfum exanimem reperit: corpus ſuſceptum lavit, & ex temporum more concinnavit (ad ſepulturam). Facto ſepulcro, Thorolfum cum armis omnibus, veſtibusque ſuis ibi compoſuerunt. Deinde Egillus, antequam diſcederet, in utrumque ei brachium (ſingulas) armillas aureas induxit. Poſtea ſaxis obſtructum ſepulcrum, humusque ſuper injecta eſt. Tunc Egillus carmen cecinit.

Progrediebatur, qui nihil metuebat
Jarli *occiſor, acriter,*

Fortis

*) Hoc adjiciunt Guelf. Hol. J. P.

b) menn. add. Guelf. Hol. omittunt autem ER HAN VILLDI, *poſtquam omnes fugientes (tantam vim fugientium) oppreſſerat.*

c) MED — SÍNA ignorant Guelf. Hol. Jör. J. P.

d) ſtadit. J.

e) fallinn. Jör. utrumque omitt. Guelf. Hol. J. P.

f) ok vard ógladr vid, *& ad eam rem conſtriſtatus.* add. Jör. || ok þótti eptir hann allmikill ſkadi, *viſusque ſibi magnum valdè in eo feciſſe damnum.* add. Guelf. Hol. J. P.

g) Þórólf upp. Jör. mox, líkid, HANS abjecto. Guelf. Hol.

h) Þvó. G. H. N. Þvodi (quod eſt vulgatum). Mbr. b. J. P. Trad. Kálf. & Jör. ignorant.

i) bioggu, *quod concinnarunt* &c. Guelf. G.

**) Þeir giördu haug mikinn, *magnum condiderunt tumulum.* Jör.

k) lögdu. Guelf. Hol. P.

l) herklædum, *armatura.* Iid. Jör.

m) Egill let. Jör.

n) ſinn. add. Jör. Guelf. Hol.

o) ok qvad víſu (omiſſ. intermediis). Guelf. Hol. quaſi fuderit carmen, dum armillas induxit.

p) um grióti. ok juſu ſídan molldu iſir. Jör.

q) af er ódiſt, *interiit* — Hol. malè neglecto ECKI, ut & Guelf.

r) ottadiz. Jör. E. L. M. P.

s) Jalmans. Mbr. Kálf. || Jarlsmann bana, *Dux, qui mortem non pavitavit*, ſc. Thorolfus. Guelf. Hol. praeter Mbr. b. quae habet

x) Þreklundadr fell *y*) Þundar	*Fortis animo cecidit*	A.C. 926.
Þórólfr í gný ſtórum.	*Thorolfus in magno Odini ſonitu (praelio).*	
Jörd grær en *z*) ver verdum	*Floret terra in teſquis Vinae*	
Þ) Vínu nær *æ*) of *a*) mínum	*Super fratre meo praeclaro:*	
Helnaud er *b*) Þat hylia	*Sed nos (quae miſeria mortis inſtar acerba eſt)*	
c) Harm *d*) ágætum barma.	*Dolorem (corde) premere cogimur.*	
Ok		

habet Jarls menn. Sic & Jör. ex emendatione A. Magnaei. || Jarls bana reckr. O.

t) bar at marla. K. L. M. R. *Barr* eſt gemma arborum: *at marla*, difficulter (hebeti ferro) abſcindere; quod non convenit in Thorolfum.

u) ſvarla, *graviter*. J. P.

x) Þecklundadr, *amabilis indole*. P. mox, fall. J. P.

y) Þundr. Jör. J. perperam.

z) vid vardar vunnum nær of runnum. K. L. M. R. *Nos duo duces vicimus apud ſylvam*, quaſi alloquatur fratrem, ſibique ac illi tribuat victoriam. Sed *vardar* poſſit eſſe verbum, hoc ſenſu; *magnô ſtat victis*, ſc. ea terrae, ſanguine eorum laetificatae, foecunditas. || ver VÖRDUM vinu nærr ENN MÍNA, *defendimus amicos propius quam noſtros*. Quae lectio eſt ab ingenio Cl. Pauli, nec enim Libri agnoſcunt voces, quas literis capitalibus expreſſi. Idem vir ingenioſus aliam etiam proponit lectionem, nempe, ver VURDUM VINUM nærr ENN mínum, *Contigit nobis propius amicis adeſſe quam meis.*

Þ) vinunner af runnum. P. vin uner. E. J.

æ) em. Guelf. einu, *prope rem mihi unicè charam*, ſc. fratrem. H. ein. Mbr. b. G. & dubiè N. nam ibi legi poſſet, *enn*, *Ea ſola tellus Vinae floret, quae prope meum eſt.*

a) Ita Jör. E. J. mínu. Mbr. Kálf. Guelf. Hol. VERDUM OF (AF) MÍNU, forte ſignificat, *noſtrum amittimus.*

b) Þat ad &c. *id tegere*. K. L. ad hylia. H. P.

c) harma. K. L. M. R. || ok harm. P. Unde commodus enaſcitur ſenſus; *Helnaud er at hylia ágætan barma ok barm.*, funeſta calamitas eſt praeclarum fratrem terrâ, & dolorem (corde), tegere. || harmr. Membr. Kálf. Jörund. quod Cl. Pauli retinuit, id enim facile illi fuit, poſt mutationem in tertio Diſticho factam: ita vero interpretatur; *acerbus admodum eſt dolor praeclarum fratrem terra obruere.*

d) Ita unicus Liber E. Ceteri omnes, ágiætan.

Ordo verborum in parte priore Carminis: Snarla geck Jarlmanz bani, ſá er óadiz ecki; Þreklundadr fell Þórólfr í ſtórum Þundar gny.

Ordo in poſteriore: Jörd grær 1) nær Vinu of mínum ágætum barma; 2) En ver verdum hylia harm, helnaud er Þat.

1) NÆR

A. C. 926. ſkylldi *t*) pallinn þann enn úædra fyri þeim. ok mælti at Egill ſkylldi ſitia þar í aundvegi gegnt konúngi. Egill ſettiz þá nidr. ok ſkaut *) ſkilldinum *u*) fyri fætr ſer. Han hafdi hiálm á höfdi. ok lagdi *x*) ſverdit um kne ſer. ok *y*) dró *z*) annat ſkeid til hálfs. enn þ) þá æ) ſkelldi han aptr í *a*) ſlidrin. han ſat upprettr ok var *b*) gneypr miök. Egill var *c*) madr *d*) mikilleitr. ennibreidr. *e*) brúnamikill. nefit *f*) ecki lángt. *g*) enn ákafliga digrt. *h*) granſtædit

catervae vacuefieri jubet, ſedemque ejus ordinis primariam, adverſam regali ſolio, Egillo nominatim deſignat. Tunc Egillus aſſidens, clypeum ante pedes dejecit, galeamque capite geſtans, ſuper genua collocatum gladium jam dimidio tenus eduxit è vagina, jam in eandem rejecit. Sedit erectus, vultu tetrico. Egillo facies erat ampla, lata frons, magna ſupercilia, noſus non longus, ſed craſſus valde, area myſtacis (labiorum ambitus)

t) beckina fyri honum ok þeim, *ut ſubſellia pateſiant Egillo & ſociis.* Jör. || hinn ædra beck fyri honum. (ok. P.) ſkylldi Egill ſitia gagnvart kóngi (í öndveigi. J. P.), *ſuperius ſcamnum ei aperiri (ſuperiore ſcamno illi cedi), & ſederet Egillus adverſus regem (in ſede primaria).* Guelf. Hol. J. P. repugnanter & ſecum invicem, & cum ſequentibus.

*) fæti á ſkiölld ſinn. ok ſtód á honum, *impoſuit pedem clypeo, atque inſtitit.* N. || ſkiölldum, *clypeos.* P.

u) undir, *pedibus ſubjecit.* Guelf. Hol. J. P. At in Jör. non extat.

x) ſverd. Guelf. G.

y) brá því. Jör.

z) ſtundum til mids. Guelf. Hol. J. P.

þ) ſtundum. Iid.

æ) hellt han aptr. ok nidr á jördina, *incluſum continuit, & demiſit in pavimentum.* Hol. ferè ſine ſenſu. || ſlydradi han aptr, *in vaginam recondidit.* J. P.

a) umgiördina. Guelf. Jör.

b) greipr, *truculento.* Guelf. Jör. || geyſtr, *furentis ſpecie.* Hol. || ſnerktr, *exaſperato, horrificato vultu.* K. L. M. R. || bleikr, *pallido.* J. P.

c) madr. omitt. Kálf. Sequentia aliter ordinantur, & partim mutila ſunt in Jör.

d) mikeleitr. L. M. R. P. mox, breidr á enni. L. || mikill (ſtór) undir brún, *grande ſupercilium.* J. P.

e) brúnmikill. Guelf. Mbr. b. G. N. || brúna ſídr, *promiſſum (ei erat) ſupercilium.* H.

f) var lángt ok digrt, *longus & craſſus.* J. P.

g) ok helldr &c. *at majorem in modum* &c. Guelf. Hol.

h) munnſtædit, *ambitus oris.* K. L. M. N. áſtædit. C. E. in Mbr. Kálf. primae literae vocis detritae ſunt.

ſtædit *i*) vítt ok lángt. hakan breid ſurduliga. *k*) ok ſvá allt um kiálkana. hálsdigr *l*) ok herdimikill. *m*) ſvo at þat bar frá því ſem adrír menn voro. *n*) hardleitr ok grimligr þá er han var reidr. han var vel í vexti. *o*) ok hverium manni hæri *p*). úlfgrátt hárit ok þykt. ok vard ſnemma ſkaullóttr. En er han ſat ſem *q*) fyrr var ritad. Þá hleypti han *r*) annarri brúninni ofan á kinnina. enn *s*) annarri upp í hárrætr. Egill var *t*) ſvarteygr ok ſkolbrúnn. Ecki villdi han drecka þó at honum veri *u*) borit. en ymſum hleypti han brúnunum ofan eda upp. Adalſteinn konúngr ſat í háſæti. han lagdi ok ſverd *x*) um kne

bitus) *lata & longa; mentum maxillaeque mirum quam latae, craſſa cervix, humeri praeter humanum modum vaſti, vultus torvus ac truculentus, quando iratus eſſet: decens* (*de cetero*) *ſtatura, proceritas eximia, coma denſa, colore cinereo luporum, calvities praematura. Qui cum ſederet quemadmodum ſupra ſcriptum erat, alterum ſupercilium in malam dejecit, alterum* (*ſimul*) *ad frontis & comae confinia ſuſtulit; erat autem oculis niger, fuſcus ſuperciliis. Nihil potûs voluit libare quamquam propinaretur, ſed ſupercilia per vices demiſit aut extulit. Rex Adalſteinn in ſolio ſedens gladium quoque* A.C. 926.

i) mikit. ok löng hakan, *magna, & mentum longum*. Guelf. Hol.

k) Haec non extant in Ceteris.

l) var han. ok allherdimikill (herdmikill. P. perperam. herdamikill). Guelf. Hol. P.

m) Hanc adjectionem ignorant Ceteri.

n) hardligr. Guelf. Hol. P.

o) mikill ok ſterkr. ok úlfgrárr á hár (úlfgrátt hárid. J. P.), *magnus erat corpore & robuſtus*, &c. Guelf. Hol. J. P.

p) ok ſterkligri, & (ſtatura) *inſigne robur prae ſe ferens*. Jör.

q) ádr er (var) fráſagt (ſagt) — *narratum*. Jör. Guelf. Hol. J. P.

r) brúnunum jafnan ofan á nef ſer. en lotum (ſtundum. J. P.) upp í hárzrætrnar, *crebrò in naſum dejecit ſupercilia, interdum vero ad* capillorum radices *ſuſtulit*. Guelf. Hol. J. P. || brúnum ofan á kinnr. en ſtundum upp í hárs rætur, *ſupercilia in genas* &c. Jör.

s) adra ſlennti han upp í &c., *ſurſum expandit* &c. R.

t) ſvarteygdr. Guelf. Hol. J. P. ſvartbláeygdr, *oculis nigro — glaucus*. K. L. M. R. || ſnareigr, *acri obtutu*. Jör.

u) bodit, quanquam *invitatus*. Ceteri. Omiſſis quae de volutatione ſuperciliorum ſequuntur.

x) í kne ſer, *genibus impoſuit*. J. P.

A.C. 926. kne ſer. ok er þeir ſátu ſva *y*) um hríd. Þá dró konúngr ſverdit or ſlidrum. *z*) ok tók gullríng af hendi ſer þ) mikinn ok gódan. ok dró á blódrefilinn. ſtód upp ok *æ*) geck á *a*) gólfit. ok retti yfir elldinn til Egils. Egill ſtód upp. ok *b*) brá ſverdinu. ok geck á *c*) gólfit. *d*) han ſtack ſverdinu í bug hrínginum. ok dró at ſer. geck aptr til rúms ſíns *e*). Konúngr ſettiz í *f*) háſæti. En er Egill ſettiz nidr dró han hríninginn á hönd ſer. *g*) ok þá fóro brýnn hans í lag. lagdi han þá *h*) nidr ſverdit ok hiálminn *i*). ok tók vit *k*) dýrshorni

que ſuper genua ſibi collocaverat: qui cum hoc modó aliquamdiu ſediſſent, rex vaginâ gladium eduxit, detractum brachio magnum & bonum annulum aureum cuſpidi induxit, ſurgensque ſolió & in pavimentum progreſſus Egillo trans (ſuper) ignem porrexit. Egillus ſurgens ſtrictum enſem armillae inſinuavit, ſibique attraxit, ita ad locum ſuum ſe retulit. Rex in ſolio reſtdit. Egillus vero locum ſuum recipiens, annulum brachio induit, ſuperciliisque in ſtatum ſuum redeuntibus, enſem cum galea depoſuit,

y) um ſtund. Guelf. Hol. J.

z) han dró &c. Iid.

þ) bædi mikinn &c. Iid. Jör.

æ) ok retti til Egils. ok geck á midt gólf, *& porrigens Egillo proceſſit in medium pavimentum.* Prothyſteron. Jör.

a) mitt gólf, excluſo deinde YFIR ELLDINN. Guelf. Hol. J. P.

b) ſyckti, *rapiens eductum* &c. J. P.

c) midt gólfit, *in medium.* Jör.

d) retti ſverdit í bug hríngſins, *protenſumque immiſit curvamini annuli.* Guelf. Hol.

e) ok let hríninginn á hönd ſer (ejectis intermediis). Guelf. Hol. J. P.

f) hárati. Mbr. Kálf.

g) fór þá (önnur) brún hans á lag. (en önnur var þá ſíd. en er kóngr ſá þat.) þá gaf kóngr (han) honum annan hríng, *tum* (alterum) *ei ſupercilium — rediit (ſed alterum adhuc demiſſum erat, quod ubi rex vidit,) tum alium ei addidit annulum.* Guelf. Hol. (Jör. H.)

h) (af ſer. Jör.) vopn ſín. Guelf. Hol. Jör. *arma poſuit.*

i) ok lagfærduz þá bryn hans bádar, *& tum utrumque ejus ſuperciliim componebatur.* addit H.

k) horni (dryckiuhorni miklu), *cornu (poculis ingens).* Guelf. Hol. J. P. (Jör.)

horni er honum var *l*) borit. ok drack af. Þá kvad han.

m) Hvarmtángar lætr *n*) hánga
o) Hryni virgils mer bryniu
p) Hádr á *q*) hauki *r*) trodnum
s) Heidiſs *t*) únga meidi.
u) Rítmeidis kná ek *x*) reida
y) Rædr gunnvala brædir

poſuit, & latum ſibi [corna ferinum accepit, exhauſitque: Deinde cecinit: A.C. 926.

Supercilia mihi pendére facit
Deſtructor loricarum hamatarum
Defunctus, in accipitri calcata
Arbore accipitrum ſobolis (in axilla).
Vehere poſſum (geſtio) viri
(Auctore viro militari (heroe)

l) fært. Jör. mox, hneifdi. Jör. kneyfdi. Gu. Hol. J. P.

m) Ita Libri mei omnes: pro quo G. Pauli excogitavit HRAMMTÁNGAR; unde adeo interpretatio ejus in duo priora Diſticha, non poteſt in contextum accipi; in ſubditis tamen exhibenda. || hvarmtánga (hvarmstánga). Jör.

n) heingia. P.

o) hrum. Guelf. hrym. C. E. J. L. M. R. hrun (hryn). Hol. Jör.

p) haudr. Guelf. Hol. Jör. J. P. haddi. L. M. R.

q) auki. Gu. Hol. praeter H., qui habet *eiki*. auki-meidr poteſt eſſe *rheda*, eiki-meidr, *ilex*. || hauka. Jör.

r) triónum. Jör. & TRÓDRUM ex emendatione A. Magnaei, *in tectis accipitrum*. || trádum (tródum). J. P.

s) heidrs, *honoris;* vel, *ſcuti*. E. heider, & poſt, meider. Jör. í heidi únga meida. J.

t) vánga. P. non male: *candidarum genarum fulcris*, v. axillis. || vinga. E. L. M. R. unde Cl. Pauli fecit *vindga;* mallem vinnga per Euphoniam, *aëriâ, procerâ*. Mox, E. meyda.

u) rett meidi. E. J. Rætt meidis. P. rít meidi. Jör. Rytmeidis. Mbr. Kálf. ſed dubiè, nam literae ferè deletae ſunt. Forte RYTMEIDIR eſt *falco*, vexator ſcilicet aviculārum. *Ritr* (an Rytr?) qui & vocatur *Ritza* & *Ritkolla*, eſt genus aviculae marinae, Islandis notae, ſed cujus vocabulum Latinum nunc non occurrit. Ita *Rytmeidis gálgi* poſſet eſſe *brachium*, ubi falcones quaſi ſuſpenſi haerent. || Rydmeldiſs. Guelf. i. e. *rubrae molliturae*. bona lectio, de qua infra. Körmeidis (kyrmeidis). Hol. quod adliteratio non patitur.

x) Ita Guelf. Hol. E. J. P. niſi quod E. & J. *ok* praemittunt. || rída. Jör. quod poteſt idem eſſe, nam *i* grave & *ei* alternant apud veteres: alias *at rída* activo ſignificatu eſt *vectare*. || reidi. Kálf.

y) rædir. Mbr. Kálf. ródir — bróder. Gu. G. rædi — brædr. L. M. R. ródr — bródurs. E. J. riódur — flóda, quaſi *rubefactor campi*, v. *brachii*. P.

A.C. 926.

z) Gelgiu Þ) ſeil á gálga
Pendulum in gladio cimelium;

a) Geirvedrs. a) lof at meira.
Quae non mediocris eſt laus.

Þadan *Ex*

z) gelgis ſkil. Jör. gelgin (gelginn). Hol.

Þ) Ita habent Traduces Kálf. L. & M. in ipſa Matrice vox eſt eraſa. Sel. D. Hol. ſels. S. ſekk. P. ſeid. ex Traduc. Kálf. R. *Seidr* eſt genus piſcis: Itaque *rydnelldiſs ſeidr* poſſit eſſe *annulus.* feit. E. J.

a) geirvandíng. E. J. *frameam accuranti*, ɔ: bellatori: aut regem, aut ſe ipſum intelligit; rectius autem diceretur *geirvandud*, vel *geirvöndud.* || giet vedr (geitvædr. L.) lopts (lopz. R.) neytis. L. M. R.

a) Ita E. J. P. || lofi meira. Guelf. Hol. lofi at meira. Mbr. Kálf. Jör.

Verborum conſtructio in priori parte carminis, proxime ad interpretationem accedens, ita eſt: 1) Hvarmtángar lætr mer hánga 2) hryni virgils bryniu (*binu*) hádi, á hauki tródnum meidi 3) heidiſs únga.

1) HVARMR *palpebra; quaſi* hvarfr, *vel* hverfr, *quod circumdet oculum:* m & f *ſaepe alternant in antiquis noſtris monumentis, ut* helmíngr *pro* helfíngr *dimidium; quod invenio dixiſſe Thiodolfum noſtratem; helfing* ſinn at elfi. TÖNG *quicquid rem tenet, quaſi dicas* tenaculum: & *ſuſpicor originem vocabuli eſſe latinam.* HVARMTÁNGAR *autem dictum pro* hvarmtengr, *in nominativo plurali, uti* ſakar *pro* ſaker. *Immani Hyperbole triſtitiam ſuam deſcribit Poëta, dum ait* ſupercilia ſua in axillas fuiſſe dejecta.

2) HRYNI, ſá ſem lætr hrynia, *bryndir*, qui ruere facit. * Virgill & Virgull, *annulus; item ligamentum, laqueus. Vid. Runa Capit.* BRYNIU-VIRGILL, *hamus ſ. annulus loricae. G. Pauli. Isidem* VIRGILSBRYNIA, hríngabrynia, *lorica hamata.* HÁDI, *ad verbum, conſummatus, perfectus, finitus, b. l. pro, mortuus. Haud abſimile eſt* allr: *Ol. Sag. Tr. ſ. t* Þætti Rauds R. ſídan Hákon var *allr*, poſtquam Comes Haco defunctus eſt; & *adhuc in vernacula noſtra*, han var Þar *allr* ɔ: han dó Þar. *Fortaſſe autem*, hinn HÁDI, *vel*, hádr, *pro* ádr, *i. e.* ſá ſem hefir áit (ád), qui ſpirare, morari *v.* eſſe (*ſc. inter vivos*) deſiit; *vel* hádr, qui perfecit, implevit, *ſc. vitae munia. Simpliciſſime*, HÁDR, confectus, *i. e. caeſus. Eſt vero ab indicativo praeſenti, ek* hái. *Poëta de fratre loquitur.*

3) *Hoc ita accipio, quaſi per Epexegeſin, aut potius Pleonaſmum dictum ſit:* heidir *enim vocatur accipiter, forte ab alto volatu. Confer Landnámabók pag.* 104. *ubi* heidisſtallr, ſtabulum accipitris, *eſt manus*, & foldar hattr, pileus terrae, *coelum.* ÚNGA, *pulli, vel, foetus. Poteſt vero* HEIDISSMEIDR *eſſe* arbor procera ɔ: *longum brachium*, & ÚNGAMEIDR *vel* úngr meidr, arbor tenera, *tenerum brachium: quod tamen minus placet. Si recipiantur diverſae lectiones* HRYN & HAUDR, *alius ordo & ſenſus exiſtit, nempe;* Bryniu haudr lætr mer hánga hvarmtángar virgils hryn á hauki trodnum &c. ɔ: Haudus loricae (*princeps*) facit mihi pendere

Þadan *b*) af drack Egill at ſinum *c*) hlut. ok mælti vid *d*) adra menn. Eptir þat let

Ex eo Egillus pro ſua parte potabat, & cum aliis verba commutabat. Deinde rex A.C. 926.

dere rupem ſuperciliorum (*frontis*) rotundam ɔ: *aurum*, in brachio. *Notum eſt olim uſurpaſſe viros majoris notae vittam auream, ſeu diadema frontis, quod vocarunt* GULLHLAD: *notum etiam ex Edda aurum vocari* handargriót ɔ: *ſaxum manuum: qui minus ergo vocari poſſit* Ennisgriót, *ſaxum frontis, ſc. quod frontem aſperam & quaſi ſalebroſam reddat.* HRYN *autem, vel* hrun *mihi non eſt diverſum a* hraun; *utrumque a Latino* ruina *derivo. Poteſt etiam* HVARMTANGAR HRYN *verti per* aſperitates frontis ɔ: *rugas, ob dolorem fraterni caſus, & iram in regem, qui quodammodo ejus cauſa videri poterat, cum fratres ſeparavit, contractas: Confer carmen proxime ſequens, ſtroph.* 3. & 4. *Cl. Pauli hanc partem Carminis ita exhibet:*

Kóngrinn (quod ſubintelligitur) lætr hryniu *a)* hrynvirgils heidis haddi hánga mer á hauki trodnum *β) hrammtángar* vindga meidi. ɔ: Faeit (*Rex*) pendere mihi per manum (armum) falconi tritam lucidos annulos quales ſunt loricarum (*ſaepe*) decidui.

a) HRYNVIRGILL, *annulus caducus, ad ictus ſc. graviores.* HADDR *annulus*, hadda *f. g. anſa, ſuſtentaculum ollae, quo geſtatur & ſuſpenditur, ſemicirculare.* Haddr *etiam capillitium, forte a vitta* (hárbandi, ſkarbandi, hárþrædi,) *ambiente ac coercente: nec aliud putem* hödd *neutr. plur. poet. antiq.* HADDI (*vel etiam* haddu) *accuſ. plur.* Heid, heidur, heidi, *ſplendor, ſerenitas.*

β) Hrammtaung (*Gen.* — tángar) *digitus, cui voci hic, niſi abuſive, non locus, (imo nullus locus, quando nulla in Libris extat,) cum armillam, non digitalem annulum, rex donaſſet. Quare potius exiſtimo genitiuum eſſe anomalum, aut ſcriptionem minus rectam,* (cujus autem?) hrammtángar *pro* hrammtánga, *quam etiam poſteriorem flexionem habent Codd. A. & B. Significat autem* Tángi *lingulam in mare l. fluvium aut lacum protenſam, cui in corpore humano non abſimile eſt brachium, cujus extremitas eſt* hammr, ɔ: *manus.* Vindgr meidr, *aëria arbor. V. Runa C. ita brachium appellare libuit Poëtae,* arborem *ſc.* aëriam falconi tritam.

Poſteriorem partem Carminis exhibeo ex interpretatione Cl. Pauli, & ita ob eo in ordinem redactam: Ek kná reida (1) gunnvala brædir rædr), 2) gelgiu ſeil á geirvedrs gálga; lof at meira. *Vel;* Ek kná reida — gelgiu ſeil (*forte* ſól) á gálga; 3) geirvedrs lof at meira.

1) GUNNUR, *Bellona: ejus* Valr, *aves carnivorae: eorum* (*earum*) BRÆDIR, *qui paſcit, vir militaris, a* brád, *praeda. Brædum* eí at ſinni, hrafn, *Hialmar apud Biarmenum, ejus verba (ut fertur) referente Biarmone Hieroſolymipeta. Brædum* biörnu, *Grotta S. item Krákumál:* þá er *blódvali brædak, cum* aves carnivoras paſcerem; *perinde atque h. l.* GUNNVALA BRÆDIR: & Gunnar (*genit.*) haukr *in carm. Hxmundi claudi. Ol. S. Tr. & Landn.*

A.C. 926. let konúngr bera inn kiſtur tvær. *e*) báru ij. menn hvara. voro bádar fullar af ſilfri. Kon-

intro fecit portari ciſtas duas, argento plenam utramque; quamlibet homines duo ferebant. Rex

2) *Hic inſerendum* RÍTMEIDIS, *quod per errorem omiſſum eſt. G. M.* RÍT *clypeus: ejus* MEIDIR (*violator*) *vir armipotens.* GALGI, *lignum erectum, patibulum.* GELGIA, *idem, ſ. lignum ei rei aptum.* Gelgiulegr madr, & galga-timbr, *homo macilentus, ſtrigoſus.* REIL, *funis, remulcus, reſtis, qua quid ducitur vel ſuſpenditur.* Þrym-ſeilar hvalr, *taurus* (*Hauſtlauug in* Skálldu) *fune ductus. Eſt & vocabulum nauticum, nec non* (*apud nos*) *textorium. Ek* ſeiliz, *manum extendo.* Seilíng & Seilíngarhæd, *brachii extenſionem* (*rectius forte*, menſuram *ſeu* longitudinem hominis, brachium ſurſum extollentis,) *aequans altitudo. Aliunde eſt* áſælni, & *v.* ad áſælaz, *vidal. a* Sól ɔ: *alterius luminibus obſtruere.* (*Hoc ingenioſius quam verius dici puto; mihi enim verbum* ad áſælaz *aliunde non eſt, ſignificat autem*, alienum appetere. *Quid vero haec ad obſcuri carminis intelligentiam faciunt?*) á GEIRVEDRS GÁLGA, *in gladio ſuſpenſam armillam geſtare* (*ſe ait*) *hoc ſcilicet modo porrectam & acceptam. Illud* LOF AT MEIRA, *per ſe poſitum eſt.*

3) GEIRVEDRS LOF AT MEIRA, *magnae* (*mihi*) *militari gloriae.* * *Tum vero* gálgi *ſignificat* brachium, *patibulum ſcilicet armillae. Significatus, quem vir Clariſſimus tribuit vocabulo* Gelgia, *ignotus mihi eſt: praeterea vocabulum* ſeil *paucorum, neque optimorum, Codicum fide nititur, itaque adoptatis diverſis lectionibus*, Rydmelldis, & ſel *vel* ſeid, *poſterius dimidium carminis ita ordino:*

Ek kná α) reida β) rydmelldis ſel (ſeid) á γ) gelgiu gálga. gunnvala brædir δ) rædr (rædir) at meira lofi geirvedrs. *i. e. Scio* (*geſtio, licet mihi*) *tollere* rubrae moliturae phocam (piſcem) *in* oſſeum *patibulum: corvorum paſtor* pollet (praebet annulum) *tanto majori* (*cum*) *laude militari.*

α) Ek reidi *tollo, ſuſpendo; item pendo*, unde reidſla (reizla) *ſtatera, trutina.*

β) Rydmelldi *rubrum far, ſc. Frodii regis*, ɔ: *aurum.* Selr *phoca;* Seidr *piſcis genus At ex praeceptis Eddae, ſerpentes gaudent piſcium appellationibus, annuli autem ſerpentum appellationibus ex iisdem praeceptis; ergo* aurea phoca, *v.* aureus piſcis *erit annulus.*

γ) Gelgia *vocatur os quoddam in capite piſcium: poëticè per Synecdochen pro quovis oſſe ſumi poteſt: Itaque* oſſeum patibulum *hic erit brachium.*

δ) At ráda, *pollere, potiri, in poteſtate habere. Hic Poëta de ſe ipſo loquitur, applaudens ſibi de praemio. Vel ſenſus eſſe poteſt;* Bellator (ego) majori laude ɔ: praemio dignus ſum: *tum vero particula* at *excludenda foret.* At ræda *pro* reida, *porrigere, praebere, nam* æ & ei *alternant; ut in* hæd, & heid. *Hoc verbum ſi retineatur, ſermo erit de rege annulum porrigente. In hac mea expoſitione ſcio vocem* Rydmelldis *ſuſpectam*

Konúngr mælti. Kiſtur þeſsar. *f*) Egill. ſkalltú *g*) hafa. *h*) ok ef þú kemr til Islandz. ſkalltú færa fe þetta födr þínum. *i*) í ſonargiölld ſendi ek honum. *k*) En ſumu fe ſkalltú ſkipta med frændum *l*) ykrum Þórólfs. þeim er þer þikia ágætaztir. En

Rex fatur; Ciſtas haſce, Egille, accipies, & ſi in Islandiam redieris, hanc pecuniam patri feres, in compenſationem filii amiſſi mitto illi: partem vero pecuniae, inter tuos & Thorolfi conſanguineos, quos maximo in pretio habes, diſtribues. Tu ipſe autem A.C. 926.

com-

ſpectam eſſe poſſe, nam Antiquarii contendent, dicendum fuiſſe rydmelldz, rydmelldurz, *v.* rydmelldrar, *etſi de ſignificatu mihi concedant. Itaque videndum an hic eſſe poſſit ordo & ſenſus verborum Poëtae:*

a) Rædir brædr! ek kná reida *b*) gunnvala gálga ſel á *c*) geirvedrs gelgiu, at meira lofi rítmeidis. *i. e. Proditor fratris! portare poſſum armillam in gladio, majori cum laude bellica (mea).*

a) At ráda einn, *eſt prodere quem (Edd. Saemundi)* Reiginn mik *red.* han þik *ráda* mun, Prodidit *me Reiginn*, prodet *quoque te. Hinc* rædir, *proditor.* Brædr *pro* bródur (*in genitivo*), *quod me monuit vir doctiſſimus Job. Olavius. Intelligitur autem rex, qui, falsem ex mente Poëtae, fratris (ſc. Thorolfi) proditor dici potuit.*

b) GUNNVALA gálgi, *patibulum corvorum*, ɔ: *brachium; appellatio tracta à corvis, quos Edda fingit in Odini axillis ſedere.*

c) Geirvedrs gelgia, *os procellae bellicae, gladius. Juxta hoc Eddae;* Tein kalla ek *bein*, þein kalla ek *vid*, *i. e. Stimulum (baculum cuſpidatum) appello* os, *os appello* arborem. Aſkr *vero*, ɔ: vidr, *arbor, eſt nomen gladii. Obiter advertendum eſt Gelgiam quoque eſſe vocabulum Eddicum, ſic enim vocatus fuit funis, qui dependebat ex compede Fenris-Ulfi, quem funem Aſi per petram* Giöll *trajecerunt. Confer Fab. XXIX. In appendice autem Eddae, paxillus vel obex hujus funis, Gelgia appellatur. Hoc annotandum videbatur, ſi quid faceret ad difficillimi hujus carminis ſenſum eruendum.*

b) frá. Jör.

c) HLUT omitt. P. non illepidè.

d) menn alla, *cum omnibus* (ſc. non tantum cum rege). Jör.

e) ok báru. Plerique.

f) EGILL, non eſt in Guelf. Hol.

g) færa faudur þínum, *afferes patri.* Iidem. || medtaka. J. vidtaka ok vardveita, *accipies & ſervabis.* Jör. per Figuram Syllepſin, neque enim verbum *at vidtaka* conſtruitur cum accuſativo. Kiſtum — vidtaka ok vardveita. P.

h) en er, *cumque.* Jör.

i) ok ſendi ek honum *þat &c. Guelf. Hol. Jör. * þær, *eas*, ſc. *ciſtas.* J. P. Mox, í ſonarbætr. Jör.

k) EN — ÁGÆTAZTIR, ſoli Kálf. agnoſcunt. Mox, því ſe. L.

l) yckar. K. L. R.

A.C. 926. En þú ſkallt taka her *m*) brodrgiölld med mer. *n*) lönd eda lauſa aura. *o*) hvart er þú vill helldr. Ok ef þú villt med mer dveliaz (til) lengdar. þá ſkal ek her fá þer ſæmd ok virding. þá er þú kant mer ſiálfr tilſegia. Egill tók vit fenu. ok þackadi konúngi giafar ok *p*) vinmæli. Tók Egill þadan af at gledjaz. ok þá kvad han *q*).

r) Knáttu *s*) harms af harmi
t) Hnúp gnípur mer drúpa.
Nú *u*) fann ek þann er ennis
x) Óſlettur *y*) þær retti.
Gramr hefr *z*) gerdi haumrum
Grundar upp þ) um hrundit.

compenſationem fratris amiſſi hic apud me capies, ſive fundos malueris, ſive res mobiles: Quodſi vis longiuſcule apud me commorari, honorem tibi & dignitatem, quam abs me petendam putaveris, tribuam. Egillas accipiens pecuniam, regi de muneribus, & gratioſis promiſſis, gratias egit: exinde hilareſcens ita modulatus eſt;

Prae dolore caſus dolendi oportebat
Supercilia mihi decidere.
Nunc (eum) inveni, qui
Illas aſperitates complanaret (explicaret).
Rex meo ſupercilia
Raptim erexit;

Sá *Multum*

m) brödrbætr. Jör. Mox, hiá mer. Mbr. Kálf. E. ſem hirdmadr, *uti ſatelles (aulicus)*. K. L. M. R.

n) land ok &c. Jör. mox, lauſan eyre. P. Guelf.

o) ſamnd ok virding ſem þú vill ſiálfr kióſa þer — *quemcunque tibi ipſi optare libuerit.* Guelf. Hol. omiſſis quae ſequuntur.

p) vingan, *amicitia.* Guelf. Hol. J. P. vináttu, idem. K. L. M. R. || unnmæli, *promiſſis, dictis.* Jör.

q) viſu. add. Hd. Guelf. Hol.

r) Ita Omnes Libri. Knáttut in Parentheſi appoſuit Ds. Pauli, i. e. *non potuerunt.*

s) hvarmis á hvörmum. Jör. ad verbum, *per palpebrarum ambitus*, v. *circulos.* || hvarms af &c. H. unicus.

t) hrúpgnípur. Jör. Hol. & accuratior Guelf. *aſpera, ſulcbroſa*, vel *triſtia*, quaſi *briúfgnypur.* Mox, driúpa (quod vulgatius eſt). H. L. M. N. R.

u) Feck ek enn þann er &c. *Nunc vero nactus ſum* &c. hominem ſc. v. annulum, aut rem. Jör. Vocula *er* non eſt in Kálf.

x) Óflettar — rætti (rietti). Guelf. *inaequalia*, ſc. ſupercilia.

y) þer rettud, *explicuiſti.* Kálf. || þær letti, *eas levaret.* G. Pauli. citra auctoritatem & neceſſitatem.

z) gerd í. E. L. M. R. giedis, vel gædis. O.

þ) of. Guelf. Hol. Jör. mox, hrundnar. Gu. Hol. i. e. han hefir upp — of hrundnar grímur árſímá gerdi haumrum, i. e. *perſonas*

Sá æ) til a) Ygr af augum
b) Ár ſíma mer c) grímur.

Admodum formidabilis videbat miki
Perſonas ſuper oculos.

A.C. 926.

Sídan

Tum

ſonas mihi ſuſtulit rupibus auri cingentibus, ɔ: armillis.

æ) er mer. Guelf. Hol. er til. Jör. er Yggr af Yggium, *is eſt rex regum*, ɔ: regum ſummus. J.

a) Iggr. K. R. L. M. Mox, AF pro *of*. Plerique: & iſtae particulae ſaepe alternant, aut confunduntur.

b) Arnſíma. Jör. & af ſíma, ex correctione A. Magnaei, ſic & Hol. Örſíma. J. at ſíma. at ſunna. at ſínia. K. M. L. R. af ſvyma. O.

c) Ita omnes Optimi Codd. plenis literis; quod indicat vocabulum hìc eſſe plurale foeminino. Sequiores Libri, Grímr, in gen. maſc. ſingulari. Ds. Pauli ſubſtituit *Grſmu*, neque id absque ratione, ita enim multo facilior fit interpretatio carminis. Nolui tamen Codicum auctoritatem, vocabulum hocce ſuppoſititium in contextum recipiendo, infringere. Magis eò inclino, ut à Poëta noſtro eſſe credam, quae illi in Libris, ante quadringentos annos accuratè exaratis, tribuuntur, quam quae hodie demum excogitata eſſe ſcio, utut aliquanto aptiora.

Ordo verborum in priore parte Carminis. Af harmi 1) harms knáttu 2) hnúpgnípur mer drúpa: nú ſann ek þann er retti þær ennis óſlettur.

1) *Propter conſenſum librorum hanc vocem retinendam putavi. Significat autem, & dolorem, & Metonymicè rem dolendam, malum acerbum, calamitatem. Autor ſupra* Cap. 43. *Harmr* er þat nú mikill. er ecki er öl inni. *Neque hoc caret elegantia, quod Poëta in una ſtropha bis utitur eâdem voce, ſenſu diverſo.* Harmr *etiam eſt nomen falconis: hinc* HARMS HNÚPGNÍPUR *poſſint eſſe* manus; *ut ſenſus ſit*, mer felluz hendr, *i. e. obſtupeſcebam prae dolore.* KNÁTTU, *pro* máttu, hlutu, *debebant; q. d. neceſſe erat, ut, (haud mirum erat, ſi) quem ſenſi ſuper fratris caſu, dolorem externis indiciis oſtenderem (oſtendebam).*

2) Núpr & gnúpr, *mons eminulus. De Etymo vocis vide Edd. Sn. Fab.* 30. & *Hymn. Gloſſ. Syntagm. v.* nef; *hic* hnúpr *pro* núpr *per Proſthe ſin.* Gnypa *eſt à* Gnúpr, *rupecula prominens; adeo ut hic ſine tautologia concipi poſſit vel pleonaſmus vitio carens, & potius emphaticus, vel vocum cognatarum* gnúpr & gnypa *juſta differentia. G. Pauli. Adhuc in vernacula noſtra ſummae montium extremitates vocantur* bryr, *rectius* bryn: *per quam metaphoram etiam uſi ſunt Graeci & Romani vocibus,* ὀφρύς, & ſupercilium: *Vide Servium & Cerdam ad Virgil. Georg. I.* 108. *Non dubitavi itaque* Hnúp-gnypur *vertere per ſupercilia. Si vero quis malit hic ex ſequentibus ſubaudire* Ennis, *ut ſit* Ennis hnúp-gnypur, *frontis prominentes rupes, per me licebit. Aliàs* hnúpgnypur *componi poterant, per alte ſupercilia, nam ſupra (quamquam ſcio aliter id me cepiſſe) de*

Rr *Poëta*

A.C. 926. *d*) Sídan voro græddir þeir menn er *e*) lárir voro ok lífs var audit. Egill *f*) dvaldiz

Tum ſaucii curati, quorum ſalus non eſſet deplorata. Egillus proximam á caſu Thoroſi

Poëta tradit auctor, quod fuerit ſkolbrúnn, ɔ: altis ſuperciliis, *quaſi* ſkollbrúnn, *a verbo* at ſkolla, *quod apud veteres ſignificavit,* altè eminere, *ut pluribus exemplis poſſem probare, ſi attineret; nos nunc pro eo verbo dicimus* at ſkrolla, *procul dubio corruptè.*

3) DRÚPA, *ſtillare, à v.* ek dryp, *quod à* dropi, & dropi *à verbo* ek drep, *ferio. Sed & per Metaph.* at driúpa nidr, *pudefieri, vultum dejicere, prae pudore vel moerore: quemadmodum* at hnipna. *Hnipnadi* Grani ok drap höfdi í gras: *Ut* hvarms hnúpa gnypur (*ſupercilia, metaphorico-periphraſticè*) *etiam hic demiſſa ac dejecta intelligi poſſint.* Drúpir Höfdi, *luget* Höfdi, *monticulus in mare percurrens, l. villa ejusdem nominis. Landnámab. & Ol. Sag. Tryggv. G. Pauli. Hoc primum Diſtichon carminis idem vir doctiſſimus ſic vertit:*

(*Non*) *potuerunt prae dolore ciliorum*
Prominentiae mihi ſtillare.

Hvarmr, *cilium, palpebrae extremitas* (efri ok nedri *augnalvarmr*). * *Non eſt videre ex praecedenti narratione, quod Poëta lacrymaverit; quare haec expoſitio minus placet.*

Verborum ſeries in parte poſteriore: Gramr hefir (mer) upp um hrundit 1) gerdi-hömrum 2) árſíma grundar. 3) Til ygr ſá (han) mer 4) grímur of augum.

1) Gerdi-hamrar, *rupes cingentes. Multi ſunt nobis* Hamrar (*villae ita dictae*) *tam ſingularis quam pluralis numeri, tam ſimplicis quam compoſitae figurae, nomine à rupibus adjacentibus indito; quos inter* Gerdihamrar *in tractu Dſrafiörd. G. Pauli.*

2) Arſími (*amnis ignis*), *aurum. Sic Gretter Aſm. f.* Ránſíma runnar *Str.* 53. Almſími, *gladius. Niála pag.* 211. *Forte & ibi* Alſími, *vel* árſími, *aurum. G. Pauli.* Sími *ignem non propriè denotat, ſed per Metalepſin; nimirum* Taurus, *vocatur* Sími, *idem quoque vocatur* Hyr, *at* Hyr *eſt ignis.* Arſíma grund *mihi h. loco eſt* frons, *aurum enim erat frontis ornamentum antiquis; confer me ad Carmen praegg.* Gerdihamrar árſíma grundar, *ſupercilia. Poteſt quoque aliter accipi Diſtichon, nempe ita:* Gramr *grundar* hefir mer upp um hrundit gerdihömrum (*ſub.* ennis *v.* augna) árſíma. ɔ: *Rex* terrae — *erexit ſupercilia* aurô. Gramr *grundar, ut diſtingvatur a regibus piraticis, & provincialibus* (*tributariis*). Arſíma, ɔ: med árſíma. *Ablativus inſtrumenti. Hoc Diſtichon laudat Edda in* Konúnga heitum.

3) TIL, *valde, ſatis. Rex Jatvardus regi Magno* Bono (*in Hryggiarſtycki*): þú þikir eigi *til* vídlendr, *non* ſatis *late regnans tibi videris. Sueinn Ulfſonius de ſe ipſo* (*Ibidem*): ecki er han *til* figrſæll, *non* ſatis (admodum) *victorioſus eſt.* TIL YGR, *valde formidabilis, ſc. Adalſteinn rex: vel ſubauditur* hoſtibus; *vel adjectivum hic ſumitur*

diz med Adalſteini konúngi enn næſta vetr eptir fall Þórólfs. ok hafdi han *g*) allmiklar virdíngar af konúngi. var þá med Agli lid þat allt er ádr *h*) hafdi fylgt þeim bádum brædrum. ok or orroſto höfdu komiz. Þá orti Egill Drápo um Adalſtein konúng. ok er *i*) í því kvædi þetta.

rolfi hyemem, apud regem Adalſteinem in magno honore, transegit; habens ſecum, quotquot de militibus, ſe & Thorolfum antea ſecutis, praelio evaſerant. Tunc Epos fecit regi Adalſteini, cui hic verſus ineſt: A. C. 926.

Nú

tur pro horrendo *in bono ſenſu, i. e. venerando: vel eſſe poteſt perpetuum epitheton monarcharum ob eminentem eorum & infinitam poteſtatem.*

4) Gríma, *perſona, larva.* GRÍMUR *nunc vocavit ſupercilia ob oculos demiſſa.* Gríma *quoque nox, & poteſt exponi; vidit mihi noctes, ſc. tenebras moeroris, ſuper oculos: ſatis eleganter. Erat, cum ſuſpicabar vocem* TIL (*ſtropha praeced.*) *eſſe verbum, & vertebam,* ſá til mer grímur af augum, *is perſonas* (*tenebras*) *mihi tollit de oculis.* Ygr *vero referebam ad* Gramr *ſupra. Hanc opinionem probabilem fecit vocabulum noſtrum* alldrtili, *vitae ſublatio, perditio, mors; item Graec.* τέλος, & τελέω; *nec non* τίλλω, *velle, diſcerpo: Item Latin.* deleo, *Germ.* tilgen. *Obſtat vero ratio grammatica, nam ſi verbum eſſet, in tertia perſ. praeſ. Indicat. faceret* till, tilr, *vel* tilar, *a prima,* ek til, *vel* tila: *obſtat item vocabulum* Otili, *pernicies, an ſcelus? quod aliquando legiſſe memini in Ol. H. S. Cod. Flatey. Itaque verius erit,* Tili *in his vocabulis idem eſſe atque* Ziel *German. nempe, ſcopum, finem. Poſterior Carminis pars ex diſpoſitione & expoſitione Cl. Pauli ita ſeſe habet:*

Gramr hefir med árſíma upphrundit mer *α*) *grímu* grundar gerdihömrun. ſá er *β*) ygr af augum. ↄ: *Rex mihi cinctorias rupes frontis erexit, (elevavit, rugas explicuit,) mediante auro; abſceſſit ab oculis illa torvitas.*

α) Grímu grund, *frons; ejus* gerdihamrar, *ſupercilia (vel etiam rugae, ex mente viri doctiſſimi. Supra autem obſervavi* Grímu *in nullo Codd. inveniri).*

β) YGR & ægr, *adjectivum, ſaevus, ferus, e. g. taurus &c. Hoc loco ſubſtantivum itidem ſonat: niſi forte malis* YGR, *pro* Yggr *l.* Uggr (*extrito ob conſonantiam metricam altero* g,) ↄ: *ſuſpicio, atrocitas non bene fida, merito ſuſpecta.*

d) Þá. Guelf. Hol. J. Usque ad EGILL DVALDIZ, abeſt in Jör.

e) lífs vard audit. Guelf. Hol.

f) var. Iid.

g) miklar. Iid.

h) höfdu med þeim bádum verit. ok yr orroſto höfdu &c. Guelf.

i) þetta ſtef. J. P. þetta ſtefit í. Guelf. Hol. Jör. *cujus hic eſt verſus intercalaris.* Carmen ſequens in ſolis Kálf. exiſtit.

A.C. 926.

Nú hefir folldgnárr fellda
(Fellr Jörd und nid Ellu.)
Hialldr *k*) ſnerrandi harra
Höfudbadner *l*) þriá Jöfra.
Adalſteinn ofvann, annat
Allt er lægra, *m*) kynfrægri,
Her *n*) ſverium þeſs, hyriar
o) Handriótr, *p*) kóngmanni.

Nunc proſtravit ſublimis,
(Subjicitur tellus Ellae nepoti)
Qui bella moventium dynaſtarum
Capita lavit (ſanguine), tres reges.
Genere illuſtrior vicit Adalſteinn:
Nihil non inferius eſt rege;
Id hic juramus, auri
Poſſeſſor! (princeps munifice!)

Haec En

k) ſverrandi, *bellum aggravantes*, Do. Pauli interprete. K. L. M. R.

l) iij. iöfrar, *tribus regibus caput lotum eſt.* E. L. M. R. In Membr. etiam numerus exaratus eſt literis numeralibus, quem, diſtinctionis ergo, literis ordinariis exprimere malui.

m) kynfrægra. L. R. || kyn frægra, *omne genus illuſtrium eo inferius eſt.* K. M. || kynfrægum, *generoſo*, ſubſtituit Cl. Pauli. exhibeo Lectionem Membranae, & E.

n) ſnerinn. M. R. corruptè.

o) Ita clarè K. L. M. handriótr. R. in Mbr. dubia eſt ſcriptura, nam poteſt legi ut in textu expreſſi; poteſt & legi *hannbriótr* quemadmodum Aſgeirr ſcripſit in C. & E.

p) kóngsmanni. L. M. R. kóngsmönnum, *ſatellitibus*, ſc. id jurejurando confirmamus. K.

Ordo verborum in parte priore. *Nú hefir 1) folldgnárr 2) höfudbadner hialldr 3) ſnerrandi harra, fellda þriá 4) Jöfra: Jörd fellr und nid 5) Ellu.

Ordo in poſteriore. 6) Kynfrægri Adalſteinn 7) ofvann; allt annat er lægra 8) kóngmanni; her 9) ſverium þeſs 10) hand-hyriar riótr!

* *Hoc carmen ex verſione G. Pauli & mea premiſcuè exhibetur, & ſenſus ejus ſatis expeditus eſt, ita ut mirer virum acutiſſimum haec ſubjeciſſe verſioni ſuae; „ Hunc facere viſum fuis ſenſum, obſcura tamen, nec ſatis certa quarundam vocum manente, cum ſignificatione tum intentione ſeu reſpectu: de quibus haec breviter, leniter & leviter; „ Hactenus ille.*

1) FOLLDGNÁRR, *terrae imminens, tellure ſublimior; ex nomine proprio* Gná & *verbo* gnæfa, *de quibus vide Edd. Fab. XXX. G. Pauli. Hoc eſſe poteſt regum epitheton perpetuum, ad eorum ſuper alios eminentiam deſignandam. Vel* gnárr *hic ſtare poteſt pro* knárr, *potens, pollens; ut ſit ad verbum* FOLLDGNÁRR *terripotens*, ɔ: *terram gubernans: g pro k invenitur alternare in antiquis monumentis.*

2) HÖFUDBADNER, *capitis lotor.* Bad, *balneum:* böd v. baud, *praelium; intelligitur* bella-

Er þetta er ſtefit í Drápunni.
Nú liggr *q*) hæſt und hrauſtum
r) Hrein braut Adalſteini.

Haec vero eſt poëmatis ſtropha intercalaris: A.C. 926.
Nunc ſubjacet 1) *altiſſima forti*
2) *Munda tellus Adalſteini.*

Adal- Rr 3 *Tunc*

bellator ſanguine lavans capita hoſtium; cohaeret autem hoc ſubſtantivum cum adjectivo FOLLDGNÁRR. *G. Pauli. Placet ſententia viri doctiſſimi; poſſit tamen ineſſe Dilogia, &* höfudbadnir *exponi, per* caſtigator, *domitor, repreſſor. Nunc in vernacula Dan. dicitur,* at vaſke Örene paa een, *pro, verbis quem caſtigare, corripere.*

3) SNERRANDI, *aſperantes, acceleranres* bellum. *G. Pauli.*

4) ÞRIA JÖFRA, *tres reges;* ɔ: *Olaum regem, & duos Jarlos Hríngum & Adilſem; Jarli enim a poëtis regiis appellationibus ornantur. G. Pauli. Vide me ſupra* 273. *Ita &* Rex, *pro ſatrapa; & ſummo belli duce invenitur apud Latinos: Vide Nepotem in Datame, III. 4. & in Hannibale, VII. 4.*

5) *Hic fuit rex Angliae, qui Ragnarem* Lodbrok *bello vivum cepit, & occidit. Declinatur,* Ella, Ellu, *ut* Sturla, Sturlu.

6) KYNFRÆGRI, *ſubaud.* victis, *adeoque ſceptro digniori. Poteſt etiam eſſe accuſativus pluralis* ɔ: vicit dynaſtas ſẽ generoſiores; *quod tamen minus placet.*

6) OFVANN ɔ: yfirvann, *quod verbum nunc eſt nobis vernaculum: invenitur etiam in Fabulis heroicis* (Riddara ſögum). OFVANN ANNAT, *aliud egit, in parenthesi expoſuit Ds. Pauli. Malui* tò annat *referre ad ſequentia, diſtinctione ante poſita.*

8) KÓNGMANNI, *pro* rege *ſimpliciter, ita infra;* hvar viti menn ſíku bellt vid *konúng-*

manu, i. e. ubi noverint mortales tales contumelias *regi* (*cuiquam*) factas? *Gunnhilda loquitur de viro ſuo, Eirico rege.*

9) HER SVERIUM ÞESS, *Bene jurat; ne quis exiſtimet eum adulari regi,* quo omnia alia inferiora *eſſe dicat.*

10) Handar hyr, *ignis manûs, aurum* (*hic contractè propter metrum* handhyr) *ejus* briótr, *fractor* (*vide variant. l. lit.* o), *vir, quae appellatio hic tam ad Poëtam, quam ad regem referri poteſt. G. Pauli.* Hriótr *eſt Odini nomen, ejus autem nomina omnibus viris competunt, juſta determinatione adjecta. Quin &* hriótr *eſſe poſſit* hreytir, ɔ: ſá ſem lætr hrióta, *diſperſor, diſſeminator, ut* handhyriar hriótr *hic ſit appellatio viri munifici, regis ſcilicet, qui tantis muneribus ornaverat Poëtam: ita* þriótr, ſá ſem lætr þrióta, *conſumtor, ut* þriótar maurnar vita, *auri conſumtores* ɔ: *homines* (*Eyrbyggia*). *Hic propter Euphoniam metricam aſpiratio in vocabulo* hriótr *abjecta eſt.* * *Ad notam 2. addendum: Potuit etiam per metaphoram* rex *dici* FOLLDGNÁRR HÖFUDBADMR ɔ: *excelſa arbor.* Þadmr, *Germ.* Baum. *G. Pauli.*

q) hauſt. P. mox, under. Jör. vid. J. med. P.

r) Ita. J. P. & retinere placuit Cl. Pauli, qui verſum interpretatus eſt. ||hreinbraut. Kálf. Guelf. Hol. *via rangiferi,* ſc. animalis montana amantis; regio montuoſa. Forſitan

Sco-

Adalſteinn gaf þá *s*) enn Agli at bragarlaunum gullhríngа tva. ok ſtód hvarr mörk. ok *t*) þar *u*) fylgdi ſkickia dýr. er kon-
A.C. 927. úngr ſiálfr hafdi ádr borrid. En er *x*) váradi. lýſti Egill ifir því fyri konúngi. at han *y*) ætladi í brott *z*). um ſumarit. ok til Noregs. ok vita hvat títt er um hag Asgerdar. konu þeirrar er þ) átt hefir Þórólfr bróder minn. Þar ſtanda ſaman fe mikil *æ*). En ek veit eigi hvart börn þeirra lifa nockur *a*). á ek þar *b*) fyri at ſiá ef þau lifa. En ek á arf allan ef Þórólfr hefer barnlauſs andaz. Konúngr *c*) ſegir.

Tunc etiam rex Adalſteinn in praemium poëmatis dedit Egillo duo annulos auri, quorum quisque ſemilibrá conſtabat; acceſſit toga pretioſa ipſi regi antea geſtata. Vere autem ineunte Egillus regi ſignificavit, ſe illa aeſtate abire velle in Norvegiam, videreque quomodo de ſorte Asgerdae, quae (inquit) uxor fuerat fratris mei Thorolfi, comparatum ſit: Magnae ibi facultates conſtitutae ſunt, ſed num ulli vivant eorum liberi, neſcio; quorum, ſi vivant, rem debeo curare; ſin improlis obierit Thorolfus, tota haereditas ad me redit. Rex fatur; hoc in tua ſitum erit

Scotiam intelligit, quae vero neſcio, an venerit in poteſtatem Angli, Olao rege interfecto. Hiſtorici diſpiciant. || heimbrot. Jör. obſcurè & contra metrum.

1) *Vel* & hæſt *adverbium.* HÆST HRAUSTUM, *fortiſſimo. Vel* LIGGR HÆST UNDIR, *ſub ſummo ejus imperio. G. Pauli.*

2) Braut, *ſemita, pro terra per quam itur. Sic* & Tröd, *ejusdem ſignificationis in* Hákonarmálum. *Item* HREIN-BRAUT, *rangiferorum ſemita* ɔ: *tellus. G. Panli.* Hrein, *forte ideo, quia ab rebellibus & latronibus purgata.*

s) Haec particula non eſt in Ceteris.

t) ſkickiu góda, & *togam eximiam.* Gu. Hol. J. P. ſequentia omiſſis.

u) fyldi ſkicki dyr. Membr. Kálf. ſkickia ágiæt. Jör. Sequiores Codd. ſcribunt ſkyckia, per y.

x) Egill hafdi verit þar um vetrinn, *Transacta ibi hyeme* Guelf. Hol. J. P.

y) vill fara til Noregs. ok vita hvat títt veri &c. Iid.

z) þadan. vil ek fara til Nor. ok vita um hag Asgerdar &c. Jör.

þ) Þórólfr bródir hans hafdi átt. Guelf. Hol. P. nota in textu elegantiſſimum tranſitum narrationis indirectae in directam.

æ) ok gód, & *eximiae.* add. Ceteri. Mox, ok á ek þar fyrir at ſiá, *quibus providere debeo.* Guelf. Hol. ceteris deſideratis.

a) ædr eingin, *nullive* (necne). add. Jör.

b) þó fyri at ſiá þótt börn þeirra lifi, *quorum tamen* (certè) *ſi vivant* &c. Jör. Tautologia non ingrata, & quae genium auctoris mirè ſapit.

c) ſagdi at þat mundi vera at hans forrádi.

at

ſegir. Þat mun *d*) vera Egill á Þínu forrádi. at fara hedan á brott. ef Þú Þikiz eiga *e*) ſkylldar erendi. en hinn veg *f*) Þiki mer bezt. at Þú takir her ſtadfeſtu med mer. ok ſlíka koſti *g*) ſem Þú vill *h*) beidaz. Egill Þackadi konúngi *i*) ord ſín. *k*) Ek mun nú fara fyſt *l*) ſem mer berr ſkyllda til. *m*) en *n*) Þat er líkara at ek vitiag híngat Þeſsa *o*) heita. Þá er ek *p*) komumz vit. Konúngr bad hann ſva gera *q*). *r*) Sídan bióz Egill brott med lidi ſínu. en mart dvaldiz eptir med konúngi. Egill *s*) hafdi eitt *t*) lángſkip mikit. ok *u*) Þar á C. manna. eda vel ſva. ok

erit poteſtate, Egille, ut hinc diſcedas, ſi ne gotium neceſſarium tibi habere videris: illud vero multò malim: ut hic ſedem capias mecum, & conditionem quam ipſe vis poſcere. Egillus regi de verbis ſuis gratias egit; primum (inquit) modò proficiſcar, uti meum fert officium: ſed non eſt dubium, quin huc repetam haec promiſſa, quando mihi vacat. Rex, ut ita faceret, rogabat. Deinde Egillus diſceſſum parat cum parte commilitonūm: magna vero pars horum apud regem remanſit. Egillus una navi longa utebatur, & in ea vectoribus C. aut amplius. Qui A.C. 927.

at fara í brott hedan. Guelf. Hol. P. cum vocula *hedan* oratio in directam mutatur: caeteroquin dicendum fuiſſet *þadan*. || bad hann ráda, *juſſit huc in ejus eſſe poteſtate*. H.

d) ver. Mbr. Kálf. ek lofa Þer at fara á brott, *dabo tibi veniam abeundi*. Jör.

e) ſkyllt. K. L. M. R. ſkullda. Jör.

f) Þætti, & deinde, attú tækir. Guelf. Jör.

g) alla. add. Jör. *quamcunque conditionem*.

h) fiálfr. add. Iid. Guelf.

i) val Þann ſóma, *de honorifica hacce invitatione*. Guelf. Hól. P.

k) en, *ſed*. add. Jör. En (ok) mælti. Guelf. Hol. *ſed* (&) *dixit*. minus eleganter.

l) minna naudſynia. Guelf. Hol. P. ſem mer líkar, *prout meus fert animus*. Jör.

m) ok vitia ſídan híngat, *deinde huc reviſam*. Jörund.

n) Þó (Þá) mun ek vitia Þeſsa heita ydarra (Þinna heita). Guelf. G. P. Senſus; *revertar tamen (deinde) ut promiſſi tui compos fiam*.

o) HEITA, omitt. K. L. M. R. non enim viderunt, Þeſſa eſſe genitivum pluralem.

p) Þarf vid, *eſt opus*. Iidem.

q) ok rádaz (at rádaz) til hans (ſín), *ſedemque ſuam apud ſe conſtituceret*. Hol. Guelf. J. P.

r) Nú byz Egill med lid ſitt til braütfarar. Iidem.

s) Þá lángſkip af kóngi. ok hafdi Þar á C. manna, *dono accepit ab rege navem longam, & habebat in ea vectores* C. Iid.

t) ſkip. Jör.

u) á vel C. manna. ſídan hellt han til hafs, — *& jam altum ingreſſus eſt*. Jör.

A.C. 927 *x*) ok er han var búinn ferdar ſinnar ok byr gaf. Þá hellt han til hafs. ſkilduz þeir Adalſteinn konúngr med *y*) mikilli vinátu. bad han Egil koma aptr ſem ſkiótazt. Egill kvad ſva vera ſkylldu. *z*) Sídan hellt Egill til Noregs. ok er han kom vit land fór han ſem þ) ſkyndiligazt inn í Fiördu. Han ſpurdi *æ*) þau tídendi. at andadr var Þórer Herſer. en Arinbiörn *a*) hafdi tekit vid arfi. ok *b*) giörz lendr madr. Egill fór á fund Arinbiarnar. ok feck þar gódar vidtökur. baud Arinbiörn *c*) honum þar at vera. *d*) Egill þektiz þat. Let han ſetia upp ſkipit. ok viſta *e*) lid ſitt. *f*) Enn Arinbiörn tók vid Agli vid xijta mann. ok var *g*) med honum um vetrinn.

Qui omnibús ad profectionem comparatís, altum petiit, diſcedens ab Adalſteine cum magna (invicem) amicitia, qui Egillum quam citiſſime redire rogabat, & Egillus ita futurum affirmabat. Hic deinde in Norvegiam contendit, advectusque terrae in Fiördos introrſum quam maturrime ſe contulit; audiit Thorerem praefectum deceſſiſſe, Arinbiörnumque haereditatem & praefecti dignitatem adiiſſe. Profectus ad Arinbiörnum bene ab eo acceptus eſt, & oblatum (illi) hoſpitium, quod & lubenter acceptavit; Tum navim ſubduci, ſodalibus hoſpitia provideri fecit. Ipſe, cum hominibus XI, (hoſpitio) ab Arinbiörno ſuſceptus, apud eum hyemavit.

56. CAP.

x) eptir þat var han búinn til ferdar. Þá hellt han til hafs, *deinde iter ejus paratum eſt (paratus ad iter), tum petiit* &c. Guelf. Hol.

y) vináttu mikilli. Iidem. Mox, BAD HAN — VERA SKYLLDU, non apparet in Iisd. Jör. J. P.

z) fórſt þeim val. ok komu af hafi vid Noreg. ok fór (fóro. Hol.) inn í Fiördu. *Proſpero uſi curſu, ex alto acceſſerunt Norvegiae, contulitque ſe* (Egillus) &c. Guelf. Hol.

þ) ſkiótlegazt nordr í Fiördu — *borealem verſus.* Jör.

æ) þar, *ibi.* add. Jör.

a) tekit vid arfi. Jör. per lepidam ellipſin verbi auxiliaris.

b) hefdi. add. Iid. var han lendr madr kóngs. Guelf.

c) Eiglí. Jör. med ſer at vera. Iid. Guelf. Hol.

d) ok þat þiggr han (þiggr han þat). Gu. Hol.

e) menn ſína. Guelf.

f) Egill var med Arinbirni um vetrinn med xij. mann. Guelf. Hol.

g) han. add. M. R.

56. CAP.

KVANFÁNG EGILS.

Bergaunundr ſon Þórgeirs *h*) Þyrnifótar hafdi *i*) þá fingit Gunnhilldar dóttr Biarnar haulldz. *k*) var hon komin til búſs med honum á Áſki. En Aſgerdr *l*) er átt hafdi Þórólfr Skallagrímſon var þá med Arinbirni frænda ſínum. Þau Þórólfr áttu dóttur *m*) eina únga er Þórdís het. ok var mærin þar med módr ſinni. Egill ſagdi Aſgerdi *n*) lát Þórólfs. ok baud henni ſína umſiá. Aſgerdr vard *o*) miög úkát vit þá ſögu. *p*) en ſvarar vel *q*) rædum

CAP. LVI.

MATRIMONIUM EGILLI.

A. C. 921.

Tunc Bergönundus, Thorgeiris ſentipedis *filius, acceptam in matrimonium Biörni Hölldi filiam Gunnhilldam domum duxerat* (*in*) Aſkum. *Sed Aſgerda, conjux quae fuerat Thorolfi Skallagrimi filii, tunc apud cognatum ſuum Arinbiörnum degebat: illa ex Thorolfo unam habebat filiam, nomine Thordiſam, quae puella ibi cum matre erat. Egillus Aſgerdae mortem Thorolfi ſignificans,* †) *ſuam ei curam pollicebatur: vehementer doluit mulieri haec relatio, quae tamen commode ad ſermones Egilli reſpondebat,* ††) *neque in totum*

b) Cognomentum ſupprimunt Guelf. Hol. Jör.
i) Neque hanc particulam agnoſcunt Iidem.
k) hon kom til búſs. Guelf. Hol.
l) ſyſter hennar, *ſoror ejus.* add. Iidem.
m) EINA ÚNGA. & MOX, OK VAR MÆRIN &c. omitt. Iidem.
n) fall, *caedem.* Iid. Jör. P.
o) hrygg miök. Iidem.
p) Haec non ſunt in Guelf. Hol. J. P.
q) Egli, *Egillo.* Jör.

†) *Latet ſub his verbis petitio uxoria.*

††) *Locus eſt ambigui ſenſus, & poteſt etiam ſic exponi:* non tamen ita, ut certi quicquam pronuntiaret, ɔ: *mentem ſuam expreſſe declararet. Huic interpretationi favet* Spec. Reg. *pag.* 78. Ecki tökum ver mikit af at mistrúa þá bók, *i. e.* non valde contendimus ei libro fidem derogare, *aut, non plane pronuntiamus* (*decernimus*) *fidem libro eſſe derogandum. Ab illa vero altera, quam in textu retinui, ſtat* Laxdæla, *quae ſic de Thorgilſe Hallaeo, Gudrunae Oſvifi filiae nuptias ambiente:* Þórgils baud ſik til umſyſlu med Gudrúnu. hon TÓK á Því vel at eins ok LÍTIT AF ÖLLU, *i. e.* Thorgils Gudrunae ſuam procurationem obtulit, quod ea hactenus approbavit, *ut non penitus repudiaret. Qui locus huic noſtro eſt geminus.*

A. C. 927. um Egils. ok tók lítit af öllu. En er á leid hauſtid *) tók Egill úgledi mikla. r) ok drack s) lítid. enn ſat ſva opt at han drap t) höfdinu nidr i felld ſinn. u) Eitthvert ſinn geck Arinbiörn til háns. ok ſpurdi x) hvat úgledi hans ýlli. y) Nú þó at þú hafir z) fengit ſkada mikinn um bródr þinn. þá er þ) þat karlmannligt at æ) beraz vel af. *ſkal madr eptir mann lifa.* a) Eda hvat kvedr þú b) nú. lártu mik nú heyra. c) Egill ſagdi at han d) hafdi þetta fyri ſkemztu kvedit.

e) Ókunni f) ven ſkænis

Úngr

totum repudiabat, quod offerebatur. Labente vero autumno, magnam Egillus cepit triſtitiam, parumque potavit; ſed ita ſaepenumero ſedit, ut caput in togam demitteret. Tempore quodam accedens ad illum Arinbiörnus, rogat, quid triſtis ſit? nam licet multum in fratre tuo amiſeris, hoc tamen bonó animó ferre, viró forti dignum eſt: homo homini ſupervivat, oportet. †) *Sed quid nunc cantillas? nunc fac me audire. Egillus dixit ſe jam modò hoc cecinisſe:*

Puer rationis expers

Bene

*) gerdiz Egill ókátr. ok þögull, *triſtis & ſilentioſus factus eſt Egillus.* Gu. Hol. J. P.

r) OK DRACK LÍTID. ENN, excludunt Kálf.

s) opt, *ut plurimum.* add. Guelf. Hol.

t) höfdi nidr í felld ſer. Jör.

u) Þá geck Arinbiörn &c. Guelf. Hol. eitt ſinn. Jör.

x) hví han veri ſva úkátr. Guelf. Hol. || hvat til bar er han var ſva úkátr. Jör.

y) ok þóttú. Jör. en þóttú. Guelf. Hol.

z) miſt bródur þíns, *fratrem amiſeris.* Gu. Hol.

þ) þer, *te, ut viro forti* &c. aut, *vitilis animi praebueris documentum, id fortiter ferendo.* Iidem.

æ) bera þik val. Iidem.

a) edr. Iid. Jör. Mox, hvat ſirgir þík, *quid tibi dolorem affert*, ſeu *adfligit te?* Jör.

b) Particulam hanc utroque loco excludunt Guelf. Hol. Jör. nec recte, nam eſt familiariter ſciſcitantis, & ſignificanter per eam exprimitur affectus Arinbiörni, de amici triſtitia ſolliciti.

c) Þá kvad Egill víſu, *Tunc carmen fudit Egillus.* Jör.

d) Ita Guelf. hefdi. Kálf. Prior autem dimidia pars carminis deſideratur in Kálf. Jör.

e) Ita Guelf. uterque, ſed alter ex emendatione A. Magnaei; prius ſcriptum erat *Okunna.* Okunnr. Hol. Okunnuſt forte prò *Okunnuſtu*, ɔ: *per ignorantiam, inſcitiam.* aut *Okunnuſt*, adjective *ignoriſſima.* J.

f) Hoc retinui ex Guelf. Neque multum differt I, habens *ven ſkánis.* In Hol. ſcriptura

†) *Apparet Egillum nihil attendiſſe verbis Arinbiörni: interea vero neſcio quid obſcura voce, & intra labia, ſibi cantillaſſe.*

Úngr þordeg g) val fordum
Haukaklifs at h) heyra
*) Hlín i) þóg gnípur mínar.
k) Verd ek í felld l) þá er folldar
m) Falldr n) kemr í hug Skálldi

Bene audax eram olim,
Cum cuticulâ pulchra mulier
Caput mihi lavabat.
Cogor (nunc), ubi calyptra mulieris
Venit in mentem Poëtae,

A.C. 927.

Berg

Ss 2

In

tura non est sincera; ex quibus G & N *veins kenis* (*keinnis*, aut *keimmis*,) Membr. autem, *veins kinis* aut *kins*, videtur habere. VEINS potest esse *ploratus*, ut OKUNNR VEINS sit, *nescius plorare*. Ex altero per conjecturam facere licet *kynnis*, ut KYNNIS HLIN &c. sit, vel *nota mulier*, vel *necessitudine juncta*. Aut illud *veins* duobus syllabis enuntiandum est, nempe *ú-eins*, ex *ú* privativo, pro *o* alternante, & *einn*, unus, simplex. Ita *úeinn* erit, aut *diversus*, aut *duplex*: Si prius, Ordo erit talis; ÚNGR ÞORDEG VEL FORDUM AT ÚEINS KYNNIS, *puer olim haudquaquam fui verecundus in hospitio alieno* ɔ. apud alienos, *hiá vandalausum*. *Kynni* nimirum inter alia significat *hospitium*, vi *jus hospitii*, unde *kynnis giof*, donum hospitale, xenium (í Þætti Þórvardar Krákunefs í Hryggiarstycki). Si posterius, ordo & sensus erit, ÞORDEG VEL FORDUM AT ÚEINS KYNNIS HLIN ÞÓG &c. ɔ: *bene audebam mulieri, duplici mihi necessitudinis vinculo junctae, caput meum lavandum dare*. Ideo *duplici vinculo*, quia & coalumna, & fratria Poëtae erat Asgerda. Denique VEINS una syllaba possit stare, pro *væns* & *kynnis*, per duplicem Epenthesin, pro *kyns*, ut VÆNS KYNNIS HLIN sit, *bonae familiae mulier*. Has conjecturas adscribendas duxi, quoniam lectio in contextum à me suscepta, suis etiam laborat incommodis, ut infra videbimus. || G. Pauli ex suo Codice laudat VERS; pro quo vocabulo substituit VORS, & pro sequenti, ENNIS.

g) vel. Hol. J.

h) hefiaz. J. Quae lectio placuit D° Pauli. confer ejus versionem infra.

*) hún. Hol. hlyn. S.

i) baug. Guelf. þú grípr mína. J.

k) verdi. K. L. M. R. Mox EK abest à Guelf. E. salvô quidem metrô: sed melius est id retinere, propter perspicuitatem.

l) at folldar, eodem sensu; vel *quoniam*. Gu. Hol. J.

m) Falld. K. L. M. R. Fallda, C. E. FALLD- aut, FALLDA FOLLD potest esse *mulier*: hujus autem BERGAUNUNDR, gigas saxorum, *frigus*, ɔ: fastidium, aversatio, animus alienatus. Quicquid alteri vim infert, ex Edda vocari potest ejus *gigas*: sed constat frigus intensum saxa disrumpere. *Kali*, & *kallt ged*, lingvâ nostrâ *simultatem* denotat. *Fallda* an *Falldz* in Membr. Kálf. extiterit, incertum est.

n) kom, in tempore praeterito. Hol.

A. C. 927

o) Berg önundar p) brúna
q) Bratt r) midſtalli s) at hvatta.

In pallium celeriter dejicere.
Arduorum ſuperciliorum mediam ſedem giganteam.

Arinbiörn

Arin-

a) Ita Membr. Kálf. incertum una voce, an duabus: mihi poſterius placuit. Bergaunundar. E. ~~Et ſenſus eſſe poſſit~~; *Quando lacinia terrae, Bergönundo poſſeſſa, venit in mentem Poëtae.* ut adeo haec triſtitia Poëtae orta ſit ex invidia conditionis Bergönundi. vel verifimilius; *Quando calyptra mulieris Bergönundi* o: cultu ſplendida uxor ejus, *venit in mentem Poëtae.* Ut adeo inviderit Bergönundo matrimonium, cum ſorore Asgerdae, Gunnhildâ. Bergaunundz ens brúna. Hol. || Bergönens. Gueſk. quo ſtropha mutila fit. Bergöneris unda. J. Bergönn æris burtu. Jör. *Önn* uſitatè ſignificat *laborem*: eſt quoque *nani* nomen, & *cuſpidis*, in Edda, unde tamen nullum ſenſum queo elicere. Si autem *Eyris* ſtaret pro æris, *Eyris berg* foret *manus*, quando *eyrir* pro *baugr* ſumeretur reciprocè, ſicuti *baugr* pro *eyrir*. Sed EYRIS BERG (BERGS) ÖNN, *labor manus* (*brachii*, *axillarium*) foret *caput*. || Bergönundr. K. L. M. R. de quo ſupra.

p) bríma. Membr. Kálf. C. E. bryma. K. L. M. R. *Önuhdr* nomen gigantis eſt, item *Ægir*. Hoc itaque loco *brími Önundar* per Metalepſin dictum eſt, pro *Ægis brími*, lumen Ægeris, o: aurum. & *midſtallr brima Önundar*, medium ſtabulum (ſedes media) luminis Önundi, erit *frons*, ex hypotheſi mea, ſupra plus ſemel adducta. Sed enim haec lectio rhythmum offendit; hoc tamen nihil obſtat, quin ſit vera; vide ſtropham tertiam hujus Carminis, & alibi paſſim obſervare licet, Poëtam noſtrum de legibus rhythmicis parum eſſe ſollicitum.

q) brátt, *ſubito*. K. L. R. abundanter, nam ſtatim ſubjicitur HVATA. || búatt. Jör. pro *búaz*, me parare. ſc. *ad caput in rogum praecipitandum*. Pronuntiandum autem eſt per Synaereſin, unâ ſyllabâ.

r) Und ſtalli. Gueſk. BRÚNA UND v. UNN, *mare ſuperciliorum* fortè ſunt *oculi*. *Brúna und ſtallr*, frons v. caput. Idem valere poteſt de BRÚNA MIDSTALLI: *Mid* enim eſt locus in mari definitus. *Hvarma pollar*, palpebrarum lacunae, vocantur *oculi* apud recentiores poëtas: rectè, ut opinor, etſi Edda, quae nunc ſupereſt, hanc appellationem ignoret. || und ſtáli. J. und ſturli. Hol.

s) hvatad. J. hvaatat. Gueſk. Hiartat. Hol. at hvata. Kálf. Retinui autem lectionem Jör. propter rhythmum.

Ordo verborum in priore parte Carminis:

Ungr 1) ókunni þordeg vel fordum, 2) at hlín hauka klifs, 3) ven ſkænis, þóg mínar 4) heyra gnípur.

1) ÓKUNNI.] *Cur hoc non dici poſſit, eâdem ratione ſenſuque, ac* Oviti, *quae vox propriè de pueris dicitur hodie, cauſam nullam*

Arinbiörn ſpurdi hver kona ſú veri er han orti *t*) mannſaung um. *u*) hefer þú fólgit

Arinbiörnus percunctatur, quae eſſet mulier cui elegiam faceret, (numquid) nomen illius A.C. 927.

lam video. Infra ex Sonar-Torreko verſu à fine III. ſtrophâ 7. probabiliter colligas, hanc formationem nominis a verbo at kunna, *genio Linguae noſtrae non eſſe contrariam. Vid. ibi notam G. Pauli. Caeterùm in proclivi eſt ſubſtituere diverſam Lectionem* ÓKUNNR, *quibus id videtur melius.* ÓKUNNAR *legit G. Pauli, nulla ſub auctoritate.*

2) AT, *pro* er ɔ: *cum: verum ſi* quod *ſignificet, in verbo* þóg, *quicum haec particula jungitur, ſtatuenda erit Enallage modi; hoc ſenſu;* audebam mulieri caput meum lavandum dare, *quoniam ſc. tum non eram calvus.* HLÍN *eſt vel columna lignea* ɔ: hlein: *vel eſt nomen proprium nymphae Odinicae. Ad rem praeſentem nihil intereſt, utrum horum eligamus.* HAUKAKLIF, *eſt manus, haec etiam vocatur* MUND, *& ideo mulier ab ea denominari poteſt, utpote poſſeſſione ſua, quippe* Mund *ſ. potius* mundr *ſignificat dotem muliebrem.*

3) VEN] *Pro* væn, *per Antitheſin, & legitur literâ* e *productâ.* SKIÆNIS *modò pro* hörundz. *Eſt vero* Skæni, *mihi quidem, propriè diminutivum a* Skinn *pellis aut cutis, & notat tenuem pelliculam. Forma autem puellarum haud parum commendatur ab nitore cutis & ſubtilitate. ſed de hac re viderint elegantes formarum ſpectatores.*

4) GNÍPUR *non tantum vocantur rupes prominentes, ſed etiam ſumma montium cacumina.* Mona *autem* aurium, *caput eſt.* HEYRA *modò pro* Eyra *adliterationis cauſa dixit. & ſanè ita legitur in duabus Membranis Grettis-S. cap.* 88. *Han rak ſverds-biölltin vid* heyra *bonum: Capitum lotio in pueris, ſed & in viris adultis, ſemper fuit Noſtratibus uſurpata, eoque officio mulieres functae ſunt, & funguntur: Vide Biarnar-ſögu Hytdæla-kappa, & Wiglundar-ſögu, quanquam non neſcio hanc ultimam haberi pro Fabula Mileſia, tamen magna cum elegantia & probabilitate ficta eſt. Haec omnia hùc denique redeunt; Poëta dicit ſe in pueritia apud mulieres non fuiſſe verecundatum: & ſimul lateuter indicat hoc ſibi nunc in juventa uſuvenire, & in negotio petitionis uxoriae, idque ob calvitiem ſuam, quam veretur ne parum ſe commendet apud mulieres elegantes. Cl. G. Pauli ne unus quidem verbuli ordinem immutat in hac priori parte carminis: verum quoniam ex ſuo ingenio finxit primam Strophem,* UKUNNAR VORS ENNIS, *ideo non viſum eſt interpretationem ejus in Contextum inferre. quae tamen ita ſe habet:*

Inſuetas α) noſtrae frontis
(Juvenis olim bene auſus fui
β) Manus attollere: Scil. ad pugnandum)
γ) Mulier lavit meas δ) rupes.

α) VORS.] *Imo, ſi placet* VERS, ɔ: *viri, de eodem intelligendum.* G. Pauli.

β) AT HEFIAZ HAUKA KLYFS.] *Dicto ſenſu, etiam hodie non raro dicitur,* at hefiazt handa.

A.C. 927. fólgit nafn hennar í víſu þeſsi. Þá qvad Egill.

illius hoc carmine texiſti? Tunc recinit Egillus:

Sef-

Somnum

handa. *G. Pauli. In Niála quidem pag.* 65. *legitur*, hefia handa, *ſeu* handa hefia, *hôc ſenſu.*

γ) HLÍN.] *Dictio ſemiplena*, hálfkent. *G. Pauli.*

δ) GNYPUR.] *I. e. ſupercilia. G.* Pauli. *qui & confert ſupra Pag.* 312. *Verſum ſtr.* 2. *Adde pag.* 313. *n.* 2. *Neſcio alios, mihi certe emendatio primae Strophae non placet, ſed neque interpretatio, utpote obſcura. Quoniam vero non dubito eſſe homines, qui talibus emendationibus, ſive verius figmentis & ſaepe depravationibus, multum pretii ſtatuant; his adeo ut me etiam commendem, effingo duas emendationes in prima Stroph. Nempe, pro* VEN SKÆNIS, *repono* VEN SKIANNA, *uti* ÓKUNNI *l.* ÓKUNNR SKIANNA *ſit*, glabri capitis ɔ: calvi ignarus. *certe* Skianni *eſt glabrum caput, ita dictum, quod ſola tegatur cute.* VEN *autem refero ad* HLÍN HAUKA-KLIFS, *ut ſupra. Altera fictione lego* VENS KIANNA, *pulchri capitis, vel, pulchrarum genarum ſc. muliebrium,* ÓKUNNR, *rudis, ignarus: Dan.* Da jeg ikke forſtoed mig paa Skiønhed. *pueri ut ad alia, ita quoque ad hanc rem, ſtulti ſunt. Ajo has emendationes minorem vim afferre Textui, & tamen ſenſum praebere magis commodum, quam illam V. Clariſſimi ſupra ſcriptam.*

Ordo verborum in parte Carminis poſteriori:

Verd ek, þá er 1) falldr berg-folldar kemr í hug Skálldi, í felld at hvatta 2) bratt-bruna midſtalli 3) Önundar.

1) FALLDR.] *Notiſſimum capitis ornamentum mulierum Noſtratium, ſed & antiquiſſimum. Vide, ut alia taceam, Hamars-heimt in Edda Sæmundi, verſ.* 16 & 19. & *Eyrbyggiam cap.* 25. *praeſertimque ibi verſus Berſerkorum, collatos cum iis quae proxime praecedunt. confer & Niálam p.* 200. BERG-FOLLD, *Tellus lapidum; appellatio mulieris. Vide Eddam Fab. XXXI. & in vocabulis mulierum poeticis. hic autem forte melius eſt Folld accipere* hálfkent, & bergfolld *pro ſaxea muliere* ɔ: *dura, quomodo Aſgerda ſe praebebat erga Egillum, nihil certi reſpondendo ad conditionem ab eo oblatam. Porro* Berg-folld *poteſt nomen proprium Aſgerdae ſignificare, hoc modo;* Berg, *rupes, etiam vocatur* Aſ, *qui fere eſt oblonga rupes, tellure interdum in ſummo tecta.* Folld *videtur proprie denotáſſe ſpatium terrae ſeptum, quemadmodum hodie apud Danos* Fold *dicitur cavea ubi pecora clauduntur. Sed ſpatium terrae ſeptum v. aggere incluſum etiam dicitur* Gardr & Gerdi *metonymicè: habemus adeo hic nomen* Aſgerdae. *immo non habemus, inquis, nam* Gerdr & Gardr *non ſunt idem. ſed, ne tu fruſtra ſis,* Gerd & Gerdur *vi vocis notant cingulum, ergo & ſepimentum, ergo & locum ſeptum, qui probabiliter antiquis dicebatur* Folld, *ut ſupra, ergo denique* BERG-FOLLDAR *Poëta de ſtudio obſcurus dixit pro* Aſgerdar. *Scias praeterea in*

talibus

x) Sef-ſkulldar y) fet ek ſialdan, — *Somnum debitum raro* 1) *apprehendo,* A.C. 927.

Sorg — *Auri*

ſalibus Synonymiis omnimodam conveniențiam non exegiſſe veteres, uti prius vidimus in Mund & Mundr. *Sed quaeritur porro, quomodo* cogitatio de calyptra mulieris *adeo afficere potuit Poëtam? Solvitur: eſt dictum per Figuram Hypallagen, aut ſi mavis Metonymiam adjuncti, & intelligendum* Folld, *aut* Berg-folld, falldin, ɔ: *mulier, aut Aſgerda, calyptrâ caput ornata.*

2) BRATT, *per Apocopen pro* brattra *ſc.* bruna; *aut* brattum *ſc.* ſtalli. *G. Pauli legit* BRÁTT, *celeriter, rhythmi ſecurus.* Midſtall brúna *caput vocavit Poëta: forte quod* Supercilia *in medio ſita ſint capite.*

3) ÖNUNDAR.] Önundr *gigantis eſt nomen proprium. Edda autem permittit unius gigantis nomine pro alterius uti. Ergo hic dictum putabam* ÖNUNDAR, *pro* Skalla, *quod etiam gigantis eſt nomen.* Skalli *autem appellative notat calvitiem. Subſtantiva in generandi caſu pro adjectivis crebro ponuntur in Lingua Noſtra, ergo Poëta modò intellexit* Skalla, *pro ſkalladan v. ſköllóttan. Quod autem dicas calvum non fuiſſe Poëtam, de quo ſtet ſupra pag.* 305. *Ulfgrátt* hárit ok Þykt. *nihil quidem dicis; nam ibidem continuò ſequitur;* ok vard ſnemma ſkaullóttr. *& potuit ſane in ſincipite aut vertice eſſe calvus, ceterâ capitis parte capillatus. Poteſt &* ÖNUNDAR *per Antonomaſiam dici, pro* Jötuns *ſimpliciter;* Jötuns *autem adjectivè ſumi pro* Jötunsligum, *ut ſit* enorme caput, *ſeu* deforme gigantei inſtar. *confer ſupra pag.* 304 & 305. *Sed &* Mid-ſtallr brúna Önundar, *medium inter ſupercilia ſcamnum giganteum, poteſt quoque eſſe* naſus enormis. *Adi pag.* 304. *ſupra. Cicero de Naturn Deor. Lib.* 2. Naſus *ita locatus eſt, ut quaſi* murus oculis interjectus *eſſe videatur. In ſecunda Stropha hujus partis Carminis G. Pauli expoſuit* Falldr *apex, quod ſanè bene exprimit figuram capitalis hujuſce redimiculi mulierum noſtrarum; ego autem cum mea* calyptra *conſuetudinem ſecutus ſum. Idem Vir Clariſſ. in Stropha tertia repoſuit ex ingenio ſuo,* BERGS KÆNRAR LINS brúna, *quod non intelligeret* BERG ÖNUNDAR, *& praeterea vellet ſupplere illud* FOLLDAR *Str.* 1. *exponit autem* BERGS LINS, *auri,* BERGS LINS (LINNS:) FOLLDAR, *mulieris,* KÆNRAR, *egregie operum peritae. Nihil de hac mutatione dicere volo, niſi id unum, quod* FOLLD *ſemiplena dictione appellari potuit* mulier, *ita ut* hlín *ſupra ex ejusdem Viri Cl. ſententia. Verba demum Viri ſuper hoc carmine, & ſuis in eo mutationibus haec ſunt:* Ita potuiſſe Egillum canere, facile quis conceſſerit; ceciniſſe autem quis certo adfirmet? Arinbiörni vero ſenſus de tectè indicato mulieris nomine nullum hic mihi apparet veſtigium. *Haec ille.*

1) Manſöngs qvædi. Jör. L.

u) Ædr, *aut.* add. Jör. Her, *hic.* Guelf. Hol. pronuntiative ſcilicet, non interrogative.

A.C 927. Sorg *z*) eí vita Þ) borgar
æ) I nid-erfi Narfa
a) Nafnær Vífils drafnar:
Þvíat *b*) Geirróta *c*) gautar

2) *Auri cura non*
Per noctem obſcuram
3) *Magni nominis evaneſcit:*
4) *Viri enim bellatores,*

Gný- *Calum-*

x) Duabus vocibus, Kálf. & omnes Traduc. item E. Guelf. Siſſkulldar. Hol. Sif ſkulldar. J. Seſſkyllðr videtur legendum ex compendioſa ſcriptura in Jör.

y) Sic legit G. Pauli ex conjectura. Libri ad unum omnes, FEL, *tego*.

z) EI, ex Traduc. Kálf. K. L. R. & admiſit in Textum G. Pauli. Nuſquam autem legi EI pro *non* in ullo Lib. Membr. aut Chart. accuratioris orthographiae, niſi ſemel in Grettis-Saga, ubi & id tanquam rarum quiddam notavi: Eigi pro *non* recte quidem ſcribitur. EY, ſemper. C. E. L. || Eyvita, una voce. Membr. Lævita. Jör. quod *corvum* ſignificat: deductum vocabulum a *Læ* praeda Gr. λεία, & *Viti*, ſagax. Corvus autem vocatur *Huginn* & *Muninn* (propria haec erant nomina Corvorum Odini). Erit ergo *Lævita borg*, pectus, ingenii & memoriae ſedes. Sed & EY VITA vel EYVITA BORG idem notabit, ſi *Vit* pro ſenſibus, ſive potius ratione ſumamus. EYVITA (LÆVITA) BORGAR SORG, aegritudo pectoris l. animi (perpetua) quam ſc. concepit Poëta vel ex obitu fratris, vél ex viduae ejus erga ſe auſteritate. || at vita. Guelf. Hol. á vita. J.

Þ) Torgar conjic. G. Pauli, quanquam retinet alterum lectionem. Borgura. R.

æ) Níit erfit. Jör. Innid erfi (arfi). K. M. R. L. || I viderni, *in vicinia*, aut, *vicina poſſeſſione*. Guelf. I inderni naffa. Hol.

a) Sic ex ingenio ſuo G. Pauli. Membr. Nafn aurvivils. ubi *Aurvívill* poteſt vel eſſe appellatio viri, ab *Aur* ſagitta, & *Vífill* nomen proprium Regis cujusdam antiqui, ſed obſcuri. Vide Eddam in Equorum vocabulis. Vel *Aurvífill* poteſt eſſe proprie ſagittarius, ab *Aur*, & *Vífill* vibrator, formato hoc nomine à verbo at *veifa*, poſitaque *f* vocali pro diphtongo *ei*. Nafn aurfívils (aurfinils). K. L. M. R. Narinn aurnrvílis (aurni ílis). Jör. Aurinvils (aurin vils & vilis). Guelf. Hol. omiſſo Nafn. Denique Nafn ærinn víds drafna. J. Pro VIFILS G. Pauli conjic. *Virfils*, quod nomen eſt regis maritimi in Edda: cujus *Torg*, mare, & hujus *Viti*, aurum.

b) Geir rotn. Jör. vitio Librarii, pro, Geirrótu, framearum procellae (procellam). Geir róta. J. Guelf. Geirata, *concitationum* v. *commiſſionum fram*. K. L. Geir eta. M. R. Geir roda. Hol. *Rodi* l. *Hrodi* & ventum & mare ſignificat; Unde *at láta fyri roda* quid ſit, apparet. Eſt & *Rodi* nomen proprium Regis marini.

c) Gerdar. Guelf. Hol. ad verbum, aut *actionis*, aut *cinguli, vinculi, ſepis, munimenti*.

quas

d) Gnýþings *e*) bragar *f*) fingrum
g) Rogs at *h*) ræfis *i*) veigum
k) Reifendr *l*) munu þreifa.

Calumniarum motores A.C. 927.
Ad regis convivia (in conviviis)
Digitos movebunt.

Her *Hic,*

quas notiones cum contextu conciliare non vacat. Gerder. J. || Gátum. Jör.

d) Gnyþins. Membr. Gnyþinns. C. E. *Þidurr*, ergo & *Þinnurr*, eſt avis nomen. ſed *Þinurr* nomen eſt arboris. Gnydíngs, *murmuris*. M. R. Gnidíngs, *frictionis, atritus*. J. K. Grædíngs, *incrementi*. L.

e) Bragr. M. R. Borgar. J.

f) Víngrum. C. E. Taugum. L. Ríngum. K. M. R.

g) Roks. Membr. Hol. Hroks. Guelf. G. N. *Hrókr*, avis nomen eſt. Mox, pro AT, þvíat (þeir). Guelf. Hol.

h) Hræſi. N. *Hræſi-verk* poſſunt eſſe, facta ſplendida, glorioſa.

i) Ita Jör. Verkum, Omnes reliqui.

k) Reyſendr, *praedatores*, aut *homines turbulenti*. L. M. R. Reifhendr. Guelf. Quod in nominativo ſingulari foret, *manu alacris, promtus*. Reyfhendr, *manu rapax*, aut, *rapaces manus*. Hol. J.

l) Mun. M. R. Mund. J. Sumir, *nonnulli*. Jör.

1) FET *praet.* fat (*vid. Höfudlauſn*) *apprehendo, aſſequor* &c. *unde* & *Dan.* fatte, & Germ. faſſen. Fiöt & fiötr, fiötrar, *vinculum, vincula*. Fit, *junctura*. Fat, *veſtis* (*Gr.* ἔσθης) *item involucrum; quò & pertinet* Fetill. *G. Pauli.*

2) Arfi *dicitur filius.* NARFA ERFI (*foem. l. neutr.*) *dicitur nox, cujus pater* Narfi *l.* Norvi (*E. Sn. fab.* 7.). NID, *interlunium, unde* Nid-myrkr, *nox illunis, denſae tenebrae*. Borg, *ſeptum*. Víſill, *ruſticus inſulanus* (*vid. Hr. S. Kr.*) *ejus ſeptum, mare; & maris flamma* (Viti) *aurum*. G. Pauli.

3) NAFNÆR (*m. Ex.* Nafnærin) SORG, *cura ingens*. Eg drafna, *putreſco, evaneſco, atque ita ſolvor*. Draf-úlldid, *de piſcibus aut carnibus admodum corruptis*. Drǫfn *Dan. rumen*. G. Pauli.

4) Geirrót, *haſtarum commotio: ejus* Gnyþings bragr, *praelium: ejus* gautr, *vir*.

Ordo autem (totius Carminis) hic eſt:

Eg fet ſialldan ſeſſkulldir í Narfa nid-erfi. Eí drafnar nafn-ör (ær, ærin). Víſils borgar vita ſorg. Þvíat geirróta gnyþings bragar gautar, rógs reifendr, munu þreifa fingrum at Kónga veigum (þeir munu ſumir med Kóngi edr kóngs vinir, ſem rægia mig vid hann, ſpilla um fyrir mer). *G. Pauli.*

Carmen hoc, quomodo quidem in Libris exſtat, quod ad verba ſic ſatis intelligo, at ſenſum Poëtae, utique ad circumſtantias idoneum, nondum invenisſe me bonâ fide fateor. Sed nec invenit, puto, Doctiſſimus Interpres: nam Auri cura *quid huc facit? & quo de auro hic agitur? hoc debuerat monſtrari. ſed quid mea? Ne quis autem putet Carmen hoc ſine aliqua verborum immutatione explicari prorſus nequiiſſe, redigam id in ordinem ex optimis Libris, & exponam verbo tenus.*

A.C 927 Her mun vera. ſegir Egill. ſem *m*) opt er mælt. at **) ſegianda er n*) *allt ſínum vin. o*) Ek mun ſegia þer *p*) þat er þú ſpyrr. um hveria konu ek *q*) yrki. þat er Asgerdr

Hic, inquit Egillus, uſu veniet dictum illud pervulgatum; nihil non dicendum amico. *dicam tibi quod quaeris, de qua muliere carmen faciam; ea eſt Aſgerda conſobrina tua, quam*

Ordo: Sef ek fialldan *α*) í Narfa nid erfi. Fel (ek) ſkulldar-ſorg *β*) eyvita (lævita) borgar. *γ*) Nafn aurvífils drafnar: þvíat geirróta gautar rógs reifendr munu *δ*) þreifa fingrum at *ε*) gnyþings verkum brngar ræſis. *Hoc eſt:* Raro dormio in Narfii prolis hereditate. tego juſtam aegritudinem pectoris. Nomen viri diminuitur: nam v. bellat. calumn. motores (excitatores) digitis attrectabunt (carpent) res geſtas (bellicas) verſus conditoris.

α) *H. e. Tenebris nocturnis.* NID *per Apocopen pro* Nidia: *&* ERFI *pro* arfi, *rhythmi gratia poſuit. & eleganter tenebras vocavit* Noctis patrimonium. *Cetera vide apud Interpretem ſupra.*

β) *Fundamentum hujus verſionis pete ſupra Lect. var. lit. z.*

γ) *Videtur Poëta hic occupare voluiſſe tacitam objectionem Arinbiörni quae ita fere poteſt concipi:* Noli te cruciare metu repulſae, ſi mulierem quamdam amas, & uxorem cupis; nam ſolum nomen tuum, *& laudes militares ſatis te commendant*, & tutum te a repulſa praeſtant. *Huic ergo opponit Poëta quae ſequuntur ad finem uſque carminis. qu. dic.* Ipſa nominis mei celebritas & res benè geſtae nihil hic valebunt, nam ea diminuere, & in deterius rapere geſtient homines malevoli. AURVÍFILS, *pro, meum. vide Me ſupra Lect. var. lit. a.*

δ) ÞREIFA FÍNGRUM AT] *Hoc hodie dicimus,* at handkrama. *& videtur ducta metaphora a floribus, qui inter manus habendo flaccescunt. poteſt etiam exponi,* admovebunt digitos *ſc. ad carpendum.*

ε) Gnyþíng, *ad verbum, ſonorus conventus, i. e. conflictus.* Gnyþings verk, *geſta bellica.* Ræſir, *ad verbum, qui elevat, excitat, aedificat.* Orda uppreiſt, *verborum exſtructio, vocatur Carmen in Hryggiarſtycki:*

Heyrdu á *uppreiſt orda*
Otvinn konúngr minna. *i. e.*
Attende ad carmen
Fortiſſime (*candide*) *Rex meum.*

Dicit ergo BRAGAR RÆSIR, *poëtae, in tertia perſona de ſe ipſo; & ſenſus eſt,* meas. *Alius autem diſpoſitionis, & alius ſenſus hoc carmen capax eſt, quae omisso, in has temporis anguſtia.*

m) mællt er. Guelf. Hol.

**)* allt er ſinum vin vel ſegiandi, — *recte dicitur amico.* H.

n) hvat. Iid. eodem ſenſu.

o) at Aſgerdur frændkona þín velldr ógledi minni. því eg villdi fá þitt fulltíng &c. *Nempe Aſgerda — eſt cauſa meae aegritudinis: nam optarem* &c. H.

p) at þat er Aſgerdr &c. Guelf. Hol.

q) orta, *feci.* Jör. Mox, þar er. Mbr. Kálf.

gerdr frændkona þín. ok þar *r*) til villda ek hafa fulltíng þitt at ek næda *s*) því rádi. Arinbiörn ſegir at honum þikir þat vel *t*) fundit. ſkal ek víſt leggia þar *u*) ord til *x*) at þau rád takiz. *y*) Sídan bar Egill þetta upp fyri Asgerdi. en hon *z*) ſkaut til ráda faudur ſíns. þ) ok þeirra Arinbiarnar frænda ſíns. *æ*) Sídan rædir Arinbiörn vit Asgerdi. ok hafdi hon en ſömu ſvör *a*) fyri ſer. *b*) Arinbiörn fýſti þeſſa ráds. Sídan fara þeir Arinbiörn ok Egill á fund Biarnar. *c*) ok hefr Egill þá *d*) bónord. ok bad Aſgerdar dóttor Biarnar. Biörn tók því máli vel. *e*) ok ſagdi at Arinbiörn mundi *f*) því miög ráda. Arinbiörn fýſti miög *g*). ok lauk því máli ſva. at Egill *h*) feſti

quam conditionem ut adipiſcar, tuum mihi optárim auxilium. Arinbiörnus affirmat inſtitutum ſibi approbari, quod ut ad effectum perducatur, mea ſane verba interponam. Deinde Egillus hanc rem propoſuit Aſgerdae, quae eam ad patris Biörni, & conſobrini Arinbiörni, voluntatem (auctoritatem) retulit. Inde Arinbiörnus cum Aſgerda loquitur, & mulier idem pro ſe reſpondet, conditionem illam ſuadenti. Tunc Egillus & Arinbiörnus Biörnum adeunt, Egilluſque petitionem proponit uxoriam, & Aſgerdam Biörni filiam (in matrimonium) ſibi poſcit: Biörnus approbat petitionem, & Arinbiörni voluntatem hic multum valituram affirmat. Arinbiörnus magno cum ſtudio hortabatur (ut pactum fieret), itaque confectum eſt negotium, ut Egillus (ſibi) paci- A. C. 927.

Tt 2 *ſcere-*

r) vil ek hafa fulltíng þinn til þeſs. Jörund. & nota *fulltíng* in gen. maſcul.

s) þeim koſti. Guelf. Hol. P.

t) vera. Jör.

u) mín. add. Jör.

x) at — takiz. Omitt. Guelf. Hol. Mox, þat rád megi takaz. Jör.

y) Nú ber (bar) &c. Iid. P. Guelf. Hol.

z) veik. Jör. J. Mox, RÁDA. Omitt. Guelf. Hol. P.

þ) OK — SÍNS. Omitt. Iid.

æ) SÍDAN — FYRI SER. Omitt. Iid. Jör. J.

a) ſem (ok) fyrr, *ac prius*. L. M. R.

b) ARINB. — RÁDS omitt. omnes praeter Kálf. & ejus Traduces.

c) En han tók því vel, *ſed is commode reſpondit*. Guelf. Hol. Et nota in his, *at fara á fund*, pro adire & alloqui, non invenuſtè.

d) uppi bónord ſitt. Jör.

e) OK SAGDI — RÁDA. omitt. Guelf. Hol. J.

f) miklu um ráda med honum, — *juxta cum ſua*, aut, *apud ſe*. Jör.

g) þeſs máls. add. Jör.

h) faſtnadi (ſer). Guelf. Hol. Jör.

feſti Aſgerdi. ok ſkylldi brullaup vera at Arinbiarnar. En er at þeirri ſtefnu kemr. Þá var þar veizla *i*) all-veglig er Egill kvangadiz. var han þá allkátr *k*) þat er eptir var
A.C. 928. vetrarins. Egill bió um várit *l*) kaupſkip til Islandz-ferdar. Red Arinbiörn honum þat at ſtadfeſtaz ecci í Noregi. medan ríki Gunnhilldar *m*) veri ſva mikit. þvíat *n*) hon er allþúng til þín. ſegir Arinbiörn. ok hefer þetta *o*) mikit um ſpillt er þid Eyuindr funduz *p*) vit Jótland. En er Egill var búinn ok *q*) byr gaf. þá ſigler han í haf. ok greidiz hans ferd vel. kemr han um hauſtid til Islandz. ok hellt til *r*) Borgar-fiardar. Han hafdi þá verit utan *s*) xij. vetr. *t*) Gerdiz þá Skallagrímr madr gamall. vard han þá feginn *u*) er Egill

ſceretur Aſgerdam, locuſque nuptiis apud Arinbiörnum decerneretur. Qua die veniente, convivium honeſtiſſimum ibi erat, cum Egillus nuptias celebrabat. Idem, quod ſupererat hyemis, ſatis hilaris fuit. Verè autem Egillus inſtruebat navim mercatoriam ad transfretandum in Islandiam, Arinbiörnus (enim) illi cavit ne ſedem in Norvegia figeret, dum poteſtas Gunnhilldae tanta eſſet; ea enim, inquit Arinbiörnus, grave in te fovet odium, & hoc multo pejus fecit tuus cum Eyvindo ad Jotiam congreſſus. Egillus ubi paratus erat, ventuſque aſpirabat, in altum vela dat, expeditáque uſus navigatione, autumnó advehitur Islandiae, & Borgarfiörðum petit. Tunc peregre abfuerat annos XII. Et iam ſeneſcens Skallagrimus ejus domum

i) góð, *opiparum.* Guelf. Hol. P. allreiſugleg, *valde magnificum.* Jör.

k) þat er &c. non habent Guelf. Hol. J.

l) ſkip ſitt, *navem ſuam.* Guel. Hol. Jör. J.

m) var. Jör. J. er. Guelf. Hol.

n) henni er allþúngt &c. Guelf. Hol. P. ſed Jör. omittunt.

o) allmiök (allmiklu). Guelf. Hól. Mox, í ſpillzt (ſpillt). ſídan þid &c. *pejus factum eſt ex tuo — congreſſu.* K. L. M. R.

p) fyri Jótlands ſídu, *ante Jotiae latus.* Gu. Hol.

q) byri. Guelf.

r) Borgar til födur ſíns, *Borgam patremque* &c. Iid. Hol. P. J.

s) xiij. Jör.

t) Var Egill at Borg um vetrinn vid (med) xx. (tíunda) mann (menn). *Erat Egill Borgae per hyemem cum hominibus XIX. (IX.)* Guelf. Hol. J. P. Sed illi non tangunt ſenectam Skallagrimi.

u) Agli. en þó þótti honum allmikit at (mikill ſkadi ok miſsir) um þórólf ſon ſinn. — *verumtamen admodum aegre ferebat caſum Thorolfi fil. ſui (caſum Thorolfi in magno damno & jactura ponebat).* Guelf. Hol. J. P. (Jör.)

Egill kom *x*) heim. Fór Egill til Borgar at viſtum ok med honum Þórfinnr *y*) Strángi. ok þeir miög margir ſaman. Vóro þeir med Skallagrími um vetrinn. Egill hafdi *z*) þar úgrynni fiár. en ecki er þeſs getid at Egill ſkipti þ) ſilfri því. er Ádalſteinn konúngr hafdi fíngit honum í hendr. hvarki vit Skallagrím ne adra menn. Þann vetr feck Þórfinnr *æ*) Sæunnar dóttr Skallagríms. ok eptir um várit feck Skallagrímr þeim búſtad at *a*) Langárfoſsi. *b*) ok land inn frá Leirulæk *c*) milli Langár ok Álftár allt til fiallz. Dóttir Þórfins ok Seunnar var Þórdís er átti *d*) Arngeirr í Hólmi. ſon Berſa *godlauſs*. þeirra ſon var Biörn *Hítdælakappi*. Egill dvaldiz þá *e*) med Skallagrími nockura vetr. Tók han til *f*) fiár forráda ok búſs um-

mum reditione gaviſus eſt. Egillus Borgae domicilium ſibi cepit, & cum eo Thorfinnus Strangius *unàque permulti ſodalium; hi per hyemem apud Skallagrimum agebant. Ibi Egillus immenſam vim pecuniae habebat. Sed nulla fit mentio, quod argentum ab rege Adalſteine ſibi commiſſum, vel cum Skallagrimo, vel cum aliis hominibus partitus fuerit. Illa hyeme Thorfinnus Strangius in matrimonium accepit Saeunnam Skallagrimi filiam. His Skallagrimus, veré ſequenti, villam ad Langárfoſſum habitandam dedit, agrumque intra Leirulaekum, Langá inter & Alftá, in montana uſque. Filia Thorfinni & Saeunnae erat Thordiſa, quam uxorem habuit Arngeirr in Holmo filius Berſii* athei; *horum filius Biörnus* Hitdalenſium athleta. *Egillus aliquot inde hyemes apud Skallagrimum manſit, reique familiaris poteſtatem ac adminiſtrationem, nihilo ſecius ipſo Skallagrimo,* A.C. 929.

x) út, *in Islandiam*. Jör.

y) Stángi. Membr. Kálf. Ceterum tota haec periodus a Guelf. Hol. J. P. neceſſariò abeſt.

z) úgrinni fiár med ſer, — *ſecum*. Jörund. fe mikit, *multum pecuniae*. Guelf. Hol.

þ) því ſilfri (fe) vid födur ſinn er Adalſt. k. ſendi (gaf) honum, — *ab rege Adalſteine miſſum datum, cum patre partitus* &c. Guelf. Hol. (J. P.)

æ) Strángi, *Strangius*. add. Iid. Jör.

a) Lángá. Guelf. Hol. Laugá. J. P.

b) Limites fundi ignorant Iid.

c) MILLI — FIALLZ non eſt in Jör.

d) Argeirr. Gu. Hol. Aſgeirr. H. J. Patrem Arngeiris omnes praeter Kálf. ignorant.

e) út her, *hic in Islandia*. Guelf. Hol.

f) forráda, *poteſtatem herilem*. Jör. búſs, *rei familiaris curam*. Guelf. Hol. P.

umſýſlu *g*) engu midr Skallagrími. *h*) Egill gerdiz enn ſnodinn. Þá tók heradit at byggiaz *i*) vída. Hrómundr bródir Gríms ens *Háleyſka k*) bygdi Þá í Þverárhlíd ok *l*) ſkipveriar hans. Hrómundr var fadir Gunnlaugs faudur Þúrídar *m*) Dyllu módur Illuga ſvarta. Egill *n*) hafdi Þá verit *o*) nockura vetr at Borg med fedr ſínum.

A.C. 932. Þá var Þat *p*) á einu ſumri er ſkip komu af Noregi til Islandz. *q*) at Þau tídendi ſpurduz auſtan at Biörn haulldr var andadr. Þat fylgdi *r*) Þeirri ſögn. at fe Þat allt er Biörn hafdi átt. *s*) hafdi upp tekit Ber-

grimo, coepit exercere. †) *Egillus porrò calvefiebat. Tunc (circumjacens) territorium paſſim habitari coepit. Hromundus frater Grimi* Halogii *& nautae ipſius hoc tempore inhabitabant Thverárhlidam: Hromundus ille pater erat Gunnlögi, patris Thuridae* Dyllae, *matris Illugii* nigri. *Et jam Egillus aliquot hyemes Borgae apud patrem exegerat, cum aeſtate quadam navibus de Norvegia ad Islandiam venientibus, inde nuntiaretur Biörnum* Hölldum *eſſe extinctum. Accedebat huic nuntio, omnes a Biörno relictas facultates occupáſſe generum ipſum Bergönundum,*

g) med fedur ſínum. Grímr var Þá hrummr (hrumr) af elli, *apud patrem ſuum (juxta cum patre) qui tum imbecillus erat ab ſenecta.* Iidem.

h) EGILL — SNODINN eſt in Membr. Kálf. C. E. K. M. R. Ceteri omnes ignorant.

i) vocem ignorant Guelf. Hol. totum membrum ignorant Jör. || miök, *multum.* & mox Hermundr habent J. P.

k) bió í &c. Jör. bygdi Þverárdal, — *villam Thverardalum.* Guelf. Hol.

l) felagar, *ſocii.* Guelf. Hol. ſed neutros agnoſcunt Jör.

m) Dullu. Guelf. Döllu. Jör. Hol. Dillu. J. P. Mox, Illauga. P.

n) var nú at Borg med fedr ſínum vel virdr. A einu ſumri kom ſkip &c. *erat Borgae cum patre, in bona dignatione. Aeſtate quadam, nave veniente* &c. Jör.

o) ſva at vetrum ſkipti miög mörgum, *ita ut id* (tempus) *permultis (pluſculis) hyemibus conſtaret.* Membr. Kálf. & omnes ſui Traduces. Textus hic expreſſus eſt ex Guelf. Hol. J. P.

p) ſagt einhverju ſinni at ſkip kom af hafi frá Noregi. ok Þat tídenda at Biörn &c. *cum forte, ut narratur, navis ab alto de Norvegia veniret, idque nuntii, Biörnum* &c. Guelf. Hol. J. P.

q) ok ſögdu (ſagdi) at Biörn &c. *dicerent nautae Biörnum* &c. Jör. H.

r) ok, *etiam.* add. Guelf. Hol.

s) at Þat hafdi Bergön. allt upptekit. Guelf.

†) *Confer ſupra pag.* 305. *vocula* ENN *addita oſtendit prius eum coepiſſe calvefieri, & firmat meam ſententiam de hac re ad Carmen ſupra expoſitam.* Snodinn *eadem notione exſtat in Hakonarſaga.*

Bergaunundr mágr hans. han hafdi *t*) flutt heim til ſín alla lauſa aura. *u*) en jardir hafdi han *x*) bygt. ok ſkilit ſer allar landſkylldir. *y*) han hafdi ok ſinni eigu kaſtad á jardir þær allar er Biörn hafdi átt. Ok er Egill heyrdi þetta. þá ſpurdi han vandliga hvart Bergaunundr mundi ſínum *z*) rádum fram hafa farit um þetta. eda hefdi han trauſt til haft þ) ſer meiri manna. Honum var ſagt at Önundr var kominn í vináttu mikla vid Eirík konúng. ok *æ*) vit Gunnhilldi þó miklu kærra. *a*) Egill let þat kyrt vera á því hauſti. En er vetrinn leid af. ok vára tók. þá let Egill ſetia fram ſkip er han átti *b*) er ſtaſlit hafdi í hrófi vid Lángár fors. han bió ſkip þat til hafs. ok feck menn til. Aſgerdr kona hans var rádin til farar. en Þórdís dóttir Þórólfs var eptir. Egill ſigldi *d*) í haf

dum, res mobiles omnes domum deportáſſe, A.C. 932.
fundos vero locaſſe, reditus inde univerſi ſibi ut ſolverentur caviſſe, quin & in ipſos fundos Biörni dominium ſibi arrogáſſe. Quibus auditis Egillus diligenter quaerebat, ſuone proprio conſilio hoc egiſſet Bergönundus, an potentiorum quorundam fultus (eſſet) praeſidio? Önundumque in magnam cum Eirico rege amicitiam veniſſe, multò tamen magis á Gunnhillda diligi, comperiebat. Egillus hoc autumno rem intactam reliquit; Sed elabente hyeme, veréque incipiente, navim ſuam, quae ſteterat in nauſtibulo apud Langárforſum, deduci fecit, inſtruxitque ad navigationem, & nautas in eandem conduxit: conjux Aſgerda in itineris ſocietatem aſſumta eſt: Thordiſa vero Thorolfi filia remanſit. †) *Ubi Egillus*

t) FLUTT excludunt Guelf. G. Membr. Hol, eôdem ſenſu.
u) EN — IANDSKYLDIR omitt. Jör.
x) bygdar ok ſkildar — landznytiar. Gu. G. J.
y) ok kaſtad ſinni eign á. Iid. omiſſ. ſequ.
z) rángindum, *propriâ iniquitate.* P. J. Mox, framfara. edr hefdi han trauſt ſer meiri &c. Iid. Guelf. Hol.
þ) af ſer meiri mönnum. Jör.
æ) þó meir vid Gunnhilldi. Jör. Gunnhildi, & *Gunnhilldâ.* Guelf. Hol. J. P.
a) Þá let Egill vera kyrt, *tum in ea re nihil movebat.* Jör.
b) ER — FORS, omitt. Guelf. Hol. Jör.
c) fór med honum, *cum eo profecta eſt.* Iid.
d) á haf. Guelf. G. P.

†) *Hanc Egilli peregrinationem Celeberr.* Schöning *ad annum* 936 *refert loc. cit. p.* 246. *unde & ex ejus calculo actio forenſis in comitiis Gaulenſibus, & cædes Rognvaldi filii Regis Erici in annum* 937 *incident.*

A.C 933 haf er han var búinn. ok er frá hans ferd ecki at ſegia fyrr enn han *e*) kemr til Noregs. hellt han þegar *f*) til fundar vid Arinbiörn ſem fyſt mátti han. Arinbiörn tók vel vid honum. ok baud Agli med ſer at vera. Ok þat þecktiz han. fóro þau *g*) Aſgerdr bædi þángat. ok nockurir menn med þeim. Egill kom brátt á rædur vid Arinbiörn um *h*) fiárheimtur þær er *i*) Egill þóttiz eiga þar í landi. Arinbiörn ſegir. þat mál þiki mer úvænligt. Bergönundr er *k*) hardr ok údæll. ranglátr ok ſegiarn. en han hefer nú *) halld mikit af konúngi ok drottníngu. Er Gunnhilldr hinn meſti úvinr þinn. ſem þú veizt ádr. **) ok mun hon *l*) ecki fýſa Önund at han giöri greida á málinu. Egill ſegir. konúngr mun *m*) oſs láta ná *n*) lögum ok rettindum á máli þeſsu. En med

Egillus iter adornaverat, vela in altum dedit, cujus de curſu nihil memorabile occurrit, priuſquam in Norvegiam veniret. Hic quàm primum licebat ad Arinbiörnum contendit, qui amicè accepto Egillo hoſpitium apud ſe obtulit, quod & Egillus lubenter acceptans, cum conjuge & aliquot ſociis ibi conſedit. Idem brevi cum Arinbiörno communicabat de poſtulatione pecuniae, quam ſibi in ea terra competere autumabat. Arinbiörnus fatur: ejus cauſae ſucceſſus dubius mihi videtur; Bergönundus eſt homo acer & importunus, iniquus & pecuniae cupidus, ſed nunc magno regis reginaeque nititur praeſidio: eſt vero Gunnhillda, quod antehac noſti, hoſtis tua graviſſima, adeo haec non adhortabitur Önundum, ad id quod petitur promtè exhibendum. Egillus ait; Rex finet, ſpero, ut, quod jus & aequum eſt, in hac cauſa

e) kom vid Noreg. Jör.

f) á fund Arinbiarnar. Guelf. Hol. reliqu. excluſis.

g) þángat. Omiſſ. ſeqq. uſque ad ÞRIM. Guelf. Hol.

h) fiar-reidur, *facultatibus*, *quas* &c. Guelf. Hol. J.

i) han. Iid. Jör.

k) madr hardfeingr. Iidem.

*) völld mikil (valld mikit) af kóngi ok Gunnhilldi, *magna poteſtate ab rege & Gunnhillda ornatus eſt.* J. P.

**) OK — MÁLINU. Omitt. Iid. Guelf. Hol.

l) banna Önundi at giöra greida &c. *probibebit Önundum id — exhibere.* Jör.

m) vilia láta oſs ná lögum á málinu med lidveitzlu þinni. ecki vex mer í augu &c. Jör.

n) rettu (retti) af ſer ok lögum med lidveitzlu þinni, *aequum juſtumque nos ab ſe auferre (extorquere) te adjutore.* Guelf. Hol. J. P.

med lidveizlu þinni. Þá vex mer ecki í augu at leita laga vit Bergönund. *o*) Ráda þeir þat af. at Egill ſkipar *p*) ſkútu. fóro þeir þar á *q*) nærr xx. þeir fóro ſudr á Haurdaland. ok koma fram á Aſki. ganga þeir þar til *r*) húſs. ok hitta Aunund *s*). *t*) Berr þá Egill upp mál ſín. ok krefr Aunund *u*) ſkiptiſs um arf Biarnar. ok ſegir at *x*) dætr Biarnar veri jamkomnar til arfs eptir hann at lögum. *y*) Þó at mer þiki. ſegir Egill. ſem Áſgerdr muni þikia ættborin miklu betr enn Gunnhilldr kona þín. Önundr *z*) ſegir þá ſnellt miög. Þú ert furduliga diarfr madr. Egill. útlagi Eiríks konúngs. er þú ferr híngat í land hans. ok ætlar þ) her til ágángs *æ*) vit menn

cauſa obtineamus; Sed tuo ſuffultus auxilio meum jus contra Berg-Önundum perſequi non formido. Stetit ſententia, ut Egillus celocem (ad iter) inſtrueret, quam numero ferè XX. conſcendebant, curſuque auſtrum verſus in Hördiam captó, Aſkum advecti, ambulant ad aedes, Önundumque deprehendunt. Tunc Egillus negotium ſuum exponit, & diviſionem haereditatis Biörni ab Önundo poſcit, filiabus Biörni aequale jus in ejus haereditatem ex lege competere aſſerit, quanquam arbitror, inquit Egillus, Aſgerdam viſam iri multo meliori genere natam, quam uxorem tuam Gunnhilldam. Tunc Önundus magno linguae impetu fatur: Tu, Egille, mirum quam impudens es, qui, Eirici regis exul, huc inferas pedem in terram ipſius, eó animó ut in A. C. 933.

ſubdi-

o) þeir Arinb. og Eg. tala her opt um. ok ráda þat &c. *ſaepe deliberant ſuper hac re*, &c. Jör.

p) ſkip. Guelf. Hol.

q) ſaman, *omnino*. Guelf. G. mox, xxx. Jör.

r) bæjar. Jör.

s) heima, *domi*. add. Jör. Guelf. Hol.

t) hefr — mál ſitt, *loqui incipit*. Guelf. Hol.

u) fiárſkiptiſs af arfi &c. Iidem.

x) dættur. Guelf. mox, voro jafnkomnar. Gu. Hol. jafnbornar, *per natales ſuos*. Jör.

y) þótt Áſgerdr ſe betur borin (ættud betur. Jör.) enn Gunnhilldur &c. — *etſi Aſgerda meliori gen. nata, quam Gunnhillda* &c. Guelf. Hol. Jör. J.

z) ſvarar (þegar) geyſtr med öllu (miög). ok kvedr hann vera furdu diarfan mann. þar ſem han er útlage ordinn af konúngi. er (enn. J. P.) þú ferr &c., *reſpondet (ſtatim) furens penitus (valde) & praedicat eum eſſe mire audacem hominem, cum ab rege exul factus eſſet, quod (ſed) tu infers* &c. Guelf. Hol. Jör. J. P.

þ) hígat. Guelf.

æ) á vini hans. Jör.

A.C. 934. Arinbiörn let þá *a*) fram vitnin. xij menn. ok allir vel til valdir. höfdu þeſser aller heyrt

Tunc Arinbiörnus teſtes produxit, viros XII, omnes lectiſſimos, qui omnes praeſentes

ſtarum, & þorn *arbor: prius ſtatuit G. Pauli, qui* þornmeidr *legit, & exponit,* vir haſtiger; *poſterius per ſe planum eſt. ita* þorna þorn, atti, *erit* homo petulans. *Sed denique* þornaþorn *recte vocari poteſt mulier: nam* þorn *eſt* acus, *item* arbor *ut ſupra. jam vero etiam maſculini generis arborum nominibus mulierem licet appellare; quemadmodum in Edda ubi dicitur* Vidr valklifs, *vel* Valklifs brandz, ɔ: *arbor manûs h. e. dotis, aut arbor manûs flammae, h. e. auri. neque obſtat adjectivum generis foeminini* mína, *conſtruitur enim hoc cum ſenſu nominis* þorna-þorn, *ſcil.* konu, *non autem cum nomine ipſo. Exemplo eſt hoc* Walgardi á Welli *in Hryggiarſtycki:*

Bito fíkula fiötr
Fliód mart *börundbiarta.*

Neque ſi haec ultima interpretatio admittatur, (& puto nunc omnibus ceteris anteponendam, propterea quod tum in hoc Diſtichо ne uno quidem verbulo tranſpoſito eſt opus) neque, inquam, ſi illa admittatur, Önundus noſter ſe digno fraudabitur elogio; nam ſatis illi, puto, fueris reid atti horna, iratus cornupeta. *In his aliquanto fui prolixior, ut oſtenderem ingenium G. Pauli, cum ſuo* þornmeidr gná horna, *hic fruſtra eſſe. Ille nimirum fictitiam ſuam* gná *in duplici ponit conjunctione, & cum* þorna, *& cum* horna, *ut* þorna gná *ſit ſutrix;* horna-gná *pocillatrix. Verſio autem ejus in hoc diſtichon, tam implicita eſt, ut eam adferre ſuperſedeam.*

2) þorna reid, *ad verbum* acuum inſulam, *vel ſi mavis* fibularum inſulam *per Meronymiam, ſi* þorn, *lingula fibulae, pro ipſa fibula capitur. Eſt vero* Röd *vel* Ræd *inſulae nomen proprium. ſed æ & ei libenter alternant, uti in* Hæd *&* Heid. *Mulier ex legibus noſtris poëticis terrarum nominibus, idonea determinatione adjuncta, recte appellatur: & inſula ſine dubio terra eſt. Quod autem mulieribus attribuuntur terrarum ſ. regionum nomina, id eò venit, quia Aſyniarum nomina iisdem attribuuntur, Tellus autem Aſyniabus annumeratur. Quodſi* þorna þorn, *ut ſupra monui, accipias pro viri appellatione, tamen reſtat* horna reid, *cornuum* ɔ: *poculorum inſula ſ. praebitrix, bona mulieris appellatio.*

3) Sinngríd.] *Immodicam Önundi petulantiam & avaritiam hoc verbo ſignificanter expreſſit.*

In poſteriore parte Carminis ordo verborum immutatus ſervatur. his obſervatis:

1) Nadrister.] *Ad verbum* ſerpentis concuſſor. *Serpentes autem & gladii quaedam vocabula habent communia; evolve Eddam in vocabulis gladiorum.* ristir *poſitum eſt pro* hriſtir, *exploſa aſpiratione, ut ſaepe uſuvenit. Quodſi quis velit vocem* nadristir *Dilogos capere pro* maledico, *non multum, puto, erraveris.*

2) Ni-

heyrt á ſætt Þeirra Þóris ok Biarnar. ok budu konúngi ok *b*) dómendum at ſveria Þar eptir. Dómendr *c*) villdu taka eida Þeirra ef konúngr bannadi eigi. Konúngr ſegir at han mundi *d*) hvarki Þar til leggia lof ne bann. *e*) Þá tók til *f*) orda Gunnhilldur drottníng. *g*) Þetta ero undr mikil konúngr. er Þú lætr Egil Þenna inn mikla *h*) vefia öll mál fyri Þer. *i*) edr hvört *k*) muntu eigi í móti mæla

tes audiverant compoſitionem Biörni cum Thorere, & regi judicibuſque ultro affirmabant, jusjurandum ſe in hanc rem daturos. Judices eorum jusjurandum volebant admittere, ſi rex non prohiberet. Rex vero nec veniam ſe, nec interdictum in hanc rem daturum dixit. Tum regina Gunnhillda ſic interpellabat: vehementer mirum eſt, o Rex! quod tu magnum iſtum Egillum, omnes cauſas tibi impeditas reddere, pateris: nihilne A.C. 934.

2) Nistis norn.] *Appellatio* foeminae *poëtica.* G. Pauli.

3) Audkonr.] *Vir opulentus, appellatio regi conveniens.* áttkonr *vel* ættkonr [*hoc ex* ad konr, *quod in quibusdam libris eſt, fecit Vir ingenioſus.*] *cognatus, ſc. avavis edite regibus: cum & illud* Konr *imperantium verè ſit titulus, unde &* konar víſur Iarls níd *in Ol. S. Tr. & regis hic, non Önundi, erat juramenta accipere.* G. Pauli. *Hac occaſione corrigendus eſt ridiculus error, qui diu inſedit Ol. Sagam Impreſſam, loco citato: Iarl er* kona köllud *í gömlum ſkálldſkap. ibi enim legendum eſt* Konr kalladr. *Scilicet vocabulum* Konr *à* kyn *derivatur, & proprie notavit* hominem generoſum, *ſeu bono genere prognatum; deinde ad principes, Reges nempe & Comites, translatum eſt.*

a) bera fram xij. manna vitni. ok höfdu Þeir allir hiá (vid) verit ſætt &c., *feciſ proferri teſtimonia virorum XII. qui cuncti interfuerant compoſitioni* &c. Guelf. Hol. E. J. P. || frambera vitnisburd xij. menn. ok allir vel til fallnir, *fecit teſtimonium proferre XII. viros, qui omnes bene idonei* (erant). K. M. R.

b) dómondum. Guelf. Mox, at láta ſveria. Iid. Hol.

c) vilia taka eida (eidana). en konúngr kvez Þar hvarki mundu atgera at leggia Þar á lof &c. — *neutrum in ea re facturum ſeſe adſirmabat, neque veniam neque interdictum daturum.* Guelf. G.

d) Þar hvarki adgiöra. lofa ne banna. K. M. R.

e) Gunnhilldur mællti (vid kóng), *Gunnhillda loquuta eſt (Regi).* Guelf. Hol J. P.

f) máls. K. L. M. R.

g) hví lætr Þú Egil Þenna vefia &c., *cur hunc Egillum* &c. Guelf. Hol.

h) tefia, *remorari.* E. J.

i) enda, *ſed,* vel, *ſane.* abſque interrogatione. Guelf. Hol.

k) mundir Þú, *auderes.* K. M. R.

A.C. 934. Egill aptr ok mællti hátt. *n) Því skírskota ek undir Þik Arinbiörn. ok Þik Þórdr. ok o) alla Þá menn er nú megu ord mín heyra. p) lenda menn oc lögmenn. ok alla alÞýdu. at ek banna iarder Þær allar. er q) átti Biörn Bryniólfsson. ad byggia. ok at vinna. r) ok allra s) gagna af at t) neyta. banna ek Þer Bergönundr. ok u) ödrum mönnum öllum. innlendzkum ok útlendzkum. tígnum ok ótígnum. en hverium er Þat giörer. legg ek vid x) lögbrot. y) ok goda greme. ok grida rof.* Þá *vertens Egillus alta voce dixit:* Teſtificor te Arinbiörne, & te Thorde, & omnes homines qui haec mea verba queunt exaudire, provinciarum praefectos, legum adminiſtratores, & univerſam multitudinem, quod interdico fundos omnes Biörno Bryniolfi olim poſſeſſos inhabitare, colere, & ullum inde fructum percipere: interdico (*hoc*) tibi, Bergönunde, & omnibus aliis, indigenis & peregrinis, illuſtribus & obſcuris. quicunque vero (*contra*) fecerit, ei 1) legis paciſque violatae crimen, & Deorum iram denuncio.

Deinde

---

n) Þat. Iidem & K. J. Mox, ſkyrſkota. Omnes praeter Guelf. accuratiorem. || Vitna. Jörund.

o) Þá menn alla er nú heyra mál mitt (alla Þá er heyra mitt mál.) — *nunc vocem meam exaudiunt.* K. L. M. R. Jör.

p) Lærda menn í lögum. ok alla &c., *jurisperitos* &c. Hol.

q) Biörn hefer átt. Guelf. Hol. Ek átti, *qui mei erant juris.* E.

r) OK — NEYTA. omitt. Guelf. Hol. E. P.

s) Giæda. K.

t) Hafa. Jör.

u) öllum ödrum (mönnum). Jör. K. L. M. P. R.

x) VID. omitt. Hol. Mox, Lögbrot (lagnbrot) landzréttar, *lege definitae violationis Legis civilis* &c. aut, *jure amiſſam civitatem;* quomodo etiam in Textu poteſt accipi. Vid. ſupra p. 259. lin. 4 & 3. à fine pag. Guelf. Mbr. b. H. G. N. (ſed hi duo Landránar, & Landzránar.) K. L. M. R.

y) OK. omitt. Traduc. Kálf. Mox, Grida-rof ok Goda grenni, *pacis violatae,* aut *pacis amiſſionem, & Deorum contemtum (faſtidium.)*

1) *Poteſt etiam* LÖGBROT, *vel* LAGABROT, amiſſionem civitatis ſcelere commeritam, *aut* exilium, *denotare.* Lag *enim (Dan.* Lang *corruptè) eſt ſocietas: unde* útlagi, *excluſus ſocietate, civili ſc.* exul. *Sunt etiam* Lög, *jura & privilegia ſocietati alicui, ſeu hominum ordini, competentia: Uti* Hirdlög, *Aulicorum jura & privilegia, ſupra pag.* 112. At bryóta af ſer, *Dan.* forbryde, *per admiſſum ſcelus amittere. Similiter* GRIDAROF *paſſive exponi poteſt, per* pacis amiſſionem. *Ideo haec adnoto, quod non memini phraſin,* at leggia vid, *praeterquam de poena uſurpari.*

Þá geck Egill í brott med Arinbirni. fóro þeir þá til ſkipa ſinna. *z*) ok var þar at gánga yfir leiti nokkut. þ) ok eigi allſkamt. ſo eigi ſá ſkipin af þíngvellinum. *æ*) Egill var hinn reidazti. Ok er *a*) þeir komu til ſkipanna. taladi Arinbiörn fyri lidinu. ok mællti ſo. *b*) Þat er öllum mönnum kunnigt hvér her hafa ordit þínglok. at ver höfum eigi nád lögum. en konúngr er hinn reidazti. ſo mer er von at vorer menn *c*) ſæti af honum afarkoſtum ef han má *d*). vil ek *e*) nú at hverr madr *f*) gángi á ſkip ſitt ok fari *g*) heim. *h*) bídi nú einngi annars. *i*) Sídan geck Arinbiörn á ſkip ſitt. han mællti til Egils.

Deinde Egillus cum Arinbiörno ſe auferens ad naves tendit: erat autem iter per collem quendam, non adeo brevem, qui proſpectum de foro ad naves intercipiebat. Egillus ira flagrabat. Ubi autem ad naves ventum eſt, Arinbiörnus verba ad ſocios fecit, atque ita eſt locutus: Notum eſt omnibus quomodo finierit hic conventus, nimirum jus non obtinuimus, ſed rex ira inflammatus eſt, ita ut non dubitem, ſaevas ab illo conditiones noſtros homines eſſe laturos, ſi ita tulerit occaſio. Volo itaque, ut ſuam quiſque navem conſcendat, domumque tendat; nemo nunc alterum maneat. Deinde Arinbiörnus navim ſuam conſcendit, Egilloque locutus eſt: A.C. 934.

Gáck

Nunc

dium) habent Gu. Hol. Goda grein, *Deorum diſſidium.* crediderim tamen τὸ *Grein* eſſe depravatum ex *Gremi,* vel *Grenni.* K. L. M. R. Landzrett grida (gridar. P.) rof ok Goda, —— *Deorum violationem* (ſacrilegium). E. J. P.

z) OK —— GÁNGA, non eſt in Guelf. Hol. J. E.

þ) ok ſá eí ſkip af þíngi. E. J. P. Er eí ſá —— þínginu. Guelf. Hol.

æ) EGILL —— REIDAZTI, ignórant Guelf. Hol. E. J. P. K. L. M. R.

a) Arinbiörn kom til ſkips ſíns (ſtrandar. Jör.) mællti han. *Arinbiörnus, poſtquam ad navem ſuam (litus) venit, locutus eſt.* Guelf. Hol. Jör.

b) Öllum ydr er kunnigt (kunnugt). *Omnibus vobis* &c. E. M. L.

c) mæti ókoſtum af honum, *malè ab illo acceptos iri.* P.

d) ſo vidkomazt. Add. K. L. M. R.

e) þat um (nú) mæla. P. E. J.

f) fari til ſkipa ſinna, *ſuas quiſque naves petat.* Iid. Guelf. Hol.

g) hverr ſem ákafazt til ſíns heimilis, *&, quantum poteſt, domum* &c. K. L. M. R.

h) BÍDI —— ANNARS. omitt. Guelf. Hol. Jör. P.

i) Þá mællti han vid Egil. gákk þú nú á ſkip þitt. ok þitt föruneyti. ok verdit í brottu &c. *Tunc loquitur Egillo; conſcende jam cum comitatu navem tuam* &c. Guelf. Hol.

A.C. 934 Gáck þú nú med förunauta þína á ſkútu *k*). er her liggr á utborda lángſkipinu. ok *l*) verit í brott ſem fyrſt. *m*) farit um nætr ſem þer megit. en eigi um daga. ok *n*) fordit ydr. *o*) þvíat konúngr mun *) eptirleita *p*) at fundi ydra mætti ſamanbera. Leitit ſídan til mín *q*) þá er þeſsu lýkr. hvat ſem í kann at *r*) geraz *s*) med yckr konúngi. Egill gerdi ſem Arinbiörn mællti. gengu þeir á *t*) ſkútuna nær xxx. manna. ok *u*) reru ſem ákafligazt. Skipit var *x*) einkar ſkiótt. Þá *y*) reri ok fiölldi *z*) annarra ſkipa út úr höfninni af lidi Arinbiarnar. ſkútur ok ródrarferiur. en þ) lángſkipit er Arinbiörn *æ*) ſtýrdi fór ſídazt. þvíat þat var þýngſt undir árum. Skúta Egils ſú er han ſtýrdi geck brátt

Nunc tu cum ſodalibus hanc inſcende celocem, quae longae navis latus claudit exterius, & quam primum hinc vos auferte, noctu quantum poteſtis ite, non vero interdiu, & ſaluti veſtrae conſulite, nam rex veſtrum congreſſum requiret: Deinde ubi hae turbae praeterierint, receptum apud me quaerite, quicquid porro inter vos & regem inciderit. Egillus dicto audiens Arinbiörno celocem cum viris admodum XXX. inſcendit: hi ſumma ope remis incumbebant: erat vero navigium in paucis velox. Tum quoque plaſculae aliae naves Arinbiörni, celoces nempe & naves actuariae, remis ex portu agebantur: quam vero ipſe Arinbiörnus gubernabat longam navem, ea exibat ultima, graviſſima nimirum remigio: at quam Egillus regebat celo-

k) þá, add. Jör. & mox á ÚTBORDA &c. omitt.

l) verum (vert) &c., *auferamus nos (auferte).* P. J. E.

m) De nocturno itinere tacent Guelf. Hol. Jör. E. J. P.

n) Vaktit ydr vel (vöktum oſs). E. J. P. Verit (veried) ydr. Guelf. Hol. *conſulite (conſulamus) vobis (nobis) ſedulò.*

o) fyri því at. Guelf. G.

*) leita á fund ydvarn. Jör.

p) (ok) ef fund ydarn berr ſaman, *ſi congreſſus veſter contingat.* P. E. J.

q) Þá — lykr. omitt. Guelf. Hol.

r) ſkerazt edr giörazt &c., *ſi quâ dirimi poteſt aut confici veſtrum cum rege negotium.* E. J.

s) MED — KONÚNGI. omitt. K. L. M. R. *Quicquid porro eveniet.* MOX, KONÚNGI. omitt. Jör. *Quicquid vobis fiet.*

t) ſkútu xxx. (xx.) &c. Guelf. Hol.

u) fóro — ákafaſt, *abibant quantum poterat.* Iid. E.

x) einka. E. J. P. L.

y) reru. Guelf. Figurâ Syntheſi.

z) manna. K. L. M. R.

þ) Lángſkip. Guelf. G.

æ) átti, *poſſidebat.* Iid. Hol.

brátt *a*) fram frá ſamflotanum. Þá qvad Egill víſu.

b) Erfingi red arfi
c) Arflyndr fyri mer ſvarfa,
d) Mætti ek hans *e*) í-heitum
f) Hótum *g*) þyrnifótar.
h) Nær lá *i*) er *k*) ſimla ſorgar
l) Slík rán, *m*) er ek *n*) gaf hánum
o) Ver deilldum *p*) fiöt folldar
q) Folld *r*) væringia *s*) golldit.

celocem, haec celeriter claſſem praeterlapſa eſt. A.C. 934.
Tunc Egillus carmen cecinit:
Haeres ſentipedis *haeredipeta*
Haereditatem mihi diripuit,
Et calidiuſculè mihi
Eſt interminatus.
Non procul aberat cum tantae eum
Injuriae inſimularem,
Quin terrae portionem partiremur,
Defenſantique rapina rependeretur.

a) hiá fram. Guelf. Hol. *praeteribat.* Fram úr ſamflotinu. K. L. M. R.
b) Erfingia rædr, *Heredi debitam* &c. Jör.
c) Arflíngr. Jör. Arflygr. K. M. R. quaſi *Arfliúgr*, mendacio captans hereditatem. Arfliggr. L. Örflyndr, &, ſvörfa. O. Mox, Svarfla. H. quod idem eſſe cenſet G. Pauli, quemadmodum *hvarfa*, & *hvarfla*.
d) Mæti. Guelf. Hol. & Trad. Kálf. Meti. H. Mætta G. Pauli ex conjectura. Retti, *porrigo*, vel, *corrigo*. Jör.
e) ok heitum (hetium). Guelf. Hol. N. áheitum, *provocationibus*, aut, *exſecrationibus*. Jör. of heitum. H. O.
f) Hótun. Jör. Hótan. H. Hót ill. O. Höggvan (Höggvann). Guelf. Hol. Höggvaran. N.
g) þirfi bótar, *indigus correctionis*, ɔ: improbus. Jör. qui amant *i* pro *y* ſcribere.
h) Ita Guelf. Hol. Nærla. A. ex correctione Arnae Magnaei. Nær geck, *affligebat*. K. L. M. R. Vargi er. Jör. E. J. Nærgi lá (er, var.) G. Pauli, ex ſuo ingenio, cujus verſionem in Contextu expreſſi. Sed ambigi poteſt, an τὸ NÆRGI recte dicatur, pro *nær* ſimplici.
i) Ek ſundla ſorgar, *prope jacebam a (prae) vertigine aegritudinis*. N. ridiculè.
k) Sumla. E. M. R. Sverla ſorgum. Jör.
l) ſlíkt rán ok giet ek hánum (ok gellzt hánum). Jör. K. L. M. R.
m) of gef ek. E. J.
n) Gef. Guelf. G. H.
o) Ver deilld um. N.
p) fit. E. J. fiaut. Jör. flöt, *planitiem*. D. ſed Fiot in margine adſcripſit A. Magnaeus, quomodo etiam legitur in S. H L. M. R. Fiót. Membr. b. Fiör. K. O. Fiöt. G.
q) Follo. N.
r) Verjúnga. L. & Verdúnga. Jör. quae vocabula eòdem recidere cenſet G. Pauli. ſi *Verjúngi*, & *Verdúngi*, legeretur, concederem. Voriúnga. M. R. Veri únga K.
s) Golldin. Jör. K. Golldinn. L. Giölldum. M. R.

A.C. 934.

58. CAP.

FRÁ EIRÍKI KONÚNGI OK AGLI.

Eiríkr konúngr heyrdi *t*) ályktar ord Egils þau er han mællti *u*) ſidazt á þínginu. ok

CAP. LVIII.

DE REGE EIRICO ET EGILLO.

Rex Eiricus ſententiâ Egilli, quam ultimam in foro pronuntiabat, audita, graviter

Circa hujus carminis partem priorem nihil admodum eſt obſervandum. Poſterior pars, ſi quae alia, intricata eſt: ita autem diſponenda videtur ex mente Interpretis:

Nær lá (var.) er ek gaf 1) hánum 2) Simla ſorgar ſlík rán, 3) er ver deilldum folldar fiöt, (ok) folld-væríngia golldit.

1) *Subaud.* At ſök. *G. Pauli. An talem ſubauditionem patiatur analogia, incertum mihi eſt.*

2) SIMLA *mihi eſt* Sifla. Svili *vulgo alter maritorum duas ſorores habentium*, Svili *dictus, quaſi* Sifli *l.* Sifili. *De voce vero* Sif, Sifiar *&c. vid. Hypnon. in Gl. Diatr. Poteſtque, pro vocis latitudine tum ad Biornum, tum ad Önundum diverſo caſu referri; tum etiam* SIFLA SORG *priore caſu, ſi lubet, metonymice pro haereditate accipi, &* SIMLA SORGAR RÁN, arfrán, *haereditatis ſurreptio.* G. Pauli. *Sed poſteriore caſu, quid denotabit? neſcio. forte*, moleſtum affinem.

3) ER *pro* At, *ut. Legi, neſcio ubi: Eigi er* þo *minni von.* er *at ödru gefizt*, ɔ: *Nihilo tamen minus veriſimile eſt*, quod *aliter ſit eventurum. Poteſt autem hoc Hemiſtichium paullum diverſo ſenſu & ordine capi; nempe:*

Nær lá er ver deilldum folldar fiöt. Slík rán *α*) ſimla ſorgar. ok ek get golldin *β*) honum folld-væríngia. ɔ: *Prope aberat ut — partiremur. Tales rapinae conflant dolores: & ſpero repenſas iri iſti fundorum uſurpatori.*

α) SIMLA, *vel*, SUMLA, *a* Suml, *collatio, collectio, commixtio. Vid. ſupra meam obſervationem pag.* 208. *n.* 2. SORGAR, *Accuſativ. plural. pro*, Sorgir; *uti* Sakar, *pro* Sakir *dixerunt. Exclamat autem Poeta prae dolore injuriae acceptae: mox tamen ſe conſolatur ſpe ultionis. Sane τὸ* SIMLA *poteſt eſſe nomen verbale genitivi caſus, a nominativo* Simli, *conflator*, ɔ: *auctor. Foretque ordo: Ok ek get ſlík rán Simla ſorgar golldin*, Et conjicio tales rapinas moleſtiarum auctoris repenſas *&c.*

β) Munu *commode ſubauditur. Alius etiam ſenſus ex Codd. Fór. fere ſolis, unius literae mutatione exoritur. ſcilicet:*

Vargi *a*) er ſverla ſorgum golldin ſlík folldrán verdúngu. ok ek get honum *b*). Ver deilldum *c*) fiöt folldar. ɔ: *Sacrilego difficulter poteſt malò rependi talis fundorum direptio condignè; & ſpero tamen illi* repenſam iri. *Nos vincula telluris dividimus.*

a) ER — GOLLDIN RÁN.] *Verbum in ſingulari conſtruitur cum nomine plurali. Edda:* Fannzt *í Danmörk* kvernſteinar *ij. Item:* Er *vit* þann *baug* ſkilldir *kendir. &* ER *modò*

*) ok vard han reidr miög. En allir menn höfdu vopnlauſir *x*) farid til þíngſins. veitti konúngr fyri því eigi atgöngu. Han bad menn ſína hvata til ſkipa. *y*) þeir giördu ſem han *z*) baud. En er þeir komo til ſtrandar ſkaut konúngr á þ) húsþíngi. ok ſegir fyrirætlan ſína. Ver ſkulum nú. ſegir Konúngr. *æ*) láta af tiölld af ſkipum vorum. *a*) ok róa eptir þeim Arinbirni ok Egli. *b*) ok því vil ek lýſa fyrir ydr. at ver ſkulum Egil af lífi taka ef ver komumz í færi. enn hlífa öngum manni þeim er *c*) fyrir honum vill ſtanda. Eptir þat

viter ſuccenſuit. Sed ideo ſuperſedit (eos) aggredi, quod omnes inermes venerant in forum. Hic ſuos ad naves feſtinare juſſit; & dicto illi fuerunt audientes. Cum vero ad littus ventum eſſet, advocatae concioni propoſitum ſuum indicavit: Nunc, inquit rex, in navibus noſtris detendemus, Arinbiörnumque & Egillum remigando inſequemur; & id ſcire vos volo, quod Egillus nobis de vita tollendus eſt, ſi occaſionem adipiſcamur, neminique mortalium, qui eum tueri praeſumſerit, parcendum. Poſtea con- A.C. 934.

modò eſt potentiale, aut praeſens pro futuro. Mox, VERDÚNGU, *pro*, at *vel* eptir verdúngu, prout dignus eſt. *quominus* verdúng, *pro*, verdleikr *recte dicatur, cauſam nullam video.*

b) *Ex communi repetendum eſt*, golldin.

c) FIÖT] *per Apocopen pro* fiötr. *Vincula telluris ſunt maria, quae dividit ſeu ſecat nauta. Poeta ait ſe piratam fuiſſe, & injicit hoc modò complendi verſus gratia; quod poëtis noſtris antiquis ſolenne eſt, & ſane non debet vituperari in carmine extemporali. Pluribus etiam modis exponi poſſet hoc Hemiſtichium ex diverſ. lect. ſed in praeſens iſta omitto.*

*) OK — ÞÍNGSINS, ignorant Hol.

x) gengit. Jör. gengit á þínginu, *verſati erant in foro.* Guelf.

y) ok. add. Guelf. Hol.

z) mællti. Guelf. G. bad. E. J.

þ) herþíngi (herþíng). K. L. M. R. P. vitioſè, ut arbitror. húsþíng. J.

æ) færa tiölld af &c. K. L. M. R. Láta fara tiölld af &c. Guelf. Hol. E. J. P.

a) ok vil ek leita at Arinbirni ok Egli, *quaeram Arinbiörnum* &c. Jör. Vil ek nú fara á fund Arinbiarnar ok Egils. *Nunc Arinbiorni & Egilli congreſſum petam.* Gu. Hol. J. P. E.

b) Vil ek ok því lyſa — at ek vil Egil &c. — *quod Egillum tollere decrevi.* Guelf. G. N.

c) í móti vill ſtanda, *reſiſtere* &c. Idem.

ſ) ſleingdar, *procul.* S. Ord Egils þau er han mællti til ślicktar ſeinazt &c. N.

u) Vocem omitt. K. L. M. R.

A.C. 934 en ſkútan flaut vid þ) ſtýri milli landz ok ſkipſins. ok lágu þar æ) árar í hömluböndum. *a*) Eptir um morguninn er *b*) trautt var dagad. Þá urdu vardmenn varir vid at *c*) ſkip nockr reru at þeim. En er Egill *d*) ſá at ófridr var. ſtód han upp. ok mælti at þeir ſkylldu hlaupa í ſkútuna. han vopnadiz ſkiótt ok allir þeir. Egill tók upp *e*) ſilfrkiſtur þær er Adalſteinn konúngr *f*) feck honum. ok hafdi med ſer. Þeir *g*) hlupu *) í ſkútuna aller vopnader. ok reru fram í milli landzins ok ſneckiu þeirrar er næſt fór landinu. en þat var ſkip Eiríks konúngs. En

celoce ad navis gubernaculum ab interiori latere alligata: remi autem celocis in ſtrophis (ſcalmorum) excubabant. Sequenti luce vixdum ortâ vigiles animadvertebant naves aliquot remis ad eos impelli. Egillus autem ubi hoſtem adeſſe intellexit, ſurgens ait in celocem eſſe deſiliendum: armatur cito & omnes ſocii: tum ciſtas argenti quas dederat ipſi rex Adalſteinn, ſublatas, ſecum fert. Deſiliebant in celocem, omnes armati, eamque remis propellebant littus inter & navem quae littori proxima ferebatur; haec vero erat navis Eirici regis. At quia res

erat

þ) Styriſtengr milli &c., *ad palos* (tenacula) *gubernaculi*. Guelf. Hol. obſcurè. Styrislyckiu, *fibulam* (uncum, clavum) *gubernac.* E. J. Stíre. ſtreingr lá milli &c. — *funis e terra in navem pertinebat (navis terrae fune intermedio jungebatur).* Jörund. Quae lectio forte rectiſſima eſt, ſi ſtatuatur Prothyſteron.

æ) áárar. Guelf. D. Mox, hömlu. Guelf. Hol. hömlum. E. J. P. háreidum, *interſcalmiis.* H. ok hömlur. Trad. Kálf.

a) ok eigi miklu ſídar, *non multo poſt.* Jör.

b) liðſt var ordit varla. Guelf. Hol. E.

c) ſtór ſkip ok mörg runnu at þeim, *magnas naves & multas in ſe ferri.* Jör.

d) Viſsi þat. Þá ſtód han upp þegar. ſá han brátt at úfridr var at (þeim. E. P.) kominn. voro þar (þat. H.) vj. lángſkip. ok ſtefndu at þeim. — *id comperiit, illico ſurrexit, confeſtimque intellexit —: erant ibi VI. triremes, & in eos curſum dirigebant.* Guelf. Hol. E. J. P. || Vaknadi. ſtód han þegar — ok mælti &c., *ſomno excitatus, lecto ſtatim ſurrexit* &c. K. L. M. R.

e) kiſtur ij. Guelf. Hol. J. P.

f) hafdi gefit (gafſ) —. han hafdi þær jafnan med ſer, — *eas ſecum habebat ſemper.* K. L. M. R. J. & ultimum membrum parenthetice eſt accipiendum.

g) hliópo nú allir út á ſkútuna. ok reru &c. *ejiciebant ſe omnes* &c. Guelf. Hol. ſtigu. Jör.

*) Hic ad munus ſuum redit Membr. a.

*) En því at *h*) brádum bar at. *i*) ok lítt var lýſt. Þá renduz ſkipin hiá *k*). ok er lyptíngar bar ſaman. Þá *l*) ſkaut Egill ſpióti. ok kom á þann mann midian. er *m*) vid ſtýrit ſat. en þat var Ketill *n*) *haudr.* ok feck han þegar bana. Þá kallar Eiríkr konúngr ok bad menn róa epter þeim Agli. en er ſkipin *o*) rendu hiá kaupſkipinu. Þá hliópu menn konúngs upp á ſkipit. *p*) En þeir menn er eptir höfdu vordit af Egils mönnum. ok eigi hliópu í ſkútuna. Þá voro allir drepner þeir er nád vard. enn ſumer *q*) hliópu á land. Þar letuz x. menn af ſveitúngum Egils. Sum ſkipin reru eptir þeim Agli. en ſum ræntu kaupſkipit. *r*) var þar tekit ſe þat allt er innan

erat ſubita, parumque illuxerat, ideo hae naves ſe 1) *praeterlabebantur (invicem). Ubi autem celſa puppium utriuſque navis ex adverſo (latere) ſe ſpectabant, Egillus pilum jaculatus eſt, quod conſtitit in medio corpore ejus, qui ſedit ad clavum; ſed hic erat Ketillus* Hödus, *& is extemplo mortem oppetivit. Tunc rex Eiricus exclamans, jubet ſuos remigando ſectari Egillum. Naves autem regiae cum mercatoriam praeterlaberentur, regii in hanc exſiluere; Qui vero in hac navi reſtiterant Egilli commilitonum, nec in celocem ſe conjeceranr, ii omnes, quorum poteſtas dabatur, ad internecionem caeſi ſunt; pars in terram evaſit: X. numero ibi occubuere commilitones Egilli. Pars navium Egillum inſectabatur, pars mercatoriam navem diripiebant, coptáque in praedam omni re, quae* A.C. 934.

*) Ok renduzt ſkipin hiá. Þá ſkaut Egill ſpióti. Jör.

b) brádann. M. R.

i) at. Membr. a. Mox, lióſt. Guelf. L. P.

k) bædi. add. Guelf. Hol.

l) þreif Egill upp eitt ſneriſpiót ok ſendi af hendi, *corripuit Egillus unam haſtam amentatam, & emiſit manu.* Guelf. Hol.

m) ſtyrdi. Iidem.

n) frændi kóngs, *regis cognatus.* Iid. Jör.

o) rendu at (reru at), *adlaberentur (remigio adigerentur).* Jör. P. Guelf. Hol.

p) ok drápu þá menn Egils er þar voro. en ſumir hliópo á land upp. en ſum ſkip kóngs reru eptir þeim Egli. en ſum ræntu &c., *& ſocios Egilli ibi conſtitutos interfecerunt: pauci autem in terram excurrerunt. pars autem navium regiarum Egillum ſectabantur. pars autem diripiebant* &c. Guelf. Hol.

q) quomuzt. Jör.

r) ok tóko allt þat er femætt var, *& auferebant omne, quod aliquô conſtabat.* Guelf. G. Jör.

1) *Ita ſcilicet, ut neutri alteros agnoſcerent.*

A.C 934. anborz var. en þeir brendu ſkipit. En þeir er eptir þeim Agli reru ſóttu ákaft. *s*) tóku ij. *t*) eina ár. ok *u*) máttu þó ſkiptaz vid um ródrinn. ſkorter þar eigi lid innanborz. en þeir Egill höfdu þunnſkipad. voro *x*) þeir þá átián á ſkútunni. Þá dró ſaman med þeim. en fyrir innan *y*) eýna var vadilſund nockut grunt *z*) milli ok annarrar eýiar. útfall var *) ſiáfarins. Þeir Egill hleyptu þ) ſkútunni í þat it grunna ſundit. en *æ*) ſneckiurnar flutu þar eigi. ok ſkildi þar med þeim. Sneri þá konúngr ſudr aptr. *a*) en Egill fór nordr á ſund Arinbiarnar *b*). Þá qvad Egill víſu.

Nú

quae navi continebatur, ipſum incendebant. Qui vero Egillum cum reliquiis ſociorum, inſequebantur, magno ardore curſum urgentes, ſingulis remis duo incumbebant, & tamen vices remigationis mutare neceſſum habebant: neque deerat hominum copia in iſtis navibus. Egillus contrà vectorum paucitate laborabat, cum hominibus omnino decem & octo in celoce conſtitutus; & tum ſpatium inter eum & regios magis magiſque contrahebatur. At intra inſulam occurrit aeſtuarium, quod modicae altitudinis fretô eam ab alia inſula dirimit. jam vero receſſus erat maris. Egillus ſuâ celoce fretum illud vadoſum penetravit: at ibi naves majores fluitare nequibant: quae res congreſſum inter eos diremit. Inde rex Eiricus in meridiem reverſus eſt. Egillus vero boream verſus ad Arinbiörnum ſe recepit: tunc ille carmen pepigit:

Nunc

s) ok rero ij. menn um ár. Guelf. Hol.

t) hveria. Jör.

u) ſkorti eigi lid þar at ſkiptaz vid, *ibi non deficiebant copiae, ad vices mutandas*, o: ut integri remiges feſſis ſuccederent. Jör.

x) þar áttián menn á ſkútu. Guelf.

y) leiruna (leyruna), *brevia*. Guelf. Hol. J. P.

z) ok í milli annarrar &c. Guelf. Hol. milli hennar ok &c. K. L. M. R.

*) á ſeónum (ſiónum). Guelf. Hol.

þ) þá í it grydra (grynnra) ſundit. Gu. Hol.

æ) Lánſkip (Lángſkip) konungs, — *longae Regis*. Iidem.

a) ok vard þar þá ecki fleirá til tídenda. x. menn féllu af ſveitúngum Egils. fór Egill þá undz han fann Arinbiörn, *neque ibi tum plura geſta ſunt. X. homines ab Egillo ceciderunt: qui inde pervexit uſque dum ad Arinbiörnum pervenirez* &c. Guelf. Hol.

b) Þá ſpurdi Arinb. hvörſu farit, hefdi &c. *Arinbiörnus quomodo evenisſet, rogavit.* add. Jör.

A.C. 934.

Nú hefir *c*) þrymraugner þegna
d) Þróttharðr [en *e*) ek mik *f*) varðag
g) Víti varrar ſveitar.]
Vígelldz tíu fellda.
h) Þar *i*) lax ſára ſærði
k) Sendr or minni hendi.
l) Digr fló beint medal biúgra
m) Bifþorn Ketils rifia.

Nunc 1) *rex viros*
Fortis [*ego autem ſubterfugere potui*
2) *Noſtrorum ſociorum caſum.*]
Decem proſtravit.
Ubi vulnerum ſalmo (haſta) *vulneravit*
Mea manu miſſus:
Volavit craſſa rectâ inter convexas
3) *Aëria ſentis* (haſta) *Ketilli coſtas.*

Egill Zz 2 *Egillus*

c) þrumrögner, *Rögner* (Odinus) *terrae*, ɔ: Rex. Guelf. þrim rögn, *tonitruoſus imber*, ſcil. Vígelldz, *telorum*. Hol. þrit raugnar. Jör.

d) þróttharðar. K. L. M. R.

e) ek. omitt. Iid. Jör.

f) Varda. Guelf. Hol. Jör. K. L. Vardar. M. R.

g) Viti vorar ſveitir. Hol. Jör. K. L. M. R.

h) Hanc ſtropham ex unico Libro O. adſumſit G. Pauli, a quo eſt verſio hujus carminis.

i) Sárlagar (Sárlagan. K.) ſyrar (ſyran). Mb. a. L. K. E. Sárlagra ſyrra. M. R. Sárlegri ſirir, *acerbâ* — Jör. || Svart (ſnart) laxa ſúrar. Guelf. Hol.

k) Sendi. H. *Nigros Syrae* ɔ: Freyiae *ſalmones* ɔ: haſtas *miſi*.

l) Digrt. Guelf. Hol.

m) Bifdorns. Mbr. a. E. K. L. R. Bifdóms. M. Bif þorn. Jör. Mbr. b. H. Bifurþorn. O. Bifkorn. Guelf.

1) VÍGELLDZ ÞRYMRÖGNIR.] *Praeliarium igniuum tonitruoſus pluviator*, ɔ: *Rex*. G. Pauli.

2) *Utrum* vorrar ſveitar *ad τὸ* víti *referas, an ad* tíu fellda, *res erit indifferens*. G. Pauli.

3) BIF-ÞORN.] Bif, *mobile quid, jam mare jam aër, poëtice:* þorn, *ſpina*. G. Pauli. *Nihil etiam obſtat, quin* BIF *ſit* volatile quodcunque, *ut aves, muſcae &c. atque ad* SYRAM *i. e. Freyiam, ſtragis electricem ex aequa parte cum Odino, relatum, telum denotet. Quo poſito (cum auctoritas Strophae quintae, quomodo in Textu expreſſa eſt, ob diſſenſum omnium Librorum, vehementer dubia ſit) ordinem verborum in parte carminis poſteriore talem concipio:*

1) Þvíat ſárlagar bif ſyrar digr dorns *l*. þorns ſendr or minni hendi flaug beint medal biúgra Ketils rifia. *I. e. Nam ſanguinolenta avis (muſca, apis) Syrae craſſo roſtro (aculeo). b. e.* Telum funeſtum lato mucrone: *mea manu &c.*

1) Þvíat.] *Hoc pendet a Strophe quarta, quam interpretor:* Sed ego vituperationem a me removi. SÁRLAGAR, *liquoris vulnerum* ɔ: *ſanguinis. Sanguinolentum autem dixit telum, vel, quod tingendum erat ſanguine, vel tropice quaſi avidum ſanguinis, atque*

A.C. 934. Egill *n*) kom á fund Arinbiarnar. ok ſegir honum þeſsi tídendi. Arinbiörn *o*) ſegir at honum var ecki *p*) villdara af ván um ſkipti þeirra Eiríks konúngs. *q*) en ecki mun *r*) þik fe ſkorta. Egill. ek ſkal bæta þer ſkipit. ok fá þer annat *s*) þat er þú megir vel fara til Islandz. Áſgerdr kona Egils hafdi verit med Arinbirni ſídan þeir fóro til þings. Arinbiörn feck Agli ſkip *t*) þat er vel var haf-færanda. ok let ferma **)* af *u*) því ſem Egill villdi. *x*) býr Egill ſkip þat til hafs. ok hafdi þá enn nærr xxx. manna. ſkiliaz þeir Arinbiörn þá *y*) med vináttu. Þá qvad Egill.

Egillus ad Arinbiörnum redux, hunc illi caſum narrat: Arinbiörnus ait, nihil pulchrius ſperandum ei fuiſſe, in negotio cum Eirico rege (contrahendo). Sed faxo, Egille, ne opibus deſtituaris, navis tibi damnum reparabo, dabo (enim) aliam quâ in Islandiam recte queas trajicere. Uxor Egilli Aſgerda apud Arinbiörnum fuerat, ex quo forum adierant. Arinbiörnus Egillo dedit navem oceano tutò committendam (idoneam), & hanc rebus, quas Egillus cupiebat, onerari curavit; eam Egillus ad navigationem inſtruxit, & tum quoque ſociis navalibus admodum XXX. utens, mutua cum amicitia ab Arinbiörno diſceſſit. Tunc Egillus carmen fudit:

Sva; *Ita*

---

atque hoc eſt melius, cum animalis nomine iſtud deſignet. Porro apem *poſui in interpretatione, cum tenuis differentia ſit inter* Bif *&* Bi; *& Poeta dicturus ſit infra in* Höfudlauſn, *Hrutu unda* bi. *quamquam ibi Optimi Libri ſcribunt By. Poteſt &* sárlagar *ad* þorns *referri, ut* ſárlagar þorn *ſit aculeus ad ſanguinem detrahendum aptus.*

u) ſagdi Arinbirni frá vidſkiptum þeirra konungs, *memorabat Arinbiörno, quae regem inter & ſe geſta erant.* Guelf. Hol. || egill kom —— tídendi, exclud. H.

o) kvat ecki minna at (af) von (minni von ad), *Arinbiörnus negavit minus ibi* (damni) *fuiſſe exſpectandum.* Iid. J. P.

p) villdara von af ſkiptum þeirra &c. Jör.

q) Arinbiörn ſegir. at Egil mundi eigi ſe ſkorta. þó konúngr hefdi þetta ſe upptekit, *Arinbiörnus dixit Egillo non defore pecuniam, etſi hanc excepiſſet Rex.* Jör.

r) þer fefátt. meðan vid lifum bádir. þviat ek mun fá þer ſkip ſvo at þú megir fara út til Islandz. —— *dum uterque noſtrum vivit, nam dabo tibi navem* &c. Guelf. Hol.

s) ſkip. add. Jör. Mox, fara á til &c. habent Iid.

t) gott, *pulchram.* add. Iid. Guelf. Hol.

**)* ok nær xxx. manna. add. Jör.

u) Vidi, *lignis.* Membr. a. cum Traduc. item E. J. P.

x) búaz þeir Egill þá enn til ——. ok höfdu (hafdi. Mbr. b.) xxx. manna, *Egillus & ſui iterum accinguntur pelago* &c. Gu. Hol.

y) enn. add. Iid. i. e. *cum conſueta amicitia.*

Sva ſkylldu god giallda,
[z) Gram reki bönd *) af höndum,
Þ) Reidr ſe æ) rögn ok Ódinn,]
a) Rán b) míns fiár, c) hánum:
d) Fólkmýgi lát flýia
**) Freyr ok Niördr af e) iördu:
Leidiz lofda f) ſtrídi
g) Land-áſs þann er h) ve grandar.

†) *Ita numina rependant,*
[*Regi ſuam tutelam Dii renuncient,*
Iratus ſit cum Diis (reliquis) *Odinus.*]
Raptum meae pecuniae ei:
Tyrannum fuga
Freyr & Niörde ex terra,
Odio habeat patrium numen
Hoſtem populi, qui ſancta jura violat.

A.C. 934.

z) Gramr reki lynd (lind, lyndr. L. R. K.) af löndum, *Rex viliam agat e terris*, ɔ: navi aufugiat. Niſi velimus GÓD-LYND BÖND combinare, ut ſint, *numina benevola*, ſc. Poëtae. tumque, GRAMR REKI AF LÖNDUM, *rex ejiciatur e regnis*, erit ſeorſim poſitum; & REKI dictum eleganter, pro *rekiz*, vel *brekizt*. Notum, *at reka fyri ſtormi*, vel *reka undan*, tempeſtatis impetu agitari & auferri. Hafursgrid: Sem vídazt vargar reka, *quam lariſſime pelluntur lupi*. Mbr. a. C. E. K. L. M. R. Gröm, *infenſa*, ſc. numina. Jör. Mox, reka — af löndum, *ut pellant terris*. Jör. || reka, etiam Hol.

*) ad höndum, *Regi vincula manibus injiciant* ɔ: eum in anguſtias redigant, aut etiam, poteſtate privent. H.

Þ) reid ſo rögn &c. & Stroph. ſequ. Minniz, pro, míns, ɔ: *ita in memoriam veniat Diis* &c. *raptus meae pecuniae*. Jör.

a) Reginn (Reiginn). Guelf. Hol. Rægn. K.

a) Ráns. Guelf. Hol.

b) ok míns fiár. H. míns ok fiár. O. náins ok fiqur. L.

c) á hánum. K. omittens poſteriorem partem carminis.

d) Fylkmyi. L. Fylkmy. M. Forilkmy. R. || Fiölkyngi (fiölkíngi) láttu fylgia, *vim incantamenti fac* (eum) *ſectari*. Guelf. Hol. Jör. Niſi velimus accipere, per Metonymiam adjuncti pro ſubjecto, de Gunnhilda regina, ſaga inſigni.

**) Frei ok Niörd. B. i. e. *incantamentum fuget Freyium & Niördum.*

e) Jördum, *poſſeſſionibus*. Membr. a. E. L. M. R. Jör.

f) Styri. Membr. a. E. M. *gubernatorem virorum*, ſc. *regem*. Styrdi. Mbr. b. G. N. Initio Strophae, Leidis. Guelf.

g) Land-ás in accuſativo, i. e. regem. Guelf. Hol. Jör. L. R.

h) Ur. Membr. b. G. N. I. e. *qui pluviae officit*. egregiè in malum principem. Oſs, *nobis*. H.

†) *Hic otium nobis fecit Doctiſſimus Dns Hypponeſius Syntagm. de Bapt. pag.* 58. *Salzem bona ipſius cum humanitatis, tum amicitiae*

A.C. 934.

x) Landrekſtr y) bili granda. Vedr z) voro vindlítil. fiallvindr um nætr. en haf-gola um daga. Eitt kvelld ſigldu þeir Egill út á haf. en fiſkimenn reru þá inn til landz. þ) þeir er til nióſnar höfdu ſetter verit um farar þeirra Egils. kunnu þeir þat at ſegia. at Egill hafdi útlátid a). ok á haf ſiglt. ok han var á brottu. b) Letu þeſsa nióſn koma til Bergönundar. ok

Minorennis injurias rependere potui. Tempeſtas erat placida; a montibus noctu, ab alto interdiu ventus ſpirabat. Veſpere aliquo Egillus velis in altum exiit: Piſcatores ſimul, qui itineribus ipſius explorandis fuerant ſuborsuati, remigabant introrſum ad continentem, apportantes nuntium, quod Egillus oceano ſe commiſiſſet, atque adeo (inde) abeſſet: rem hancce exploratam ad aures Berg-

x) Landrekr, *terra ejectus (extorris).* Guelf. Hol. Jör.

y) ok bif granda, *& turbam funeſtam.* Jör.

In priori Carminis parte ordo verborum, quem & ſtricte premit interpretatio, talis eſt:

1) Landálfr, lögbrigdir, 2) hefir lagda lánga vegu fyri mer ſiálfum. 3) brúdfáng bleckir 4) brædra ſökkva.

1) LANDÁLFR, *Rex (ut modo* Land-áſs, *Deus). Alfi nempe inter Deos hominesque medii.* G. Pauli. *Magna invidia & ironia eſt in hoc nomine, collato cum altero,* LÖGBRIGDIR.

2) HEFIR LAGDA LÁNGA VEGU &c.] *Sub.* Hedan: *eſtque ſenſus:* Longe me hac ex regione exterminavit.

3) BRÚDFÁNG *modò, pro* konfáng: *intelligit Gunnhilldam.* BLECKIR, *ad verbum,* nigrum reddit, *a* Blackr, *niger.*

4) SÖKKVI, *boſtem notat, in Edda. Nomen iſtud invidioſum,* BRÆDRA ſökkvi, *ex re praeſenti opportune petit Poeta.*

In poſteriori autem parte ordo eſt talis:

Gunnhilldi, 1) granda Bili, á ek at giallda þenna landrekſtr. 2) greypt er hennar ſkap. Ungr gat ek læ launat 3).

1) BIL, *Dearum una, cujus nomine, niſi malo adjecto titulo* [GRANDA, *noxarum, cladium*] *Gunnhilldam noluit appellare Poëta.* G. Pauli.

2) GREYPT.] Skialldvör *greyptiz* nidr at Þórſteini, *guttur ſcilicet praemorſura, prona incubuit atque ingruit.* á grúfu, *quod pronum eſt. Prona & atrox Gunnhillda ad nocendum.* G. Pauli.

3) *Latenter hoc dicit:* Ergo & ſpero fore ut poſſim adultus.

z) Var vindlítid. Jör. MOX, FIALLVINDR abeſt a Gnelf. Hol.

þ) Er nióſnir höfdu halldid, *qui obſervirave-rant.* Guelf. Hol.

a) um daginn, *eo die.* Iidem. J.

b) fóro þeir nú ok ſögdu Bergönundi, *profectique hoc narrabant Bergonundo.* Guelf. Hol.

ok er han viſsi þeſsi tídendi. *b*) Þá ſendi han frá ſer menn þá alla er *c*) han hafdi ádr haft þar til *d*) varúdar. *e*) Reri han þá inn til Alrekſtada ok baud Fróda til ſín. *) Þvíat *f*) Bergönundr átti aul mikit heima *g*) at ſín. Fródi fór *h*) med honum. ok hafdi med ſer nockura menn. tóko þeir þar veizlu góda. ok höfdu gledi mikla. var þar þá allt óttalauſt. Rögnvalldr konúngs ſon átti karfa einn. reru vj. menn á *i*) bord. han var ſteindr allr fyri ofan *k*) ſeá. han hafdi med ſer *l*) menn x. eda xij. Þá er honum fylgdu *m*) einart. *n*) ok er Fródi var

Bergönundi pervenire curabant: qui eâ cognitâ, praeſidium univerſum, quo praemunitus fuerat, ab ſe dimiſit: deinde Alrekſtados remigio petens, Frodium ad ſe invitavit, nam domi ſuae †) *habebat largam cereviſiae copiam. Frodius, cum nonnullis comitibus, invitantem ſecutus eſt. Ibi lauto convivio excepti, atque in hilaritatem ſoluti, omni periculi metu vacabant. Erat Rögnvalldo, filio regis, navigium quod* ††) Cyprinum *appellant, ſenis numero remigibus in ſinguła latera aptum, totum, qva parte ſui extabat ex aequore,* lapide *pictum. Is viris X. aut XII. aſſiduis utebatur comitibus. Frodio* A.C. 934.

b) Han ſendi þá. Mbr. a. C. E. Anacoluthon.

c) med honum voro, *quod cum eo fuerat.*

d) verndar. Jör. L. M. R.

e) han fór inn á Alrekſtadi. ok baud til ſín Fróda. Guelf. Hol. J.

*) De copia cereviſiae tacent Jör.

f) han. Guelf. Hol.

g) AT ſín. omitt. Iid. J. P. Pro qvo, at ſer ſubſtituunt K. L. M. R. imperitè.

h) vid ſinnta mann. ok þá veitzlu góda med (af. Hol.) Bergönundi. ok gledi mikla. var þar þá allóttalauſt; *profectus cum comitibus IV. apud Bergön. fruebatur lauto convivio. magniſque gaudiis, ſine omni periculi metu.* Guelf. Hol.

i) hvart. add. Guelf. Hol.

k) Sió, Membr. a. cum Traduc. item Jör. Sió-mál. P.

l) xij. menn. Guelf. Hol. P.

m) Einatt. K. L. M. R. Jafnan. Gu. Hol. ſed omittunt Jör. una cum reliquis Capitis.

n) han var þá í Herdſlu med Skeggþóre fóſtra (frænda. Hol.) ſínum. ok var þar veitzla god, *is tum in Herdſla erat cum Thore* barbato *nutricio (conſanguineo) ſuo: ibique lautè convivatum eſt.* Guelf. Hol. J. P.

†) *Poteſt eſt reddi;* apparaverat magnum ſympoſium. öl *enim, per metonymiam adjuncti olim ſignificavit* Sympoſium: *neqve is ſignificatus adhuc plane obſolevit: dicimus nempe,* Kaupöl, *Sympoſium ſponſalitium:* Feſtaröl, *Sympoſium nuptiale.*

††) *Forte talium naviculorum inſigne fuit hic piſcis, ſculptus aut pictus. Scio autem eſſe, qui* Corbitam *exponant.*

A.C. 934. var heiman farinn þá tók Rögnvalldr karfann. ok reru þeir út til Herdlu xij. saman. Þar var konúngs bú mikit. ok red sá madr fyri er het Skeggþórer. Þar hafdi Raugnvalldr verit á fóstri í barnæsku. tók Þórer feginsamliga vit konúngs-syni. skorti þar ok eigi dryck mikinn.

autem domó profecto, Rögnvalldus cum viris XI. ingressus Cyprinum, remigio ad Herdlam excurrit. Ibi amplum erat praedium regium, cui Thorer quidam cognomento barbatus *praefuit. Hic alitus in infantia Rögnvalldus fuerat; quem nunc Thorer cum gaudio excepit: neque ibi potulentorum defuit copia.*

60. CAP.

DRAP BERGÖNUNDAR. OK RÖGNVALLDZ KONÚNGS-SONAR.

o) Egill sigldi út á haf um nóttina sem p) fyrr var ritad. ok er mornadi q) fell vedrit ok gerdi loga. *) lögdu þeir þá r) í rett. ok letu reida fyri s) nockurar nætr. En

CAP. LX.

CÆDES BERGÖNUNDI, & RÖGNVALLDI, REGIS FILII.

Egillus, quod supra scriptum erat, nocte in altum evectus est. Posterae autem lucis ortu, vento cessante, mare tranquillum extitit: tunc in uno se loco continere statuentes, navim reciproci maris arbitrio per aliquot noctes permitte-

o) Nú er at segia frá Egli. at han sigldi á haf um kuelldit. en er mirkua tók. felldu þeir segl á skipi sínu. Sídan bidr Egill at þeir skulu snúa aptr til lands. en þeir bádu hann ráda. eptir þat sigla þeir til lands. þeir lögdu skipi sínu í leinevog. Sídan geck Egill á bátinn vid þridia mann. ok reru til lands, *Nunc de Egillo narrandum est; is vespere in altum evehebatur. Nocte autem ineunte vela in navi demisere. Postea jubet Egillus ut revertant ad terram: nautae jubent id in ejus esse potestate. igitur navigant ad terram: navemque suam in secessum appellunt. Deinceps Egillus scaphum cum viris duobus ingredietur. adremigant littori.* Jör. nimis compendiosè.

p) sagt var, *memoratum erat.* Guelf. Hol. J.

q) ok sól sótti (setti) á himinn, *cum sol in coelum procederet (coelum occuparet).* add. Guelf. Hol. J. P.

*) Láu, — *se continentes.* J. Ceterum de obsoleta illa phrasi nautica, At leggia í rett, legi possunt Ol. saga Impressa, í Þætti Ögmundar Ditts cap. 1. & Fóstbr. saga c. 10.

r) tred, *arborem* o: malum, aut antennam, *deponentes.* Hol.

s) nockr dægr, *aliquot noctes & dies,* sive, *aliquoties*

En er hafgola kom á ſagdi Egill *t*) ſkipörum ſínum. Nú munum ver ſigla at landi. Þvíat ógiörla veit. ef hafvidri kemr á hvaſt. hvar ver náum þá landi. en helldr úfridvænt fyri í fleſtum ſtödum. *u*) Háſetar bádu Egil fyri ráda þeirra ferd. Síðan tóko þeir til ſegls. ok *x*) ſigldu inn til Herdlu vers. ſíngu þeir þar góda höfn. ok tiölldudu ifer ſkipi ſínu. ok lágu þá um nóttina. Þeir höfdu *y*) á ſkipinu lítinn bát. ok geck Egill þar á vit þridia mann. reri han þá inn um nóttina til Herdlu. ſender þá *z*) mann í eyna upp at ſpyria tídenda. ok er ſá kom ofan til ſkips. ſagdi han. at Þ) þar á bænum var Raugnvalldr konúngs-ſon ok *a*) hans menn. ſátu þeir þá vit dryckiu. *a*) hitta ek einn *b*) af húskörlum. ok var ſá *c*) aulódr. ok ſagdi at

mittebant. Flatu verò ab oceano ſuperveniente Egillus convectoribus locutus eſt: Nunc ad terram vela faciemus, nam ſi tempeſtas a plaga oceani cooriatur, incertum eſt, quam terram tenere nobis obtingat: ſed pleraque loca minus pacatos praebent acceſſus. Nautae curſum Egilli arbitrio permiſere. Inde velis accommodatis, ad Herdlae (inſulae) fines contendunt: ubi bonum nacti portum, navi tentoriis velatâ, pernoctant. Scapham exiguam habebant in navi: hanc Egillus cum viris duobus ingreſſus, nocte ad Herdlam introrſum impellit. Emittit in inſulam hominem, qui ſcitetur, quid novi. Is ad navem redux nuntiat, Rögnvalldum filium regium, & ſuos ſatellites in praedio eſſe, & quidem comiſſari: incidi (inquit) in unum ſervum domeſticum, cereviſia furentem, qui A.C. 934.

Aaa 3 *dixit:*

quoties XII. horas. Guelf. Hol. J. P. Ad τὸ FYRI ſubauditur, STRAUMI, vel, FALLI.

s) at han vill at þeir ſigli at landi. enn þótt ófridligt veri (ſe fyri). *Dixit ſe ad terram vela facere velle, utcunque infeſtam (aditu).* Guelf. Hol. J. P.

u) bádu háſetar hann ráda. Iidem.

x) lögdu inn í Herzlu ver. (inn í Herzlu). Iidem.

y) gódan eptirbát, *eximiam* &c. Guelf. Hol.

z) menn upp — ok ſpyr tídenda. Sendimenn koma aptr ok ſegia &c. *hominibus miſſis, nova ſcitatur: Miſſi reduces ajunt* &c. Guelf. Hol.

Þ) í bænum. Iid.

a) menn hans ſátu þar vid dryckiu, *ejus ſatellites ibi comiſſari.* Iid. J.

a) Ek hitti á. Guelf. G. hittum ver, *incidimus.* P. Egill hitti, *Egillus incidit.* Mbr. b. H. N.

b) þeirra, *eorum* ſc. ſatellitum. Guelf. Hol. J. P. mann, *hominem.* Jör.

c) Vínódi, *vino furentem.* J.

A.C. 934. *g*) eda ſiái *h*) her nú. Þar er han nú í ſkógarnefinu. *i*) hvart eru aller menn í ſvefni á *k*) bæ Þeſsum. *l*) Sveinninn ſagdi at Þeir Bergönundr ok Fródi *m*) mundu enn drecka. *n*) Þeir ſitia nætr allar *o*). *p*) Segit Þeim Þá. ſegir *q*) han Egill. hvar biörninn er. enn ek *r*) verd at ſkynda heim. *s*) han geck Þá brott. en ſveinninn hlióp heim til *t*) bæiarins ok til *u*) ſtufunnar er Þeir *x*) drucku í. Var Þá ſva komit. at aller

Videte autem hic jam; ibi eſt nunc, qua †) *parte ſylva excurrit. Omneſne in hac villa ſomnum capiunt? Puer dixit Bergönundum & Frodium adhuc ſine dubio comiſſari, accubant (enim, inquit) omnes noctes. His ergo dicite, inquit Egillus, ubi urſus eſt. mihi autem properandum eſt domum. Simul diſceſſit. Puer ad villam accurrit, & ad coenaculum, ubi potabant. Tunc eò locorum ventum*

g) ok ſiái Þer hann eigi (ok má nú ſiá. Jör.) hvar han liggr í ſkógarnefinu, *atque illum non videris (nunc videre licet) ubi cubat in ſylvae prominentia* (ſylvae exporrectae extremitate). K. L. M. R. Jör.

h) hann, *hunc*. C. E. Malè autem haec abſunt a Guelf. Hol. Nam vividam in ſe continent proſopopoeiam.

i) Her, add. Guelf. Hol. & omitt. ALLIR.

k) bænum. Kálf. & Traduc. ſed Guelf. Hol. J. ignorant.

l) Sveinarnir (ok Þeir). *Pueri (atque illi) dicunt*. Guelf. Hol. Jör.

m) mundi. Guelf. Hol.

n) Þvíat. add. Iidem. P.

o) vit dryck, *ad pocula*. add. Jör.

p) Egill mællti. Þú ſkallt fara heim ſkiótt. ok ſegia Þeim hvar biörninn er. Þvíat nú væri líkazt til at veida hann. at han nædi eigi ſkóginum. Þá hleipr ſveinninn heim &c. *Egillus fatur* (puero): *ito domum curriculo, & dicito iis, ubi urſus eſt: nunc enim ſpes foret capi poſſe, modo ſylvam non conſequeretur (ab receptu in ſylvam intercluſum)*. Jör.

q) HAN exclud. Guelf. Hol. & mox habent, at biörninn er her í ſkóginum, *urſum in hac ſylvae regione eſſe*.

r) Verdr. Guelf. G. Mox, Skunda. Iidem. & Hol.

s) Þá hvarf han í ſkóginn. en ſveinarnir hlaupa (hlupu) &c., *tum avertit in ſylvam. Pueri autem accurrere* &c. Iidem.

t) bíarinns. ex Guelf. S.

u) ſtofu Þar. Guelf. Hol.

x) Önundr. Jör. Bergönundr ok Fródi ok Haddr drucku. Guelf. Hol.

†) *Poteſt etiam exponi:* in roſtro (anteriore parte) jugi ſylveſtris; *ut idem ſit atque* Rani, *qui hodie dicitur a quibusdam eâ notione. Ceterà* jugum ſylveſtre *nobis propriè dicitur* Ás, *quod Horatius Serm. II. 6. 91. videtur* dorſum nemoris *appellâſſe. Quodſi ego aut alii in talium obſoletarum vocum ſenſu hallucinamur, excuſationem, ſpero, magis quam vituperationem meremur.*

aller menn voro ſofa farner. nema þeir Aunundr. ok Fródi. ok Haddr. *y*) Sveinninn ſeger hvar biörninn var *z*). Þeir þ) tóko vapn ſín. *æ*) er þar hengu *a*) hiá þeim. ok *b*) hliópu þegar út. ok upp til ſkógar. *c*) þar gíngu fram *d*) ſkógar nef af mörkinni. ok *e*) runnar í ſumum ſtödum. *f*) Sveinninn ſegir þeim hvar biörninn hafdi verit í *g*) runninum. Þá ſá þeir at *h*) limarnar hrærduz. Þóttuz þá *i*) ſkilia *k*) at biörn-

tum erat, ut omnes ad ſomnum eſſent profecti, A.C. 934. *praeter Önundum, Frodium, & Haddum. Puer, ubi urſus eſſet, ſignificat. Illi ſuſpenſa praeſtò arma capiunt, & illico currentes foras, ad ſylvam ſurſum feſtinant. Ibi hac illac porrigebatur ſylva ex ſaltu continuo, extabantque (rara) virgulta. Puer iis oſtendit locum virgulti, ubi urſus fuerat: cernebant moveri ramos, & inde colligebant ibi eſſe*

y) Sveinarnir (ſveinar) ſögdu, *pueri ſignificabant.* Gu. Hol. J. P. & mox, at biörninn væri kominn, *urſum adeſſe.* J. Sveinninn kallar hátt, *puer magnâ voce exclamans* &c. Jör.

z) kominn. add. Iid. Guelf. Hol. P.

þ) Önundr, add. Jör. hliópo upp ſkiótt (þegar upp. Jör.) ok gripu vapn &c., *ſtatim ſurgunt, & arma rapiunt.* Iidem.

æ) Því þau hiengu þar hiá þeim. Jör.

a) yfir þeim, *ſuper iis.* Guelf. Hol. J.

b) gengu út eptir þat. ok runnu þegar úr gardi. ok ſveinninn med þeim. ok ſtefndu til ſkógarins, *deinde egrediuntur, & ſimul corripiunt ſe extra aream, puero comitante, & intendunt curſum ad ſylvam.* Jör.

c) Þeir gengu fram í ſkógar-nefid af mörkinni. (nú. M. R.) voro runnar &c., *prodibant ex ſaltu in roſtrum ſylvae (partem exporrectam): erant autem virgulta* &c. K. L. M. R. þar geck fram ſkógarnef (nockrt), *uno loco porrigebatur* &c. Jör. J. P. þar voro ſkógarnef mörg í mörkinni. ok runnar margir, *multa juga ſylveſtria, & virgulta, iſte ſaltus habebat.* H.

d) mörg ſkógar nef í mörkina, *multa juga ſylveſtria in ſaltum ſe inſinuabant.* Guelf. Hol.

e) voro. add. Jör. Mox, ſumſtadar. J. P. omitt. Guelf. Hol. obſcurè ſumum.

f) Þá ſögdu ſveinarnir hvar biörninn var í runninum. en er þeir ſótto at runninum. ſá þeir at &c. *Pueri oſtendebant virgultum* &c. *quo cum pergerent, cernebant* &c. Guelf. Hol.

g) runni einum miklum. farid nú at med rádum. ok bannid honum ſkóginn. enn ek verd nú at fara til fiár míns. En er þeir ſóktu at runninum &c., — *in uno magno virgulto,* (addens), *nunc rem conſilio tractate, & prohibete illi ſaltum. ego jam abeam, oportet, ad pecus meum.* Jör.

h) limit hrærdiz. K. L. M. R. I einum ſtad, *alicubi.* Guelf. Hol. addunt.

i) Vita. Iidem.

k) hvar biörninn var (er. Hol. mundi vera.

A.C. 934. biörninn mundi þar vera. Þá mælti Bergaunundr at þeir Haddr ok Fródi ſkylldu fram renna milli *l*) megin merkrinnar. ok gæta at *m*) biörninn nædi eigi *n*) ſkóginum. Bergaunundr rann fram *o*) at runninum *p*). hañ hafdi hiálm *q*) ok ſkiölld. gyrdr ſverdi. en keſiu í hendi. Egill var *r*) þar fyri í runninum. en engi biörn. ok er han ſá hvar Bergaunundr var. Þá brá han ſverdinu. en þar var hönk á medalkaflanum. ok dró han hana á hönd ſer. ok let þar háuga *s*). han tók í *t*) hönd ſer keſiuna. ok rann þá framm í mót Bergaunundi. ok er Bergaunundr ſá þat. þá *u*) gæddi han ráſina. ok ſkaut ſkilldinum fyri ſik. ok ádr þeir mættuz þá ſkaut hvarr *x*) keſiu at audrum. Egill lauſt ſkilldinum vit keſiunni. ok bar hallan. ſva at keſian *y*) reiſt or

eſſe feram. Tum præcepit Bergönundus, ut Haddus & Frodius curſu occuparent intervallum ſaltus continui & virgultorum, curarentque ne urſo receptus in ſaltum pateat. Ipſe procurrit ad virgultum, galea clypeoque munitus, gladio cinctus, & gaeſum manu ferens. Egillus ibi in virgulto aderat, ſed urſus nullus: qui conſpiciens Bergönundum enſem vagina eduxit. Spira (ligula penſilis) inerat capulo: hanc brachio induit, & enſem ibi fecit pendere: ſumtó autem in manum gaeſo, proſiliit adverſus Bergönundum. Quod cum hic videret, augebat curſum, oppoſito clypeo corpus præmuniens. Nondum cominus venerant, cum alter in alterum gaeſum jaculabatur. Egillus gaeſo objecit clypeum, & hunc tenuit inclinatum, ita ut gaeſum

J.), *videbantur ſibi comperiſſe, ubi urſus eſſet.* Guelf. P. Hol. J.

l) runnſins ok ſkógarinns (ſkógarins ok runſins. Jör.), *inter virgultum & ſylvam.* Iidem. Jör.

m) dyrit. Guelf. Hol. ſo, pro at. Jör.

n) mörkinni. Guelf. Hol.

o) um runninn, *praetercurrebat (procurrebat per) virgultum.* Iidem. J. P.

p) med alvæpni, *cum panoplia.* Jör. omiſſa enumeratione armorum.

q) á höfdi. ſkiölld ok ſpiót ok ſverd. Guelf. Hol.

r) Þá í runninum. er han ſá hvar Bergön. for. han brá þá ſverdi ſínu ok feſti á handlegg ſer. Þvíat hönk var á medalkaflanum, *tunc in virgulto erat, cum cernebat Bergönundum ſe inferre: eduxit ſimul gladium, & de brachio ſibi ſuſpendit; nam ligula penſilis erat innexa capulo.* Gu. Hol.

s) ſverdid. add. Jör.

t) hon. Membr. a.

u) greiddi. M. R. tók han á ráſ. L. *feſtinabat (incipiebat) curſum.* ſed Jör. ignorant.

x) á ödrum, Guelf. D. til annars med keſium. Jör.

or *z*) ſkilldinum ok flaug í völlinn. En *þ*) Egils ſpiót kom á midian ſkiölldinn ok geck í gegnum. lángt upp á fiödrina. ok vard faſt ſpiótid í ſkilldinum. Vard Aunundi *æ*) þúngbærr ſkiölldrinn. Egill greip þá ſkiótt medalkafla *a*) ſverdzins. *b*) Aunundr tók þá *c*) ok at bregda ſínu ſverdi. ok er eigi var brugdit til hálfs. þá lagdi Egill í gegnum hann *d*). Aunundr *e*) ratadi vit lagit. en Egill kipti at ſer ſuerdinu *f*) hart. ok *g*) hió til Aunundar ok af nærr höfudit. Sídan tók Egill *h*) keſiuna or ſkilldinum. þeir Haddr ok Fródi ſá fall Bergaunundar ok *i*) runnu þángat til. Egill ſneriz

ſum inde tenui caeſione factâ (ſponte) revul- A.C. 934.
ſum (exiens,) involans campo conſiſteret. Sed jaculum Egilli, medio exceptum clypeo, multâ ſpiculi parte penetrabat, hæſitque defixum in clypeo; qui adeo Önundo fiebat gravis portatu. Simul capulum enſis arripuit Egillus: Önundus item ſuum parabat educere, nondumque nudaverat medium, cum eum Egillus transfigeret. Labebatur ad ictum Önundus: quem Egillus, enſe citò ad ſe reducto, percuſſit, & caput poenè abſcidit. Tum gaeſum clypeo exeruit. Haddus & Frodius, viſo caſu Bergonundi, eò accurrebant. Egillus ad hos verſus, gae-

y) riſti út úr. J. P.

z) ok ſo nidr í jördina, Iidem. Guelf. Hol. *humi reconderetur.*

þ) keſian Egils flaug í gegnum (midian. J. P.) ſkiolldinn (Önundar. J.) ok geck miök lángt &c. *at gaeſum Egilli* pervolabat *(medium involabat)* ſcutum *Önundi* &c. Iidem.

æ) þúngr. Jör.

a) ſverdid (ſverd ſitt) ok lagdi til Bergónundar, *enſem (ſuum) & in Bergónundum vibravit.* J. P. Guelf. Hol.

b) han brá ok ſuerdi ſínu til midſ. han ratadi á fram vid lagit, *Is eduxit enſem ſuum medio tenus, & ad ictum prolapſus eſt.* Iidem.

c) til ſíns ſuerdz. ok hafdi brugdit til halfs. þá er Egill lagdi &c. Jör.

d) med ſínu ſuerdi, *ſuo enſe.* add. Kálf. & Traduc.

e) raſadi Hol. J. P. hratadi. Jör. ſnáfadi o: ſnáfadi, vit lagit, *vacillabat* ſeu *ruebat.* Fr. Mbr. H. *ſnáfa* nunc nobis eſt verbum contumelioſum, & notat *feſtinanter ire.*

f) ok reiddi upp hart ok ſkiótt. ok hió á hálsinn. ſva at af tók höfudit, *cui Egillus, enſem reprehenſum acriter & cito vibrans, collum percuſſit, ita ut caput abſcinderetur.* Guelf. Hol. Jör. J. P.

g) veitti han þá Önundi halshögg. ſo af fauk höfudit, *cui Egillus* — ictum in *collum intulit, ita ut avolaret caput.* Fragm. membr. H.

h) Spiótid (ſpiót ſitt) Guelf. Hol. J. P. keſiu ſína ok kipti or ſkilldinum, *apprehendit gaeſum, & eripuit clypeo.* Jör.

i) hlupu. Jör. hvötudu, omiſſo þángat. Guelf. Hol. *properabant.*

A.C. 934. ſneriz í móti þeim. han ſkaut keſiunni at Fróda. ok í gegnum *k*) ſkiölld hans ok *l*) í bryóſtid. ſua at *m*) yddi um bakit. *) fell han þegar *n*) á bak aptr daudr. Egill tók þá ſuerdit. ok *o*) ſneriz *p*) í mót Haddi. *q*) ok ſkiptuz þeir fám höggum *r*) vid. ádr *s*) Haddr fell. Þá komu *t*) hiardar ſueinar þar ad farandi. Egill mællti til þeirra. gætid her til Aunundar husbónda ydvars ok *u*) þeirra felaga. *) at eigi *x*) ſlíti dýr eda fuglar hræ þeirra. Egill geck þá leid ſína ok eigi lángt. ádr *y*) felagar hans komu í mót honum *z*) xj. en vj. gættu ſkips. þeir ſpurdu hùat han hefdi þý ſýſlat. han kvat þá. Sá-

ſum in Frodium miſit, trajectoque clypeo pectus haufit, ita ut cuſpis per tergum exſureretur, atque Frodius reſupinaretur exanimis. Mox gladium capiens (Egillus) ad Haddum ſe vertebat. quos inter pauci commutati ſunt ictus, antequam Haddus caderet. Tum pueris gregariis curriculó advenientibus Egillus locutus eſt: cuſtodite hic Önundum herum veſtrum, & ceteros ſocios, ne feræ aut aves lanient horum corpora. Deinde abiit viam ſuam; neque id longè, antequam XI. ſociorum occurrerent: (VI. autem ſervabant navem.) interrogantibus iis, quid rei geſſiſſet, Egillus carmen fundebat:

In-

k) ſkiolldinn ok bryniúna ok bríóſt hans, *trajecit clypeum, & loricam, & pectus.* Jör.

l) ſiálfan hann, *ipſum haufit* o: ipſius corpus. Guelf. G. H.

m) ut geck (kom) um herdarnar, *inter humeros exiret.* Guelf. Hol. P. J. Jör.

n) fór han þegar til díuiſins (forte *dívilſins*) *abiit ſtatim ad Orcum.* Fr. Membr. H. Emblema non ab Authore noſtro, ſed ab ſycophanta aliquo intextum.

n) daudr á bak aptr. Jör. daudr nidr, *mortuus concidit.* Guelf. Hol. J.

o) geck í móti Hadd, *adverſus Haddum ibat.* Jör.

p) vid Hadd. Guelf. G. H. J.

q) ſkiptuz þeir ok fám &c. *quos inter etiam &c.* Guelf.

r) vidr. Guelf. ignorat voculam Fr. Mbr. H.

s) han fell í módr ættina. ok tók ſidan faſta ſuefn, *ille caderet matrem* (terram) *verſus, & deinde gravem ſomnum caperet.* Fragm. Membr. H. volens his flosculis mortem deſignare; id quod nimis alienum eſt a ſimplicitate Authoris noſtri.

t) Ita Jör. Caeteri, ſueinarnir, *pueri*, ignorantes etiam, FARANDI, pro qvo J. P. dant HLAUPANDI.

u) felaga, *ſocium.* Guelf.

*) öngum mun (öngu P.) ſídr enn biarnarins *haud ſecius atque urſum.* (ſc. obſervatis.) add. Guelf. Hol. P. Fragm. Mbr. H.

x) ryfi. Fragm. Mbr. H. Eti hann, *devoret illum.* P. komi at, *accedant.* Guelf. Hol. Jör. omiſſa cadaverum mentione.

y) föruneyti hans kom. Jör.

æ) Sátum *a*) lýngs til lengi
b) Liós heims *c*) yfir bör þeima
Meirr *d*) vardag fe fordum
e) Fiard aulna *f*) lut-ſkarda:
Adr Bergönund benium
g) Benſæfdan let ek veniaz.

Inſidias dedimus nimis longas A.C. 934.
Iſti homini
(Magis defendi pecunias olim
A detrimento,) noſtro jure defraudati:
Antequam Bergönundum vulneribus,
Vulnere ſopitum, adſuefieri docui.

z) numerum occurrentium, & navem ſervantium tacent Jör. Guelf. Hol. J. P. Fr. Mbr. H.

þ) idnat. Fragm. Mbr. H. idiad. Jör. annazt í uppgöngu ſinni, — *in ſua egreſſione.* Guelf. Hol. J. P.

æ) Sátut, *dediſtis.* Guelf. Hol.

a) lings ey lengi. P. lyngd til &c. Gu. Hol. obſcurè || lengi í lyngi, *diu in erica* l. *ericeto.* H. || Lángs til lengi, *plus ſatis diu.* G. Pauli, ex conjectura. *nec tamen improbat* Lyngs, pro Genitivo loci ſumtum, eôdem ſenſu.

b) Liós ſeimſ. G. Pauli, ex conjectura; & integram ſtrophan vertit, *huic viro.*

c) Vid, *adverſus hunc,* ſive, *intenti huic viro:* aut, vid þeima ſkarda lut, *cum hoc rei noſtræ detrimento.* Membr. a. & Trad. item Jör. Mox, pro Bör, Byr. C. E. Bur. K. L. M. R. Biór. Membr. a. ex lectione Oddi Jonæi in S. adnotata. Byr quidem ventum ſignificat, ut ſit ſenſus: *Hoc vento,* ſc. *tam difficili, ut vos nôſtis,* aut, *hoc vento ferente, qui nunc ſe dat.* Eadem voce, ſi eam pro *gigante* accipimus, poteſt denotari Önundus ipſe, hoc modo: Sátum vid þeima byr lyngs aulna liósheims, *Sedimus intenti huic giganti* ɔ: *deſtructori lucidæ domus piſcium ericeorum* ɔ: auri. Etenim ex lege Eddica *gigas auri* dici poteſt, qui id conſumit. || Mox pro, þeima, P. legit Seima.

d) Ita contractè Jör. Omnes alii plene efferunt, Varda ek.

e) Sic ſolus Guelf. Fiardaulna Membr. a. una voce. Fard. Fr. Mbr. H. G. N. forte rhythmi cauſa, pro, ferd, quod eſt in H. quando ſenſus erit: *Nimis diu morati ſumus iter noſtrum inſidias dando iſti;* aut *Ferd* poëtice capimus, pro *multitudine* ſeu *caterva;* atque tum erit: *Defendimus a multitudine;* aut erit vocandi caſus, & vertendum: *O mei ſocii!* || Fiördu hiá. J. Fardan lúa (tva) L. M. R. K. ſine ſenſu. || Fiár unna. Jör. unde G. Pauli effinxit Fiard-una, *in ſinu quieſcentes.*

f) Hlut (hlaut) ſkaurdum. Omnes præter Membr. a. & Traduc. approbavit G. Pauli, & præponens voculam hiá, vertit per id, qvod in verſione habetur: utrumque ſanè eôdem redit.

g) Benſvæfdan. Guelf. Hol. *id.*

A.C. 934. *m*) drepa menn *n*) þá alla er ver náum. en taka

gerentes, quicquid hominum nanciſcimur, occida-

mulieribus dici: Berſerkus in Eyrbyggia: Sialldan hefir þu *falldit* jafn-hátt ɔ: rarò tam procerum *geſtaviſti apicem*, conf. Niála pag. 200. Grágás í Feſta-þætti (Titulo de ſponſalibus) cap. 27. Ef madr *felldr ſer* til velar vid kono. eda ferr han í kvennklædi. ok ver þat fiörbaugsgard. ɔ: Si quis *caput ſibi velat calyptrâ* ad fucum faciendum mulieri (ſc. cui vitium offerre intendit) aut induit veſtem muliebrem, is annulum vitalem (capitalem) luat, ſive relegationi eſto obnoxius. Sighvatus Poëta in Noregs K. Tali ſ. Recenſu Regum Norvegorum, loquens (ſi recte memini) de pugna Olai Regis cum Sveine Comite:

Hird Olafs vann harda
Hríd, en ſo vardk bída,
Peitneſkum *fellt ek*, paſka,
Palmſunnudag, *biálmi*. ɔ:
Satellitium Olai fecit acre prælium
Dominicâ Palmarum:
Pictonica caput velavi galeâ:
Sed ita mihi Paſcha exſpectare (celebrare)
neceſſum erat.

Idem de eadem re in *Ol. b. Saga:*

En *mín* at flaug fleina
Falſc und biálm inn Valſka,
Ockr viſſa ek ſva Seſſi,
Svart-ſkör, vid her giörva. ɔ:
Sed meum *in volatu ſpiculorum*
Velabatur ſubter galea *Gallica*
Nos ſciebam ita, mi conſeſſor,
Nigrum caput, *ad prælium inſtructos.*

Hæc omnia eò tendunt, ut, 1) appareat verbum *ek felld* dici de ornando capite, proprie quidem mulierum, tranſlatè autem etiam virorum: Poetamque eleganter eſſe loquutum ubi dixit ſe *Ornaſſe (Velaſſe) Sifam rubrâ calyptrâ ſanguine*, pro, ſanguine gramen rubefeciſſe. 2) Ut ipſum hoc verbum antiquum *Felld*, *Fellt*, aſſeratur, etſi recentiores maluerint dicere, *Fallda*, *Falldadi*, *Falldadr*. Habemus ſane exemplum iſtius declinationis in verbo, *Ek helld*, teneo, *helt*, *hallda*, *halldinn*. In Landama-b. carminibus Hallſteinis pag. 178. legitur:

— er Sletta Helgi
Segdaudigr *fellt raudu*

ubi Fellt *itidem accipio pro* Falldadi, *& expono:*

— *ubi Slettu Helgius*
Criminibus abundans rubro velavit caput *(ſuum)*

ɔ: *Sanguine*, ut Egillus meus cecinit: nam Helgius, etſi evadebat, vulnus forſan accepit in capite: Parva hæc eſt obſervatio, neceſſaria tamen, cum ex genio linguæ noſtræ τὸ *Fellt* non poſſit eſſe imperfectum a verbo *Ek felli*, & ſi vel maxime ſit, tamen non poſſit conſtrui cum ablativo, ſed requirat accuſativum. Hæc ultima dicta volo, ſalvo amore ac reverentia, quæ debeo Interpreti Summè Venerabili, meoque benefactori.

l) Nu ſkulum ver fara til bæiar Önundar, — *adeamus villam Önundi.* Jör. Omiſſ. ox — HERMANNL.

m) Ver ſkulum. add. Guelf. G.

taka ſe allt þat er ver megum med *o*) komaz. þeir *p*) fara til bæiarins. ok hlaupa *q*) þar inn í hús. ok drepa *r*) þar menn xv. eda xvj. *s*) Sumir komuz undan af hlaupi. þeir ræntu þar *t*) öllu ſe. en ſpilltu þuí er þeir máttu eigi med fara. þeir *u*) ráku *x*) bú-ſe til ſtrandar. ok *y*) hiuggu. *z*) báru á bátinn *) ſem þ) hann tók vid. Fóro ſídan leid ſína ok æ) reru út um eyia *a*) ſund. *b*) Egill var *c*) nú allreidr. ſva at *d*) þá mátti ecki vid hann mæla. ſat han vid *e*) ſtýri á bátinum. Ok er þeir *f*) ſóttu út á

cidamus, rem omnem, quantum nobiscum auferre poſſumus, rapiamus. Eunt ad villam, ruunt in aedes intro, homines ibi XV. aut XVI. occidunt, nonnullis curſu elapſis: rapiunt rem omnem, corrumpunt quod auferre nequeunt: pecus ad littus agunt, cædunt, in ſcapham ingerunt, quantum capit. Poſtea diſcedentes per freta inſulana extrorſum tendunt remigando. Egillus iré jam flagrans, ita ut verbo eum compellandi non eſſet poteſtas, ſedit ad clavum ſcaphæ. Ubi in exteriorem ſinum propius Herdlam proVecti A. C. 934.

n) alla vígia. Guelf. er vígir ero. Jör. er vígt er at. Fragm. H. *pugnando habile (militaris ætatis.)*

o) fara. Fragm. H.

p) giöra ſvo, fara caet. *ita faciunt, eunt.* Jör.

q) í hvert hús, *per omnes ædes curſant.* Guelf. Hol.

r) karla (kallmenn. Jör. Fragm. H.) alla þá er víger voro. drápu þeir xij. menn (ſellu þar xvj. menn. Iid.) en ræntu &c. *maſculos omnes occid. armis idoneos: occidebant autem* xij. *homines (ibi cecidere* xvj. *homines.)* Guelf. Hol.

s) Sumir — hlaupi, ignorant Iid.

t) fe miklu, *multam rem.* Jör.

u) tóku brutt bú-ſe allt ok ráku &c. *abripiunt omne pecus (domeſticum), ad littus* &c. Guelf. Hol.

x) ſe, *idem.* Jör.

y) drápu. Guelf. Hol.

z) á bátinn, *in ſcapham*, d: ſcaphæ onerandæ. Jör.

*) En letu þat eptir liggia er þeir máttu eigi med komaz, *ſed jacens reliquerunt, quod ſecum portare nequibant.* Guelf. Hol.

þ) upp tók. en letu þat eptir er ecki tók bátrinn, —, *ſed reliquerunt, quod ſcapha non cepit.* Fragm. Membr. H.

æ) rero, omitt. Guelf. G.

a) Sundin. Guelf. Hol. Sem aftok, *quantum poterat.* Jör. pro Ut um &c.

b) Quæ de ira Egilli ſequuntur, ignorant Jör.

c) þá ſvo reidr at ecki mátti &c. Guelf. Hol.

d) ecki mátti tala ord vid hann. Fragment. Membr. H.

e) ſtiórn, *gubernaculum.* Id. Guelf. Hol. Jör.

f) quomo. Jör. Mox, út úr firdinum, *cum ſinu egrederentur.* P.

A. C. 934. á fiördinn til Herdlu. þá *) reru utan í móti þeim Raugnvalldr konungsson ok þeir xiij. saman á Karfanum þeim enum steinda. þeir höfdu þá spurt g) at skip Egils lá í h) Herdluveri. ætludu þeir at giöra Önundi i) niósn um ferdir Egils. Ok er Egill k) sá skipit. þá kendi han þegar. l) han stýrdi sem beinst á þá. ok er skipin renduz m) at. þá kom n) bard skútunnar á kinnung karfans. halladi honum sva at fiórr fell inn á annat bord. ok fylldi skipit. Egill o) hlióp þá upp *) á ok greip p) kesiuna q). het á menn sína at þeir skylldu engan láta med r) lifi brott komaz. þann er á karfanum var. s) þat var þá hægt þvíat

nocti erant, Rögnvalldus puer regius, cum comitibus suis XII. Cyprinum *illum coloratum obvium illis remigio propellebant. modo enim compererant navem Egilli in Herdlæ finibus cessare, atque ideo Önundum de itineribus hominis certiorem facere cogitabant. Egillus conspectam navim statim agnovit, & quàm rectissime cursum in eos intendit. Ubi autem naves concurrebant* *) barba *celocis attigit* genam (*latus proræ*) *Cyprini, ita ut iste inclinatus, solo ab altero latere illabente impleretur. Simul Egillus in Cyprinum se conjecit, gaeso (prius) arrepto, suosque compellans hortabatur, ut neminem, qui in Cyprino erat, sinerent vivum*

*) Plerique, reri.

g) af, add. Jör. Um ferd Egils. ok ætludu &c. Guelf. Hol.

h) leyni-vogi, *in secessu.* Jör.

i) vissu af um ferd Eg. Jör. ord, *nuntium mittere Önundo.* (aut *nuntiare*) Omiss. um ferdir Eg. Guelf. Hol.

k) kendi skipit, *ubi navem agnovit,* quàm &c. Iid.

l) ok stefndi (þá stefndi han) Jör. Iid.

m) hiá, *præterlabebantur.* Jör. nihil habentes de collisione navium, mox autem subjicientes: þá kallar Rögnvalldr á sína menn. ok bad þá veria fik vel, *clamat suis Rögnvalldus, hortatus ut fortiter se defendant.*

n) bardit bátzins á kinnvángan karfans. Rögnvalldr het á menn sína. ok bad þá taka vopn sín ok veria fik. þeir giördu sva. — *Rögnvalldus suos compellans hortabatur ut caperent arma, & se defenderent. Illi ita fecerunt.* Guelf. Hol. Omissâ Cyprini inclinatione.

o) spratt, *raptim surrexit.* Iid.

*) Vocula Á, ad quam subauditur *karfanu* malè omittitur in K. L. M. R. quomodo sensus fit idem, ac notâ o præced.

p) spiót eitt. Guelf. Hol. J.

q) í hönd ser. ok bad menn sína ad sækia. ok láta öngvan undan komaz, *in manum sibi, suosque hortabatur ad impugnandum, & neminem salvum dimittendum.* Jör.

r) fiörvi. Guelf. Hol. J. P.

s) þeir Rögnvalldr (kóngz son. Jör.) vördu sig

Þvíat þar var þá engi vörn. voro allir þeir á kafi drepnir. en engi komz undan. Letuz þeir þar xiij. Rögnvalldr ok föronautar hans. Þeir Egill reru þá *t*) til eyiarinnar Herdlu. Þá quad Egill víſu.

Bördumz ver *u*) ne virdak
x) Vígleiptr *y*) ſonar heiptir
z) Blódexar Þ) raud ek blodi
æ) Baudmilldr ok Gunnhilldar.

vum evadere: quod adeo facile erat, ubi nulla eſſet defenſio. Omnes in natatu interfecti: elapſus autem nemo. Perierunt ibi (omnes) xiij. Rögnvalldus & ſui comites. Egillus & ſui Herdlam remigio petiere. tunc ille carmen luſit:

A.C. 934.

Pugnavimus, neque æſtimavi
Iras Blodexii & Gunnhilldæ:
(Nam) ego liberaliter pugnans rubefeci
Gladium ſanguine filii (ipſorum).

Þar Ccc 2 *Ibi*

ſig val (vel.) en fyri því at þeir voro færri (ſaman. en brádum (bradan H.) bar at,) þá lauk ſva (þeirra vidſkipti, add. Jör.) at þeir Egill fengu ſigr ok gengu uppá karfann. ok fell þar Rögnvalldr ok allir menn hans, *Rögnvalldus (Regius puer) & ſui fortiter ſe defendebant: at quia pauciores erant numero (ſubitoque incurſu opprimebantur) ideo exitus (eorum negotii) talis fuit, ut Egillus & ſui victoria potirentur, & aſcenderent Cyprinum. atque cecidit iſtic Rögnvalldus, omnesque ſui.* Jör. Guelf. Hol. J. P.

*) Ita vertebam ad verbum: intelligi poteſt vel *ſupremum latus proræ*, vel, quod mihi ſe probat magis, *projectura proræ*, ɔ: ex mea mente, *tabula ſummo proræ lateri extrinſecus adfixa munimenti cauſſa.*

t) inn, *introrſum* add. Membr. a. & Traduc.

u) þar er vardizt. Jör. Vid virda, *cum viris.* aut, *in ea re ſpectavi iras Blodexii* &c. H. ok virdar, *idem.* O. Ne virdar *neque æſtimatæ (curatæ)* ſc. *a me fuerunt iræ* &c. Guelf. Hol.

x) Vígleipt til — heiptar. J. Víg leiptr, diviſim. Membr. a. unde ordo eſſe poſſit: Ne virdak víg-heiptir (ſonar víg heiptir) Blódexar ok Gunnh. leiptr raud ek blódi (ſonar.) *Neque ego curavi funeſtas iras*, aut *cæde* (filii) *excitatas iras Blodexii* &c. *fulgur* ɔ: *fulgentem gladium rubef. ſangu. (filii.)*

y) Sona, *filiorum*, aut ſcribe *Sóna* genitiv. plural. a Són, ſónar, *ſatisfactio.* ut *Sóna heiptir* ſint, ultrices iræ. Guelf. Hol.

z) Blódaxar. Membr. h. J. Breidóxar Jör. ut rhythmo conſulerent ſcilicet.

Þ) let ek, *feci* ſc. *æſtimatas iras*, (ſi refertur ad VIRDAR in Stropha 1.) Aut, Let ek blódi, *miſi ſanguinem*, ſc. *filio Blodexii.* Guelf. Hol.

æ) Baudmilldr, *liberaliter pugnantis* ſc. Rögnvalldi. G. Pauli interprete. *Id.* Baugmilldr, *annulorum largus.* K. L. M. R. quod parum convenit ingenio Egilli. Mox til, pro ok, N.

A C. 934. Noregi *s*) eptir andlát födr ſíns Haralldz konúngs. ádr Hákon Adalſteins-fóſtri *t*) annarr ſon Haralldz konúngs kom *u*) til Noregs veſtan af Englandi. ok þat ſama ſumar fór Egill Skallagrímsſon til Islandz. Hákon fór nordr til Þrándheims. var han þar til konúngs tekinn. voro þeir *x*) Eiríkr um vetrinn bádir konúngar í Noregi. A C. 935. en eptir um várit dró hvartueggi *y*) her ſaman. vard Hákon miklu *z*) fiölmennri. ok olli þat þuí at han ſetti þau lög í Þ) landi. at hverr madr *æ*) ſkylldi eignaz *a*) ódul ſín *b*). þar er ádr hafdi Haralldr konungr hvern mann áþiád bædi ríka ok úríka. Sá Eiríkr þá engan ſinn koſt annan enn flýia land *c*). fór hann þá á brott med Gunnhildi *d*) kono ſína ok börn *e*) þeirra. Arin-

Norvegiæ poſt deceſſum patris ſui Haralldi regis, antequam Hacon Adalſteinis alumnus, *alter filius Haralldi, ex occidente, nempe Anglia, in Norvegiam adveniret; quod factum eſt eadem aeſtate, ac Egillus Skallagrimi filius Islandiam repetebat. Hacon in Thrandheimum ſe contulit ſeptentrionem verſus, ibique rex creatus eſt: ea hyeme ambo in Norvegia regnabant, Hacon & Eiricus. At veré poſt uterque contraxit exercitum, & Hacon multo quidem evaſit numeroſior; id eo fiebat, quia legem conſtituebat in civitate, ut ſua quisque *) bona avita obtineret, ubi antea rex Haralldus in ſervitute habuerat omnes homines, dites juxta ac pauperes. Igitur intelligens Eiricus, nihil ſibi aliud eſſe relictum, præterquam terrâ profugere, abiit cum Gunnhillda uxore ſua & communibus*

---

s) Eptir — konúngs, ut debent, ignorant Jör. Legunt autem: þá kom Hákon Adalſt. f. eptir födr ſinn annarr ſon &c. quod vix poteſt rectum eſſe.

t) annarr — konúngs, omitt. Guelf. Hol.

u) til Noregs omitt. Iid.

x) brædr bádir konúngar um vetrinn. en eptir &c. *iſti fratres* &c. Iidem.

y) Lid. Iid. Jör.

z) fiölmennari. Jör. Mox, ok olli þat, usque ad, Sá Eirikr, omitt. Membr. a. & Trad.

Þ) landinu. Jör.

æ) friálsborinn *ingènuus* add. Jör.

a) arf ok, *hereditatem*, aut *jus hereditarium* & add. Jör.

b) þeir er til hans villdu ſnúaz. En Haralldr konúngr hinn hárfagri hafdi adr áþiád hvern mann bædi ríkann ok o-ríkann, *qui ſe ad iſtius partes vellet adplicare. ſed Haralldus* &c. Jör.

c) fyrir Hákoni, *ob vim Haconis*. ndd. Gu. Hol.

d) kono — þeirra. omitt. Iidem.

e) ſín, *ſuis*. Jör.

*) *Scio qui* Allodia *aut* Bona allodialia *vocent, barbarè & obſcurè.*

Arinbiörn *f*) herſir var foſtbródir Eiriks konúngs ok barnfóſtri hans. han var kærſtr konúngi af öllum lendum mönnum. *g*) hafdi konúngr ſett hann höfdíngia ifir allt Firda-fylki. Arinbiörn *h*) var or landi med konúngi. fóro fyſt veſtr um haf til Orkneyia. *k*) Þá gipti han Ragnhilldi dóttur ſína Arnfinni Jarli. Sídan fór han med lidi ſínu *l*) ſudr fyri Skotland. ok heriadi þar *m*). Þádan fór han *n*) ſudr til Englandz ok heriadi þar. ok er Adalſteinn konúngr ſpurdi þat ſafnadi han lidi *o*) ok fór í mót Eiríki. en er þeir hittuz voro *p*) borin ſáttmál milli þeirra. ok *q*) var þat at ſættum. at Adalſteinn konúngr feck Eiríki til forráda Nordimbra-land. en han ſkylldi vera landvarnar-madr Adalſteins konúngs fyri *r*) Skotum ok Írum. Adalſteinn konúngr

bus liberis. Dux Arinbiörnus erat coalumnus Eirici regis, & filium ei educabat, regi inter Duces unicè carus, atque ab hoc omni Fiördorum provinciæ præpoſitus: hic regi e regno profugo erat comes. Primum per mare occidentale in Orcades trajecerunt. ibi rex gnatâ ſua Ragnhillda Arnfinno Comiti nuptum data, cum claſſe ſua ad oras auſtrales Scotiæ perrexit, atque illic populatus eſt. Inde Angliam petiit auſtrum verſus, hic itidem populatus. Quod ubi cognovit rex Adalſteinn, copias coëgit, & adverſus Eiricum duxit. Hos inter, cum convenerant, per iuternuntios de pace actum eſt, quæ eò pactiò conciliabatur, ut rex Adalſteinn daret Eirico Nordimbriam gubernandam, at hic regnum Adalſteinis ab Scotis & Hybernis tutaretur. Scotiam quidem rex Adalſteinn, A. C. 935.

f) fór or landi med Eir. k. ok var honum kærſtr af öllum mönnum, *terra exceſſit cum Eir. r. atque illi cariſſimus erat omnium hominum.* Jör. Herſir omitt. Guelf. Hol.

g) Ita etiam Jör. ſed totum hoc membrum abeſt in Guelf. Hol.

h) fór, Omnes præter Membr. a. & duo Traduces Aſgeiris. Fortaſſe homines imperiti nihil mutâſſent, ſi ſtetiſſet, var med konúngi or landi.

k) (ok) þar. Guelf. Hol. Jör.

l) til Skotlandz, *ad Scotiam.* Jör. ſudr med landi, *auſtrum verſus ſecundum terram.* Guelf. Hol. J. obſcurè.

m) vída, *latè.* Jör. add. miök, *multum.* Guelf. G. add.

n) ſudr, omitt. Jör.

o) miklu, *magnas.* add. Jör. ſaman add. Guelf. G. N.

p) ſættir bornar. Jör.

q) vard. Guelf. Hol. þat vard af ſættum. Jör.

r) víkíngum (ok Skotum) *a piratis &c.* Guelf. Hol. Jör.

A. C. 935. úngr hafdi ſkattgillt undir ſik Skotland eptir fall Oláfs konúngs. en þo *s*) var þat fólk iafnan ú-trútt honum. *t*) Sua er ſagt at

ſteinn, *) *occiſo rege Olao, ſibi fecerat tributariam, at ea tamen gens ſemper illi erat infida. Ita traditum eſt, Gunnhilldam inſti-*

s) vard honum þat fólk iafnan ótrútt, *illi extitit* &c. Jör.

t) Eiríkr konúngr hafdi iafnan (þá. Jör.) atſetu í Jórvík. (þá borg * eſtdu meſt Ragnars ſynir), *Eiricus rex plurimum* (tum) *ſede utebatur Jorvico. iſtam urbem maxime auxerunt Ragnaris filii.* * höfdu (hafa) eſla látid Lodbrókar ſynir, *condi fecerant* Lodbrokæ *filii.* J. P. Hæc add. Jör. Guelf. Hol. I. P.

*) *Hoc ex mente Auctoris factum eſt illo prælio, quod fuſè ſcripſit ſupra pag.* 284. *ad* 299. *ubi &* Torfæi *fidè adpoſitus eſt annus* 926. *uberius autem ſuper iſtius loci, atque eâdem occaſione plurium hujus Hiſtoriæ locorum, chronologiâ poſtea commentatus eſt Vir Doctiſſimus & Summè Venerabilis Johannes Finneus, quod hoc loco haud incommode illatum iri arbitror. Verba ejus:* „ *Hic ſine dubio autor noſter & reliqui Iſlandorum Hiſtorici duo prælia confundunt, quæ Adelſtanus contra Normannos eorumque Regem Anlafum ſive Olafum, anno* 926. *& Brunanbergæ anno* 937. *commiſit. Torfæus, cujus calculum margini adſcripſimus, prioris prælii calculum comprobat, nec negari poteſt eum in relatione autoris multum præſidii habere. Sed, ſi cum ſcriptoribus Anglicis & Iſlandicis, (quorum teſtimonia hac de re Celeberr. Schöningius* Norſke Hiſtor. *Tom.* 2. *pag.* 299. *ſeqq. colligit & conciliat) quibuscum etiam noſter facit, ſtatuendum ſit Ericum Blodöxe tandem poſt fata Regis Adelſtani cecidiſſe, neceſſariò* [*non video iſtam neceſſitatem* G.M.] *aſſumendus erit annus* 937, *& prælium Brunanbergenſe, in quo Egillus Adalſteino contra Regem Anlafum militaverit. Atque hoc calculi fundamento poſito, natus fuit Egillus anno* 913. *peregre primâ vice profectus* 927. *Haralldus Cærulidens regni Danici habenas anno* 931. *nuper capeſſiverat (quod Hiſtoriæ Danicæ chronologiæ, qualem Illuſtriſſ. Suhmius eam contexuit, apprimè convenit), Egillus anno* 939. *Islandiam reviſit, & iterum anno* 949. *ubi exinde ex mente autoris aliquot annos tranſegit, antequam mortem Regis Erici Blodöxe audivit, quod cum anno* 952. *qui Erico à pluribus emortualis ſtatuitur* [*An ab Annalibus ſic ſtatuitur? nam ex Snorrio in Vita Haconis Boni cap.* 4. *non multò poſt mortem Adalſteinis, ut mibi videtur annô ad ſummum tertiô, periiſſe Eiricum regem probabiliter colligo, adde Auctorem Noſtrum infra cap.* 68. *ſub initio.* G.M.] *optime congruit; & ex hoc tandem calculo Egillus ultimo imperii Comitis Haquini Potentis tempore, anno ſcilicet* 994, *obiiſſe cenſendus erit. Sed ut omnia hæc cum dicto prælii Brunkanbergenſis anno* 937. *conſiſtere & rite conciliari poſſunt, ita difficile erit locum invenire turbis quas Egillus contra Regem Ericum*

at Gunnhilldur let ſeid *u*) efla. ok let þat ſeida aẗ Egill Skallagrímsſon ſkylldi alldri ró bída á Islandi *x*). fyrr enn hon fæi hann. En þat ſumar er þeir Hákon ok Eiríkr *y*) höfdu hizt ok deillt um Noreg. þá var *z*) farbann til allra landa úr Noregi. ok *þ*) komu þat ſumar engi ſkip til Islandz. *æ*) ok engi tídendi *a*) or Noregi. Egill Skallagríms-ſon ſat *b*) at búi ſínu ***). En þann vetr annan er hann bió at Borg eptir andlát Skallagríms þá gerdiz Egill úkátr.

inſtitui feciſſe operationem ſeidicam, *atque* A.C. 935.
hujus vî effici curaviſſe, ut Egillus Skallagrimi filius nullam in Islandia requietem potiretur, ante quam eum vidiſſet (Gunnhillda.) *Aeſtate autem qua Hacon & Eiricus conveuerant, & de principatu Norvegiæ certaverant, commeatus ad omnes populos Norvegis erat interdictus: ideo illa aeſtate nulla navis, nullus rumor, venit in Islandiam ex Norvegia. Interim Egillus Skallagrimi filius domi ſuæ ſedebat. At quam alteram à deceſſu Skallagrimi Borgæ degebat hye-*

Ericum Blodöxe in Norvegia (ex hoc calculo) annis 938 *&* 939. *excitâſſe traditur, nec veroſimile eſt Egillem unà perſciviſſe mortem Adalſteni Regis anno* 940. *& Erici Blodöxii anno* 952. *fatis functorum; quin & hiſtoriæ plane repugnat Egillem anno* 947. *Regem Adelſtanum in Anglia inviſiſſe, quæ ut dicto prælii anno* 937. *adverſantur, ita cum anno* 926, *quo Egillus etiam ſub Adelſtano contra Anlafum ſtipendia mereri potuit, perbene conveniunt; unde patet autorem de utroque Adelſtani contra Normannos prælio, quorum utrique Egillus forſan interfuit, aliquid inaudiviſſe, ſed illa in unum confudiſſe; ideoque noſtri chronologiam hoc in puncto vacillare. Plura de hac re vide Torfæi Hiſt. Norv. Tom.* 2. *pag.* 168. *Langebek Script. Rer. Danic. Tom.* 2. *pag.* 415. 416. 148. *Schöning. loc. cit. pag.* 244. 294. *ſeqq* „ *Hactenus ille. ſed vereor ne ſic multum infringatur fides Autoris Noſtri, & ſum utcunque a partibus Torfæi; is nempe chronologiam accommodat ad narrationem ipſius Auctoris, non autem aliorum, neque enim hoc aequum eſſe arbitror.*

u) magna. Guelf. Hol. J. P.

x) ok hvörgi annarſtadar, *neque alibi usquam.* add. Jör.

y) deilldu um Noreg, *de Norvegia certabant.* Guelf. Hol. Jör.

z) ſett. add. Jör. farbann millum allra landa. omiſſo OR NOR. Guelf. Hol. I. quod minus probo.

þ) kom. Guelf. G. N. venuſtè.

æ) ok engi &c. omitt. Iid.

a) frettur, prò, OR NOR. Jör.

b) í búi ſínu næſta vetr ok annan til eptir líflát födr ſíns. þá giördiz &c. — *proximam hyemem, & alteram etiam, poſt mortem patris.* Jör.

***) um vetrinn. þá gerdiz hann *&c.*, *iſtâ hyeme,*

A.C. 936. úkátr ok var þuí *c*) meira bragd at er meirr leid á vetrinn. Ok er ſumar kom þá *d*) lýſti Egill yfir þuí at han ætlar at bua ſkip ſitt til brotfarar um ſumarit. tók han þá háſeta. han ætlar þá at ſigla til Englandz. þeir voro á ſkipi XXX. manna. Áſgerdur var þá eptir ok *e*) gætti búſs þeirra. *f*) en Egill ætladi þá at fara á fund Adalſteins konúngs. ok vitia heita þeirra er *g*) han hafdi heitid Agli at ſkilnadi þeirra. Egill vard ecki ſnembúinn. ok er han let í haf þá byriadi helldr *h*) ſeint. *i*) tók þá at hauſta. ok *k*) ſtærdi vedrin. Sigldu þeir fyri *l*) nordan Orkneyiar. villdi Egill

*mem, eâ in triſtitiam incidit; quod malum tam magis ingraveſcebat, quam magis proceſſit hyems. *) Adventante autem aeſtate palam fecit Egillus, ſe ſtatuere ſuam navem ad peregrinandum ea aeſtate adornare. deinde nautas conducit, navigationem tum in Angliam directurus. erant in navi omnino XXX. Asgerda domi remanſit ad rem familiarem tuendam. Conſtituebat autem Egillus, regem Adalſteinem de promiſſis ſibi olim diſcedenti factis convenire. Apparatu itineris haud maturè abſoluto, cum ille alto ſe committeret, vento uſus eſt impendio tardiore. jamque ingruente autumnô tempeſtates invaleſcere. Præter Orkneyias a ſeptentrione velificati ſunt: eò Egillus*

me, tum &c. Guelf. Hol. qui & mox habent, úgladr, pro Ukátr.

c) Ita Jör. meiri úgledi hans (meira um hans úgledi) Membr. a. & Trad. Guelf. Hol. L.

d) Sagdi han þat mönnum ſínum at han ætladi at búa ſkip ſitt til Englandz. voro XXX. manna a ſkipi hans, — *ſuis — in Angliam. erant in navi ſua vectores* XXX. Guelf. Hol. Mox, þuí firi mönnum, pro yfir þui. Jör.

e) vardveitti bu &c. Guelf. Hol. Jör. J.

f) an omitt. Iid. Mox, at fara, omitt. Guelf. G.

g) Konúngr hafdi bodid honum, *ab rege ſibi oblatis.* Guelf.

h) ſeinliga. P. illa, *incommodiore.* Jör.

i) ok er hauſta tók. ſtærdi ſiáinn, *Ubi autem incipiebat autumnus, intumeſcebat mare.* Jör.

k) ſterka (ſterkia Hol. ſtorka. P.) ſiáinn, — *mare.* Guelf. Hol. P.

l) Noreg ok Orkneyiar, *præter Norvegiam & Orkneyias.* Guelf. Hol. nordan, omitt. Jör. milli Noregs ok Orkneyia, *inter Norveg. &c.* pro, fyri nordan &c. J. P.

*) *Ex mente Celeberr. Schöning. loc. cit. pag. 315. ſeqq. hæc peregrinatio facta eſt anno 939. & anno ſequenti Egillus una cum Thorſteine in Norvegiam tranſiit; & anno 941, monomachia Egillis & Lioti.*

Egill ecki þar vid koma. *m*) Þvíat han hugdi at ríki Eiríks konúngs mundi allt ifir ſtanda í eyiunum. *n*) Sigldu þeir þá ſudr fyri Skotland ok höfdu *o*) ſtorm mikinn ok vedr þuert. fengu þeir beitt fyri Skotland ok ſua nordan fyri England. *q*) en aptan dags er myrkua tók var vedr hvaſt. finna þeir eigi fyrr enn grunnföll voro á útborda ok ſua fram fyri *r*). var *s*) þá eingi annarr til enn ſtefna á land upp. ok ſua gerdu þeir. ſigldu þá til brotz *t*). ok *u*) komo at landi vid *x*) Humru-minni. *y*) þar hellduz menn allir ok meſtr hluti fiár *z*) annat enn ſkip. þat brotnadi í ſpán. En er þeir hittu menn at máli. þ) ſpurdu þeir þau tídendi er *æ*) Agli þóttu-

lus accedere noluit, quod arbitraretur imperium Eirici regis ubique per Inſulas obtinere (perſeverare). Inde vehementi tempeſtate, ventoque contrario uſi, ad oras meridionales Scotiæ perrexerunt: quam velis in obliquum verſis difficulter præterlati, ſecundum oras ſeptentrionales Angliæ contenderunt. at veſpere diei, tenebris appetentibus, violentâ tempeſtate, ex improviſo ſluctus ſyrtium indices ab exteriori latere atque etiam ante proram apparuere. hic nihil aliud erat refugii, quam littus rectâ petere; ita facientes (eò) vela dederunt, ultro navem fracturi. (ut eo pacto vitam ſervarent). *Ejecti ſunt ad oſtium Humræ (Abi): vectores omnes ſervati & maxima pars rerum; niſi navis, ea aſſulatim confracta eſt. Incolas autem alloquio indepti, rem compererunt gratam*

A C. 936.

m) er var ríki Eiríks konúngs, *ubi erat regnum Eirici regis.* Guelf. Hol. P. Er ríki Eiriks konúngs var fyri. Jör.

n) þeir ſigldu fyri Skotland, *Scotiam præternavigârunt.* Jör.

o) ſtorm vedrs. ok þar geck þeim fyri. ok ſua nordan &c. — *& præter eam (Scotiam) ſucceſſit iis curſus, & porro præter ſeptentrionales* &c. Guelf. Hol. OK VEDR usque ad, EN APTAN, non apparet in Jör.

q) Einn aptan dags, *Veſpere quodam* l. *cujusdam diei.* I. P. id quod fortaſſe ad nexum eſt melius. Ok er myrkua tók. Jör.

r) þeim. add. Guelf. G. N.

s) þat eitt ráð, *id ſolum utile erat, littus* &c. Guelf. Hol. I.

t) Skipinu add. Jör. Guelf. Hol.

u) komuz á land upp. Guelf. G.

x) Hömru-minni. J. Hamra-minni. P. vitioſe. Haumru ſund. Guelf. Hol. ſed Jör. ignorant.

y) þá. Membr. a. & Trad.

z) enn ſkip brotnadi &c. *at navis* &c. Jör.

þ) ok, inſerunt Guelf. G. N. id quod ad *ἀναχόλυθον* accedit, ut ex ſequentibus liquet.

A.C. 936. Þóttu *a*) gód *b*). at Adalſteinn konúngr var heill ok *c*) ríki hans. en Þau voro önnor er Agli Þótti háſkaſamlig *). at Eiríkr konúngr blódex var *d*) Þar fyri ok *e*) Gunnhilldur. *f*) ok *g*) Þau höfdu Þar ríki til forráda. *h*) ok han var ſkamt Þadan uppi í borginni Jórvík. *i*) Þad ſpurdi han ok at Arinbiörn herſir var Þar med konúngi *k*) ok í miklum kærleik vid konúnginn. Ok er Egill var víſs vordinn Þeſſarra tídenda Þá gerdi han rád ſitt. Þótti honum ſer úvent til undankuamu Þótt han freiſtadi Þeſs at *l*) leynaz ok fara huldu höfdi *m*) leid ſva lánga ſem vera mundi ádr han kæmi or ríki Eiríks konúngs. *n*) var han Þá audkendr

Egillo, nempe ſalvum eſſe regem Adalſteinum & regnum ſuum. At res altera narrata eſt, quæ Egillo periculoſa eſſe videbatur: regem nempe Eiricum blodex *& Gunnhilldam ibi adeſſe ditionem poſſidentes, eumque prope inde ſupra in urbe Jorvici commorari. Illud cognovit etiam, Ducem ibi Arinbiornum cum rege eſſe, idque in magno amore apud regem. His rebus compertis Egillus ſecum deliberabat. Intellexit autem ſpem evadendi eſſe dubiam, etſi tentaret occultari,* *) opertoque capite *ire viam ita longam, ac eſſe credebat, donec regno Eirici exiſſet: tum autem* **) *facilis agnitu erat aſpicientibus:*

---

a) Þeim *ſibi.* Guelf. Hol.

a) háſkaſamlig. at Eiríkr *&c.* Membr. a. & Trad. omiſſis intermediis.

b) vera, add. Guelf. Hol.

c) hellt ríki ſínu, *tenere ſuum regnum.* Jör.

*) tídendi, add. Jör.

d) Þángad kominn. Guelf. Hol.

e) Þau, inſerunt Jör.

f) hafdi Eiríkr konúngr Þad ríki til forráda. er Þeir voro a land komnir, *iſtamque regionem ubi egreſſi erant, imperiô tenere Eiricum regem.* Jör.

g) han hafdi. Guelf. Hol.

h) ok var ſkamt Þadan Því han ſat í borginni Jórv. *& propè inde abeſſe, ſedere enim in urbe Jorv.* Jör.

i) Þá, *præterea*, Jör.

k) í hinum meſtum kærleikum. Jör.

l) leynaz ok, omitt. Guelf. Hol. Jör. P. höfdi, etiam omitt. P.

m) ſo lángan veg ſem var ádr &c. — *atque erat* &c. Jör.

n) (Því) Egill var audkendr ef han var ſenn, *(nam)* — *ſi conſpectus fuiſſet.* Jör. Guelf. Hol.

*) *Ita ad verbum ſonat; ſenſus autem eſt:* perſonatus, perſonam ſui diſſimulans, habitu ad diſſimulationem ſui compoſitus, *ire &c.*

**) *Nempe, vel perſonatus, notabilis erat Egillus ob eximiam corporis magnitudinem: confer ſupra pag.* 305. *& mox dicitur,* mikill ſem tröll.

kendr þeim er han sæi. þótti honum þat lítilmannligt at vera *o*) tekinn í flótta þeim. Herdi *p*) han þá huginn. ok red þat af. at þegar um nóttina er þeir höfdu þar komit. þá færr han ser hest ok rídr *q*) til borgarinnar. kom han þar at kuelldi dags. ok reid *r*) han þegar í borgina. han hafdi sídan *s*) hatt ifir hiálmi *t*) ok alvæpni *u*) hafdi han. *x*) Egill spurdi hvar gardr sá *y*) veri í borginni er Arinbiörn átti *z*). honum var þat þ) sagt. han reid *æ*) þángat í gardinn. en er han kom *a*) at stufunni. steig han af hesti sínum ok hitti mann at máli. var honum sagt at Arinbiörn sat *c*) ifir matbordi. Egill mællti *d*). ek villda gódr drengr *e*) át þú gínger inn í stufuna. ok *f*) spyr Arinbiörn. hvart han vill helldr úti eda inni tala vid Egil Skallagrímsson.

Madrinn

bus: (denique) abjecit hominis esse ducebat, A.C. 936.
in ista fuga comprehendi. Igitur animum obfirmans, id capessivit consilii, ut prima statim ab appulsu eorum nocte, equo sibi paratô, iter ad urbem tenderet; quam vespere diei advectus intravit illico, pileo (ob faciem) demisso super galea utens, ornatusque panoplid. Rogavit ubi domus, quam Arinbiörnus possidebat, in urbe sita esset; eóque cognitô, istùc, & quidem in atrium usque equitavit: ubi autem ad ostium triclinii accesserat, equô descendit, & oblato sibi, quem compellaret homine, Arinbiörnum coenæ accumbere animadvertit. Egillus dixit: vellèm, bone vir, ut in coenaculum ires intro; & roga Arinbiörnum, forisne an intus velit loqui cum Egillo Skallagrimi filio.

Homo

o) hendr á mörkum úti (sem dyr), *capi in sylvis vagantem (tanquam bestiam)* Iid. I. Liggia úti á mörkum sem villi-dyr, *excubare — tanquam feram.* pro, VERA TEKINN &c. P.

p) han þá, omitt. Guelf. Hol.

q) þegar upp, *illico sursum* add. Iid.

r) han þegar, omitt. Iid. Jör.

s) hött. H. I. P.

t) sínum, add. Jör.

u) sitt, *sua*, Guelf. Hol. pro, HAFDI HAN.

x) han spurdiz fyri, *perconsabatur.* Guelf. H. Jör.

y) var. er Arinbiörn hafdi í borginni, *quam colebat Arinbiornus* &c. Guelf. Hol.

z) fyri at rúda, add. Jör.

þ) skiótt (brátt) *properè*, add. Jör. Guelf. Hol.

æ) þegar, *statim.* add. Guelf. Hol.

a) þar. ste han þegar af &c. *eð*, — *statim* — Guelf. Hol.

c) at. Guelf. G. Mox, matbordum Jör. bordum. I. P.

d) vid manninn *homini*, add. Guelf. Hol.

e) attú. Guelf. Jör.

f) spyrdir, *rogares.* Guelf. Hol. Jör.

A.C 936. *g*) Madrinn ſegir. Þat er mer *h*) lítid ſtarf at reka Þetta erendi. *i*) Han geck inn í ſtufuna. ok *k*) mællti ſtundarhátt. Madr er her kominn úti fyri *l*) dyrum. ſegir han. mikill ſem tröll. en ſá bad mik gánga inn. ok ſpyria *m*) hvart Þú villder úti eda inni tala vid Egil Skallagríms-ſon. Arinbiörn ſagdi. *n*) gáck. ok bid hann bída úti. ok mun han eigi lengi Þurfa. *) Han gerdi ſem **) Arinbiörn mællti. geck út. ok ſagdi ſem mællt var vid hann. Arinbiörn bad *o*) taka upp bordin. ſídan geck han út. ok allir *p*) húſkarlar hans med honum. Ok *q*) er Arinbiörn hitti Egil heilſadi han honum *r*) val. ok *s*) ſpurdi huí han *t*) var Þar kominn.

Homo reſpondet: parvo labore hoc negotium obiero; atque intrans coenaculum, voce majorem in modum contentâ fatur: Advena hîc eſt ante oſtium, inquit ille, magnus inſtar gigantis, at is me orabat introire, & rogare, utrum foris an intus loqui velles cum Egillo Skallagrimi filio. Arinbiörnus fatur: I, & roga, ut foris opperiatur; neque diu neceſſum habebit exſpectare. Is dicto Arinbiörni paret, egreſſusque dicit, quod ei dictum erat. Arinbiörnus, menſis removeri juſſis, cum omni domeſticorum caterva foras egreſſus, Egillum (ibi) offendit, honeſteque ſalutatum, quamobrem eò veniſſet, rogat.

g) Sá (madr. add. Membr. a) *iſte*. Jör.

b) lítill ſtarfi. Jör. ſtar, pro ſtarf. Membr. a.

i) ſá. Guelf. Hol. ok. Jör.

k) kom fyri bord. han mællti *&c. & ante menſam ſe ſiſtens*, voce &c. Guelf. Hol. || geck fyri bord Arinbiarnar. madr er kominn *&c. & accedens ad menſam Arinbiörni: advena* &c. Jör.

l) ſtofu-durum, *oſtium coenaculi*. Guelf.

m) Þik, *te*. add. Jör.

n) bidtu hann mín úti bída, *roga, ut foris me exſpectet*. Guelf. Hol. J. || ſeigdu at han bídi úti, *dic, foris ut exſpectet*. Jör.

*) Sá madr giördi ſva. ok ſagdi Agli at han ſkylldi úti bida. Jör.

**) mællt var. Guelf. Hol. & mox, ſagdi Agli, pro, SAGDI SEM &c.

o) menn gánga út ok taka upp bord. En er Arinbiörn hitti &c., *ſuos exire juſſit, menſasque ſummoveri, offendens autem Egillum* &c. Guelf. Hol.

p) hlupu upp húſkarlar hans og gengu út med honum, *exſiliente omni — caterva, & cum hero exeunte*. Jör.

q) ſem Arinbiörn ſá Egil fagnadi han &c. Jör.

r) hanc voculam ignorant Membr. a. & Trad.

s) mællti ſo. ertu her kominn. edr hvadan komtu, *ſic allocutus eſt: tune huc veniſti? aut (atque) unde veniſti?* Jör.

t) veri her kominn. edr hvadan han kæmi. Guelf. Hol.

kominn. Egill ſegir *u*) í fám ordum it liósazta af um ferd ſína, en nú ſkalltu ſyri ſiá *x*) hvert rád ek ſkal taka ef þú villt nockurt lid veita mer. Hefer þu nockura menn *y*) hitt í borginni. ſegir Arinbiörn. Þá er þik muni kent hafa. ádr þú komt *z*) hígat í gardinn. þ) engi ſegir Egill taki menn þá *æ*) vapn ſín. ſegir Arinbiörn. þeir gerdo ſva. En er *a*) allir menn voro vopnadir þá gengu þeir í konúngs-gard. ok er þeir komo *) til hallar þá *b*) klappadi Arinbiörn á *c*) dyrum ok bad upp láta ok ſegir hverr *d*) þar var. dyrverdir letu þegar upp *e*) hurdina. Konúngr ſat *f*) þá ifir bordum. Arinbiörn bad þá gánga inn xij. *g*) menn. nefndi til þeſs Egil ok x. menn adra. Nú ſkalltu Egill *h*) færa konúngi höfut þitt. ok taka

gat. Egillus paucis verbis quam clarisſimè momenta itineris ſui enarravit: at nunc tu (addit,) meis rationibus proſpicies, ſi quam mihi opem vis impertire. Ullosne, ait Arinbiörnus, in urbe obvios habuiſti, qui te agnoverint, antequam huc in aedes perveniſti? Neminem, inquit Egillus. Adeo arma viri capiant, ait Arinbiörnus. Ita fecerunt. Poſtquam omnes armati erant, ad domum regiam ſe contulerunt: ad aulam cum perveniſſent, Arinbiörnus fores pulſat, poſtulatque aperiri, &, quis adſit, indicat. Extemplò janitores aperiunt. Rex autem hoc tempore diſcumbebat. Arinbiörnus edicit ut numero XII. intrent; nominatim ad hanc rem compellat Egillum, & præterea viros X. Nunc tu Egille (pergit Arinbiörnus,) regi caput tuum affer, ejusque pedem

A.C. 936.

u) hid liósazta af ferdum ſínum. Jör.

x) um ferdir mínar, *meis itineribus.* Guelf. Hol.

y) fundit. Þá er &c. Iid. Mox, borg þeſſari, pro BORGINNI, &, kenna, *noſcant*, pro KENT HAFA. Jör.

z) her. Jör. Membr. a. & Trad.

þ) enga. Guelf. Hol. Egill ſegir at eingi er ſá. Jör.

æ) va. Membr. a. quam lectionem plane damnare non auſim.

a) þeir voro vapnadir ok allir húſkarlar Arinbiarnar. Þá geck han í konúngsgard, *Illi* (milites domeſtici Arinbiörni) — *& omnes famuli domeſtici ipſius, contulit ſe ad* &c. Membr. a.

*) ad hallar dyrum, *ad aulæ oſtium.* Jör.

b) bad Arinb. uppláta. Jör.

c) dyrnar. Guelf. Hol.

d) kominn var. Guelf. Hol.

e) hurdina, exclud. Jör.

f) Þá omitt. Membr. a.

g) ſaman. Jör. utrumque abeſt a Guelf. Hol.

h) ſegir Arinbiörn, inſerunt Jör.

A.C. 936. mun han láta Egil drepa í nótt. Þuíat *o*) *náttvíg ero mordvíg p*). Konúngr ſegir. ſva ſkal vera Arinbiörn ſem Þu *q*) bidr. at Egill ſkal lifa *r*) í nótt. *ſ*) hafdu hann heim med Þer. *t*) ok fær mer hann á morgin. Arinbiörn Þackadi konúngi ord ſín. væntu ver. herra. at hedan af muni *u*) ſkipaz mál Egils á *x*) betri leid. En Þótt Egill hafi ſtórt til ſaka gert *y*) vid ydr. Þá líti Þer á Þat at han hefir mikils miſt fyrir *z*) ydr frændum. Haralldr konúngr fadir Þinn tók af lífi ágætan mann Þórólf fódrbródur Egils af Þ) rógi vándra manna. en af engum ſókum *æ*). En Þer konúngr brutud lög á Agli fyri ſakír Bergönundar. en Þar á ofan villdu Þer *a*) hafa Egil at dauda-manni. ok drápud

nia flagitia tua; non faciet Egillum hac nocte interfici: nam nocturna homicidia, ſunt furtiva homicidia. *Rex profatur: Sic fiat, Arinbiörne, ut tu poſcis; Egillus hac nocte vivat: eum tu abducas domum tuam, & cras adducas mihi. Arinbiörnus regi de effato ſuo gratias egit, (&) ſperamus (inquit) domine, hinc porro cauſam Egilli meliorem in locum deductum iri. At licet Egillus graviter in te peccaverit, id tamen conſideres, quæſo, quod multum abs te & tuâ ſtirpe damni paſſus eſt; rex Haralldus pareus tuus ſuſtulit e vita præclarum virum Thorolfum patruum Egilli, nullum ob crimen, niſi ob calumniam improborum hominum; at tu, rex, in gratiam Bergönundi, jus in Egillo violaſti, atque inſuper vitam ipſius*

compoſitis extat: vulgus etiam hodie dicit, *í nótti var*, quod illi qui plus ſcire ſibi videntur, & fortaſſe minus in ea re ſciunt, volunt emendatius enuntiare, *í nótt ed var*. Porro *Láta* pro *drepa*, notes velim; *Lata af*, eo quidem ſenſu dixerunt, de mactatione pecudum, per Euphemismum, ut puto.

o) öll, *omnia*. add. Guelf. Hol.

p) ero, repetit Membr. a. haud abſurdè, dum ante Náttvíg ſubaudiamus ER.

q) vill, *vis*. Guelf. Hol.

r) náttlángt, *hujus (unius) noctis ſpatiô*. Iid.

ſ) ok haf hann &c. Iid. omiſſ. OK FÆR — MORGIN.

t) ok giæt hans í nótt, *atque hac nocte cuſtodias*, inſerunt Jör.

u) betraz málit Egils. Guelf. Hol. omiſſ. Á — LEID.

x) betra veg. Jör.

y) VID YDR, omitt. Guelf. Hol.

z) ydrum, i. e. *abs tua ſtirpe*. Membr. a. & Jör.

Þ) ró manna. Membr. a.

æ) vid hann, *ipſius*. add. Jör.

a) drepa Egil ef Þer hefdut nád honum, *Egillum occidere voluiſti, ſi eum nactus eſſes*. Jör.

drápud *b*) menn af honum. en ræntud hann fe öllo. *d*) ok þar á ofan gerdut þer hann útlaga, ok rákut hann af landi. en Egill er engi ertínga madr. en *hvert mál er madr ſkal dæma.* *e*) *þá verdr f*) *at líta á g*) *tilgiörd h*) *med efnum.* *i*) Mun ek vardveita Egil náttlángt. *k*) Gánga þeir Arinbiörn heim til húſs. *l*) ok er þeir komu

*ipſius adpetiiſti, ſuos ſodales occidiſti, ipſum pecuniâ omni ſpoliâſti; ſuper hæc pace multatum regno expuliſti. jam vero Egillus non eſt *) ad laceſſendum idoneus.* in omni *autem* cauſa judicanda, delictum cum rationibus ſuis (cauſis impellentibus) ponderandum eſt. *Cæterà Egillum ego hac nocte aſſervabo. Inde Arinbiörnus & Egillus domum ſe recepere,* A. C. 936.

&

b) mennina af honum. omiſſ. quæ ſequuntur de rapina & proſcriptione. Guelf. Hol. || menn hans. Jör.

d) eptir þat brendu þer kaupſkip hans. en ofan á þetta giördu þer hann útlægan, *poſtea navem ejus mercatoriam concremâſti*, &c. Jör.

e) þá, male deeſt in Membr. a. & Trad.

f) æ *ſemper*, add. Jör.

g) tilgerdir, Num. plur. Membr. a Jör. P. J.

h) eptir. Jör. & Fragm. Mbr. I. Senſus: *Offenſæ ex cauſis impellentibus ſunt æſtimandæ.* Mox pro EFNUM, I. habet mála-vöxtum, & P. mála-efnum, *cum circumſtantiis ſuis.* || MED EFNUM, perperam omitt. Mbr. a. & Trad.

i) Ek mun nú. ſegir Arinbiörn. hafa Egil med mer í nótt heim í gard minn, *Nunc ego, inquit Arinbiörnus, Egillum domum meam abducam, hanc noctem ut ibi exigat.* Mbr. a. & Trad. || Ek mun vardveita Egil í nótt. ſua han ſkal hvergi í brott hlaupa, — *ità ut nusquam aufugiat.* Jör. Fr. I.

k) ok ſva var, *atque ita factum.* Membr. a. & Trad. || Sídan gánga þeir Arinbiörn heim í gard ſinn, *Poſtea Arinbiörnus cum Egillo domum ſuam* &c. Jör.

l) þá kalladi Arinb. á Egil ok bad hann gánga med ſer. þeir fara upp í lopt eitt tveir ſaman. þat var hæſt hús í gardinum. þat var lítid hús. ok vandad miök. þeir rædda þá um mál þetta, *Tum Arinbiörnus vocat Egillum, & ambulare ſecum jubet: adſcendunt ſoli in coenac. quodd. quod aedificium in ea domo erat ſummum; parvum quidem illud, at multa arte concinnatum. Ibi* &c. Fr. I. Jör. || þá mællti Arinb. til Egils. ok bad hann fara í lopt eitt þat er hæſt var í gardinum. lítid ok vandad miök. þá ræda þeir Arinbiörn um mál þeirra konúngs. Allreidr v. k. nú ſagdi Arinb. en &c., *Arinb. loquitur Egillo, & jubet eum adſcend. in coen. quodd. in ſumma domo ſitum, parv.* &c. — *Ibi de controverſia regem inter & Egillum ſermocin.* &c. Guelf. Hol.

*) *Poteſt utique* ERTÍNGA-MADR *accipi, pro homine petulante, ɔ: ad alios laceſſendum promto: at ego tamen, permittente genio linguæ, & poſtulante contextu, in mea verſione intellexi eum, qui ſe laceſſi, placidè patitur, atque adeo* idoneus eſt ad laceſſendum, *ɔ: quì ab aliis laceſſatur.*

A.C. 936. komu í gardinn. þá gánga þeir jj. í lopt nockurt lítit. ok ræda um þetta mál. ſegir Arinbiórn ſua. allreidr var konúngr nú. en helldr þótti mer mýkiaz ſkaplyndi hans *n*) ádr letti. ok mun nú *o*) hamíngia ſkipta *p*) hverr upp kenir. veit ek at Gunnhilldur mun allan hug á leggia at ſpilla þínu máli. Nú vil ek *q*) at vid takim þat rád upp attú vakir í *r*) alla nótt ok yrkir lofkvædi um Eirík konúng. þætti mer þá vel ef þat *s*) yrdi drápa tuítug. ok mættir þú *t*) kveda á morgin er vid *u*) komum fyri konúng. ſva gerdi Bragi frændi þinn þá er han *x*) vard fyri reidi Biarnar

*& poſtquam in aedes ventum erat, ſoli in parvum quoddam coenaculum conceſſere: ibi ſuper negotio præſenti ſermocinantur. Arinbiörnus ita loquitur. Nunc irá incenſus erat rex, at aliquantùm tamen molliri ſentiebam ejus animum, antequam deſineret (noſtrum colloquium): cæterum fortuna decernet quæ ſors exeat. Gunnhilldam quidem ſcio omni in id animo incumbere, ut tibi negotium corrumpat. Nunc id conſilii nos capeſſamus volo, ut tu hanc noctem perpetem vigiles, & poëma in laudem Eirici regis condas; quod cuperem ſanè ut fieret epos intercalatum viginti verſuum, atque tu illud decantare poſſes craſtinâ luce, ubi regem adierimus. Sic fecit *) Bragius conſanguineus tuus, cum in*

n) ÁDR LETTI, omitt. Guelf. Hol. || nockut, inſer. Membr. a. & Trad.

o) ráda hamíngia þín (hamíngin þín ráda) *in tuæ fortunæ erit poteſtate.* Guelf. Hol. P. J. Jör. Fr. I.

p) hvat, *quid*, ɔ: quò res evadat. Membr. a. & Trad. H. I. P. In textu ſubaud. *blutr;* eſtque translatio elegans à ſortitione, ad eventum cujusque rei dubiæ.

q) þat rád gefa, *id conſilii dabo.* Membr. a. & Trad. || MOX UPP omitt. Jör. P. I. Fr. i.

r) nótt alla. J. P. eleganter. || ALLA ignor. Membr. a. Jör. Fr. i.

s) veri tuítug drápa, *eſſet* &c. Guelf. Hol.

t) færa, *id.* Iid.

u) göngum (ſkulum gánga). Jör. Guelf. Hol.

x) var ordinn (hafdi ordit), *id.* Iid.

*) *Bragius hic, qui interdum a Snorrio vocatur* Bragi ſkálld, *vixit non multo ante Haralldum pulchricomum, id quod colligere eſt ex Landn. b. pag.* 122. *exſtant in Edda duo Fragmenta poematis ejus heroici de Ragnare* Lodbrók *facti, intellectu admodum difficilia: exſtant & aliquammulta carminum ejus ſolitariorum Fragmenta, maximam partem ad Theologiam gentilem ſeptentrionalem pertinentia, quæ doctrinam, acumen, elegantiamque hujus poetæ haud obſcurè præferunt.*

Diſſi-

y) Biarnar Suía konúngs. at han orti drápu tuítuga **) um hann eina nótt. ok Þá Þar fyri höfud ſitt. nú mætti *z*) ok ſua vera at Þ) vid bærim gæfu til *æ*) vid konúng. ſva at Þer kæmi Þat í frid *a*) ef Þú fengir drápuna fært honum. Egill ſegir. freiſta ſkal *b*) ek Þeſſa rádz er Þú vill. en ecki hefi ek *c*) vid Því búiz at *d*) yrkia lof um Eirík konúng. Arinbiörn bad hann freiſta *e*). Sídan geck *f*) Arinbiörn

in iram Biörni Suecorum regis incidiſſet; compoſuit de illo epos intercalatum viginti verſuum, und nocte, & præmium retulit caput ſuum. poſſet hic quoque evenire, ut nos eádem apud hunc regem fortuna uteremur, atque ita pax tibi conciliaretur, ſi tibi contingeret epos coram illo proferre. Egillus loquitur: Hoc conſilium experiar, quando tu quidem ita vis; at in animum meum non induxeram, laudativo poëmate regem Eiricum ornare. Arinbiörnus eum adhortatur, ut A.C. 936.

Diſtinguendus ab hoc mihi videtur Bragi hinn gamli *i.* longævus *l.* ſenior, *etiam poëta; cujus facetum carmen de ortu Sælandiæ adfert Snorrius in Edda & Hiſt. Norv. item aliud carmen in Edda, quod continet aliquot appellationes Poëtæ; hunc* Bragium longævum *l.* ſeniorem *ego arbitror eſſe regem illum Valldreſiæ, cujus mentio fit in Genealogia Haralldi pulchricomi, ad calcem Olafs-ſagæ Tr. ſ. Edit. Skalholt. Biörnus Sueciæ rex cujus hic meminit Arinbiörnus eſt, credo, Biörnus* Járnſída *filius Ragnaris* Lodbrók: *neque enim is eſſe poteſt* Biörnus rex de Högo, *quod Skallda tal apud Wormium videtur ſtatuere; ſiquidem* Biörnus ille de Högo *ſive Suecus, ſive Norvegus fuerit (res enim mihi eſt incerta,) Haralldo pulchricomo fuit coævus; vide Landn. b. pag.* 222. 224. & -- 25. *Denique Bragii* poëtæ *ex filia Aſtrida* Slæki-drengo *abnepos fuit Arinbiörnus noſter, vide Landn. b. pag.* 53. *unde videri poſſit in Textu reponi debere* MINN, *pro* ÞINN, *poſtquam Egilli cum Bragio conſanguinitatis nulla exſtant veſtigia, quod ego quidem ſciam.*

y) BIARNAR ignorant Jör. Fragm. i.

**)* á einni nátt. Guelf. G.

z) OK SUA omitt. Membr. a. SUA omitt. Guelf. Hol.

Þ) ver Membr. a. Guelf. Hol. non ſatis accurate, cum de duobus tantum ſit ſermo. || Þú bærir, *tu — uterere.* J. P.

æ) Þeſs at ſua yrdi her, *ut idem hic obtingeret.* excluſ. ſeqq. Guelf. Hol. I.

a) vit konúng, *apud regem* add. Membr. a. excluſ. EF — HONUM.

b) Þeſſa ef Þú vill, *hoc, ſi* &c. Guelf.

c) ádr, *antea* add. Id. Hol. I. P.

d) kveda. Iid.

e) Þeſſa máls (fyrſt Jör. Fr. i), *hujus rei (modò)* Iid. &c.

A.C. 936. biörn í brutt. ok let bera þángat viſt ok dryck í loptit. *g*) var Egill þar einn um nóttina. Arinbiörn geck til manna ſinna. ok ſátu *h*) þeir *i*) vit dryck *k*) til midrar nætr. þá *l*) geck Arinbiörn til ſueſnhúſs ok ſveit hans. *m*) ok ádr han afklæddiz geck han upp í loptid til Egils. ok ſpurdi *n*) hvat þá lidi um kvædit. Egill ſegir at ecki *o*) var ort. *p*) hefir her ſetid ſuala ein vit glugginn ok *q*) klakat í alla nótt ſua at ek *r*) hefi alldregi bedit ró *s*) fyri. *t*) Sídan geck Arinbiörn á brott ok út um dyrr

periculum faceret, diſceſſit, cibumque ac potum in coenaculum inferri juſſit. ibi Egillus ſolus noctem egit. Arinbiörnus ad ſuos comites abiit, compotationeque ad mediam usque noctem productâ, in cubiculum ſe cum ſua caterva contulit. ante vero quam exueretur, adſcendens in conclave ad Egillum, quærit, quò tum proceſſum eſſet in poëmate? Egillus nihil factum eſſe oſtendit, (additque): hirundo quædam, hanc obſidens feneſtram, omnem noctem garrire non deſtitit, adeo ut nulla mihi propter id contigerit requies. Tunc diſcedens Arinbiörnus exiit per oſtium, quò in

f) han á brott til manna ſinna. ſátu þeir &c. *diſceſſit ad ſuos comites, & cum iis una compotavit in mediam* &c. Membr. a. & Trad. reſectis intermediis.

g) Þá er Egill einnſaman í loptinu um nóttina, *poſtea Egillus in coenaculo* &c. Jör. Fr. i.

h) þeir, bellè abeſt à Jör. Fr. i.

i) at dryckiu. Membr. a.

k) nær *ferè*, add. Jör. Fr. i.

l) gengu menn til rekkna ſinna. en Arinb. geck í loptit til Egils, *cæteris lectos ſuos petentibus, ipſe Arinbiörn. adſcendens* &c. Guelf. Hol.

m) En *ſed.* Jör. Fr. i.

n) hverſu mikit ſyſlat væri at yrkia dráputna *quantum confectum eſſet ex poëmate?* Jör. Fr. i. || hvat ort veri, *quid contextum eſſet?* Guelf. Hol.

o) veri (væri) Iid. Jör. Fr. i.

p) Þuí her hefir &c. *nam* &c. Jör. Fr. i. || her hefir ſuala ein verit vid &c. Guelf. Hol.

q) klakar Jör. Fr. i. || klakar hon ſua at &c. *ita garrit ut.* Guelf. G. Mbr. b. || kvakar *id.* I. blakar *pulſat, alas quaſſat.* N. P.

r) bíd (beid I.) alldri, *nulla mihi contingat requies.* Guelf. Hol. P. I. || hefi alldri mína ró, *ut mihi nullum ſit otium.* Jör. Fr. i.

s) Fyri omitt. Guelf. Hol. & Iid.

t) Arinbiörn geck þá út ok ſettiz vid glugginn hiá Agli (nidr vid gluggann. P.), *Arinbiörnus egreſſus conſedit (adſedit ad feneſtram apud Egillum)* ɔ cubiculi in quo erat Egillus. Guelf. Hol. J. P. || ok eigi miklu ſídar geck Arinb. í brott ok út. han ſettiz vit glugginn á loptinu. han ſá &c. *Non multò poſt abiens Arinbiörnus exiit domo, conſeditque ad feneſtram coenaculi.* Jör. Fr. i.

dyrr þær er gánga mátti upp á húsit. ok settiz *u*) vid glugg þann á loptinu er fuglinn hafdi ádr vid setit. han sá *x*) at hamleypa nockur fór *y*) annan veg af húsinu. Arinbiörn sat þar *z*) vit glugginn alla nóttina til þess er lýsti þ). En *æ*) síðan er Arinbiörn *a*) hafdi þar komit þá orti Egill *c*) alla drápuna *d*) ok hafdi fest sua at han mátti kueda um morgininn *e*) þá er han hitti Arinbiörn. *f*) þeir helldu vörd á nærr *) túmi mundi *g*) vera at hitta konúng. *h*)

in tectum erat ascensus, atque consedit ad se- A.C. 936.
nestram, quam antea obsederat ales: hic lar-
vam quandam conspexit, quæ se aliorsum ex
tecto auferebat. Adsedit fenestræ Arinbiör-
nus noctem perpetuam, donec illuceseeret. At
postquam ille eò venerat, Egillus omne poë-
ma componebat, idque sic infixerat memoriæ,
ut sequenti luce, cum Arinbiörnum conveniebat, memoriter posset recitare. Jamque
illi horam, regem adeundi, tempestivam ob-
servabant.

LXIII. Cap.
EGILL FLUTTI KVÆDIT.

Eiríkr konúngr geck til *i*) borda at vanda sínum. ok *k*) var þá fiölmenni mikit med honum.

Cap. LXIII.
EGILLUS POËMA RECITAVIT.

Rex Eiricus pro more suo (horâ consuetâ) accubuit, magnâ tum satellitum turbâ muni-
tus:

u) VID, perperam omitt. Membr. a.

x) hvar hamhleypa fór, *aspexit, cum larva se* &c. Guelf. G. N. || at nockur hamhleypa. Jör. Fr. i.

y) annars vegar. Jör. Fr. i.

z) VIT GLUGGINN omitt. Jör. Fr. i. Guelf. Hol. ALLA NÓTTINA etiam omitt. Guelf. Hol.

þ) af degi, *dies*, add. Iid.

æ) er han kom til loptzins, *quò in coenaculum redeunte.* Guelf. Hol. I. P.

a) hafdi Egill ort drápuna, *poëma composuerat* Iid.

c) ALLA, etiam omitt. Jör. Fr. i.

d) ok hafdi sua, *atque sic habebat*, sc. *in memoria.* Jör. Fr. i.

e) þá — ARINBIÖRN, ignorant Iid. Guelf. Hol.

f) þeir Arinbiörn. Jör. Fr. i || Eptir þat helldu þeir vörd á &c. *postea.* Guelf. Hol.

*) konúngr gengi til borda, *quà rex accumberet.* Guelf. Hol.

g) til, pro VERA. Jör. Fr. i.

h) ok tala vid hann sín erindi, *& de rebus suis cum eo agendi*, add. Iid.

i) bordz. Guelf. Hol. Mox, Vand, pro VANDA. Membr. a.

A. C. 936 af fundi Eiríks konúngs. ſlíkt ſem han hefir til ſaka giört. Þá mællti Arinbiörn, ef *y*) Þú konúngr ok Þid Gunnhilldur hafit *z*) Þat einrádit at Egill ſkal her enga ſætt ſá. Þá er Þat Þ) dreingſkapr at gefa honum freſt ok fararleyfi um viku ſakir at han fordi ſer. *æ*) Þó hefir han at ſiálfvilia ſínum *a*) farit híngat á fund ydvarn ok venti ſer af Þuí fridar. *b*) fara Þá enn ſkipti ydur ſem verda má Þadan frá. Gunnhilldur mællti. *c*) ſiá kann ek á *d*) Þeſſu Arinbiörn. *e*) at Þú ert hollari Agli enn Eiríki konúngi. *f*) Ef Egill ſkal rída *g*) hedan viku í brott í fridi. *h*) Þá mun han kominn til Adalſteins konúngs *i*) á Þeſſi ſtundu. En *k*) Eiríkr konúngr Þarf nú ecki at dyliaz í Þuí

hinc impunè ab Eirico rege discedat. Arinbiörnus pergit: Si tu rex, tuque Gunnhilda, hoc animis vestris obstinavistis, ut Egillus nullam hic pacem obtineat; ea tamen liberalitas est, veniam ei discedendi, & spatium unius hebdomadæ, concedere, ut suæ saluti consulat: sud certè voluntate homo vos adiit, atque pacem sibi ex ea re pollicebatur. Inde porro vestræ controversiæ exitus penes fortunam esto. Ad hæc Gunnhillda: ex hoc, inquit, perspicio, Arinbiörne, quod Egillo magis studes quam Eirico regi: Egillus, si salvô commeatu per integram hebdomadam hinc equô avehatur, interea perve-nerit ad regem Adalsteïnem. At Eirico regi id nunc obscurum esse nequit, quod omnes

jam

---

y) Þid Eir. k. ok Gunnhilldur. Jör. Fr. i. Þú Gunnhilldur hefir &c. Guelf. Hol.

z) Þuí. Guelf. Mbr. b. N. quando diviſim ſcribendum foret, EIN RÁDIT ɔ: *ſi tu ſola in cauſa fuiſti, quod* &c.

Þ) höfdíngſkapr (höfdínglikt) *Principe dignum (Heroicum) eſt.* Jör. Fr. i. Guelf. Hol. I. P.

æ) er han hefir (Þó ſiálfviliandi. Jör. Fr. i. pro, AT SIÁLFV.) *quandoquidem (utique* &c*)* Guelf. Hol. Jör. Fr. i.

a) híngat farid á konúngs fund ok vænt ſer af honum fridar, *huc profectus eſt ad regem, atque ab eo* &c. Guelf. Hol.

b) Hæc clauſula abeſt à Guelf. Hol. Jör. Fr. i. I. P. Id autem vult Arinbiörnus: non ſe deprecari, quin iſto tempore elapſo rex Egillum perſequatur.

c) kann ek Þat at ſiá Arinbiörn. Guelf Hol.

d) Þeſſari bon, *hac petitione.* Jör. Fr. i.

e) attú ert í ſlíku hollari &c. —*in ea re.* Guelf. Hol. at hollari ertu. Jör. Fr. i.

f) enn, *at*, add. Iid.

g) viku hedan í fridi í brott. Iid. hedan í brott á viku. Guelf. Hol.

h) at, otioſè add. Guelf. G. N.

i) ádr Þeſſi ſtund er lidin, *eô tempore nondum elapſo.* Jör. Fr. i.

k) fyri ſkömmu &c. Jör. medio tranſilientes.

*) í þuí at honum verda nú allir *l*) konúngar *m*) ofreflismenn *n*). en fyri ſkömmu mundi þat *o*) þikia ecki líkligt at *p*) Eiríkr konúngr mundi eigi hafa til þeſſ *q*) vilia ok atferd at hefna harma ſinna á *r*) hverium manni ſlíkum ſem Egill er. Arinbiörn ſegir. engi madr mun *s*) Eirík kalla at meira *t*) mann þóat han drepi einn bóndaſon **) útlendan þann er gengit hefir á valld hans. en ef *u*) konúngr vill miklaz af þeſſu þá ſkal ek *x*) þat veita honum at þeſſi tídendi *y*) ſkulu helldr þikia fráſagnar verd. þuíat vid Egill munum nú *z*) veitaz at. ſva at iamſiſtemma ſkal ockr mæta

jam reges exiſtunt illo potentiores: at nuper A.C. 936. *incredibile viſum fuiſſet, Eirico regi neque animum neque vires (induſtriam) ſuppetere, ad ſuos luctus (ſuas l. ſibi illatas injurias) in unoquoque homine, tali atque Egillus eſt, vindicandum. Arinbiörnus excipit: Nemo homo, arbitror, Eiricum majorem hominem judicaverit, etſi unum ruſtici (hominis plebeii) filium peregrinum, qui ſe ultrò in ejus poteſtatem dedit, interfecerit. quodſi vero rex hac ex re gloriam captat, ego illi id gratificabor, ut hæc res majorem in modum digna commemoratione cenſeatur; nam ego atque Egillus nunc rem geremus conjunctim (labores l. vires conſociabimus), ita ut cum ambobus*

*) vid, inſer. K. M. || at þuí. Guelf. Hol.

l) Konúngar exclud. Iid. P.

m) ofríkismenn. I. P.

n) vid at eiga, *in certamine*, add. Iid. Guelf. Hol.

o) eigi líklikt þikkia. Guelf. Hol. ecki þikia líkligt. Jör. Fr. i.

p) konúngr mundi eigi * hefna harma ſinna á Egli, *regem in Egillo non vindicare* &c. Guelf. Hol. * vilia add. I. P. — *nolle vindicare.*

q) adferd ok vilia. Jör. Fr. i.

r) þuílíkum manni ſem Egill er, *in tali homine atque* &c. Iid.

s) kalla Eirík konúng at &c. — *regem.* Guelf. Hol. Konúng, poſt Eirík etiam omitt. Jör.

t) konúng, *regem.* Jör.

**) unlendan Membr. a. voluit forte ſcribere *útinnlendan*, aut *Vanlendan*, quæ recte dici puto, eodem ſenſu.

u) han *ille.* Membr. a. Jör.

x) veita honum ſlíkt er ek má. at &c. *operam ei dabo, quantum poſſum, ut* &c. Guelf. Hol.

y) þikki helldr Iid. helldr omitt. Jör.

z) ad veitaz. ſva at eitt ſkal yfir ockr gánga ok heilir hedan fara ef ek má ráda, — *atque adeo ejusdem ſortis erimus participes, ac ſalvi hinc diſcedemus, ſi hoc in mea poteſtate ſitum ſit.* Jör. Jafnheilir hedan gánga ef ek má ráda, *ſalutis æquè compotes hinc diſcedemus, ſi* &c. Guelf. Hol.

A.C. 936. mæta bádum. muntu þ) konúngr þá dýrt kaupa æ) líf Egils. um þat er ver erum allir *a*) at velli lagdir ek ok ſueitúngar mínir. *b*) mundi mik annars vara af *c*) ydr enn þú mundir *d*) mik vilia leggia helldr at iördu. enn láta mik *e*) þiggia eins manz líf er ek bid *f*). þá *g*) ſvarar konúngr *) allmikit kapp leggr þú *h*) á þetta Arinbiörn at veita Agli lid. *i*) traudr mun ek til *k*) vera at gera þer ſkada ef þuí er at ſkipta *l*). ef þú vill helldr leggia fram líf þitt. enn *m*) han ſe drepinn. en ærnar ero ſakir til vid Egil hvat ſem ek læt gera vid hann. Ok er konúngr hafdi þetta mællt. þá geck Egill fyri

bus unâ vice congrediendum ſit. tum, rex, magno tibi conſtabit caput Egilli, quoad nos omnes ad terram dati ſumus, ego & mei commilitones. aliud abs te exſpectaveram, quam ut me humi dejicere velles potius, quam ſinere ut unius hominis vitam abs te impetrarem. Tunc reſpondet rex: Magno tu ſervore, Arinbiörne, in hanc rem incumbis, Egillo ut ſubvenias. ego ſanè invitus noxam tibi attulero, ſi eò veniat res; ſique tu mavis vitam tuam prodere, quam ille ſuâ mulctetur. graviſſimæ utique exiſtunt Egillum plectendi cauſæ, quicquid in illum conſulam. Quæ cum rex eſſet elocutus, Egillus coram eo ſe ſiſtens

þ) Konúngr omitt. Iid. Jör.

æ) dauda, *mors*. ſenſu eodem, atque in contextu eſt. Guelf. Hol.

a) at iördu. Iid. Mox, vid Egill ok ſv. várir, *nos (duo) Egillus, & noſtri* cet. Iid.

b) mundu menn annars vænta af &c. *aliud homines abs te ſperaverint*. N.

c) þer (konúngr, add. Guelf. Hol.) Jör. N. &c. Mox at pro enn, *ut me*. Guelf. Hol. I. perpetam.

d) helldr leggia mik at velli. Jör. — *potius dejiceres*. || Helldr vilia oſſ alla at iördu leggia, — *nos omnes* cet. Guelf. Hol.

e) ráda eins manns lífi af þer ef ek bædi þik, *quam me abs te potiri un. b. vitâ, ſi te orarem*. Iid.

f) þik (um) add. Jör. I. P.

g) ſegir. Membr. a. Jör.

*) allmikinn hug * ok kapp leggr þú á þetta mál. * leggr þú á þetta mál med kappi, *magnâ curâ & contentione in hanc rem incumbis*. I. P.

h) vid Egil um þetta mál, *ſtudes Egillo in hac cauſa*. Guelf. Hol.

i) en, *at*, add. Plerique. || Sækiandi mun ek ecki til vera &c. *prior non occupavero — adferre*. K. L. M. R. || naudigr. I.

k) vera, neſc. Guelf. Hol. Jör. Mox, pro gera, in Guelf. & Hol. eſt, vinna; in Jör. veita, eleganter.

l) um þetta mál, *ob hanc cauſam*, add. Guelf. Hol. at ſequ. usque ad, drepinn, ignorant. Mox attú villt, *ut tu malis*. Jör. pro ef &c.

m) Egill. Jör. Poſt pauca, tò Til ignor. Guelf. Hol.

fyri hann. ok hóf upp *n*) kvædit. ok kvad *o*) hátt. ok feck þegar hlióð.

fiſtens poëma cantare occepit voce ſublimi, atque audientiam ſtatim nactus eſt. A. C. 936.

p) HER HEFR HÖFODLAUSN.

*) *HIC INCIPIT CAPITIS REDEMTIO.*

I. Vísa.

q) Veſtr *r*) fór ek of ver.
Enn ek Vidris ber

Vers. I.

[1]) *Ivi per mare occidentale;*
Verùm [2]) *Odini fero*

n) kvædi. ok feck þegar &c. Guelf. Hol.

o) hátt omitt. Jör. & pro ſeqq. legunt: enn honum gafſt þegar hlióð. ok er þetta upphaf kvædis þeſſa, *At ſtatim ei contigit ſilentium: Exordium autem hujus poëmatis hoc eſt*

p) Ita Guelf. Poëma non exſtat in Membr. a. quod quidem magnum damnum eſt. abeſt quoque á K. M. I. P. Habetur in Fragm. Membr. i. at extritis maximam partem literis, nam iſtud folium aliquando uſurpatum fuit ad involucrum libri: hanc tamen jacturam tolerabilem nobis faciunt Jör. qui ſunt Traduces dicti Fragmenti. Præter reliquos Codices adhibui etiam ad collationem, Exemplar autographum Biörni á Skardz-á, qui hoc Poëma paraphraſi Islandica & notis illuſtrare quondam conatus eſt; atque in ea re unum annum conſumſit, ut ipſe verſiculô teſtatur, quem ad calcem ſuæ paraphraſeos appoſuit; Adhibui item Literaturam Runicam Ol. Wormii, cujus in Appendice pag. 207. poëma hoc impreſſum viſitur cum Runicis characteribus, verſioneque & notis ipſius Wormii. hujus ſanè Viri voluntatem & conatum laudo, ut debeo: quædam tamen circa ipſum Textum, pluſcula autem circa reliqua, requiro; quæ ſuis locis notabo. Cæterum nullus arbitror Wormium habuiſſe hoc poëma literis Runicis exaratum, non magis quam Carmina ad ſe gratulatoria Magni Olavii, Lit. Run. pag. 173.

q) Veſtan, *ex occidente.* L. R.

r) Ita Jör. Biörn. Worm. Edda Cod. Worm. || Fer, in præſenti temp. Edda Cod. Reg. || Kom *veni.* Guelf. Hol. Mox of, pro um repoſui ex Edda, Codd. Worm. & Reg.

*) *Ode hæc* (Drápa, *carmen encomiaſticum, condenſatum quid) ita diſpoſita eſt, ait Biörnus de Skardz-á, prout hodie indagare datur, ut primum locum obtineant tres Strophæ* [*: verſus, ut ego vocare ſoleo.* G. M.], *quæ ſunt Prologus ſive exordium ſermonis; deinde* Laus Stefica *(*: *qualis deinceps inter duos verſus intercalares ponitur) duabus Strophis comprehenſa: tum ponit Poëta* Stefit *(Strophàm intercalarem), & inde quaslibet duas ac duas Strophas, mediis inter intercalares locis; & denique quinque Strophas, quarum tres ſunt ejusdem indolis (Sc.*

A.C. 936.

(*Sc. ac* Laudes Steficæ), *reliquæ vero duæ concluſio ſive epilogus Stropharum, cum ultimo voto finali, trium exemplorum, quæ fuerint, indagatu difficilium. Hactenus* Biörnus. *Eſt autem hæc eadem etiam apud Wormium in Literatura Runica diſpoſitio, quam, ut rationi convenientem ſequi libet, miſſo, quem etiam probè obſervavit* Biörnus, *vario circà ſtrophas verſusque exemplarium diſſenſu. Ut vero laudati duumviri in plurimis* [*ſatis foret:* quibusdam. *G. M.*] *ſenſum recte videntur aſſecuti, ita in nonnullis modo aliter ſentire liceat. Oſtendit autem hic, ut ſæpe alias, exemplarium diſſenſus diverſas olim traditiones orales, ut & quorundam ſcribarum hebetudinem, una cum profunda veteris poëſeos difficultate. Antequam vero ad Stropharum ſingulas me converto, liber pauca de vocibus* Drápa, Stef, Stefia-mál *delibare.* Drápa *igitur originem ducit a verbo* ek drep *ɔ: ferio, cujus actionis ut varii ſunt modi, ita & verbi uſus: inter alia notat* feriendo condenſare, *nec non manibus aut pedibus nitendo atque urgendo; ut* drepa nidr ſmiöri, *butyrum in vas congerere: cujus ſi magna copia in cumulum* (gráſldu) *compingatur* [*l. conferciatur, quod dicitur,* ad drepa ſaman. *G. M.*], *factum id forte olim ligneis malleis. Hinc* Drápa *eſt quaſi copiæ quoddam cornu, compactum & condenſatum quid, largus ſine vacuo laudum cumulus. Pulchre ex hoc verbo plura apud exteros deducuntur.* [Drápa *à* Δράμα *arceſſere videtur Gudmundus Andreæ, quod non improbem, etſi potius a primitivo* δράω facio *deducendum arbitror: ſicut majores noſtri dixerunt* at gera, verſus componere, & Verki poëma; *eodem modo* drápa *vocari potuit* καθ' ἐξοχήν, *præſtantiſſimum quodque apud eos poematis genus. Non tamen incommode derivatum iri credo, á* drep *occido, &* dráp *cædes, quandoquidem Poëmata laudativa olim non minimam partem circa pugnas & ſtrages deſcribendas verſabantur. G. M.*] Stef *haud dubie venit a voce* Stafr, *quod baculum notat, viderique poteſt dictum quaſi firmamentum quoddam aut ſtabilimentum carminis, vel etiam poëtæ atque ejus inter recitandum memoriæ: nam etiam* ſtafr *dicitur quælibet columna domus, & nobi* Stafgólf *contignatio, intercolumnium, intertignium, ſ. columnarum intervallum, quod Danice* fag. *Sed forte non minus aliud hic ſpectandum, videlicet, quod* Stafr *etiam vocem vel ſonum ſignificet, ut* kvein-ſtafir, *querelæ:* grát-ſtafr, *vox flebilis ſ. fletu mixta:* ad gráta háſtöfum, *altum ejulatum ſuſtollere: & hinc facile* Stafr, bókſtafr, *litera, vocis ſ. dictionis elementum* Stef *ergo dici potuit quaſi vocis intentio, & ei in carmine recitando vel modulando attollendæ inſervire.* Stefia-mál *dici poteſt* Sermo Steficus, *ſive* Interſtefium *(ſit venia verbo) id eſt Sermo inter duas Strophas intercalares medius: vel potius* Menſura ſtefica, *qualem nobis ſupra* Biörnus *deſcriptam dedit. Poteſt vero illud intervallum ſ. interſtefium plurium vel pauciorum eſſe Stropharum, prout poëtæ placuerit, ut ex pluribus Odis videre eſt,* Liliá, Píſlar-gráti *&c. Et quemadmodum hic numerus liber, ita etiam ipſa intercalatio: unde &* Arinbiarnar-drápa [*infra*], Þórs-

drápa,

s) Mun-ſtrandar mar.
So er mitt of far.
Dró ek t) cik á flot
Vid ísa brot.

Pectorale mare;
Ita ſe habet de meo 3) *itinere.*
Deduxi arborem in fluentum (æquor)
Apud 4) *glacialem regionem:*

A. C. 936.

Hlód

Hhh 3

Onera-

drápa, Hauſtlaung &c. *ſine intercalatione. Metrum præterea quod attinet*, Runhendt *dictum (i. e.* Rhythmus præcipitans: *cujus varias ſpecies Snorrius in Clave Metrica recenſet.* G. M.), *habemus in ipſius (Egilli) hiſtoria Strophas* 2. *non admodum paucis ante natum Egillum annis editum, adeo ut hinc non videatur de auctore hic dubitandum.* G. Pauli.

1) Vestr *occidentem verſus, quod reſpectu Islandiæ non quadrat, bene autem reſpectu navigationis inter Norvegiam & Orcadas.* Vestan, *reſpectu Islandiæ, ſcil. aliquatenus, eum utravis navigatio magis fuerit auſtralis.* G. Pauli Vestr, *ex occidente, redd. Worm. falſò.* G. M.

2) Vidris mun-strandar mar, *o: poëſin l. poëma.* G. Pauli. Munr *l.* Muni, *animus, lubido voluntas.* Ströndlittus, *ſynecdochice tellus.* Mun-ſtrönd, *plenè* Munar-*l.* muna-ſtrönd, *pectus. Recte autem Biörnus hic obſervat pleonasmum, cum* Vidris mar *ſolum, ſit plena appellatio poëſeos. At ſi* Munſtrandar *capiatur abſolute pro Genitivo loci, nullus erit pleonasmus, ordo autem:* Enn ek ber mun-ſtrandar Vidris mar, *o: Sed ego porto in regione animi, ſc. corde, mare Odini. Eſt quoque ut alludatur ad modum quo Odinus in Aſgardum portavit* mulſum poëticum; *portavit autem in ventre ſibi, ut ex Edda conſtat: ita ut per* mun-ſtrönd *ventrem, ſc. Odini, hic poſſimus intelligere. Wormius rectè quidem per* Vidrismar *ait ſignificari poëma; ſed addit rationem falſam,* quia in ejus (*ſc. Odini*) laudes ſe late diffundit. Mar *in Sermone poëtico notat fluidum quodcunque, ſeu liquorem; at quid id ſit determinatur per adjuncta vocabula, quomodo hic τὸ* Vidris. G. M.

s) Ita L. R. adprobante Edda utraque. || Munſtryndar. Biörn. *idem.* Munſtrindar, per i. G. Pauli, & Worm. ſed hic in Notis ſupponit, Mundſtrindar eodem ſenſu: imperitè; nam *Mundſtrind* foret appellatio mulieris. Munnſtrandar, *labiorum.* ex Jör. F. || Man-ſtrandar mar. Guelf. Hol. Man, Mulieris eſt appellatio, (Edda í kvenna heitum ókendum) Vidris man, Odini amica, per quam intelligi poteſt *Gunnlöda.* Ströndamnis, quæ in lingua poetica quodcunque fluidum denotare poterit: Ergo *Vidris-man o: mans ſtrönd, Odini amicæ latex* hoc loco erit *poeſis.* (Vid. Edd. Fab. LXII.) hujus autem *Mar* abundantiam denotabit.

t) eiki, gen. neutr. Jör. a manu ſecunda. *idem.* eyki, *vehiculum.* Membr. b. eyk, *jumentum.* H. G. L. R.

3) Far *pro itinere inſolens eſt; forſitan hic ſignificet* vecturam, onus, *à verbo activo* ferr, fardi, at feria. G. M.

A.C. 936.

III.

g) Hygg vísir at
Vel sómir þat
Hve ek þylia *h*) fat
Ef ek þögn of gat.
Flestr madr of frá
Hvat fylkir vá.
En *i*) Vidrir sá
Hvar valr *k*) of lá

IV.

III.

Attende rex,
Id bene decet,
Ut [11]) *modulari potuerim*
Si silentium acquisivero.
Plurimi homines (fando) acceperunt
Quid (quantum hominum) *rex* [12]) *occiderit:*
[13]) *Odinus autem vidit*
Ubi cadavera jacuerunt (cæsorum stragem.)

IV.

g) Víst hyggium at, i. e. *Sane putamus* decorum esse nostrum recitandi modum, si — acquisiverimus. Jör.

h) fær *valeam.* Guelf. metro repugnanter.

i) Vidris. E. ordo: En sá hvar valr Vidris of lá, ɔ: *at videre erat stragem Odini jacentem.* || Vísir *rex, ipse Eiricus.* aut Vísir sá, *corvi viderunt;* nam *Viti* corvi nomen est. Jör.

k) um. Biörn. Worm. & G. Pauli. at omnes Libri mei habent, of. utrumque hic est παρέλκον.

11) *Ita exponunt Wormius & G. Pauli. At Biörnus intelligit* recitare, *quocum & ego facio.* τὸ Fat *mihi quidem hic videtur esse verbum auxiliare, pro* nái, *& imperfectum indicativi pro conjunctivo præsenti,* fat þylia *pro* þylie *l.* þylia *antique, simpliciter. Ita Haralldus rex, Sigurdi filius: Yggs* fet *ek lid* at smída, *Yggi cerevisiam* coquo ɔ: *poema condo. Skállda:* Fat ek *drós ok man* kiósa, *Eligo (mihi) puellam & amicam. In Grettis saga Membr. verbum* Fet *manifeste usurpatur, pro* næ *l.* nái: *Han* fat *heim þuíat han sá liósin,* ɔ: *domum* adsecutus est *videndo lumina (ibi accensa). De sensu hujus verbi vide etiam G. Pauli. supra pag.* 349. *not.* 1. *In stropha sequ. Wormius* τὸ of gat *deducit ab* ad ofgánga; *nec multum abludit Biörnus: utrique falsò.* Get *acquiro notum iis esse debet, qui non prorsus hospites sunt in Lingua nostra antiqua. G. M.*

12) Vá, vó *usitate, pro* vóg, *a verbo* ad vega *cædere, occidere.* G. Pauli. *Wormius huic verbo tribuit sensum prorsus alienum, quem operæ prætium non est refellere.* G. M.

13) *Pulchrè:* Plerique homines *dicuntur* testes *auriti stragium ab rege editarum; at Odinus dicitur* Testis oculatus, *utpote Deus, & is quidem, cujus maxime intererat, strages edi.* G. M.

IV.

l) Óx hiörva *m*) hlöm
Vid hlífar Þröm.
Gudur *n*) vóx um gram.
Gramr fótti fram.
o) Þar heyrdiz þá
Þaut mækis á
Málmhrídar ſpá
Sú *p*) er meſt of lá.

*) V.

q) Varat *r*) villr ſtadar
Vefr darradar

IV.

A.C. 936.

Crevit enſium ſonus
Ad clypei [14]) *oram:*
[15]) *Prælium circa regem crevit;*
Rex in pugna perrexit.
[16]) *Ibi tum audiebatur,*
(*Ventoſe*) *ſonabat machæræ amnis,*
Metallici nimbi [17]) *vaticinium,*
Graviſſime incumbens.

V.

[18]) *Haud vacillantes erant in ſua ſtatione*
Artificiô diſpoſitæ acies (militum)

Of *Super*

l) Ogſ. Jör. Upp, *ſurſum*, ɔ: ſurrexit. L. R. Ceterum hunc verſum integrum excludunt, Guelf. Hol. E.

m) glaum, *idem.* Jör.

n) óx of. Jör. Fr. i.

o) Þer heyrdut, *Tu audiebas.* Iid.

p) var meſt. Iid. quando Lá erit nomen; & ſenſus: *quod maxime (maximum umquam) fuit aequore.*

*) *Her kemr meginn loſit*, hic incipit ipſa laus. G. Pauli, ex Biörno.

q) Vara. Guelf. *idem.* || Var at *pergebat.* E. Worm. quod per ſe rectum eſt, & conciliari etiam poteſt cum interpretatione ſequentium apud Eundem. || Var eigi, *idem.* Jör. O.

r) villu ſtadar. Mbr. h. G. H. Villuſtadar E. L. N. R. Biörn. Worm. quod hic ex iſtis falſis verbis Annotationis ſuæ: *per avia errabundus*, exponit, *avii loci.* Fortaſſe *Villuſtadar* exponi poſſit *mari* l. *per mare*, ubi facile eſt errare: & ſic ceteram Wormii interpretationem ſequi poterunt, qui per *Vef Darradar* ſtragem volunt intelligere.

14) Þröm, *margo, crepido, labrum vaſis.* Þrem, *villa Eyiafiördenſis ad amnem ſupra rupes ſita.* G. Pauli.

15) Gudur *vel* Gunnur, *Dea præliaris* [*vid. Völu-ſpá, vers* 30. *& Edd. Snorr. Fab.* 31. G. M.] *hoc loco prælium, per Metonymiam.* G. Pauli. *Quæ Wormius de Scientia hujus Deæ obſervavit, omni carent auctoritate.* G. M.

16) *Sequentium ordo eſt: Þar heyrdiz þá málmhrídar ſpá: Þaut mækiſ á, ſú er meſt of lá. Gretter Aſmundi: Faſt lá framan á briótti* flugſtraumr. *Et vulgo de amne impetuoſo: áin liggr þungt á, graviter incumbit.* G. Pauli.

A.C. 936.

ſ) Of grams gladar Geir-vángs radar. *Super regis* [19]) *alacres Scutatas naves:*

Pars *Ubi*

17) Spá, *vaticinium vel tumultus.* Worm. Spá, *metonymicè ſermo: at hic ad prælium translata,* ſonitum *ſignificat, reddente G. Pauli.* G. M.

18) Varat, *vardi edr ôx* (duravit aut crevit *ſc. tela &c.) Biornus, ineptè.* G.M. Villr *adjectiv. errans, errabundus.* villr vegar, *circa viam errans, incertus viarum.* Villar ſtiörnur ἀστερες πλανήται *Jud. v.* 13. O. *Gottſch. Idem:* farit eigi villir vega, μὴ πλανᾶσθε. *Gal. VI.* 7. Vefr darradar, *tela Darradi,* fatum, moriendi neceſſitas: *vel etiam, ſi ita placet,* prælium, [*Ex conſertione armorum ita dictum: ſic mens Poëtæ eſſet:* prælium ſtatarium *fuiſſe,* non tumultuarium. *G. M.*] *item* victoria, [*Sic mens eſſet:* Facilem inventu *fuiſſe* victoriam in prælio navali. *G. M.*] *hæc enim omnia à nymphis illis textricibus (Parcis) cor m Darrado procurata ac decantata. Octoginta autem annis recentior deprehenditur Darradica illa in Niála viſio: unde (ne ſcilicet neceſſe ſit vel hanc ſtrophan vel totum carmen Egillo auctori abjudicari) ſagaciter ſatis conjicit Biörnus* [*parum ſagacitatis in ea conjectura video.* G.M.] *potuiſſe ante in ethnicismo ſimile prodigium accidere.* G. Pauli. *Sic autem ille hoc Hemiſtichium vertit:* Non errabat circa loca tela Darradi per regis lætos (læte reſonantes) prælliorum (clypeorum) ordines. *Subobſcura hæc Verſio eſt meo quidem animo: eadem ex cauſa mihi diſplicet Verſio Arnæ Magnæi apud Bartholinum in Antiquitat. Dan. pag.* 624. *Arnas tamen ibidem, ut bonus Criticus, rectè negat, ullum hic reſpectum haberi poſſe ad Viſionem Darradi Niálinam. Ego, ut aliquid adferam meæ verſioni illuſtrandæ, capio* τὸ Darradar *pro nomine appellativo fœminino, a nominativo* Darröd, *contractè ex* Darra-röd, ordo haſtarum ɔ: haſtatorum: Vefr *tela; latiùs* textile, textura quæcunque. *ergo* Vefr Darradar *accurate diſpoſita, & denſè quaſi contexta acies; atque eam dicit Poëta ſuæ ſtationis haud fuiſſe incertam, ɔ: firmiter in ea conſtitiſſe, incubante licet graviſſima procella bellica. Poteſt etiam* τὸ Darradar *eſſe maſculinum; a Nominativo* Darrödr *haſtarum rubefactor, ɔ: bellator: ſicut* Geirrauðr, *gigantis nomen proprium in Edda, facit Genitivum* Geirrauðar. *Quod autem* Vefr *etiam quandoque notet* textile, *video apud poëtam Giſlem Illugii (in Hryggiarſtycki), qui vela appellat* Vefi. *Denique haud abſurde* Vefr Darradar *eſſe poſſit* vexillum, *quod Poëta dicit haud erraviſſe e loco ſuo, ɔ: nuſpiam inde receſſiſſe. quo ſenſu admiſſo,* τὸ fyri — glaudum, *quod notatur Lect. var. s. epprime congruet, nam* vexillum ante ordines *portatur. Verum dubitari poteſt, an* Vexilla *adhibita fuerint in pugnis navalibus: ergo Lectio* Völlr *in Stropha huj. vers. 7. adoptari poterit, ſi* Vef Darradar *per* vexillum *interpretari velimus.* G. M.

ſ) fyri

*) Þars í blódi
í *t*) brimils módi
u) Flauſtr of þrumdi
x) En und um glumdi.

Ubi in ſanguine (ſanguine plena)
Phoca indignante,
Navis [21]) *graviter innatavit,*
Vulnus autem [22]) *ſonitum edidit.*

A.C. 936.

s) fyri — glaudum — raudum. Guelf. Hol. E. ɔ: *ante ſcutatorum ordines.* quem ſenſum illuſtravi not. 18. Sin lectionem *Glams* admittimus, poſſumus exponere: *quamquam lætè reſonarent clypeorum margines.* *Röd* enim antiquis uſurpatam eſſe pro *Rönd*, diſcimus ex Snorrio in Ynglinga-Saga Ed. Havn. Cap. LI. || Mox glams pro GRAMS legunt Jör. & approbat G. Pauli.

19) *Venuſtè navibus tribuitur alacritas virorum in navibus pugnantium. licet tamen* Gladar *ad* Geirvángs *referre, & exponere* Clypeis fulgentes: *bis enim ornabantur naves antiquitus.* G. M. Geïrvángr *eſt arena belli, ex* Geir *haſta, &* Vángr *locus.* *Sic* Þrúdvángr, Fólkvángr *in Edda, &* Knupángr *appellativum.* *Item* Skiölldr, land vopna. G. Pauli. *Prior ſenſus minus placet.* *Wormio* Geirvangs radir *ſunt, ut dicit, de verbo ad verbum, vulturum in campo ſeries, cadaverum ſcilicet, ſed unde* vultures iſtos *habeat neſcio.* RADAR *mihi ſunt* naves, *ex Edda. poſſunt tamen etiam* GEIRVÁNGS RADAR ɔ: randir *eſſe* oræ clypeorum; *ut Poëta dicat,* certos ictus hiſce fuiſſe inflictos. *tum nimirum per* Veſ darradar *intelligere deberemus* opus militis, ɔ: ictuum ingeſtionem. *Sed denique* Geirvángr, terra Geiris *(reges marini), intelligi poteſt* mare. *ſic ordo erit: Geirvángs of gramſ (glamſ) gladar radar, i. e.* marî, in regis (læte) reſonantibus navibus. *Ita quadamtenus me expedivi ex hoc hemiſtichio, quod, meô ſaltem judiciô, totius hujus Poëmatis eſt difficillimum.* G. M.

*) Þá er. Jör. ÞARS contractum eſt, ex *Þar es.*

t) brimla. L. R. plural. En, pro I, modo ante. Jör.

u) Völlr, *campus*, ſc. inundavit ſanguine Jör. Fr. i.

x) Undum R. || Undir veum glumdi, *arma reſonarunt.* Jör. Fr. i. conf. Barthol. Antiquitt. Dan. pag. 234. & 621. cum Verſione Arnæ Magnæi ibidem; cujus ab auctoritate cur hic recedamus, cauſam nullam video.

20) *Nimirum phocæ per iſtum ſtrepitum militarem fiebat incommodum.* *Quibus mea hujus Strophæ interpretatio ridicula videbitur, iis placeat oportet verſio Wormii & G. Pauli, qui reddunt Stropham:* In mari (per mare). *ille nullam adducit rationem pro iſto ſenſu; ab hoc adfertur* Móda *fluvius*, & Brimils móda (ποταμὸς) *mare.* *Probabit, ſi poteſt,* móda & módr *idem eſſe.* *Biörno* módi *hic poſitum eſt pro* mæding *(rectius & propius, quandoquidem* o & æ *interdum mutuas obeunt vices, cepiſſet pro* mædi *gen. foem. anhelitus, defatigatio.) itaque* BRIMLA MÓDR *intelligit mare. qui ſenſus non caret omni veriſimilitudine, at ejus rationem, cum Biörnus ipſe noluerit, me reddere nihil attinet.* G. M.

A.C. 936.

VI.

[Fyrſta ſtef.]

y) Hne *z*) firda fit
Þ) Vid fleina hnit.
æ) Ordstýr *a*) of gat
Eiríkr *b*) at Þat.

[Annat

VI.

[*Primus verſus intercalaris.*]

Decidit virorum [23]) *pes*
Ad haſtarum colliſionem:
Laudem acquiſivit
Eiricus [24]) *deinceps.*

[*Secunda*

21) *Ita reddit G. Pauli; addit autem in parentheſi*, ingemuit *l.* inſonuit. *Ego maxime ad primam notionem inclino, cum ſciam verbum* At Þruma *quandoque denotare*, perdurare, perſiſtere, pertinaciter inſiſtere loco aut negotio. *Sed quo ſenſu dicitur denavi,* Þrumdi í blódi? *Hyperbolen arbitror, ut Poëta id velit*: Mare ex influenti ſanguine craſſum fiebat, adeo ut per iſtam craſſitiem naves vix usquam quirent promoveri. *Poteſt tamen alius ſenſus eſſe, nempe:* Navis ſanguine inundans, tamen inconcuſſa manſit, perſtitit in loco. *hæc eſt mens Parentheſeos quam Verſioni indidi Stroph. V.* G. M.

22) Glumir *reboare* [*corr.* reboat; *& ignoſce homini linguæ noſtræ non ſatis gnaro.* G.M.] *ut echo in convallibus.* Worm. *De iſta echûs notione poſſit ambigi. At de Vulnerum ſonitu medici diſpiciant: Noſtro congruit locus Foſtbrædra-ſagæ cap. ult.* Let hátt í holſárum *ſem náttúra er til ɔ:* cava vulnera *(ſc. in cava corporum illata)* altùm reſonarunt, prout eorum natura eſt. *& mox ibid ok er han heyrdi at* hátt let í holſárum manna. *Poſſit tamen iſte* Sonitus vulnerum, *pro* clamore vulneratorum, doloribus vulnerum excitato, *haud abſurde accipi.* G. M.

y) Hve, *quam* l. *ubicunque.* Jör.

z) folk á. Iid. pro FIRDA. Senſus: *Acies in ora campi*, ɔ: terrâ, *conſeruit haſtas.* || Fyrda. Guelf. Ferda. E. *idem.*

Þ) Undz. Guelf. Hol. obſcurè. Und. E.

æ) ordſtír (ord ſtir) Hol. E. Guelf. ordúr. Jör.

a) ofgar. E. obſcurè. Mox Þar, pro Þat E. Guelf. Hol. contra rhythmum.

b) of, *ob id.* Jör.

23) FIT, *junctura, ut ſupra:* [*pag.* 329. *n.* 1.] *hic pes ſ. planta pedis. uppi fótr ok fit, vulgò.* G. Pauli. *Senſus eſt in hac Strophe:* Viri, pedibus ſucciſis, ceciderunt, *aut*, pedibus amplius inſiſtere non valentes præ laſſitudine ſe dejecerunt. G. M.

24) AT Þat, *ibidem.* Worm. *aut, circa ea loca.* Biörn. *uterque falſo. G. Pauli pro ſua verſione notat, τὸ* AT *cum Accuſativo ſignificare* poſt: *ut in Knytl. s.* at ſinn födr daudan *poſt mortuum ſuum patrem. Adde Rigsþulam* (de Rigo Cantilenam) *pluribus locis.* G. M.

[Annat ſtefia-mál.]

VI.

Fremr mun ek ſegia
Ef *c*) firdar þegia
d) Frágum fleira
Til *e*) frama þeirra.
f) Æſtuz undir
Vid jöfurs fundi.
Bruſtu *g*) brandir
Vid blár randir.

VII.

[*Secunda claſſis.*]

VI.

Porro dicturus ſum
Si viri fleant:
Fando accepimus plura
De profectu [25]) *eorum:*
Exæſtuarunt vulnera
Ad regis congreſſum;
Diſſiluerunt enſes
Ad [26]) *cæruleos margines.*

A.C. 936.

VII.

c) fírar, *Idem.* Jör. Guelf.

d) fródum, *gnaris.* N. Frâ um. E.

e) fara, *expeditionibus iſtis.* Jör.

f) óxu, *creverunt.* Jör. qui & haſce duas ſtrophas in fine verſus collocant, ſtrophis ultimis huc viciſſim translatis.

g) brandar, & poſt randir. Jör. vitioſe. ergo G. Pauli in fine verſus ſubſtituendum cenſet, randar, quod per ſe qnidem rectum eſt, atque in proclivi poſitum: nihil tamen muto, cum *Brandr Brandir* haud minus recte dici putem, ac *Vinr Vinir*, *Hríngr bríngir.*

25) *Intelligit Eiricum & ſuos milites. Sin* TÒ FRAMA *ſit pluralis, (quem tamen non memini me usquam legere) pronomen* ÞEIRRA *ei vocabulo jungi poterit, ſenſusque fuerit:* De progreſſibus, ſucceſſibus, *aut* laudibus iſtis, *ſc. Eirici regis.* G. M.

26) *G. Pauli poſt Wormium reddit*, cæruleos clypeos, *rectè, per Synecdochen partis pro toto, aut Metonymiam adjuncti. clypei melioris notæ olim fuere laminis ferreis circum muniti (quales in Hiſtoriis vocantur*, Járnrendir *&* Járnvardir ſkilldir) *ut ad ictus eſſent firmiores, nec tam facile ſectiles aut penetrabiles ferro. Quod Wormius ſcribit, de cæruleis lineis aut marginibus quibus clypeus fuerit inſignitus, quadam ex parte poſſit probari ex Edda in* Vopna ok herklæda kenníngum: *at quod pictura iſta marginalis cærulea potiùs fuerit quam aliûs coloris, id vero adhuc eget probatione. Biörnus per* RANDIR *intelligit* herklædi, *nimis latè.* BLÁR *autem dixit Poëta, eôdem recte obſervante, quoniam ferrum eſt* cæruleum. *G. M.*

A.C. 936.

IX.

[Þridia ſtefia-mál.]

Raud hilmir hiör.
u) Þat var hrafna giör.
x) Fleinn *y*) hitti fiör.
Flugu *z*) dreyrug ſpiör.
Þ) Ól flagds gota
æ) Fár-biódr Skota.
Trad *a*) nipt Nara
b) Nátt-verd ara.

IX.

[*Tertia claſſis.*]

Rubefecit rex gladium,
[34]) *Ibi erat corvorum aſſultus* [35]).
Haſta [36]) *collimavit vitam;*
Volarunt cruenti ſpari.
Aluit [37]) *gigantidis equum*
[38]) *Scotorum periculoſus domitor:*
[39]) *Calcavit ſoror Narii*
Coenam aquilæ.

X. X.

u) Þá *tum.* Biörn. Þar var hrafn á giör *ejus rei corvus erat avidus.* Jör.
x) Fleins hatti. E. ſine ſenſu.
y) ſótti, *perſequebatur*, aut *abſtulit.* Jör. Fr. i.
z) drorug. Guelf.
Þ) Aulferd (Olferd). Guelf. Hol. E. quod nullum ſenſum admittit contextui aptum.
æ) Far.-biódr, per *a* lene, *præcipiens claſſis* Scot. legunt Biörn. & Worm. imperitè.
æ) Fiárbiódr, *imperans pecuniæ* Scot. ſive *poteſtatem in eam habens* ſc. jure belli. Hol. E.
a) Nytr, forte pro *Niótr compos*, & tum NARA erit genitiv. plural. a *Narr* gladius, & NYTR NARA pugnator ɔ: rex. E. Mox nára, & deinde ára, ſcribunt Jör. N. qui minime ſunt audiendi.
b) Náttvörd. Guelf. Hol. corruptè.
34) *Ita G. Pauli vertit. ſed τὸ* Þat var *habet emphaſin, ut ſupra,* Þat var blódrefill: *Poëta ait valde celebrem ſive frequentem fuiſſe corvorum conſtuxum.* G. M.
35) *Vel* cibus, ſaturitas. Giör, ger *adj. avidus, potiſſ. cibi, vorax.* Geri, *luporum Odini alter.* Giör & Ger *ſubſt. n. gen. avicularum multitudo ſ. nubes, eſcæ (e. g. halieutis) inhiantium.* G. Pauli.
36) *Ita vertit G. Pauli.* Collimavit ad vitam, *habet Worm. Malim*, offendit *l.* certo ictu attigit animam, *aut* animæ ſedem. Corpus *pro* Vitam *in Parenthesi adponit G. Pauli.* G. M.
37) Gigantidis equus, Lupus; *cujus appellationis fundus eſt Edda Fab. XLIII. Hæc tamen, ſiquidem ſermo ſit de prælio navali,* aves carnivoræ *item* piſces & ceti *intelligendi fuerint.* Flagidi equus *apud Wormium, & nota ſuper* eo equo, *mera ſomnia ſunt.* G. M.
38) Fár, *periculum*: *oppoſitus autem erat Ericus Scotis ut habet hiſtoria.* G. Pauli.
39) Narii ſoror, *filia Lokii, eſt* Hela *ſ.* Mors, *ut Biörn. & Worm. recte expoſuerunt. ſenſus eſt*, Mors oppreſſit viros, & eorum corpora aquilæ in cœnam apponebat. *Verùm G. Pauli, neſcio quâ ratione, aut quo jure,*

X.

c) Flugu *d*) hialldr-tranar
e) Of *f*) hræs lanar
g) Vorut *h*) blóds vanar
i) Benmáſ granar.
k) Þá er oddbreki
(Sleit und freki,)

X. A.C. 936.

Volárunt [40]) *grues præliares*
Per cadaverum [41]) *longas ſtrues;*
Non caruerunt ſanguine
[42]) *Labia avis ſanguibibæ:*
Cum [43]) *mucronum aeſtus,*
(*Laniavit vulnera lupus,*)

Gnúdi *Mur-*

jure, *maluit* NIPT NARA *exponere per*, Filia Narii, ɔ: *Nox. quod* Nipt *denotet* filium *apud antiquos*, *eget probatione*. G. M.

c) Flaug hialldr-trana Jör. in Num. ſing. invitô rhythmo.

d) Hialldrs vanir, *prælio adſueti* ſc. alites rapaces. Guelf. Hol. E.

e) á *in* l. *ad*. Jör. um. L. R. Biörn. Worm.

f) Hræ. Jör. hiörs lanar i. e. *gladio congeſtas ſtrues*. Wormii *gladiorum acies*, partim obſcurum eſt, partim ex verbis non ſequitur; quid enim *Lanar* cum *aciebus gladiorum* habent commune?

g) oru, *fuerunt* — *carentia*, ɔ: ſicca: aut *ſanguini erant adſuefacta*. quamquam hic ſenſus locum habere nequit, ſi G. Pauli audimus, qui ſtatuit τὸ *Vanr* cum genitivo conſtructum, *carentem* ſignificare, & citat Loka-ſennam vers. 14. de cujus aſſertionis univerſalitate ego adhuc dubito. Gu. Hol. Vóro (váro) L. R. Biörn. Worm.

h) blódi. L. R. Biörn. Worm. *Erant ſanguini adſueta*.

i) Guelf. ita: Benmárs. Jör. Fr. i. *id.* || Benmál E. L. R. Ben mál. G. H. N. Biörn. Ben mál-granar. Mbr. b. Worm. qui ineptam hancce lectionem haud illepide interpretatur: *Menſura* (*Menſuræ*) *labrorum vulneris*. additque: *tela & gladios intelligit, ad cujus menſuram vulnerum labra fiunt*. Biörnus idem videtur ſentire, ex eo quod *Benmál granar* pro *cuſpide teli* accipit.

k) Ita L. R. Biörn. Worm. conſentiente Edda Codd. Worm. & Reg. || Sleit und freki. En oddbreki gnúdi &c. *Laniavit* —, *at aeſtus* &c. Jör. Fr. i. quô ſeries orationis melius procedit. G. Pauli hanc lectionem ita adoptat, ut pro ODD-BREKI fingat *Oddreki* ɔ: *ódum drekkandi*, avidè *bibens*, extruſo propter metrum ex adjectivo *ód-drekkr* altero *K*. τὸ ENN autem hic ei eſt pronomen demonſtr. alias *binn*, & non raro in poëſi, quinetiam in proſa, *inn*. Impulit Virum doctiſſimum ad hanc mutationem non intellecta dictio ODD-BREKI, nam *Breki*, inquit ille, eſt *fluctus* cui cum mucrone [forſan voluit ſcribere, *vulnere*] rumpendo nihil. Sed Eddæ, præſertim ex talibus Codd., auctoritas prævalere debet iſtis figmentis: & omnia ſatis liquida ſunt poſtquam Stropham, *Sleit und freki*, parentheſi incluſimus. Biörnus exponit τὸ ODDBREKI, *in prælio*, quod procedit, dum ante iſtam vocem ſub-

A.C. 936. Gnúdi hrafni
Á *l*) höfud-ſtafni.

XI.

audiatur particula *á* l. *ad*. Wormius *tò Oddbreki* vertit *mucronum inciſuras* l. *vulnera*, ſine omni veri ſpecie. Neque plauſibilia ſunt quæ commentari conatus eſt G. Pauli, in duas haſce Strophas ex lectione quam in Textu exhibui; adeo iſta exſcribere ſuperſedeo. Illi autem (ut ipſe fatetur) ſupra ſcriptam conjecturam ſuggeſſit Lectio quam nunc adducam: Nempe in Guelf. Hol. & E. eſt: Sueit ſárs freka Svalg und dreka ɔ: *caterva in vulnerando vehementes devoravit vulnerum dracones*; quod poteſt intelligi de *miſſilibus quæ in cava corporum immiſſa, ibi abſcondebantur*. aut diſtingendum eſt poſt *Svalg*, & tum exiſtit ſenſus contextui magis congruus: *Caterva ſævarum ferarum magnis hauſtibus hibebat*. Ita *tò* UND DREKA conjungendum erit ſeqq. & ſenſus: *Sanguis gladiorum* ɔ: gladiis effuſus, *ſuſurravit ad roſtrum corvi*. *Dreki* ſpecies eſt anguis; at *Góinn* & *Fafner* anguium vocabula, etiam tribuuntur *gladiis*. Aut Hypallage fuerit cum Synchyſi, pro, *Hrafn gnúdi höfud-ſtafni á dreka und*, i. e. Corvus tundebat roſtro vulnus gladio illatum. Aut denique, ſi *Dreka* pro *navi* capiamus, erit: *Und gnúdi hrafni á dreka höfud-ſtafni*, i. e. Sanguis (vulnus) ſonitum edidit in commodum corvi aſſidentis in prora Draconis ɔ: *navis draconis capite inſignitæ*. Hrafn pro HRAFNI Stroph. penult. legit. H.

40) *l. e. aves carnivoræ l. ſagittæ*. G. Pauli. *poſterius placuit Biörno, & Wormio, qui*

44) *Murmurabat corvo*
Super roſtrum.

XI.

tamen non bene reddit, jaculorum roſtra. *Prius mihi placet, propter finem præcedentis, & ſequentia hujus verſûs*. G. M.

41) Longas *addidi*, *cum* Lanir *hodie dicantur ſtrues foeni in longitudinem extenſæ*. G. M.

42) *I. e. Aquilæ l. corvi*. G. M. Már. (*gen.* más & márs) *Danicè* Maag, Strand-maage *gavia, larus, mergus*. G. Pauli.

43) *I. e. ſanguis vi mucronum effuſus*. Breki *mare ſignificat*. *Similis dictio eſt* Gridar lz *verſ. ſequ. In Stropha ſequ.* Lupum *cojere debemus pro* omni fera carnivora, *monent Wormio, vid. me ſupra n.* 37. G. M.

l) Ita legunt Jör. Fr. i. Guelf. Hol. Edd. Cod. Reg. Skeidar-ſtafni *in extrema vari.* 2. Eddæ Codd. in charta exarati. ſed hic racillat adliteratio. || Höfud-tafni. L. R. O. Edd. Cod. Worm. ipſe Worm. Biörn. & G. Pauli, quod hic poſtremò nominatus, qui omnium inſtar eſt, capit proprie de *capite*; oculorum quippe appetentiſſimos eſſe corvos: non tamen improbat de *grandi præda* cum Biörno & Wormio hoc intelligi, quemadmodum dicatur *Höfud-ſkálkr*, *Höfud-vâd* &c. Itaque Vir doctiſſimus quatuor haſce Strophas vertit: *Laniavit vulnus lupus mulsibibus* (l. ſtrenuibibus): *Tetudit corvus prædam capitalem* (*virorum capita.*) Mihi præter mutationem ſupra allatam non placuit illa Paragoge in voce HRAFNI pro *Hrafn*, quâ G. Pauli ſtatuit Poëtam eſſe uſum propter conſonantiam metri-

XI.	XI.	A.C. 936.
[Þridia ſtef.]	[*Tertius verſus intercalaris.*]	
Kom *m*) grídar læ	*Venit* [45]) *ſecuris latex*	
n) Á giálpar ſkæ.	*In equum Gialpæ.*	
Baud úlfum hræ	*Obtulit lupis cadaver*	
Eiríkr *o*) of ſæ.	*Eiricus per mare.*	

metricam; ergo circa ſenſum harum 4. Stropharum ab aliis interpretibus fuit recedendum.

44) Gnúdi *vel contractum ex* Gnaudadi *quod idem ſignificat, vel ex verbo* at gnyia *ſonare, quod de vento vehemente uſurpat Laxdæla. Exprimitur autem Stropha Vta & hoc Diſticho, tum vehementia ſanguinis ebullientis, tum ingluvies corvi roſtrum in vulnera, carnis diſcerpendæ cauſâ, immittentis.* G. M.

m) Gnaudar, prælii vel prælio. Jör. Fr. i. Mox Skiæ, pro Læ. L. O. R. Biörn. Worm.

n) af — ſæ. Guelf. Hol. E. quando ſenſus hujus Diſtichi forſan fuerit: *Facta eſt aviditatis ceſſatio* (ſatietas ferarum) *ex mari ſecuris* (ſanguine eâ abunde fuſo). Mox, Giálpar legunt Guelf. Hol. E. Fr. i. Biörn. Giálfar. Jör. quod idem eſſe poteſt, nam *f* & *p* interdum variant. Giálfrar. L. R. O. Worm. Giálfr. G. Pauli ex conjectura, ut tamen non improbet ceteras lectiones. Denique Læ. L. O. R. Biörn. Worm.

o) um. Iid. Af. Hol.

45) *I. e. Securi effuſus, ex mente G. Pauli. qui nec improbat Lectionem* Gridar skæ á Giálfrar læ *ſupra notatam; quam vertit:* Securis nocumentum (*ɔ: ſanguis, l. corpora*) in maris planitiem: *hæc porro advocans:* Skæ *l.* Skiæ *cognatum τῷ* ſkadi *noxa. Huc refert Biörnus* Ske-mann *(Ol. ſ. Tr. pag. 247.) ɔ: virum noxium. Alibi habetur* Skelegr [*imo* Skeleggr *in Libris idoneis ſemper legitur quod aliud eſt vocabulum.* G. M.], *animoſe ſe gerens, fortiter in hoſtem irruens. De* Læ & Lá *videri poteſt Hypn. Gloſſ. Diatr.* Giálfr *n. g.* [*imo etiam Maſc. gen. ſi ejus genitivi eſſe debeant* Giálfar & Giálfrar. G. M.] *cum mare, tum ventulus mare perflans. cognatum eſt* Gilfrótt, *aliquid rugoſum, inæquale. It.* Giálfr ſkiær *equus marinus,* navis. *Hactenus ille.* Giálp (Giálf) *in gen. foem. Biörno & Wormio eſt* unda, *neſcio qua auctoritate. Scientiſſimus harum rerum Joh. Olavius, Indice ad Landn. h. v.* Skiör, Skær, *noſtrum* Giálfar skæ, *reddit* pieam maris *ɔ: navem conf. Indicem Gunnlögs ſ. v.* Skiær: *quam vocem ego quidem nusquam inveni pro* ave *ab antiquis uſurpatam; at* Skerr *equi nomen Edda exhibet,* æ *autem &* e *paſſim alternant. itaque rectius apud Noſtrum ſcribitur* Skæ, *fide Jör. & Fr. i. quam* Skiæ *quod ex infimis Libris præferunt Interpretes.* Giálp, *filia erat regis Geirrödi, &*

hic

A.C. 936.

XII.

[Fiórda ſtefia-mál.]

p) Beit *q*) fleinn floginn.
Þá var fridr loginn.
r) Var álmr dreginn.
Þuí vard úlfr feginn.
Bruſtu broddar.
En bitu oddar.
Báru hörvar
Af bogum örvar.

XIII.

XII.

[*Quarta claſſis.*]

Acutus erat [46]) *ſtimulus volans;*
Tunc pax [47]) *ceſſaverat:*
Erat arcus intenſus;
Ea re gaviſus eſt lupus.
*) *Fractæ ſunt cuſpides (ſpicula):*
At acuti erant (penetrabant) *mucrones:*
Ferebant [48]) *ſtupæ*
Ex arcubus jacula.

XIII.

hic ponitur pro Muliere gigante *in genere: unde* Giálpar ſkærr, *Lupus, (vid. me ſupra ad τὸ* Flagds gota*) hic, ut alias ſæpe in Noſtro Poëmate, translatè ſic dicitur* Quælibet beſtia carnivora. *G. M.*

p) Lætr ſnót ſaka &c. hic ſiſtunt. Guelf. Hol. E. poſterius tamen hemiſtichium ordiuntur ut Ceteri: Bruſtu broddar &c.

q) fleiti. Guelf. Hol. E. quod idem eſſe oportet, rectius tamen ſcriberetur *fleyti*, à *fliótr* celer.

r) Vard úlfr feginn. en álmr dreginn. Jör. Fr. i.

46) Fleinn *inter haſtarum appellationes habetur: ſed & ſagittam notare videtur in Sögu Ketils Hængs.* Broddr & Oddr *ſunt etiam ſagittarum vocabula. Delectat autem Poëta tam. vocabulorum quam prædicatorum varietate.* G. Pauli. *Antea egit de pugna cæſim inita* (Höggoruſtu)*; nunc tranſit ad eam quæ jaculando initur* (Skothríd). Flóginn *participium (præteritum, quod Latinè reddi nequit niſi per* advolans *ſc. in hoſtem, aut* evolans, *emiſſus ſc. manu jaculatoris.* G. M.

47) *Wormius & G. Pauli vertunt*, erat perdita, *legentes* lóginn *ɔ:* lógadr *a verbo* ad lóga, *quod ſignificat abalienare, erogare:* Lóga kind, *pecudem mactare.* Af-lóg, *pecus vetula. notante G. Pauli. Mihi (quoniam altera Lectio in rhythmum peccat)* τὸ Loginn *ſcribitur per* o *tenue, eſtque participium verbi* Ek legg, *pro* laginn *ɔ:* lagdr: *Biörnus aliquid tale videtur in animo habuiſſe, nam adnotavit:* Hann (fridrinn) var lægdr *edo* lagdr nidr *ɔ: pax dejecta aut depoſita erat. Nec male* τὸ Loginn *deduxeris à verbo* ad liúga, *ut ſit:* pax erat mentita *(paſſivo ſenſu) ɔ:* falſa atque adeo nulla. *qui ſenſus placebat* Oddo *Johannæo, homini linguæ noſtræ antiquæ haud mediocriter intelligenti.* G. M.

*) *Aut*, crepuerunt, reſonârunt, *ut Biörnus intelligit.* G. M.

48)

XIII.

s) Verpr *t*) brodd-fleti
u) Af baug-seti
Hiörleiks hvati.
Han er *x*) blód-skati.
Þróaz *y*) her sem hvar.
Hugat mæli ek þar.

XIII.

Projicit [49]) *telum*
Ex annuli sede (manu)
Ludi gladiatorii [50]) *concitator.*
Ille est [51]) *cruoris largus.*
[52]) *Proficit hic ut ubique,*
Animitus loquor [53]) *illic,*

A.C. 936.

48) Hör [*non* Hiör] *linum seu stupa. Hic pro arcus nervo ex stupa confecto capitur.* Worm.

s) Guelf. Hol. E. hic exhibent prius hemistichium Versus præcedentis; tum subdunt Versum Intercalarem, Jötr sveigdi y; hunc autem, Verpr &c. statuunt hinc in ordine quartum. || Bregdr Jör. Fr. i.

t) Biód-fleti. Iid. quod non intelligo. Brodd flæri (fleiri), forte, *Spiculorum multitudinem* aut *spicula cælata*, *u* in o & o in æ mutato in voce *flæri*. Guelf. Hol. E.

u) med. Fr. i. Worm. *cum*. Ad *in*. Jör. Mox bauga-eyri, *terra annuli*, idem, aut *super clypeum*, qui *baug-iörd*, appellatur. Guelf. Hol. E.

x) baug-skati *largus annuli*. Iid. þiód-skati (þiód skati) *Celebris largitate (ergo homines largissimus)* Jör. F. i.

y) hialldr sem hvar af hilmi þar, *augetur (invalescit) prælium — ab rege (cinctu regem) ibi*. Jör. Fr. i.

49) Flet, *sedes*, *lectulus*, a flatr, *quod Latinè est planus & latus*, *Gr.* πλατυς. Broddr, *cuspis*, *e. g. baculi:* brodd flet *ergo hastile*. G. Pauli. *Ita* hastile *poneretur pro* hasta, *perquam jejune. Melius igitur, si* telum *hic debemus intelligere*, *capimus* Broddflet *pro ipsa teli lamina quæ in cuspidem exit. Possumus & sermoni poëtico magis convenientes, per* tò Brodd-fleti *modò intelligere* clypeum, *qui a veteribus appellatur* Vopna land, *telorum tellus l. fundus. Ita Poëta dixerit*, regem inter dimicandum e manu (*ab latere suo*) abjecisse clypeum. Fleti *pro* fleyti *cepit Biörnus*, & Brodd-fleyti *intellexit* arcu. *Sensus:* jaculatur arcû e manu. *G. M.*

50) Hvati *modò non est adjectivum, sed substantivum verbale pro participio activo* hvetiandi (*ut Biörnus ait*), *aut* hvatandi *i: festinans*, *positum*. G. M.

51) *Aut* sui sanguinis *prodigus est rex*, *dum* clypeum abjicit *ut fugà: aut* hostium sanguinis largus, *dum eos crebrò & vehementer vulnerat*. G. M.

52) Þróaz, *i. e. aut vincit*, *aut gloriam suam amplificat. posterius mihi probatur, cum* tò Vaxa *hoc sensu dixerint veteres.* Her, *hic in Angha; aut* Her, *in hoc pugnæ genere, ubi res geritur jaculis.* Sem hvar, *ut ubique terrarum, aut ut in omni alio pugnæ genere.* Þar landz sem hvar, *ibi terrarum*

ut

A. C. 935.

En *h*) ſkers aka
i) Skíd Geirs braka.

XVI.

At [60]) *ſcopulorum adflictorem*
[61]) *Circa Geiris xyloſcleam crepare.*

XVI.

59) Súd *combinatio aſſerum, pro navi: vel tota claſſe Erici.* Worm. Um súd, *per latus navis, vertit G. Pauli, quod mihi non adeo placet.* Frí, *capiunt Interpretes pro adverbio, quomodo hac vocula uſus eſt Hallgrimus ſacerdos, magni nominis, inter recentiores, poëta, ſenſu tamen ambiguo. Velim ego ſcire quid illud* Libere vigilare *re ipſa ſignificet: an* alacriter, lubenter, *an* multum? *Fortaſſe* Frí *nomen adjectivum hic ſit, &* tutus *denotet; quamquam de hujus nominis antiquitate dubitat G. Pauli ad Hymis-quidam vers. 9. Sed &* Frí *poteſt eſſe nomen ſubſtant. in accuſandi caſu, ut ſit ſenſus:* Facit Bellona amatorem (ſuum) in navibus vigilare *aut* excubare. *vid. Hymisqu. vers. citato. Denique verus ſenſus hujus Diſtichi eſt, credo:* Rex numquam intermittit militiam navalem. *G. M.*

h) Skers haka, *ſcopuli prominentis* l. *extremi:* Aut Skers Haka, *equi Hakii* regis maritimi, ɔ: navis. Guelf. Hol. E. Unde G. Pauli fecit Skaſſ Haka *Gigantidem Hakii* ɔ: ſecurim, per naves &c. aut naves lædendo violare, quando *braka* Stroph. ſeq. capiendum cenſet active, pro bráka.

i) Skeid, pro Skíd. R. Skíd-gard. Guelf. Hol. E. *ſepimentum ligneum*, Dan. *Plankeverk:* quod etiam tolerari poteſt, quamvis hic potiſſimum de militia & pugnis navalibus ſit ſermo. *G. Pauli.* Intelligi poſſunt vel *propugnacula navium*, vel *Clypei*, quorum perpetua ſerie oræ navium antiquitus ornabantur. Vel etiam, ſi *Skídgard* late pro *quacunque ſepe* capiamus, intelligi poteſt *mare*, ſcopulos ambiens.

60) Skers aka *Wormio eſt* mare, *quod ſcopulos alluat ac veluti arat. Sed accuſativus* aka *poſtularet nominativum* aki; *unde & Biörno* Skeria oki *vel* aki *(quæ litera ſepe alternant) eſt mare ſcopulos atterens, a verbo* ad aka, *quod eſt plauſtrum trahere, item curru vehi.* Facit, *ait Biörnus*, naves per mare crepare. *G. Pauli. Verbum* at aka, *ſive ab* Ok jugum, *ſive a Gr.* ἄχος *dolor, ſit deducendum, quandoque invenitur pro* premere, moleſtiam adferre, adfligere; *ut in Grettis ſ. de ægroto: Er honum þótti ad ſer* aka, *cum ſentiret morbum ſe majorem in modum* premere. *Hinc eſſe poteſt nomen verbale* Aki, *& mare per phantaſiam poeticam fingi* adfligere *ſcopulos, dum eos alluendo verberat.* G. M.

61) *Hic ſubaudiendum eſt* um *ex Stropha* 6. *G. Pauli negat Skalldam habere* Geir *regem maritimum, ſed* Gor, *ex hiſtoria Nori (Norvegiæ eponymi) ſatis notum, at vide me ſupra pag.* 214. *lit. b.* Naves *autem ſeu* Claſſis *hic deſignatur per* Skíd Geirs, *& ſenſus hujus Diſtichi, ut puto, verus eſt:* Non autem curat (*rex*) ſi mare circum naves ſtrepat, *l.* placide fert mare circum naves ſa-

viens.

XVI.

Brýtr *k*) bóg-vita
Bióðr *l*) hramm-þuita.
m) Muna *n*) hodd-dofa
o) Hríngbriótr lofa.

XVI.

A.C. 936.

62) *Frangit flammam brachii*
Oblator 63) *lapidum manûs:*
Annuli 64) *torparem* (*l. inertiam*)
Non laudabit vir annulifragus.

Glad- *Læta-*

viens. *Wormius reddidit idem hoc Diſtichon:* Sed per ſcopuli aratrum navim ſtrepere: *quod & bene procedit, dum ante* TÒ SKERS AKA *ſubaudiatur* um. *G. Pauli reddit* SKÍÐ GRERS *ſub navigio* (*per naves*)*; prius ex verbis non ſequitur.* G. M.

k) Ita Jör. Fr. i. Bog-hnita. L. O. R. Biörn. i. e. *ſagittam*, ex mente Biörni. qui tamen abſurdè ſtatuit Nominativum TÃ HNITA, eſſe *Hnot* l. *Hnita* gen. foem. *glans.* Melius G. Pauli qui ſcribit *Bóg-hnita*, & exponit *annulum.* || Bog-hvita (hvíta) Guelf. E. Worm. Hol. quam dictionem non intelligo. Wormius interpretatur *jacula*, & addit rationem penitus frivolam, quod *Bog-hvita* ſit *arcus pluvia.*

l) Ita L. O. R. Biörn. Worm. G. Pauli. Sed, Hrafn-ſlita, *Dilaniationum corvi*, ɔ: cadaverum a corvo diſcerpendorum. Jör. Fr. i. Hram-ſlita (ſlíta). Guelf. Hol. eodem ut arbitror ſenſu. Fram ſlita. E. pro Frambiódr ſlita, *certamina offerens*, ɔ: ad ea promtus.

m) Munat, *id.* R. & G. Pauli. Muna pro *mun ek* ɔ: *laudabo*, intelligit Biörnus, inſcitè.

n) Hoddofa. H. L. O. R. unde G. Pauli unius literæ inſertione fecit quod in Textu eſt; edſtipulantur Jör. & Fr. i. præferentes Hríng-dofa *id.* Diviſim Hodd ofa. Biörn. Worm. quod prior intelligit *exercitorem auri* || Hodd afa; ad verbum, *avum annulorum* ɔ: aut Dröpnerem annulum illum mirificum, qui alios ex ſe peperit annulos, narrante Eddâ; aut *afa* dixit pro *cognato*, & *cognatum annuli* pro quocunque annulo: aut per *Hodd afa* deſignat annulos (ſ. nummos) in arca conſeneſcentes. Sed hæc Lectio admiſſa poſtulat ut Stroph. ſeq. ſcribatur *lafa*, ſenſu eodem. E. Guelf. Mbr. b. G. N.

o) Hríngbriótar, plural. R. Worm. qui exponit MUNA — HRÍNGBRIÓTAR, *meminerint annulorum fractores.* || Hodda Freyrr, *Annulorum Freyius* ɔ: auripotens. Jör. Fr. i.

62) *I. e. Diſtribuendo conſumit.* G. M. Bógr *armus*, *Dan.* Bov: *ejus* Viti; *annulus*, Hniti *idem.* G. Pauli. Bógr *proprie dicitur in animalibus brutis, hic in homine improprie & inſolenter.* G. M.

63) *I. e. auri.* G. Pauli. Hrammr *vela magnus, (a* rapiendo *ſic dicta ſive prehendendo), hic Synecdochice* manum *& per Metonymiam adjuncti* brachium *notat.* G. M.

64) *Scitâ allegoriâ dicit Regi non placere ut annuli ſ. nummi jaceant otioſi, quod faciunt cum non eroganter. Poteſt autem* TÒ LOFA *capi pro* permittere, finere, *Stroph. ſeq.* G. M.

A.C. 936.

p) Gladdiz floma q) fiöl
r) Vid Fróda miöl.
Miök er s) hilmi föl
Haukſtrandar *) möl.

Lætatus eſt [65] *nautarum aſſer*
Frothonis farre [66].
Valde eſt regi venalis [67]
[68] *Manualis glarea.*

XVII.

t) Stódz u) fólk x) eigi
y) Fyri z) fiörleigi.

XVII.

Non conſiſtebat populus
Præ [69] *vitæ liquore:*

Gall *Somit*

p) Gladaz, *exhilaratur.* Iid. Gladar, *exhilarat*, aut imperſonaliter, *hilaritas contigit* — aſſeri ex &c. Edd. Codd. Worm. & Reg. || Huggaz *ſolatium accipit* ſc. laborum ſuorum. E. H. lepidè. Hugg aſk. Guelf. Hol. quod conjunctim legendum cenſeo; eôdem ſenſu. In iisdem transponuntur duo hæc Diſticha.

q) Fiölð, *multitudo.* Edd. Cod. Reg. id quod requirit *miöld* in fine Stroph. ſeq.

r) um, *id.* Jör.

s) honum, *illi.* E. Guelf. Hol. Biörn.

*) miöl. Guelf. Hol. quod, ut nomen diverſi generis & ſenſus ab illo priori, legi rhythmicæ non arbitror adverſari.

s) Hoc hemiſtichium ignorant Guelf. Hol. E.

u) fólkhagi. Jör. Fr. i. poteſt *clypeus* intelligi, ſi quidem *Hagi* pro ſepimento ſumatur metonymicè. Ita hoc Diſtichon legi debet interrogative: licet tamen pronunciative legere, ſi intelligatur *Clypeus* Eirici regis & militum ejus.

x) Egi, ſcribunt Biörnus & G. Pauli; hic etiam conjicit, agi, per antitheſin, ut loquitur, ſi Lagi in Stroph. ſeq. admittendum ſit.

y) Vid, *adverſus*, Jör. Fr. i.

z) Ita O. & Worm. Fiörleygi. L R. Fiörlegi. G. Pauli. Fiörlagi *morte.* Biörn. dicitur ita uti *Alldr-lag, vitæ finis*, obſervante G. Pauli. || Fiöl-lagi, *crebros ictus.* Jör.

65) *Ita reddunt G. Pauli & Worm. lepide ſatis. convenit illud Horuklaſii Poëtæ in* Noregs k. tali, *(quod tamen aliter & quidem minus belle, meô certè animo, legitur apud Snorrium T. 1. pag. 56) Æſtuz auſtkyiſur (— kiliur) — ok hugdu á miadar drycku, i. e. Furebant naves, —* & de mulſo potando cogitabant *ſ.* exultabant ſpe mulſi potandi. *Biörnus tamen hic per* Fiöl *intelligit* multitudinem; *quod & per ſe rectum eſt, & quadam tenus ſuffulcitur Edda auctoritate, ſupra allegata lit. q.*

66) *I. e. auro, de quo Edda.* G. Pauli. *Annotata Wormii ſuper* Farre Frothonis *ſunt ſuaves nugæ.* G. M.

67) *Scilicet ad largiendum.* G. Pauli.

68) *I. e. aurum.* G. Pauli. Hauk-ſtrönd *eſt manus, in qua falco ſedet.* Biörn. Ströndnempe. Tellus *eſt per Synecdochen. Wormius autumat aurum dici* lapillos manus, *propter-*

ea

Gall þ) ý-bogi]
At egg-togi.
Værpr æ) af bröndum,
En jöfurr a) löndum
Helldr

Sonuit 70) *arcus*
*) *Ad contactum acierum.*
71) *Abjicit ab enſibus (homines cæſos),*
Rex autem regiones
Lll 2 *Obtinet*

A.C. 936.

ea quod auro lapilli in annulis aureis inſunt. haud minus ſpectari arbitror duritiem hujus metalli, atque id etiam, quod manum, in qua geſtatur, reddit aſperam attactu, & quaſi ſalebroſam, ut tellurem lapides. G. M.

69) *Scilicet* Sanguine copioſe effuſo. *Worm.* Fiörleigir, *i.* Fiörlægir *depreſſor vitæ, poteſt etiam eſſe appellatio* Enſis, Bellatoris, *aut* Mortis; *ut ſis,* Contra vim enſis, *&c.* G. M.

þ) y bogi diviſim. Omnes præter G. Pauli.

æ) æ brandi, *ſemper projicit haſtam,* aut Æ dictum pro y, quando erit: *Flammam arcus i:* ſagittas *mittit.* Jör.

a) landi, ſingular. Jör.

70) Yr, *arcus* [*ab* ör *ſagitta. G. M.*) *ſc. Sagittas emittens:* Bogi *arcus quatenus incurvus. Sed & y forte arboris ſpecies, ut ait Biörnus, & inde arcus* Yr. G. Pauli. Y-bogi, *per euphoniam pro* yr-bogi (yr *autem pro* ör) *arcus jaculatorius, ad diſtinctionem ab eo arcus genere, quod ponitur ſeu tenditur feris capiundis.* G. M.

*) *Vel, cum educerentur gladii, add. in Parenthesi G. Pauli. Mihi placet prius, & capio modo* tog *pro* conjunctione, & At egg-togi, in conſertione gladiorum *i:* conflictu, *minus ambigue reddo. Sane* tog *iſta ſignificatione deduco ab antiquo verbo* Tega *jungere. Alibi dicit Egillus* At ſam-togi ſuerda, *quod & legitur in* Orms þætti *eodem ſenſu.* G. M.

71) *Hujus explicationis exempla habemus in Kuelldulfo* [*ſupra pag.* 122. & 123.] & *Gunnaro de Hlidar-enda* [*Niála cap.* 54. 63. 73. *quibus addo Thorballum Aſgrimi filium, Ibid. cap.* 146. G. M.], *qualem laudem hic Poëta haud injuſte tribuere poterat regi fortiſſimo. Sed nec alterum diſplicet* [*ſupra lin.* 2.] Værpr æ brandi, *projicit perpetuò gladium, non quidem abjiciendo, quæ ſumma eſſet ignominia, ſed propellendo atque mittendo, ut* brandr *hic latius accipiatur quam de ſolo gladio, nimirum pro quolibet teli genere. Et hæc quidem hactenus. Sed facile adducor, ut credam Egillum uno vocabulo dixiſſe* Ebrandi *vel* Ebrandi, *quemadmodum de Bellona præliante vel inter præliantes furente ait in ſua Alexandréide Brandus epiſcopus:* ok hriſtir blóduga *Ebranda* ok ſár allzkonar dauda, *quatit ſanguineos - - - Vocem alibi mihi non obviam Latine reddere non ſuſtineo, incerta atque obſcura manente compoſitionis ratione. Alterum autem (quem ſequitur Br.) ceciniſſe puto, prout jacent verba Islandica:* Sanguineum furibunda quatit Bellona flagellum, Omnigenamque ſerit mortem. *G. Pauli. Non improbo Verſionem, de qua ini-*

A.C. 936.

Helldr hornklofi.
Han er *b*) næſtr lofi.

XIIX.

72) *Obtinet* 73) *cornua diffundens.*
Ille eſt 74) *laudi proximus.*

XIIX.

cio hujus notæ, ſed tamen TÒ VERPR AF *dici poteſt, pro* Verpr *ſimpliciter, aut* Verpr fram *emittit, projicit,* bröndum *teld, ut modo obſervavit Interpres Doctiſſimus.* G. M.

b) næzr. Biörn. prava ſcriptione. Næſt. E.

72) *Ita reddit G. Pauli;* Retinet *reddit Wormius. Nota mihi lepidam oppoſitionem, ſc.* Jacit tela, at firmiter tenet regiones *ſibi ad tutandum ſervandumque commiſſas.* G. M.

73) *Sic interpretatur G. Pauli, & hæc adnotat: „ Ex cornibus facile fieri poterant galeæ & clypei, & ub. iis ſæpius fiſſis rex* Hornklofi *appellari.„ De iſta* facilitate *poteſt dubitari, cum cornu ſit exiguæ maſſæ, præterea ſplendorem in galeis amaverint veteres, qui nullus in cornu eſt Scio quidem in Eyrbyggia exiſtere exemplum de* collari corneo *in pugna adhibito, ſed inde nullus eſt locus concluſioni ad* galeas & clypeos corneos. *Quoniam tamen ipſe nihil melius invenire poteram Verſione Interpretis Doctiſſimi, ideo eam retinendam putabam, ut multis partibus meliorem Biöruianâ & Wormianâ. nam quid dicit Biörnus cum ſuâ* Hornkleyfing landanna, *quam ulterius conatur explicare, per* Nockurn part landanna, aliquam partem regionum? *Nihil enim dicit, cum iſtud prius* Hornkleyfing landa, *ne per duriſſimam quidem Hypallagen formari poſſit ab iſtis in Textu,* LÖNDUM — HORNKLOFI; *& ſi maxime poſſet, tamen non admitteret ſenſum quem Biörnus vult, ſed forſan* Sinum *notaret; unde & Wormius hunc Stroph interpretatur,* Retinet in Hornklofi, *&* Hornklof *(nomine proprio) dictam partem regionem ubi aulam habuit rex, quia in ſinu quodam & angulo maris ſita fuerit. Subaudit ergo præpoſitionem* í *ante* HORNKLOFI, *& eò tutus eſt a contradictione, quod per ſe impoſſibile non eſt, eam regionem olim* Hornklof *dictam fuiſſe. Duo tamen ſunt quæ apud Wormium miror: unum, quod vocabulum* Hornklof *credidit potius eſſe proprium quam appellativum, nam poſſit, ſed non affirmatò, id denotare* Sinum *l.* receſſum maris *(vík), poterat Stropha reddi,* Aulam habens in receſſu *(ſeu potius* ad receſſum maris; *alterum, quod per nomen iſtud proprium potius intellexit regionem, quam ipſam urbem* Jórvik, *quâ ſede Eiricus utebatur. Sed ut hæc mittam, fieri poteſt ut Ablativus* HORN-KLOFI *alio ſenſu ſit capiendus, & referendus ad Strophæ* 5. *hoc ordine:* Verpr bröndum af hornklofi. en jöfurr helldr löndum. han er *&c. i. e.* jacit ignes *v. ſagittas* ex arcu. *Arcus nimirum ex cornibus, utpote lentâ & elaſticâ materiâ, olim quandoque factos fuiſſe, a veriſimilitudine non eſt alienum:* Klof *autem dici potuit ſinuamen ſ. intercapedo coſtarum in arcu tenſo, ipſeque adeo* arcus *per metonymiam nuncupari* Horn klof furca, cornu l. cornea: *adde quod apud Latinos etiam* Cornu *interdum denotat* arcum. *Hujus ſanè plauſibilis ſententiæ auctor*

XIIX.

[Ályktan Drápunnar.]

c) Jöfurr hyggi at
Hue ec *d*) yrkia fat.
Gott *e*) þóttumz þat
Er ek þögn of gat.
Hrærda ek munni
Af *f*) munar grunni
Ódins ægi
g) Á Jóru-fægi.

XIX.

XIIX.

[*Concluſio Poëmatis.*]

A.C. 936.

Attendat rex
Ut pangere [75]) *potuerim:*
Bonum [76]) *mihi viſum eſt illud,*
Quod ſilentium impetravi.
Movi ore
Ex animi fundo [77])
Odini mare [78])
In [79]) *Eboraci ſplendorem.*

XIX.

euctor eſt, familiaris meus Joh. Jonſonius, homo acutus & doctus. Denique ſi τὸ Klofi *fiſſor, volumus cum G. Pauli retinere, capere poſſumus* τὸ Horn *pro* Clypeo, *duplici ex ratione: una eſt, ſi ponamus etſi non totos clypeos, tamen partem eorum, margines putà & laminas quibus muniebantur, quandoque ex cornu fuiſſe, præſertim in vilioris notæ clypeis, tum licebit metonymice aut Synecdochice ſumere* Horn *pro* Clypeo, *ut* Hornklofi *ſit* ſector clypeorum *i: ſtrenuus præliator. Altera ratio eſt, quod* Horn *interdum ſignificat* exporrectum quiddam & eminulum: Nöf *eandem habet notionem; at* Nöf *eſt pars clypei in Edda, & poteſt ſynecdochice pro* clypeo *uſurpari, quemadmodum* Rönd. *ergo* Horn *quod eſt ſynonymum* τῷ Nöf *pro clypeo poſuit Poëta, &* Hornklofi *ſit* clypei ſector *ut ſupra. Adde quod bona Membrana Grettiſ-ſagæ cap.* 42. *pro* Skialldar-ſpord & Skialldar-reudur, *legit* Skialldar-horn. *G. M.*

74) *I. e. Laude digniſſimus.* G. M.

c) Hunc verſum non habent Guelf. Hol. E.

d) þylia, *recitare.* L. R. Biörn. Worm. ſed ita laborat adliteratio.

e) þikiumz, Temp. præſens. Jör.

f) Mærdar *orationis*, vertente G. Pauli. Jör.

g) Af Jötuns-fægi, *de gigantis exornatore* i. e. Rege, qui Egillo pacem daturus eſt. quam notionem alibi forſan evolvam. Jör. || Járnfægi, conjic. G. Pauli, at non dicit, quid ſit.

75) *Conf. ſupra iij.* 3. G. M.

76) þóttumz, *i. e.* þótti mer, *dixit pro ſolenni ſuo.* G. M.

77) *Per hoc indicat, quod ſerió laudaverit tegem.* G. M.

78) *I. e. Poeſin.* Worm. G. Pauli.

79) Jóru-vík, York, *Lat. Eboracum, a nomine mulieris*, Jóra, *quæcunque illa fuerit: cognominem alteram habet n. f. Landnama* [*cujus Indicem vide.*] Ek fægi *polio*, fagr *politus*

A.C. 936.

XIX.

h) Bar ek Þengils lof
i) Á Þagnar rof.
Kann ek *k*) mæla *l*) miöt
m) Of manna fiöt.
n) Or hlátra ham
Hródr ber ek *o*) fyri gram.

XIX.

80) *Proti li regis laudem*
In ſilentii ruptura:
Novi loqui in 81) *medio*
Virorum conſeſſu.
Ex 82) *riſuum involucro*
83) *Poëma offero regi:*

Sua

Il

politus [*ſplendidus*]. *Ait regem ornare urbem, nam* fægir *eſt qui polit ac ſplendorem auget.* G. Pauli. *Idem in Parenthesi ad* Splendorem *ſubdit*, Decus, vel etiam Cultorem. *mihi maxime placet ultimum, ut proxime ad Textum accedens; ſed aliquanto tamen lepidius credo hanc Strophan verti:* In Joræ ornatorem *l.* exornatorem; *ubi appareret mira Poëtæ licentia, quâ mulierem, cujus ex nomine urbem putabat denominatam, pro ipſa urbe poſuit: apparet quoque quam apte, poſt nominatam mulierem, intulerit mentionem ornatûs, quem amare adeò nativum eſt mulieribus.* G. M.

b) Ber, Præſens. Jör.

i) of *per* aut *poſt ruptum* (a me) *ſilentium.* Jör. ok, &. Biörn.

k) Mála, unde ſenſus; *teneo modum verborum.* Guelf. Hol. || Manna. Jör. obſcurè.

l) Ita ſcribunt Jör. & G. Pauli. Miot. Guelf. Hol. E. L. Biörn. Worm. Mót. unde ſenſus ineptus, *contradicere*, aut, *conventum conſtituere.* R.

m) Sic Jör. á. Guelf. Hol. E. L. R. í. Worm. G. Pauli. um. Biörn. || Porrò, Mála. Jör. obſcurè, & deindè, Siot. Guelf. Hol. E. L. R. Biörn. Worm.

n) Ita Guelf. Biörn. Worm. reliqui, úr. Mox hlátrar, in ſingulari. R. At totum hoc hemiſtichium aliter legunt Jör. nempe: Od færi ek fram Of itran gram Ur hlátra ham So han of nam, *Carmen profero de præſtanti rege — ita ut ille exceperit l. dicerit.*

o) Hanc particulam ignorant L. R. N. Biörn. Worm. & tum TÒ GRAM eſt dativus, ut in illo Niálæ: kued ek ríkum *gram* &c. Senſus autem idem fit ac in Verſione. G. Pauli, quamquam non plane repudiat hunc Dativum, tamen conjicit uno verbo legendum Hródrber i. hródber, i. e. *laudo*, ut *bólbera* eſt laudare. quo ipſo TÒ GRAM fit accuſativus, ut eſt ordinariè.

80) *Ita Worm. At G. Pauli vertit:* Intuli regis laudem in ſilentii rupturam. *non ſine illepidè.* ÞAGNAR ROF *eſt* ſermo: *poteſt & hæc Stropha reddi*, ruptô ſilentio. *G. M.*

81) *Biörno notante*, MIOT *eſt medium*, & Gladius *dicitur* Manns miotudr *aut* Midjungr, *eo quod medium diſſecat (aut tranſit) hominem.* SIOT *eſt ſeſſio, eodem obſervante, Metonymice ipſa hominum una ſedentium multitudo.* G. M.

82)

Sua *p*) fór þat fram
At fleſtr of nam.

Id ita proceſſit,
Ut plurimi diſcerent.

A.C. 936.

[Nú fylgir *q*) óſkan á eptir.]

[*Jam ſequitur votum.*]

XX.

r) Nióti *s*) bauga
Sem Bragi auga
Vagna

XX.

Fruatur [84]) *auro,*
Sicut [85]) *Odinus oculo,*
Merx

82) Hlátra-hamr *riſus exſuviæ vocatur pectus, quia ridendo pectus concutimus, ut inde proſilire videatur.* Worm. *Gaudium oritur in corde, cujus* Hamr *involucrum aut receptaculum eſt* pectus; *ex mente Biörni.* G. M.

83) Laudem fero in conſpectum regis *reddit G. Pauli, neſcio quàm Latinè.* G. M.

p) ferr, Temp. præſens. E.

q) Ita Biörn. Worm. & G. Pauli. ſed hoc vocabulum mihi ignotum eſt, melius ergo diceretur, *Oſkin.*

r) Niótid, *fruare.* Jör.

s) ſua, *ita*, inſerunt L. R. & Biörn. in ſuis notis.

84) Annulis, *reddit G. Pauli, quod eòdem redit; & Biörnus ait Poëtam hic poſuiſſe* Bauga *per Synecdochen pro omni genere divitiarum. Quæritur quis ſit verus ſenſus hujus Strophæ; an Poëta regi longam vitam optat? ita arbitror, etſi ſubditum Exemplum* de Merce *parum hùc congruat. an regi benignitatem & liberalitatem in ſubditos prodeſſe optat? ita ſentit Wormius, ſive potius Sveinus Jonæ apud Wormium, neque ego repugno.* G. M.

85) Bragi, *Odinus, per antonomaſiam, vel potius* hálf-kent, *cum* Bragi *eſſet Aſarum unus, ſapientia & poeſeos peritia excellens. Fruebatur autem optime Odinus oculo, quo ſapientiam emit, nec non altero reſiduo, quo uſus eſt.* G. Pauli. *Alludit ad Fabulam Eddicam. Fingit enim Odinum veniſſe aliquando ad Mimerum fontis ſapientiæ poſſeſſorem atque hauſtum expetiſſe, quem cum impetrare haud potuit, oculum ſuum oppignoravit; conceſſâ facultate ubi bibit, ſapientiâ & intellectu eximio exornatus eſt.* Worm. *Edda permittit unum Aſorum alterius nomine appellare, addita notâ diſtinctiva, quæ ex genere, peculio, factisve ejus petitur, qui alieno appellatur nomine, Verbulo moneo ſub factis etiam comprehendi debere caſus ſingulares. ita hoc loco* fructus ex oculo perceptus *eſt nota diſtinctiva, quâ Odinus ſub Bragii nomine indigitatur: neque Bragius ipſe hic poteſt intelligi, quoniam nullam, quod ſciamus, præter illam omnibus communem, utilitatem ex ſuis percepit oculis.* G. M.

A.C. 936.

t) Vagna *u*) vara
x) Edr vili *y*) tara.

86) *Merx vehiculis,*
Aut 87) *corvus præliis.*

LXIV.

Cap.

t) Vaga *id.* Jör. vid. Niálam cap. XCIX. pag. 153. || Sagna sára. L. R. quod non procedit in metro, nisi Stroph. seq. *Suili* pro Vili substituatur, eodem tamen sensu vocabuli; ita ordo foret: Sagna sára suili ok tara l. tára (nam incertum est utrum obsoleta hæc vox scribenda sit cum *a* duro an cum *a* leni in priore syllaba), Sensus autem: *hominum vulneribus corvus & præliis.* || Vángi. E. I. e. *gena, mala*, quæ *labiis* (id enim τὸ *Vara* significat, ista lectione admissa) parte corporis propinqua commode satis fruitur. Hinc forte nefas non fuerit, quamvis nullo suffragante libro, *Bragoni* illi Asiatico valedicere, & ejus in locum [Stroph. præced.] substituere domesticum *Brá*, ɔ: *cilium, palpebram*, ut sensus sit: *Fruatur rex annulis, ut oculus ciliis* (utraque crepidine) quibus carere non potest: (Brá autem hic foret Genitiv. plural.) *Gena* (vángi) *labiis, & Voluntas sive animus hominis lacrymis:* — Est quedam flere voluptas: Expletur lacrymis egeriturque dolor. *G. Pauli.*

u) Vára. Guelf. G. H. Membr. b. ut rhythmo consulatur scilicet, sed jure dubitatur an vocabulum ita scriptum *Mercem* significet. || In Jör. excidit Vara, vitio Librarii.

x) Ok *et.* Jör. L. R. Edr eodem sensu hic potest accipi.

y) Tára, *lacrymis.* Guelf. Hol. In hac Stropha G. Pauli conjicit novam lectionem; Verba ejus: Nec admodum male forte conjecero Egillum (s. Agellium) nostrum dixisse, non Vili (vilie) tára, sed *Viti tiara*, ɔ: fruatur annulis, ut flamma piceis ingestis, nihil quippe flammæ amicius quam pix. Nec multum refert utrum (ipso hoc sensu) *tiara* an *tára* legatur, cum *tiara* (pix) nihil aliud sit quam lacrymarum *(tára)* arborearum collectio. Vid. Cos. Anderson. Efterretn. om Isl. Ed. Dan. pag. 93-4. Hactenus ille.

86) *Curruum beneficio circumvehuntur mercet.* G. Pauli. *Ita etiam regis fama per orbem universum spargatur, tam per subditos, quam per alios quos sibi liberalitate devincit.* Worm. Vagna vara. *Verissimum puto me deprehendisse Egilli sensum, si legero* Vagnar ɔ: currus *(Nominat. plur.)* *Sunt vero isti currus non terrestres, sed* naves, *quemadmodum alsero æquivalente vocabulo navis dicitur* Reid, *docente Schallda, quæ dictio haberi potest pro semiplena* (hálf-kent); *Sed nec minus pro plena ac naturali, aeque enim navis vehiculum est ac currus, a verbo* Eg veg, *libro, vebo.* Vara *autem est Genitivus plur. a Vör f. g. quæ vox commodum hominumque manibus præparatum in littore receptum notat: nihil autem navibus ac navis statione & portu optatius.* G. Pauli. Vegn *dicitur quædam species cetorum, quæ certe multam utilitatem percipit ex mari, utpote suo domicilio, ubi ætatem exigit: ergo etiam ex lectione, quam commentus est Vir doctissimus, possimus hanc Stropham interpretari,* Plaustrum *(ejus nominis cetus)* mari. G. M.

*) LXIV. Cap. LIFGIÖF EGILS.

EIRÍKR konúngr ſat æ) upprettr medan Egill kuad a) kvædit. ok hueſti augun á hann. b) Ok er lokit var c) drápunni þá mællti konúngr. bezta er kvædit fram flutt. en d) nú hefi ek hugſat Arinbiörn um mál e) vár Egils hvar koma ſkal. þú hefer flutt mál f) Egils med ákafa miklum

Cap. LXIV. VITA EGILLO DONATA.

A.C. 936.

REX *Eiricus, carmen recitante Egillo, ſedit erectus, ſævosque in Egillum intendit oculos: decantato autem epode locutus eſt: præclare pronuntiatum eſt carmen; nunc vero Arinbiörne, cum animo meo ſtatui quid futurum ſit de controverſia quæ me & Egillum intercedit, tu propugnaviſti cauſam Egilli*

87) VILI, *animus eſt, ut vidimus ſupra Lect. var.* t. *ubi & verſio G. Pauli in hanc Strophan anticipata eſt, illa quidem per ſe concinna, non tamen a me retenta quoniam vocabulum* tára *in rhythmum peccat. At meæ interpretationis rationem ut reddam verbulô, cum quibusdam Codd. pro* tára *legi* tara, *qui genitivus eſt pluralis a Nominativ. ſing.* Tara *pugna (vid. Edd. in pugnæ vocabulis). porro* Corvus *dicitur* Huginn & Muninn, *(item* Hyggiinn, *ab Einare Skulii filio, in Hryggiarſtycki.)* Hugr, Muni, Mumr, & Vili *ſunt animi vocabula ſynonyma. Abſtracta, quæ vocant, pro Concretis ſæpe ab antiquis ponuntur, quod præſertim obſervare licet in cognominibus; ergo Poëtæ, æquivocationem amanti, modò per* Vili *animus, denotatur* Huginn *animo l. ingenio & ſagacitate præditus, i. corvus, qui ſine dubio multum fructum capiebat ex funeſtis præliis. Wormii interpretatio, reſpicientis hic lacrymas Freyi amore Gerdæ capti (quod memorat Edda Sæmundi in Skirnis-för), haudquaquam mihi placet, præterea neſcio quid ſibi velit, quod dicit Freyium inter homines monſtroſos præcipuum fuiſſe.* G. M.

*) Poſt finitum Poëma cap. præced. extremo inſerit L. At þeſſa kuædnu ſeinu, hátt, ſkárt, ok ſkörugliga, þagnar Egill Skallagrímſon, horfandi ſvo uppa kónginn, *hoc recitatô lente, alta voce, clare, & audacter, conticuit Egill. Skallagr. f. regemque deinde intuitus eſt.* Quæ haudquaquam ab Auctore noſtro eſſe cenſeo.

æ) Upp rettr (duab. vocibus) Membr. a. & Trad. item I.

a) drápuna. Jör.

b) Enn. Iid. Guelf. Hol.

c) kvædinu. Jör. utrumque omitt. Guelf. Hol.

d) Um hefi ek huxad um mál ockar Arinbiörn. P. ubi neminem offendere debet repetitio voculæ *um.*

e) vårt, Singular. Membr. a.

f) hans (miök med ákafa. perg. Guelf. G.) *illius.* Jör. Guelf. Hol.

A.C. 936.

c) Hvar er ſá at gat
d) Af göfuglundum
Ædri giöf
Allvalldz ſyni

Ubi eſt, qui acceperit
Ab indolis generoſæ
Amplius donum
Regis filio [3])?

Arinbiörn þackadi konúngi med *g*) fögrum ordum *h*) þá ſæmd ok vináttu er *i*) han veitti honum. *k*) þá gánga þeir Arinbiörn ok Egill heim í gard Arinbiarnar. *l*) Sídan let Arinbiörn búa *m*) reidſkióta *n*) lidi línu. reid han brott med Agli ok C. manna alvapnadra med *o*) honum. Arinbiörn reid med lid þat til þeſſ er þeir komo til Adalſteins konúngs. ok ſíngu þar godar vidtökur. *p*) baud konúngr Agli med ſer at vera

Arinbiörnus gratias egit regi verbis elegantibus, pro exhibito ſibi honore & benevolentia. poſtea Arinbiörnus & Egillus ad aedes Arinbiörni ſe receperunt. tum Arinbiörnus equos fecit adornari cohorti ſuæ: ipſeque cum C. equitibus juſte armatis comitatus eſt Egillum usque ad regem Adalſtinum. ibi liberaliter accepti ſunt; obtulit rex Egillo manſionem ſecum, & rogavit quorſum

c) Hver, *quis*, proponit G. Pauli, quod nihil præſtat vulgatæ lectioni. || Hvad, *quid*, vitioſe. K. L. M. R. Mox pro At quod expreſſi ex Guelf. Hol. in J eſt ed, in Mbr. a. & Trad. item Jör. er, quod mirum eſt G. Pauli potuiſſe concoquere, cum eadem vox etſi alio ſenſu in eadem Stropha modò antecedat.

d) At, commendat G. Pauli, ut ſupra. Mox, göfuglyndum, quod magis eſt notum. Membr. a. Trad. & J. göfuglundudum. H. göfugmenni, *viro illuſtri (ornatiſſimo.)* Jör.

g) mörgum, *multis*, add. Guelf. Hol. J.

h) þá honum, abſunt à Guelf. Hol.

i) han hefer (hafdi) veitt honum. Membr. a. & Trad. J. P.

k) Eptir þat gánga þeir brutt (heim. J. P.) Arinb. ok Eg. ok ſueit þeirra, — *diſcedunt cum ſuo comitatu.* Guelf. Hol. J. P. Sídan gánga — heim med lína menn. Jör.

l) ok eigi miklu ſídar let, *atque non multo poſt* &c. Jör.

m) lidi línu heſta. Guelf Hol. J. P.

n) marga, *multos*, pro, Lidi sínu. Jör.

o) þeim. þeir Arinbiörn ridu nú leid ſína þar til er þeir quomu á fund Adalſt. k. — *atque illi perſequebantur iter ſuum donec ad R. Adalſt. pervenerant.* Jör.

p) konúngr bydr Agli til ſín at vera med ser í miklum kærleikum (metordum J. P.) *Rex Egillo pollicetur hoſpitium in regia ut ſecum unà ſit in multa caritate* (dignatione) Guelf. Hol. I.

3) *Rege ſc. Eirico. ſed poteſt tamen pro quocunque* principe *accipi, & ſic totum hoc be-*

miſti-

vera *q*). *r*) ok ſpurdi hverneg farit hafdi med þeim Eiríki konúngi. Þá kvad Egill *s*).

*) Svartbrúnum *t*) let ſiónum

u) Sannſpár *x*) hugins *y*) vara

z) Hugr þ) tiádum miök *a*) mága Magnadr *a*) Egil fagna.

ſum evaſiſſet negotium ejus atque Eirici regis? tunc modulatus eſt Egillus: A.C. 936.

Fecit (rex) Egillum gaudere
Oculis, nigris ſubjectis ſuperciliis:
Vaticinium corvi non eſt impletum:
Animus adfinium multùm juvit me.

miſtichium ſublimius erit & ſignificantius. G. M.

q) ſo leingi ſem han villdi í miklum metordum, *quamdiu vellet, magnam ei exiſtimationem pollicitus*, add. Jör.

r) Edr hvern veg ſkilduz þid Eir. kon. um mál yckar, *At* (pergebat rex) *quomodo diſceſſiſtis, tu & Eiricus rex de cauſa veſtra*, ɔ: quis veſtræ litis fuit exitus? Jör. Þá mællti konúngr til Egils. hverſu ſkildu þid Eir. kon. um mál yckr. Guelf.

s) víſu, *carmen*, add. Iid. J. Hol. Jör.

*) Suartbrúna, *nigrorum ſuperciliorum* aut, *nigris præditum ſuperciliis*. O. Suartbrúnir, *nigra ſupercilia*. P. quod requirit in 4ta Stropha legi, Egils.

t) Lot, fortè pro, hlaut, cui reſpondet Lectio, Egill, Stropha 4. i. e. *contigit Egillo gaudere* &c. Jör.

u) Ita Guelf. Hol. J. P. K. R. unde G. Pauli fecit, Sannſpárr, *verax vates;* at ſciat Membranas habituras fuiſſe duplum *r*. in fine hujus vocis, ſi eam pro adjectivo cepiſſent. || Sannſpar, per *a* lene in *ſpar*, Membr. a. E. L. M. quod tamen eodem recidit, nam antiquæ Membranæ id vitii habent, ut numquam imponant vocalibus apices iſtos accentuales. Neque ego nunc Sannſparr *æquitatis parcus* volo ſubſtituere, qui noſcam diligentiam Membranæ in geminando *r*, ubi eo geminato eſt opus. Alias Sannſparr huginſ vara maga magnadr l. mögnudr, *iniquus cordati corvi ventris amplificator*, ɔ: acer bellator, poſſet eſſe periphraſis Eirici regis. || Sanſárr. Jör. unde modo prædictus ſenſus emergit, nam *Sárr á einu*, eſt *vehementer parcus alicujus rei.*

x) Hugnis. L. M. R. Hugvits. K. corruptè omnes. Hugr med vara. J. ejusd. farinæ. || Hugar fári. P. unde ordo: Sannſpár vara magnadr hugar fári, *non implebatur quod animus* (regis) *iracundus concipiebat.*

y) vára. Guelf. Hol. quod quidem rectius eſt in metro, at neutiquam patitur eundem ſenſum: neque arbitror Vara, *cautelæ* aut *corvi*, a nominativo *Vari* per *a* grave recte ſcribi. || Varra. Jör. i. e *labiorum*. quod non vacat conciliare cum ceteris Eorundem.

z) hugir tiáduzt — meiga, *Animi* (ſc. mei & Arinb.) *oſtendebant ſe multum valere.* P. Higr. Jör. qui numquam ſcribunt *y*, at in Matrice credibile eſt fuiſſe, Hygr. || Hugar, *animi*. J.

þ) Ita Membr. a. & Trad. tiádumz. Jör. *id.* tiádizt,

A.C. 936. tva er Adalſteinn konúngr *g*) gaf honum *h*). ok ſtód *i*) mörk hvarr. En Arinbiörn gaf Agli ſuerd þad er *k*) *Dragvandill* het. *l*) þat hafdi gefit Arinbirni Þórólfr Skallagríms-

muneri duas armillas aureas, [x]) *donatas ſibi* (quondam) *ab rege Adalſteine, quarum ſingula ſelibram pendebat. Arinbiörnus autem Egillum remunerabatur gladio, cui nomen erat Dragvandill* (vibrari conſuetus, *aut* periculum adferens:) *hôc Arinbiörnum do-*

nave-

ditario jure a parentibus acceptam, ſ. jure patrimonii meam: eſt etiam ut alluſerit ad ſimilitudinem formæ ſuæ cum patris, de qua ſupra pag. 147. *Hæc nunc quidem ita ſunt, verum tamen non leviter ſuſpicor, vocem* Arf á τῶ Stóli *ſejungendam eſſe, & ad* Görgudum *referendam, ut alludatur ad priorem partem nominis* Adal-ſteinn, *& ordo hujus hemiſtichii ſit: Ek kná nú ſem ádan váda ſtóli Ala hattar fyri regnadar regni arf- (ok) ást-göfgudum, i. e.* Mihi contingit nunc ut olim potiri ſede *&c.* coram potenti rege, *aut, rege ſuperiore (ad verbum*, regis rege; *nempe Adalſteinn poteſtate ſuperior erat Eirico rege)* patrimoniis & genere ornatiſſimo, *v: coram rege Adalſteine. Simili luſu cap. antepenultimo hujus Hiſtoriæ* Adalſteinn *a Poëta vocatur* Jardgöfigr geirr Hamdis, *ubi Me vide.* Regnir *autem, &* Regnödr, *genitivo* Regnadar, *mihi ſunt* regis *vocabula, quæ arceſſo ab Lat.* Rego, Regno, Regnum: Rögnir *&* Rögnudr *eadem cum iſtis ſunt vocabula*, e *in* ö *mutato, ſicut videmus in* regn *&* rögn *imber.* G. M.

5) Ali *Odinus: ejus* Hattr *(pileus) galea: ejus* Stóll [ſella] *caput.* G. Pauli. *Quem notandum eſt ſcribere* Ali *per* a *lene, non* áli; *fateor iſtud* Ali *Odino tamquam Deo convenire, ut ſit quaſi* Altor *l.* Almus; *usquam tamen memini videre hoc nomen ei tribui: at* Ali *vel* áli *inter reges marinos recenſetur in Edda.* G. M.

6) Rögnudr *(ut* Rögnir) *dici poteſt* Odinus, *& ejus* regn *(pluvia) prælium.* Rögnudr *&* Rögnir, *Deorum ſummus, Deorum moderator, a* Rögn *Dii, n. p. pluviæ datores &c.* G. Pauli. *Idem* tò Fyri Ragnadar regni *vertebat:* a periculo tutus. *ego preſſius verba ſequebar & capiebam* regn *pro* hríd *per Synecdochen, quæ vox primario ſenſu notat* vim, impetum, turbam, *translatè* procellam. *De vocabulis* Rögnudr *&* Rögnir. *adde Me ſupra n.* 4. G. M.

f) gaf Egill honum tva gullhringa þá er Adalſt. (gullhringa tvo þá er &c.) Guelf. Hol. Jör.

g) hafdi honum gefit (gefit honum) Iid.

h) ádr, *antehac.* add. P.

i) hvarr mörk. Iid.

k) Dragvendill. Jör. J. L. R. M.

l) ok var allra vopna bezt, *qui omnium telorum erat præſtantiſſimus.* Jör. Ok hafdi haft verit (hefir þat verit haft. P.) í mörgum hólmgöngum (orruſtum. P.) ok var vapna bezt ok bitrazt, *qui in multis — fuerat (eſt) uſur-*

lagríms-ſon. en ádr hafdi Skallagrímr þegit af Þórólfi bródr ſínum. en Þórólfi gaf ſuerdit Grímr *m*) *Lodinkinni* ſon Ketils *Hængs*. Þat ſuerd hafdi átt Ketill *Hængr*. ok haft í *) hólmgöngum. ok var þat allra ſuerda **) bitrazt. *n*) Skillduz þeir med kærleik hinum meſta. fór Arinbiörn heim í Jórvík til Eiriks konúngs. en förunautar Egils *o*) ok ſkipveriar hans höfdu *p*) þar frid gódan. ok vördu *q*) varníngi ſínum *r*) í trauſti Arinbiarnar. En er *s*) á leid *t*) vetrinn *t*) fluttuz þeir ſudr *u*) til Englandz *x*) ok fóro á fund Egils. *y*).

LXV.

naverat Thorolfus Skallagrimi filius: Skallagrimus autem dono quondam acceperat a Thorolfo fratre ſuo: at Thorolfo donaverat gladium [2]) *Grimus* Hirſutigena *filius Ketilli* Salmonis. *hunc gladium poſſederat Ketillus* Salmo, *geſtaveratque in certaminibus ſingularibus (circenſibus) omnium gladiorum acutiſſimum. Summa cum benevolentia mutua digreſſus ab Egillo Arinbiörnus Jorvikum repetiit ad Eiricum regem. Convectores autem Egilli & nautæ ipſius ibi* (Jorvici) *bona pace utebantur, mercesque ſuas permutabant Arinbiörni præſidió tuti. hyeme autem labente in Angliam auſtralem avecti Egillo jungebantur.* A. C. 936.

CAP.

uſurpatus omnium — & acutiſſimus. Guelf. Hol. J. P. De poſſeſſoribus gladii prioribus neutrubi ulla fit mentio.

1) *Vide ſupra p.* 318. Marca auri *aequipollet* Ducatis 36. *ſecundum Freſneum.*

m) Lodinkinn. K. L. M. R.

*) hóluigöngu, in ſingulari. M. R.

**) biartazt, *ſplendidiſſimum.* K. L. M. R.

n) ok ſkillduz þeir med hinum meſtum kærleikum. Guelf. Hol. ok ſkildu med mikilli vináttu. Jör.

o) OK — HANS, ignorant ceteri.

p) frid gódan þar er þeir voro, — *ubi erant conſtituti.* Jör. frid gódan um vetrinn *ok* voro í trauſti Arinbiarnar, *per hyemem, & ſub præſidio Arinbiörni agebant.* Guelf. Hol. P.

q) ſe ſínu, *id.* Iid.

r) med trauſt. Jör.

s) voradi, *initio veris.* Jör.

t) várit, *veré.* Guelf. Hol. J. P.

t) fóro þeir. Iid.

u) I England. Jör. á England. Guelf. Hol. J. til England. P. turpi Daniſmô.

x) OK FÓRO exclud. Guelf. Hol. OK — EGILS exclud. J. P.

y) ok tók han (Egill. P.) vid þeim * bádum höndum, *atque is eos ambabus ulnis* (ɔ: lubentiſſime) *excepit*, add. Guelf. Hol. P. J. * vel (afar vel) *benignè (perbenignè)* P. J.

2) *Grimus natus eſt poſt medium Seculi octavi, auctore Torfæo, Hiſt. Norv. T. I. p.* 264.

A.C. 936.

LXV. Cap.
AF ÞORSTEINI EIRIKSSYNI OK AGLI.

Eiríkr Alſpakr *z*) het lendr madr í Noregi *) han átti Þóru dóttur Þóríſs herſiſs ſyſtur Arinbiarnar. han átti eignir í Vík auſtr. Þ) han var madr ſtóraudigr *æ*). ok hinn meſti virdíngamadr. *a*) ſpakr at viti. Þórſteinn het ſon Þeirra. han *b*) fæddiz upp med Arinbirni ok var þá vaxinn miök ok þó á úngum alldri. han hafdi farit veſtr til Englandz med Arinbirni. En þat ſama hauſt *c*) ſem Egill hafdi komit til Englandz ſpurduz af Noregi þau tídendi at *d*) Eiríkr *Alſpakr* var andadr. en arf hans höfdu *e*) tekit *f*) ármenn konúngs ok kaſtad á *g*) konúngs eign. Ok er Arin-

Cap. LXV.
DE THORSTEINE EIRICI FILIO, ET EGILLO.

Eiricus Omniſcius *vocabatur Dux in Norvegia: is uxorem duxerat Thoram, Thoreris Ducis gnatam, ſororem Arinbiörni: habebat autem latifundia in Vika orientali (Norvegiæ); homo divitiis juxta ac dignitate conſpicuus, ingenioque ſapienti praeditus. Eorum* (Eirici & Thoræ) *filius nominabatur Thorſteinn, qui ab Arinbiörno eductus, hac tempeſtate ad juſtam ferè pervenerat ſtaturam, aetate tamen adoleſcentulus: is occidentem verſus in Angliam cum Arinbiörno trajecerat. Quo autem autumno Egillus in Angliam erat advectus, rumor e Norvegia adportabatur, Eiricum* Omniſcium *eſſe extinctum; & procuratores regios ejus hereditatem occupaſſe, regique vindicaſſe.*

z) er nefndr einn lendr &c. — *unus Ducum.* Guelf. Hol.

*) han — Arinbiarnar locum mutat in Ceteris.

Þ) ok. Ceteri. Sudr antê, pro Auſtr. P.

æ) at fe. han átti dóttr Þóris &c. ok var hinn meſti &c. Jör.

a) Sapientiam hominis ignorant Iid. Guelf. Hol. J. P. Han átti Þoru Þóris dóttr ſyſtur &c. hic ſiſtunt Guelf. & reliqui.

b) var á Englandi med Arinbirni. En þat ſama hauſt &c. *is cum Arinbiörno erat in Anglia.* Quo autem &c. Iid. Jör.

c) er Egill kom. Iid.

d) andadr var Eir. Alſp Jör.

e) upptekit. Jör. J. P.

f) konúngs ármenn. Iid. konúngarnir, *regii.* Guelf. Hol. perperam.

g) hans. Jör. J P. ſinni eigu, *ſibi*, regii nominis prætextu. Guelf. Hol.

Arinbiörn ok Þórſteinn ſpurdu þeſſi tídendi. Þá gerdu þeir þat rád at Þórſteinn ſkylldi fara *i*) auſtr ok vitia arffins. Ok *k*) er várit leid fram ok menn biuggu ſkip ſín þeir er fara ætludu landa í millum. Þá fór Þórſteinn ſudr til Lundúna ok hitti þar Adalſtein konúng, bar han *l*) fram jartegner ok ordſendíng Arinbiarnar *m*) til konúngs *n*) ok ſua til Egils at han veri flutníngsmadr vid konúng. at *o*) Adalſteinn konúngr gerdi ordſendíng ſína til Hákonar konúngs fóſtra ſíns at Þórſteinn *p*) nædi *q*) arfi ſínum ok eignum í Noregi. Adalſteinn konúngr var þeſſ audbedinn. þuíat *r*) Arinbiörn var honum kunnigr at gódu. Þá *s*) kom ok Egill at máli vid Adalſtein konúng, ok ſagdi honum fyrirrædan ſína. vil

dicaſſe. Atque ubi Arinbiörnus & Thorſteinn ea comperiebant, id inierunt conſilii, ut Thorſteinn in Orientem (Norvegiam) profectus hereditatem repeteret. Igitur procedente veré, & naves inſtruentibus qui ad alias terras commeare inſtituerunt, Thorſteinn Londinum profectus auſtrum verſus, convenit ibi regem Adalſteinem, ſymbola que & verba Arinbiörni expoſuit regi, atque etiam Egillo qui ſuam commendationem apud regem interponeret, ut rex Adalſteinn verba ſua legaret ad Haconem regem alumnum ſuum, de recuperando Thorſteini patrimonio ſuo & latifundiis in Norvegia. Rex Adalſteinn de hac re facile erat exorabilis, ut cui Arinbiörnus de meliore nota notus eſſet. Tum quoque Egillus regem interpellavit atque ei ſuum conſilium oſtendit: cogito hac æſtate, A.C. 936.

i) Austr, ignor. Jör. & poſt legunt, arfs ſíns, *ſuam.*

k) er áleid varit fór Þórſt. ſudr til &c. Guelf. Hol. J. fór Þórſteinn á fund Adalſteins konúngs ok bar fram ordſendíng ok jarteignir &c. Jör.

l) Þá fram jartegner ok bod Arinbiarnar. Guelf. Hol.

m) Þeſſ konúngs, *& regis*, ſc. Eirici. J.

n) Ita & Jör. omittentes tamen At han veri — vid konúng. In Ceteris nihil horum eſt.

o) han mundi gera ordſendíng til Hákonar &c. Guelf. Hol. J. P. Poſt, Skylldi giöra, pro gerdi. Jör & excludunt, Sína.

p) ſkylldi ná. Jör.

q) Eignum ſínum ok arfi. Jör. födrarfi ſínum. Guelf. Hol. J. P. reſectis ceteris.

r) honum var Arinbiörn kunnr at gódu. Guelf.

s) mællti Egill til konúngs. nú vil ek fara til Noregs í ſumar ok vitia &c. *Tum Egillus regi loquebatur: jam cogito Norvegiam petere hac æſt.* &c. Guelf, Hol.

A.C. 936. *t*) vil ek í ſumar. ſegir han. fara auſtr til Noregs. *u*) at vitia fiár þeſſ er Eiríkr konúngr *x*) rænti mik ok þeir Bergönundr. ſitr *y*) nú ifir fe þuí Atli *enn ſkammi* bródir Bergönundar. veit ek ef *z*) ordſendíngar ydrar koma til þ). at *) ek mun ná lögum **) af þuí máli. Konúngr ſegir at Egill *a*) ſkal ráda ferdum ſínum. en bezt þætti mer *b*) at þú verir *c*) med mer ok gerdiz landvarnar-madr minn ok redir fyri herlidi mínu. mun ek fá þer veizlur *cc*) ſtórar. Egill ſegir. þeſſi koſtr þiki mer *d*) allfýſiligr at taka. vil ek *e*) þuí játa en eigi níta. en þó *f*) verd ek fyſt at fara til Iſlandz ok *g*) vitia konu minnar ok fiár. þeſſ er ek á þar.

inquit, iter in Norvegiam facere, petitum bona iſta, quibus rex Eiricus cum Bergönundo me ſpoliârunt; iis bonis jam incubat Atlius Curtus *frater Bergönundi. ſcio me, ſi veſtra accedit commendatio, id quod lex eſt in hoc re eſſe obtenturum. Rex affirmat itinera Egilli in ejus fore poteſtate; at (pergit) grâtiſſimum foret mihi, ut eſſes mecum, & provinciam ſuſciperes regni mei ab hoſte defendendi, meumque regeres exercitum: magnas tibi tribuam liberalitates (magna ſalaria). Egillus fatur: hæc conditio videtur mihi perquam expetibilis; accepero id, at nullus recuſavero: verumtamen prius in Islandiam trajiciendum eſt mihi, petendaque uxor mea & res quam ibi habeo. Rex Adal-*

t) Ek vil fara til Noregs í ſumar. Jör.
u) ok, *& petere.* Iid. Guelf. Hol.
x) ok Bergönundr rændu mik. Guelf. Hol. J. P.
y) í fe þuí, *in iis bonis eſt.* P.
z) ordſending ydur kemr, in ſingulari. Guelf.
þ) konúngs, *ad regem*, add. Guelf. Hol. J.
*) han mundi (Hákon konúngr muni. Jör.) mik láta ná lögum þar af (af þuí máli), *cum mihi poteſtatem facturum juris in hac cauſa adipiſcendi.* Guelf. Hol. Jör.
**) á honum, *adverſus Atlium*, l. *ex Atlio.* J. P.
a) Skylldi. Guelf. Hol. mundi (ſkálfr). Jör. J. P.
b) attú ſtadfeſtiz her med &c. *ut hic domicilium ſtatueres* cet. Jör.
c) her * ok verir lendr madr ok redir &c., *hic, & præfecti munus gereres, & regeres* cet. Guelf. Hol. * (med mer) lendr madr. P. J.
cc) miklar. J. gódar, *opimas.* P.
d) allgódr, *perpulchra.* Iid. Guelf. Hol. omittentes mox, AT TAKA, una cum Jör.
e) þeim (honum) *eam.* Guelf. Hol. J. P. InH. deeſt totum hoc membrum. EN EIGI NÍTA, etiam deeſt in Jör.
f) vil ek — fara, *volo trajicere.* Guelf. Hol. J. P.
g) fiár þeſſ er &c. *Islandiam petam oportet, atque rem quam* cet. Jör.

þar. Adalſteinn konúngr gaf Agli *h*) kaupſkip gott. ok þar med *i*) farmínn. var þar á til þúnga hueiti ok hunáng ok enn mikit ſe annat í ödrum varningi. Ok er Egill *k*) bió ſkip ſitt til hafs þá redz til *l*) farar med honum Þórſteinn Eiríksſon er fyrr var getid. *m*) er ſídan var kalladr Þóruſon. *n*) Ok er þeir voro búnir þá ſigldu þeir. ſkilldu þeir Adalſteinn konúngr ok Egill med hinni meſtu vinátru. Þeim Agli greiddiz vel ferdin. komo at Nóregi í Vík auſtr. *o*) ok helldu ſkipinu inn allt í Oſlóarfiörd. þar átti Þórſteinn bú á land upp. ok

Adalſteinus Egillo muneri dedit navem mercatoriam eximiam, una cum onere, quod ex tritico & melle conſtabat, eò accedebat magnus modus aliarum mercium. Eam navem cum Egillus ad altum petendum adornabat, Thorſteinn Eirici filius ſupra memoratus, qui poſtmodum vocabatur Thoruſon (Thoræ filius), *ire cum eo conſtituit. Qui poſtquam parati erant,* (inde) *navigavere, Adalſteine rege & Egillo ſumma cum amicitia ab invicem digreſſis. Egillus & Thorſteinn curſu uſi commodo Norvegiam in Vika orientali acceſſerunt, navique penetrarunt in Oſloarfiördum* (ſinum Oſloënſem) *usque, (ibi ruri ſurſum heredia habuit Thorſteinn): inde* A. C. 936. 937.

h) ſkip. Jör.

i) allan, *omni*, add. Guelf. Hol. J. farm mikinn, *magno onere*. P. Subſequentia usque ad, Ok er EGILL, omittunt Guelf. Hol. Jör. J. P.

k) var búinn til ferdar, *ubi Egillus ad iter paratus erat*. Iid.

l) ſkips, *navem cum eo conſcendit*. Guelf. Hol. Jör. Þá redz hann til ſkips ok med honum Þórſt. Eiriksſon. var felag med þeim, *Navem conſcendit, & cum eo Thorſt. Eirici filius: erat* (autem) *inter eos pecuniæ ſocietas*. J. P.

m) Er — Þóruson, ignorant Ceteri.

n) ok ſkilduz þeir Adalſt. k. med vinátru. ok hellda þeir Egill í haf ok fórú þeim vel ok quomo vid Noreg í Vík &c. Jör. Nú hellda þeir Egill í haf. ok verda val (vard þeim vel. P.) reidfara. ok koma til Noregs (í Noreg J. P.) í Vík &c. Guelf. Hol. J. P.

o) ok í Oſtróar-fiörd (Joſtróar fiörd. G. Mbr. b. Joſtrar-fiörd. N. Moſtrarfiörd. H. Oſlarfiörd. P. Oſſorfiörd. J.) *& quidem in* &c. Guelf cet. Arnas Magnæus rectum cenſet OSLOARFIÖRD; conf. G Sköningii Mappam ad Shorrium T. 1. Oſlánarfiörd legit R || þar átti Þórſt. bú á land upp. en er hann kom þá veitti hann þegar &c. *Ibi* (in Vika) *heredia habuit Thorſt. in regione ſuperiore: is autem adveniens edidit illico* &c. Jör.

A. C. 937. *p*) ok ſua inn allt á Rauma-ríki. *q*) ok er Þórſteinn kom þar til landz þá veitti han *r*) tilkall um födr-arf ſinn vid ármenninа er ſezt höfdu í *t*) bú hans. veittu *u*) Þórſteini margir lid at þeſſu. voro *x*) þar ſtefnur til lagdar. átti Þórſteinn þar *y*) marga frændr göfga. lauk þar ſua *z*) er ſkotid var til konúngs orſkurdar. en Þórſteinn tók vid **)* vardveizlu fiár þeſſ er fadir hans hafdi átt. Egill fór þ) til vetrviſtar med Þórſteini ok þeir xij. ſaman. *æ*) var þángat flutt heim til Þórſteins hveiti ok hunáng. var þar gledi mikil um

**) in* Rauma-rikium *penitus invecti ſunt. ubi Thorſteinn in terram egreſſus petitionem patrimonii ſui edidit apud* (contra) *procuratores regios, qui ejus heredia inſederant; in quo negotio multi Thorſteinem adjuvabant, multos enim ibi habuit cognatos nobiles. Conventus ſuper ea re conſtituti ſunt; quorum is fuit exitus, ut cauſa ad regis decretum remitteretur; Thorſteine* (interim) *patrimonium procurationis titulo* (in poſſeſſionem) *accipiente. Egillus cum ſociis XI. hyberum ſibi manſionem apud Thorſteinem cepit: triticum & mel* (quod ex Anglia advexerat) *eo portatum eſt. Magna ibi per hyemem regnavit*

p) OK — RÍKI neſciunt Ceteri.

q) En er han kom á land. Guelf. Hol. J. P.

r) ákall til födrarfs ſíns. Guelf. Hol.

t) búin. Iid. pro — HANS.

u) þar ok margir til þeſſ líd. Iid.

x) ok ſtefnur til þeſſ lagdar. Iid.

y) göfga frændr marga. Jör. ÞAR, quod præcedit, poteſt etiam ad Conventus referri, & ſenſus erit: *Multi propinquorum Thorſteinis in iſtis conventibus ei adfuerunt.*

z) ad. K. L. M. R. TÓ ER Librariis ignotum fuit eodem ſenſu. || ad konúngr ſkal ráda, *ut regis poſeſſori res permitteretur.* Jör. || at Þórſteinn nádi med því at (cf. J. P.) konúngr villdi ſua, *ut Thorſt. nancifceretur* (heredia), *cum eo ut (ſi) rem ita velles* Guelf. Hol. J. P.

**) arfi ſínum.* Jör. at nihil hujus eſt in Guelf. Hol. J. P.

Þ) med Þórſteini til viſtar (vetrviſtar) med xij. (xijta) mann (xij. menn omiſſo MED. P.) P. J. Guelf. Hol.

æ) Var þar gledi mikil ok veitt hit beztа. (Var Þórſteinn gledimadr mikill ok veitti h. b. J. P.) — *& quam largiſſime præbitum*, id quod ad victum pertinebat. *(Erat Thorſteinn hilaritatis* (vitæ delicatæ) *amantiſſimus.)* Guelf. Hol. J. P. Quæ de portatione tritici &c. antecedunt etiam omitt. Jör.

**) Sc. ex Oſloarfiörda navi ſubvecti ſunt ad Raumarikium usque, quod an procedas videant regionum periti. Sed hoc membrum fortaſſe de herediis Thorſteinis rectius capiatur, quaſi ea continuè facientia porrexerim ſe ad Raumarikium usque.*

um vetrinn. ok bió Þórſteinn *a*) raufnarſamliga þúiat *b*) nóg vóro föng til.

vit hilaritas (laute ac delicate eſt victitatum), A.C. 937.
& Thorſteinn opiparâ uſus eſt oeconomia, nam alimoniorum copia (ei) ſuppeditavit.

LXVI. Cap.
EGILL OK ÞORSTEINN FUNDU KONUNG.

Hákon konúngr *c*) Adalſteins-fóſtri red *d*) þá fyri Noregi *e*) ſem fyrr var ſagt. Konúngr ſat þann vetr nordr í Þrándheimi. En er *f*) áleid *g*) vetrinn *h*) byriadi Þórſteinn ferd ſína ok Egill med honum. ok höfdu *i*) nærr xxx. manna. ok er þeir voro búnir fóro þeir fyſt til Upplanda, þadan nordr um Dofra-fiall til Þrándheims ok komo þar á fund Hákonar konúngs. *) báru þeir upp erendi ſín *k*) vid konúng. ſagdi Þórſteinn *l*) ſkyn á máli ſínu ok kom

Cap. LXVI.
EGILLUS ET THORSTEINN CONVENERUNT REGEM.

Rex *Hacon* Adalſteinis alumnus *hac tempeſtate imperavit Norvegiæ, ut ſuperius erat demonſtratum. Is eam hyemem egit in Thrandheimo, ſeptentrionali regni provincia. Quæ* 938.
hyems cum declinabat, Thorſteinn & Egillus unâ iter ſuum inchoavére, XXX. admodum hominibus comitati, & poſtquam parati erant primum Upplönd (Regiones ſuperas), *inde, per* Montem Dofrii, *ſeptentrionem & Trandheimum petiere, ibi convento Haconi regi negotia ſua expoſuerunt. Thorſteinn reddi-*

a) raufnſamliga. Jör. Senſus utrobique eſt, Thorſteinem ſemet ipſum & qui ſecum erant curaſſe largiter.

b) ecki ſkorti ſaung til þau er hafa þurſti, *neque enim, quæ* (ad eam rem) *uſus erant, deſiebant.* Jör.

c) ſonr Haralldz konúngs ens *hárfagra* en fóſtri Adalſteins konúngs, *filius Haralldi regis pulchricomi, et alumnus Adalſteinis regis.* Jör.

d) þá, & poſt, sem fyrr v. s. omitt. Iid.

e) sem — sagt, etiam omitt. Guelf. Hol. J. P.

f) voradi, *veré ineunte.* Jör.

g) hanc vocem omitt. Guelf. Hol. J. P.

h) bún. þeir Þórſteinn ok Egill ferd &c. *comparârunt — iter ſuum.* Jör.

i) xxx. manna ok fóro (quomo) á fund konúngs ok báru upp &c. — *& ad regem profecti (pervecti)* &c. Guelf. Hol. Jör. J.

*) bar Þórſteinn fyſt upp erendi ſín, *Thorſteinn prior — expoſuit.* P.

k) fyri. Guelf. Hol. Vin konúng; *ignorant* Jör. P.

l) ſkil, *id.* Jör. P.

A. C. 938. kom *m*) fram vitnum med ſer *n*) at han átti arf þann allan er han kalladi til. Konúngr tók *o*) þuí máli vel ok let Þórſteín ná eignum ſínum *p*), ok þar med gerdiz han lendr madr *q*) konúngs ſua ſem fadir hans *r*) hafdi verit. *s*) Egill geck á fund Hákonar konúngs ok bar *t*) fyri han erendi ſín ok þar med ordſendíng Adalſteins konúngs ok *u*) jarregnir hans. *x*) Egill *y*) taldi til fiár þeſs er *z*) átt hafdi Biörn haulldr þ) landa ok *æ*) lauſa-aura. *a*) taldi han ſer helmíng fiár þeſs ok Áſgerdi konu ſinni, baud þar fram vitni ok eida med máli ſínu. *b*) ſagdi ok at han hafdi þat alt fram borit fyri Eiríki konúngi, let þat fylgia at han hafdi þá eigi nád lögum fyri ríki

reddidit rationem ſuæ cauſæ, & produxit teſtes ſecum, quod jus ad omnem hereditatem, quam poſceret, competeret ſibi. rex petitum adprobavit & fecit Thorſteini poteſtatem ſuas poſſeſſiones recuperandi: atque hic etiam ſatrapes regius factus eſt, ſicuti fuerat pater ſuus. Egillus adiens Haconem regem, coram eo protulit negotia ſua verbaque inſuper & teſſeras regis Adalſteinis: poſtulavit (ex jure) *ea bona quæ Biörnus* Hölldus *olim poſſeederat fixa & mobilia; poſtulavit horum bonorum dimidium ſibi & Áſgerdæ uxori ſuæ;* 1) *teſtes illico & jusjurandum de jure petitionis ſuæ pollicitus eſt: narravit ſe eadem omnia coram Eirico rege protuliſſe: adjecit, tum ſe, quod lex erat, non eſſe adeptum,*

m) þar, *ſuper ea re.* Jör. P. Guelf. Hol. FRAM, exclud. Guelf. Hol.

n) AT — TIL, reſecant Jör. P. J. Guelf. Hol.

o) vel máli hans, *ejus petitum* cet. Jör.

p) öllum *omnes*, add. Jör.

q) KONÚNGS, exturbant Guelf. Hol. J. P.

r) HAFDI VERIT, reſec. Jör.

s) þá geck Egill fyri konúng, *deinde Egillus coram rege ſe ſtitit.* Jör.

t) upp erendi &c. Iid. Guelf. Hol. P.

u) Teſſerns ignorant Guelf. Hol. J. P.

x) ad, inſer. Jör. i. e *quod Egillus poſtularet.*

y) kalladi, *id.* Jör. Guelf. Hol.

z) Biörn Hölldr hefir (hafdi) átt. P. Guelf. Hol.

þ) lönd (land) ok lauſa aura (at helmíngi.) — *ex parte dimidia.* Guelf. Hol. Jör.

æ) lauſra aura. J. L. M. P.

a) TALDI — MÁLI SÍNU, omitt. Jör. TALDI—GUNNHILLDAR, etiam omitt. Guelf. Hol. P. J.

b) ok ſagdi máls vöxt allan er han flutti fyri Eiríki konúng. ok letzt ecki lögum nád hafa fyri r. Eir. k. ok Gunnhilldar. ok beiddi konúng &c. *& omnem cauſæ rationem enarravit, quam coram Eir. r. ediderat, & prædicavit ſe non adeptum eſſe* &c. *per potentiam Eir. r. & Gunnhildæ.* Jör.

1) VITNI OK EIDA, *i. e. teſtes juratos, l. teſtimonia hominum juratorum. Hendiadys.*

ríki Eiríks konúngs en eggian Gunnhilldar. *c*) Egill inti upp allan málavöxt *d*) er fyrr hafdi í giörz á Gulaþíngi. *e*) beiddi han þá konúng unna ſer laga *f*) á þuí máli. Hákon konúngr ſuarar. Þat hefir ek ſpurt at Eiríkr bródir *g*) minn *h*) muni þat kalla ok þau Gunnhilldur bædi at þú Egill *i*) munir hafa kaſtad ſteini um megn þer í ydrum *k*) ſkiptum. *l*) þætti mer þú *m*) vel mega ifir láta Egill *n*) at ek legda ecki til þeſſa máls þó at vid Eiríkr *o*) bærim eigi *p*) gæfu til ſamþyckiſs. Egill mælti. ecki

tum, per Eirici regis potentiam & impul- A.C. 938.
ſum Gunnhilldæ; omnem tenorem & exitum litis in Gulenſi quondam conventu actæ enarravit: oravit denique regem ut judicium ſibi in hac cauſa daret (juris ſibi copiam faceret.) Rex Hacon reſpondet: ita mihi relatum eſt, quod Eiricus frater meus itemque Gunnhilldæ judicent, te, Egille, ſaxum ſupra vires tuas eſſe jaculatum (majora viribus & ſorte tua eſſe molitum) in veſtro negotio. [2]) *crediderim te, Egille, triumphare, ſi nihil in hanc cauſam conſulerem (in eam me non interponerem), quamquam mihi & Eirico non datum ſit eſſe concordibus. Egillus fatur: non*

c) ok ſagdi á (ny) allan mála vöxt, & *(repetivit)* P. J.

d) (þann) er vard á Gulaþíngi. Iid. Guelf. Hol.

e) bidr. Iid.

f) á — MÁLI, ignorant Iid. Jör.

g) MINN, omitt. Guelf. G. contra analogiam Linguæ noſtræ antiquæ.

h) ok (bædi. J.) þau Gunnhilldur munu þat kalla, *pro eo ac mihi relatum eſt, puto Eir. & Gunnhilldam ita judicare, ꝛc* &c. Iid. H. J.

i) kaſtir. H. munir kaſta, *jaculari*. Guelf. G. N. J. P.

k) vidſkiptum. Jör./H.

l) þótti J. P. i. e. *oredideram.* || mer þættir þú vel &c. Jör.

m) mega (eiga. H.) vel vid una, *te (debere)* &c. Guelf. Hol. J. P.

n) á medan ek legda ecki til. Jör. *quamdiu diſſimularem.*

o) berim (berum) Temp. præſens. Guelf. Hol. Jör. J. hefdum. P.

p) giptu til at vera áſamt, — *unà eſſe*, aut *concordare*. Guelf. Hol. J. P.

2) *Latenter in ſequentibus minatur Egillo vindictam cædis Rögnvalldi Eirici filii, atque hanc ad ſe pertinere ait conſanguinitatis nomine, etſi cum Eirico rege Rögnvalldi patre diſcordet; & callidè hujus diſcordiæ invidiam in Fortunam transfert, cum tamen vera ejus cauſa fuerit cupiditas regnandi.* Triumphare *poſſe, pro, fortunatum te prædicare poſſe.*

A.C. 938. míns þá skalltu hafa her *x*) frid í landi ok ná lögum ok landzretti. þuíat ek veit at *y*) honum er á þer elska mikil. Egill þackadi konúngi *z*) ord sín ok beiddiz þess at konúngr skylldi fá honum þ) sannar jartegnir sínar til Þórdar á *æ*) Aurland *a*) eda annarra lendra manna í Sogni ok á Haurdalandi. konúngr sagdi at sva skylldi vera.

hac terra utare, legumque (beneficii) *ac juris civilis compos esto; nam scio eum te mirifice amare. Egillus regi pro his dictis gratias egit, & oravit ut rex sibi certas* (voluntatis suæ) *tesseras daret ad Thordum in Örlando aliosve Sogni aut Hördiæ Duces* (deportandas). *rex ita fore adfirmavit.*

LXVII. Cap.
EGILL DRAP LIOT ENN BLEIKA.

b) Þeir Þórsteinn ok Egill *c*) biuggu ferd sína þegar þeir höfdu lokit erendum sínum. fara þeir þá aptr á leid. ok er þeir koma sudr um Dofra-fiall þá segir Egill at han vill *d*) fara ofan til Raumsdals ok *e*) sídan sudr *f*) sunda leid. vil ek segir han. lúka erendum mínum *g*) í Sogni ok á Hördalandi. þuíat ek *h*) vil búa skip mitt í sumar

Cap. LXVII.
EGILLUS INTERFECIT LIOTUM PALLIDUM.

Thorsteinn *& Egillus negotiis suis confectis abitum parabant: deinde retro capessentes iter cum superaverant* Montem Dofrii *meridiem versus, Egillus significabat se in Römsdalum velle degredi, atque deinde maritimo itinere in meridiem pergere; volo, inquit, meis in Sogno & Hördia negotiis defungi, nam sequenti æstate meam navem ad trans-*

x) fridland, Ceteri.
y) Adalsteinn konúngr hefir mikla elsku á þer (haft, add. Jör.) Membr. a. Trad. Jör.
z) vel, *multas*, inser. Jör.
þ) skip, *navem*, ineptè. Guelf. Hol. sannar, & sinar, non sunt in Jör. J. P.
æ) Aurlandi. Jör. J.
a) eda — Haurdalandi omitt. Iid. Guelf. Hol. P.

b) Hæc vocula est in solis Jör.
c) búa nú ferd sína ok snúa nú aptr á leid. Guelf. ubi rhythmus in *búa* & *snúa*, ac repetitio voculæ *nu*, aures offendunt. || fara í brott leid sína, *discesserunt*. Jör.
d) snúa, *devertere*. Iid. J.
e) sua (fara sua) sudr. vil ek &c. Iid. P.
f) sunda land. K. L. M. R. corruptè.
g) á Hördalandi. Jör. á Aurlandi, *in villa Örlando*. Guelf. Hol. J. P.

ſumar *i*) til Islandz út. Þórſteinn bad hann ráda *k*) ferd ſinni. ſkiliaz þeir *l*) Þórſteinn ok Egill. fór Þórſteinn ſudr *m*) um Dali ok alla leid til þeſs er han kom til ***) búa ſinna. *n*) bar han þá fram jartegnir konúngs *o*) ok ordſendíng fyri ármennina at þeir ſkylldu lára fe þat allt *p*) er þeir hafa upp tekit ok Þórſteinn kalladi til. *p*) mælldi þá ok engi í móti. tók han þá *q*) fe ſín öll. Egill fór *r*) leidar ſinnar ok þeir xij. ſaman. *s*) komu þeir fram í Raumsdal. ſíngu ſer þá flutníngar. fóro ſídan ſudr á Mæri. er ecki ſagt frá ferd þeirra fyrr enn þeir komu í eý þá er *u*) Haud heitir. ok fóro *x*) til giſtíngar á bæ þann er heitir á *y*) Blindheimi *z*) þat var göfugr bærr. Þar

transfretandum in Islandiam inſtruere decrevi. Thorſteinn juſſit eum pro arbitratu iter ſuum inſtituere. Digreſſi itaque ſunt Thorſteinn & Egillus. Et Thorſteinn quidem per Dalos *perrexit auſtrum verſus continuo itinere ad ſua domicilia. tum regia ſymbola & mandata protulit coram procuratoribus regiis, ut omnia bona, quæ occupaverant, & quæ ipſe repetebat, redderent; tumque contradicente nemine recuperavit omnia bona ſua. Egillus cum ſociis XI. iter ſuum inſiſtens in Römsdalum proceſſit; unde vecturas nacti, in Mæriam profecti ſunt auſtrum verſus, neque de hoc itinere quicquam narratur, antequam pervecti in inſulam,* dictam Haud, *ibi diverterent ad villam nobilem, quæ in Blindheimo vocatur. hanc incoluit regius ſatrapes* A.C. 938.

b) ætla til Islandz í ſumar, *in Islandiam cogito.* Jör.
i) ok fara, inſer. Guelf. Hol. J. P.
k) ferdum ſínum lid. þuí, *id negotium.* Jör.
l) nú (þar *ibi*) pro, Þorst. o. E. Guelf. Hol. Jör.
m) til Dala, *in Dalos.* Guelf. Hol. J.
***) búſt ſíns, *domicilium ſuum.* lid.
n) BAR — ÖLL, deeſt in Jör.
o) til födrleyfdar ſinnar allrar. mælldi þá &c. *de recuperando omni ſuo patrimonio,* cet. Guelf. Hol. J.
p) lauſt, add. L. quod non erat neceſſe.
p) MÆLLTI — ÖLL, non eſt in Mbr. a. & Trad.
q) vid ſe ſínu öllu. J. P.
r) ferdar Guelf. Hol.
s) þeir fara ſudr á Mæri ok þar til er þeir komu í ey þá &c. lid. Mentionem Römsdali & vecturarum etiam omitt. Jör.
u) Ita Guelf. Hol. Haudd. H. Hod (Hodd). Membr. a. & Traduces ejusdem. Sandey. P.
x) til viſtar. Jör. utrumque ignorant Guelf. Hol.
y) Lin-heimi, an Lín-heimi? Guelf. Hol. Álmheim. J. P.

A.C. 938

*) Þar naut *n*) ek enn ſem optarr
x) Arin Stallz ſiötul biarnar.
y) Hnígrat *z*) hiallr ſá er Þ) holla
æ) Hiá'pendr of *a*) för giálpar.

Ibi proſuit mihi etiam ut ſæpius,
3) *Diva! meritum (beneficium) Arinbiörni,*
4) *Non cadit is cui ſtudent (fideles)*
Auxiliatores in tumultuoſo impetu ſecuris,

Egill

Egillus

ſig, *ſe perficere, gloriam acquirere. Hinc Lat.* præmium *& Gr.* βραβειον. *Hæc ille. at mea interpretatio ſimplicior eſt, & minus per eam in Textu mutatur* G. M.

*) Þá *tunc*, maluit G. Pauli, quod nihil præſtat, ſed ab omnibus Libris diſcedit.

n) ek, reſecat G. Pauli. Mox, enn, intuli ex J. & Jör.

x) Ita Guelf. K. L. Armſtallz. Membr. a. quamquam ibi, Arinſtallz, legi poteſt. Armſtáls. M. Arnſtáls J. & G. Pauli. Arnſtilli. Jör. ubi *Stilli* cenſeo poſitum, pro *Stillis*, & *Siötul*, pro *Siötuls*, ut *Stillis ſiötuls* ſit, *regem placantis*. Obſervatio G. Pauli ſuper hac Lectione talis eſt: "Þar naut ek enn ſem optar ſtillis Arnſiötul-biarnar, ɔ: umſtillis edr ſtillíngar á kóngs reidi. *Arnſiötull* idem quod ſimpl. *Arn*, ɔ: focus: quam interpretationem mihi ſuggeſſit Vir doctus & amicus M. K. „ Hæc ille. || Armſtalla. Suec. Armſtolla Hol. vitioſe utrique; at *Arinſtalla* procederet, ſenſu quem in Verſione ſum amplexus. || Mox pro Siötul, legunt ſetr, Guelf. Hol. Suec. Setr *ſedes*, *Stallr* interdum ſcamnum ſaxeum, ſeu rupes ſcamni ſpeciem præferens. *Arinn* focus, hic metonymice *ignis*, ergo *Stallz ſetr arins*, ſaxea ſedes ignis ɔ: *focus*, hujusque *biörn* urſus, Arinbiörn, quem Poëta infra in Epode ſuo vocat ſimpliciter *Griótbiörn*, nullam foci aut ignis mentionem faciens: idem ſenſus exiſtit ſi vocem in Textu expreſſam, *Siötul*, pro *Sella (Sódul)* aut *ſedili* volumus accipere. || Fiötur *vinculum*, pro *Setur* J. *Saxeus carcer ignis*, erit focus.

y) Hnígrar. Membr. a. & Trad. Hnígr ad. J. Hnígrat, recte & neceſſariò repoſuit G. Pauli, pro iſtis Lectionibus obſcuris & falſis. || hingra. Jör. corrupte ex *hnígra*, quod idem ſonat cum Textu. hví grátt, obſc. Guelf. Hol Suec.

z) halr, *vir*. Jör.

Þ) halla, *id*. Mbr. a. Holli, in Conjunct. J. Hodda. Jör. quod rhythmus non patitur, at ſignificare tamen poſſit, *cingunt*.

æ) Hialp-hendr, *manus auxiliatrices*. Guelf. Hol. Suec.

a) fiör, quod *vitam* notat, & nihil huc attinet. Hol. Suec. or *ex*, pro or ante. Suec Mox giálpa, *ſecurium;* aut *giálpa* eſt adjectivum, & ſenſus, *in prælii impetu ſonoro*. K. L. M.

3) *Intelligitur* Gyda *matrona, cujus nomen idem eſſe cenſeo, ac* Gydia *Dea, item ſacrorum antiſtita.* Stallr *ara, pulvinar, ſolium Deaſtrorum.* Siötull, *foem.* Siötul, *ſedens, aut ſedere ſuetus, a verbo* at ſitia, *ſicus* göngull, förull, *a verbis* at gánga, fara, *ambulare, ire. Quod ſi per* Stallz siötul *velimus intelligere* Sacrorum antiſtitam, *derivabimus*

Egill *b*) var all-kátr um kuelldit. en Fridgeirr ok heimamenn voro helldr *c*) hliódir. Egill ſá þar *d*) meý *e*) fagra ok vel búna. *f*) honum var ſagt at hon var ſyſtir Fridgeirs. *h*) mærin var ú-kát og gret *i*) einart um

Egillus eo veſpere perqvam hilaris erat, at A. C. 938. *Fridgeirr & domeſtici ſubtriſtes. Vidit ibi Egillus puellam forma cultuque honeſtam, qvæ ſoror Fridgeiris eſſe ditebatur: ea virgo moeſta erat & totam veſperam flebat; id quod*

mus ſiötul, *a verbo* at ſetia, *collocare, diſponere, ordinare, moderari. Deniqve ſi hac notione vocem* ſiötul *ad Arinbiörnum velimus referre, capiemus eam in genitivo pro* ſiötuls, *& adſumta ex Stroph. ſeq. voce* Hiallr, *exponemus* Hiallr- *ɔ:* Hialldr-ſtallz ſiötuls, *loci præliaris ordinatoris, per* Herſeri *ɔ:* Ducis. *Aut* Stallz *ad* Arin *referemus, ut ſupra, ſic* Hiallr ſiötul *erit*, turbas componentis, *ɔ: regem iratum placantis. G. Pauli hanc & præcedentem Strophan legit*, þá naut enn ſem optar Arn-ſtálz- *ſiötull* — biarnar, *ɔ: Tunc ut ſæpius, evaſit, opitulante Arnbiörno, caput. Et adnotat:* Arn - - biarnar, *tmeſis.* Stáls ſiötull, *ferri (ɔ: galeæ) ſedes, caput.* G. M.

4) *Ordo verborum in ultimo Diſticho eſt: Hnígrat ſá er* α) *holla hiálpendr of* β) *hiallr-för giálpar.*

α) Holla hiálpendr *fideles auxiliatores, ſc.* nanciſcitur. *vel* Holla *verbum, cui fideles ſe præſtant defenſores.* G. Pauli. *Dubitabam prius procedere, ob ellipſin verbi,* fær: *poſterius lubens amplector. Eſt autem* ad holla *l.* halla einum *ɔ:* til eins, *inclinare, propenſum eſſe, erga qvem propitium eſſe, favere cui: ab* hollr *l.* hallr, *inclinatus, propenſus, tranſlate favens, propitius.* Hallr *quidem, &* ad halla, *in hac ultima ſignificatione eſt perrarum, at rem clarius exprimit, quam* Hollr *&* Holla. *G. M.*

β) *Hiallr, pro* Hialldr, *ſtrepitus, tumultus;* d *poſt duplum* l *ſæpe ſupprimitur.* Giálp *eſt vocabulum ſecuris; ejus Hiallr- ɔ:* Hialldr-ſöx, *prælium. Ex ſententia G. Pauli,* Giálp *eſt gigantis Eddica, atque* ejus *(a Thoro occiſæ)* iter, *mors. vertit ergo Diſtichon:* Non occidit letho caput bonos nactum tutores (defenſores *&c.*) *Ubi ad,* ſá hiallr, *ſubauditur ex priori,* Stáls, *ad verbum,* fulcrum *l.* ſcamnum chalybis. *Idem Vir cenſet potuiſſe etiam dici:* Hnígrat haulldr ſá er hallda hiálpendr *&c. eodem ſenſu, quo commento hic nihil erat opus.* G. M.

b) ok föronautar hans voro allkátir, *& ſui comites fuerunt — hilares.* Ceteri.

c) ókátir, *id.* J. P.

d) eina mey. Jör. mey eina. Guelf. Hol. J. *unam* &c.

e) frída ok valbúna (velbúna) Guelf. Hol.

f) hon (ſu. J.) var ſyſtir Fridgeirs, *ea erat* &c. Iid. J. P.

h) hon var ſá-kat miök, — *majorem in modum.* Iid.

i) einatt K. L. M. *id.* corruptè. id, quod in Textu exhibetur, valet, *unô tenore, ſine intermiſſione.* || jafnan, *jugiter per* &c. Jör.

A.C. 933. um kuelldit. *k*) þat þótti þeim undarligt *l*). Þar voro *m*) þeir um nóttina. En um morgininn var vedr hvaſt ok eigi *n*) fæfært. *o*) Þar þurftu þeir far or eyiunni. *p*) Þá geck Fridgeirr *q*) ok bædi þau Gyda til fundar vid Egil. budu þau honum þar at ſitia med förunauta ſína til þeſs er *r*) gott veri færi-vedr ok *s*) hafa *t*) þadan *) fara-beina þann ſem þeir þyrfti. Egill *u*) þektiz þat. ſátu þeir þar vedr-faſtir iij. nætr *x*) ok var þar hinn *y*) meſti mannfagnadr. *z*) Eptir þat gerdi vedr lygnt. Þ) ſtódu þeir Egill þá upp ſnemma um morquod mirum viſum eſt hoſpitibus. Pernoctarunt ibi. poſtridie autem vehemens fuit ventus, & mare (ea propter) invium. (ſed navi opus habebant, quâ inde ex inſula aveherentur). Tunc Fridgeirr cum Gyda ſimul adibant Egillum, & eum invitabant, ut ibi cum ſuis quieſceret, atque aerem (navigationi) commodum maneret, tum inde ſumeret quæ itineri expediendo eſſent opus. Egillus id lubenter acceptavit. Quieverunt ibi III. noctes vento detenti, & ſumma cum hoſpitalitate curati ſunt Deinde ponentibus ventis, matutini ſurgunt Egillus & ſocii, & ſe parant

ſtundum, *interdum*. P. at penitus ignorant Guelf. Hol. J.

k) þótti Egli þat undarlikt. Guelf. *Egillo* &c.

l) er komnir voro. En um &c. K. L. M.

m) um kuelldit. omiſſ. ÞEIM, per errorem Librarii, ut puto Mbr. a.

n) ſiófært. Jör. *id*. Skipfært (Skipgengt. H) or eyiunni. en Egill þurfti fars, *neque facultas navigandi ex inſula; at Egillo opus erat navigio*. Gueif. Hol.

o) en þeir þurftu far &c. Jör. ÞAR — EYIUNNI, non eſt in J. P. H.

p) Þau Gyda ok Fridgeirr budu Egli þar at ſitia &c. Guelf. Hol.

q) til Egils. ok þau Gyda. ok budu honum cet. Jör.

r) vedr veri gott. Guelf. Hol. færi-vedr væri Jör.

s) hafit þá hedan farar greida þann er þer þurfit, *deinde ſume hinc quæ — tibi ſunt opus*. Jör.

t) þar ſlíkan forbeina ſem han þurfti, *atque ibi uteretur ea hoſpitalitate quæ commoda illi eſſet*. Guelf. Hol.

*) farar-beina. K. L. M. P. Farbeina. J.

u) þiggr, *id*. Guelf. Hol.

x) í enum beſta fagnadi, *in ſumma hoſpitalitate*. Jör.

y) beſti forbeini (fögnudr J. P.) *id*. Guelf. Hol. cet Mox, mannfögnudr. L.

z) Sídan kom á vedr gott, *Tum extitit tempeſtas placida*. Jör. Mox, kyrt, pro LYGNT. Guelf. Hol. *id*.

Þ) ok þá biugguz þeir til ferdar Egill þackadi bónda &c. Jör. ok biugguz (gengu. H.) þeir ſnemma til matar (farar. ok mötuduz. J. P.) ok þá tóko þeir klædi ſín. Egill

þackadi

morgininn ok biugguz. gíngu þá til matar ok var þeim gefit aul at drecka. ok ſátu þeir um hríd. Sídan tóko þeir klædi ſín. Egill ſtód upp ok *æ*) þackadi bónda ok *a*) hús-freyiu *b*) beina ſinn. *) ok gengu ſídan út. bóndi ok módir hans gengu á gautu med þeim. þá geck Gyda til máls vid Fridgeir ſon ſinn ok taladi vid hann *d*) lágt. Egill ſtód medan ok beid þeirra. Egill mællti vid meyna. *e*) Hvat grætr þú mær. *f*) ek ſe þik alldri káta *g*). hon *h*) mátti engo ſuara. *i*) ok gret *k*) at meirr. Fridgeirr *l*) ſegir módur ſinni hátt. ecki vil ek nú *m*) bidia þeſs. þeir ero nú búnir ferdar

rant (ad diſcedendum): *tum jentatum eunt;* A.C. 938. *daturque iis bibere cereviſia: accubant aliquamdiu: poſt veſtimenta ſua ſumunt. Egillus ſurgens gratias egit hero & heræ pro hoſpitalitate ſua. Inde foras exeunt, hero & matre ſua eos in viam proſequentibus. Tum Gyda ad Fridgeirem filium accedens colloquii cauſâ, ſecretum cum eo ſermonem habuit, ſubſiſtente interim Egillo & manente hoſpites. hic puellæ locutus eſt: quid fles, virgo? numquam video te hilarem. ea nihil* (ob moerorem) *valuit reſpondere, & tanto plus flevit. Fridgeirr matri loquebatur clarâ voce: id nunc petere nolo; illi jam accinctî*

þackadi bónda &c. (húsfreyiu ok bónda. J. P.) *atque illi parabantur mature ad jentandum (ad iter, & cibum ſumebant,) & deinde capiebant veſt. Egillus gratias egit* &c. Guelf. Hol. J. P.

æ) þackir ſagdi L. putidâ affectatione.

a) huspreyiu. Guelf. quæ vox nondum planè obſolevit in Islandia.

b) gódan beina, *liberali* &c. Guelf. Hol. velgiörníng, *benevolentiâ*. Jör.

*) gengu þeir þá út allir ſaman ok ſua heimamenn. þá geck Gyda &c. — *omnes una, atque etiam domeſtici. Tum Gyda.* Guelf. Hol. J. ok geck út eptir þat ok föro-nautar hans. bóndi ok húsfreyia leiddu þá ut. ok heimamenn þeirra. ok viku í veg med þeim. þá geck G *Exiit Egillus & comites, hero & berâ ſe foras proſequentibus, cum ſua familia, & ſecum in viam concedentibus (procedentibus)* Jör.

d) lágt einmæli. Guelf. Hol. lángt einm. *longum.* J. P. Jör.

e) Huí (þuí) *cur.* Guelf. Hol. Jör.

f) en (er) *at (quoniam)*, inſer. Guelf. Hol.

g) ſídan ver komum her (ek kom her. Jör.) *poſtquam huc venimus (veni)* Iid. Jör. addunt.

h) villdi, *voluit.* P. J.

i) OK — MEIRR, male abeſt à Guelf. Hol J. P.

k) ſem ádr, *ut ante.* Jör.

l) ſuarar, *reſpondet.* Guelf Hol. mællti (ſagdi. P.) einkis munum ver þik bidia. þúſat þer erud nú búnir (til ferdar. P.) *Fridgeirr fatur: nihil abs te petemus* (Egille), *jam enim eſtis parati (ad abeundum)* J. P.

m) þeſſ beida. er þeir ero búnir, — *quandoquidem in procinctu ſtant.* Guelf. Hol.

A.C. 938 ferdar ſinnar. Þá geck Gyda *n*) at Agli ok mællti. ek mun ſegia Þer Egill tídendi Þau ſem her ero med oſs. madr heitir Liótr *o*) *hinn bleiki*. han er berſerkr *p*) ok hólmgöngumadr *q*). han er óÞocka-ſæll. han kom her ok bad dóttur minnar. en *r*) ver ſuörudum honum ſkiótt ok ſyniudum honum rádſins. Sídan ſkoradi han *s*) til hólmgöngu á *t*) Fridgeir ſon minn. ok *u*) ſkal á morgin koma til *x*) hólmſins í ey Þá er *y*) Vorl heitir. Nú *z*) villda ek. Egill. at Þú færir til hólmſins med Fridgeiri. mundi Þat ſannaz ef Arinbiörn Þ) veri her í landi at ver *æ*) mundim eigi Þola ofríki ſlíkum *a*) manni ſem Liótr er.

Egill

ſunt ad iter. Tum Gyda ſe Egillo admovit & ſic locuta eſt: Dicam tibi, Egille, quomodo res habent hic nobiscum (*apud nos*); *homo nominatur Liotus* (*Lætus*) pallidus, *is eſt* berſerkus, *& duellator* (*monomachus*), *vulgò inviſus. ille huc venit, & meam ſibi popoſcit gnatam; nos autem cito reſpondimus, & denegavimus homini conditionem. poſtea provocavit filium meum Fridgeirem ad monomachiam* (certis legibus adſtrictam), *craſtina luce in inſula quæ nuncupatur* Vorl *adeundam. Nunc vellem, Egille, ut Fridgeiri ad arenam comes eſſes. re utique comprobaretur, ſi in hac terra adforet Arinbiörnus, quod nos vim talis hominis ac Liotus eſt, haud* (inulti) *perferremus. Egillus fatur:*

id

n) til Egils. Guelf. Hol.

o) ok er kalladr, *& cognominatur*, add. Jör.

p) mikill. han bad dóttur &c. *magnus* l. *celebris; ille popoſcit.* Jör.

q) mikill, ndd. J. P. Mox, ok, pro HAN ER. Iid. Guelf. Hol.

r) vid, *nos duo*, ſc. ego & filius. Jör. SUÖR. UDUM — OK, omitt. Iid. Guelf. Hol.

s) Fridgeiri ſyni mínum til hólmgöngu. Guelf. Hol. Fridgeir ſon minn til hólmg. J. P. á hólm Fridgeiri ſyni mínum, *in arenam* &c. Jör.

t) Hic, & paulo inferius, Frígeir, Frígeiri. Mbr. a.

u) á han at koma, *atque illi* (Fridgeiri) *veniendum eſt in arenam* cet. H. á MORGIN, neſc. Guelf. Hol. J. P.

x) hólmſtefnunnar, *vadimonium monomachiæ obeundum eſt.* Jör.

y) Vörs. Guelf. Vors. Hol Jör. K. L. M. & Membr. a. infra. || her er nærri, *hinc prope ſitâ.* J. P.

z) vil (villda Jör.) ek bidia Þik. Egill. atú farir (færir. Jör.) til &c. *oratum te volo* &c. Guelf. Hol. Jör.

Þ) bródir minn, *frater meus*, add. Iid.

æ) Ita Guelf. Ceteri, mundum.

a) MANNI, reſec. Guelf. Hol. af, ante SLÍKUM, inſer. P. ſlíkum mönnum, in plurali. Jör. J.

b) Egill ſegir. ſkyllt er þat. *c*) húsfreyia. fyri ſakir Arinbiarnar *d*) frænda þins at ek fara. *e*) ef honum þikir ſer þat *f*) nockut fulltíng. þá gerir þú vel. ſegir Gyda. ſkulu ver þá gánga inn í ſtufu ok *g*) vera öll ſaman daglángt. *h*) Gánga þeir Egill þá inn í ſtufu. ok drucku. ſátu þeir þar um daginn. En *) at kuelldi komo *i*) vinir Fridgeirs þeir er til ferdar voro rádnir med honum. ok var þar fiölment um nóttina. var þar þá veizla mikil. En *l*) eptir um daginn bióz Fridgeirr til ferdar ok mart manna med honum. var þar Egill í för. þá var gott *m*) færivedr. fara þeir ſídan ok koma í eyna *n*). Þar var fagr völlr *o*) ſkamt frá ſiónum er *p*) hólmſtefnan ſkylldi

id, hera, debetur meritis Arinbiörni propinqui tui, ut eam, ſi (filius) inde ſibi aliquid ſubſidii pollicetur. tum benigne facis, inquit Gyda; eamus igitur in triclinium intrò, & omnes unà ſimus hunc diem perpetem. Egillus & ceteri intro ierunt in triclinium, potarunt, atque ibi per eum diem conſederunt. Nocte autem appetente amici Fridgeiris, qui in ejus comitatum erant adſciti, advenere. atque hac nocte multum ibi adventarum, & lautum convivium erat. At poſtridie Fridgeirr parabatur ad iter, & cum eo multitudo hominum, in his etiam Egillus. tempeſtate ad eundum (navigandum) oportunâ profecti veniunt in inſulam. Amoena ibi planities prope à mari, in qua certamen illud A.C. 938.

b) Egill ſvarrir. Guelf. quam verbi hujus formationem nota. Neutrum eſt in Membr. a.

c) huspreyia. Mbr. a.

d) bródr þíns Guelf. Hol. Jör.

e) med ſyni þínum för þeſſa, *cum gnato tuo hoc iter*, add. Iid Jör. EF HONUM &c. omitt. Guelf Hol.

f) nockr fulltíngr. Jör.

g) ſitia þar öll ſamt í dag, — *bodie*. Guelf. Hol. J. vera her öllſaman. Jör.

h) þeir giöra ſva ok gánga inn med Fridgeiri. var þá borinn dryckr af nyiu. ſátu þeir þar þann dag, *ita facientes Egillus & ſocii ibant intro cum Fridgeire, tumque denuo allatus eſt potus*, &c. Jör. At hæc omnia transeunt Guelf. Hol.

*) um kuelldit. Membr. a. & Trad. at illud eſt exquiſitius.

i) þeir menn. vinir Fridgeirs. þeir er fara ſkylldu med honum, — *quibus cum illo erat eundum*. Jör. þar margir frændr þeirra ok vinir, *multi cognati eorum atque amici*. Guelf. Hol. ÞEIR — MIKIL, ignor. Iid.

l) EPTIR omitt. Guelf. Hol. & mox unà cum Jör. legunt, morguninn, pro, DAGINN.

m) far-vedr. Guelf. Hol. J. vedr, ſimpliciter. Jör.

n) Vors add. Membr. a.

o) SKAMT — SIÓNUM, ignor. Guelf. Hol. Jör.

p) hólmgángan. Guelf. Hol.

A.C. 938. ſkylldi vera. *q*) var þar markadr hólmſtadr. *r*) lagdir ſteinar í hríng utan um. *s*) Nú kom þar Liótr med lid ſitt. *t*) bióz han þá til hólmgöngu. han hafdi ſkiölld *u*) ok ſuerd *x*). Liótr var *y*) allmikill madr ok ſterkligr. ok er han *y*) geck fram á völlinn *z*) at hólmſtadnum þá þ) kom á hann berſerksgángr. tók han þá at grenia *æ*) ílliliga ok *a*) beit í *b*) ſkiölld ſinn. Fridgeirr var ecki mikill *c*). grannligr ok frídr *d*) ſiónum. *e*) ok ecki ſterkr. hafdi han ok ecki *f*) ſtadit í bardögum. En er Egill ſá *h*) Liót þá kvad han víſu.

i) Era Fridgeiri færi
(Faurum *k*) mótz á vit *l*) förvar.

circenſe erat committendum, locusque certandi definitus lapidibus circum in orbem poſitis. Et jam Liotus cum ſua caterva adfuit, ſeque ad congreſſum accinxit, ſcuto gladioque adhibitis; erat autem homo ingens corpore, & ad ſpeciem robuſtus. hunc in campum arenam verſus procedentem furor berſerkicus *inceſſit, tumque vociferari truculenter & clypeum ſuum mordere coepit. Fridgeirr fuit haud magnus ſtatura, gracilis, & venuſtus aſpectu, non autem robuſtus; neque in certaminibus verſatus fuerat. Egillus, Liotó viſó, carmen luſit:*

Non convenit Fridgeiris viribus
(Incedamus arenam verſus, x*) viri!*

Skolum *Valide*

q) ok lagdir ſteinar &c. Guelf. Hol. J. P.
r) ok, etiam inſer. Jör.
s) þar (þá) kom L. med ſína ſueit. Guelf. Hol. Jör.
t) biugguz þeir, *uterque ſe accinxit.* Guelf. Hol.
u) á hlid, *ad latus*, add. Jör.
x) í hendi, *in manu*, add Iid.
y) kom á völlinn, *in campum venientem.* Iid.
z) AT HÓLMST. ignor. Iid. Guelf. Hol.
þ) tók han at hamaz. ok, *tum bacchari coepit & eum* &c add. Jör.
æ) ILLILIGA, ignor. Guelf. Hol.
a) bíta ofan í &c. Guelf. Hol. *ſummum clypei.*
b) ſkialldar rendur. ok ód ſva fram á völlinn, *oras clypei, & ſic in campum graſſatus eſt.* Jör.
c) madr vexti. add. Guelf. Hol. vexti. Jör. helldr, ante GRANNLIGR, inſer. Guelf. Hol. P. *majorem in modum.*
d) ſynum. Guelf. Hol. Jör. *id.*
e) OK — STERKR, ignor. Guelf. Hol. miök, poſt ECKI, add. Jör. *admodum.*
f) fyrr ſtaddr verit í orroſtum, *prius* &c. mele omiſſ. OK ECKI, ante. Guelf. G. || vanit oruſtum, *adſueverat* &c. N.
h) þat, *ea re viſâ.* Membr. a. & Trad. ambigue.
i) Erat. Guelf. Hol. Grá. Jör. mendoſe. Ver ek at Fridgeirr fari, *prohibeo Fridgeirum ire.* P.
k) mót á. Hol. P.
l) Snæbúar, *Nivis incolæ*, ſc. Islandi. Jör. contra

Skolum banna *m*) miög manni
Meý.) *n*) aurleygi at heýia
o) Vit Þann er bítr ok blótar
Bönd

Valide [2]) *defendamus ab homine*
Virginem,) *prælium committere*
Cum eo, qui mordet [3]) *clypeum in orbe,*
Et

A.C. 938.

contra rhythmum. geira (geirum) *cum frameis.* Mbr. b. H. N. gerum (geyrum) *adverſus petulantem.* Guelf. G. || Liótann, *adverſus turpem.* P. ubi alluditur etiam ad nomen Lioti. Hæc Stropha in O. legitur: För mót víking liótum, *iter adverſus prædonem (bellatorem) turpem.*

1) *Edda quidem in Virorum vocabulis ſcribit* ſyrvar, *non* SÖRVAR, *ſed res eòdem redit, nam ö & y in ſcriptione alternant.*

m) myrkmenni, *nigro homine (tenebrione)* P.

n) Ita Guelf. G. Eyrlugi. Membr. a. Örlígi. Jör. Aurleigi. Suec. Hol. Eyrlaugi. K. M. Erlaugi. L. || ærliga, *honeſtam.* P. de cujus quidem vocis antiquitate merito dubitatur. Hanc & præcedentem Stropham O. legit ita: Miök kunnum mun ek banna Mey orlög at heyia, *viro nobiliſſimo* (Fridgeiri) *prohibebo ob virginem prælium committere.* Si rationem vocabuli *Orlög* ſpectemus, compoſiti nimirum ex *or*, particula privativa, & *lög* leges, nihil obſtat quin id notaverit *bellum* apud antiquos, in bello enim ceſſant leges & jura, certè eorum obſervatio. G. Pauli ita adoptat hanc vocem ut eam leviter mutet in *Örlog*, ſcribit adeo Stropham, Meyar örlög heya, elidens *i* poſt *y* in *Meyiar* & *Heyia*, nulla ſub idonea auctoritate: vertit autem hoc Diſtichon ſic: *Impediemus valide virum* (ſc. Fridgeirem, *ob virginem fata periclitari.* & ſubdit hanc annotationem: ÖRLÖG. *Eg ligg*, jaceo: *legg*, pono: *Lag* ſtratum (e. g. in pariete, *Lög* n. pl. leges ↄ: *ſtatuta* (unde haud dubie Lat. *Leges*, & contracte *Lex*) *Örlög* n. pl. fata, ↄ: *úrlög*, quæ ſc. Dii huic vel illi e multis dabilibus, proponunt, expromunt, adjudicant, *út-bluta*, *leggia úr mörkum.* Hactenus ille. Sed cum *Örlygi* ſit prælii ſynonymum in Edda, & eo ſenſu apprime huc conveniat, nulla cauſa eſt, cur ab adſimili Lectione recedatur, notandum enim *ey* & *y* ſimplex mutuas vices fungi in Membranis, quod idem valet de *ey* & *au*, item *u* & *y*, in *Eyrlugi*, diverſa Lectione, ſupra notatâ.

o) VID omitt. P. recte, ſi conferamus Eundem Librum in Stropha II.

2) *Ad textum adſtrictius foret:* Prohibeamus homini ↄ: *Lioto* virginem, *i. e. obſiſtamus ne virgine potiatur. Poteſt & TÒ* MANNI *de Fridgeire accipi, & deleri punctum poſt* MEY, *& hæc vox pro Dativo capi per Apocopen; quando ſenſus erit:* Prohibeamus hominem virginis gratiâ prælium *&c. Sed tamen alter ille ſenſus & diſtinctio mihi videtur melior.*

3) SKIÖLLD Á BAUGI, *pro*, baug á ſkilldi *orbem clypei; Hypallage: aut pro*, á baug-ſkilldi *i. e. admordet clypeum orbe circumdatum; conf. Nialam pagg.* 68. & 69. *Ordo autem verborum in hoc poſteriori Hemiſtichio eſt:* Vit Þann er bítr ſkiölld á baugi ok blótar bönd. *el-hvautud &c. usque ad Ægir.*

A.C. 938.

Bönd *p*) el-hvötud Göndlar
q) Al-feigum ſkýtr ægir
Augum ſkiölld *r*) á baugi.

Et [4]) *invocat Deos complices,*
Concitatore nimbi Göndulæ.
Properæ morti obnoxios oculos [5]) *emittit*
homo terribilis.

Liótr ſá hvar Egill ſtód. ok heyrdi *s*) ord hans. han mællti. gákk *t*) hígat hinn mikli madr *u*) á hólminn. ok berzt vit mik ef þú ert allfúſs til. *) er *x*) þat miklu jafnligra enn ek beriumz vit Fridgeir. Þuíat ek þikiumz

Liotus Egillum adſtantem obſervavit, verbaque ejus percepit. tum fatus eſt: Accede huc tu magne vir in arenam, & pugna mecum, ſi hoc vehementer appetis; id ſane multo aequius eſt comparatum, quam cum Fridgeire

p) el hvötudr, in nominativo. Guelf. O. á hvötudr. G. H. N. á hvötudum göndli. Mbr. b. Suec. omnes obſcure. Tota Strophe in Jör. ſiſtitur ſic: Böndel hantud ganda; unde ſenſum vix eruerit Oedipus ipſe. P. autem ſic: Böndul hatungur gönla, *nectentem tricas* ɔ: Odinum, *odioſus* l. *boſtis*. In fine Strophæ legunt göndla. Guelf. G. H. N. forte *göndlar* in plurali ſint *turbæ*.

q) Alhvítum, *prorſum albos*, ɔ: in quibus multum apparet albi. O. Ulf-eigum, *Lupum poſſidentes* ɔ: lupinam præferentes ſævitiam. J. Al-feiginn *perquam lætus*. P.

r) at, *apud*. Guelf. Hol. Jör. & probat G. Pauli, qui *at baugi* reddit, *circa lineam marginalem*. Vid bauga, & ante, Skiótt, pro SKIÖLLD; ſenſus: *qui clypeos mordet.* — *oculos cito verſat* l. *torquet*. P.

s) hans ord Guelf. deteriori vocum poſitû.

t) ita Guelf. Þú híngat, Ceteri.

u) á HÓLMINN, omitt. Guelf. Hol. Jör. || ok beriumz vid, *atque nos duo pugnemus*. Jör.

*) ok reynum med ockr, *& experiamur inter nos*, add. Mbr. a. Trad. & Jör.

x) ok þat (þat ok. J. P.) miklu makligra, *id utique multo magis eſt congruum*. Guelf. Hol. J. P.

4) BLÓTAR BÖND, *incantat aut invocat ligamina, ſc. armorum, vel potius Deaſtros quosdam, numina læva & inimica*. Bítr ſkiölld, blótar bönd, *invicem cohærere videntur*. G. Pauli. *Quod* Bönd *ſignificent* Deos inimicos, *eguerit probatione. Egillus autem ipſe Deorum erat cultor, ut videmus in* Sonar Torreki *infra, non potuit ergo Berſerkum reprehendere quod Deos invocaret de ſucceſſu præſentis certaminis, ſed quod* mordens clypeum *ſ.* inter mordendum clypeum *eos invocaret: parvam igitur Berſerki erga Deos reverentiam modò reprehendit.*

5) SKYTR, *inconſtanter tenet, reddit G. Pauli. Idem ad* ÆGIR *notat:* ÆGIR, *forte* Æginn *adjective*, ɔ: *terribilis, vel etiam paſſive, territus, timidus. Paſſivam iſtam ſignificationem non admittit analogia Linguæ.* Ægir *proprie eſt ſubſtantivum verbale, territor, comminator; alias gigantis vocabulum.*

Þikiumz eigi at meiri *y*) madr Þó at ek *z*) leggi hann Þ) at jördu. Þá kvad Egill.

æ) Erat lítillar Liótí
Leik *) ek vid hal bleikan
a) Vid bifteini bænar
b) Bryniu rett at ſynia.
c) Búumz til vígs. en vægdar
d) Ván *e*) letka ek hánum.
f) Skapa *g*) verdum vid *h*) ſkialldi
i) Skæru drengr á Mæri.

Sídan

geire ut pugnem; nihilo enim majorem virum A. C. 938.
me duco, etſi illum in terram dejiciam (interficiam). Egillus carmen retulit:

1) *Non eſt juſtum Lioto*
Leve petitum denegare,
2) *Eſt mihi cum viro pallido luſus*
3) *Mediante gladio.*
Accingamus nos ad pugnam, ſed lenitatis
Spem ei non facio.
Oportet nos 4) *clypeatos facere*
Sectionem (lanienam) o vir! in Mæra.

Poſtea

y) MADR omitt. Tid.
z) drepi hann, *eum occidam.* Tid.
Þ) vid velli, *id.* Jör.
æ) Ita Guelf. & Mbr. a. at in hujus Traductes irrepſit, Bratt. Er. Hol. Grá, mendoſe pro Era, *id.* Jör. Mox Lítillátr *modeſtus.* Guelf. Hol. Suec. J. O. ineptè. Lítill á, obſc. Jör. Deinde, Liótr. Hol. Suec. J. O.
*) á ek. O. quando LEIK nomen eſt. Hanc Lectionem approbavit G. Pauli.
a) Med, *id.* Jör. H. O. Paulo poſt, búnum, pro BÆNAR. Jör. quod per ſe quidem ſonat, *ornato*, at conſiſtere nequit cum ceteris.
b) Bryni, corrupte. M. Bryniu runn ei má ſynia, *Virgulto loricæ* (bellatori) *non æquum eſt repulſam dare.* O.
c) Búinn, *paratus.* K. L. M. Et mox ad Víga. add. MEIRR, *magis quam lenitatem.* K. M.
d) Vanleika. Hol. Suec. Vanleka. K. L. M. vitioſè omnes.
e) leika, *non ludo* ↄ: inter ludendum non facio. Guelf. Verka. J. novitiè.
f) Skafa. C. E. Skiallda. O. utrique perperam.
g) villdum ver, *vellemus clypeo* &c. H.
h) Skilldi, *id.* Guelf. Hol. Su. Skulldi. J. Skiölldu, in accuſat. plur. Jör. Senſus: *formemus clypeos* (novam formam iis inducamus) *ſecando.*
i) Skæri, *id.* J. aut Skæri, *illuſtris*, per Ironiam: aut SKÆRI-DRENGR, vir ſecando fortis.
1) *Ordo prioris partis eſt:* Erat rett at ſynia Liótí lítillar bænar. ek leik (á leik) vid hal bleikan med bryniu bifteini. *G. Pauli. cujus verſionem ſuper hoc carmen nihil mutatam exhibeo.*
2) *Magis convenienter Textui redditur hæc Strophe:* Ludo cum v. p. *i. e.* Luſurus ſum, *aut*, luſurum me ſpondeo.
3) *Preſſius ad Textum vertitur:* Cum baculo, quod concutit *l.* labefactat loricam.

A.C. 938. *k*) Sídan bióz Egill til hólmgöngu vid Liót. Egill hafdi *l*) ſkiölld þann ſem han var vanr at hafa. en han var gyrdr ſuerdi þuí er han kalladi *Naðr*. *) en han hafdi *Dragvandil* í hendi. Han geck inn ifir mark þat er hólmſtefnan ſkylldi vera. en Liótr var þá eigi búinn. Egill ſkók ſuerdit ok kvad viſu:

m) Höggum *n*) hiallt-vönd *o*) ſkygdum.
nn) Hæfum *) rönd med brandi.

Reýnum

Poſtea ad congreſſum cum Lioto ſe parabat, utens clypeo, quó uti erat ſolitus; at cinctus gladio quem Nadr (Viperam) *vocitabat,* Dragvandilem *autem in manu geſtans. Intra terminos arenæ ingreſſus Egillus, Lioto nondum parato, gladium quaſſavit, & carmen fudit:*

Cædamus [1]*) virga capulari polita:*
Certo ictu gladii feriamus clypeum:

Tinte-

4) *Obſervatio G. Pauli ad ultimum Diſtichon eſt hæc:* Skapa verdum vid ſkialldi, *ut modo redditum. (Forte &* drengir *viri fortes)* — ver ſkiollda ſkæru, *clypeorum ſectionem. Kráku-mál. Mær gret* morgintſkæru. *item* Skæribíldr *at bialldri. Hæc ille, non admodum diſtincte. Nempe ex priori ejus interpretatione* tò Vid *eſt præpoſitio, &* Skialldi *Ablativus, ut ſit,* cum clypeo, *inſtructos ſc. At poſterior interpretatio mihi videtur melior, non tamen ut fictitiæ Lectiones* Drengir *&* Skiallda *ſint admittendæ, nam verbum de verbo vertere licet:* Creare oportet nos duo clypeo ſectionem, *i. e. Secemus clypeos oportet. Hic* ſkialldi *Dativus eſt, poſitus pro Genitivo, elegantiæ cauſſa.*

k) Nú búaz þeir til hólmſins (gánga þeir á hólm. Jör.) Egill ok Liótr, *Et jam ad arenam ſe comparant (in arenam ingrediuntur) Egillus & Liotus.* Guelf. Hol. J. P. Jör.

l) Suerd þat er han k. Naðr ok ſkiölld (ſkiöldinn. J. P.) Guelf. Hol. J. P. ſkiölld. ok ſuerd þat er han kalladi N. Jör.

*) En — búinn, tranſeunt Guelf. Hol. Jör. J. P.

m) Höggvum. Jör.

n) Hialltvendi, repoſuit G. Pauli, ex ſua auctoritate. || Hiallta-vendi, reſecto skygdum. Guelf. Hol. J. P. contra rhythmum, & ad ſenſum minus eleganter. || Hialla töggu (forte - tuggu) *id.* O. conf. *Orms* þátt, in Carminibus Asbiörni *Animoſi.* Adde *Gunlögs-ſagam* pag. 184. Lect var. *s.* ubi *Hialltuggidum* legi, non eſt abſurdum. G. Pauli cenſente, *Hiallta-töggu* l. *tuggu*, etiam eſt proba gladii periphraſis, a *Hiallr* n. g. capulus, l. capuli munimentum, & verbo *ek tygg*, mando, mandi.

o) Ita per g ſimplex ſcribit Mbr. a. & Trad. item Jör. hi tamen ultimi legunt, ſkygdan, perperam. Skygdum omitt. O. ut debet.

nn) Hefium — ok brandi. Jör. Hefium, adoptavit G. Pauli, at pro ok, retinuit med ex diverſis Codd. & vertit Stropham: *Elevemus clypeum, cum gladio.* Ea confuſio non

placet,

o) Reýnum p) randar q) mána.
Riódum ſuerd í blódi.
*) Stýfum Liót af lífi.
r) Leikum ſárt við s) bleikan.
t) Kyrrum kappa u) errinn.
x) Komi aurn á hræ y) járnum.
z) Þá kom Liótr fram á vígvöllinn. ok
Þ) ſegir upp holmgöngulög. at ſá ſkal bera

Tentemus [2]) *clypei oram;*
Rubrum tingamus gladium ſanguine.
Exſcindamus Liotum ex vita;
Ludamus acerbe cum Pallido;
Quietum reddamus athletam [3]) *pugnacem,*
(*Accedat aquila in cadaver,*) *ferró.*
Tum Liotus proceſſit in arenam, & edicit
legem certaminis circenſis, ut is perpetuum

A.C. 938.

níðings-

Qqq 2 *ex-*

placet, ubi vitari poterat; nam ſenſus in Jör. eſt liquidus: *Elevemus clypeum, & gladios.* Conf. *Höfudlauſn* Vers. 8. & meam ibi ſuper voce *Brandir* ſententiam. || Höfum opt rodit brandi, *ſæpe rubefecimus gladios.* Guelf. Hol. Höfum opt brand loptad, *ſæpe gladium ſublimem ſuſtulimus.* O. Höfum rodinn brand í hendi, *Geſtamus rubefactum* (antea) *gladium in manu.* J. Handar riódum branda, *Manûs flammas* (i: gladios, inſolenter,) *rubefaciamus.* P.

*) rand, *id.* K. M. benè, ob rhythmum.

1) *I. e. gladio. Sic* & Þremia-vöndr *accipi poteſt ſupra pag.* 103. & 104. *n.* 3.

o) rennum. Jör. obſc. & contra rhythmum.

p) raudar. J. P. Raud (Hraud) *navis*, ejus máni *luna*, clypeus.

q) manna *hominum.* M.

*) Steifum, *id.* & ad rhythmum quidem aptius. J. P. Steypum, *præcipitemus*, proponit G. Pauli, ex conjectura, rhythmo non conſulens.

r) Líkum *id.* at rhythmo non addicente. Guelf.

s) hal, *viro*, ind. Guelf. Hol. Suec.

t) kyrſum. Jör. *id.* aut etiam, *diſcindamus;* conf. *Grágás* in Landabr. Þætti, cap. XXVI. || keyrum *pellamus.* J. P.

u) ærinn, *nimium, impotentem.* Jör. Eirinn *id.* aut *placidum*, per ironiam. P.

x) komiz, *perveniat.* Guelf. Hol. Suec. komſt, *pervenit.* J. P.

y) jörnum. P. járna. Guelf Hol. Suec. quod ad Errinn poſſit referri, ut ſit, *ferro acrem.*

z) Liótr geck á hólminn. Jör. Þá geck Liótr á völlinn fram. Guelf. Hol.

Þ) Segir usque ad Síðan, in Textum intuli ex Jör. ſolis.

2) Randar mána, *per* clypeum *ſimpliciter, expoſuit G. Pauli: Sed ea appellatio* Clypei *mihi eſt ignota; cepi ergo* Rönd *ſynecdochice pro* Clypeo, & Máni *pro margine ejus curvo l. orbiculari. Interim ſuſpicor,* Raudar mána *ſupra notatum, unice veram hic eſſe Lect. Quin & eodem modò exponi poteſt* Randar mána; *cum* Röd & Rönd *idem ſignificent quandoque, ut alibi oſtendi ex Snorrio;* Rönd *autem*, & Bord *(quô nomine, interdum ſimpliciter appellatur navis,) ſint ſynonyma.*

3) Errin [*rectius* Errinn, *nam illud alterum eſt*

A.C. 938. nídings-nafn jafnan síðan er út hopar um markſteina þá er upp ero ſettir í hríng um hólmgöngu ſtadinn. síðan æ) rennaz þeir at. ok höggr Egill til a) Liótz. en Liótr brá vid ſkilldinum. en Egill hio hvert *) högg at ödru ſua at Liótr feck ecki b) höggit c) í móti. han hopadi d) undan til höggrúmſins: en Egill for jamſkiótt eptir ok e) hió ſem ákafazt. Liótr f) fór út um markſteinana ok vída um völlinn. geck ſua hin fyrſta hríd. þá beiddiz Liótr huílldar. Egill g) let þat ok vera. h) nema þeir þá i) ſtad. ok hvílldu ſik. þá kvad Egill.

exinde nomen Infamis *gerat, qui excedit extra ſaxa in orbem erecta circum aream certaminis. Poſtea concurrunt: atque Egillus ictum in Liotum intendit; at hic oppoſuit clypeum. Egillus unum ictum ſuper alium ita ingerebat, ut Liotus nihil (nullum ictum) poſſet reddere contrà, at recedens quaereret *) locum feriendo oportunum: Egillus nihilo ſegnius inſtans, ictus vibrabat quam creberrimos: Liotus extra metas exibat, latèque per campum agebatur. Ita primus conflictus processit. Tum Liotus paululum requietis popoſcit, quod & Egillus concesſit. Conſiterunt ergo, & requieverunt. Interea mordulatus eſt Egillus:*

Fyri

Vide-

---

eſt gen. foem.] *contentioſus, aſper, acer, pugnax.* *Kona* errilig, *Orms St. s. S. Alibi:* Vard ſú er ver of giördum, víſt *errilig* ſnerra, [*Rex Haralldus Sigurdi f.*] Of-fiarri ſtendr minn *errinn* hlyri, *Ol. S. Tr.* G. Pauli.

e) hlaupaz. Guelf. Hol. J. P.

a) hans. ok kom han fyri ſik ſkilldi, *atque ille clypeo ſe protexit.* Iid.

*) HÖGG, hic exturb. Guelf. Hol. J P.

b) högg, hic inſer. Guelf. Hol. at J. & P. cum Ceteris reſec.

c) Vocula i non eſt in Guelf. G.

d) út yfir markſteinana: ok fór undan vída um völlinn Guelf. Hol. reſectis intermediis.

Um hólm hringinn, *per circum certaminis.* Jör. pro TIL HÖGGR ÚMSINS.

e) ſótti hann, *impugnabat illum* quam vehementiſſimè. Jör.

f) hopadi — markſteina. Jör.

g) veitti honum þat, — *illi.* Jör. Mox os reſec. Guelf. Hol. J. P.

b) ok námu (gáfu. J. P.) þeir ſtadar. Iid.

i) ſtadar, etiam Jör. at illud eſt rarius. Ox HV. s. ignor. Guelf. Hol.

*) *I. e. quemadmodum ego intelligo, tantum ab adverſario diſtantiam, ut haberet ſpatii ſatis ad elevandum gladium, atque in eum intendendum.*

Fyri þiki mer *k*) fura	*Videtur mihi* 1) *ignei*	A. C. 938.
l) Flein ſtöckvandi *m*) nöckvat	*Veruti* 2) *jaculator nonnihil*	
(*n*) Hrædiz hodda beidir.)	(*Metuit annulorum cupidus* 3)?)	

k) fura, *ferentis* ɔ: feſtinantis, à nominativo *fari*, quod aliàs Odini eſt nomen; ſi ita accipimus, poteſt per *Fara flein* intelligi ſpecialiter *framea* Gúngnir, quod præcipuum telum erat Odino. Pro hac lectione G. Pauli ſuppoſuit, *fára*, atque ei *Fárar fleinn* eſt haſta damnoſa, mortifera: at ambegerit quis, an *fár* pluralem habeat. Jör. K. L. M. || fyra. J. idem ac in Textu Fleira. P. ineptè.

l) Fleins. Guelf. Hol. Suec. Mox, ſlökkvandi *extinguens* ſc. flammas ſpiculorum, quod quadrat in Liotum, quatenus ceſſavit a dimicando. J.

m) Ita Hol. Suec. & in Jör. ab A. Magnæo ſupraſcriptum. Nakkvat. Guelf. Nockut. Mbr. a. L. & P. Nöckut. K. Nöckva. J. corruptè, niſi Fleins nöckva, *Teli navem*, intelligamus *Clypeum*, & hujus fyr, *Gladium*. || Hröckva, *cedere*. Jör. quod etiam cenſet G. Pauli tolerari poſſe, cum verbo *fara*, ire, per pleonasmum: aut erit FARA HRÖCKVA Hendiadys, pro *farandi hröckva*, feſtinans cedere. At nulla erit figura, ſi retinemus id, quod dictum eſt ſupra lit. *k*.

n) Hrædaz, (&) *timere*. Jör. Bleydiz, *molleſcit animo*. O. at lege rhythmica refragante. Mox pro BEIDIR, Suec. habet Heydir, quod procedit pro *Eydir* conſumtor, ſed Eidir, quod præferunt Hol. non poteſt adſeri.

1) Fur, & Fyr, *ignis*. FURA FLEIN *videtur dicere Verutum, vel propter velocitatem, vel propter dolores quos corpore infixum excitat. Aut* Fura fleinn *idem eſt modò, ac* Tundr ör, *cujus mentio fit in Laudn. b. pag.* 212. *adde Indicem ejusdem Libri in hac Voce: quod telum etſi forte non uſitatum fuerit in præliis, hoc tamen non impedit, quo minus vocabulum id denotans adhiberi poſſit in appellatione viri poetica. Alias ordo eſſe poterit*, Fleins fura ſtöckuandi *jaculorum flammas ſpargens; quod fere eòdem abit. J. Jonſonius, doctiſſimus harum rerum, putabat* Flein *in caſu accuſandi ad Parentheſin eſſe referendum; ut ſit:* Hodda-beidir hrædiz flein, — *metuit jaculum; quando* fura ſtockuandi *gladiorum adſperſor, aut, propulſor, foret plena viri appellatio, & omnis incommoditas, quæ ex conjunctione vocum,* FURA *&* FLEIN, *naſcitur, evaneſceret.*

2) Rubefactor (*l.* adſperſor) *vertit G. Pauli, & addit, hic neceſſario tranſitive accipiendum videri verbum* at ſtöckua, ɔ: *aſpergere*. Stöckua *etiam dicitur tranſitive, pro*, pellere, projicere, *unde conſtat ratio meæ verſionis.*

3) *Neſcio quomodo mihi videtur hoc lepidius efferri interrogative, quam pronuntiative. G. Pauli Parentheſin clauſit poſt*, Happlauſs; *adfirmat tamen rem eſſe indifferentem, ſive ibi claudatur, ſive poſt* Beidir.

A.C. 938.

Happlauſs *o*) fara kappi.
p) Vegrat faſt ſá er *q*) freſtar
r) Flein-döggvar *s*) ſtafr *t*) höggum.
u) Vabeydan *x*) fór vídan
Völl fyri *y*) rotnum ſkalla.
Þat voro *z*) hólmgöngu lög í þann tíma. at ſá þ) er ſkorar á *æ*) mann annan til einshvers hlutar. ok fengi ſá ſigr er á-ſkoradi

Infelix cedere athleta.
Non acriter dimicat, qui differt,
4) *Spiculorum pluviæ baculus, ictus.*
5) *Noxa iit per latum*
Campum, fugiens depilatam calvitiem.
Erant leges circenſis certaminis eâ tempeſtate; ut qui quemquam cujusquam rei obtinendæ gratia provocat, is (provocator) ſi potiretur

o) frá. Guelf. fyrra (firra). Hol. fyrri. Suec. quæ cum præcedentibus non poſſunt ulla ratione conciliari. || fari, in Conjunctivo. J. P. fyri mer. Jör. Ordo: Hröckva fyri fyri mer, *retrocedere fugiens me.*

p) Stendrat, *non ſtat* (firmiter) Guelf. adprobante G. Pauli. Stendzt at. Hol. Suec. vitioſe. Stendr, *ſtat* (firmiter). Ironia. P.

q) freiſtar, *tentat*, (ɔ: cujus ictus intra conatum ſunt). Guelf. Hol. Jör. fleſtar. P. ſine ſenſu.

r) Flein augguar (auggar), *ſpiculorum terroris* ɔ: pugnæ. Mbr. a. & Trad.

s) ſtúfr. C. E. vitioſe. Stafi, in accuſativo plurali, & ſic *höggum* erit verbum. P.

t) lauggum, forte pro Lögum, *punctiones*, ſ. *ictus qui punctim fiunt.* Jör. || högguinn *percuſſus.* L. M.

u) Sic Guelf. G. Vabeidan. Membr. a. Hol. Suec. Vobeidan, *id.* Jör. Vabeyian. O. quod nunc vocatur *homo gracilis & infirmus.* Vobeidir. J. P. quam lectionem in *Vabeidir* mutatam unice probat G. Pauli, & vertit *Provocator* || Vaheydan (-heidan). L. K. Va hiedan l.-hiedinn. M. vitioſe.

x) ferr, in præſenti. Mbr. a. Jör. fær. K. L. M. conf. Landn. b pag. 255. lect. var. a. Mox, Vída Um völl, *late per campum*, pro, VÍÐAN VÖLL. P.

y) gömlum, *annoſam.* O. römum, *fortem.* J.

z) ok, inſer. Jör. lög hólmgöngu. Guelf. G.

þ) ſkylldi leyſa ſik ſe er ſárr yrði þúſíku (ſíku. Jör.) ſem ákuedit &c., *ut redimeret ſe, qui vulneraretur, pecuniâ* &c. Guelf. Hol. Jör. J. P. excluſis, quæ intercedunt.

æ) annan mann, & deinde, einhvers. K. L. M.

4) *Ad verbum expreſſi* TÒ FLEINDÖGGVAR STAFR, *cujus virilis appellationis fundus eſt in Edda, in* Manna kenníngum. *G. Pauli vertebat ſimpliciter*, vir, *& conferebat ex Niala*, Valfreyiu-ſtafr. *Verbulo moneo, hanc & præcedentem Strophan ſumi poſſe pro ſententia univerſali, ut non tantum de Lioto ſermo ſit.*

5) Va beyda, *ex* va *l.* vo, *malum*, *noxa*, & byd, *offero*, *promo*, *exhibeo*; *q. d.* Noxam offerens, noxæ promus. *Occurrit autem hæc vox in Eyrbyggia de Tauro Gleſere.* Noxam *in verſione poſui, pro* noxam dante *ſ.* offerente, *quomodo* Calvities *pro* Calvo *ponitur Stropha ſeq.*

ſkoradi þá ſkylldi ſá hafa ſigr-mál þat er han hafdi til ſkorad. en ef han fengi úſigr þá ſkylldi han leyſa ſik þuſlíku fe ſem á-kuedit *a*) veri. en ef han felli á hólmi þá *b*) hafdi han firirgiört allri eigu ſinni. ok ſkylldi ſá taka arf *c*) er hann felldi á hólmi. Þat vard *d*) ok lög ef útlendr madr andadiz *e*) ſá er þar í landi *f*) átti engan erfíngia þá geck ſá arfr í konúngs gard. *g*) Egill bad at Liótr ſkylldi búinn verda. *h*) vil ek at vid reynim *i*) nú hólmgöngu þeſſa. *k*) Liótr ſpratt þá ſkiótt á fætr. þá hlióp Egill at honum ok hió þegar

retur victoria, potiretur quoque victoriæ ſtopo quem provocando intenderat (re quam provocando affectaverat): ſi autem victoriâ excideret, pecuniâ ſe, quanta dictaretur, redimeret: ſin occumberet in arena, omnem rem ſuam commiſiſſe cenſebatur, 1) *caperetque hereditatem (eam), qui eum in certamine circenſi occiderat. Erat quoque lex, qua lege, ſi homo* 2) *peregrinus exſtingueretur, qui in ea terra haberet heredem neminem, iſta hereditas regio fiſco cedebat. Egillus poſtulavit, ut Liotus paratus eſſet* (ad redordiendum certamen); *nam volo nos jam (abſolute) experiri monomachiam hanc. Liotus raptim exſiluit in pedes. Tunc Egillus accurrens ad hoſtem,* A. C. 933.

a) var. Guelf. Jör.

b) hefdi han vegit (ſyrir vegit. Hol.) öllu fe ſínu, *dimicando commiſiſſe cenſ.* Guelf. J. P. Hol.

c) þann allan, — *omnem*, add. Iid. allan eptir hann, — *ab eo relictam*, add. Jör.

d) þá, *tum*, inſer. Guelf. þar, *ibi*, inſer. J. P.

e) þar, *ibi*, inſer. Guelf. Hol.

f) ætti öngan frænda, — *propinquum*. Iid.

g) þá mællti Egill at Liótr ſkylldi uppſtanda ok vera búinn, — *ſurgeret, ac paratus* cet. Guelf. Hol. Jör.

h) ok ſkulum vid enn reyna med ockr, *atque ulterius experiamur inter nos.* Jör.

i) med ockr, etiam Guelf. Hol. J. pro Nú — þessa. Mox ad Nú, K. L. & M. inſer. út, *ad ultimum usque*, i. certamine decretorio. novè.

k) Hoc membrum perperàm abeſt ab omnibus, præter Jör.

1) *Lex illa, qua occiſor ex provocatione occiſi bona acquirebat, non fuit lata ad inhibendos conflictus aut provocationem, in occiſi aut ejus heredum poenam; ſed in præmium victoriæ, quo magis rei militari aſſueſcerent.* Torfæus.

2) *Peregrini non erant capaces hæreditatis, ſi cognatos nullos intra regni fines habuerunt. Ratio eſt, quia cum illis intra Regnum ſuccedi non poſſet, neque illi ſuccedere debuerant, & Regni opes extra regnum efferre. id quod etiamnum in optime conſtitutis regnis in uſu eſt.* Torfæus.

A.C. 938. *l*) þegar til hans. geck han þá ſua nærr honum at han hrauck *m*) firir ok *n*) bar þá ſkiölldinn af honum. Þá hió Egill *o*) til Liótz ok *p*) kom á firir ofan kne. ok tók af fótinn. fell Liótr þá ok var *q*) þegar erendr. *r*) Þá geck Egill þar til er þeir Fridgeirr voro. *s*) var þetta verk honum allvel þackat. Þá quad Egill.

Fell *t*) ſá er fleſt hit illa
(Fót hió ſkálld af Lióti)
u) Úlfgrennir hefer unnit.

hoſtem, ictum ei ilico intentat, acceſſitque tam prope, ut ille retro agitaretur; ſcuti autem clypeus ab latere illi amovebatur. Hic Egillus ictum in Liotum deſtinavit, intuitque ſupra genu; pes abſciſſus eſt, Liotus autem cecidit, atque ilico fuit exanimis. Hic Egillus acceſſit ad Fridgeirem & ceteros, & cum prolixè ſibi pro hoc facinore ageretur gratiæ, hoc carmen protulit:

Cecidit qui plurima mala
(Pedem abſcidit poëta Lioto,)
x) *Lupi convivator patravit;*

Eir Para

1) Hæc vocula eſt in ſolis Jör.

m) undan (þá enn vída fyrir). ok var (honum) þá vid falli búit. Perg. Jör. ſoli: ok fóro þeir vída um völlinn, *(tum denuo paſſim &c.) atque tum proxime ab caſu aberat; & latè per campum ferebantur.* Jör. Guelf. Hol.

n) De clypei amotione nihil eſt in Iisd. J. P. Mox, ſkiölldrinn, legunt. L. M.

o) á fót Lióti fyri ofan kne ok af fótinn, in pedem Lioti — *& abſcidit pedem.* Guelf. Hol. J.

p) undan honum fótinn fyrir ofan kne. *& ſuccidit illi pedem ſupra &c.* Jör.

q) brátt daudr. Guelf. G. Mox, örendr, ſcribunt Jör. K. L M.

r) þá — voro, neſc. Guelf. Hol. J. P.

s) ok var Agli þetta miök þackat, — *multæ &c.* Guelf Hol. J. P. ok var honum vel þackat hreyſti-verk þetta ok ſigr er han hafdi felldan berſerkinn, — *forti hoc facinore, & victoriâ, quod occiderat berſekum.* Jör.

t) þá ed, *poſtquam.* N. ſa feigdar illi, *ipſe improbus in ſuimet properum exitium.* P.

u) Ulfgrenir. Jör. Ulfgrennr. L. Ulfgrenn O. Ulfgrimr (forte — grimmr, *lupus ſævitia præditus,*) ſed rhythmus obſtat. J. Ulfreynir, *gladii explorator,* bellator, ſc. ipſe poëta. nimirum *Vargr* & Úlfr ſunt idem, at *Vargr* in Edda eſt *gladii & macronis* vocabulum; atque ſic TÒ HEFER UNNIT exponendum eſt, *vicit.* P. Álmgrenn *arcus debilitator, vir arcifragus.* G. Pauli per conjecturam; addens: ULFGRENNIR non nimis aptum, tolerabile tamen quodammodo, ut ſit lupi vicinus, ſed tamen non precarium, alterò multo commodius ſe offerente. Hæc ille, ſed me vide mea

x) Grennir *vi vocis, ille qui voracem reddit* ſe

x) Eír veitrag Fridgeiri.
y) Seka ek z) lóns til launa
Þ) Log briótanda æ) í móti.
b) Jafnt var mer í gný geira
Gamanleikr vid hal bleikan.
Liótr

2) *Pacem conciliavi Fridgeiri.* A. C. 938.
Non exſpecto mercedem
A 3) *viro munifico vicisſim;*
Ita mihi in ſtrepitu framearum
Jocularis erat luſus cum homine pallido.
Mors

ſc. cibum abunde præbendo; a Grádr *aviditas, voracitas.* Ulfa grennir *dixit poëta Illugius Bryndæla-ſkálld, in Edda* í Hiarta heítum: Grennir Gunn-máſſ, *apud Hallfredum in ejus Vita, &* Sára ſöngs má-grennir *apud Einarem Skulii in Hryggiarſtycki, legere memini. Edda, i* Illum mannz kenningum: *Kalla má bann* Þá *ok* grenni ſvína ok allz fenadar. ſo hunda, *Tum licet appellare eum (ſc. hominem, ſi contumelioſa appellatione ſit deſignandus)* altorem *l.* pronum condum ſûum ac omnis pecoris, item canum. *Adde* Ulfa greddir, *quod eſt Hallfredi apud Snorrium Tom. I. pag.* 222. *Ed. Havn. &* Arngreddir, *quod Einaris Skála-glami eſt, Ibid. pag.* 217. *Quæ pauca pro auctoritate vocabuli* Ulfgrennir, *adverſum G. Pauli, criticum nimis moroſum, adduciſſe ſufficiat.*

x) Eyr, *aes*, nempe facultates ab Lioto relictas. malè, nam haſce Egillus ſibi vindicabit in ſequentibus. Suec. N.

y) Sækat, *non ſequor, quæro* l. *affecto.* Guelf. Hol. ſótkadi Jör. mendoſe; unde G. Pauli formavit, ſóttkadak, in præterito. Sakadi ey (ek. J.), quæ Lectio cum cæteris non conciliatur. P. J. Mox, ek, exturb. Guelf. Hol. Suec.

z) Ita Membr. a. & Guelf. Láns. G. H. Lanz, *terræ, civitatis.* J. unde ordo exiſtit: á móti lanz- (ɔ: landz) lög-briótanda, ɔ: *in certamine cum violatore legis civilis.* Lán. P. || Laus. Suec. Membr. b. N. O. quod in contextu cum ceteris nihil commodi ſenſus dat. || Lións. Jör. *Lög-lión*, pro, Lagar-lión, *Leo liquoris* ɔ: maris, eſt *navis*, atque hujus *briótandi* fractor, *vir*, per appellationem contumelioſam, (conf. Eddam, i *Illum mannz kennſugum).* adeo hic per *lög-lións briótanda* intelligitur Liotus. || Lióſt, *ſaué.* G. Pauli, contra metrum, & omnes Libros, verum tamen compulſus neceſſitate, quod per Lög-briótanda intelligit *Legifragum*, atque ſic tò Lóns non habet, quo referatur.

Þ) Laugbrióta. Guelf. Hol. Suec. in plurali, & Laug, pro *Leyg* flamma, capi debet. Lögbriótanda Jör. *id.* Lögbriót faſt. O. Senſus: *non acriter inſto (inſtabam) legifrago ob mercedem.* at tò *Laus*, ſupra notatum, reſtat ſenſu deſtitutum.

æ) á móti. Guelf. Hol. Suec. Jör. J. P.

b) Jafn, *id.* Jör. Mox gey, pro gny, *in latratu.* Suec. In Stropha ſeq. G. Pauli proponit, Gamanleik, in dandi caſu, tamen ut non explodat alteram Lectionem, quam omnes Libri præferunt.

A.C. 938. *c*) Liótr var lítt *d*) harmdaudi af mönnum, þuíat han hafdi verit *e*) hinn meſti ú-eirumadr, han var *f*) Svænſkr at ætt ok átti *g*) engua frændr þar í landi. *h*) han hafdi komit þángat ok aflat ſer fiár á hólmgöngum. *i*) han hafdi fellt marga *k*) góda bændr ok ſkorat *l*) ádr á þá til hólmgöngu *m*) ok til jarda þeirra ok ódala, var þá *n*) vordinn ſtór-

Mors Lioti parum luctuoſa erat hominibus, ut qui fuiſſet homo turbulentiſſimus. fuerat autem gente Suecus, neque ullos in terra Norvegia habebat propinquos; hic (enim) *advena erat, & ex certaminibus circenſibus rem fecerat, multosque melioris notæ colonos occiderat, antè abs ſe provocatos ad certamen circenſe, atque ad dimicandum ſecum de fundis propriis & poſſeſſionibus avitis* (aut, *ad fundos proprios & poſſeſſiones avitas ſibi tra-*

dru-

2) Eir, *Dea Eddica, bona Dea, tutatrix, per Meton. tutamen, ſecuritas præſtita h. l. Hinc verbum* at eira *l.* eyra, *parcere, ſervare.* At *eira* ſkylldi Balldri, *Edda. G. Pauli.*

3) Lón, *lacus marinus, feceſſus maris ſtagnans.* Log *lumen.* Lóns-log *aurum; atque hujus* briótandi *conſumtor, vir munificus; quæ honeſta eſt appellatio, & ex regulis poëticis Fridgeiri magis quàm Lioto conveniens. G. Pauli hoc Diſtichon ſic reddit:* Sane non ob mercedem armis petivi hominem legifragum; *& quod ſequitur, Jafnt var mer — gamanleikr, exponit:* Erat mihi — perinde ac Jocularis luſus *&c. Meam interpretationem voculæ* Jafnt *firmat hoc Niálæ:* Jafnt *er ſem þer ſyniſt. & hoc Grettis-ſagæ: At* jöfnum *veri i: tali hyeme.*

c) þau Fridgeirr þöckudu Agli þetta verk med mörgum fögrum ordum, *Illi (Gyda & Fridgeirr gratias agebant Egillo pro hoc opere multis verbis luculentis,* add. H. ſupra omiſſum.

d) Ita Guelf. G. N. Mbr. b. Harmdaudr. J. harmadr. Mbr. a. Trad. Jör. H. harmands. P. Mox, fleſtum *plerisque,* poſt AF inſer. Jör.

e) úeirdar madr mikill, *perquam turbulentus.* Guelf. Hol. ójafnadarmadr mikill, *perquam injurioſus (importunus)* J. P.

f) Skotzkr at kyni, *Scotus* &c. Ceteri.

g) aungan frænda, in Singulari. Guelf. Hol.

h) han hafdi aflat ſer fiár &c. Guelf. Hol. J. P. Deinde, í hólmgöngum, pro, á &c. J. P.

i) ok drepit marga (vaſka drengi ok, *viros fortes,* add. J. P.) bændr. ok var nú ordinn &c. Guelf. Hol. J. P.

k) nyta, *id.* Jör.

l) ádr, neſc. Jör.

m) vid ſik. ef þeir villdu eigi lauſar láta jardir ſínar edr adrar eignir fyrir honum, *ſecum committendum, ſi recuſabant ei cedere fundos ſuos aut res alias.* Jör.

n) ſo komit at han var audigr. ordinn bædi &c, *eo tum perveneras res, ut factus eſſet* cet. Jör.

o) ſtóraudigr bædi at löndum ok lauſum *p*) aurum. Egill fór *q*) heim med Fridgeiri af hólmſtefnunni. dvaldiz han þar þá litla hríd ádr han fór ſudr á Mæri. ſkilduz þeir Egill ok Fridgeirr med miklum kærleik. baud Egill Fridgeiri um at heimta *r*) iardir þær er Liótr hafdi átt. fór Egill *s*) ſína leid. kom fram í Fiördum. þadan fór han inn í Sogn *u*) á fund Þórdar á Aurlandi. tók han vel vid honum. bar han *x*) fram erendi ſín ok ordſendingar Hákonar konúngs. tók Þórdr *y*) vel *z*) rædum Egils ok het honum lidveitzlu ſinni þ) um þat mál. dvaldiz Egill *æ*) þar lengi um *a*) várit med Þórdi.

LXVIII.

dendum). *is nunc adeo factus erat ditiſſimus,* A.C. 938. *tam agrorum quam rerum mobilium. Egillus ab congreſſu circenſi domum reverſus eſt cum Fridgeire: tum vero paulisper ibi ceſſavit, antequam abiret in Mæriam auſtrum verſus, digreſſus à Fridgeire ſumma cum charitate, datoque ei negotio, ut fundos Lioto poſſeſſos (ſuo ſc.* Egilli *nomine) repeteret. Ipſe iter propoſitum in Fiördos usque perſequutus, in Sognum penetravit ad viſendum Thordum in Örlando, atque ab hoc amicè acceptus, propoſuit cauſam itineris ſui & mandata regis Haconis. Thordus comiter excepit orationem Egilli, ſuam ei operam de iſta cauſa pollicitus. Magnam ibi veris partem Egillus apud Thordum agitavit.*

o) vellaudugr. J. P. madr, *homo*, add. Guelf. Hol.

p) eyri. Guelf. Mbr. b. G.

q) af hólminum med virding ok lof. en þo dvaldiz han litla &c. *diſceſſit ex arena cum gloria ac laude, verumtamen ibi* &c. Guelf. Hol. non ſatis diſtincte.

r) ſamann fe þat er Liótr hafdi átt, *ut bona Lioto poſſeſſa exigeret atque in unum locum redigeret.* Guelf. Hol. J. ſe þat er Liótr hafdi eptir átt, *facultates ab Lioto relictas.* Jör.

s) þá ſudr í Fiördu ok ſo inn í Sogn, *tum Fiördos petiit auſtrum verſus, & deinde in Sognum* &c. Guelf. Hol.

u) til Þórdar á Aurland. Iid.

x) upp (fyri Þórdi, add. Jör.) erendi ſitt (ſín. Jör.) ok ordſending &c. — *coram Thordo* &c. Iid. J. P. Jör.

y) þuí val, *id* &c. Guelf. Hol.

z) ordum hans. J. P. öllum ordum Egils, *omnia dicta Egilli.* Jör.

þ) um — mál, neſc. Guelf. Hol. J. P.

æ) lánga hríd med Þórdi. J. P. med Þórdi langa ſtund, *longum tempus apud Thordum exegit.* Guelf. Hol.

a) vetrinn, *hyemis.* Jör.

A.C. 938.

LXVIII. Cap.
AF FERDUM EGILS.

b) Egill gerdi *c*) ferd ſína ſudr á Haurdaland. *d*) han hafdi til þeirrar ródrarferiu ok þar á xxx. manna. Þeir koma *e*) einn dag í Fenhríng á Aſk. geck Egill þar til *f*) med xx. menn. en x. gættu ſkips. Atli enn ſkammi var þar fyri. **) med nockura menn. Egill let hann út kalla *g*) ok ſegia at Egill Skallagrímſon átti erendi vid hann. Atli tók vapn ſín ok *h*) allir þeir menn er þar voro *i*) vígir fyrir. ok gíngu út ſídan. Egill mællti. Sua er mer ſagt Atli at þú munir hafa at vardveita fe þat er ek *k*) á at rettu ok Áſgerdur kona mín.

Cap. LXVIII.
DE ITINERIBUS (REBUS GESTIS) EGILLI.

Egillus *in Hördiam auſtrum verſus iter capeſſivit, utens ad id iter nave actuaria, & in ea vectoribus* xxx. *Veniunt aliquo die in Fenhringum* (Inſulam) *ad* (villam) *Aſkum; eò Egillus acceſſit cum hominibus* xx. *at* x. *ſervabant navem. Atlius* curtus *ibi præſto erat cum aliquot hominibus; hunc Egillus evocari juſſit, & dici, quod Egillus Skallagrimi filius haberet, cur eum conventum vellet. Atlius arma ſua capit, & quotquot in aedibus aderant dimicando idonei; deindeque exeunt foras. Egillus fari orſus eſt: Ita mihi fertur, Atli, te in poſſeſſione habere bona illa, quæ jure mea ſunt, & Aſgerdæ uxoris*

b) Sídan giördi Egill ferd cet. Jör.

c) för, *id.* Guelf. Hol. J. P.

d) ok höfdu xxx. manna ok höfdu med ſer ródrarſkútu. Guelf. Mbr. b. G. oratione figurata, nam Enallage Numeri eſt in Hördu, at parum tamen eleganti.

e) um dag, *interdiu.* Guelf. Hol. Jör.

f) Ita Mbr. a. & Trad. per Ellipſin. Hüſſ med ſueitúnga ſína. Guelf. Hol. húſa med ſueit ſína J. P. bæjar med menn ſína. Jör. *ad ædes cum ſociis* &c. nullâ caſtodum navis factâ mentione.

**) vid, *id.* Guelf. G.

g) ok — vid hann, male abeſt a Guelf. Hol. Jör. J. P.

h) allir húſkarlar hans, *omnes ſui famuli.* Jör. at omitt. Er — fyri. || geck út, *exit foras.* Guelf. Hol. omiſſis, quæ intercedunt.

i) vígfærir, *id.* pro, vígir fyrir. C. E. contra Membranæ auctoritatem.

k) á, ok Aſgerdur &c. Jör. || kalla mer. at þann er átt hefir Biörn hölldr er Bergonundr bródir þinn hellt fyri mer. vil ek þeſſ kreſia þik attú látir þat út fyri mer (mik.

mín. *l*) muntu heyrt hafa þar fyrr um rætt at ek *m*) kallada mer arf Biarnar haulldz er Bergönundr bródir *n*) þinn hellt fyri mer. em ek nú kominn at vitia fiár þeſſ. landa ok *o*) lauſa-aura. ok krefia þik at þú látir lauſt ok greidir mer í hendr. Atli ſegir. Lengi *p*) höfum ver þat heyrt Egill at þú ſer újafnadar madr *q*) mikill. en nú *r*) mun ek at raun um koma. ef þú ætlar at kalla til *s*) þeſſ fiár í hendr mer er Eiríkr konúngr *t*) dæmdi *u*) til handa Bergönundi bródr minum. *x*) átti Eiríkr konúngr þá at ráda bodi ok banni *y*) her í landi. Hugda ek nú *z*) hitt Egill at þú mundir þ) fyri þuí her kominn at bióda mer æ) giölld fyri

uxoris meæ; (nam) ante fando audiſti, credo, quod mihi vindicabam hereditatem Biörni A.C. 938.
Hölldi *a Bergönundo fratre tuo adverſus me* (per injuriam) *detentam. Nunc ego adſum ut hæc bona repetam, fundos & res mobiles; atque abs te poſtulem, ut mittas, mihique in manus tradas. Atlius fatur: Jam diu eſt, Egille, cum fando audimus te eſſe hominem valde iniquum; at nunc re ipſa id me experiri intelligo, ſi mihi ex manibus efflagitare poſtulas bona ab rege Eirico in dominium adjudicata Bergönundo fratri meo. eâ ſanè tempeſtate Eiricus rex in hac regione habebat* (plenam) *poteſtatem jubendi & prohibendi. Iſtud jam putabam, Egille, te hic adeſſe ad multam mihi pro fratribus meis of-*

(mik. Mbr. b. H. ineptè.) *quæ mihi vindico, nempe hereditatem B. Hölldo olim poſſeſſam, at à Bergön. fratre tuo — detentam; poſtulatum. abs te volo ut ea mihi repetenti (in mei gratiam) exſolvas.* Guelf. Hol. ita contrahunt ſequentia, usque ad Atlii reſponſum.

l) ok muntu hafa heyrt fyrr umrædur um þat. Jör.

m) kalla, in præſenti. Jör.

n) þinn, abeſt à Mbr. a. vitio ſcribæ ut puto.

o) lauſra aura. Jör. K. L. M.

p) hef ek, in ſingulari. Jör.

q) mikill non eſt in Mbr. a. & Trad.

r) er ek at ſannri frett um kominn. er þu &c. *id pro vero comperi, cum tu* cet. Guelf. Hol. J. P.

s) fiár þeſſ. Guelf. Hol. Jör.

t) feck, *tribuebat.* Jör.

u) Önundi, excluſo, til handa. Membr. a. Trad.

x) Red Eir. kon. þá bædi bodi ok banni. Guelf. Hol.

y) í landi þeſſu. Jör. Sed Guelf. Hol. omitt.

z) Hanc voculam ex Jör. intuli in Contextum.

þ) kominn her til þeſſ. Guelf. Hol. fyri þuí omitt. Jör.

æ) bætr. Guelf. Hol.

A.C. 938. honum *i*), ok ſegir. at eigi vill hán eida *k*) hans taka fyri ſe ſitt. vil ek bióda þer önnur laug. þau at vid gángim á hólm her á þínginu. ok hafi ſá ſe þetta *l*) er ſigr færr. Þat voro *m*) ok laug er Egill mællti ok *n*) forn ſidvenia. *nn*) at hverium manni var rett at ſkora á *o*) annan til hólmgöngu. hvart er han ſkylldi *p*) veria ſakir fyri ſik eda ſækia. Atli ſagdi at han mundi *q*) þeſſ eigi ſynia at gánga á hólm vid Egil. þuíat þú *r*) mælir þat er ek ætta at mæla. *s*) þuí at ærinna harma á ek at hefna á þer. þú hefir at jördu lagt brædr mína ij. ok *t*) er mer *u*) mikilla muna *) vánt at ek hallda rettu máli *x*). ef ek ſkal heldr láta

adverſum procedens Egillus negat ſe juramenta illius pro ſua pecunia velle accipere. Aliús (autem) juris copiam tibi ultro faci›; ejus putà, ut nos certamen circenſe hic in foro ineamus, atque bona hæc obtineat, qui victoriam obtinebit. Et ſane lex erat, quod Egillus dixit, ac vetus conſuetudo, ut licitum eſſet cuicunque homini in arenam provocare alterum, ſive defenderet ſuas lites, ſive ageret. Atlius dixit ſe non recuſaturum eſſe in arenam adverſus Egillum procedere; nam tu dicis, quod me dicere oportuerat, nimis enim graves luctus (injurias) in te vindicandum habeo; ad terram (letho) dejeciſti duos fratres meos: atque multum abeſt ut jus meum tuear, ſi potius contra jus & æquum

mea

b) ſitt eida-lid. Guelf. Hol. eidamenn ſína. Jör.

i) med ſueit ſína, *cum ſua coborte*, add. Guelf. Hol.

k) Atla fyri ſe ſitt. Iid. HANS, exclud. Jör.

l) allt, *omnia*, add. Iid. Guelf. Hol.

m) OK, omitt. Guelf. Hol. Þá, *tum temporis*. Jör.

n) ſidvenia forn. Jör.

nn) AT HVERIUM, usque ad, SÆKIA, male exclud. Guelf. Hol. J. P.

o) hólm ödrum manni. Jör.

p) ſækia mál edr veria. Jör.

q) æi ſynia honum hólmgöngu. Guelf. Hol.

r) heidiz þeſſ er ek ſkylldi bióda, *poſcis id, quod me polliceri oportuerat.* Jör.

s) fyri þat er þú hefer drepit brædr mína tva, *propterea quod occidiſti* &c. Guelf. Hol. þuí ærnar ſakir á ek þer at giallda. er þú hefir drepit &c., *nam nimia crimina tibi rependendum habeo, quod* &c. Jör.

t) vil ek eigi láta lauſar eigur mínar vid þik aflaga. en berjaz vil ek vid þik, *nolo ſane tibi cedere mea bona —, at dimicare tecum volo.* Jör.

u) þá miklu minna ávant, *tum multo minus mihi deeſt ad tuendum* &c. Guelf. Hol. qui ſenſus non poteſt conſiſtere cum conſequentibus.

*) á-vænt. P. unde ſenſus forſan eſt, *tum ſperandum eſt mihi, valde imparem fore me ad juſtam cauſam tuendam* &c.

y) láta lauſar eignir mínar *z*) aflaga fyri þer. enn berjaz vit þik er þú býdr mer þat. Sídan *) tóko þeir Atli ok Egill höndum ſaman ok feſta þat þ) med ſer at æ) þeir ſkulu á hólm gánga ok ſá er ſigr fær ſkal eiga Jardir þær er *a*) þeir deilldu ádr um. Eptir þat búaz þeir til *b*) hólmgöngu. Geck Egill fram ok hafdi hiálm á höfdi ok ſkiölld *c*) fyri ſer. *d*) ok keſiu í hendi. en ſuerdit Dragvandil *e*) feſti han vid hægri hönd ſer. *f*) þat var ſidr hólmgöngu-manna at þurfa ecki at bregda ſuerdi ſínu á hólmi. láta helldr ſuerdit hendi fylgia ſua at þegar veri ſuerdit tiltækt er han villdi. Atli hafdi *g*) enn ſama búnad ſem Egill. han var *h*) vanr hólmgöngum. han var

mea bona tibi cedo (cedere cogor), quam tecum dimico, cum tu id ultrò offers mihi. Deinde Atlius & Egillus junctis manibus pacifcuntur inter ſe, ut in circo congrediantur, & victor potiatur fundis litigioſis. Ita ad certamen circenſe accinguntur. Egillus proceſſit, capite galeam, & clypeum præ ſe, geſtans, gæſumque in manu; at gladium Dragvandil *de brachio dextro ſuſpendit ſibi. Mos fuit gladioribus non opus habere gladium ſuum educere in circo, facere potius ut gladius ſequeretur manum (gladium brachio adpenſum geſtare), ut continuò in promtu eſſet, cum eo uti vellet gladiator: Atlius eadem atque Egillus inſtructus erat armatura; (ceterà) pugnis circenſibus adſuetus, robu-* A.C. 938.

x) vid þik, *adverſus te*, add. J. P. Guelf. Hol.

y) vilia, *volo*, ſc. *cedere*, inſer. J. P.

z) ok flyia fyri þer, *& te fugere* J. P. inepte. AFIAGA-ÞER, delent Guelf. Hol.

*) handtaka þeir þetta Egill ok Atli at þeir ſkylldu á hólm gánga, *junctis manibus confirmant (recipiunt invicem) — ſe in circo eſſe congreſſuros.* Jör.

þ) mál ſem lög ſtódu til, *confirmant id pactum, prout legibûs fieri oportebat.* Guelf. Hol. J. P. omiſſ. ſeqq. usque ad, EPTIR ÞAT.

æ) ſá þeirra er ſigr hefr ſkal eignaz jardir &c. Jör.

a) ádr deila þeir um. Jör.

b) bardaga þar á þínginu, *pugnam ibi in foro.* Guelf. Hol.

c) á hlid *ad latus.* Jör.

d) ok, ignor. Guelf Hol. ok ſuerd í hendi er het *Dragvandill* ok keſiu, *atque in manu gladium, nomine* Dragvandilem, *& gæſum.* Jör.

e) hafdi han med ſer ok, *etiam adhibuit, &*, inſer. Guelf. Hol. P. Paulo poſt pro HÖND P. legit, hlid, *ad latus.*

f) ÞAT VAR SIDR, usque ad, ATLI HAFDI, perperam abeſt á Ceteris.

g) ok ſlíkan, *etiam conſimili.* Guelf. Hol. P.

h) hólmgöngumadr ſterkr ok fiölkunnigr, *aſtutus — & magiæ peritus.* Guelf. Hol.

A.C. 938. var ſterkr madr. ok *i*) enn meſti fullhugi. Þar var *k*) leiddr fram gradúngr mikill ok *l*) gamall. *m*) var þat kallat *blótnaut*. Þat ſkylldi ſá *n*) höggua er ſigr hefdi. *o*) var þat ſtundum eitt naut. ſtundum let ſitt hvarr framleida ſá er á hólm geck. Ok er þeir voro búnir til hólmgöngu þá hlaupaz þeir at *p*). ok ſkuru fyſt ſpiótum ok feſti *q*) hvarki ſpiótid í ſkilldi. *r*) námu bædi í Jördu ſtadar. *s*) Sídan taka þeir bádir til ſuerda ſinna. genguz þá *t*) at faſt ok *u*) hiugguz til. geck Atli ecki á hæl. *y*) þeir hiuggu tídt ok hart ok *z*) únýttuz ſkiótt

robuſtus idem, & ſumma animi fiducia praditus. In arenam productus eſt taurus, grandis corpore atque ætate; qui *) Bos ſacrificii (victimæ) *vulgò appellabatur: hunc cædere debuit victor. interdum unus erat bos, interdum ſuum quisque* (bovem) *duci fecit, eorum qui in arenam deſcendebant. Jamque illi, ut parati erant ad certamen, concurrunt: & primum quidem jaciebant pila, at neutrum pilum in alterius figebatur clypeo, utrumque (autem) in terra ſubſtitit. Tum ſuum uterque capientes gladium, ſtrenue conferebant gradum (congrediebantur), ictuſque alternabant, Atlio nihil retrò cedente; feriebant & vehementer & crebrò, unde clypei citò*

i) mikill fullhugi. han var ok miök fiölkunnigr. Jör.

k) ok, *etiam*, add. Guelf. Hol. P. Mox Gridúngr. Jör. J.

l) kallat (kalladr. P.) blótnaut. Guelf. Hol. J. P.

m) er kalladr var blótnaut. Jör.

n) þeirra högga (non, höggua). Guelf.

o) Hæc obſervatio non eſt in Ceteris.

p) ſkutuzt fyrſt á med ſpiótum, — *alter in alterum* jaciebant &c. Jör.

q) hvargi í annars ſkilldi, *neuter* (pilum) *in alterius fixit clypeo*. Guelf. Hol. annars, poſt SKILLDI, etiam add. Jör.

r) numu — ſtadar í jördu. Jör. ok nam hvartveggia &c. Guelf. Hol.

s) greip þá hvarr (hvörtveggi J. P) til ſins ſuerdz, *arripientes* &c. Guelf. Hol.

t) at, ſimpliciter. Guelf. Hol. *pedem contulere (cominus pugnavere)*. nær, *id.* Jör. Poſt AT, add. P. J. ok höggvaz til hlytar (hlutar. J. mendoſe) *& commutant ictus admodum validos.*

u) hopadi Atli hvergi fyri Egli. Guelf. Hol. opadi Atli &c. Jör.

y) var þat brátt at ſkilldirnir kloſnudu, *cito evenit, ut diffinderentur clypei*. Guelf. Hol.

z) hiugguzt brátt, *cito conſcindebantur*. Jör.

*) *De* Bove ſacrificii *etiam tradit Kormaks-ſaga cap. 4. à fine; ubi* Blódnaut *ſcribitur in Membrana, quæ ſcriptio favet meæ conjecturæ de origine vocum* Blót & ad blóta, *ſupra pag. 209.*

ſkiótt ſkilldirnir. Ok er ſkiölldr Atla var miög þ) únýttr þá kaſtadi han honum. tók þá ſuerdit æ) tveim höndum ok hió a) ſem tídazt. Egill hió b) til hans á auxlina ok beit ecki c) ſuerdit. d) han hió annat ok it þridia. var honum þá hægt at leita höggſtadar á Atla e) at han hafdi enga hlíf. Egill reiddi ſuerdit af öllu afli. f) en ecki beit hvar ſem han hió til. Ser þá Egill at g) eigi mun hlýda ſuabúit. þuíat ſkiölldr hans gerdiz þá h) únýtr. þá i) let Egill lauſt ſuerdit k) ok ſkiölldinn ok hlióp at Atla ok greip hann höndum. l) kendi þá afls-

citò lacerabantur. Ubi autem clypeus Atlii A. C. 938. *inutilis poenè factus erat, projecit hunc, & gladium ambabus manibus comprehendens feriebat quam creberrime. Egillus humerum ei percuſſit, at gladius nihil ſecuit: adjecit ictum alterum ac tertium, tum ex facili quærens oportunum plagæ locum in Atlio, quod is nullum habebat corporis munimentum: (& quidem) libravit gladium omnibus viribus arceſſitis, at nulla exiſtebat plaga, quamcunque corporis partem ictu appeteret. Intelligens igitur Egillus, iſtam pugnandi rationem non expedire, nam tum clypeus ejus fieri coepit inutilis; clypeo & gladio miſſis, in Atlium irruit, manibusque eum prehendit.*

þ) onytr. Jör. klofinn, *diſciſſus*. Guelf. Hol. omiſſ. MIÖG, ante.

æ) ſkialldar-brotinu. ok hió &c., *laceras clypei reliquias*. Guelf. Hol. J. P.

a) (med ſuerdinu) ſem ákafaz, *(gladio) quam vehementiſſime*. Iid. Jör.

b) mikit högg til Atla á &c. *magno ictu*. Jör. ok med ſuerdinu í móti. ok hvert at ödru. ok beit &c. *feriebat contra, uno ictu ſuper alium* (illato), ɔ: *continuis ictibus;* at &c. Guelf. Hol.

c) á. ok þegar ſem tídazt hió han annat &c. — *& ſimul quam citiſſime* cet. Jör.

d) HAN HIO, usque ad, SER þá EGILL, non viſitur in Guelf. Hol.

e) er, *id.* Jör.

f) ok beit þó ecki á hvar ſem á kom, — *ictus attingebat*. Jör.

g) honum mun eigi ſuabúit hlyda — *ſibi*. Guelf. Hol. omiſſ. þuíat — únytr.

h) miög, *admodum l. ferè*, add. Jör.

i) greip. Guelf. mendoſè. hlióp at Atla. Hol. omiſſ. þá — SKIÖLLDINN.

k) OK SKIÖLLDINN, etiam ignor. Guelf. Jör. J. P.

l) ok var þeirra adgángr hædi hardr ok lángr. ſídan let Egill han kenna aflſinar, *atque eorum lucta & vehemens & longa erat: deinde Egillus fecit eum ſentire nervos* (ſuos). Jör. A. & B. at Tertius, quem voco F. habere videtur, pro ultima voce, aflsmunar, quod ſane præferendum eſt.

A.C. 938. aflsmunar. *m*) ok fell Atli á bak aptr. *n*) en Egill greyfdiz *°*) at nidr ok beit í ſundr í honum barkann. *o*) let Atli þar líf ſitt. Egill *p*) hlióp upp ſkiótt. ok *q*) þar til er *r*) blótnautid ſtód. greip *s*) annarri hendi *t*) í granarnar en annarri í hornit. *u*) ok ſnaradi ſua *x*) at *y*) fætr viſſu upp en *z*) í ſundr hálsbeinit. Sídan geck Egill þ) þar til er ſtód föruneyti hans. Þá kvad Egill.

æ) Beitat nú *a*) ſá *b*) brugdum
e) Blárr Dragvandill unda

hic virium apparuit diſcrimen, Atlisque cecidit reſupinus; at Egillus ſuper eum pronus incubuit, & guttur ei mordendo eliſit. ibi Atlius vitam amiſit. Egillus cito exſiluit, atque ad bovem ſacrificio deſtinatum ſe corripuit; hunc altera manu labiis, altera cornu, prehenſum, contorſit ita, ut pedes ſurſum ſpectarent, cervix (jugulus) autem diſrumperetur. Deinde ad ſuum comitatum iit, atque carmen fudit:

Deſtituebatur jam acumine, quem ſtrinximus,
Af *Cæruleus* Dragvandill *vulnerum* (effector)

Eo

m) rak Egill (han Egill Guelf.) þá Atla nidr, *Egillusque eum in humum dejecit.* Guelf. Hol. ok rak hann nidr undir ſig, *& vi ſub ſe egit.* Jör.

n) Gryfdiz han þá nidr at honum. Guelf. G. Mbr. b. Greifdiz. H. N. Greifiz. Jör. prava ſcriptione utriqve. Greiptiz. P. obſcurè, tametſi ita quoque legitur in Ol. ſaga impreſſa, þætti Þórſt. uxa-fóta.

o) nidr at Atla (á hann. P.) K. L. M. P. at honum nidr. Jör.

p) ok l. A. ſua (let han ſo. Jör.) *atque ita* cet. Guelf. Hol. Jör.

p) ſtód upp, *ſurrexit.* Iid. J. P.

q) hlióp, inſer. Iid.

r) ſtód blótnautid. Jör.

s) han, add. Guelf. Hol.

t) hornit en annarri í granarnar. Guelf. um hornin — um granarnar, *cornubus.* Hol. voculam i utrobique delent Jör.

u) ſo hart, *tam valide.* J. P.

x) hart, *valide.* Guelf. Hol.

y) þegar horfdu (ſtódu. P.) upp fætrnir í gradúnginum, *ilico — (ſurſum extarent) tauro.* Guelf. Hol. J. P.

z) hálsbeinit geck í ſundr. Jör.

þ) til förunauta ſinna. Iid. Guelf. Hol.

æ) Ita Guelf. J. K. Beittat. Mbr. a. forte pro *beittiat* tranſitive, ↄ: *plagam non intulit.* Beitir. L. M. Beitkat. Jör. vitioſè utrique. Bettar er nu ſá er brattar (brattra. G Suec.) Hol. Suec. ejusdem farinæ. || Bettar eru nú brattar blá Dragvönduls undir, *Nunc compenſata ſunt vulnera (inflictu) arduæ cæruleo Dragvöndulo,* ↄ: quod ille non potuit ego perfeci (dentium ope) O.

e) Þá er *cum.* Jör.

Af þuí at eggiar deyfdi
Atli framm inn ſkammi
Neytta ek *d*) afls vid ýti
e) Aur-málgaztan *f*) hiörva.
g) Jaxl-bródr let ek eyda.
Ek *h*) bar ſaud *i*) med naudum.
Sídan

Eo quod aciem [1]) *utrinque hebetaret* A.C. 938.
Attilas [2]) *antrorſum* ille brevis.
Robore nitebar adverſus
[3]) *Linguacisſimum gladiorum protruſorem:*
[4]) *Dentis maxillaris fratrem feci delere* (eum);
Portabam (enim) *gladium* [5]) *cum difficultate.*
Poſtea

b) er braugdum. Guelf. brögdum. K. L. M.

c) Duplicavi in hac voce literam *r*, cum Mbr. a. & Trad. ſcripſiſſent, blár, contra regulam. || blá Dragvandil, in dandi vel auferendi caſu. Guelf. Hol. Suec. blár — randir, *(non ſecuit) cæruleos margines.* Jör. falſò, ob præcedentia narrationis.

d) álfs, *id.* per metatheſin literarum. Guelf. Mox, þó úti, ineptè. Hol. Suec. þá yti, *cum protruſorem.* H.

e) ör-málgaſtum, in Dandi caſu. J.

f) hiörfar, in ſingulari. H Kiarva. K. L. M. quod non diſplicuit G. Pauli; ſed mihi incertum eſt, utrum eam vocem pro *gladiis*, an pro *navibus* acceperit; prius quidem procedere arbitror, de poſteriori dubito.

g) Ita Jör. J. K. L. M. Jaxl bródur. Guelf. Hol. Jaxl bredur videtur legendum in Mbr. a. ɔ: Dentis maxill. aut *Dentium maxillarium fratres.* Jaxl brád, *Dentem maxillarem feci delere prædam.* O. Jaxl broddr let eydda (corrigo, eyddan). *Cuſpis maxillaris delevit* protruſorem &c. H. Hic G. Pauli nactus eſt occaſionem mutandi ultimum hoc Diſtichon, ut videbimus infra n. 4.

h) beit *momordi* l. *morſu necavi* (ut) *ovem.* K. Mox pro, Saud med, Guelf. Hol. Suec. legunt, ſæmd af, *honorem (victoriam) retuli ex calamitate* ɔ: pugna. ſæmd of dæmda, *honorem mihi adjudicatum retuli.* H. || ſæmd bar af dæmdum retuli *honorem ex damnato*, ſc. ad mortem. O.

i) af Jör. utramque voculam omitt. K. In J. hæc Stropha legitur ita: Edr berſaud ofnaudum. Berſaudr quidem eſſe poteſt *agna*, at nihil tamen commodi ſenſus hinc elicitur.

1) *G. Pauli (a quo verſio hujus carminis, præterquam duarum Stropharum ultimarum, eſt) bene addidit illud,* utrinque, *cum in Textu ſit* Eggiar, *quod oſtendit* Dragvandilem *fuiſſe gladium ancipitem.*

2) *Incertum eſt, num vocula* framm *ad ſaturam Atlii debeat referri, quod facere videtur Interpres; an potius ad verbum* Brugdum *ſtrophâ* 1. *ut ſit*, brugdum fram, vibravimus prorſum, *an denique ad* Eggiar, *quando ſenſus erit*, primorem aciem.

3) *Interpres adpoſuit in Parentheſi*, jactantiſſimum; *quod placet, ob glorioſum reſponſum Atlii, cum provocabatur ab Egillo. Idem quoque ad* Gladiorum *parentherice ſubdi-*

A.C. 938. Sídan eignadiz Egill jardir þær allar er *k*) han hafdi til deillt *l*) ok han kalladi at Ásgerdr kona hans hefdi átt at taka eptir födr sinn. Ecki er getid at þá yrdi fleira til

*Poſtea Egillus obtinuit fundos omnes, de quibus certaverat, & quos prædicabat uxorem ſuam Aſgerdam hereditatis paternæ titulo capere debuiſſe. Plura in iſto *) Conventu memo-*

ſubdidit, navium (Karfa *l.* knarra) *putans* hiörva ytir *non æque commodum, aut tam ex vetuſtatis genio, quam* karfa ytir. *ſed is ipſe Criticus tacitè renuntiat huic ſententiæ infrà (in ultimo Carmine Egilli apud Armodum), ibi enim admittit* ytir armlinnr, *& exponit* Gladii protruſor l. protenſor.

4) Dentem primorem *rectè intelligit G. Pauli, atque illi Lectio*, Jaxl-bródr — eyda, *eo ſenſu non mala utique videtur; pulchriorem tamen exiſtimat alteram Lectionem, quam partim præeunte, ut dicit, Libro H. ipſe concinnavit, nempe:* Jaxl-*brodd* let ek *(of) ydda Egdar ſkaud* med naudum, Feci maxillaris dentis *cuſpidem pungere Gigeanteum nebulonem* calamitoſè. *Sed cum ipſe Interpres non malam judicet Lectionem Strophæ prioris, nihil erat cauſæ, cur ab ea recederet: Lectio autem* Egdar ſkaud *in Stropha poſteriore ſeu ultima, neque quicquam in ſe habet expetibile, neque ulla nititur auctoritate, niſi purâ putâ Interpretis mutandi lubidine.*

5) Seydr *ignis nomen eſt, quod & recte ſcribitur* Saudr, *nam* ey *&* au *mutuas vices obeunt: at* Elldr *&* Brandr *(ignis, flamma) ſunt* gladiorum *nomina: ergo Poëta modo* Saud *pro* ſuerd *poſuit; & ſenſus Strophæ eſt*, Parum profeci gladio pugnans. *Alias eſſe poterit*, Difficulter ſuſtinui veneficium, *ſc. Atlii bebetantis gladium. ita* Saudr *ignis, pro* veneficio *acciperetur per Metonymiam adjuncti. ignem ſanè in veneficio* Seidr *adhibitum fuiſſe, ſtatuit (præter alios) Scriptor graviſſimus Eggerhardus* Olavius, Reiſe igiennem Island *T. I. pag.* 468. *quæ ſententia nondum ſatis firmis argumentis refutata eſt. Verſionem G. Pauli in hanc Strophan adſuli notâ præced. ſuper qua ſic commentatur*: Eg bar ſaud, *nihil habet commodi ſenſus, unde* Egdar ſkaud *per conjecturam ponendum videbatur.* Egdir, *gigas Eddicus (in V. ſpá) unde formari poteſt nomen gigantidis* Egda. Skaud *eſt convicium in hominem nihili, ut* Egdar ſkaud *notare poſſit hominem gigantis inſtar exoſum & contemptum, vel gigantide uxore dignum &c.* Skaud afgömul *Hördar ſ. Hactenus ille. tædet me quidem, & diſtaedet, talium figmentorum.*

k) Atli hafdi átt, *quos Atlius poſſederat.* Jör. quod à ratione videtur alienum; alia res eſt, ſi Atlius fuiſſet provocator ad iſtud certamen.

l) ok, usque ad, sinn, exclud. Iid. Guelf. Hol. J. P.

*) *Hunc conventum Gulenſem ad annum* 939. *referendum eſſe arbitratur S. V. J. Finnæus; „ quamvis (inquit) tam Torfæus Hiſt. Norv.*

til tídenda á þuí þíngi. Egill fór þá fyrſt inn í Sogn *m*). ok ſkipadi jardir þær er han hafdi *n*) þá fengit *o*) at eiginn-ordi. *p*) dualdiz han þar miög lengi um várit. Sídan fór han med fóruneyti ſitt auſtr í Vík. fór han þá *) á fund Þórſteins. ok *q*) var þar um hríd.

memorabilia eveniſſe non eſt proditum. Inde A.C. *Egillus primùm Sognum ingreſſus, de fundis* 938. *in dominium modò acceptis diſpoſuit, ibique aliquammultum veris conſumſit. Hinc cum comitatu ſuo abiit in Vicham orientem verſus, & quidem ad Thorſteinem; atque ibi aliquamdiu commoratus eſt.*

LXIX. Cap.
ÚTKVAMA EGILS.

Egill bió ſkip ſitt um ſumarit. ok *r*) fór þegar han var búinn. *s*) han hellt til Islandz. *t*) honum fórſt vel. *u*) hellt han til Borgarfiardar. ok *x*) kom ſkipinu ſkamt frá bæ ſínum. *y*) let han flytia heim *z*) varníng

Cap. LXIX.
REDITUS EGILLI IN ISLANDIAM.

Idem *hac æſtate navem ſuam expediit, atque abiit poſtquam paratus erat, curſum in Islandiam intendens; quò uſus expeditò, Borgarfiördum petiit, navemque prope ab domo ſua adpulit; merces domum portari fecit, navem autem ſubduxit, atque hac hyeme domi*

Norv. Tom. 2. pag. 194. ſeq. quam Schöning Norſke Hiſtor. 2 Deel, S. 325. *duellum Egilli utrumque, tam contra Liotum quam Atlium ad unum eundemque annum referant.„ Sed enim præcedens narratio Auctoris Noſtri à Torfæi & Schöningii partibus omnino ſtare mihi videtur.*

m) til Þórdar, *ad Thordum*, add. Guelf. Hol. J.

n) nyfengit. Jör. vegit til, *depugnatione ſibi partis*. J. P.

o) AT EIGINNORDI exclud. Ceteri. Simili autem modò hic dicitur *Eiginnord*, uti Metord *taxatio, pretii conſtitutio*, in Grágás, Landz-leigu Þætti cap. 3. nam utrobique *ord* eſt mera vocis terminatio.

p) han dualdiz þar um vetrinn, — *hyemem* &c. Jör. þadan fór han um várit med fóruneyti &c. Guelf. Hol. J. P.

*) fyrſt, *primum*, inſer. Iid.

q) dualdiz med honum, — *apud eum* Jör.

r) ſigldi á haf, *in altum vela dedit*. Iid. Guelf. Hol.

s) ok hellt. Jör. HAN — ISL. neſc. Guelf. Hol.

t) han feck ferd greida, *id.* Jör.

u) HELLT — FIARDAR, non eſt in Ceteris.

x) kom at landi (vid land. P.) ſkamt &c. Guelf Hol. J. P. kom at Borgarfirdi ſkamt &c. Jör. ineptè.

y) LET, usque ad, EGILL HAFDI, reſec. Guelf. Hol. J. P.

A.C. 939 ſng ſinn. en ſetti upp ſkipit. Þ) Var Egill vetr þann at búi ſínu. Egill hafdi æ) nú út haft a) allmikit fe. var han madr ſtóraudigr. han hafdi b) mikit bú ok c) riſuligt. Ecki var Egill d) ſhlutunarſamr um mál manna. e) ok útilleitinn vid fleſta menn f) þá er han var her á landi. gerduz menn ok ecki til þeſſ at ſitia ifir hlut hans. Egill var þá g) at búi ſínu ſua at h) þat ſætti vetrum eigi allſám. Egill ok Áſgerdr áttu börn i) þau er nefnd eru. Baudvarr het ſon þeirra. annarr Gunnarr. k) Þórgerdr dóttir ok Bera. l) Þórſteinn var yngſtr. Öll voro börn Egils m) mannvæn ok vel viti borin. n) Þórgerdr var ellzt barna Egils. Bera þar næzt.

domi ſuæ quievit. Advexerat Egillus hac vice magnum pecuniæ modum; eratque homo divitiis adfluens, ac domo utebatur (omnibus rebus) ornatiſſima ſplendidiſſimaque. Egillus nihil ſe interponebat alienis litibus, neque in cives erat petulans, cum hic in patria vivebat: ſed neque erant, qui ejus jura violare ſibi ſumerent. Deinde Egillus domi ſuæ traduxit hyemes haud ſanè perpaucas. Egillus & Aſgerda genuerunt liberos, quorum nomina prodita ſunt: Bödvarr appellabatur filius eorum, alter Gunnarr; filia Thorgerda, & Bera: Thorſteinn natu erat minimus. Omnes liberi Egilli præclaræ ſpei, & ſapienti ingenio nati erant. Thorgerda natu maxima erat liberorum Egilli, Bera huic proxima.

LXX. CAP.

---

a) fiárhlut. Jör.

Þ) VAR — SÍNU, etiam omitt. Jör.

æ) Þá enn allmikit fe med at fara *hac etiam vice — ſecum portabat.* Guelf. Hol P. út haft úr ferd þeſſari, — *ex hoc itinere.* Jör.

a) ofrefli fiár, *incredibilem vim pecuniæ.* Jör.

b) MIKIT, & MOX, OK, non eſt in Guelf. Hol. bú mikid. Jör.

c) reiſuligt. Jör. riſugt. P.

d) hlutſamr (madr) Guelf. Hol. Jör. J. P.

e) ok voro menn (var mönnum P.) vel til & *cives erga eum erant benevolentes, (eum amabant)* Guelf. Hol. J. P.

f) Þá ER, usque ad, EGILL VAR, non ſunt in Guelf. Hol. J. P.

g) út her nockura vetr, *hac in terra aliquot hyemes.* Guelf. Hol.

h) vetrum ſkipti, *unam & alteram hyemem.* Jör. J. P.

i) þeſſi, *boſce.* Jör. nockr, *aliquot.* Guelf. Hol. & utrinque abeſt, ÞAU — ERU.

k) þridi Þórſteinn. Þórgerdr het dóttir þeirra &c. (en Þórgerdr dóttir ok Bera önnr. Jör.) *tertius Thorſteinn: Thorgerda vocabatur filia eorum* &c. *(at filia Thorg. & B. alters)* Guelf. Hol. Jör.

l) Hoc membrum non eſt in Ceteris.

m) mannvænlig. Guelf. Hol. J. P.

n) De ætate Puellarum nihil eſt in Ceteris.

LXX. Cap.
UTANFERD EGILS.

Egill ſpurdi þau tídendi auſtan *o*) um haf at Eiríkr *p*) *blódex* *q*) hefdi fallit *r*) í veſtr víkíng. en Gunnhilldur ok ſynir *t*) þeirra *u*) voro farin til *x*) Danmerkr *y*) ſudr. *z*) ok brottu vár af Englandi þat lid allt er þeim hafdi þángat fylgt. þat ſpurdi han ok at Arinbiörn var þá kominn til Noregs. hafdi han fengit þ) veizlur ſínar ok *æ*) eignir þær han hafdi átt. ok var *a*) kominn í kærleika mikla vid konúng. Þótti Agli *b*) þá enn fýſiligt geraz at fara til Noregs. Þat *c*) fylgdi ok tídendaſögu at

Cap. LXX.
PEREGRE ITIO EGILLI.

Is Egillo rumor ex Oriente transmarino (Norvegia) allatus eſt, Eiricum Blódex *in piratica Occidentali* 1) *occidiſſe; Gunnhilldam vero cum filiis eorum in Daniam abiiſſe auſtrum verſus; omnemque manum illam Angliâ exceſſiſſe, quæ Eiricum & ſuam familiam eò fuerat ſequuta: comperiebat etiam Arinbiörnum, in Norvegiam reducem, provinciam ſuam recepiſſe, & quas ibi habuerat poſſeſſiones, atque in magnam regis amicitiam veniſſe. His rebus cognitis, cupiditas inceſſit Egillum, adhuc ſemel Norvegiam petendi. Acceſſerat autem nuntio, regem Adalſteinem eſſe*

o) yfir hafit. J. P.
p) konúngr, *regem*, omiſſo cognomine. Ceteri.
q) hafdi. Jör. var fallinn. Guelf. Hol.
r) í orroſto, *prælio*, inſer. Iid. Jör.
t) hennar, *ejus*, ſc. Gunnhilldæ. Guelf. Hol.
u) Eiríks, *ſuis ex Eirico*, add. Jör.
x) Danmarkar. Guelf.
y) SUDR, non eſt in Ceteris.
z) OK BROTTU, usque ad, ÞAT SPURDI, omitt. Guelf. Hol.
þ) eignir ſínar þær allar er han &c. Jör.
æ) eigur þær allar er han &c. — *omnes* &c. Guelf. Hol.
a) þá í miklum kærleikum vid Hákon konúng, *& tum in magna eſſe amicitia apud Haconem regem.* Guelf. Hol. nú í miklum metordum af konúngi, *in magno apud regem eſſe honore* Jör. þá enn í miklum metordum, *adhuc florere exiſtimatione.* J. P.
b) þá ENN, neſc. Jör. ENN, & MOX, GERAZ, neſc. Guelf. Hol. J.
c) fór ok med þeſſari &c. Iid. ſpurdi han ok. at &c. *etiam illi relatum eſt.* Jör.
1) *Mortem Regis Erici* Blódöxe *ad annum* 937 *Langebek Scriptor. Rer. Dan. Tom. 2. pag.* 416. *coll.* 148. *Torfæus Hiſt. Norveg. Tom. 2. pag.* 78. 197 *ad annum* 941. [*in margine autem Libri J. adſcripſerat annum* 943. *vel* — 44.] *& Schöning* Norſke Hiſtor. S. 300 *ad annum* 952. *referunt.*

at Adalſteinn konúngr var andadr *d*). red þá fyri Englandi bródir hans *e*) Játmundr. Egill bió þá ſkip ſitt. ok *f*) red háſeta til. Aunundr *fióni* rez þar til. ſon Ána frá Ánabrecku. Aunundr var mikill *g*). ok þeirra manna ſterkaztr er þá voro þar í ſueit. *h*) eigi var þat einmælt at han veri eigi hamrammr. *i*) Aunundr hafdi opt verit í förum landa ímilli. han var nockuru ellri enn Egill. med þeim hafdi lengi verit vingott. *k*) Ok er Egill var búinn let han
A.C. 942. í haf. ok greiddiz þeirra ferd vel. komo *l*) at midium Noregi. ok *m*) er þeir ſá land

d) á Englandi, *in Anglia*, Guelf. Hol. & mox exclud. ENGLANDI.

e) Etmundr. J. P.

f) feck menn til. Jör.

g) madr, *vir*, add. Guelf. Hol. J. P. Mox, ok ſterkr, *& robuſtus*, pro, OK — STERKAZTR &c. Jör. J. P. ſed utrumque omitt. Guelf. Hol.

h) var þat margra manna mál (ok þat var mál ſumra manna. Jör.) at han veri (væri) eigi einhamr, *atque multorum (nonnullorum) erat ſermo, eum eſſe verſipellem.* Guelf. Hol. J. P. Jör.

i) Han var farmadr mikill ok vin Egils, *idem in navigationibus erat verſatiſſimus, & amicus Egilli.* Guelf. Hol. J. P. han var mikill vin Egils. Jör.

k) En er þeir voro búnir. letu þeir &c. in plurali. Jör. Þeir letu ſkiótt í haf. ok komo &c. — *properè ſe dabant, & accedebant* &c. Guelf. Hol.

l) vid Noreg. Jör. til Noregs at midiu ſumri, — *mediâ æſtate.* Guelf. Hol.

m) ſtefndu inn í (á. Jör.) Firda-fylki (Fiarda-fylki. P.) — *Fiördenſium (Fiördorum) provinciam.* Guelf. Hol. Jör. J. P.

2) *Rex Adalſteinn obiit Ao. 940 die 27 Octob. notante Torfæo in marg. J.*

3) *Super eo, quem in margine adpoſuimus, anno hujus peregrinationis Egilli conſentit Schöning l. cit. pag. 325.*

ſe extinctum; tum verò Angliæ imperavit frater ejus Jatmundus (Edmundus.) Itaque Egillus expediebat navem ſuam, nautasque conducebat; quorum in numerum ſe dabat Önundus Sionius (Perſpicax), *filius Auuii ab Aunabrecka. Önundus erat magnus ſtaturâ, & robore inter ſuos tribules, qui tum vivebant, facile princeps: at omnes de eo non conſentiebant, quod ille robore verſipellium prorſus vacaret. Idem ſæpe in navigationibus ad exteros erat verſatus, natuque fuit aliquanto grandior Egillo: erant autem illi diuturnâ conjuncti amicitiâ.* 3) *Egillus, poſtquam ad navigandum erat paratus, in altum ſe dedit; commoddque navigatione uſus, mediæ Norvegiæ acceſſit. Viſâ terrâ*

land ſtefndu þeir inn í Fiördu. *n*) Þeir fengu ſkiótt tídendi af landinu. ok var þeim ſagt at Arinbiörn var heima at búum ſínum. helldr Egill þángat ſkipi ſínu í höfn ſem næſt bæ Arinbiarnar. Sídan fór Egill at finna Arinbiörn ok vard þar fagna-fundr *o*) mikill med þeim. *p*) baud Arinbiörn Agli *q*) þángat til viſtar ok fauruneyti hans þuí er han villdi at þángat færi. *r*) Egill þektiz þat. *s*) ok let *t*) ráda ſkipi ſínu til hlunz. en háſetar viſtuduz. Egill fór til Arinbiarnar ok þeir xij. ſaman. *u*) Egill hafdi latid gera lángſkips ſegl *x*) mióg vandat. ſegl þat gaf han Arinbirni ok enn ſteiri *) giafir *y*) þær er *z*) ſendiligar voro. Var Egill þar

terrâ curſum intendebant in Fiördos intrò; rumoresque citò, de iis quæ in regione agerentur, nacti, comperiebant Arinbiörnum in ſuis prædiis domi vivere. Egillus navî in portum, quam proximè domum Arinbiörni, adplicatâ, Arinbiörnum conventum ivit: atque is conventus utrinque plenus fuit gaudii. Arinbiörnus Egillo pollicitus eſt hoſpitium apud ſe, & comitatui ejus, quem vellet eò diverti. Egillus id volens amplexus eſt, & navem ſuam ſubduci componique curavit. Nautæ (quidem ceteri) *in manſiones* (hybernas) *diſceſſere; ipſe autem Egillus cum XI. hominibus apud Arinbiörnum diverſatus eſt. Egillus confici curaverat velum longæ navis, magna cum cura elaboratum: id velum dono dedit Arinbiörno, & plura etiam munera, quæ mitti* (donari) *digna erant. Hyemavit* A.C. 942.

n) Ita Guelf. Hol. Ok er þeir fengu tídendi af landi. Mbr. a. Trad. ok höfdu tídendi af landzmönnum, — *ab incolis.* Jör.

o) MIKILL M. Þ. reſec. Guelf. Hol.

p) Arinbiörn bad at Egill ſkylldi fara þángat til viſtar um vetrinn. ok þeir med honum ſem han villdi, *jubebat Arinbiörnus, ut Egillus eò in hoſpitium hybernum concederet, & cum eo, quos vellet.* Jör.

q) med ſer at vera ok þeim háſetum ſem han villdi, — *& vectoribus* &c. Guelf. Hol.

r) EGILL — ÞAT, reſec. Iid.

s) ſkipadi Egill þá háſetum ſínum í nánd ſer en han var med Arinbirni vid (med. J. P.) xijta mann; *Tum Egillus nautas per viciniam in hoſpitia diſpoſuit; ipſe* &c. Guelf. Hol J. P.

t) ſetia upp ſkipit ok fór til Arinb. vid xij. menn. Jör.

u) Quæ ſequuntur de Velo, & ceteris Donis, omnia ignor. Jör.

x) ok vanda (vandad J.) ſem meſt. Guelf. Hol. J. ok vandad miög. P.

*) gáfur. K. L. M.

y) ÞÆR ER &c. neglig. Ceteri.

z) ſæmiligar, *honeſta.* K. L. M.

A.C 942. Þar um vetrinn í gódu yfirlæti. Egill fór um Þ) vetrinn ſudr í Sogn æ) at landſkylldum ſínum. a) dvaldiz Þar b) miög lengi. Sídan fór han c) nordr í Fiördu. Arinbiörn hafdi d) ióla-bod mikit. e) baud til ſín vinum ſínum f) ok heradſ-bóndum. var Þar fiölmenni mikit, ok veizla g) gód. h) Han gaf Agli at Jóla-giöf i) ſlædur gervar af ſilki ok gullſaumadar k) miög. ſettar l) fyri allt gullknauppum m) í gegnum nidr. Arinbiörn hafdi látid gera n) klædi Þat vid vöxt Egils o). Arinbiörn gaf Agli alklædnat q) nýſkorinn at Jólum. voro Þar ſkorin í Enſk

ibi Egillus, & cultus eſt honorificè. Is eâ hyeme in Sognum iter fecit meridiem verſus, ad mercedes prædiorum ſuorum redigendas; ubi poſtquam longiuſcule erat moratus, boream ſe verſus in Fiördos recepit. Arinbiörnus celebravit convivium Jolenſe *magnificum, vocatîs ad ſe amicis ſuis, & colonis ex tractu vicino: ibi magna hominum frequentia, & epulum erat lautum. Ille Egillo dedit munus* Jolenſe, *ſyrma ſericum, multo auro acupictum, & anterius perpetuâ aureorum globulorum ſerie clavatum limbo tenus: eam veſtem Arinbiörnus ad ſtaturam Egilli fecerat accommodari; ſed &* Jolenſi *muneri dedit Egillo amictum univerſum ex veſte Anglicana verſi-*

Þ) hauſtid, *eo autumno.* Guel Hol. Jör. & mox, til Sogns. Jör.

æ) at heimta Þar landſkylldir ſínar. Jör. ok heimti Þar landzſkylldir ſínar, & *ibi exegit* &c. Guelf. Hol.

a) Hoc membrum ignor. Iid. J. P.

b) um hríd, *aliquamdiu.* Jör.

c) aptr, *rurſum.* Iid. Gu. Hol.

d) bod mikit at jólum. Guelf. Hol. J.

e) ok baud at ſer vinum &c. Iid. Ok baud til vinum cet. — *ad id.* Jör.

f) ok frændum, & *cognatis.* Jör. Utrumque omitt. Guelf. Hol.

g) GÓD omitt. Iid.

h) Arinbiörn. Jör.

i) ſilki ſlædur gullſaumadar. Guelf. Hol. Jör. J. P.

k) ok (miök) ſettar gullknöppum, & *aureis globulis (magno aureorum glob. numero) exornatum.* Iidem.

l) FIRI ALLT, omitt. K. L. M.

m) allt nidr í gegnum. Guelf. Hol. J. P. Jör. allt í gegn nidr. K. L. M.

n) KLÆDI ÞAT, non eſt in Guelf. Hol. klædi Þau. K. L. M. perperam. Þær, *illud ſyrma.* J. P. Mox, eptir vexti. Jör.

o) á Englandi, *in Anglia,* add. Guelf. Hol. J P. Mox, pro ARINBIÖRN GAF &c. Gu. Hol. & J habent, ok han gaf honum: at P. habet, han gaf honum ok, quô optime cohæret oratio.

q) af Enſkum klædum nyſkorinn. Jör.

ſ Enſk klædi med mörgum litum. Arinbiörn gaf *r*) margs-konar vingiafir um Jólin þeim mönnum er hann höfdu heimſótt. Þuíat Arinbiörn var allra manna ſurvaztr ok meſtr ſkörúngr. *s*) þá orti Egill víſu.

Siá ſrádi let ſlædur
Silki dreingr *t*) of fengit
Gullknappadar greppi
u) Get ek alldri *x*) vin betra
y) Arinbiörn hefir árnat
z) Eirarlauſt eda meira
Síd man ſeggr of fædaz
Slíkr oddvita ríki.

verſicolari recens concinnatum. idem tempore A.C. 942.
Jolenſi multifariis apophoretis honeſtavit convivas, qui ſe inviſerant; erat enim Arinbiörnus omnium hominum liberaliſſimus, & indole præditus ſumme heroicâ: quod Egillus carmine tum condito teſtatus eſt:

Vir fortis & liberalis
Dedit Poëtæ ſyrma
Sericum aureis globulis obſtrictum:
Meliorem amicum numquam nanciſcor.
Arinbiörnus meruit
Laborioſum Ducis
Imperium, imo etiam amplius.
Sero talis vir naſcetur.

r) margar giafir þeim er han hafdi til ſín bodid, *multis — quos ad ſe vocaverat.* Jör. Pro VINGIAFIR, etiam ginfar præferunt Guelf. Hol. & exclud. UM JÓLIN.

s) ok fór hverr heim ſæmdr gódum giöfum, *atque omnes domum rediere honeſtis muneribus cultí*, add. Jör. in quibus nullum eſt veſtigium ſequentis Carminis, uti neque in Guelf. Hol. Suec. J. P.

t) of (af) feingi. K. L. M. corrupte, quod non intelligerent, let of fengit, idem valere, ac *feck* ſimpliciter.

u) Getum, pro GET EK, ſubſtituit G. Pauli, quod non erat opus.

x) um. K. L. M. vitioſè.

y) Arnbiörn, malit G. Pauli, propter euphoniam, ut ait, metricam; quod meis auribus ſecus videtur.

z) Eyrarlauſt (Eyralauſt) K. L. M. corrupte Sed G. Pauli hic confugit ad conjecturas ſuas. Verba ejus hæc ſunt: „ *Eirarlauſt eda meira.* Hæc verba quid ſibi velint divinare nullo modo poſſum. Forte legendum *Eirar lauſn*, & intelligenda merces liberationis, cujus Stropha 41. [ſuprà, his verbis, *ſeka ek — til launa*,] fit mentio. *Arnar* meruit, vel etiam retribuit, ut ſit antecedens pro conſequente. Et præterea tam ante quam poſt Arinbiörnus de Egillo optime meruerat; quod & probè agnoſcit Egillus, cum Gyda ab eo auxilium expeteret; *Eir* autem hic ad virginem referendum, & ejus liberationem, *hálfkent*, ut ſæpius, & *Eirar lauſn* virginis liberatio. „ Sumit autem Vir ille ingenioſus, id, quod Carmen

A.C. 943. margar *y*) torſóttar fiárheimtur *z*) vid ofreſliſſ-mennina. ok ſátu ver þá í meira trauſti þ) vid konúng enn nú er. þuíat vinátta ockur Hákonar konúngs ſtendr *æ*) grunt. Þó at ek verda ſua at gera ſem *a*) fornkvedit *b*) ord er. at *c*) Þá *verdr d*) *eik at fága er undir e*) *ſkal búa*. Þar leikr þó minn hugr á. ſegir Egill. *f*) ef ver höfum lög at mæla, at ver freiſtim *g*). má ſua vera at konúngr unni oſſ her af rettz, þuíat mer er ſagt at konúngr ſe madr

Multæ nobis actiones pecuniariæ adverſum homines præpotentes (violentos) uſu evenere arduæ: & tamen majore tum fulti eramus fiducia regis, quam nunc ſumus; nam amicitia mea & regis Haconis parum altis radicibus nititur; etſi ita facere me oporteat, ut vetus dictum eſt: Eam colendum eſt arborem, ſub qua habitandum. *Mea tamen mens geſtit, inquit Egillus, ſiquidem juſta utimur petitione, periculum ut faciamus. ſertaſſe rex in hac cauſa nobis fecerit juris (obtinendi) poteſtatem; nam dicitur mihi eſſe homo*

u) inngöngu. Guelf. Hol. J. P.

x) útgöngu. Guelf. Hol. útfarar. J. P. || til, inſer. Jör.

*) *Per* konúngs-gard *ſupra cap. LXVII.* Fiſcum regium *intellexi, quam notionem huc etiam congruere arbitror. Cæterum ſubobſcuro huic apoptbegmati ipſe cordatus lector poterit ſenſum tribuere, quem commodiſſimum judicaverit.*

y) fiárheimtur torſóttar. H. K. L. M.

z) várar, *noſtræ* l. *de re noſtra*, add. Guelf. Þínar, *tuæ* l. *de re tua* add. J. P. fyrr, *prius* add. Jör. & Fragm Membr. f. þar er — ver áttum vid ofreſli um, *ubi cum vi præpollente res erat nobis*, pro VID — MENNINA. Guelf. Hol. J. P. at utrumque exclud. Jör. & Fr. f.

þ) VID KONÚNG, exclud. Gu. Hol. J. P. quando ſenſus fuerit, *firmioribus ſubnixi eramus viribus.*

æ) heldr, *haudquaquam* altis &c. Guelf. Hol. J. P.

a) forn ordzquidr ſannar, — *confirmat.* Jör. Fr. f. Voculam ſeq. AT, exclud. Iid.

b) ORD, exclud. Guelf. Hol. J. P.

c) ſá. Iid.

d) EIK, omitt. Iid. unde ſenſus Proverbii ſit, *Qui ſub alterius imperio vivere neceſſum habet, eum ut colat neceſſe eſt.* || Mox þegia, pro FÁGA, *ei tacendum eſt.* J.

e) hlytr at &c. Iid.

f) EF — MÆLA omitt. Iid. quæ verba etiam locum mutant in Jör. & Fr. f.

g) þeſſa mála (máls. Jör. Fr. f.) vid konúng. (ef vid höfum lög &c. Jör. Fr. f) *hujus cauſæ apud regem*, add. Guelf. Hol. Jör. Fr. f. Má — RETTA non eſt in Guelf. Hol J. P. pro quo Jör. & Fr. f. dant, ok mun konúngr unna oſſ þeſſ ſem rett er *& ſpero regem nobis facturum* &c.

madr rettlátr ok halldi vel *h*) lög þau er han ſetr her í landi. *i*) telz mer þat hellzt í hug at ek muna fara á fund konúngs ok freiſta *k*) þeſſa mála vid hann. Arinbiörn *l*) ſegir at han *m*) var ecki fúſſ þeſſ. Þíki mer ſem *n*) þuí muni óhægt ſaman at koma Egill kappi þínu *o*) ok dirfd en ſkaplyndi konúngs ok ríki hans. *p*) Þuí at ek hygg hann vera engan vin þinn. *q*) ok þikia honum þó fakir til vera. vil ek helldr at vid látim þetta mál nidr falla ok hefim eigi upp. En ef þú vill þat Egill þá ſkal ek helldr fara á fund konúngs med þeſſi málaleitan. Egill *r*) ſegir at han kynni þeſſ mikla þaukk ok ófúſu

homo juſtus, & probe obſervare leges, quas A. C. 943. *ipſe hac in civitate conſtituit, id adeo meo animo inprimis perſuadetur, ut iter ad regem faciam & apud eum hoc negotium tentem (eum de hac re interpellem). Arinbiörnus negabat ſuam voluntatem eò inclinare: exiſtimo* (enim, inquit) *arduum fore eas res inter ſe conciliare, Egille, ardorem* (nempe) *tuum & audaciam, ingenium autem regis, & auctoritatem (ſuæ poteſtatis tuendæ ſtudium): nam credo eum eſſe nullum amicum tibi, atque id meritò, ut ille putat. Malim itaque hanc ut mittamus litem, neutiquam autem moveamus (inceptemus). Sed ſi id vis, Egille, ego potius regem cum hac petitione (interpellatione) adibo. Egillus eum hoc officio magnam ab ſe gratiam inituram, ſeque con-*

h) lögin þau er han hefer ſett. Jör. Fr. f.

i) ok mun ek fara á fund hans ok vita um þetta mál vid hann, — *ejus ſententiam ſuper hac re explorabo.* Guelf. Hol. J. Er mer þat hellzt at ſkapi at fara &c. Jör. Fr. f.

k) þeſſa máls vid konúng. Jör. Fr. f.

l) kvaz þeſſ ófúſſ. Guelf. Hol.

m) er þeſſ ecki fúſſ. þuí mer þikir ſem &c. Jör. Fr. f.

n) þat muni &c. *id arduum eſſe.* Iid.

o) ok ſkaplyndi (ríklyndi Jör. Fr. f.) konúngs, *(& animum regis imperioſum).* Guelf. Hol. J. P. Jör., Fr. f.

p) En (med þuí at Jör. Fr. f.) han er engi vin þinn, *atqui (quoniam) ille haudquaquam amicus eſt tibi.* Guelf. Hol. J. Jör. Fr. f.

q) Nú vil ek helldr * fara einn med þeſſa málaleitan á konúngs fund ef þú villt þat, *Itaque malo ſolus regem — adire, ſi tu id cupis.* Jör. Fr. f. * med þeſſa málaleitan (malaleitni Membr. b.) fara til konúngs. Guelf. Hol. P.

r) quaz þat giarna villdu, *dixit id ſe percupere.* Guelf. ſegir at han kunni þeſſ þauck, *ſe gratiam habere (ob id) affirmabat.* Jör. Fr. f.

A.C. 943. *) ófúſu ok han vill þenna koſt giarna. Hákon var þá á s) Rogalandi en ſtundum á Hördalandi. t) vard ecki torſótt at ſækia hans fund. var þat ok eigi miklu ſídarr enn rædan hafdi verit. u) at Arinbiörn bió ferd ſína. **) var þat þá gert kióſt fyri mönnum at han ætladi til konúngs fundar. ſkipadi han húskörlum ſínum tvítugſeſſu er han átti. Egill ſkylldi heima vera. villdi Arinbiörn eigi at han færi. Fór han þá er han var búinn ok fórz honum vel. fann han Hákon konúng. x) ok feck þar gódar vidtökur. ok er han hafdi litla hríd dualiz þar bar han upp erendi ſín vid konúng. ok ſegir at Egill Skallagrímsſon y) er þar kominn til landz ok han þóttiz eiga fe þat allt er átt hafdi Liótr *enn bleiki*. z) er oſt ſua ſagt. konúngr. at Egill muni lög

conditionem hanc lubenter amplecti oſtendit. Hacon in Rogia tum erat, interdum autem in Hördia, adeoque iter ad eum factu erat facile. Neque multó poſt, quam iſtud colloquium fuerat, Arinbiörno iter ſuum adornante, palam factum eſt, quod is ad regem ire in animo haberet. His navem, quam poſſedit, XX. interſcalmiorum, manu domeſticâ inſtruxit, & Egillo domi eſſe juſſo, quod eum nollet proficiſci, poſtquam paratus erat, abiit domo, commodoque uſus itinere, ad regem Haconem venit: ubi comiter exceptus, poſtquam aliquantulum temporis moratus fuerat, regi momenta itineris ſui expoſuit, & dixit Egillum Skallagrimi filium in ea regione adeſſe, ac vindicare ſibi univerſitatem bonorum quæ olim poſſederat Liotus pallidus. Nobis ita fertur, rex, jus bonum orare

*) öfuſu. K.

s) Hördalandi. Iid. Guelf. Hol. nulla Rogiæ mentione.

t) ok var ecki torvellt at fara á hans fund. Jör. Fr. f. & ſtatim ſubjiciunt, Arinbiörn bió nú ferd ſína. || VARD, usque ad ARINBIÖRN, tranſeunt Guelf. Hol.

u) voculam AT indidi in Textum, ita poſtulante contextu.

**) er ecki ſagt af ferd hans fyrr enn han kom á konúngs fund. (Arinbiörnus iter ſuum adornabat) *de quo nihil narratur ante, quam ad regem pervenerit.* Jör. Fr. f. nimium contracte. || Egill var heima þviat Arinbiörn villdi — færi. kemr nú Arinbiörn á fund konúngs. ok berr upp erendi &c. Guelf. Hol. J. P. eâdem mutilandi libidine.

x) ok quaddi hann vel. konúngr tók vel quediu hans. ok eigi miklu lídar bar han upp &c. *& regem honorifice ſaluavit, comiter ab eodem reſalutatus; atque non multo poſt* &c. Jör. Fr. f.

y) er kominn í Noreg. Iid. þóttiz (þikiz. J. P.) eiga fe &c. Guelf. Hol. J. P.

z) En oss — þetta, ignor. Iid.

Þ) lög mæla um þetta. en feït hafa tekit upp ármenn ydrir *æ*) ok kaſtad á ydvarri eigu. vil ek *a*) ydr þeſſ bidia. herra. at Egill nái *b*) þar af lögum. Konúngr ſuarar *c*) hans máli. ok tók ſeint til orda. eigi veit ek. *d*) Arinbiörn. hví þú gengr med *e*) ſlíku máli fyri hönd Egils. *f*) kom han eitt ſinn á minn fund. ok ſagdi ek honum at ek *g*) ecki villda viſtir hans her í landi *h*) af þeim ſökum ſem ydr er ádr kunnigt: Nú þarf *i*) Egill ecki at hefia upp ſlíkt tilkall vid mik *k*) ſem vid Eirík bródr minn. En þer Arinbiörn er þat at ſegia. at þú ſkallt *l*) þá eina ſtund vera her í landi at þú metir eigi meira útlenda menn enn *m*) mik eda mín ord.

orare Egillum hac in re. Bona autem hæc occupavere tui procuratores, & fiſco tuo addixere. Oratum te volo, domine, ut Egillus id, quod lex eſt, in ea cauſa adpiſcatur. Rex ad ejus orationem reſpondit, lenté ſermonem ingreſſus: Neſcio, Arinbiörne, quamobrem talem pro Egillo cauſam oras: ſemel iſte mecum congrediebatur, & dicebam ei, quod nollem in hac terra ſuas manſiones, ob cauſas, vobis antea notas. Nunc adeo non expediet Egillo, tale poſtulatum movere adverſus me, quale adverſus Eiricum (movit) fratrem meum. Tibi autem, Arinbiörne, hoc dictum eſto, tamdiu demum futuram tibi eſſe poteſtatem hac in terra manendi, quamdiu homines externos mihi & meis dictis non an- A. C. 943.

þuíat

Þ) þar hafa lög at mæla. Jör. Fr. f.

æ) OK — EIGU, ignor. Guelf. Hol. J. P.

a) þeſſ bidia þik konúngr. Jör. Fr. f.

b) her lögum af. Guelf. Hol. her á lögum J. P. her af ſem lög ſegia, — *quod lex dictat.* Jör. Fr. f.

c) ok helldr ſeint, *& quidem cunctanter.* Jör. Fr. f. máli hans helldr ſtutt, — *aſperius.* Guelf. Hol. J. P.

d) Nomen intuli ex Iisd. Jör. & Fr. f. quod gravitatem addit orationi. Poſt id autem, ſegir konúngr, *inquit rex*, inſer. Guelf. Hol. J. P.

e) máli þeſſu. Guelf. Hol. Jör. Fr. f. mál þeſſi, in accuſat. plur. J. P.

f) han kom. Iid. mox, einn tíma. J. P.

g) villda litlar einar viſtir hans &c. *vellem paululas modo manſiones ejus* cet. Iid. Guelf. Hol. Mox viſt, pro VISTIR. Jör. Fr. f.

h) AF, usque ad, Nú, omitt. Guelf. Hol. J. P.

i) æigi at vekia vid mik ſlíkt tilkall, abſolutè. Iid.

k) edr deilu, *aut litem*, add. Jör. Fr. f. edr deila vid mik, *aut mecum litigare*, add Guelf. Hol.

l) Ita Jör. & Fr. f. Þæt einar ſtundir. Guelf. Hol. J. P. In Mbr. a. ſcriptura eſt detrita, ſed videtur fuiſſe, ſua vera her &c. || eigi vera h. i. l. til þeſſ at meta meira, *tibi non*

A.C. 943. Þuíat ek veit at *n*) hugir þínir ſtanda þar til er *o*) Haralldr er Eiríksſon fóſtrſon þinn. *p*) ok er þer ſá koſtr beztr at fara til *q*) fundar vit þá brædr ok vera med þeim. Þuíat mer er *r*) mikill grunr á at *s*) mer muni ſlíkir menn íllir tiltaks ef þat þarf at reyna um ſkipti vár *t*) ſona Eiríks. Ok er *u*) konúngr tók þeſſu máli ſua þuert, þá ſá *x*) Arinbiörn at ecki mundi tiá at leita *y*) þeirra mála vid hann. bióz han þá til heimferdar. *z*) Konúngr var helldr ſtyggr ok úblídr Þ)-til Arinbiarnar ſídan han viſſi erendi

tepoſueris. nam ſcio tuam voluntatem ad Haralldum Eirici filium alumnum tuum propendere; adeo unice tibi conducit ad fratres iſtos abire, & cum iis vivere. Nam magna mihi ſuſpicio eſt, tales homines male paratos mihi ad officium fore, ſi id experiundum ſit, in meo cum filiis Eirici negotio. Rege autem hanc rem adeo præcidente, vidit Arinbiörnus operam in ulteriore apud eum interpellatione fruſtra ſumtum iri; itaque domum reditionem adornavit. Rex impendio infenſior aſperiorque erga Arinbiörnum erat, poſtquam cauſam noverat itineris ipſius: tum vero Arin-

non licitum fore h. i. t. manere, ad id us anteponas &c. K. L. M. R.

m) oſſ (edr ord mín. Jör. Fr. f.) Guelf. Hol. J. P. &c.

n) hugr þinn ſtendr Guelf. Hol Jör. Fr. f. Poteſt & utrobique ſenſus eſſe: *Omnem curam tuam ſtare in Haralldo.*

o) ero Eiríks ſynir, *ad Eirici filios.* Guelf. Hol. ſem, pro Er ante. Jör. Fr. f. P.

p) Nú. Guelf. Hol. P. Ok er, usque ad, Þuiat, male exclud. Jör. Fr. f.

q) þeirra. ok vera &c. Guelf. Hol. J. P.

r) grunr á mikill (grunr mikill á) Iid. Jör. Fr. f.

s) Hanc voculam intrui in Textum, nam alias non procedit ordo rium vocum ſequentium; ſed procederet tamen, ſi foret, ſlíkir menn muni. || ſlíkir menn ſem þú ert muni mer íllir &c. — *atque tu es* &c. Jör. Fr. f þá munir verda mer íllr tiltaks ef oſſ greinir á, te male promtum fore mihi —, *ſi diſſenſio inter nos extiterit* (ſc. inter me & Eirici filios). Guelf. Hol. J. P. || þer munud ſlíkir menn allir tiltaks. K L. M.. corruptè & obſcurè.

t) Eiríkſona. Jör. Fr. f

u) Arinbiörn ſá at konúngr tók þeſſu ſua (þúngliga P.), *Arinbiörnus, viſo regem hæc tam iniquo animo accipere.* Guelf. Hol. J. P.

x) han erendis lok ſín, *intellexit exitum negotii ſui*, aut, *ſuum negotium eſſe irritum.* Jör.

y) þeſſ máls lengr. Jör. Fr. f.

z) var konúngr þá ſtyggr. en Arinbiörn ſeck &c. Guelf. Hol. J.

Þ) vid Arinbiörn. Jör. Fr. f.

erendi hans. *æ*) Arinbiörn hafdi þá ok ecki *a*) ſkaplyndi til at miúklæta ſik vid konúng *b*) um þetta mál. Skillduz þeir *c*) vit ſuabúit. fór Arinbiörn heim ok ſagdi Agli *d*) erendiſs lok ſín. *e*) mun ek eigi *f*) ſlíkra mála optarr leita vid konúng. Egill vard *g*) all-úfrýnn vid þeſſa ſögu. þóttiz *h*) þar mikils fiár miſſa ok *i*) eigi at rettu. Fám dögum ſídarr ***) var þat ſnemma einn morgin þá er Arinbiörn var í herbergi ſínu. *k*) var þar þá ecki mart manna. þá let han kalla þángat Egil. ok er han kom þar þá *l*) let Arinbiörn lúka upp kiſtu. ok *m*) reiddi þar *n*) XL. marka ſilfrs. ok mællti ſua.

Arinbiörnus eo ingenio non erat natus, ut A. C. 943. *hanc ob cauſam regem poſſet adulari. Adeò ab rege diſcesſit, & domum reverſus Egillo exitum negotii ſui narravit, negans ſe talia denuò apud regem eſſe tentaturum. Egillus ad iſtam narrationem vultum admodum triſtem induebat, magnam ſe ibi pecuniam, & quidem injuriâ, amittere exiſtimans. Paucis diebus poſt accidit manè quodam, cum Arinbiörnus in ſuo cubiculo eſſet conſtitutus, & pauci aliorum ibi tum adeſſent, ut faceret eò arceſſi Egillum: qui cum veniſſet, arcam aperiri fecit Arinbiörnus, & XL. ſelibris argenti inde expenſis, ita loquutus eſt: Hoc*

Þetta

æ) En Arinbiörn hafdi ok ecki. Jör. Fr. f. En Arinbiörn feck ſer ecki ſkap til at láta (leita J. mendoſe) til vid konúng, *Arinbiörnus non potuit ab animo ſuo impetrare, ut obſequeretur regi.* Guelf. Hol. J. Sed P. nihil hujus habet; nam ad, ERENDIS LOK SÍN, quod ſupra notabam, ſic pergit: ok kvadzt eigi mundi fara optar þeſſ erendis. konúngr var ſtyggr. en Arinbiörn kom heim ok ſagdi Eigli &c. *Et negavit ſe ob eam rem ſæpius iturum* (ad regem): *rex erat irritatus. at Arinhiörnus domum rediens* &c.

a) lyndi, *id.* Jör. Fr. f.

b) UM — MÁL, ignor. Guelf. Hol.

c) at ſuabúnu. Iid.

d) eirindi ſín, *acta ſua.* Jör. Fr. f.

e) ok kuaz eigi mundu optarr fara þeſſ erendiſs, *eam ob cauſam iturum* Guelf. Hol. J. Sed P. omitt. ut debet.

f) optar leita þeſſa máls vid konúng. Jör. Fr. f.

g) ofrynn. Guelf. Hol.

h) hau mikils miſſa vid konúng, — *regis operâ.* Guelf. Hol. J.

i) vera hlutræníngr (hlutræntr. P.) *& ſuo jure ſpoliari.* Guelf. Hol. J. P. vera ræningi konúngs, — *ſpoliari ab rege.* Jör. Fr. f.

***) einn morgin let Arinbiörn kalla Egil til ſín, — *ad ſe.* Jör. Fr. f. SNEMMA etiam ignor. Guelf. Hol..

k) VAR — MANNA, etiam abeſt a Guelf. Hol.

l) lauk Arinb. Jör. Fr. f. Guelf. Hol. J. P. Deinde, pro KISTU, fehirdzlu (hirdſlu). Guelf. Hol. J. P.

m) greiddi. Jör. Fr. f.

A.C. 943. En er hauſta tók *m*) heriudu þeir nordr aptr. ok *n*) lágu vit Frísland. Einhveria nótt þá er vedr var kyrt lögdu þeir *o*) upp í módu eina. *p*) þar er íllt til hafna *q*) ok *r*) útfiri mikil. þar voro á land upp ſlettur miklar ok *s*) ſkamt til ſkógar. *t*) þar voro vellir *u*) blautir þuíat regn höfdu verit mikil. þar redu þeir til uppgöngu ok letu eptir **)* þridjúng lids at gæta ſkipa. Þeir gíngu upp med ánni *x*) milli ok ſkógarins. Þá vard *y*) brátt fyri þeim þorp eitt ok *z*) bygdu þar margir bændr. Lidit rann or þorpinu á landit

fibi p:perere. At ingrediente autumno infeſta arma ſeptentrionem verſus retro ferentes apud Friſiam ſubſtitere. Nocte aliquâ, tranquilló aëre, navibus ſubvecti ſunt fluvio quódam: mala (enim) ibi portuum eſt facultas, & lata ante littus brevia: ſpatioſæ planities in regione ſurſum erant, ſylvaque haud procul ſita; campi ibidem madebant, nam pluviæ vehementes incubuerant. Hic exſcenſionem capeſſentes, tertia parte copiarum navibus cuſtodiendis relictâ, ſecundum amnem, hunc inter & ſylvam, ſurſum vadebant. brevi obviam iis factus eſt vicus unus, multis habitatus incolis (ruſticis). multitudo ex

eo

l) fá þar mikit fe (mikils fiár Jör. Fr. f.) ok áttu morgar orruſtur, (ok frömdu ſik vel í þeſſi ferd. add. Jör. Fr. f.) *magnam prædam, & multa prælia fecere, ſuamque gloriam (bellicam) hac expeditione multum amplificavere.* Guelf. Hol. J. P. Jör. Fr. f.

m) þá helldu þeir aptr, *ſeſe recipientes.* Jör. Fr. f. helldu þeir til Frislandz, *Friſiam petivere.* Guelf. Hol. J. P.

n) lögdu, *acceſſere ad* &c. Jör. Fr. f. at Guelf. Hol. J. P. hoc membr. exclud.

o) UPP, exclud. Guelf. Hol. J. P. *invecti ſunt.*

p) (þui Jör. Fr. f.) þar var íllt &c. Iid.

q) OK — MIKIL, non eſt in Jör. Fr. f. var þar vogr einn mikill, *ibi magnum erat maris brachium.* J.

r) ita etiam Guelf. niſi quod ſubdit, mikit, in ſingulari, quod & bene procedit. || Utſiara, (magnus) *maris reſluxus.* K. L. M. R. Utgrynni, ut in Contextu. P. Uti firi. Hol. ſine dubio corrupte; ſenſus tamen eſt: *ante litora magnum* ɔ: æſtuoſum *erat mare.*

s) eigi lángt, *id.* Jör. Fr. f. ſkógi vaxit vída, *ſylvis paſſim conſitæ.* Guelf. Hol. J. P.

t) vellir voro blautir. ok redu þeir til uppgöngu. Guelf. Hol. J. P.

u) þo blautir, *tamen.* Jör. Fr. f.

**)* menn lína ſuma vid ſkipin, *parte ſuorum apud naves* &c. Guelf. Hol. CC. manna vid ſkip at geyma þeirra. Jör. Fr. f.

x) ok milli ſkógfins. Guelf. G. Voculam ok omitt. K. L. M. J. P. indoctè. á milli árinnar ok ſkógarins, pro MED ÁNNI &c. H. gloſſa.

y) BRÁTT, reſec. Guelf. Hol. J. P.

z) bioggu þar í miök margir menn. Gu. Hol.

Þ) á landit Þar er mátti Þegar er vart vard vid herinn. *a*) en víkíngar ſóttu eptir Þeim. *a*) Var Þá líðan annat Þorp ok it Þridia. *b*) lidit flýdi allt Þat er Þuí kom vid *c*) Þar var jafnlendi ok ſlettur miklar. Diki voro *d*) ſkorin vída um landit ok *e*) ſtód í *f*) vatn. *g*) höfdu Þeir lukt um akra ſína ok eing. en í ſumum ſtödum voro ſettir ſtaurar ſtórir ifir díkin *h*). Þar er fara ſkylldi voro brúar ok lagdir ifir vidir. Landzfólkit flýdi *i*) í mörkina *k*). En er víkíngar voro komnir *l*) lángt í bygdina Þá ſöfnuduz *m*) Fríſir ſaman í ſkóginum

eo vico ſe in agrum, quà poterat, proripiebat, ſimul atque ſentiebat hoſtem adeſſe. Piratæ autem eos inſequuti alterum porro vicum & tertium offendére: (unde &) omnis incolarum turba, cui fugiendi erat poteſtas, in fugam ſe rapiebat. ibi æquor campi & amplæ patuere planities. foſſæ paſſim per agros ſectæ erant; (ita) incolæ arva ſua & prata circumſepſerant; nonnullis in locis magni pali in foſſarum crepidinibus erant defixi: tranſitui pontes, aſſeribus ligneis ſuper (foſſas) collocatis, poſiti erant. Incolæ ſe in ſylvam fugâ penetrárunt. Aſt ubi hoſtes longè in pagum proceſſerant, Friſii intra ſylvam coibant in unum, A.C. 943.

&

Þ) allt Þat er máti, *quantum poterat*, aut, *cuncta, quæ poterat.* Jör. Fr. f.

e) EN — ÞEIM, omitt. Guelf. Hol.

a) var Þar annat Þorp &c. Iid. Enn vard annat Þorp fyri Þeim ok &c. Jör. Fr. f.

b) ok flydi lid Þat (lidit Jör. Fr. f.) allt Þat er &c. Iid.

c) ÞAR — MIKLAR, non eſt in Ceteris.

d) grafin. Jör. Fr. f.

e) ſtódu í vötn. L. M. voro full af vötnum (*voro*, elegantèr abjic. Jör. Fr. f.) *aquis plenæ.* Guelf. Hol. J. P. Jör. Fr. f.

f) vötn, etiam R. præmiſſo tamen, ſtód, in ſingulari.

g) en Þar voro brúar er yfir ſkýlldi fara. Guelf. Hol. J. P. En Þar er fara ſkylldi voro lagdir yfir vidir, *ubi tranſeundum erat, impoſitis aſſeribus.* Jör. Fr. f. utrobique extruſis intermediis.

h) Ita interpungit Membr. a. item R & Ausgeirr in C. quos ſequutus ſum. at Helgius Grimſonius in K. diſtinctionem poſuit poſt *ſtórir* ante, quando præcedentis membri ſenſus fuerit, & fortaſſe quidem melior: *partim palis defixis (vallis)* ſc. arva circum ſepiebant. ſic TÓ IFIR DÍKIN refertur ad ſequens VORO BRUAR. In E. L. & M. nulla eſt diſtinctio.

i) á. Guelf. Hol. J. P. Jör. Fr. f.

k) hverr frá ſínu herbergi *e ſuo quisque domicilio.* Jör. Fr. f. add.

l) LÁNGT, perperam exturb. Guelf. Hol. J. P. poſt eam voculam inſer. Jör. Fr. f. í mörkina ok, *in ſylvam &.*

A.C. 943. inum. *n*) ok er þeir höfdu aukin CCC. manna þá ſtefna þeir í móti víkíngum ok ráda til *o*) orroſto vid þá. *p*) vard þar hardr bardagi *q*). en ſua lauk at Fríſir flýdu. en víkíngar *) ráku flóttann. dreifdiz *r*) bæjarlidit víds vegar þat er undan *ſ*) fór. gerdu þeir ok ſua er eptir *t*) fóro. kom þá ſua at fáir *u*) fóro hvarir ſaman. Egill ſótti *x*) þá hart eptir þeim ok fáir menn med honum. en miög margir *y*) fóro undan. Komo Fríſir þar at er díki *z*) var fyri þeim ok þ) fóro þar ifir. ſidan tóko þeir af *æ*) bryggiuna. *a*) þá komo þeir Egill at ödrum megin. *b*) red Egill þegar til ok hlióp ifir díkit. en þat var ecki

& poſtquam numero amplius CCC. facti erant, adverſus piratas procedunt, & pugnam cum iis incipiunt: ibi aſpera extitit dimicatio, cujus ille fuit exitus, ut Friſii in fugam ſe conferrent, piratæ autem inſequerentur fugientes. grex oppidanorum vi hoſtili inſtante paſſim diſſipatus eſt; atque eadem res evenit iis qui perſequebantur: ventumque eò eſt, ut pauci utrinque irent conjunctim. Egillus, paucis comitatus, gregi fugientium majuſculo vehementer inſtabat: Friſii autem ad foſſam quandam venientes tranſiere, & deinde pontem ſuſtulere: ſub id Egillus cum ſua caterva ab altera (foſſæ) parte aderat, & nulla morá interpoſitá tranſilivit foſſam; is autem

m) ſaman á ſkóginum CCCC. manna ok fóro í moti &c. Guelf. Hol.

n) þar til er þeir höfdu &c. *usque eò dum* &c. Jör. Fr. f. Mox aukit pro AUKIN. K. M. R. nær *fere*. L.

o) bardaga, omiſſ. VID þá. Guelf. Hol.

p) var þar hörd orruſta. Iid.

q) ok mannfall mikit, *& ſtrages ingens* add. Jör. Fr. f.

*) rántu flótta-menn, *ſpoliarunt fugientes* P.

r) brátt lidit (lid Jör. Fr. f.) landzmanna — *incolarum*. Guelf. Hol. &c. Mox, ÞAT ER — FÓR omitt. Guelf. Hol.

ſ) komzt, *vim hoſtilem effugiens*. Jör. Fr. f.

t) ſóttu. Iid.

u) urdu hvar ſaman, — *ubique*. Guelf. Hol. voro hvorir um ſik ſaman. J. P. || HVARIR, exclud. Jör. Fr. f.

x) faſt eptir ok förunautar hans ok voro fáir med honum. Guelf. Hol.

y) voro undan komnir Fríſar. P.

z) mikit, *latam*, add. Jör. Fr. f. vard, pro VAR. Guelf. Hol.

þ) drógu þeir af brúna er þeir komo (komuz J.) yfir, *detraxere ponticulum, poſtquam tranſierant*. Guelf. Hol. J. Dróu Fríſar þar yfir á brúnni. en er þeir komoz yfir þá kom Egill &c. P. Daniſmus eſt manifeſtus in verbo *Drógu*, pro *fóro*.

æ) brúna, etiam Jör. Fr. f.

a) þeir Egill komo þá eptir, *Egillus cum ſuis ſubſequutus*. Jör. Fr. f.

ecki annarra manna hlaup, enda red ok eingi til. *c*) Ok er Fríſir ſá *d*) at *e*) einn madr var eptir þá ſnúa þeir aptr ok ſækia at honum *f*). en han verſt val ok let díkit gæta *g*) lín ödru megin ſua at eigi *h*) mætti öllum megin at honum ſækia. þeir ſóttu hann XI. en ſua lauk þeirra *i*) vidſkiptum at han *k*) felldi þá alla. *l*) Eptir þat ſkaut Egill ifir *m*) brúnni. *n*) ok fór aptr ifir díkit. ſá han þá at lid *o*) þeirra allt hafdi ſnúit til ſkipanna. han *p*) var þá ſtaddr nærr ſkóginum. Sídan fór Egill fram med ſkóginum ok ſua til ſkipanna at han átti koſt ſkógarins ef han þyrfti vid. Víkíngar höfdu *q*) haft mikit

autem ſaltus non erat aliorum hominum, & A.C. 943. *ſanè (eum) tentabat nemo. Friſii videntes unum hoſtium (eis foſſam) reſtare, retulerunt gradum & eum impugnarunt: ille autem ſtrenue ſeſe tutatus, ab altera parte foſſa utebatur munimenti loco, ne ex omni parte poſſet appeti. impugnabant eum numero XI. at exitus eorum certaminis fuit is, ut omnes illos letho dejiceret Egillus. Qui deinde pontem impoſuit, foſſamque tranſiit: atque animadverſo agmen omne ad naves revertiſſe, conſtitutus jam prope ſylvam, ſecundum eam inceſſit, & ſic perrexit ad naves, ut ſylvæ poteſtatem haberet, ſi uſus foret ſibi. Piratæ copioſam deportaverant prædam, &*

b) Egill hlióp þegar yfir díkit. Guelf. Hol.

c) ok ſneru menn hans til ſkipa ſinna at forda ſer, *ſocii autem ſui curſum ad naves vertère, ſaluti ſuæ conſulturi*, inſer. Jör. Fr. f.

d) þar. þá ſækia þeir at honum. en han vardiz. þá ſóttu at honum XI. menn. en ſva lauk &c. Mbr. a. & Trad at Textum hic maximam partem expreſſi ex Guelf.

e) han er þar einn ſtaddr eptir, *eum ibi ſolum eſſe deſtitutum.* Jör. Fr. f.

f) öllum megin, *undequaque*, add. Hol. omiſſ. ſequ. usque ad, ÞEIR SÓTTU HANN XI.

g) at baki ſer, *a tergo.* Jör. Fr. f.

h) mátti, Indicativo modo. Guelf. Mox, ſækia at honum öllum megin, minus eleganti verborum poſitu. Id.

i) vidſkipti, in Accuſandi caſu. Guelf. G.

k) drap, *occideret.* Iid. Hol. P.

l) Han ſkaut þá brúnni (brúinni Guelf. G.) yfir díkit. Guelf. Hol. J. P.

m) bryggiunni. Jör. Fr. f.

n) ferr han þá ok ofan til ſkipa. ok ſua nær ſkóginum at han átti hans koſt ef han villdi *atque iter ad naves deorſum tendit, tam prope ſylvam, ut in eam haberet receptum, ſi vellet.* Guelf. Hol.

o) hans, *ſuam catervam omnem.* Jör. Fr. f.

p) fór þá ofan med ſkóginum. Víkíngar höfdu &c. *degreſſus eſt ſecundum ſylvam.* Jör. Fr. f.

q) farit ofan med herfáng mikit. Guelf. Hol. J. P HAFT non eſt in Jör. Fr. f.

A.C 943. mikit herfáng *r*) ofan ok *s*) ſtrandhögg. ok er þeir komo til ſkipanna hiuggu ſumir *t*) bú-feïr. ſumir fluttu út á ſkipin *u*) fen þeirra. ſumir ſtódu fyri ofan *x*) í ſkialldborg. *y*) þuíat Fríſir voro ofan komnir ok höfdu mikit lid ok *z*) ſkutu á þá. Þ) höfdu Fríſir *æ*) þá ok adra fylkíng. Ok er Egill kom ofan. ok han ſá hvat *a*) tídt var. þá *b*) rann han at ſem ſnaraz þar ſem *c*) múginn ſtód. hafdi han keſiuna fyri ſer *d*) ok tók hana tveim höndum. en kaſtadi ſkilldinum á bak ſer. *e*) han lagdi fram keſiunni ok *f*) ſtöck frá allt þat er fyri *g*) ſtód. ok *h*) gafz honum ſua rúm *i*) fram í gegnum fylkíngina. ſóttu

pecus abegerant in litore mactandum. Atque, ubi ad naves ventum eſt, alii pecora cædebant, alii in naves exportabant ſpolia, alii facta teſtudine ſuprà ſtabant; nam Friſii magno agmine illùc deſcenderant, &, directâ etiam acie, jaculis eos inceſſebant. Egillus autem eò delatus, viſô, quid rerum ageretur, curſu quàm celerrimo in ipſam ſe immiſit turbam, gæſum ambabus manibus apprehenſum præ ſe geſtans ſcutâ in tergum rejectô. vibravit gæſum proverſus, &, amovente ſeſe omni obſtantium turba, liberum per (mediam) *aciem tranſitum nactus, pervaſit ad ſuos, qui*

r) med ſer, *ſecum*. Jör. Fr. f.

s) med, *præterea*, inſer. Guelf. Hol. ſtór, *multum* ad STRANDHÖGG add. Iid. J. P.

t) feït. Iid. Jör. Fr. f.

u) FEN ÞEIRRA, non agnoſc. Iid. K. Fien ſimpliciter. L.

x) ok vörduz, *præſidii cauſâ*. Jör. Fr. f.

y) ok vördu er (en. J.) Fríſir ſóttu at ofan, *ad propulſandos Friſios e ſuperioribus locis ſe inferentes (oppugnantes)* Guelf. Hol. J.

z) ſkutuz á, *jaculis utrinque pugnabant*. Iid. ſóttu þá at þeim, *eos adpetebant*. Jör.

Þ) HÖFDU — FYLKÍNG, ignor. Jör.

æ) fylkíng adra. Guelf. Hol. J.

a) hvat um var at vera, *id*. Jör.

b) hlióp han ſem ſnaraz á fylkíng þeirra Fríſa. ok hafdi keſiuna &c. — *in aciem* cet. Jör.

c) múgrinn. L. manna-múgrinn var fyri. Guelf. Hol. J. P. *obviàm conſtituram*.

d) OK — HÖNDUM, neſc. Iid.

e) han lagdi (lamdi P. ineptè) edr hió til beggia handa ok gafz honum &c. *punctimque & cæſim in utrumque latus ferieus*. Guelf. Hol. J. P. ok lagdi ſua keſiunni til beggia handa. Jör. *diſtrinxit gæſum in utramque partem*.

f) hröck. M. ſtack allt frá (ſer, add. L.) þat &c. *fodiendo ſummovit quicquid erat obſtantium*. L. R. corruptè, arbitror.

g) vard. M. R.

h) gáſu, *tranſitumque dante*. C. E. contra fidem Membranæ. ód han (ſua. L.) fram í gegnum &c. *grandibus gradibus (tumultuoſe) pervadens aciem*. K. L. M. R. invitâ eadem Matrice.

l) ſótti han ſua ofan til manna ſinna. Þóttuz Þeir *m*) hafa hann or heliu heimtan. *n*) Gánga Þeir ſídan á ſkip ſín ok helldu *o*) brott frá landi. ſigldu Þeir Þá til *p*) Danmerkr. ok er Þeir koma til Limafiardar *q*) ok lágu at Hálſi. Þá átti Arinbiörn húsÞíng vid *r*) lid ſitt. ok ſagdi mönnum firirætlan ſína. Nú mun ek. ſegir han. leita á fund Eiríks ſona *s*) vid lid Þat er mer vill fylgia. *t*) ek hefi nu ſpurt at Þeir *u*) brædr ero her í Danmörku ok hallda *x*) ſueitir ſtórar. ok ero á ſumrum í hernadi en ſitia á vetrum her í Danmörk. vil ek nú gefa *y*) leyfi öllum mönnum at fara til Noregs. *z*) Þeim er Þat vilia helldr enn fylgia mer. Þ) ſýniz mer Þat rád. Egill. at Þú ſnúir aptr til Noregs

qui ſe putárunt illum ab Orco recepiſſe. A.C. 943
Deinde navibus conſcenſis, a terra ſolvunt, & in Daniam vela faciunt. Advecti in Limafiördum (Sinum brachiorum) *cum apud* (*oppidum*) *Hálſum jacerent, Arinbiornus militibus in concionem vocatis ſuum expoſuit conſilium. Nunc, inquit, convertam me ad filios Eirici, cum agmine quod me voluerit ſequi: nempe jam rumore cognovi, dictos fratres hac in terra eſſe, & magnas habere catervas, atque piraticam per æſtates exercere, at hic in Dania per hyemes otiari. Nunc adeo omnibus veniam dabo abeundi in Norvegiam, quibus id magis libituus fuerit, quam ſequi me. Tibi, Egille, auctor*

Xxx 3 *ſum,*

s) fram neſc. Jör. til ſinna manna Þuíat allt ſtöck (hröck J. P.) undan honum * Þat er fyri vard, *ad ſocios, nam ei propere ceſſit quicquid erat obviam.* Guelf. Hol. J. P. Þat er — vard, neſec. J. P.

l) SÓTTI — SINNA, rectè omitt. Iid. ok komz ſua til &c. *evaſit ad.* Jör.

m) hann hafa. Guelf. Hol.

n) hlaupa, *propere conſcenſis.* Jör.

o) í burt til Danmerkr. Þá átti Arinbiörn &c. Jör.

p) Danmarkar. Guelf.

q) OK — HÁLSI, etiam neſec. Iid. Hol. J. P.

r) menn ſína. han ſegir Þá fyriætlan ſína. Nú mun ek leita &c. Guelf. Hol.

s) med lidi Þuí. Iid.

t) Þuí ek hefi frett. Jör. *nam* &c. Vocula, Nú, etiam abeſt à Guelf. Hol. J. P.

u) BRÆDR exturb. Iid.

x) fiölmenni mikit. Iid. Jör. her vetrviſt. en ero á ſumrum &c. *hic hyberno uti domicilio.* K. L. M. R.

y) lof (ordlof. H.) Þeim monnum er Þat vilia at fara til Noregs. Guelf. Hol. Þeim mönnum heimfararleyfi er Þat vilia helldr &c. Jör.

z) ÞEIM — MER non eſt in Guelf. Hol. J. P.

Þ) En mer ſyniz Þat rád attu Egill farir til &c. Guelf. Hol.

fadir Hálfdánar *) *hvítbeins* er fyſt var konúngr í Noregi ſinna kynsmanna, en Haralldr konúngr var þadan kominn *t*) at lángfedga-tali, ok höfdu þeir allir lángfedgar rádit fyri Vermalandi ok *u*) tekit ſkatta af, en ſetta menn ifir til *x*) landzgæzlu. Ok er *y*) Haralldr konúngr var gamall vordinn þá *z*) red fyri Vermalandi Jarl ſá er þ) Arnfidr het. var þar þá ſem miög vída annarſtadar at ſkattar greidduz verr *æ*) enn þá er Haralldr konúngr var á lettazta ſkeidi *a*) alldrs. ſva ok þá er ſynir Haralldz deilldu um ríki í Noregi *b*) var þá lítt ſeet eptir um ſkattlöndin þau er fiarri lágu. En þá er Hákon konúngr ſat *c*) í fridi þá leitadi han eptir um ríki *d*) þat allt er Haralldr fadir hans hafdi haft. Hákon konúngr hafdi ſendt menn auſtr á Vermaland XII. ſaman

nator *pater Halfdani* albipedis, *qui* (*Halfdanus*) *primus ſuæ ſtirpis imperavit Norvegiæ, rex autem Haralldus inde* (*ex Halfdano*) *ortus erat per longam majorum ſeriem, atque omnes iſti majores Vermiam habuerant in poteſtate, acceperant inde tributa, & impoſuerant gubernatores. Haralldo autem rege ad ſenectam aetatem provecto Vermiæ præfuit Comes, nomine Arnfidus. ibi tum evenit, quod paſſim alibi, ut tributa pejus expedirentur, quam cum Haralldus verſaretur in ſpatio ætatis maxime vegeto* (*flore vigeret aetatis*). *Sed etiam filiis Haralldi de regno Norvegiæ certantibus, parùm habita eſt ratio provinciarum longinquarum. Verum rex Hacon in otio cum viveret, inquiſivit de omnibus regionibus, quas Haralldus pater ſuus ditione tenuerat. Miſerat* (igitur) *rex Hacon in Vermiam orientem verſus hominem numero*

ad cultum humanum accommodaverat. Guelf. Hol.

*) Cetera hujus membri neſc. Iid.

t) AT — TALI reſec. Iid.

u) ſetta yfir ſyſlumenn, *præſides impoſuerant.* Iid.

x) landgætzlu. Jör. K. L. M.

y) Hákon. Guelf. Hol. J. P. craſſô errore.

z) var á, *erat in Vermia.* Iid. Jör.

þ) Arnvidr. Jör. J. P. conſule Nials-ſagam cap. V. nam Comes ibi memoratus idem eſt cum Noſtro. || Armôn. Guelf. Hol. Armódr. H.

æ) Lacuna exiſtit in Guelf. decem foliorum in Membrana, ut conjicit A. Magnæus.

a) ALLDRS, usque ad, HÁKON K. HAFDI, neglig. Hol J. P. ſíns, ad ALLDRS, add. Jör.

b) Þá var lítt eptir ſótt um ſkattlönd &c. Jör. ubi SÓTT ex mendo eſſe arbitror.

c) um kyrt inſer. Jör. *per otium quieſceret.*

d) þau aull, in plurali. Iid.

ſaman höfdu þeir fengit ſkatt af Jarlinum, ok er þeir fóro aptr um Eida-ſkóg þá komu at þeim ſtíga-menn ok drápu þá alla *). Á ſömu leid *e*) fór um adra ſendimenn er Hákon konúngr ſendi auſtr á Vermaland at *f*) menn voro drepnir en fe kom eigi aptr. Var þat þá ſumra manna mál at *g*) Arnvidr Jarl mundi *h*) ſetia menn ſína *i*) til at drepa menn konúngsins. *k*) ok hafa ſiálfr ſkattinn. *l*) Enn ſendi Hákon konúngr hina þridiu **) menn *m*) var han þá í Þrándheimi ok ſkylldu *n*) þeir fara í Vík auſtr til fundar vit Þórſtein Þóruſon med þeim *o*) ordum at han ſkylldi fara auſtr á Vermaland at heimta *p*) ſkatta konúngi til handa. en at ödrum koſti ſkylldi Þórſteinn fara *q*) or landi. Þuíat konúngr hafdi þá ſpurt

numero XII. hi tributum quidem abſtulerant a Comite; at cum reverterentur per Sylvam Eidenſem, adorti ſunt eos inſidiatores & univerſos occiderunt. Idem exitus fuit legationis alterius ab rege Hacone in Vermiam amandatæ; homines (nimirum) cæſi, at nihil pecuniæ relatum eſt. Tum nonnullorum hominum erat ſententia, Arnvidum Comitem ſubornare percuſſores legatis regiis, atque ita vectigal recipere. Porro rex Hacon, hac tempeſtate in Thrandheimo agens, tertiò miſit legatos; quibus mandatum erat Vicham uti peterent Thorſteinemque Thoræ filium, cum iis (ad eum) mandatis (regiis), ut in Vermiam proficiſceretur orientem verſus tributa regi poſtulatum; ſin minus, excederet patriâ. Rex enim jam famâ cognoverat, Arin-

*) en tóku fe allt *pecuniam vero omnem ceperunt* add. Hol. J. P.

e) fóro adrir xij. menn er &c. Jör.

f) þeir. Iid. Hol. P.

g) Ita hic etiam Membr. a. elementa *v.* & *f.* lubenter obeunt vices mutuas. Nomen h. l. prætereunt. Hol. J. P.

h) ſenda menn á ſkóginn til &c. *ſummittere in ſylvam.* Hol. J. P.

i) fyrir þá ok láta drepa &c. Jör.

k) en hafa (excidit, ſkatt) at færa Jarlinum, *qui (tributum) ſibi referrent.* Mbr. a. eda færa ſer *aut qui eos captos ſibi adducerent.* K. L. M. R. perperam. Sed Hol. J. P. omittunt.

l) þá ſendir. Membr. a. & Trad. Hákon k. ſendi. Hol. P.

**) xij. inſer. Iid. Jör. falſò.

m) í þeſſa ferd. þá er han var í &c. *hujus rei cauſâ* &c. Hol. í þeſſa ferd, Jör. exclud. HAN VAR &c.

n) ÞEIR, non illepide omitt. Iid.

o) erendum. Iid. Hol. P.

p) ſkatt til handa konúngi. Iid.

q) burt úr Noregi af eignum ſínum. Jör. af eignum ſínum. ok ſua af Noregi. Hol. J. P. *poſſeſſionibus ſuis atque Norvegiâ emigraret.*

ſpurt at Arinbiörn módr-bródir hans var kominn *r*) ſudr til Danmerkr. ok *s*) var med Eiríksſonum. *t*) Þat ok med at þeir höfdu *u*) miklar ſueitir *x*) ok voro í hernaði *y*) um ſumrum. Þótti Hákoni konúngi þeir *z*) allir ſaman ecki trúligir. Þ) Þuíat honum var ván úfridar af Eiríks ſonum ef þeir hefdi ſtyrk nockurn til þeſſ at gera uppreiſt í móti Hákoni konúngi. *æ*) ok giördi han þá ſtygd *a*) mikla vit frændr Arinbiarnar *b*) ok vini. *c*) tók ſuma af lífi. ſuma rak han or landi. *d*) eda gerdi þeim adra

Arinbiörnum avunculum Thorſteinis in Daniam migráſſe auſtrum verſus, & cum Eirici filiis unà eſſe; item illud, magnas cohortes habere Eirici filios, & per æſtates in militia verſari. Adeo illis omnibus in unum ſociatis parum fidei habendum cenſebat rex, nam cum ratione ſperare poterat bellum a filiis Eirici, ſi aliquam haberent copiam res novas adverſum ſe moliendi. Magnam igitur aſperitatem in omnes Arinbiörni conſanguineos & amicos oſtendebat: alios e medio ſuſtulit, alios terra expulit, aut alias acerbitates (indignitates)

r) or Noregi. C. E. quod Membrana non videtur habuiſſe.

s) hafdi gengit til handa Eir. ℔ Jör. hafdi þar gengit á hönd ſonum Eiríks konúngs, & *ſe in miniſterium addixiſſe filiis Eirici.* Hol. J. P.

t) ok hefdi (þeir höfdu. P.) dregit ſaman fiölmenni mikit, *atque eos conflaviſſe magnam vim copiarum.* Hol. J. P.

u) allir ſaman mikit fiölmenni *copias eorum in unum conjunctas magno numero conſtare.* Jör.

x) OK — SUMRUM rectè omitt. Iid. Hol. J. P.

y) Ita Auſgeirr legit, eleganter. Membrana autem abhinc usque ad finem Cap. ſequentis malè perſpicua eſt ad legendum, ob ſcripturam vitio temporum pasſim extritam.

z) ecki giöraz trúligir vit ſik allirſamana Jör. midlúng (midlúngi H. mátuliga *id.* P.) trúligir, *ab iis modice tutum ſe credebat rex.* Hol. P.

Þ) at þeir giördu eigi uppreiſt í móti honum, *quin inſurgerent adverſum ſe.* Jör. excluſ. ſequ. usque ad, OK GIÖRDI HAN &c. quod & faciunt Hol. J. P.

æ) Þá gerdi (han) til allra frænda Arinb. ok mága eda vina, *miſit ad omnes conſanguineos affines* &c. Membr. a. C. alios ſenſus, aut emendationes l. ſupplementa verbi GERDI TIL hic effingere non vacat. || Þá giördi Hák. k. alla frendr — ok vini Arinbiarnar úr landi eda giördi þeim &c. *Tum proſcripſit omnes* &c. K. L. M. R. contra auctoritatem Matricis.

a) MIKLA omitt. Hol. iſti voci P. ſubdit, á, ubi forſan ſubauditur, ſer, *ex ſe.*

b) ok vini exclud. Hol. P.

c) Necis mentio non fit in Membr. a. Trad.

e) adra afarkoſti. *f*) Kom þat ok þar fram er Þórſteinn var. at konúngr gerdi fyri þá ſök *g*) þetta koſta-bod. Madr ſá er *h*) nefndr *i*) Kolr er erendi þetta bar. han var allra *k*) landa madr. *) hafdi verit löngum í Danmörk ok í Suíavelldi. var honum þar allt kunnigt fyri bædi um leidir ok mannadeili. han hafdi ok vída farit um Noreg. Ok er han bar *l*) þetta mál Þórſteini Þórufyni. þá ſegir Þorſteinn Agli med hverium erendum þeſſir menn fóro. ok ſpurdi *m*) hverſu ſuara ſkylldi. *n*) ok *o*) ſegir ſer *p*) mikit þikia at láta eignir ſínar ok vera *q*) rekinn or landi. *r*) Egill ſegir. *s*) audſætt

tates) *iis obtulit. Idem etiam evenit de Thorſteine, eam nempe ob cauſam rex illi hanc conditionem allegaverat. Gerulus hujusce mandati Kolus appellabatur, atque erat omnium terrarum homo (circulator): is plurimum verſatus fuerat in Dania & Sueciâ, atque adeo ibi usquequaque nota illi erant rationes viarum & hominum, idem quoque passim per Norvegiam erat vagatus. Is ubi hoc negotium Thorſteini Thoræ filio expoſuerat, hic Egillum docuit quæ mandata portarent isti homines, & rogavit quomodo reſpondendum eſſet; acerbum ſibi videri affirmans, ſuas poſſeſſiones amittere, & in exilium agi. Egillus fatur: evidens eſt mihi*

d) ſuma let han ſæta afarkoſtum, *alios fecit ſentire conditiones acerbas.* Jör. non nimis eleganter aut diſtincte.

e) adra, neſc. Hol. pro quo J P. dant, nockura.

f) nú kom ok þat til þar ſem Þórſt. var. *id quoque in cauſa erat de Thorſteine*, ſive, *in ea quoque cauſa erat Thorſteinn;* aut, *id malum etiam devenit ad Thorſteinem.* Jör. Var Þórſteini fyri þuí þeſſi giörr, *ideo hæc conditio lata Thorſteini.* Hol. eleganter. Membro ſequenti omiſſo.

g) þeſſa ſök meſt vid hann þeſſi koſta-bod, *eam maxime ob cauſam.* Jör.

h) er erendi þetta bar han var allra &c Mbr. a. Trad.

i) Kollr. P. idem, utrumque nomen *Calvum* denotare arbitror.

k) handa, *varius* ſc. ingenio & moribus. P.

*) ok vída kunnugr *& regionum paſſim gnarus.* Hol. J. P. honum var vída kunnugt um Noregi, *locorum per* (circa) *Norvegiam paſſim* &c. Jör.

l) þetta eyrindi upp fyri Þórſteini (upp þetta erindi vit Þórſtein) Jör. Hol. J. P.

m) Egil hverju han ſkal um ſuara. Hol. P. hann rádz, add. Jör. *conſilium ab eo quæſivit.*

n) OK — OR LANDI ignor. Mbr. a. Trad.

o) quad hánum. G. corruptè, pro, quaz honum, o: han quad ſer.

p) illt. Hol. J. P. *id.*

q) rekr, *id.* P.

r) audſed es mér þat. ſagdi Egill. (um þik add.

ſætt líz mer um ordſendíng þeſſa at konúngr vill þik or landi ſem adra frændr Arinbiarnar. Þuíat þetta kalla ek forſendíng ſua gaufgum manni ſem þu ert *t*). Er þat mitt rád *u*) er þú kallir til tals vid þik ſendimenn konúngs. ok vil ek vera vit rædu ydra. *x*) ok ſiáum þá hvat í geriz. Þórſteinn gerdi ſem han mællti. *y*) kom þeim í talid. ſögdu *z*) ſendimenn allt þ) et ſanna frá erendum ſínum ok ordſendíng konúngs. at Þórſteinn ſkylldi fara þeſſa ſendiför. *æ*) en vera útlægr at ödrum koſti. Þá ſegir Egill. ſe ek gerla um *a*) erendi ydvart. *) ef Þórſteinn vill eigi *b*) fara þá munu þer *c*) fara ſkulu at heimta ſkattinn.

quid hoc ſibi velit mandatum; nempe rex te extorrem cupit uti alios conſanguineos Arinbiörni; nam hanc legationem ego cenſeo periculoſam & indignam eſſe homine tam nobili atque tu es. Meum conſilium hoc eſt, ut acceſſas in colloquium legatos regis, tum interero ſermoni veſtro, ita videbimus, quorſum res evadat. Thorſteinn egit ex ejus ſententia; iſtos in colloquium adduxit, tum legati momenta legationis & mandatum regis ex vero denarrabant, Thorſteini ſcilicet imperatam eſſe legationem hanc, alioquin exſulaturo. Egillus ſuſcepit: rationem veſtri itineris pulchre intelligo; nempe ſi Thorſteinn ire detrectaverit, vobis ipſis eundum erit ad tribu-

tum

---

add. Mbr. b. H. N.) ſem um adra frændr Arinbiarnar (at þeim ero giörvir afarkoſtir add. H.) þuíat &c. *Liquida mihi eſt hæc (tua) cauſa ſicuti aliorum conſangu. &c. (indignas conditiones iis obtrudi)* Hol. J. P.

u) audſed er mer at konúngr vill þik feigan, — *quod rex mortem tuam appetat.* Jör.

x) þuí þeir hafa enn öngvir aptr komit er þá ferd ſkylldu farit hafa, *nulli enim redierunt adhuc, quibus hæc legatio fuit injuncta,* add. Jör.

y) attu kallir híngat ſendim. k. á tal vit þik. Jör.

z) ſiá. C. E. fiám l. ſeïm; videtur fuiſſe in Matrice. OK — GERIZ, neſc. Hol. P. J.

æ) ok (at han Jör.) kom þeim öllum ſaman á tal, *& fecit eos omnes in colloquium convenire.* Hol. J. P. Jör.

z) þeir nú (um P.) ſem fyr. Egill ſuaradi &c. *Illi narrabant, quod prius.* Hol. J. P.

þ) ſem var frá ordſendíngu konúngs. Jör.

c) edr. Jör.

a) ordſendíng konungs. at han mun ſva mællt hafa um ferd þeſſa. at ef Þórſteinn &c. *mandati regii, nimirum ita dixiſſe credo regem de hoc itinere, ſi Thorſt. —, vobismet eundum eſſe.* Jör.

*) at konúngr mun ſua mællt (ætlad J. P.) hafa. at þer ſkylldud (ſiálfir add. J. P.) fara ef Þórſteinn villdi eigi (fara add. Hol.), *Regis hanc fuiſſe ſententiam, vosmet ipſi ut iretis &c.* Hol. J. P.

b) undir hana taka, *id ſuſcipere* &c. Jör.

c) ſkulu fara. Jör.

inn *d*). Sendimenn ſögdu at han gat *e*) rett. *f*) Egill mællti. Eigi mun Þórſteinn fara Þeſſa ferd Þuſat *g*) han er ecki Þeſſ ſkylldr ſúa gaufugr madr at fara *h*) ſua ú-ríſligar ſendiferdir. en hitt man Þórſteinn gera er *i*) han er til ſkylldr. at fylgia konúngi *k*) innanlandz ok utanlandz ef konúngr vill Þeſſ krefia *l*) ſua ok ef Þer vilit nockura menn hafa hedan til Þeſſar ferdar Þá mun ydr Þat heimollt. ok allan farargreida Þann er Þer vilit Þórſteini til ſegia. Sídan töludu ſendimenn *m*) ſín í milli. ok kom Þat áſamt med Þeim. *n*) at Þeir ſkylldu Þennan koſt upp taka ef Egill villdi fara í ferdina *o*).

tum exigendum. Legati ajebant recte eum conjicere. Egillus pergit: Non adibit Thorſteinn hoc iter, nam id ejus non eſt officium, hominis adeo nobilis, obire legationes tam illiberales (arduas). at illud Thorſteinn faciet, quod ſuum fert officium, regi ut comitem ſe præbeat intra regnum & extra, ſi rex id poſtulaverit, item ſi quos hinc voletis itineris adhibere ſocios, id in veſtra manu erit, & omnia ſubſidia itineris de quibus volueritis Thorſteinem compellare. Poſtea legati inter ſe locuti in id conſenſere, hanc ut amplecterentur conditionem, ſi Egillus comes accedere vellet itineri: rex (inquiebant ſecum)

er

d) Er Þat ok einginn mannſkadi Þó Þer komid eigi aptr. at Þuí er mer lítz, *& ſane nulla eſt jactura, ſi vos non redibitis, quantum ego quidem judico.* add. Jör. Þuíat mer lítzt einginn mannſkadi at um ydr. hiá Þuí ſem um Þórſtein ſua göfugan mann (en Þórſteinn er göfugr madr,) *nam mihi videtur, nihil de vobis detrimenti fieri (poſſe) præut de Thorſteine, tam præclaro viro, (at Thorſteinn eſt vir eximius)* add. Hol. J. P.

e) Þeſſ, inſer. Hol. til, ad RETT, ſubd. J. P.

f) Eigi mun Þórſt. &c. Mbr. a. Trad.

g) Þat er honum ecki ſkyllt edr ödrum ſua göfgum manni at fara &c. Jör. Þat er honum ſkylldu-lauſt ok ödrum mönnum ſua göfugum at fara &c. Hol. J. P. — *neque aliorum hominum tam nobilium (eſt dignitate l. eo ſplendore prædituorum)* &c.

h) ſendifarar ſua óríſligar. Hol. J.

i) honum ber ſkylda til. Iid. Jör.

k) ſínum í landi ok úr landi ef han vill Þeſſ bedit hafa *ſuum* &c. Hol. úr landi (ok í land perg. J) Jör. P. J.

l) En Þórſteinn mun láta ydr heimilann annan fararbeina Þann ſem Þer Þurfit at hafa. menn edr fe. ef Þer Þikiz Þeſſ vid Þurfa, *Sed Thorſteinn vobis promte dabit, alia itineris ſubſidio, quibus uti vos oportet, comites aut pecunias, ſi ea vobis opus eſſe putatis.* Hol.

m) (hliótt Jör. inſer.) med ſer, *ſecretò* &c. Hol. Jör.

n) AT — UPP TAKA non eſt in Mbr. a. Trad. Senſus: *conſenſerunt in hoc, ſi Egillus* &c.

o) Þuí konúngi er allílla &c. *nam.* Jör. SÖGDU ÞEIR, etiam exclud. Hol. J. P.

A. C. 944. *k*) auſtr til Eida þá var þat *l*) á einni nótt at fell *m*) nýſnæfi mikit *n*) ſua at *o*) úgerla ſá veguna. fórz þeim þá ſeint um daginn *p*) eptir þuíat kafhlaup var þegar af fór veginum. ok er áleid daginn duõlduz þeir ok *q*) ádu heſtum ſínum. þar var nærr ſkógar-háls einn. Þá *r*) mælltu þeir til Egils. Nú *s*) ſkiliaz her vegar en her fram undir *t*) hálſinum býr bóndi *u*) ſá er heitir *x*) Arnalldr. vinr várr. munu ver ſaurunautar fara þángat til giſtíngar. en þer ſkulud fara her upp á hálſinn. ok þá er þer komit þar *y*) ifir þá mun bratt verda fyrir ydr bærr mikill. *z*) ok er ydr þar vís giſtíng. þar býr þ) ſtóraudigr madr er heitir *æ*) Armódr *ſkegg*. En á

erant prope ad Eida (Deſerta) *orientem verſus, evenit una nocte ut multa nix recens caderet, quamobrem haud liquidum erat viam cernere. Eo die poſt tarde iis proceſſit iter, nam ubi extra viam excéſſum eſt, jumenta nivibus hauriebantur ad ſubmerſionem ferè. Die labente moram habebant, & equis ſuis reſpirandi ſpatium dabant. aberat propè unus collis ſylveſtris. Tum regii loquebantur Egillo: Hic viarum fit divortium; at ſub primore colle hoc habitat colonus, nomine Arnalldus (Arnoldus), amicus noſter: eò nos divertemus ſocii. vos autem collem hinc adſcendatis; quò ſuperato, cito obviam habebitis villam magnam, ubi vobis certum eſt hoſpitium: eam habitat homo ſane quam opulentus, cui nomen eſt*

k) á, pro AUSTR. G. N. Mbr. h. forte *fram* l. *leid* exciderit. Mox Eidaſkógs. Hol. Jör. J. P. Eyda. M. R.

l) eina nótt. Hol. J. P.

m) Ita Jör. & Hol. Lognſniórr, *nix tranquillo aëre cad.* J. P. ſniárr mikill. Mbr. a. & Trad.

n) ok fórz &c. *unde iis* cet. Hol. P.

o) illa, *difficile*. Jör.

p) ok voro vída kafhlaup, omiſſ. ÞEGAR &c. Hol. Sed nihil horum eſt in Jör. qui ſtatim ſubnectunt, þá DUÖLDUZ &c.

q) gafu fódr (á-fódr J. P.) heſtum ſínum, *prandium dabant equis (prandio reficiebant equos)*. Hol. Jör. &c.

r) mællti Kolr (Kollr. P.) vid Egil *Kolus loquebatur*. Iid.

s) er ſua til farit (varit. ſagdi han, Hol.) at her ſkiliaz leidir, *Nunc ita comparatum eſt (inquit ille) ut viæ hic disjungantur*. Iid.

t) hálfinn. Jör. Antiptoſis.

u) einn felítill (ok, inſer. Hol.) kunningi minn, *quidam pauper* (&) *notus meus*. Ceteri.

x) Á-valldr. K. L. M.

y) IFIR, intuli ex ſolis Jör.

z) ok byr þar &c. Hol. J. P.

þ) audigr. Iid. Jör.

æ) Arnmódr. J. Örnódr. P. Mox *ſkagg*. M. R. *Skeggr*. Hol. *Skeggi*, Barbatus. H. P.

a) á morginn árdegiſſ ſkulu ver *) hittaz ok fara annat kuelld til Eida-ſkógs. *b*) þar býr gódr bóndi er Þórfinnr heitir. Sídan ſkiliaz þeir. fara þeir Egill uppa hálfinn. enn frá konúngsmonnum er þat at ſegia at þegar er *c*) ſýn fal í milli þeirra Egils þá tóko þeir ſkíd *d*) lín er þeir höfdu haft *e*). ok ſtigu þar á. *f*) letu líðan gánga aptr á leid ſem *g*) þeir máttu. fóro þeir nótt ok dag. ok ſneru til *h*) Upplanda ok þadan nordr *i*) um Dofra-fiall. ok lettu eigi *k*) fyrr enn þeir komo á fund Hákonar konúngs. ok ſögdu *l*) um lína ferd ſem farit hafdi. Egill ok förunautar hans fóro um kuelldit ifir hálfinn. *m*) er þat ſkiótazt

eſt Armodus barba. *Cras autem prima luce iterum jungemur & craſtino veſpere ad Eida-ſkogum* (Sylvam deſertam) *pervehemur. ibi habitat colonus non mediocris, qui Thorfinnus appellatur. Poſt illa diſcedunt; Egillusque cum ſuis in collem ſurſum tendit: at de legatis regiis id memorare eſt, quod, ſimul atque ſublata erat inter ſe (ac Egillum) conſpiciendi facultas, capiebant aſſeres ſuos curſorios, quos portaverant ſecum, atque his inſiſtebant; ita retrò curſum, quantum poterant, noctem per & diem continuando, flectebant in Uplandos, atque per* Montem Dofrianum *boream verſus properantes, non deſiſtebant prius, quam ad Haconem regem venerant, renuntiantes de ſuo itinere ſicut evenerat. Egillus & ſocii collem eó veſpere tranſibant; quod iter*

A. C. 944.

a) at morni. Hol. árdegiss, omitt. Iid. Jör.

*) finnaz, *id.* Hol.

b) En vid ſkóginn byr &c *ſed apud ſylvam* cet. Jör.

c) leiti bar á milli &c. *ubi intercedebat ſpecula* l. *locus ſuperior proſpectui officiens* K. L. M. R. Syn bar á milli. Hol. E. J. P. ubi etiam arbitror *Syn* pro *Specula* poni metonymicè.

d) sín, exclud. Ceteri.

e) med ſer, add. Iid.

f) ok líðan gengu þeir aptr á leid ſem þeir máttu meſt aftaka, *retrò vertebant iter, quam poterant maxime contendere.* Jör.

g) aftók. Hol. E. J. P. *contendi poterat.*

b) Þrándheims ok lettu eigi &c. *Thrandheimum petebant* &c. Jör.

i) til Dofra-fiallz. Hol. E. J. *ad Montem* &c.

k) ferd ſinni, *itinere ſuo*, ſuppleunt Jör.

l) honum um ferd lína allt ſva ſem var, *illi — planè ut res erat.* Iid. allt frá ferdum línum ſem &c. Hol.

m) var þat þar ſkiótazt &c. Membr. a. Textus hinc qualiscunque usque ad not. s. expreſſus eſt ex Jör. nam Membranam hic ita legere nequeo ut omnia mihi ſint certa & explorata, & præſtare poſſim meam lectionem

A.C. 944. ſkiótazt þar af at ſegia *n*) þegar þeir fóro uppá hálſinn af þiódveginum. at þar var ſniórr furdu mikill ok *o*) kleyfar brattar ok ſkógar kiaur. lágu heſtarnir annat ſkeid á kafi í ſniónum ſua draga vard upp. en um *p*) kleyfar ok hamra var þeim all-torfært. *q*) þeim vard mikill farar-túlmi at heſtunum. *r*) en mannfærdin var en þýngſta ok mædduz þeir þá miög *s*). en þó komuz þeir af hálſinum. ok ſá þá *t*) fyri ſer bæ mikinn ok ſóttu þángat til. ok

iter ut brevisſime narremus, adſcendentibus iis in collem ex via vulgari, nix obvia fuit immanis, interpatentibus rupibus arduis atque ſylvulis. igitur equi per intervalla (ſubinde) in alta nive merſi hæſere, ita ut extrahi inde neceſſum eſſet: atqui per clivorum arduas & petras abruptas impeditus valde erat transitus. Equi adeo magnæ itineri fuerunt moræ; ſed etiam iter pedeſtre iniquisſimum, unde illi vehementer ſunt defatigati. Verumtamen collem vix tandem evaſerunt: tumque ante ſe (exadverſus) conſpicientes magnam villam

nem veram eſſe. ſanè Auſgeirr in ſuo Apographo lacunam reliquit a voce ARNALLDR ſupra, & usque ad ARMÓDR OK SUEINAR HANS. Hol. J. & P. pro more ſuo ita contrahunt ſequentia: Voro þar kleyfar ok (vída í add. Hol. J.) hamrar. fórſt þeim ſeint ok urdu (miök add. Hol.) módir. ſáu þó um ſídir at bær einn vard fyri þeim. ok er þeir komu í tún &c. (Komuz þó um ſídir til bæjarins. ſtódu þeir úti Arnódr ok hans menn. P.) *Ibi clivi (fauces montanæ) extabant, & (paſſim in iis) præruptæ petræ. lente illis proceſſit iter, atque defatigati ſunt (vehementer): verumtamen conſpexerunt tandem villam quandam ante ſe poſitam, atque ubi in aream veniebant* &c. *(tandem tamen ad villam evaſerunt; ubi foris adſtabant Arnodus* &c.)

n) at þeir fóro þegar af veginum. var ſniórrinn mikill, *Viâ ſtatim deceſſere, magna exiſtente vi nivium.* Membr. a. Trad.

o) lágu heſtarnir á kafi annat ſkeid (ſkeidit. Trad.) ſua at dr v. u. þar voro kleyfar * ok kiörr-ſkógar nockurir, *quibus ſubinde merſos equos extrahi* &c. *interveniebant rupes & virgulta (dumeta).* Membr. a. * ok kier(her ok hvar enni-ſk.L.) ok enni-ſkogar nockrir *& fruteta (hac illac,) & ſylvulæ per convexa clivorum.* K. L. ok kier ok einninn ſkógar-runnar nockrir, *fruteta atque etiam dumeta nonnulla.* M. R.

p) kiörrin ok kleyfarnar var all-torſótt, *per dumeta & clivos* cet. Mbr. kierin — var all-torſóttr vegr. K. L. M. R. UM præced. omiſſ.

q) var þeim þá ſeinkan mikil at heſtunum. Mbr. a. & Trad.

r) RN — ÞYNGSTA non eſt in Jör.

s) ok ſva heſtar þeirra. en þó quomu þeir heſtunum af hálſinum, *ut & equi ſui, quos tamen iis contingebat ex colle amoliri.* Jör.

t) FYRI SER, omitt. Iid.

ok er þeir komu í túnit þá *u*) ſá þeir at þar ſtódu menn úti *x*) Armódr ok *y*) ſueinar hans. Köſtuduz þeir *z*) ordum á ok ſpurduz tídenda. ok er Armódr viſſi at þeir voro ſendimenn konúngs þá baud han þeim þar giſtíng. þeir þektuz þat. þ) tóko húſkarlar Armódar vid heſtum þeirra ok *æ*) reida. en *a*) bóndi bad Egil gánga inn í ſtufu. ok þeir gerdu ſua. Armódr ſetti Egil *b*) í öndvegi á enn ú-ædra beck ok þar föronauta hans utar frá. þeir *c*) ræddu *d*) mart um hverſu *e*) erfilliga þeir höfdu farit um kuelldit. en *g*) heimamönnum þótti mikit undr er þeir

villam, eò ſeſe tulere; atque in aream villæ delati, homines ibi foris adſtantes viderunt, Armodum nempe & ſuos famulos. Alteri alteros compellantes nova ſciſcitabantur: Armodus autem ut intellexit legatos eſſe regios, ultrò eos ad hoſpitium invitavit; neque illi officium averſabantur. famuli domeſtici equos & equorum inſtrumenta (ad curandum) recepere: herus autem ipſe juſſit Egillum in coenaculum introire. ita factum. Ille Egillum in primaria ſede ordinis inferioris collocavit, & comites extra ipſum. Hi multa ſuper laboribus itineris eo veſpere exantlatis ſermocinabantur; atque domeſticis res oppido mirabilis viſa eſt, quod iſtud viæ eſſent eluctati, A.C. 944.

u) ſtódo þar menn úti. Iid. Hol. ſenſu reſpſe eôdem.

x) var þar Arm. bóndi ok menn hans ok köſtudu ordum á þá ok ſpurdu almælltra tídenda, *ibi aderat herus Armodus & ſui famuli, qui ultrò compellabant advenas, & rumores tralatitios (vulgares) ex iis quærebant.* Jör.

y) hans menn. (þeir rectè inſer. H.) köſtudu ordum á Egil ok hans menn (þá Egil. H). han baud þeim giſtíng &c. Hol.

z) á kuedium &c. *inter ſe ſalutantes.* J. P.

þ) þá let Arm. (húſkarla ſína add. Jör.) taka vid heſtum &c. *Armodus famulis curandos dedit equos.* Hol. Jör.

æ) reidíngi, *id.* Jör. at omitt. Ceteri.

a) bad þá (Egil) inngánga í ſt. med ſer — *ſecum.* Hol. (Jör.)

b) í öndv. non agnoſc. Hol.

c) förunautar Egils töludu &c. *Comites Egilli.* Jör.

d) um margt. Hol.

e) mædiliga. Jör. || þeir höfdu nauduligt þolad um daginn. Hol. P. nauduliga þeir höfdu þar komizt, *quam difficulter illac tranſiiſſent.* J. ſubjungens ſtatim: ok kvádu þar öngan manna-veg vera, atque ſic confundit domeſticorum & hoſpitum dicta.

g) heimamenn kuádu þat meiri undr er &c. *domeſtici magis mirum eſſe prædicabant —,* perhibentes &c. Hol. P.

A.C. 944. druknir þeir er inni voro. En hvert *k*) full er Armódr drack þá mællti han. *l*) dreck ek til *) þín Egill. en húskarlar drucku *m*) til förunauta Egils. *n*) ok höfdu hinn ſama formála. Madr var til þeſſ fenginn at bera þeim Agli *o*) hvert full. ok eggiadi ſá miök at þeir ſkylldi *p*) ſkiótt drecka. Egill *q*) mælti vid fauronauta ſína. at þeir ſkylldu *r*) þá ecki drecka. *s*) en han drack fyri þá þat er þeir máttu eigi undan komaz. Egill fann þá at honum mundi eigi ſuabúit *t*) eira. ſtód han þá upp ok geck um gólf þuert þángat til er Armódr ſat. han tók *u*) höndum í axlir honum. ok *x*) kneikti hann *y*) upp at *z*) ſtaufum. ſídan

fuere, vehementer inebriati ſunt. Ad omne autem poculum quod bibebat Armodus, ita loquutus eſt: propino tibi, Egille. at famuli domeſtici propinarunt ſociis Egilli, eadem præfatione adhibita. Datum eſt certo homini id negotii, ut Egillo & comitibus quodlibet poculum portaret, atque is vehementer ad cito bibendum eos acuebat. Egillus ſocios monuit, ne tum quicquam biberent; at ipſe eorum vices implebat, bibendo id quod effugere nequibant. Heic intelligens commodum (ſalutare) ſibi non fore, ut res eo tenore perſeveraret, ſurrexit, mediumque pavimentum ad ſedem Armodi transgreſſus, eum humeris apprehenſum, vi reclinem egit ad columnas. tum ejecit vomitum ingentem, qui comi-

k) horn fullt, corrupte. J. P. ſinn *quoties.* Hol. K. L. M. R.

l) Nu (þetta) *Nunc (hoc)* add. Jör. Hol.

m) honum Agli, *iſti Egillo.* C. E.

n) á. Hol. quando *fauru-nauta* erit Accuſativus. Mox, faurunautum, K. L. M. R. I. P. vulgatâ conſtructione.

o) ok — formála, ignor. Hol. J. P.

p) dryckinn (dryck), *potum.* Hol. J. P. Jör. Mox, horn fullt, pro, full. K. M. R. inſcitè.

p) ótt, *raptim.* Hol. ſleitu-laust, *ſine interruptione, continenter.* J. P. deinde, af drecká, *ebiberent.* Jör.

q) hafdi þá lengi druckit fyri menn ſína. ſá Egill þá at honum mundi eigi ſnab. &c. *Et jam diu pro ſodalibus potaverat Egillus; tumque intelligens &c.* Hol. J. P.

r) eigi lengr, *ne amplius.* Jör.

s) Þuí han dr. — komuz eigi lengr undan, *nam — quod ulterius non potuit evitari.* Jör.

s) duga. Jör. hlída. Hol. J. hlíta. P. *id.*

u) höndum, neſc. Jör. Mox, um, pro i. Hol.

x) hnikti, *id.* J P. keikti (keykti). Jör. K. L. M. R. deinde, honum. C. E. J. P.

y) aptr á bak at, *retorſit* &c. K. L. M. R.

z) Ita Membr. a. & Hol. in K. M. & R. eſt, ſtöfunum. puto autem hic intelligi *Öndvegis-ſúlur*, quæ ſitæ fuerint in poſtrema parte

ſídan *æ*) þeyſti Egill upp or ſer ſpý mikla, ok *ö*) gaus i andlit Armódi i augun ok naſarnar ok munninn, ok rann ſvo *a*) afan *b*) á bringuna, en Armódi *c*) var vid andhlaupi, ok er han feck *d*) aundunni frá ſer hrundit, þá *e*) gaus upp ſpýia. *f*) En allir mælltu þeir er hiá vóru, hús-karlar Armódar, at Egill *g*) ſkylldi fara allra manna armaztr, ok han veri hinn vezti madr af þeſſu verki, at han ſkylldi eigi gánga út, *h*) er han vildi ſpýia, *i*) en verda eigi *k*) at undrum inni i dryckiu-ſtofunni. Egill ſegir, ecki er *l*) at hallmæla mer um þetta, þótt ek *m*) giöra ſem bondi giörir, ſpýr han

vomitus effuſus eſt in faciem Armodi, imo in oculos, nares, et os ipſum, atque ita in pectus defluxit; Armodus autem proxime aberat a ſpiritus ſuffocatione, ubi vero reſpirandi facultatem nactus eſt, vomitus erupit. Omnes autem præſentes Armodi famuli optarunt, ut Egillus omnium hominum miſerrimus abiret (eſſet), ut qui propter hoc flagitium homo eſſet peſſimus, quod non exiret, cum vomendi libidine caperetur, potius quam prodigioſo ſpectaculo fieret in coenaculo. Egillus fatur: Nihil eſt, ut hoc mihi vertatur vitio, etiamſi agam itidem ut herus agit; ille A. C. 944.

parte ſedis herilis. Stafnum, in num. ſing. Jör.

æ) þeytti. Hrapp. ſiue liber Hrappseyenſis impreſſus, i. e. *cum ſonitu eructavit* &c.

ö) gaus hún Jör. altero plenius, quod tamen imperſonaliter capiendum eſt, potius quam actiue vel tranſitiue.

a) þá ofan i ſerk honum, *inde defluxit ei in ſubuculam* J. & Hol.

b) um ſkeggit, *per barbam* Jör.

c) lá vid, Hrapp. eodem ſenſu uſitate. Hellt vid andhlaup. J. & Hol. itidem, ultima voce in accuſandi caſu poſita, in quo etiam conſentiunt Jör.

d) Aundinni (öndinni) cæteri, magis vulgate, & modo ante gat pro feck, Jör.

e) hlióp úr honum ſpya mikil, *exſiliit ex ore ejus magnus vomitus.* Hol. et J. qui infimus addit: ok mörgum audrum, et multorum aliorum. Spió han, tantum Jör. *vomuit.*

f) þá mælltu menn Armódar, J. eodem fere ſenſu.

g) væri hinn verſti madr, ok han ſkyldi &c. huc transferunt Jör.

h) er (ef) han þyrfti at ſpya. *ſi vomitu ei opus eſſet.* Hol. Jör. J.

i) en — ſtofunni, ignorant Jör.

k) allr at undri þar í &c. *in totum* &c. Hol. & J.

l) mer at ámæla. Hol. J. & Jör.

m) giördi ſem húsbóndi (ſvo ſem húsbóndinn) Hol. et J. *facerem.* Giörda ſem adrir giördu, *facerem quod alii faciebant* Jör.

A.C. 944. druknir þeir
full er Arn
dreck ek
drucku n
hinn s
fengin
ok e
dre
ar
h
r

... vehementer potest, ...
... Deinde locum suu...
... et petiit, sibi daretu...
... alta voce cecinit:
... mihi est de coen...
testandi,
... quod periclitatus ...
... meam,
... egit.

... pro coe-
... Hinc i. q. hera,
... Hauga ...
... mundi ... De-
... sedecim ...
... Hal. ...
... Cenetum ...
... E, ubi ...

3) Margr velr geſtr þar er giſtir
æ) Giöld finnumk a) vid ſialdan.

4) *Multi hoſpites, ubi hoſpitantur, lectam Talionem reddunt; raro (autem) nos duo convenimus* 5); A. C. 449.

Ar-

kinni leminnar, J. ultimum corrupte ex kinna-lá minnar. Eſt tamen, ut reſtitui poſſit: þín kinni-læ, *tui doli ſub hoſpitalitatis ſpecie.* || þiód-kunna lá minna, O. quomodocunque verbo tenus: *celebris poculorum memorialium invitatio.*

ß) minnar in contextum ſuſcepi neceſſitate adactus ex Hol. Jör J. K. L. M. Idem qvoqve placuit G. Pauli, nam membr. ipſa, E. et Hrapp. *minni* præferunt in dandi caſu, ſi ſit pronomen; ſed ſi nomen ſit, notaret vel *minor* (*minora*) vel *pocula memorialia*, qualiscunque horum applicatio in contextu foret.

2) margs, O. *multarum rerum* (*premium*) *deligit.* Deinde rekr, pro velr, *exſequitur*, E. ſiue in bono ſiue, quod rectius arbitror, in malo ſenſu, haud illepide.

æ) giald, O. & Hrapp. item Jör. Hol. & J. in num. ſing. nempe ut conſonantia metrica plena eſſet, quod Egillum parum euaſſe notum eſt. Mox finn ek vid (fundit vid) Hrapp. & J. corrupte uterque.

a) Ver, Jör. Hol. nihilo ſequius altero, etſi de duobus tantum ſermo ſit, immo aliquanto ſublimius.

Ordo proſaicus verborum in priore parte hujus carminis ſatis perplexa, cui latina verſio eſt adtemperata, ſic habet: 1) Títt erumk verd at vátta, vætti 2) berk at ek hætta til þeſſar gaungu minnar, þinn kinnadr 3) þung (mik),

1) tídr, creber, item *celer*, *citus.* Hió ſem *tídaſt*, de uno ictu. ſpratt upp etc. *tíst um* þat eda þad, annt, umhugat. *Tíd er mer* bók og ſmidir, *amici mihi ſunt* libri et opera fabrilia, ad ea libenter feror etc. Alz *mik* fara *tídir*, ſiquidem ire *libet* vel *volupe eſt.* Ergo *tídt* vel *títt er um* (in textu tamen poſuerat, er-umk, per hyphen *G. M.*) *verd* vel *vörd at vátta*, libet ſine mora de coena teſtari, vel *inter coenandum*, vel etiam títt, *uſitatum*, *vulgatum*, eſt. G. Pauli. Cujus duo ultima haud ſane ſunt ſpernenda. Leviter advertendum, quod *verd* hic etiam de *pretio* (*hoſpitali*) capi poſſit, præſertim ratione habita verbi medii *erumk*, quod præcedit. Et hæc acceptio vi ſua aliquanto maiorem ironiam habere videtur præ altera, quæ, quantum adtinet ad illud *de coena teſtari*, minus cum textu congruit.

2) i. e. *argumentum*, *indicium*, quod modo oſtenderat in vomendo. Eſt &, ut una voce et verborum connexione aliquid mutata legatur: *vætti* brák *at ek hætta*, i. e. credo nihil opus eſſe ut ceſſem, ſc. bibendo, vel, ut iterum *pericliter* ad te, Armode, transeundo. Ita ordo poëticus fere invariatus ſeruari poſſet in duabus ultimis hemiſtichii lineis.

3) þung, Præterit. verbi ek þyng. G. Pauli. Utrumque ſatis inſolens, & præſens &

A. C. 944. han *n*) af öllu afli eigi ſídr enn ek. Sídan geck Egill til *o*) rúms ſíns, ok ſettiz nidr, ok bad þá *p*) gefa ſer at drecka. Þá qvad Egill vid rauſt:

r) Títt erumk verd at vátta
s) Vætti *t*) berk at ek hætta
u) Þung *v*) til þeſſar gaungu
x) Þinn kinnadr *y*) minnar.

Margr

ille vomit, quam vehementer poteſt, non minus quam ego. Deinde locum ſuum acceſſit conſeditque, et petiit, ſibi daretur bibere. Tunc alta voce cecinit:

Moræ impatiens cupido mihi eſt de cœna teſtandi,
Teſtimonium habeo, quod periclitatus ſum
Hanc ambulationem meam,
Tua hoſpitalis invitatio coëgit.

Multi

n) nú, *nunc*, inſerit Hrappſ. cæteri hoc membrum totum reſecant.

o) ſætis, Jör.

p) fá ſer (at) drecka. Hol. J. Jör.

r) eitt, *unum verbum teſtandum*, O. inter prete G. Pauli. Mox er um, diviſim, O. quod junctum ſecundum J. Porro vord, pro verd, Hol. & Jör, quam vocem G. Pauli videtur per *verbum* eſſe interpretatus, neque id fortaſſe ſine ratione. Conf. J. Olavium in Gloſſario Syntagmatis ſui, ſub voce *ord*, item *wort* Germanorum. Eſt tamen, ut *vord* ſit leviter mutandum in vörd, *prandium*, *coenam*, quod occurrit in menſæ benedictione hymnica pereleganti inſignis poëtæ Steph. Olavii, quæ incipit: þöck ſe þer gód giörd &c. töd, et deinde tætte ber, Hrapps. male.

s) vetti baugar hetta E. Hol. Jör. *Vetti* idem eſſe poteſt ac *vætti*, ſiue id de *cuſtode* vel *domino*, aut etiam *genio* accipiamus (G. Pauli: Baugar vætti dedit per *viro* ſimpliciter) ſiue de *teſtimonio*, quum ſenſus foret: *teſtimonium annuli* ɔ: *pretium*, magnaque ſic ironia in his duabus linis eſſet, nullum enim tale pretium pro cœna reddidit Egillus. *Hetta* i. q. hæm, et ad poſterius referendum.

t) In membrana legi non poteſt niſi *b t*, cum ſpatio unius vel ad ſummum duarum literarum. Deſpice ad notulas. Deinde at ek hætta, membr. Hrapp. et E. quæ lectio cæteris intellectu facilior.

u) Þúng omnes præter Hrapp. & 3 alios traduces, qui præferunt monſtroſe þöngul (þaungul) þeſſar. &c.

v) er (en) þeſſir (þeſs er) gaungu Hol. Jör. K. L. M. improbe, ſaltim perplexe omnes. Feingu pro gaungu, O. ſolus.

x) þinn kinna-lá, Hol. Jör. prave illud þinn (pro þín f.) in maſculino. Ceterum vide notas. þín kinn ala minne, Hrapp. Iſtud kinn ala, corruptum ab imperitis editoribus, ex kinna-lá þín kinnadr, E. ubi þín ſpecies genitivi pro nominativo pronominis poſſeſſivi interdum uſitata. þinn

z) Margr velr geſtr þar er giſtir
æ) Giöld finnumk a) vid ſialdan.

4) *Multi hoſpites, ubi hoſpitantur, lectam* A. C. 449.
Talionem reddunt; raro (autem) nos duo
convenimus 5);

kinni leminnar, J. ultimum corrupte ex kinna-lá minnar. Eſt tamen, ut reſtitui poſſit: þín kinni-læ, *tui doli ſub hoſpitalitatis ſpecie.* || þiód-kunna lá minna, O. quomodocunque verbo tenus: *celebris poculorum memorialium invitatio.*

β) minnar in contextum ſuſcepi neceſſitate adactus ex Hol. Jör J. K. L. M. Idem qvoqve placuit G. Pauli, nam membr. ipſa, E. et Hrapp. *minni* præferunt in dandi caſu, ſi ſit pronomen; ſed ſi nomen ſit, notaret vel *minor* (*minora*) vel *pocula memorialia*, qualiscunque horum applicatio in contextu foret.

z) margs, O. *multarum rerum* (*premium*) *deligit.* Deinde rekr, pro velr, *exſequitur*, E. ſiue in bono ſiue, quod rectius arbitror, in malo ſenſu, haud illepide.

æ) giald, O. & Hrapp. item Jör. Hol. & J. in num. ſing. nempe ut conſonantia metrica plena eſſet, quod Egillum parum euraſſe notum eſt. Mox finn ek vid (fundit vid) Hrapp. & J. corrupte uterque.

a) Ver, Jör. Hol. nihilo ſequius altero, etſi de duobus tantum ſermo ſit, immo aliquanto ſublimius.

Ordo proſaicus verborum in priore parte hujus carminis ſatis perplexa, cui latina verſio eſt adtemperata, ſic habet: 1) Títt erumk verd at vátta, vætti 2) berk at ek hætta til þeſſar gaungu minnar, þinn kinnadr 3) þung (mik).

1) tídr, creber, item *celer*, *citus.* Hió ſem *tídaſt*, de uno ictu. ſpratt upp etc. *tíst um* þat eda þad, annt, umhugat. *Tíd er mer* bók og ſmidir, *amici mihi ſunt* libri et opera fabrilia, ad ea libenter feror etc. Alz *mik fara tídir*, ſiquidem ire *libet* vel *volupe eſt.* Ergo *tíds* vel *tíst er um* (in textu tamen poſuerat, er-umk, per hyphen *G. M.*) *verd* vel *vörd at vátta*, líbet ſine mora de coena teſtari, vel *inter coenandum*, vel etiam títt, *uſitatum*, *vulgatum*, eſt. G. Pauli. Cujus duo ultima haud ſane ſunt ſpernenda. Leviter advertendum, quod *verd* hic etiam de *pretio* (*hoſpitali*) capi poſſit, præſertim ratione habita verbi medii *erumk*, quod præcedit. Et hæc acceptio vi ſua aliquanto maiorem ironiam habere videtur præ altera, quæ, quantum adtinet ad illud *de coena teſtari*, minus cum textu congruit.

2) i. e. *argumentum*, *indicium*, quod modo oſtenderat in vomendo. Eſt &, ut una voce et verborum connexione aliquid mutata legatur: *vætti* brák *at ek hætta*, i. e. credo nihil opus eſſe ut ceſſem, ſc. bibendo, vel, ut iterum *periculiter* ad te, Armode, transeundo. Ita ordo poëticus fere invariatus ſeruari poſſet in duabus ultimis hemiſtichii lineis.

3) þung, Præterit. verbi ek þyng. G. Pauli. Utrumque ſatis inſolens, & præſens &

A.C. 944.

b) Armódi liggr ædra — *Armodo cubat exteriore* 6)

c) Auldra-daugg i ſkeggi. — 7) *Cereviſiaria pluvia in barba.*

Ar- — *Ar-*

præteritum, hoc vero etiam contra regulas grammaticas, certe, ſi analogiam ſpectemus, ad quam hic unicum eſt refugium, nam *ſyng*, cano, format ſingularem Præteriti in *ſaung*. Venit interea in mentem, anne tenui ſub mutatione *þrung* pro altero commodius legatur ſenſu eodem, ſiue potius tamen aliquanto intenſiore. Sane *þrúngr*, 3 Præſ. Ind. ſing. habetur in *Fiölſvins-málum* Eddæ Sæm. impreſſæ Tom. 1 & *þrúngu* 3 Plur. Præt. apud antiquum poëtam in Edda Snorr. Flexio autem foret in 1 Præſ. Ind. *ek þrúng*, & eadem in 3 perſonis ſing. Præt. Imperf. adeo ut hæc lectio aliquam pro ſe habeat auctoritatem & analogiam linguæ, qua altera fere caret. *Kinnadr* modo ante, perrara vox, & nomen verbale ſine verbi origine, nimirum a *Kynni*, hospitium, conuiuium. Denique varietas Kynna-lá a G. Pauli inter circulos recepta, ab eo recte & Eddice exponitur, *coma maxillaris* ɔ: *barba*, ubi adlegat J. Hypnoneſium, neſcio ubi. Quæri autem merito poteſt, quod bonus vir *Gunnar* male prætermiſit, cur *barba Armodi poëtam coegerit ad iſtam ambulationem* ɔ: tranſitum ad eum? Reſpondeo: ſcoptice hic fit alluſio ad cognomentum Armodi, quod erat *Skegg*, barba. Iſtud autem cognomen videtur meruiſſe a magnitudine barbæ ſuæ. Latenter ergo diceret poëta: dignitatem hujus barbæ tantum eſſe, ut ipſe obligatus fuerit ad ſuam venerationem ei quocunqve pacto exhibendam. In hoc ipſo, collato cum contumelia barbæ facta in antecedentibus, ſane quam acerba eſt inſultatio.

4) *margr velr* - - - giöld, ſpeciem habet gnomæ generalis.

5) Ergo, dum temporis opportunitas adeſt, pretium hero reddendum cenſet per ſpeciem farcaſmi ſub honeſto prætextu.

6) *edra* pro *ydra* i. e. *ytra* exterius. Sic *ægr*, *ygr*, toruus, ſæuus, terribilis; *eſtr*, *ydſtr*, ſummus, & *ydſtr* pro *ytſtr* ab *út*, extrorſum. *Ydrafell*, *ytra* F. Gull-Þoris ſaga. *G. Pauli.* Qvod ille *edra* aduerbialiter reddiderat, ego adjectiue dedi, magis figurate opinor, et ſimul magis ex uſu ſermonis. Quid autem *exterior* aut, ut verba preſſius ſeqvar, *ſuperior barba* aliud ſonet, quam *exteriorem, ſuperiorem barbæ partem?*

7) *Aulldra* [Gen. plur. G. M.] *auldr* idem quod *aul*. Of eit ertu *auldr*, jörd tekr vid *auldri* &c. *G. Pauli.* Cætera qvidem recte, niſi qvod *auldr* facit generis foeminini in priori exemplo allato, quod ſine dubio ſumſit ex loco Hymnis-qvidæ non recte a ſe lecto, nam idonei libri illic habent: *þu ert auldr ofbeitt*, & verti: *tu cereviſia nimium cales;* denique

d) Armódr hlióp *e*) upp ok út, en Egill bad *f*) gefa ſer drecka. Þá mællti húsfreyia *g*) vid Þann mann, er Þeim hafdi ſkenkt um qvelldit, at han ſkylldi gefa dryck ſvo at Þá *h*) ſkyrti eigi medan Þeir villdi drecka. *i*) Sídan tók han dýrs horn mikit ok fylldi ok bar til Egils. Egils kneyfdi af horninu i einum dryck. Þá qvad han:

Armodus exſiliens foras cucurrit, Egillus autem petiit ſibi bibere dari. Tunc alloquuta eſt materfamilias hominem, qui per veſperam iis propinaverat, ut potiones promeret, neve iis deficerent, dum bibere cuperent. Tunc ille ſumſit magnum cornu ferinum (bubalinum) implevitque et adtulit Egillo. Hic cornu amyſtide (uno hauſtu) evacuavit. Deinde cecinit: A. C. 944.

ad varietatem *auldra-dregg* adnotavit G. *Pauli: Dregg*, qvod etiam *Qveik* f. g. quaſi *motricem* dicas vel *fermentum*, unde facile lat. *fex* (*feces*, *fekes*) per aphæreſin literæ *k*. Hæc ille, et quidem docte et eleganter, quod ad ſenſum vocis *Qveik* adtinet, et adſtipulatur ei hymnus noſter eccleſiaſticus e latino translatus, in quo exſtat de hominibus, *Qveik ſpillt*, ubi textus habuit, *fex putris*. Cæterum non nego, magis contumelioſe dictum fuiſſe *auldra-dregg* quam — *daugg*, non tamen viſum erat a membranæ auctoritate diſcedere, dum eius lectio per figuram adtenuationis haud illepidam contineat ironiam.

b) Armódligr andar auldna dregg etc. J. *miſellus exhalat vetuſtam fecem* &c. non ſine ſenſu, verum tamen depravate.

c) elladugg, Hrapp. qvod velim editori placuiſſet interpretari. Auldra-daugg, membr. K. L. M. etſi conſonantia laboret; conf. paulo ſuperius var. *a*. Sed Auldra dregg, *potionum fex* cæteri omnes. Daugg in degg, eodem ſenſu cum *daugg*, ut harmoniæ conſuleretur, mutare placuit Gunnaro Pauli, haud ſine ratione, quemadmodum *der* pro dör, *umbraculum pilei*, dicitur, ne plura adferam; ſed hac mutatione nihil tamen erat opus per priora a me obſeruata.

d) var Þá Egli gefit at drecka, han tók vid, ok hneifdi af honum i einum dryck. *Tum Egillo bibere datum eſt, ille poculum accepit, et uno hauſtu ingurgitavit*; ita ſequentia usque ad verſum proximum contrahunt Jör.

e) ut, tantum, ex Holanis N.

f) fá ſer (at) drecka, Hol. ut ſupra.

g) at honum ſkyldi fá dryck (og bad at bera honum dryck) *tunc indixit bera, ut potus ei ferretur*. Hol. J.

h) ſkorti, (ſkortadi) E. Hrapp. Svo at — drecka, excludunt Hol. J.

i) Þá var honum ſkeinkt á horni miklu (horn mikit) han tók vid (horninu) ok qvad, *tunc ei propinatum eſt in magno*

A. C. 944. þá gledi i ſtofunni, *y*) þótt nockurir menn drycki. Sídan ſtendr Egill upp ok förunautar hans, ok taka vopn ſín *z*) af veggium, er þeir höfdu upp feſt. gánga ſídan til kornklödu þeirrar, er heſtar þeirra vóru inni, laugduz þeir þar nidr i hálm ok ſvúfu *æ*) um nóttina.

gua erat hilaritas convivialis in coenaculo, quamquam nonnulli homines adhuc potarent. Poſthæc Egillus ſurrexit & ſui comites, & capiunt arma ſua de parietibus, quæ ſuſpenderant; deinde eunt ad horreum, in quo equi eorum erant; ibi decubuerunt in culmo, & noctem ſomno exegerunt.

LXXV. Cap.

SKILNADR EGILS OK ARMÓDAR.

Egill ſtód upp um *a*) morgininn þegar er dagadi. Biugguz þeir förunautar *b*, ok fóro, þegar er þeir vóro búnir, aptr til bæiarins, ok leita Armóds. Ok er þeir komu til ſkemmu-búrs, þeſs er Armódr ſvaf í ok kona hans ok dóttir *c*), þá hratt Egill upp *cc*) hurdunni, ok geck til reckiunnar Armóds, han brá þá ſverdi, en annarri hendi *d*) greip han i ſkegg Armódi, ok hnykti honom á ſtock fram. En

LXXV. Cap.

EGILLI & ARMODI DISCESSIO.

Egillus ſurrexit mane poſtero, ſimul atque dieſcebat. Ille et ſui itineris ſocii accinxerunt ſe, et poſtquam parati erant, ædes repetierunt, Armodum quærentes. Poſt autem quam venerant ad ædem ſolitariam, in qua Armodus cum uxore ſua et gnata ſomno indulgebant, tunc Egillus forem excuſſit, et lectum Armodi adgreſſus, gladium ſtrinxit, altera vero manu adripuit barbam Armodi, et eum in ſpondam proripuit.

Sed

y) þótt — drycki abeſt ab Hol. Jör. J.

z) ok klædi, *et veſtes* (ſc. *exteriores*) Hol. J. affeſt, excluſis af veggínum, in ſing. Hrapp.

æ) þar þat ſem eptir var nætur, *ibi quod noctis ſupererat.* Jör.

a) Morguninn ſnemma, *matutine* Iid.

b) til ferdar en ádr þeir færi, þá leitadi Egill Armóds, ok kom at ſkemmu-búri &c. *ante vero quam diſcederent, Egillus Armodum quærebat, & venit ad apothecam* (*inſulam promtuarium*) Jör. Pro hoc ultimo *ſkemmu-búri* tantum ſkemmum ſubſtituunt. Hol. J.

c) Ecki var þar fleira manna (voru þar fleiri menn) *plus ibi hominum non aderat.* Jör. J. Hol. ſupplent.

cc) hurdu, ſine articulo Iid.

d) tók han i ſkegg honum. Hol. J.

En kona Armódar ok dóttir *dd*) hliópu upp ok *e*) bádu Egil, at han dræpi eigi Armód. Egill ſegir, at han ſkylldi þat giöra fyri þeirra ſakir, þvíat þat er makligt; en *ee*) hefdi han verdleika til at ek dræpa hann. Þá qvad Egill:

Nýtr *f*) íll-hugadr *ff*) ýtir
g) Arm-linnz konu *h*) ſinnar,
Oſs

Sed uxor et filia Armodi exſilientes precabantur Egillum, ne Armodum interficeret. Egillus dixit, ita ſe facturum in earum gratiam, id enim meritum eſt (veſtrum); at illius merita forent, ut eum interficerem. Tunc cecinit Egillus: A. C. 944.

Prodeſt male animato protruſori
Anguis cubitalis meritum uxoris et filiæ
Nobis

dd) hliopu upp ok, male reſecant Iid.

e) fengu tekit um háls honum (Egli), þær bádu ákafliga, at Egill ſkylldi eigi drepa Armód, *cum ſucceſſit collum eius* (Egilli) amplexæ, impenſe ſupplicabant &c. Jör. ſatis energetice.

ee) hefir, ac deinde drepi, in præſenti Hol. J. Quad hitt makligt, at han væri drepinn, *iſtud vero dignum prædicauit, ut occideretur, et ſane Armodi merita ad id ſatis ſunt, ut occidatur.* Jör.

f) Ill-ſögull, membr. C. Jör. maledico. Illflögul, *inutili ad feriendum*, J. Ill-ſögull, ad omnia effutiendum promto. Hrepp. Forte ill-hogull (-hugull) pro omnibus hisce reponendum eo ſenſu, quem verſio exhibet.

ff) ítrar (ytrar) *eximiæ*) Jör. Hol.

g) arnlinr, Jör. Aurn, *gladii nomen* in Edda. Hlynr et linnr *ligni nomina*, ergo arnhlynr vel arn-linnr viri appellatio. ‖ Armódr Hol. et O. rhytmo non adprobante in Hol.

h) gódrar *bonæ*, O.

Ordo proſaicus verborum huius carminis talis eſt: Nytr illſaugull ytir 1) armlinns konu ſinnar ok dóttur, oſs er óta-lauſt vid 2) ognar hveſſi 3) þeygi muntu vid þenna grepp 4) þyckiar verdr fyrí dryckiu, a veg ſkuluvappa vítt &c.

1) linnr, *anguis*, at *anguis brachii* vel *manus* annulus. Eius ytir vir quilibet. Paullo aliter G. Pauli, cui: »Armlinnr (imo *linnr* ſecundum textum noſtrum, quod etiam anguis nomen eſt. G. M.) haud dubie telum eſt (haſta vel gladius) & eius *ytir* (*protruſor*, *protenſor*) vir.» Ambigi tamen poteſt de hac teli appellatione.

2) ógnar-hveſſi, G. Pauli reddidit: *minitabundo*; alias poſſit accipi pro appellatione *boſtis* vel *viri* ſimpliciter; nam ógn prælii vocabulum eſt in Edda, et *hveſſir* (verbale agentis), acuens, incitans, intendens.

3) Þeygi, vulgo ſcribitur per *i* þeigi, & pro ſimplici negatione uſurpatur: reuera autem compoſitum eſt ex þó *eigi*, & mihi quidem hic aliquanto plus valet altero, nimirum *tamen non*, *præterea non*,

A.C 944. Ofs er vid ógnar-hveſſi — *Nobis a pugnæ incitatore*
Óttalauſt, ok dóttur. — *Nulla formido eſt.*
i) Þeggi muntu vid þenna — *Nullum, credo, de hoc poëta*
k) Þyckiar verdr *l*) fyri dryckiu. — *Incommodum meruiſti poculis.*
Grepp. — Por-

quin etiam non. Dixerat poëta in priore hemiſtichio: *ſeruari Armodum ob meritum uxoris et filiæ*; nunc per ſpeciem quandam epanorthoſcos ironice addit: *ipſum vel ſuo merito indignum eſſe, qui lædatur aut violetur, propter largiter præbitas portiones, quin imo remunerationem meruiſſe*, quam et ſeſe reddidiſſe cenſet in altero oculo cum vita illi ſeruando. Cæteroquin ſarcasmus quidám eſt, quod latenter negat, ſaltem diſſimulat, *ullum in barbæ abſciſſione et alterius oculi effoſſione eſſe incommodum.*

4) þyckr, facit genitiuum þycks & þyckiar ſicut dryckr potus, drycks & dryckiar, hnyckr correptio, ſtropha, hnycks & hnyckiar. Eſt autem þyckr rara vox, obuia tamen in Droplaugarſona Saga magna, relatione de Gunnare Thidrandicida, & in Svarfdælaſaga, de Thorſteino Svörfudo, pueros ſuos Klövium illum celebrem & ſororem eius Sigridam fictis terroribus experiente; & videtur ibi τὸ þyckr eſſe *offenſa moleſtia, terror*, aut *res indignationem* vel *terrorem mouens, moleſta, ingrata*, ab *mer* þyckir, *moleſtum* vel *ægre mihi eſt, indignor ſuccenſeo, graver.* Denique Gunnaris Pauli verſio huius poſterioris hemiſtichii talis eſt: *Ideo (ſ: ob maliguitatem) indignaberis huic pro potione coenæ (ego poëta cum meis via nos dibimus longæ) ut ſis ſpectaculo.* Idem bene obſeruauit, verbum at vappa in ſtropha penultima Starkado etiam eſſe uſitatum (nempe in Giafa-Refsſaga G. M.) þaden vappadi ek villtar braútir. Eſt autem *at vappa* proprie infantum, *gradu minuto, crebro & vacillante ambulare.*

i) þeigi idem Jör. H. Deinde pro vid, þri legitur in K. L. M. nullo ſenſu, ſed hæc tamen lectio videtur induxiſſe Gunnarem Pauli ad illud þeygi repudiandam, et hoc ipſum þvi in illius locum transferendum, quod per *ideo* vertit. Supra adſcripſi verſionem eius in totum hoc hemiſtichium.

k) þyckiu, *indignationem* Jör. þyckiar G. H. A. Magnæus in A. idem quoque voluiſſe videtur G. Pauli, etſi ille þyckiar, per unum *k* ſcribat, et aliter vertat quam ego. Mihi enim ſenſus talis eſt: *non cenſeo, credo, te ſic promeruiſſe de b. p. ob pocula.* Laudato G. Pauli þykiaſt valet *indignari*, quem ſenſum verbi ignoro. Mox idem pro *verdr* adj. *dignus* ſubſtituit verdar ſubſt. in genit. *coenæ.*

l) of, *ob pocula* J. ofdryckiu Svec. coniunctim inepte.

m) Grepp. ſkulum á veg vappa
n) Vitt ſvagöru hlíta.

Porro viam carpamus,
Re ſic geſta contenti.

A C. 944.

m) Grepp, in accuſandi caſu membr. a. cum paucis aliis, in quibus eſt Hrapp, ſiue impreſſa Hrappseyenſis ſine Anno. A ceteris multum turbatur, nempe: Greppr Jör, quod in vocandi caſu Armodo tribui poteſt, quaſi dicat: *bone torve! facie turpis!* vel contracte, contorte! incurue! ob coecitatem ſcilicet. Sed G. Pauli in nominandi caſu, de ipſo poëta & eius ſociis accepit, ſatis contorte: mirum quod non repoſuit plural: *Greppar*, quo Egillus ſuos alloqueretur: *o viri!* vel *nos viri!* ſed illi nimirum non aderant. Greipr (greypr) A. Magnæus in A. & mox ſkalltu pro ſkulum, omnes Jör. Qvas lectiones adoptauit & expoſuit J. Olavius in gloſſario ad Landn. b. Conf. meum gloſſarii ſpecimen in Eddam Sæmundi, & ſupra ſub hac lit. var. expoſitio vocis Greppr. Greip. M. Gripſ. liber G. Pauli forte pro *greips* ſc. þyckiar, *atrox incommodum*. Non autem omittenda eſt plauſibilis coniectura G. Pauli orta ex illo Grips: nempe poëtam forte hic intelligere *gryphes* (*hyperboreo-montanos*) & greips vel grips-veg dixiſſe vaſtum illum ſaltum (ɔ: Eida-ſkóg) || Geips. G. H. & Geipu Svec. Unde retenta lectione þyckiar, ſenſus fit: *non credo te tibi videri vaniloquo dignum* vel *magis*, ſed alio magis ſolidiori premio ſcilicet.

n) Víti, *poëna* ɔ: de Armodo ſumta, commode reponi poteſt, diſtinctione expuncta, ſequentibus connectendum. Neque ſane ſatis aptum videtur illud vítt in textu, etſi figurate accipi poſſit vítt á veg, pro á vídann veg, quod fecit G. Pauli, aut vítt, ut ego cepi, pro vídar, *amplius, ulterius*. || Víſt. J. *certo gradu* ſ. *tenore itineris*, ſed hoc peccat in harmoniam poëticam. Deinde: ſo gefu, A. Magnæus in A. *tali fortuna contenti*. Gieffu pro iſto habet Svec. vitioſa geminatione literæ ſ. gefum, O. gefnu, *ita dato* ſc. nobis a fortuna, quod inſidias hoſpitis euaſimus, & eum ulti ſumus. Quod ſi poſt modo legatur hlíttu pro hlíta (quomodo etiam hlíttad ibi eſt in O.) erit ſenſus ad Armodum adplicandus per ſarcasmum talis: *ita præſtitam remunerationem boni conſule*. Sva gernu, Hrapp. nempe corruptum ex antiquo pleniore & magis euphonico ſva gervu (ſva giörvu) quo alludit *ſua geriú* in Jör. In fine ſtrophæ hlíta plane præferunt Jör. G. H. Svec. quo et modo allatum hlíttad pertinet. Líta membr. a. & cæteri magis ambigue & inſuauius. Denique in hac ultima ſtropha G. Pauli duplicem in una voce facit mutationem inutilem, nimirum: *ſvo á gefi* (giöri) *líta, ut ſis ſpectaculo* (ut homines te ſpectent) quæ ipſe ſic illuſtrat: gefr á at líta, vulgata eſt locutio de re ſpectabili, qualem etiam Armodum hic reliquit Egillus.

A. C. 944.

o) Eptir þat ſneid Egill af honum ſkeggit vid hökuna. Síþan *p*) krækti hann *q*) fingrinum í aúgat ſva, at *r*) uti lá á kinninni. *s*) Eptir þat geck Egill á brott til fauru-nauta ſinna. Fara þeir þá leid ſína, komu at dagverdar-máli til bæiar *t*) Þorfinz *u*) han bió vid Eida-ſkóg. Þeir Egill *x*) kröfdu dagverdar ok æia heſtum ſínum. Þorfinnr bóndi let heimollt ſkylldu þat. Gánga þeir Egill inn i ſtufu. Egill ſpurdi *y*) ef Þorfinnr hefdi var ordit vid faurunauta hans, hauſdu ver her mællt mót med ols. Þorfinnr ſegir ſva. Fóru her VI. menn ſaman *z*) nockuru ſyri dag ok váru vapnadir miög. Þá mællti húskarl Þorfinns, ek ók í nótt eptir vidi, ok

Tum barbam illi Egillus ad mentum ipſum deſecuit. Mox unicum digitum oculo ita impegit, ut in mala excubaret. Poſt hæc ad ſocios diſceſſit hique iter propoſitum copeſſentes hora prandii ad Thorfinni veniunt villam, Eidenſis ſaltus accolæ. Prandium ibi poſtulorunt, et ſimul equos ſuos quieuerunt (quieſcere fecerunt) Thorfinno adfirmante, id iis in manu fore. Ita in triclinium intro eunt. Egillus rogabat, an Thorfinnus quidquam animadverſiſſet de ſuis comitibus, hic (enim, inquit) iterum jungi conſtitueramus. Thorfinnus narrat hunc in modum. Hue ibant VI. homines ſimul, aliquanto ante lucem, et erant armis copioſe inſtructi. Tunc interpellans famulus domeſticus Thorfinni, vehebar lignatum hoc proxima nocte,

t

o) ſiþan membr. quod eadem paulo poſt repetit. Mox: greip. Egill upp vid hökuna ſkeggit, *corripuit Egillus barbam ſurſum ſub ipſo mento.* Hol.

p) kreppti, Hrapp ſuſpectum cum dativo.

q) fingri ſinum Jör.

r) út lá á kinninni, in accuſ. caſu. Hol. J.

s) Þá geck E. i burt med faurunauta ſína J. til manna ſinna, Hol. *cum comitibus ſuis.* Porro, ok komu (kom J.) at dagverdarmáli &c. Hol. J.

t) Þorfinnz bónda, *ad Thorfinnum colonum* Hol.

u) þar ſem (er) han bió v. E. ſk. *ubi ille incolebat ad ſylvam Eid.* iid. han bió ok vid E. ſk. *& ille quidem accolebat ſylvam Eid* Jör.

x) gengu inn i ſtöfu. Egill ſpurdi &c. Jör. Þar höfdu þeir greida dvöl, *ibi ſalutare hospitalitatis fruendæ cauſa.* Hol. G. H. mox ſubiuncto: ok gengu inn til ſtofu.

y) hvort Þorf. hefdi hvergi ordit var vid &c. *utrumnam Thorfinnus animadverſiſſet eorum comites* iid.

z) á ſkóginn i morgun, *in ſylvam* &c. Jör.

ok fann ek VI. menn á leid ok voru þat hús-karlar Armóds, *æ*) ok var þat miklu fyri dag. Nú veit ek eigi hvart þeir munu allir *a*) einir ok hinir VI. er þú ſagdir frá. Þorfinnr ſegir, at þeir menn, er han hafdi hitt, haufdu ſídan farit enn huskarlinn kom heim med vidarhlaſſit. Ok er þeir Egill ſáti ok mautuduzt, þá ſá Egill, at kona ſiúk lá í *b*) þver palli. Egill ſpurdi Þorfinn hver kona ſú veri er þar var ſva þúngliga haldin. Þorfinnr ſegir at hon het Helga ok var dóttir hans, hefir hún haft lángan vanmátt ók þat var króm mikil, feck hún *c*) enga nótt ſveſn, ok var ſem *cc*) hæmſtoli veri. Hefer nockurs í verit leitat, ſegir Egill, um mein

*et obuios habebam VI. homines, qui famuli domeſtici Armodi erant, hoc autem erat multo ante lucem. Nunc incertum habeo, numne hi ſint mihi iidemque cum VI. illis, quos tu (here!) narrabas. Thorfinnus oſtendebat homines, quos conveniſſet, iiſſe, poſt quam operarius cum lignaria vehe domum veniſſet. Interea dum Egillus et ſodales adſidentes cibum capiunt, Egillus notavit mulierem ægram in tabulato transverſo cubantem; et Thorfinnum ſciſcitatus eſt, ecquæ eſſet mulier illa tam graviter afflicta. Thorfinnus dixit, Helgam vocari et ſuam eſſe filiam; ea (inquit) diuturna invaletudine, atque adeo peruicaci ægrotatione vexata, nulla nocte ſomnum nacta eſt et videtur (quidem) eſſe alienata *) (communem huma-* A. C. 944.

a) Hinc usque ad ok er þeir Egill ſátu, omnia omittunt Jör. Hol. J.

a) einir ok hinir ſömu er þ. ſ. frá L. M. einir ek, excludit Hrapp. corrupte utrique, nempe quod ignorabant allr einn ok idem ſonare, atque einn ok hinn ſami, allr hinn ſami ok, *idem ipſe, plane idem*, ac &c.

b) pallinum, ok var þúnglega haldin, *tabulato* vel *ſcamno, graviter adfictam*. Hol. omiſſis mox, er þar — haldin.

c) öngvan ſveſn, ok hefir þo verit í leitad nockra bragda. Þá fer Egill um mein hennar, ok mælti: Rúnar hafa her verit riſtnar, ok er nu miklu verr. Þorf. mælti vid Egil: kantu nockut gera &c. *nullum ſomnum nacta eſt, at quædam tamen remedia tentata ſunt; tunc Egillus examinabat malum eius, et poſtea dixit: Runæ inciſæ hic adhibitæ ſunt, adeo nunc res in multo peiore loco ſita eſt. Thorfinnus locutus eſt Egillo: numquid* &c. Hol.

cc) Hamſtolin Hrapp.

*) hamr, *corpus, forma externa*: ſtoli & ſtola, omn. gen. (per omnes caſus) *ſpoliatus, exutus, privatus*, ut in compoſitis, draum-ſtoli, & vit-ſtola, hinc ham-ſtoli, *ſuo corpore ſpoliatum*, & (amplius) *alieno indutum* proprie denotaſſe videtur. Ita multos ab incantatoribus olim fuiſſe trans-

A. C. 944. finnr at Egill ſkylldi þar hafa allan þann forbeina, er han þóttiz þurfa.

LXXV. Cap.
EGILL KOM TIL ÁLFSBÓNDA.

Egill ſagdi faurunautom ſinom, at han vill fara ferd ſína ok bída eigi lengr *n*). Þórfinnr átti ſon er Helgi het, han var *o*) vaſkligr madr, þeir fedgar budu Agli fauruneyti firt um ſkóginn ſaugdo þeir, at þeir viſſi til ſanz, at Armódr ſkegg hafdi giört menn VI. á ſkóginn fyri þá, ok þó likára at vera mundi fleiri ſátirnar á ſkóginom ef hin fyrſta ſlyppi. Voro þeir Þórfinnr IV. ſaman er til ferdar buduz. Þá qvad Egill víſu:

p) Veiztu ef ek ferr med þóra
q) Fær attu lex þá er *r*) vixli

Slíſa

Egillo in promtu fore omnia commoda hospitalia, quæ ſibi opus eſſe exiſtimaret.

LXXV. Cap.
EGILLUS VENIT AD ALFUM COLONUM.

Egillus dixit comitibus: velle ſe iter perſeuerare, neque diutius operiri. Thorfinno filius erat nomine Helgius, vegetus iuuenis. Illi, pater et filius, Egillo comitatum ſuum per ſylvam obtulerunt affirmantes, pro vero ſibi compertum eſſe, quod Armodus Barbo VI. homines ad iter eius inſidendum in ſylvam emiſerat, imo probabile eſſe plures in ſylva fore inſidias, ſi forte primas exiri (præteriri) contingeret. Erant autem omnino IV. qui cum Thorfinno una comites ſe Egillo offerebant. Tum Egillus carmen edidit:

Noſti, ſi tribus (viris) comitatus eo,
(Quod) non inuenies ſex qui commutent

Me-

n) Kónungſmanna, homines regios Jör. Hol. J.
o) vænligr, *forma ſpecioſus.* Hol.
p) verſt ek, ef, *me tueor, ſi* &c. O.
q) ita Hol. ſed færi þú, membr. a. *et traduces*, item Hrapp. quod non poteſt accipi niſi pro imperatiuo verbi, at færa, ut ſit; *duc tu*, vel *ducas tu*, quaſi dicat: *tum te vel alium quemcunque prouoco, ad ducendum VI. adverſus me, qui commutare poſſint* &c. It Fiör-ráð er þeim vodi (corr. vádi) Jör. i. e. *conſilia* [adverſus me] *capiſalia iit* [ɔ: Armodi emiſſariis] *ſuus periculum* (periculoſa); ſed hæc lectio vix conſiſtit in ſenſu cum ſequentibus, niſi ante hneiti-knifum ſubaudiatur med, *cum, per.* Mox ſef pro ſex Hrapp. neque ſane pictura *tou* X. in membr. multum hinc abludit.
r) vexli, J. hic facile pro vígſli, inquit G. Pauli. Ita ferri pro firri, *remotius*, pro

Hlífa *s*) hveiti krufum
t) Hialldr-gods vid *u*) mik rodnum:
v) Enn ef ek *x*) em med átta,
y) Erat *z*) þeir XII er ſkelvi.
æ) At *a*)-ſamtogi ſverda 4)
b) Svart brúnum 5) mer hiarta.

Mecum rubefactos exſectores tegminum A. C. 944.
Alborum Dei præliaris.
Sed ſi ſeptem habeo comites,
Non ſunt tales (bellatores) XII, qui
tremefaciant
In communi (reciproca) vibratione enſium
Cor mihi nigris ſupercilliis prædito.

þeir *Thor-*

cul, dixit Sighvatus poëta in Auſtr-farar víſum: Nú er þat at blacka um becki berr mik Daunum (forte daúnum vel daún um) *ferri*. Verto ultima, quæ ad rem præſentem faciunt *procul (remotum) a Danis* vel *odoribus (odoré)* i. e. in loco deſerto, & ab omni hominum cultu vacuo.

s) ita membr. a. et Trad. Sed hneiti-knífum Hol. Jör. J. Svec. i. e. *cultros perſtringentes (lædentes) tegmina Odini*. Hneiti-krufum adoptat G. Pauli, & hneiti-krufum hlífa hialdr-gods, vertit *gladios*, hac adnotatione ſubdita Hneitir *gladii* appellatio: ek kryf, *exentero*, *euiſcero*: krof, *corpus euiſceratum;* hinc hneiti-krufa [quidni krufr in gen. maſculino G. M.] *gladius euiſcerationi aptus*. Hialldr-god, *Deus præliaris* ɔ: Odinus armorum præſes. Hveiti kliúfum Hrapp. *fiſſores*, lectio ſatis probabilis; hanc et ſequentem lineam ita nugatorie interpolat O. Hvöt knífa ok hneiti, hródr vex um mik rodinn, *impulſum cultrorum et gladium rubefactum, laus de me creſcit.*

t) hrelldr, *contriſtatus*, inepte. Membr. b. G. H. Svec.

u) mer, in dandi caſu, ſenſu magis emphatico i. e. *mecum*, *ita ut fiant ſuperiores* Jör.

v) átti ek einn vid átta, *congreſſus ſum unus cum octo*. O. quod alibi idem prædicat poëta, ſed huc tamen non quadrat.

x) feir, *ſi eo cum* — comitibus Jör.

y) eru þeir &c. *ſunt tales* (vel iſti ſc. adverſarii) quod interrogatiue accipi poteſt, quaſi dicat: *an credis ullos tales datum iri, ut terreant*, aut *iſtos eſſe territuros* Jör. Hol. || eru tólf litt mun ſkelfa, *ſint XII, id parum terrebit*. O.

z) þat, neutr. ſing. minus ſignificanter D. E. Hrapp. membr. a. Mox: eg ſkelfi, *quos ego terream*, abſurde Hrapp.

æ) giörd ſamtoga ſverdum. O. inepte, neque opinor dici ſamtoga gen. foem.

a) ita Jör. & ſamtogi etiam Hrapp. At ſeim-teigi. membr. a. i. e. *in ſoni lenti area*, nempe campo prælii. Sam-teigi J. K. L. M. *in communi exſertione*, tum vero ſcribendum per *y* teygi, vel, *in area communi*, ſubobſcure. || Sam toga ſverda, *in penſo communi* gl. Hol. Svec. ſuſpec-

A. C. 944. Þeir Þórfinnr redu þeſſu, at þeir fóro á ſkóginn meþ Egli, ok voru þeir þá

Thorfinni et ſuorum ſententia præualuit, ut Egillum in ſylvam proſequerentur, tum.

tum. Mox: ſverdi, membr. a. Trad. Hrapp. *gladio.*

b) Svar-brúnum, idem per euphoniam membr. a. et iid.

Ordo verborum in priore parte carminis, cui verſio eſt accommodata, talis conſtituitur: Veizlu ef. e. f. m. 1) fióru, færáttu ſ. þ. er 2) víxli (vexli) vid mik (mer) rodnum krufum 3) hveiti-hlífa hialldr-gods.

1) Ex circumſtantiis hiſtoriæ magis quam communi uſu loquendi ego hic verti med fióra per tribus, quartum numerum ſupplente ipſo poëta, qui loquitur. Ex cap. LXXIV. ineunte conſtat Egillum tres tantum ſuorum ſecum e Norvegia duxiſſe: & auctor mox adſerit (Thorfinnienſis in comitatum junctis, & ſimul numerato ipſo Egillo duce, nam ita facere jubet vocula ſaman), eos fuiſſe VIII *una* vel *omnino*. Eadem ratione, med átta, in poſteriori parte carminis verti per *ſeptem*. Non enim dubito poëtam hic ſuorum, & per illa ſex & tólf hoſtium præſentem numerum deſignare; nec indefinite id dicere, quoteno comitatu et cum quot hoſtibus audeat dimicare, quod videtur ſentire G. Pauli, fióra & átta reddens IV. VIII. ut ad verbum ſonant, & in talibus loquendi modis communiter accipiuntur, in quibus ex regula uſu et ratione fundata numerus cardinalis notat omnes, quos deſignat vel præfert, duce excepto, ordinalis autem notat uno minus quam præfert, cuius locum dux ipſe ſupplet, quod ſemel adnotaſſe haud abs re viſum eſt, ſed poteſt hæc regula, ut omnes fere aliæ, ſuam habere exceptionem.

2) Þá er víxli, commutaturos ſc. vel auſuros, vel cum ſucceſſu G. Pauli. Prius non arbitror convenire, propterea quod fortitudo Egilli non ſatis nota erat inſidiatoribus: poſterius admitti poteſt, & capiendum *ro* víxli in modo potentiali pro kunni víxla, atque in ſenſu proxime conjungendum cum rodnum, ut non tam neget poëta, aduerſarios ſecum dimicare, quam gladios ſuo & ſociorum ſanguine tingere poſſe, occidendo vel ſaltem vulnerando. G. M. Víxli, vígſl vel víxl eſt quod latini *vicem* dicunt, á vígſl vicissim *per vices*, at vígſla, *commutare* e. g. merces. Vígſladr heſtr., *equus, cuius commutantur inter currendum crura, et ſe inuicem impediunt.* Hic vígſla ſverdum eſt *alternare enſes parsirique ictibus ictus*, nec forte inconvenienter vígſl & vígſla a víg, *pugna* deriuaueris, dicto reſpectu. Vig, a verbo ek veg, libro, attollo. G. Pauli. Juvat huc adtuliſſe locum Virgilii ex Æneid. II. verſ. 432-33.

Teſtor in occaſu veſtro, nec tela, nec ullas
Vitaviſſe vices Danaum. ....

þá VIII. ſaman, ok *c*) er þeir komu þar er ſátin var fyri, þá ſá þeir þar menn.

tumque numero erant VIII. Ubi autem ad locum inſidiis occupatum venisbant, homines

A. C. 944.

ubi Servius *vices*, pugnas, interpretatur, improbante quidem Taubmanno, ſed nihilo melius per *vulnera* aut *pericula mutua vices* exponente G. M.

3) hveiti hlíſa pro hvítra hlíſa. Hveiti, *triticum*, ſine dubio a hvítr, *albus*, ob colorem talem formatum eſt; et ea vox veriſimiliter a primo nihil aliud quam *albedinem*, *candorem*, ſonat. Candidos clypeos olim in magno uſu fuiſſe conſtat ex Hornklofii poëtæ carmine apud Snorrium Tom. I. de prælio Hafurſiordenſi: Hladnir voru þeir hölda Ok hvítra ſkialda: *Onerata erant* (navigia) *viris et albis clypeis.* Et ex Sighvati poëtæ Neſia-víſum *Carminibus Neſianis* ſiue de prælio Olavi Sancti cum Svaine comite: Öld vann oſſa ſkiölldu, Audſætt var þat rauda Heim þa er hvítir kómu Hring-midlöndum þíngat: *Homines fecerunt noſtros clypeos, perſpicuum id erat, rubros Domum* (geſtari) *qui albi venerant Annulos impertientibus illuc.* Utcunque hæc ſunt, interea venit in mentem, numne Egillus hveiti hialdr-gods ponere hic potuerit pro bellatoribus cædi devotis vel fato vicinis, quaſi diceret: *triticeam ſegetem Odinianam meſſi maturam;* licet quoque *triticum* in hac interpretatione pro quauis matura capere. In hanc opinionem me induxit haud multum diſſimile fragmentum carminis Thiodolfi, Arnori filii, exſtans in Eddæ ſupplemento, quod in membr. Reg. & Worm. deſideratur. Ita ergo egregius ille poëta (ſine dubio de domino ſuo et patrono Haraldo Sigurdi filio) ibi canit:

Vill at vexti belli-
Val-bygg Haraldr yggiar.

Val-bygg, *hordeum lecsum*, vel *peregrinum*, habetur in Eddæ nomenclaturis ſegetum; eſt adeo ſenſus diſtichi: *Haraldus vult, ut ſtrages maſurescat*, aut *gliſcat.*

4) at ſamtogi ſverda, *in pugna*, ita & in Kráku-málum. G. Pauli. Etiam obuium in Orms-þætti, cantione cygnea Asbiörni animoſi. Certum eſt ſamtog ſverda *pugnam* denotare, ſed non ita promtum mihi quidem eſt rationem reddere, cur eam denotet. At toga, eſt *ducere*, *trahere*, at teygia, hinc paullum variatum, *ducere*, *elicere*, *exferere*, *extendere*, *protendere.* Ab alterutro horum mihi in re ambigua nomen verbale eſt tog, unde ſamtog, *ſimultaneus ductus, communis, mutua exſertio, protenſio;* ſamtog ſverda *gladiorum* dimicatio, conflictus. Promptum quoque erat vertere ſamtog ſverda, *gladiorum colliſionem*, *conſertionem*, *commiſſionem*, *commercium.* Sed quo id nitatur fundamento, mihi non ſatis conſtat.

5) Svartbrúnum mer, ita ſvartbrúnum fiónum, dixit de ſe ſupra pag. 407.

c) fóru nú á veginn lengi, (um veginn fram. Hol. J.) ok verda videcki varir, þá mælti

A. C. 944. menn. En þeir húskarlar Armódar er þar sátu sá, at þar fóru VIII. menn, ok þótti þeim ser ecki færi til at ráda leyndúz þá í brott á skóginn. En er þeir Egill komu þar sem *) niósnarmenn höfdu verit, þá sá þeir, at eigi var allt fridr. Þá mælti Egill, at þeir Þórfinnr skylldu aptr fara, enn þeir budu at fara lengra. Egill villdi þat eigi, ok bad þá fara heim, ok þeir gerdu sua ok hurfu aptr. Enn þeir Egill helldu fram ferdinni ok voru þá IV. saman. Ok er áleid daginn urdu þeir Egill varir vid, at þar *d*) voru VI menn á skóginum, ok þóttuz vita at þar mundu vera húskarlar Armódar. *e*) Niósnarmenn hliópu upp ok redu at þeim, enn þeir ímót, ok *f*) vard sá fundr þeirra at Egill felldi II menn, en hinir er eptir voru hliópu

mines ibi conſpiciunt. Operarii autem Armodi illic ſubſidentes, viſa caterua VIII. hominum, quæ illac ſe inferebat, adgreſſionem ſibi opportunam non eſſe rati, clam ſe in ſyluam ſubduxere: Egillus autem et comites prouecti ad locum, quem ſpeculatores inſederant, omnia ſatis tranquilla non eſſe intelligebant. Tunc Egillus propoſuit, ut Thorfinnus et ſui reuertereutur: Illi ulterius pergere pollicebantur, quod recuſans Egillus domum eos ire iuſſit, atque illi ita facientes reuerſi ſunt. Egillus vero et ſui gregales, tum omnino IV. iter perſeuerarunt. Ceterum die declinante ſentiebant homines VI. in ſylua eſſe, quos non dubitabant Armodi eſſe domeſticos. Speculatores exſilientes incurſionem in eos faciunt, et hi contra ad reſiſtendum ſe comparant. Eorum congreſſus talis euenit, ut duobus ob Egillo occiſis reliqui in ſyluam ſe abriperent. Poſtea

Egill, at þeir Þ rfinnr sk. aptrhverfa (snúa Jör.) ok kvad vid öngu mundu hætt vera. en þeir Egill hallda fram ferd sinni &c. *diu pergebant prorſum nihil (boſtile) animaduertentes, tunc iuſſit Egillus Thorfinnum reuerti nihil periculi futurum aſſerens, at ipſe cum ſuis perſeuerauit* &c. Jör. Hol. J.

*) niósnirnar. Hrapp. eod. sensu.

d) hlaupa 6 menn úr skóginum, ok sækia at þeim, ok vard fundr þeirra skammur, drapp Egill þar IV menn, en hinir &c. *procurrere VI homines et ſeſe immiſcere; eorum concurſus breuis euenit, Egillus ibi IV. homines cecidit etc.* Hol.

e) ok er minst von var, þá hlaupa upp húskarlar ok at þeim, *et puncto temporis maxime inſperato ſurgentes operarii in eos irruunt* Jör.

f) var fundr þeirra hardr ok skammur. þar feldi Egilli II men, *eorum certamen ſeuum et breue extitit. Egillus ibi* &c. Jör.

pu þá í ſkóginn. Síðan fóru þeir Egill ſína leið ok gerdiz þá ecki til tíðenda, áðr þeir komu af ſkóginum, ok tóku giſtíng vid ſkóginn at bonda þeſs er *g*) Álfr hét ok var kalladr Álfr enn auðgi. Hann var madr gamall ok auðigr at fe, *h*) madr *i*) einrænn ſua at hann mátti ecki hafa hión med ſer nema fáein. Góðar vidtaukur hafdi Egill þar, ok var Álfr *k*) vid hann málrettin. Spurdi *l*) Egill margra tíðenda, en Álfr ſagdi ſlíkt er hann ſpurdi. Þeir ræddu flezt um jarlinn ock um ſendimenn Noregs konúngs þá er fyrr hófdu farit auſtr þángat at heimta ſkatt. *m*) Álfr var engi vinr jarls í rædum ſínom.

ſtea Egillus et ſodales iter inſtitutum proceſſere, nulla re notabili incidente, prius quam ſyluam emenſi diverterent ad ruſticum ſyluæ accolam, qui Álfus appellabatur, cognomento opulentus. Is erat grandis natu et pecunioſus, homo ſingulari ingenio præditus, moroſus adeo ut non niſi pauculos ſecum habere poſſet domeſticos. Egillus (tamen) ibi liberaliter exceptus eſt, et hospes ei ſe præbebat adſabilem (familiariter garrulum), multaque ſciſcitanti, quæ requirebat, narrauit. Plurimum ſermonis habuere de Comite, et de legatis Norvegiæ regis eo prius in orientem miſſis tributi exigendi cauſa. Álfus in ſuis ſermonibus Comiti nihil fauebat. A. C. 944.

LXXVI. Cap.
EGILL HEIMTI SKATT.

Egill bioz ſnemma um morgininn til farar ok þeir faurunaútar, en at ſkilnadi

LXXVI. Cap.
EGILLUS TRIBUTUM EXEGIT.

Poſtridie cum prima luce Egillus et itineris ſocii ad abeundum ſe comparant. In diſceſſu autem amiculum hirſutum Alfo muneri

g) Ulfr. Hol. Ölver J. P. Paulo ante þeim, pro þeſs. Hrapp. corrupte.

h) en þó var hann nockut einrænn, ſva at &c. *moroſulus tamen, ita ut* &c. Jör.

i) einþyckr idem Hol. J. P.

k) mál-reitinn, (quod hodie nobis ſkraf-rætinn) idem Hol. Hrapp. J. P. mál-reifr, *ſermone alacer, hilaris* Jör.

l) ſpurdi han Egil margra &c. *rogitabat Egillum multa.* Jör. Hol. J.

m) það fann Egill (brátt Jör.), at Alfr var &c. *intellexit Alfum nihil fauere* &c. iid.

n) lod-kápu, ok bad han vináttu, *togam villoſam et eius amicitiam ſibi expetiit.* Hol. P.

A. C. 944. di gaf Egill Álfi *n*) lod-ólpu. Álfr tók þackſamliga vid giófinni *o*) ok má her gera mar af lodkápu, ok bad Egil þar koma til ſín er han færi aptr, ſkilduz þeir *p*) vinir ok fór Egill ferdar ſinnar, ok kom aptan dags til hirdar jarlsins Arnvidar, ok feck þar allgódar vidtaukur var *q*) þeim faurunautom ſkipat nærst sundvegiſsmanni. Ok er þeir Egill höfdu þar verit um nótt, þá bera þeim upp erendi ſín vit jarlinn ok ordſending konungs or Noregi, ok ſegia, at han vill hafa ſkatt þann allan af Vermalandi, ſem ádr hefer eptir ſtadit ſídan Arnvidr var þar ifirſettr. Jarlinn ſegir, at han hefdi af hóndum greitt allan ſkatt ok *r*) fengit í hendr ſendimönnum konúngs, enn eigi veit ek, hvat þeir *s*) hafa ſídan vid giört, hvart þeir hafa *t*) fingit konúngi eda hafa þeir *u*) hlaúpiz af landi á brott med. Enn *x*) þuí at þer berit ſannar jartegnir *y*) at konúngr hefir ydr ſent, þá

neri dedit Egillus; quod donum ille cum grata mentis ſignificatione accipiens, hinc mihi, inquit, formari poteſt abolla villoſa; orauitque Egillum, ut in reditu eo ad ſe veniret. Disjuncti ſunt cum mutua benevolentia. Egillus iter ſuum perſequutus veſpere diei ad aulam Comitis Arnvidi pervenit, ubi exceptus eſt prolixe, locusque iis deſignatus proxime ſedis primariæ inferioris ſeſſorem. Nocte (una) illic transacta, Egillus et ſocii coram Comite exponunt momenta itineris ſui et mandata Norvegiæ regis; dicuntque illum poſtulare omne id tributum e Vermia, quod antehac reſiduum ſit, ex quo illi prouinciæ impoſitus fuerat Arnvidus. Comes adſeruit ſeſe omne tributum exſoluiſſe, atque regiis legatis in manus tradidiſſe; at ignoro (inquit) quid illi poſt hac, fecerint, regiae reddiderint, an cum tributo ſeſe in regiones exteras abripuerint. Quando vero quidem vos certas adfertis teſſeras, quod rex vos legauerit, expediam vecti-

gal

o) ok bad Egil &c. excluſo, quod intercedit iid. Jör.

p) med vináttu Jör.

q) Egli, Egillo. Hol. P.

r) ſellt í hendur, idem Jör. Hol.

s) giöra vid ſídan, in præſenti. Hol.

t) færa, pro, hafa fingit, idem, temp. præſ. Hol.

u) hlaupit, Hrapp. alterum eſt formæ mediæ, a prima indicitui præſentis, ek hleypi || annat vid giört, aliud quidquam ſo fecerint. Hol.

x) ita diviſim Membr. med þvi Hol. fyri þvi Jör.

y) hanns til ſkattheimtu, þá mun (má P.) ek greida þer ſkátrinn, *eius ad tributi exactionem tibi veſtigal expendam (licet)* Hol. P.

Þá mun ek greida ſkatt þann allan ſem han á at rettu, ok fá ydr í hönd, en eigi vil ek ábyrgiaz ſíðan z) hverneg ydr ferſt med. Dveliaz þeir Egill þar um hríd. En ádr Egill færi í brott greidir jarl þeim ſkattinn, var þatt þ) ſumt i ſilfri, ſumt í grá-vöru. Ok er þeir Egill voru búnir þá æ) fóru þeir aptr á leid. Segir Egill jarli at ſkilnadi þeirra. Nú munu ver færa konúngi ſkatt þenna er ver höfum vidtekit, en þat ſkalltu vita jarl, at þetta er fe miklu minna enn konúngr þickiz her eiga, ok er þat þo ecki talit er honum mun þickia at þer eigit at giallda a) aptr ſendimenn hans manngiölldum, þá er menn kalla at þer munut hafa drepa láted. Jarl ſegir at þat var eigi ſatt. Skilduz þeir at þeſſu. Ok er Egill var á brottu, þá kalladi jarl til ſín brædr II. er hvartveggi het Ulfr. Han mælti ſva: Egill ſiá hinn mikli er her var um hríd ætla ek at oſs muni

gal illud totum quod jure ad illum pertinet, A. C. 944.
vobisque in manum dabo, at nolo præſtare poſtea, quomodocunque vobis cedat deportatio. Egillus et ſodales aliquantiſper ibi quieuere. Ante vero quam diſcederent, vectigal iis exſoluit Comes, partim argento, partim griſea merce (pellibus pretioſis). Illi, ut parati erant, reddiderunt ſe in viam. Egillus autem Comiti in ipſo diſceſſionis articulo (ita) loquutus eſt: Nos ergo hoc vectigal adportabimus regi, quale accepimus; at ſcias, Comes! hanc pecuniam multo minorem eſſe ea, quam rex hinc ſibi pendendam eſſe judicat: atqui id in hanc rationem non venit, quod ille cenſet, credo, te debere muletam homicidii pendere pro eius legatis, te auctore, ut vulgo prædicant (autumant), interfectis. Comes negauit id verum eſſe. Atque ita diſjuneti ſunt. Poſtquam autem diseeſſerat Egillus, Comes duo fratres, quorum uterque Ulfus adpellabatur, ad ſe arceſſiuit, atque ita loquutus eſt: Egillus iſte ingens, qui hic modo erat aliquam-

z) han kemr i ydar hendur, hvern veg &c. *poſtquam in veſtras venis manus etc.* Hol.

þ) meſt gull ok ſylfr (í gulli ok ſylfri. J. P.) en ſumt í gr. v., maximam partem auro et argento, aliquam partem gr. m. Hol. J. P.

æ) geck Egill fyri Jarl ok mælti, *coram Comite ſe ſiſtebat* E. *et fatus eſt.* Jör. mælti E. til Jarls, Egillus ad comitem locutus eſt. Fóru — á leid, quod textus injicit, prolepſis quædam eſt vel prothyſteron.

a) eptir menn hans níd-giölld (ſendimenn konúngs níd-giöldum Jör.) Fortaſſe níd-giöld (nídgíöldum) legendum ſit per *i* grave ɔ: *nefariæ cædis (proditionis) muletam* &c. Hol. Jör.

A. C. 944. muni all óþarfr er han kemr til konúngs, megum ver af því marka hverneg han mun bera *b*) fyri konúng várt mál, er han iós slíku *c*) í augu ofs upp, aftöku konúngamanna. Nú skulu þid fara eptir þeim ok drepa þá alla ok láta þá ecki bera *d*) róg þetta fyri konúng, þikki mer þat radligaz at *e*) er sætid þeim á Eida-skógi. Hafit med ydr menn sva marga, at þat se víst at engi þeirra komiz undan en þer fáet ecki *f*) mannspell af þeim. Nú búaz þeir brædr til ferdar, ok höfdu XXX manna *g*), fóru þeir á skóginn ok kunnu þeir þar hvern stig fyri, heldu þeir þá niósn um ferd Egils. Á skóginum voru tvennar leidir var önnur at fara ifir ás nockurn, ok var þar klif bratt ok einstigi ifir at fara, *h*) var sú leidin skemri. En önnur var fyri framan áfinn at fára ok voru

quamdiu, vereor ne nobis valde infestus (noxius) futurus sit, ubi venerit ad regem: ex eo colligere possumus, quo pacto apud regem enarraturus (editurus) sit nostram causam, quod tale (probrum) in os nobis effudit (ingessit), hominum regiorum nectem. Nunc ergo insequuti istos ad unum omnes interficite, neque permittite, ut hanc calumniam ad regem apportent: consultissimum arbitror, ut iis insidiemini in Saltu Eidensi: manum habete vobiscum ita numerosam, ut certum sit eorum euadere posse neminem, vobis autem (vicissim) nullam ab iis cladem illatum iri. Jamque fratres ad iter se expediunt XXX. virorum caterua succincti, et in saltum proficiscuntur, ubi omnium erant callium gnari. Inde iter Egilli speculantur. In sylva duo (omnino) erant itinera: uno transeundum erat per jugum quoddam, cliuo petroso arduo et singulari semita adscensum præbens, idque iter erat compendiosius: Alterum ducebat ante caput jugi, magnis impedi-

tum

b) bera (túlka H.) vort mál fyri konúngi (*perorasurus sit*) *coram rege*. Hol. J.

c) upp í augu mer, at ver mundum hafa tekit af lífi sendimenn konúngs ok myrda, *in os mihi — nos clandestina cæde e medio sustulisse*. legg. reg. Jör. ‖ slíkt sem han mælti í augu ofs upp, at ek mundi tekit hafa kónga menn, ok myrda, *talia atque (qui) nobis in os dixit, me occepisse*. legg. reg. & *clam occidisse*, pro, er han jós, usque ad nú. Hol. J. P.

d) róg þenna, nonitie in gen. masc. omnes præter membr. a. Hrapp. Jör.

e) sitied fyri þeim, idem Jör.

f) mann-skada Jör.

g) velvapnadra, *bene armatorum*. add. Jör.

h) ok sátu XV &c. Hrapp. intermedia transiliens.

voru þar fen ſtór ok *i*) höggnar á lágir ok var þar ok einſtigi ifir at fara *k*), ok ſátu XV. í hvárom ſtad.

tum paludibus; iis arbores cæſæ et ramis truncatæ (aſcia aptatæ) impoſitæ erant pro ponticulis, ibi quoque tranſitus erat ſingularis (via ſolitaria). Iſta itinera inſedere comitis emiſſarii ſingula ſinguli XV. A. C. 944.

XXVII. Cap.
ÞEIR EGILL DRÁPU HÁLFAN ÞRIDIA TUG MANNA.

Egill fór til þeſs er han kom til Álfs ok var þar um nótt í godum beinleika. Eptir um morgininn ſtod han upp ſyri dag, bióz þá til ferdar. Ok er þeir ſátu ifir dagverdi þá kom þar Álfr bondi. Han mælti, ſnemma buiz þer Egill. en hitt mundi mitt rád at hrapa ecki ferdinni, *l*) ſiáz helldr fyri, þuíat ek ætla at menn muni ſettir fyri ydr á ſkóginn, ek hefi ecki menn at fá þer til fylgdar ſua at þer ſe ſtyrkr at en þat vil ek bióda at þú dueliz her med mer

LXXVII. Cap.
EGILLUS & SOCII OCCIDERUNT II. DECADES VIRORUM CUM DIMIDIA.

Egillus iter ad Alſum remenſus pernoctavit ibi in bona hoſpitali commoditate; poſtridie antelucanus ſurgit et ad iter accingitur. Sedentibus autem iis ad jentaculum, accedens Alfus hoſpes loquutus eſt: Matutini jam proficiſci paratis, Egille! at iſtud mei foret conſilii, non temere feſtinare iter, ſibi potius proſpicere; opinor enim inſidiatores vobis in ſylva eſſe collocatos. Quod tibi comitum, ut inde præſidium ſit, adjungam, non habeo; at lubens offero, ut hic moram facias apud me, quoad tibi adfirmare poſſum

i) höggnir á leggir. L. höggnar á logier M. quod, *lágir*, non intellexerunt. ‖ Vidir á lagdir, *trabes*, vel *ligna impoſita*. Jör. Brúar á, *pontes impoſiti*. Hol. J.

k) nú ſkipudu þeir brædur ſva til, at ſitia ſkylldu XV á hvarri leidinni vid einſtiginn, ok þótti þá víſt, at eingi mundi undan komaz, *et iam fratres ita diſponebant, ut ſinguli XV ſingula duorum itinerum ad ſemitas anguſtas ſolitarias obſiderent, cum ſibi perſvadentes neminem evaſurum*. Jör. plene & diſtincte præ textu ipſo, et ceteris.

l) ſiáz helldr um, *ſeſe potius circumſpicere*: de cauendo malo, quod imminet, cogitare. Hol.

A. C. 944. mer, þar til er ek kann þat segia þer at færr mun um skóginn. Egill segir: þat mun ecki nema *m*) hegómi einn mun ek fara veg minn sem ek hefi ádr ætlat. Þeir Egill biugguz til farar, en Álfr latti ok bad hann aptr fara ef han yrdi varr vid *n*) at vegrinn véri trodinn, sagdi at þar hefdi engi madr farit ifir skóginn austan; sídan er Egill fór austr, nema þessir hafi farit er mer er ván at ydr vili finna. Egill mællti: Hvat ætlar þu hversu margir þeir muni vera ef sua er sem þer segit, ecki ero ver *o*) uppnæmir þótt nockurr se lidsmunr. Han segir: Ek var *p*) farinn fram til skógarins ok húskarlar mínir med mer, ok komu vid á manna far, ok *q*) lá su slód fram á skóginn, ok mundu þeir hafa verit margir saman, en ef þú trúir eigi þuí er ek segi þer, þá far þángat ok siá slódina, enn snú aptr ef sua sýniz sem ek segi þer. Egill fór sína leid, ok er þeir komu á veginn þann er á skóginn lá, þá sá þeir þar bædi manna spor ok hrossa. Þá mæltu faurunautar Egils at þeir skyildu aptr hverfa.

Fara

sum transitum per sylvam tutum esse. Egillus fatur: Id mera, credo, vanitas est: insistam iter meum, ut antea constitui. Ita ille et socii abitum adornabant; at Alfus dehortabatur, et redire jussit Egillum, si viam calcatam esse observaret; addens neminem ab oriente sylvam transiisse, ex quo Egillus in orientem erat profectus, nisi hi, (inquit), ierint, qui vos, ut opinor, conuentos volunt. Egillus dixit: Quid autumas, quot numero sint isti, si ita res est, ut narratis: nos non ilico in hostium potestate sumus, etsi aliquid sit numeri discrimen. Herus loquitur: Exieram in sylvam, et mei mecum operarii; ibi incidimus in viam humana vestigia præferentem, ea via acta in sylvam excurrebat, et arbitrarer viatores fuisse multos coniunctim. Sin tu non credis, quod tibi dico, abi in sylvam et callem inspice, at reuertere, si ita adparet, ut dico tibi. Egillus iter ingressus est. Ubi autem attingebant semitam, quæ in sylvam ducebat, vestigia ibi hominumque et equorum adspexere. Itineris socii ajebant reuertendum esse. Pergemus, inquit Egillus, mihi mirum non videtur homines iter fecisse per Saltum Eudensem; ea enim via est popularis.

m) kvittr, *ramusculus friuolus.* Jör. Hol.

n) ny trodinn stig, *recens tritam callem* Jör

o) upporpnir, ad inopiam (incitas), redacti. Hol.

p) fram. Hrapp. corruptum.

q) röktum fram á skóginn slódina, *eum actum in sylvam usque prosequebamur.* Hol. Jör.

Fara munu ver, ſagdi Egill, þiki mer þat ecki undarligt þótt menn hafi farit um Eida-ſkóg, þviat þat er alþýdu leid. Sídan fara þeir ok hellz ferillinn, ok var þá fióllldi ſpora. Ok er þeir koma þar er leidir ſkildi, þá ſkildi ok ſlódina, ok var þá *r*) iammikil í hvarn ſtad. Þá mælti Egill: Nú þiki mer vera mega at Álfr hafi ſatt ſagt, *s*) ſkolu ver nú buaz um ſva ſem oſs ſe ván at fundr várr muni verda. Sídan kaſta þeir Egill af ſer ſkrickium ok aullum lauſaklædom, leggia þeir þat í ſleda. Egill hafdi haft í ſleda ſínom *t*) baſtlíno miög mikla, þviat þat er ſidr manna er aka *u*) lángar leidir *v*), ok hafa med ſer lauſataugir ef *x*) at reida þarf at gera. Egill tók hellúſtein mikinn, ok lagdi fyri brióſt ſer ok kvidinn; ſídan *y*) rábendi han þar at teúginni; ok vafdi henni ſívafi, ok

*ris. Deinde porro procedunt, calle continuante et multitudinem veſtigiorum oſtendente. Ubi autem veniebant ad viæ diuidiculum (dinortium), diuiſus etiam callis eſt et utroque verſum æqualis exſtitit. Tum fatus eſt Egillus. Nunc (demum) fiere poſſe cenſeo, ut Alfus verum dixerit, ita ergo nos comparemus (rationes noſtras inſtituemus), quaſi exſpectandum ſit, noſtrum (et illorum) concurſum euenturum eſſe. Deinde deponunt amicula et omnia veſtimenta expedita (exteriora), atque illa in trahetum collocant. Habuerat Egillus in trahea ſua lorum (vinculum) longiuſculum; is enim mos eſt iis, qui longinquum iter faciunt in vehiculis, tomices ſecum in promtu habere, ſi quid in armamento (inſtrumento) vehiculario ſit reficiendum. Egillus cepit *) grandem filicem planum, et eum adpoſuit, pectori ventrique ſuo, tum adplicato tomice, filicem, antennæ inſtar velo obuolutæ, continuo ligamine circumuinciendo firmauit (deſtinauit), eodem apparatu (plexu) ſur-*

A. C. 944.

r) miök jafnmikil *fere æqu.* Hol. Jör.

s) at þeſſir menn er her hafa farit muni vilia halda vörd fyri oſs (hafa niöſnir um ferd vora) *quod ii, qui hac ierunt, nos obſeruare (iter noſtrum ſpeculari), velint,* add. Jör. Hol.

t) baſt-taug, *veſticulum*, Hol. Jör.

u) láng-leidi id. Hol. langleidiſ. adverb. id. Jör.

v) Ita membr. a. per anacoluthon. Cæteri omnes ſimplicius, at liaſa.

x) nockut verdr at, *ſi quid accidit* Hol.

*) Eadem armatura uſus eſt Egillo ætate ſuppar Brodd-Helgius, cum Svartum latronem XII. tantum annos natus ſolus aggrederetur, Vopnfirdingaſaga. Cap. II.

A. C. 944. mer, þar til er ek kann þat segia þer at ferr mun um skóginn. Egill segir: þat mun ecki nema *m*) hegómi einn mun ek fara veg minn sem ek hefi ádr ætlat. Þeir Egill bugguz til farar, en Álfr latti ok bad hann aptr fara ef han yrdi varr vid *n*) at vegrinn véri trodinn, sagdi at þar hefdi engi madr farit ifir skóginn austan, sídan er Egill fór austr nema þessir hafi farit er mer er vár ydr vili finna. Egill mælti: Hv... þu hversu margir þeir muni ... er sem þer segit, ecki ero ... næmir þótt nockurr se l... segir: Ek var *p*) farinn ... ins ok húskarlar m... komu vid á mann... fram á skógin... verit margir... þuí er ek... siá slód... sem... o...

sum transitum per sylv... lus fatur: Id mer... sistam iter me... ille et socii ... dehorta... viam...

... ... hac historia. vide supra p. 414 Habemus in Skálda, sub figura prosthesi dist c' on, siue quartam versus heroici partem, quæ Egillo adsignatur, sed in eius historia, qualem hodie habemus, non comparet, et pertinet fortasse ad alterutrum horum locorum mancum quidem in sensu, quod Olai Thordarsoni (Hvíta-skaldi) Skaldæ s. artis poeticæ autoris hoc loco ex suo instituto nihil intererat, hic tamen adferre licet, et verba, ut jacent, interpretari

superfixum. ... er vidlagt ... ıl þess at studlar ... n hætti, ɔ: *hic adposita est lit v, ut literæ harmonicæ sibi constent in metro heroico.*

a) ok þyck, *et densa.* add. Hol. Jör.

b) kiörrótt, adiectiuum rarum, eodem sensu Hol. Jör.

a) voru þeir vapnadir, *armati erant,* tantum Jör.

b) fram frá kleifinni, *ante clivum.* Hol. fram, (framan) á klifino, *in primore clivo.* Jör. P.

c) á kleifarnar, in plur. Hol. J. *in clivulos vel petrosas adclivitates.*

d) VIII menn. Hol. Jör. J.

um ok upp í e) kleifina eptir
k skutu at þeim. þeir Egill sner-
k stódu þeir iamfram um þuera
á komu f) adrir menn ofan
amarinn ok g) grýttu þeir
ok var þeim þat miklu
ælltu Egill: Nú skulu þer
n h) í kleifina ok hlífaz
ek mun leita upp á
lu sua. Ok er Egill
, þá voru þar fyri
gu allir senn at
En ecki er at
otom sua lauk,
dan geck han
an griót, ok
ptir III n)
enir

e sylva se proripiebant a tergo iis; et cursum dirigentes cliuum versus, telorum iactu eos adpetebant. Egillus et socii ad eos versi omnes uno ordine (unus extra alterum) in calle transuerso consistebant. Hic alteri, e fastigio rupis superuenientes, saxa inde in eos conjecerunt, unde multo maiori periculo erant obnoxii. Tunc loquutus est Egillus: Jam pedetentim cedatis in cauum (obliquum) cliui, vosque quantum fieri potest, defendite: Ego interim eniti conabor in summum petræ Ita faciunt. Ubi autem Egillus in fastigium petrosi climacis euaserat, aderant ibi homines VIII, qui omnes simul adgressi eum inuadebant. Ceterum de ictuum (inter eos) commercio nihil narrare lubet; exitus talis fuit, ut Egillus omnes illos occideret. Deinde in oram petræ progressus tantum inde saxorum degessit, ut nulla facultas esset (inferius) subsistendi: tres

A.C. 944.

EGILS SAGA.

... jor.

... menn. Hol.

g) skutu á þá, var þeim Egli þad miók mein, tela in eos coniecerunt, quod Egillo et sociis valde erat incommodum. Hol.

h) ofaní klifit, *in climacem deorsum.*

i) upp í klifit, *in climacem sursum.* Jör. upp á kleifina, *cautem scandatis.* Hol í kleifinni in Ablatiuo Hrapp. Addit Jör. í móti þeim er ofan sækia at oss, *aduersum eos, qui desuper nos adpetunt.*

l) hió han suma en lagdi suma, *partim cædendo, partim pungendo.* add. idem.

m) ok kastadi þar ofan grióti sua stóru, at ecki hellat vid, *inde tam grandia saxa deiecit, ut nulla esset facultas* consistendi (id sustinendi). Jör.

n) undir klifinu (kleifinni Hol. J) en VIII upp á berginu, þar fell Ulfr annar, en IV komuz etc. sub rupe, at VII supra rupem, ibi Ulforum alter cecidit, IV. autem etc. Jör. Hol. J.

A. C. 944. ok bió ſua allt upp um herdarnar *z*). Þá qvad Egill . . . . . Skógr er á þann veg at mörk er ſtór *æ*) allt at bygdinni hvarritveggiu, en um midian ſkóginn er vída ſmávídi ok *ö*) kiörr en ſumſtadar ſkóglauſt med öllo þeir Egill ſneru leidina ſkemri er ifir hálſinn lá. Allir *a*) höfdu þeir ſkiölldu ok hiálma ok höggvapn ok lagvapn. Egill fór fyri, ok er þeir fóru at hálſinom þá var þar undir nidri ſkógr en ſkóglauſt *b*) uppi á klifinu. En er þeir voru komnir *c*) upp á klifit þá hliópu VII *d*) menn or ſkóg-

ſum ſupra humeros usque adhibito. Interea carmen protulit . . . . . Saltus Eidenſis ita ſeſe habet: Sylva magna ad utrumque tractum habitatum ſita eſt; per media autem eius loca ſaliceta et fruticeta paſſim obtinent: nonnulla loca ab ſylvis plane vacua ſunt. Egillus et ſodales curſum conuertebant in viam, quæ per collem tulit; omnes ſcutisque et galeis item telis tam ad cædendum quam figendum aptis inſtructi. Egillus prohibat. Collem ſubeuntibus obuia erat ſylva, at ſupercilium climacis (ſaſtigium cliui petroſi) ſylvarum expers erat. Ubi autem per climacem adſcendebant, homines numero VII. e ſyl-

y) rábendir han ſik allann med tauginni ok vafdi ſik allann ſi-vafi, *totum ſe, (corpus ſuum) antennæ in modum tomice obligauit et continuo circumplexu inuoluit.* Hol.

z) ok axlir, *et axillas* add Jör. M x nulla carminis mentio fit in cæteris, ſed ei in membr. a. ſpatiolum vacuum relictum eſt, quod nunc altera vice fit in hac hiſtoria. vide ſupra p. 414 Habemus in Skálda, ſub figura proſthefi dict on, ſiue quartam verſus heroici partem, quæ Egillo adſignatur, ſed in eius hiſtoria, qualem hodie habemus, non comparet, et pertinet fortaſſe ad alterutrum horum locorum mancum quidem in ſenſu, quod Olai Thordarſoni (Hvíta-ſkaldi) Skaldæ ſ. artis poeticæ autoris hoc loco ex ſuo inſtituto nihil intererat, hic tamen adferre licet, et verba, ut jacent, interpretari

Vrõngu varar gungnis
varar lúngs of ſtunginn.

i. e. *diſtorta labia gladii*
in equo portus (nave) ſuperfixum.

Ubi Olaus addit: her er vidlagt a i þeſſu nafni *vrongu*, til þeſs at ſtudlar ſe réttir í dróttquædum hærti, *hic adpoſita eſt lit v, ut literæ harmonice ſibi conſtent in metro heroico.*

a) ok þyck, *et denſa.* add. Hol. Jör.

ö) kiörrórt, adiectiuum rarum, eodem ſenſu Hol. Jör.

a) voru þeir vapnadir, *armati erant*, tantum Jör.

b) fram frá kleifinni, *ante clinum.* Hol. fram, (framan) á klifino, *in primore* climac. Jör. P.

c) á kleifarnar, in plur. Hol. J. *in clivellis* vel petroſas adclivitates.

d) VIII menn. Hol. Jör. J.

skógínum ok upp í *e*), kleifina eptir þeim ok skutu at þeim. Þeir Egill sneruz vid ok stódu þeir iamfram um þuera götuna. Þá komu *f*) adrir menn ofan at þeim á hamarinn ok *g*) grýttu þeir þadan á þá ok var þeim þat miklu hættara. Þá mællu Egill: Nú skulu þer fara á hæli undan *h*) í kleifina ok hlífaz sem þer megit en ek mun leita upp á bergit. *i*) Þeir gerdu sua. Ok er Egill kom upp úr klifino, þá voru þar fyri VIII menn, ok gengu allir senn at honom ok sóttu hann. En ecki er at segia frá höggua vidskiptom sua lauk, at han felldi þá alla *l*). Sídan geck han á bergit fram *m*), ok bar ofan griót, ok stód þar ecki vid, lágu þar eptir III *n*) enir

e fylva se proripiebant a tergo iis; et cursum dirigentes cliuum versus, telorum iactu eos adpetebant. Egillus et socii ad eos versi omnes uno ordine (unus extra alterum) in calle transuerso consistebant. Hic alteri, e sossigio rupis superuenientes, saxa inde in eos conjecerunt, unde multo maiori periculo erant obnoxii. Tunc loquutus est Egillus: Jam pedetentim cedatis in cauum (obliquum) cliui, vosque quantum fieri potest, defendite: Ego interim eniti conabor in summum petræ Ita faciunt. Ubi autem Egillus in fastigium petrosi climacis euaserat, aderant ibi homines VIII, qui omnes simul adgressi eum inuadebant. Ceterum de ictuum (inter eos) commercio nihil narrare lubet; exitus talis fuit, ut Egillus omnes illos occideret. Deinde in oram petræ progressus tantum inde saxorum degessit, ut nulla facultas esset (inferius) subsistendi: tres A. C. 944.

e) hamrana, *petras prærupias* Jör.

f) VI menn. Hol.

g) skutu á þá, var þeim Egli þad miók mein, tela in eos coniecerunt, quod Egillo et sociis valde erat incommodum. Hol.

h) ofaní klifit, *in climacem deorsum.*

i) upp í klifit, *in climacem sursum.* Jör. upp á kleifina, *cautem scandendo.* Hol í kleifinni in Ablatiuo Hrepp. Addit Jör. í móti þeim er ofan sækia at oss, *aduersum eos, qui desuper nos adpetunt.*

l) Lió han suma en lagdi suma, *partim cædendo, partim pungendo.* add. idem.

m) ok kastadi þar ofan grióti sua stóru, at ecki hellat vid, *inde tam grandia saxa deiecit, ut nulla esset facultas* consistendi (id sustinendi). Jör.

n) undir klifinu (kleifinni Hol. J) en VIII upp á berginu, þar fell Ulfr annar, en IV komuz etc. sub rupe, at VII supra rupem, ibi Ulforum alter cecidit, IV. autem etc. Jör. Hol. J.

A. C. 944. götunni, en ſumir hurfu aptr þar er *g*) iamlendit var meira. Egill ſótti þá eptir þeim *h*). Þar fell Úlfr ok at lyktum drap Egill þar einn *i*) XI menn, ſidan ſótti han þar til, er förunautur hans *k*) vordu gotuna fyri VIII monnum, voru þar hvarir-tveggiu ſárer. Ok er Egill kom til, þá flydu þegar hinir Vermſku, enn ſkógrinn var vid ſiálft. Komuz þar undan *l*) V ok aller ſárir miög, enn III fiellu þar. Egill hafdi mörg ſár ok eingi ſtór: fóru þeir nú ſina leid; han batt ſár förunauta ſinna, ok voru eingi banvæn. *m*) Settuz þeir þá í ſleda ok óka þat er epter var dagſins. En þeir enir Vermſku er undan komuz tóku heſtá ſina ok dróguz aúſtr af ſkóginum til bygda, voru þá bundin ſár þeirra, fá

rem receſſerunt. Illic inflare pergente Egillo, Ulfus occubuit; et ad ultimum ſolus Egillus XI. homines ibidem trucidauit. Deinde eo ſe retulit, ubi ſocii propugnabant ſemitam aduerſus VIII. hoſtium, et vulnerati erant utrique. Accedente autem Egillo Vermii fugam arripiebant; erat vero ſylva in proximo. Ita V. ſoli euaſere iique omnes vehementer ſaucii: III. autem illic cecidere. Egillus multa habuit vulnera, at nulla eorum magna. Et jam iter capeſſunt, obligauit vero Egillus vulnera ſuorum, quorum nulla lethalia. Deinde in traham ſe colloeant, et vectantur, quod reliquum erat diei. Vermii autem, quibus euadere contigit, equos ſuos receperunt, et tardigradi ſe contulerunt e ſylva orientem verſus in regionem habitatam. Tum

g) rúmlendit, *ſolum pasulum* vel *ſpatioſum*, etiam Jör.

b) ok vard han þeim blod-beittr, en þótt þeir hiyggi til hans, þá beit ecki á, þar fell etc. *atque iis in ictibus inferendis ſanguinolentus extitit Egillus, ſed eiſi eum ferirent, ferri acies non ſecuit, ibi* etc. Jör.

i) X. Jör. Hol.

k) vördu III götu fyri IX mönnum (— götuna III fyri jarls mönnum. Hol. Jör. utrique in numero errantes.

l) VI. Hol. conf. Var. lect. proxime præcedentem.

m) Eptir þeſſa orruſtu ſettuz þeir i ſleda ſina, *poſt hanc pugnam in trahas ſuas* etc. Jör. Hol. Et poſteriores una cum J. P. ſic pergunt compendioſe; ok fóru veſtr af ſkóginum til bygda, og vorn bundin ſár þeirra, er þeir komu til Þorfinns, tók han vel vid þeim; en Jarlsmenn þeir ſem undan komuz fóru á fund hans, ok ſegia, etc. *et ſolus in occidentem excedunt in pagum. Ligata ſunt iis vulnera, cum ad Thorfinnum veniebant, et benigne ibi accepti ſunt. Comitis autem emiſſarii, qui effugerant, ad eum conceſſerunt, &cuntque* etc.

ſá þeir ſer förunęyte til þeſs er þeir komu á fund jarls, ok ſegia honum ſínar úfarar. *n*) Þeir ſegia, at hvartveggi Ulfr er fallinn, ok dauder voru hálfr þridi tugr manna, enn V einir komuz undan med lífi ok þó þeir aller ſárir ok bardir. Jarl ſpurde: hvat þá *o*) veri tidenda um Egil ok hans förunauta? Þeir ſvörudu: ugiörla viſſu ver hverſu miög þeir voru ſárir, enn ærid diarflega ſóttu þeir ad oſs, *p*) þá er ver vorum átta enn þeir IV. þá flýdum ver, komuz V á ſkóginn enn III letuz, enn eige ſáum ver annat, enn þeir Egill veri þá *q*) ſpángir. Jarl ſagdi, at þeirra ferd var ordin *r*) en veſta; mundi ek *s*) kunna þvi, at ver hefdum *t*) manna lát mikit, ef

Tum vulnera eorum ligata, et parant ſibi comitatum, donec ad Comitem venirent. Huic ſuas clades nunciant: et dicunt utrumque Ulfum eſſe cæſum et interiiſſe duas virorum decurias cum dimidia; at V. ſoli, inquiunt, viui euaſerunt, et hi quidem vulnerati omnes, plagiſque contuſi. Comes rogabat: quomodo ergo cum Egillo et eius ſociis ageretur? Illi reſpondebant: haud liquido ſciebamus, quam ſaucii erant; verum oppido audacter nos impugnabant, cum nos VIII. eramus, illi vero IV. Tum fugam cepimus, (in qua) III. interiere, V. autem in ſylvam effugere; ceterum non aliud vidimus, quam Egillum et ſuos etiam tum (ad pugnam) recentes et integros eſſe. Comes rem ab iis peſſime geſtam eſſe prædicabat; et A. C. 944.

n) ſo þat, at Ulfr hvarrtveggi var fallinn ok þeir VI (V. J. P.) lifdu af þeim XXX, er þadan fóru. *item U. utr. — et VI de XXX, qui profecti erant, ſuperuiuere.*

o) var tídt um þá Egill. Hol. J. hvat leid um Egil ok hans förunauta, *quomodo de Egillo ac ſociis res haberet.* Jör.

p) ok ecki ſá þat á, at eigi væri þeir nú (hanc particulam ignorant H. N.) nyſpána (ny-ſpæna N.) til (hanc voculam add. H. N. J P.) *neque apparebat quin etiamnunc eſſent ad p. recentes* Hol.

q) ita Membr. et Traduces, et ſic loquimur hodienum per euphoniam pro ſpán-nyir. Auctor petiit methaphoram ex opificio ligneo, quod ab aſcia recens eſt ſiue nuper confectum. Spónn Dan. Spaane *rementum ligni, aſſula;* neque auſim improbare vocabula, quæ ſub lit. præced. pro hoc noſtro ſubſtituunt Hol. quamvis etſi ſint incognita, videntur analogiæ formata. Ny-ſpánadir. J. ſuſpectum. Ny-ſpannadir. P. corruptum.

r) hin háduligaſta, *flagitioſiſſime.* Hol. allſneypulig, *oppido probroſe.* Jör.

s) kunna þvi vel. Hol. vel kunna þvi Jör.

t) manna-lát, tantum Hol. *iacturam hominum,* mannſkada mikinn, *magnam cladem.* Jör.

A.C. 944. ef þer hefdit drepit *u*) þá Nordmennena, enn nú er þeir koma vestr af skóginum, ok segia þesse tídende Noregs konunge, þá eigu ver af honum van hinna mestu afarkosta.

et æquo animo tulissem, inquit, stragem vestrum accepisse, si Norvegos neci dedissetis. Nunc autem, ubi illi e saltu in occidentem reduces Norvegiæ regem hæc docuerint, nobis ab eo maximæ sperandæ sunt indignitates.

LXXVIII. Cap.

EGILL KOM TIL ÞORFINNZ. OK AF HERNADI HÁKONAR KÓNUNGS.

Egill fór til þess er hann kom vestr af skóginum. Sóttu þeir til Þorfinnz, at kvelde, ok feingu þar allgódar vidtökr. Voru þá bundin sár þeirra Egils. Nockurar nætr voru þeir þar. Helga dóttir bónda var þá á fótum, ok heil meina sinna. þackadi hon ok aull þau Agli *x*). Þeir hvíldu sik þar ok eyke sína. Enn madr sá er Helgu hafdi *y*) runar

LXXVIII. Cap.

EGILLUS AD THORFINNUM VENIT. ET DE BELLO REGIS HACONIS.

Egillus iter perseuerabat, usque dum e saltu eodem vespere ad Thorfinnum contendentes perbenigne ibi suscepti sunt, obligataque iis vulnera. Aliquot noctes illic transegere. Helga filia herilis tum lecto surrexerat, et ex morbo suo conualuerat. Pro quo beneficio ipsa et ii omnes (Parentes et frater) Egillo gratias agebant. Ibi se et jumenta sua ab itineris fatiga-

u) Egil ok hanns förunauta, ok færa mer haufud hanns en hitt er verra, er þeir koma fyri Hákon kónung: ok segia honum þessi tídendi, þá eigu ver etc. *Egillum et suos comites, et mihi tulissetis caput ejus, illud pejus est, quod postquam illi ad Hac. Reg. peruenerint, et hæc euenta renunciarint, nobis ab eo* etc. Jör. ii drepit þá alla — *omnes* Hol. J. Qui reliquis capitis carent; et sine noui capitis mentione statim subnectunt: Egill sá nú, at Helga dóttir Þorfinns var á f. etc. jam vidit Egillus Helgam surrexisse etc.

x) sína lidsemi pro sua opitulatione. Iid.

y) mein giört, hafdi bedit hennar, ok vildi Þorfinnr gipta hana, en hun villdi eigi ega han, ok þóttist hann hafa ristit henni mannrúnar, en hann kunni þat eigi etc. *Malum conflauerat, petierat eam in uxorem, et Thorfinnus quidem annuebat eam dare, sed ipsa hunc conjugem abnuebat, et putabat ille sese puellæ sculpsisse runas ma-*

rúnar riſtit; var þadan ſkamt á brott. kom þat þá upp, at han hefdi bedit hennar, enn Þorfinnr vildi eigi gipta hana, þa vildi bóndaſun glepia z) hana, en hon vildi eigi. Þá þóttiz han riſta henni manrúnar, en han kunni þat eige ok *) hafdi han þat riſtit hennai, er hon feck Þ) meinſeme af. Ok er Egill var til burtfarer búinn, þá fylgdi Þorfinnr honom æ) ok þeir fedgar á göta; voru þeir þá ſaman X eda XII. fóru þeir þá dag þann allan med þeim ö) til varúdar fyri Armódi ok huſkörlum hans. Ok er þeſſi tidendi ſpurduzt, at þeir Egill höfdu bariz vid ofreſli lids á ſkóginum ok ſigrad þá, þótti Armódi a) eingi ván at han mundi b) mega reiſa raund vid Agli. Sat Armodr þvi heima vid alla ſína

tigatione refecerunt. Homo autem, qui A. C. 944. *ſculpſerat, prope inde aberat. Tum detectum eſt, quod is eam in nuptias ambiſſet, at Thorfinnus dare noluerat. Tunc filius ille ruſtici illam ad ſtuprum ſollicitare conatus fuerat. Quod cum puella reſpueret, characteribus eam, ut putabat, amatoriis ſculpendis aggreſſus eſt; verum artis non ſatis gnarus ſculptura ſua malum illi conciliauit. Egillum ad diſceſſionem accinctum Thorfinnus cum filio in viam proſecuti ſunt, adeo ut tunc una eſſent X. aut XII. Quin Thorfinnus et ſui eum diem totum Egillo comitatum præbuerunt, proſpicientiæ cauſa adverſus Armodum et ejus ſeruos familiares. Hæ autem nouellæ ubi rumore innotuerunt, nempe quod Egillus cum numero longe præpollente in ſaltu dimiceſſet, atque palmam ab iis tuliſſet, Armodus penitus deſperauit, ſe poſſe clypeum aduerſus Egillum tollere (armis cum eo decertare).*

ritales (conjugales) Hol. J. in quibus lectio mannrúnar ſuſpecta.

z) rád hennar Jör. quod eodem redit.

*) reiſt han henni þat er etc. in temp. imperf. Jör. Hol.

Þ) mein. Id. Hol.

æ) vid XII mann. *Thorfinnus cum viris XII.* etc. Iid. J. Jör.

ö) ok þótti varúd fyri Armodi, *ſic rati cautionem aduerſus Armodum adhiberi* Jör. til verndar fyri Armodi, ad præſidium contra Armodum. Hrapp.

a) Eigi vænt J. poteſt ſane reddi, *non ſperandum ratus.* Sed eam non eſſe hujus librarii mentem videbimus lit. ſeq.

b) ſigraz á Agli (af Agli J.) *ſe de Egillo victoriam obtenturum.* Hol. Jör. ſed ſenſus in J. hac et præced. var. fit. pulchrum non arbitratus eſt ab Egilio vinci. Bonus librarius ignoravit at ſigraſt á einum, actiue ſignificare, ergo af pro á ſubſtituit.

A.C. 945. fína menn *c*). Þeir Egill og Þorfinnr ſkiptuz giöfum vid ad ſkilnade og mælltu til vinattu med ſer. *d*) Sídan foru Þeir Egill leid ſina, og er ecke ſagt at til tidenda yrde i ferd Þeirra, adr Þeir komu til Þorſteins: *e*) voru Þá grædd ſár Þeirra. Dvölduz Þeir Egill Þar til vars. Enn Þorſteinn feck ſendemenn til Hákonar konúngs ad færa honum ſkatt Þann er Egil hafdi ſótt til Vermalands. Ok er Þeir komu á konúngs fund, Þá ſögdu Þeir honum tídendi Þau er giörz höfdu i ferd Þeirra Egills, ok færdu honum ſkattinn. Konúngr Þóttiz Þá vita at Þat munde ſatt vera, er ádur hafdi han grunat *f*) um, at Arnvidr jarl mundi hafa *g*) látid drepa ſendimenn hans tvenna, er han hafdi auſtr ſent. ſagdi konúngr at Þorſteinn ſkyldi *h*) Þá hafa landzvíſt ok

Ille adeo domi hæſit cum grege ſuo univerſo. Egillus et Thorfinnus in deſeceſſus articulo munera inter ſe commutarunt, et foedus amicitiæ ſanxerunt. Deinde Egillus et ſodales iter ſuum profecti ſunt; neque quicquam memorabile in eo itinere accidiſſe narratur, antequam ad Thorſteinum perveni-rent. Tum curata iis vulnera, atque ii in ver usque ibi ſunt commorati. Thorſteinus homines delegavit, qui Haconi regi portarent vectigal, quod Egillus e Wermia exceſſerat. Hi cum regem convenisſent, narratis quæ evenerant in profectione Egilli, vectigal regi reddiderunt. Hinc rex ſibi perſuaſit, verum eſſe, quod antea fuerat ſuſpicatus, Arnvidum nempe Comitem e medio tolli curaſſe binas a ſe in orientem amandatas legationes; edixit autem, ut Thorſteinus tunc manſionem in patria obti-neret,

c) ok undi vid all illa, ſuæ ſortis valde impatiens. add. Hol.

d) fór Egill Þá ferdar ſinnar, (ferda ſinna J.) undz hann kom til Þorſteins, vard Þorſteinn allgladr vid heimkomu hans — *donec ad Thorſteinem veniret, qui ejus domum reditione admodum lætatus eſt.* Hol.

e) i Vík auſtr, *in Vicum orientalis Norvegiæ* add. Jör. recte. cfr. p. 537.

f) um, non agnoſcit, Hol Jör. J. et at grunaði nude eſt magis in uſu.

g) myrdt (myrckt corrupte G.) menn hans alla, *clam interfeciſſe legatos ſuos omnes.* Hol.

h) hafa eignir ſínar Þær er han fór med ok vera í fætt Þeginn vid konúng, *juſſit Thorſteinem ſibi habere ſua bona (ſc. Thorſteinis) quæ uſurpabat * (procurabat) a eſſe ſibi reconciliatum* Jör. * Erant enim in poſſeſſione tantum Thorſteinis, ſine rerius ſub ejus procuratione bona ipſius usque dum videretur quorſum iter tributarium evaſiſſet vid. p. 537. var. lect. g. ‖ Thorſteinem in pacem (ſecuritatem, immunitatem) eſſe reſtitutum et omnes ejus poſſeſſiones. Hol.

ok vera á fætt vid han. Fóru ſendimenn ſidan heimleidiſs, ok er þeir koma aptr til Þorſteins, þá ſegia þeir honom at konungr let vel ifir þeſſi ferd. ok Þorſteinn *i*) ſkyldi þá vera i fætt ok vináttu vid konúng. Hákon konúngr fór *k*) i Vík auſtr um *l*) ſumarid. enn þadan giördi han ferd ſína aúſtr á Vermaland med mikit lid. Arnvidr jarl flydi undan, enn konúngr tók ſtór giölld af bóndum þeim er honom þótti i ſokum vid ſik. *m*) ſva ſem ſagt er af þeim *n*) er ſkattinn ſóktu. Setti han þar ifir jarl annan ok tók gíſlar af honum ok bóndum. Hakon konúngr fór vida i þeirri fer dum Gautland *o*) it *p*) veſtra ok lagdi þat undir ſik, ſva ſem ſagt er i ſögu hans, ok finnz i kvædum þeim er um han hafa ort verit. Þá er ok ſagt, at han fór til Danmerkur og heriadi þar vida. Þá hraud han XII ſkip af Daunum med II ſkipum, og þá gaf han ko-

neret, et ſibi reconciliatus eſſet. Poſtea legati domum reuertuntur et ad Thorſteinum venientes nunciant illi, regem laudare hanc expeditionem, tumque Thorſteinum in gratiam et amicitiam regis eſſe receptum. Rex Hacon æſtate proxima poſt in Vikam, orientalem regni partem, profectus; inde orientem verſus in Wermiam numeroſas duxit copias. Arnvidus Comes fuga ſibi conſuluit: at Rex grandes mulctas extorſit iis incolarum, quos ſibi criminum nomine obnoxios eſſe exiſtimauit, ſicut relatum eſt ab iis, qui vectigal petierunt. Prouinciæ alium Comitem impoſuit, atque ab eo et civibus obſidia accepit. Eadem expeditione Gothiam occidentalem poſſim peruaſit et in ſuam ditionem redegit Hacon rex; quemadmodum in ejus vita proditum eſt, et inuenitur in poëmatibus de eo conditis. Simul (item) traditur ille in Daniam eſſe profectus, ibique armis late graſſatus; tunc II. nauigiis XII. Danorum naues depopulatus eſt (vaſtavit). Et tum regium nomen cum im- A.C. 945.

i) ſkal í frid þeginn, ok hafdi konúngr, heitid honum vinattu ſinni — *et Regem ei ſuam amicitiam addixiſſe.* Hol.

k) Auſtr á Vermaland um ſumarit, en jarl flydi þegar er han ſpurdi til ferda hans, *in Vermiam orientem verſus at (fugit, ſimul ac de ejus itinere inaudiuit.* Hol.

l) vorit eptir, *vere poſt.* Jör.

m) hoc inciſum non eſt in Jör. Hol. J. P.

n) ſköttum er han ſótti, de iis tributis quæ (Rex inde) retulit. K. L. M. Hrapp.

o) Annum 947. Thorfæus hic adponit in marg. J.

p) eyſtra, *orientalem.* Hol. J. male.

A. C. 946. er þar kallat á Gufuneſi, ok feck þar *c*) engan rád-ſtafa. Þá fór han i Borgarfiörd ok ſat þar hinn þridia vetr *d*) er ſídan var kallat at Gufuſcálum *e*) þar fellr á er heitir Gufu-á i hana ſetti Ketill upp ſkip ſitt. Þórdr *f*) Lambaſon bió þá á Lambaſtödum *g*) han var kvongadr, ok átti ſon þann er Lambi het. Han var *h*) þá vaxinn miök, mikill madr ok ſterkr at jöfnum aldri. Enn eptir um ſumarit er menn fóru til alþingis reid Lambi til þings. Enn Ketill Gufa var þá farinn *i*) i Breidafiörd ad leita ſer um búſtad. Þá laupa þrælar hans á brottu *k*) ok koma fram um nótt á Lambaſtadi ok báru þegar eld ad húſum. ok brendu þar Þórd inni ok

conceſſit, nempe in locum, qui Guſunes adpellatur. At nullam ibi ſtabilem ſedem inueniens, in Borgarfiordum profectus eſt, et tertiam hyemem ibi ſubſedit in loco, qui exinde adpellatus erat Gufuſcalar (Caſæ Guvianæ). Ibi amnis voluitur, nomine Gufu-a, in hunc Ketillus nauem ſubduxit. Thordus Lambinus hac tempeſtate Lambaſtadis habitauit... Ille erat uxoratus, et habuit filium nomine Lambium; qui tum ad pubertatem fere peruenerat, homo magnus ſtatura et robuſtus pro ea ætate. Ceterum proxima poſt æſtate (quam Ketillus in Borgarfiordo hyemauerat), itantibus in comitium uniuerſale ciuibus, Lambius etiam comitium adiit; ſed Ketillus Guva tunc ſedem ſibi quæſiturus, in Breidafiördum abierat. Tunc aufugientes ſerui illius Lambaſtadis nocte comparuere. Mox ignem admouerunt ædibus, Thor-

c) onguan rádſtaf Jör. öngu búſtad Hol. eckirt land, *nullum agrum* vel *fundum* K. L. M. Hrapp.

d) ok er þat nú kallat at Gufuſkálum, *qui* vel *hodie vocatur* etc. Jör.

e) De amne, quæ ſequuntur intuli ex ſolo Hrapp. nam Membrana hinc usque ad. ok brutu upp búr hans, non niſi per intervalla legi poteſt, et id quidem difficulter ob ſcripturam vetuſtate obliteratam. In cæteris nihil de amne viſitur, qui et ſequentia contrahunt.

f) Lambaſon, et mox þá omitt. Jör. Hol. J. ſed confer. ſupra Cap. LXI. initio.

g) matrimonium Thordi, neſciunt Iid.

h) Þá vaxinn miök, et deinde, at jöfnum aldri, intuli ex ſolo Hrapp.

i) veſtr, *occidentem verſus*, add. Hol. veſtr i fiord, Jör. nimis vage.

k) eina nótt, ok koma nidr á Lambaſtödum, nocte quadam, et Lambaſtados deueniunt Hol. modo ante, frá honum, *ab illo*, pro, á bróttu. Jör.

ok ull hiú hans. Enn brutu upp *l*) búr hans ok báru út gripe ok vauru. Sídan ráku þeir heim roſs ok klyfiudu, ok fóru ſídan út til Alptaneſs. Þann morgin um ſolar uppráſar ſkeid kom Lambe heim; ok hafdi han ſeet eldinn um nóttina. Þeir voro nockurir menn ſaman. Han reid þegar ad leita þrælanna *m*) rída þar menn af bæium til mótz vid hann, ok er þrælarner ſá epterför. Þá ſtefndu þeir undan, enn letu *n*) lauſan ránsfeing ſinn. Hliópu ſumir á myrar *o*) út. enn ſumir ut med ſió til þeſs at fiördr var fyri þeim. Þá lóttu þeir Lambi epter þeim, ok drápu þar þann er Kori het, þvi heiter þar ſídan Koránes. En Skorri ok Þormódr ok Svartr geingu á kaf, ok ſvámu fra lande. ſídan leitudu þeir Lambi at ſkipum ok reru at leita þeirra ok fundu þeir Skorra i Skorrey ok drápu hann þar. Þá reru þeir

Thordumque cum omni familia domeſtica vivum intus combuſſere. Porro effringunt ejus apothecam (cellam conditoriam ab ædibus diſſitam) atque theſauros et merces inde efferunt. Deinde equos domum compulſos iſtis onerant, et ſic Alptaneſum (Linguam Cygneam) extrorſum petunt. Ea luce, circa ſolis ortum, domum venit Lambius; et viderat ignem nocte illa præcedente. Erant una in comitatu aliquot viri. Ille extemplo iit ſeruos inueſtigatum accedentibus ad comitatum hominibus e vicinia. Serui viſa inſecutione, terga vertunt et miſſunt rapinam ſuam; pars in Myras (Paluſtria), pars ſecundum ipſum mare, excurrunt, donec ſinus quidam iis obuiam fieret. Tunc Lambius et ſui auxiliares iis ſuperuenientes (eos adſequuti) unum Corium nomine occiderunt. Ideo exinde Coraneſum ibi appellatur. Skorrius autem Thormodus et Svartus in profundum ſe dabant, et nonde litus relinquebant. Unde Lambius et reliqui, conquiſitis ſibi nauibus, remigarunt eos quæritatum, et Skorrium in Skorreyia inuentum interfecerunt. Tum remigio euecti A. C. 944.

ad

l) giörvi-búr, *veterarium* (*armamentarium*) Hol. Jör. J. Utibúr. P. quod parentheſis in verſione exponit.

m) drifu þá til menn, at veita honum lid, *aduolantibus — ad opem ei ferendam* Hol. drifu menn af bæjum til lids vit han, *confluentibus — ei in auxilium* Jör.

n) laus rán faungin, in num. plur. Jör.

o) upp, *ſurſum* vel *ſuperius*. Hol. Jör. J.

A.C. 945. Þeir út til Þormóds-ſkers ok drápu þar Þormód, er vid hann ſkerid kent. Þeir hendu þrælana en fleire, þar ſem ſidan eru aurnefne vid kend. Lambi bió ſidan á Lambaſtödúm ok var gildur bóndi *p*), han var rammr at afli, eingi var hann uppvödſlumadr. Ketill Guſa fór ſidan veſtr i Breidafiörd ok ſtadfeſtíz i Þoſkafirde. Vid hann er kendr Guſudalr ok Guſufiordr; han átti *q*) Yri dóttr Geirmundar Heliar-ſkinns, Vali var ſon þeirra. Grímr het madr, ok var Svertingsſun. Han bió at Mosfelle fyrí nedan heide. Han var audigr ok *) ættſtórr, Rannveig var *r*) ſyſtir hans ſammædra er átti *s*) Þórdr godi i *t*) Olvoſi var þeir-

ad Thormods-ſker (*Thormodi ſcopulum*) *Thormodum illic necarunt; a quo et ille ſcopulus denominatur. Plures ſeruorum conſequuti ſunt locis, quorum locorum vocabula inde deducta cluent. Lambius poſtea Lambaſtados incoluit, et colonus erat amplioris conditionis; robuſtus ſane viribus, et homo minime inſolens (turbulentus). Ketillus Guva poſtea in Breidafiordum occidentem verſus commigrauit et tandem in Thorſafiördo (Aſſ-llorum Sinu) larem fixit. Ad eum Guſudalus et Guſufiördus ſuas referunt nomenclationes. Ille in matrimonium accepit Iridem filiam Geirmundi Heliarſkinni* (*Morbicinæ cutis*). *Horum filius erat Valius. Grimus dictus eſt vir, filius Svertingi; is incoluit prædium Moſfell infra tesqua Moſfellenſia meridionalia, ille erat opulentus et generoſus* (*nobilis*). *Ejus ſoror uterina erat Rannveiga, quam in matrimonio habuit Thordus* (*Thoroddus*) *Pon-*

p) fyri ſer, ſupplent. Hol. J. Jör. modo ante madr pro bóndi Hol. J. Cæterum ejus characterem omnes iidem omittunt.

q) matrimonium ketilli cum Iride non pulcre omitt. iid. Iri ſcribit Hrapp.

*) kynſtórr idem Hol. Jör. J.

r) dóttir, *filia*. Jör. A. ex correctione A. Magnæi, vix recte.

s) Ita Membr. a. clare et ſine litura, item Jör. A. a prima manu, ne quis hoc meæ inſcitiæ negligentiæue tribuat. Ego ſane ideo non auſim Membranam venerandam falſi crimine damnare, cum non improbabile ſit diſcrimen hoc ex varia ejusdem nominis enunciatione eſſe ortum, ut nempe, vel per *dilationem*, þoroddr ex þórdr, vel per *contractionem*, þórdr ex þoroddr factum ſit; et deinde proceſſu temporis duo diuerſa nomina inde exſtiterint. Sane Beſſus gladiator et poëta in Kormáksſaga, Thorroddum adpellavit, quem Thordum debuerat; quod exemplum auctor

þeirra ſun Skapte lögmadr. Grimr var ok Lögſögumadr ſidan *u*). Han bad Þórdiſar Þóroſfs-dottur bródr-dóttur Egils og ſtiúp-dóttur. Egill unni Þórdiſi eingum man minna enn *x*) ſínum börnum. Hon var hin *y*) frídaſta kona. Enn fyri þvi at Egill viſſi at Grímr var madr göfugr ok ſa rádakoſtr var gódr; þá var þat at rádi gört, var Þórdís gipt Grími. leyſte Egill þá af hende faudr-arf hennar, fór hon til búſs med Grími; ok biúggo þau leinge at Mosfelli *).

Pontifex in Olvöſo. Horum filius erat Skaptius Nomophylax. Grimus etiam ipſe Nomophylax poſt hæc fuit. Hic Thordiſam Thorolfi filiam, Egilli ex fratre neptem et privignam, in nuptias ambiit, eam autem Egillus nulla parte minus amabat quam proprios liberos: et erat ſane mulier forma præſtantiſſima. Quod autem noſſet Egillus Grimum eſſe virum inſignem, atque adeo hanc conditionem pulchram eſſe; ideo pactum confiebat, Thordisaque Grimo nuptum data eſt. Cujus (Thordiſæ) patrimonium Egillus tunc expediit. Adiit ergo Thordiſa oeconomiæ adminiſtrationem cum Grimo et habitarunt diu Mosfelli.

A. C. 944.

LXXX. Cap.
OLÁFR FEKK ÞORGERDAR.

Oláfr het madr ſon Hauſkullz Dalakollsſonar ok ſon Melkorku dóttur Myrkiartanz Ira Konungs. Oláfr bió i Hiar-

LXXX. Cap.
OLAVUS THORGERDAM UXOREM DUXIT.

Olovus dictus eſt vir, filius Hauſkuldi Dala-kolli filii et Melcorkæ filiæ Myrkiartani Hyberniæ regis. Olavus habitauit Hiar-

Ffff 2

Skaldæ adlegat ſub diæreſi; cum vero nomen Þórrödr ſit inauditum, videndum anne Beſſus dixerit Þóroddr, quod ei lege poëtica licuit. Eandem varietatem in Thoroddi nomine opinor occurrere in Gunnlaugsſaga impr. ſed ſimpliciter eſſe rejectam il Þóroddr. Hol. J. P. Hrapp.

s) Aulfuſi Hol. Jör. Aulveſi Hrapp. N.

u) á Islandi, *in Islandia.* add. Jör.

x) ſínum dætrum. Jör.

y) vænſta. Hol. giörvilegaſta, *maxime ſpectabilis, iis, quæ fœminas commendant ornatiſſima.* Jör.

z) mikilsháttar madur — *virum magnificum, vel ampliori notæ.* Hol. J. P.

*) ok þóttu vera mikilshättar menn, *et auctoritate (exiſtimatione) floruerunt.* add. Hol.

A. C. 946. Hiardarholti i Laxárdal, veſtr i Breidafiardardölum. Oláfr var þ) ſtór-audigr at fe; hann var þeirra manna frídaſtr ſynum er þá voru á Islandi; han var Skörungr mikill. Oláfr bad Þorgerdar dóttur Egils; Þorgerdur var væn kona, ok kvenna meſt vitur ok heldr ſkapſtór en hversdaglega kyrlát. Egill æ) kunni aull deile á Oláfi ö), og viſſi at þat giaford var göfugt *) ok fyri því var Þorgerdur gipt Oláfi, fór hún til búſs med honum i Hiardarholt. Þeirra börn voru þau kiartan a) Þorbergr Haldórr. Steindorr. a) Þuridur, Þorbiörg *) Bergþóra. Hana átti b) Þórhallr

Hiardarholti in Laxardalo et vallibus Breidafiordenſibus prouinciæ occidentalis. Ille erat diuitiis abundans; ſpecieque pulcherrimus illorum, qui tunc in Islandia vinebant; denique ingenio et moribus admodum heroicis præditus. Olavus Thorgerdam filiam Egilli uxorem petiit. Erat Thorgerda pulchra femina; ſtaturæ magnitudine inter feminas conſpicua, ſapiens ingenio, ſed impendio animoſior (animo vehementior) tamen placida quotidie. Egillus omnia in Olavo criteria nouit, ſcivitque eam conditionem eſſe præclaram; atque idcirco Thorgerda nuptum collocata erat Olavo, et rei oeconomicæ curam cum eo ſuſcepit Hiardarholti. Eorum liberi erant iſti: Kiartanus, Thorbergus, Haldorus, Steindorus: Thurido, Thorbiörga, Bergthora. Hanc uxorem obtinuit Thor-

þ) madr aud. at fé ok alfgöfugr — *valde inclytus, donibus præclaris ornatiſſimus* Jör. göfugr madr ok ſtóraudigr, hann var hinn frídaſti madr. Hann bad Þorgerdar Egilsdóttur, hun var mikil ok væn, ok h. ſkapſtór (ſtór í ſkapi J.). Egill kunni öll etc. ita hæc et ſequ. in compendium.

æ) viſſi. Jör.

ö) at hann var enn göfgazti madr. en er at málum þeim var ſetit, þá redzt þad af med þeim, at Thorgerdr var gipt Olafi etc. quod eſſet vir ornatiſſimus; cum autem de hoc negotio ſederetur, ea ſententia inter eos (conſultantes) conſtitit, ut Thorgr. n. daretur Olavo etc. Jör.

*) tókuzt þeſſi rád, fór hún til búz m. O. *hæ nuptiæ ad effectum venere* etc. Hol. J.

a) Hunc ignorat Laxdala Magna, ſed præ eo duos Helgium et Höſkuldum ſubſtituit Cap. 28.

a) Thuridam in Thordum transformat. J.

*) þora, inſerit ex Hol. N. ſed falſo ut opinor.

b) Hallr. Jör. data nuptum eſt in Diúpafiördum Isl. occidentalis Thorallo ponnifici, ſec. Laxdælam modo laudatam, quæ et eorum nepotem tradit fuiſſe Sturlam

hallr godi Oddaſön. Þorbiörgu átti *c*) fyrr Asgeirr *d*) Knattarſon, en ſídarr Vermundur Þorgrimsſon; Þuridi átti Gudmundr Sölmundarſon voro þeirra ſyner Hallr ok Vígabardi *e*). Auzurr Eivindarſon bróder *f*) Þorodds i Olvoſi feck Beru dóttur Egils. Bödvarr ſon Egils var þá *g*) frum vaxta, hann var hinn efniligſte madr fridr ſýnum mikill ok ſterkur ſva ſem verit hafdi Egill, eda Þorólfr á hans aldri. Egill unni honum mikit, var Bödvarr ok elſkr at honum. Þat var eitt ſumar af ſkip var i Huítá ok var þar mikil kaúpſtefna, hafdi Egill þar keipt vid *h*) margan, ok let flytia heim á *i*) ſkipi, fóru huskarlar ok höfdu ſkip áttræt er Egill átti. Þat var þá eitt ſinn at Bodvarr

Thorhallus pontifex Oddii filius: Thorbiörgam prior duxit Asgeirr Knatti filius, poſterius Vermundus Thorgrimi filius: Thuridam uxorem nactus eſt Gudmundus Sölmundi filius. Eorum filii erant Hallus et Bardius Homicida. A.C. 945. *Özurus Eivindi filius, frater Thoroddi Ölvoſienſis (pontificis) Beram Egilli filiam in matrimonium nactus eſt. Bödvarus filius Egilli adoleſcentiam tunc erat ingreſſus, ſpem de ſe præbens eximiam, pulcher adſpectu; ſtatura grandis et viribus fortis, quemadmodum fuerat Egillus aut Thorolfus in ejus ætatula: Egillus eum in deliciis habebat et adoleſcens quoque (mutuo) illum amoris adfectu coluit. Accidit æſtate quadam, ut navis in Albi Borgarfiordenſium eſſet conſtituta, ubi ingens erat mercatus. Hic Egillus tigna multa coëmerat, eaque naui domum vehi curabat. (Vectum) ibant operarii octo remigiorum lintre, quem poſſedit Egillus, utentes. Interea ſic aliquando incidit, ut Bodvarus*

opificem (Smid-Sturlu) nutricium Thordi Gilſonii, patris Sturlæ de Hvammo, Sturlæadarum parentis Cap. XXXI. Bergthoram Gudmundo Sölmundi uxorem dant. Hol. J. ſed cæteras ſorores, non ſine injuria dimittunt innuptas.

c) Vermundr Þorgrímsſon (priore marito omiſſo) Jör.

d) Snartarſon Laxdælam 1 c. et tradit inde ortum in quinto gradu generationis, famoſum illum Thorvaldum Snorri Vatzfiördenſem.

e) Steinn ok Steingrimr. add. Hol. Jör.

f) Þórdr. Jör. ut ſupra.

g) frumvexti. Jör. Hol kom í Hvítárós, ad pelleret in oſtio albis Borgarf. J.

h) mikinn. Hol.

i) áttæru ſkipi, fóro húskarlar hans eptir lid.

A. C. 944. varr beiddiz at fara med þeim, ok *k*) þeir veittu honum þat, fór han þá inn á Völlu med húskarlum; þeir voru VI ſamann á áttfæro ſkipe ok er þeir ſkyldu ut fara, þá var *l*) flædurin ſíd dags, ok er þeir urdu hennar at bída. Þá fóro þeir um qveldet ſíd; þá hlíop á *m*) utſynnings ſteinodi. Enn þar geck imóti *n*) utfalls ſtraúmr, giördi þá ſtórt á firdinum *o*), ſem þar kann opt verda. laúk þar ſva at ſkipit *p*) kafdi under þeim ok tynduzt þeir aller en epter um daginn ſkaút upp líkunum. kom lík *q*) Bödvars inn i Einars-nes, en ſum komu fyri ſunnan fiördinn, ok rak þángat ſkipit, fannz þat inn vid Reykiar-hamar. Þann dag ſpurdi Egill þeſſi tídinde, ok þegar

*varus peteret ſibi veniam cum illis eundi atque operarii hoc ei dabant, adeo cum illis Hvitar-vallos (Campos Albianos) penetrauit. Erant omnino VI. in naui VIII. remigiorum. Cum autem amni exeundum iis eſſet, venilia ſero diei incidit; quam quia operiri neceſſum habebant, ideo ſerotino vespere ſoluerunt. Tunc obortus eſt vulturnus *) Lithomanes; at ex altera parte occurrebat æſtus oceani reſtui; unde mare procelloſum in ſinu exſtitit, quod ibi ſubinde uſuvenit. Exitus rei is fuit, ut ſubmerſa cum nauitis naui, illi omnes interirent. Poſtridie ejecta ſunt corpora; Bödvari quidem in Einarsneſum, reliquorum in auſtralem ſinus oram adpulſa, quo etiam ejecta nauis. Apud Reikiarhamar in ſinu interiore inuenta eſt. Egillus ea die hunc*

k) þat var honum veitt, *atque id ejus precibus datum eſt.* Hol.

l) flædur ſiáfar. Hol. flædur tantum, ſine articulo. Jör.

m) Utſynníngr. vid drif — *cum fluctuum ingeſtione aut nauis de ſuo curſu depulſione.* Hol. J. P. Utmyrdíngr, nude, caurus Jör.

n) útfall. nude Hol. Jör. gengu-útfallz-ſtraumar in plus Jör.

o) ſem-verda. Ignorant Jör.

p) fyldi, ſalo impleta ſub v. n. Hol.

q) Einars mendoſe Hol. J. P.

* Ita, nimirum græco vocabulo, neſcio an ulli ante me adhibito, libuit mihi reddere illud Stein-ódi. Hoc autem latine valet: in lapides vel ſaxa furens ɔ: cum vehemens, ſeu, ut Catulli verbo utar, veſaniens, ut ſaxa de terra ſubiata per aëra jaciat. Steinódr Lægi, memini videre in verſu quodam priſco, ubi flamma ne ignis an æſtus maris ſignificetur, non habeo dicere, cum neque ubi exiet verſus, neque ex eo plura, memoriæ nunc occurrant. Certius fuerit huc advocare graviſſimum auctorem Theodolfum

Þegar reid han at leita *r*) líkana. Han fann *s*) rett lík Bödvars, tók hann þat upp ok ſetti i kne ſer ok reid med *t*) út i Digranes til *) haúgs Skallagríms. *u*) han let þá opna haúginn, ok lagdi Bödvar þar nidr hiá Skallagrimi: var ſídan aptur lokinn haúgúrinn ok var eige fyrr lokit enn um Dagſetrs ſkeid. Eptir þat reid Egill heim til Borgar, ok er han kom heim; þá geck hann þegar til lokreckiu þeirrar er han var vanr at ſofa í: han lagdiz nidr ok ſkaút *x*) fyri loku. engi þordi at *y*) krefia han máls. Enn ſva er ſagt, þá er þeir ſettu Böd

var

*hunc caſum audiit et ſimul equitabat quæſitum corpora. Ille *) porrectum invenit corpus Bödvarii, quod ſuſceptum, genibusque ſuis inpoſitum, in Digraneſum euexit ad tumulum Skalla-Grimi. Tunc aperiri fecit tumulum, et Bödvarum ibi apud Skallagrimum compoſuit; deinde clauſus eſt tumulus, neque prius, quam circa deceſſum diei confectum negotium. Poſtea Borgam domum reuectus eſt, quo veniens, ilico acceſſit cubile clauſum in quo dormire ſolitus; et decumbens, ſori peſſulum objecit. Nemo auſus eſt verba eum poſtulare (eum adpellare). Ita autem fertur, cum Bödvarum* A. C. 946.

tumu-

de Hvine, apud Snorronem in vita Haraldi Pulchricomi, qui vates de mari tempeſtuoſo cecinit. Verpr Geitis-vegr gríóti ɔ: *Geiteri via (mare) jactat ſaxa*; cæterum, quod attinet ad illud Ode variatum ab Odr, adj. in compoſito Subſt. Steinódi, conferri poteſt illud Varronis in Marcipore, ubi violenti aquilones appellantur: Phrenetici ſeptentrionis filii.

r) Ita Membr. plenis literis. Cæteri líkanna vulgate.

s) rett, add. Membr. A. K. M. ſoli.

t) upp *ſurſum*. Hol. P. J. vix recte.

*) haukſ. ex Holan. G. putida antiquitatis adfectatione.

u) Prodigioſe ſatis hæc narrant Jör. Þá opnadizt haugurinn. Egill lagdi B. þar í hiá Skallagr. þá laukzt haugurian aptr,

ſum ſponte ſua aperiebatur tumulus. Egill. B. eo intulit, ap. Skgr. tum tumulus iterum ſponte ſua operiebatur.

x) loku fyri hurdina. Jör. quod in verſione expreſſi.

y) krefia hann, nie máls at krefia G. ex Holanis corrupte forte ad prius krefia excidit: upploks vel upploku foris apertionem || krefia hann til máls nie krefia hann til orda. Ex Holanis N. ingrata tautologia, ut opinor.

*) Conf. ut hanc verſionem capias pag. 396. n. 1. Poterat et verti *integrum illæſum*, ſed eum ſenſum non admittit vocabulum rettr, quod ſciam. Paullo melius verteretur aduerbialiter *recte* ɔ: eo ipſo in loco, quo ejectum eſſe audierat.

A. C. 945. var nidr, at Egill var buinn, z) hoſan var ſtreingd faſt at beini. han hafdi *) fuſtans kyrtil raudan þraúngvan upplítinn ok láz at ſídu, enn þat er ſögn manna at han þrútnadi ſva at kyrtillinn rifnadi af hönum, ok ſva hoſurnar, enn eptir um daginn let Egill ecki upp þ) lok-reckiuna, han hafdi þá ok engan mat ne dryck; lá han þar þann dag ok nóttina eptir. Eingi madr þordi æ) at mæla vid hann. Enn hinn þridia morgin þegar er lyſti þá let Asgerdr ſkióta heſti undir mann reid ſá ſem ákafligaſt veſtr i Hiardarholt a) ok let ſegia Þorgerdi þeſſi tídindi öll ſaman, ok var þat um *) núnſkeid er han kom þar. Han ſagdi ok þat med, at Asgerdr hafdi ſent henne ord at koma ſem fyrſt ſudr til Borgar. Þor-

tumulo deponerent, amictus fuiſſe Egillus: caliga ad crus arcte erat adſtricta: utebatur autem tunica goſſypina rubra angusta et ſuperne tenui, ab latere tæniis fibulata. Adeo autem ille intumuiſſe traditur, ut disrupta ſit ſuper corpus ei tunica uti et caligæ. Neque uero poſtero die lectum clauſum reclusit Egillus, neque tum cibo nec potu ullo uſus eſt. Sic ibi eum diem et noctem poſt decubuit; adloqui eum ſuſtinente nemine. Tertio autem mane, ſimul ac luceſceret, Asgerda equitem amandauit, qui curſu quam vehementiſſimo petiit Hiardarholtum occidentem verſus, Thorgerdæ hæc euenta uniuerſa narrare juſſus. Erat hora circiter tertia pomeridiana cum eo perueniebat. Ille præter cetera nunciauit, Asgerdam verba ei legaſſe, ut quam primum auſtrum verſus Borgam veniret. Thor-

z) de caliga ignorant, Hol. J.

*) Kyrtil, tantum Hol. J. Mox. ecki þraungvann, mavult J. *non anguſta*, forte non adeo inepte. Porro *upplitinn ok láz at ſíþu*. Omitt. Jör. Hol. J. et fateor me, non capere ſatis, quid illud, *litinn*, hic ſonet aliud, quam *anguſtum*, ut alterutrum, *þraungvann*, aut, *litinn*, ſit abundans. *Láz*, varie corrumpunt Traduces, nempe *Lazt* K. M. *Læſt* Hrapp. et *lá* L. quod iis facile ignoſcendum in voce parum nota. cfr. Specimen Gloſſ. ad T. 1. Eddæ Sæmundi, ſub voce *láſi*.

þ) hurdina. *forem.* Hol. P.

æ) hann máls at krefia (kuedia) *ab eo eloquium poſtulare.* Ut ſupra Jör J. P. honum nær at koma, *eum propius accedere.* Hol.

a) at ſegia, (ok ſagdi) Þorgerdi (þ) t. oll. (jafnſaman add. Hol. J. *narrare (et narravit) omnia uno tenore (ordine)* Jör. Hol. J. in hisce contextus ex Membr. negligentior: han reid: — ok let ſegia: — han ſagdi ok þat med.

*) ita Membr. Cæteri, non, vulgate. Totum inciſum abeſt á Jör. Hol. J. P.

Þorgerdr let *) þegar ſödla ſer heſt; ok fylgdu henni 11 menn; ridu þau um qveldit ok nóttina. til þeſs er þau komu til Borgar. geck Þorgerdr þegar inn i eldahus. Asgerdr heilſadi henni ok ſpurdi, hvart *b*) þau hefdi náttverd etit. Þorgerdr ſegir hátt.. *c*) engan hefi ek náttverd haft, ok engan mun ek fyrr enn at Freyiu. Kann ek mer *d*) eigi *e*) betri rád enn fadir minn; vil ek ecki lifa eptir fandur minn ok bródur. hun geck at lok-hvilunni ok kalladi, *f*) fadir *g*) lúk upp hurdunni. vil ek at vid farim eina leid bædi. Egill *h*) ſpretti frá lokunni. geck Þorgerdr *i*) upp í hvílugolfit ok *k*) let loku fyrir hurdina. lagdiz hon nidr i adra reckiu er þar var. Þá mælti Egill. vel giördir þú Dóttir, er þú vill fylgia fedr þínum, *l*) mikla áſt hefer þú ſýnt

Thorgerda extemplo equum ſibi ſterni jubet. duo illi adſciti comites. Ea die et nocte equitare pergunt, donec Borgam peruenisſent. Thorgerda ſtatim in culinam (hypocauſtum) introit. Aſgerda eam ſalutat, et rogabat, an coenaſſent? Thorgerda ſublata voce dixit: nulla ego coena uſa ſum, neque utar ulla, priusquam apud Freyiam; melius mihi conſulere neſcio, quam (ſibi) pater meus; patri meo et fratri ſuperuiuere nolo. et cubile clauſum accedens clamat: Pater! aperi fores. volo nos ambo unam ire viam. Egillus obicem amouit. Thorgerda in lectiſtitium aſcendit, et foribus obdidit peſſulum, decubuitque in alium lectum, qui ibi erat. Tunc ſatus eſt Egillus: Bene feciſti, gnata! cum comes ire vis patri tuo; magnum amorem oſten-

*) taka heſt ſinn, *adduci equum ſuum*, d: quo vehi ſolita. Hol. J.

b) hun hefdi nockut haft mat (hon hefdi lokit mat) *numquid illa cibi cepiſſet (coenam abſolviſſet)* Jör. Hol. J. P.

c) eigi hefi ek haft, ok eigi mun ek etc. omiſſo náttverd vel mat. Hol. hátt, modo ante male omitt. lid. et J.

d) negatio abeſt a Membr. et ſic poſſunt verba interrogatiue accipi: *an melius noui mihi conſulere, quam* etc.

e) betra rád, in num. ſing. Jör. betra ſid, *mores non noui melius patre.* Hol. P.

f) hátt, *elata voce.* add Hol. J. P.

g) lát upp þú hurdina. Jör. illud, þú, vim inſtantis oſtendit.

h) ſpyrndi frá lokunni, *calce remouit* (excuſſit) etc. Jör. let upp (frá) lokuna Hol. J. P.

i) þá í huſluna, *tum cubile ingreſſus.* Jör.

k) lauk aptr hurdina, ok let etc. *januam clauſit et* lid.

l) ok, *et* add. Jör. Hol. P. quod nihil opus.

ſýnt vid mik. hver van *m*) er, at ek muna lifa vilia vid harm þenna. Sidann þögdu þau um hríd. Þá mælti Egill. hvat er nú Dóttir. tyggr þu nú nockut. tygg ek ſaul ſegir hon *n*) þvíat ek ætla at mer muna þá verra, enn ádr. ætla ek ella at ek muna oflengi lifa. Er þat illt *o*) manni? ſegir Egill. *p*) all illt ſagdi hon. *q*) villtu eta? *r*) hvat man varda, ſegir hann. *s*) enn ſtundo ſidar kalladi hon ok bad *t*) gefa ſer drecka. *u*) ſidann var henni gefit vatn at drecka. Þá mælti Egill.

oſtendiſti erga me. quæ ratio ſperandi eſt, quod cum hac jactura (plaga) velim viuere. Deinde aliquamdiu ſilent. Tunc Egillus loquutus eſt: Quid nunc eſt, filia? mandis tu nunc aliquid? Mando algam veſcam (ſacchariferam) inquit illa, ſic enim credo mihi pejus fore quam antea; alioquin vereor ne nimium diu viuam. An illud malum eſt homini? inquit Egillus. Valde malum, ait illa: vin' veſci? quid referet (obſtabit)? ait ille. Aliquanto autem poſt illa clamans poposcit ſibi bibere dari. Deinde illi data eſt aqua

m) var (þér, add. Hol.) til þeſs, ſegir hún, at ek mundi vilia lifa eptir þik, *quo pacto id cogitari potuit (cogitare potuiſti) inquit illa, me tibi ſuperuiuere velle.* Jör. Hol. hvers von var mer þeſs (þat) at ek mundi vilia lifa eptir þik (ok bródur minn add. P.) ſegdi Þorgerdur, *quid ſperare habebam tantum, ut vellem ſuperuiuere tibi (ei fratri meo,) dixit Thorgerda* J. P. Nec dubium, quin hæc periodus in Contextu etiam tribuenda ſit Thorgerdæ, licet ejus perſona, quod ſæpe accidit in Membr. non interponatur.

n) þvíat ek mun ella of lengi lifa, *nam alioquin nimis diu viuam.* Hol. J. P. ellegar mun ek oft. vel Jör.

o) miök, valde Jör.

p) illt víſt, *malum ſane.* lepide ſatis Hol. J. P.

q) eda villtu eta af nockut, *numquid inde comedere vis?* Jör.

r) hvad vardar, ſagdi han, in præſenti modo. Hol. J. P.

s) þótt ek reyna, *ſi experiar.* add. Jör.

t) fá, (gefa) ſer vatn, at drecka, *adferri (præberi) ſibi aquam ad bibendum* Jör. Hol. J. P.

u) ok ſagdi ſik þyrſta miök, *adfirmans ſe ſitire vehementer.* add. Hol. J. P. mox, henni var fætdr dryckurinn, *illi ollam posuit.* Jör.

Egill. x) ſlíkt giórir at er ſaulinn etr. Þyſtir æ Þeſs at meirr, villtu dreeka *), fadir ſagdi hon. hann tók vid ok ſvalg y) ſtórum, ok var Þat í Dyrshorni. Þá mællti Þorgerdur. Nú ero vid z) vællr. Þetta er miólk. Þá Þ) béyt Egill ſkard or hornino allt Þat er tennur tóku, ok kaſtadi horninu ſídan. Þá mællti Þorgerdr, hvat ſkulo vid nú til ráds taka. lokit er nú Þeſſi ætlan æ). Nú vilda ek fadir at vid leingdim líf ockart ſva at Þu mættir yrkia erfi-qvædi eptir Bödvar, enn ek mun riſta ö) á kefli.

aqua bibere. Tunc fatus eſt Egillus: *) *"Hoc venit ex eo, quod alga comeditur, ſititur usque tanto magis. Vis bibere, pater? dixit illa. Ille accepit potum, et magnis hauſtibus ingurgitauit: erat autem ille in cornu ferino (bubali). Tunc inſit Thorgerda: Jam decepti ſumus: hoc eſt lac. Tum vero Egillus fruſtum de cornu mordicus adſcidit, quantum dentes quibant comprehendere (quo usque dentes pertingebant) et deinde cornu abjecit. Heic loquuta eſt Thorgerda: Quid nunc conſilii capiemus? actum eſt jam de hoc conſilio. Volo ergo, pater! ut noſtram producere-mus vitam, ita ubi carmen funebre Bödvari poſſet*

enn

x) ſlíkt fá Þeir ed ſölin eta, *hoc nanciſcuntur alga veſcentes, ſiriunt tanto magis* Hrapp. Slíkt giörir at, er ſölin etr, G. quod corruptum ex textu videtur et illud er expungendum. Librarius non aduertit gerir, er, etr hic eſſe Impersonalia ſ. Slíkt kaupiſt á er ſölin etr, *hoc pretii obtinetur (lucrum capitur) eſu algæ* Jör. Slíkt verdr af, er ſölin eta, *huc euadit res, cum algam comedunt* J.

*) Þá, *ergo* ɔ: cum ex algæ eſu tanta ſequatur ſitis. G. N. forte reponendum: Þó, tamen.

y) harla ſtórum, valde magnis. Hol. heldr ſtórum, *impendio majoribus* Jör.

z) ita Membr. inſerto i vielut Hol. vælt, Jör. villt, *in errorem inducta* J. R. E.

Þ) kaſtadi hann horninu, ok mælti: hvat ſkulu vid nú taka ráds. lokit — — fyrirætlan, *cornu abjicit et dixit: quid nunc cap. Conſilii* etc. Hol. ignorantes de porte cornu morſu ablata, uti etiam Jör. Þá kaſtadi hún horninu, ok m. *cum ea,* (Thorgerda) *cornu abj.* J. P.

æ) at vid munum ſ. ſkiótt deya, ut tam cito moriämpr. add. Jör.

ö) eptir. add. Jör. unde ſenſus: *quod ego ore suo excipiens (exceptum)* in Tab. ſc. Mox ſídan — fyniſt, male abeſt ab Hol.

*) Hoc dictum Egilli, ſaltem prima ejus pars in proverbium abiit, quod hodie nonnihil variatum ſic effertur: Slíkt fá Þeir ſem ſölin eta, cæteris excluſis. et adplicatur

k) Edr *l*) loptvægi
m) Lióð pundara.
Era nú *n*) vænligt
*) Um vidris *o*) Þýfi.

2) *Aut aërium libramentum*
Vocalis (vel poëticæ) trutinæ.
Nunc non eſt ſperabile.
Odini furtum (Poëſis);

Ne — *Neque*

liendal in Gloſſario Ll. contracto, *inſerto* Script. Societ. Lit. Isl. *ubi plures adferuntur ſignificationes* Vocis *probabiles.* G. Pauli *vertit* Sonar Torrek *per*, difficultas filialis, *quod videri poteſt nimis ambiguum, nam quid eſt* difficultas filialis? Annotatio hæc eſt: Torrek, malum difficulter depellendum, *a verbo* eg rek, *pello, depello, et præpoſit. inſeparab.* Tor, *quæ eadem eſt ac* Gr. δυς. Torrek *dicitur in* Arna Biſk. Saga annonæ caritas cum aëris inclementia. ‖ Torrek *ſimpliciter et primario* eſt res intricata, implicita, impedita, nodus, tricæ; *quatenus* at rekia, *certe* at rekia upp, rekia í ſundr, *notat* explicare, euoluere. *Fieri etiam poteſt, quod* Sónar *legendum ſit pro* Sonar. Són *eſt* expiatio, ſatisfactio; ergo Sónar Torrek *foret* ſatisfactionis, expiationis, vindictæ, difficultas, *ſc. de morte filii, quod queritur* Poeta *ipſe in* Carmine, Vers VIII. et IX. *Hoc de* Titulo. *Sed* Ode *ipſa adfectum* Poetæ *animum ad oculum monſtrat; eſt enim perturbata in ſenſu et confuſa, ſicuti minirum minimus* Poetæ *erat, cum eam conderet. Eadem querelæ ſæpius iterantur. Sententiæ interdum male cohærent: Cujus altiſimi cauſa, an arceſſenda ſit ab adfectu* Poetæ, *an ex defectu in* Libris *hodierno, haud liquido dicendum.*

k) Ita multi Libri, ſed fortaſſe reponendum eſt ne *neque*, ex circumſtantiis in Contextu. ‖ or, pro úr *ex*, Quidam Libri inter quos Mbr. a. nullo commodo ſenſu.

l) loptatt, *regio aërea*, ſatis contortim. Mbr. a. *E. G. L.* lióð eitt, *una cantilena. H. N.* ſuſpectum.

m) lióð prúdara, *carmen ſpecioſius* ſive, ut G. Pauli vult, *pulchrius ſonans* aut *pangens*, quem ſcilicet facile monetur lingua (et ille quidem legit lióð-prúdara, una voce). Mbr. a. *E. L. inepte.* lióð vaddara, Mbr. b. G. H. *unde G. Pauli reſtituit* vandara, *magis elaboratum.*

n) vænt, Mbr. a. *E. N. idem*, *non improbante* G Pauli. Vænt *H. abſurde.*

*) Or Vidurs Þyfi Mbr. a. *male illud Or, ſed* Vidurs *procedit.*

o) fengi, *præda, lucrum, exponenſe* G. Pauli, (*ſed incertum eſt, an illud fengi hic ſit neutrius generis, an maſculini*). Mbr. b. *E. G.*

2) Lopt-vægi *a verbo* at vega, *librare, ponderare* Jafnvægi, *et* Jafnvegi, *æquale pondus. G. Pauli.*

Ne *p*) hóg-drægt
Or *q*) hugar *r*) fyſiskni.

II.

Era *s*) and-þeyſt.
t) Því at ecki vellðr
Havfugligr
Ur *tt*) hyggiu-ſtad
u) Þagna fundr

Neque facile protractu
Ex animi 3) *latebra.*

II.

Non eſt facile occurrere 4)
Eo non valet 5) *exire*
Graue (*Languidum, lentum*)
Ex animi ſede
Tacitum inuentum (*lucrum*)

Þrig- *Odinæ*

p) hugar-hægt, *animo commodum*, N. *inepte.*

q) hyggiu N. *idem.*

r) fyſiskiu, *D. depruuate.* fyſiſnom, *Hrapp. in Plurali.*

s) *Ita omnes* Libri; *ſed* G. Pauli *mutauit in* audþeyſt, *quod diceret ſe non bene intelligere* illud alterum. Audþeyſt, *inquit a Verbo* eg þys [þyſa *rectius* G. M.] þuſa, þeyſi, (unde þeyſi-reid, concitata equitatio) feſtino, ruo. *Hæc Ille.* At þeyſa *apud Veteres interdum tranſitiue ſ. actiue ſignificat, quemadmodum apud* Noſtrum *ſupra*: Sidan þeyſti Egill upp úr ſer ſpyiu mikla, *et in* Sverris Saga, Cap. CLVI. Þá þeyſti hann lid ſitt at þeym fram, ɔ: *cum vi et impetu duxit copias* etc. *Adeo* ek þyſa *et* ek þeyſi *non ſunt omnino Synonyma, quod velle videtur.*

t) *Ita diuiſim, ubi* at *eſt παρελκον nihil ſignificans, et* því *Pronomen in Dandi Caſu; Cum* Libri *omnes et* G. Pauli *præferant* þviat, *una, una voce. Mox er pro* ecki *habes* Th. *ſenſu nullo.* G. Pauli *cepit to* ekki *pro Nomine, et duas haſce Strophas interpretatur ſic:* Non facile protruditur, *ſingultus, mœror,* ente; *annotat autem* ecki, ſingultu impedi *unde* eckia (Dan Enke) vidica. *ορθοεπεια.*

tt) hugarſtad, *idem*, P. *ſed* hyggiu- *exquiſitius.*

u) *Hæc eſt omnium Librorum lectio, ſed* G. Pauli *repoſuit de ſuo ingenio* f gna fundr, *gaudentium conuentus uſitate; et pergit: forte* fánga fundr, *præda, lucrum, raptum euentum. Intelligitur autem* Poëtis

3) *Cum* furtum *præmiſit, bene ſubdidit Latebram.*

4) *Sive* reſiſtere malo incumbenti, *nempe mœrori ex vultu Filii. Eſt et, ut* andþeiſt *ſonare poſſit reſpirandi vel ſpiritum ducendi faculiatem.*

5) *Subaud.* at komaz *vel* fara, út. *Ita quoque Synonymum hujus Verbi adhibetur in* Olafs Helga Saga Thomasſkinnæ, *de* Hárekr a Thiótta: Hárekr qvadz eigi mega ſua lánga leid.

(x Þriggia nidia
Ár-borinn
Úr jötun-heimum.

III.

y) Laſtalauſs
Er z) lifnadi

An

6) *Odine propinquorum,*
Olim ablatum
Ex Jötun-heimis.

III.

Inculpatus 7)
Qui 8) *vixit*

Sine

x) G. Pauli *ſubſtituit:* Friggiar, *manifeſte, ut ait, poſtulante ſenſu ac metro. Deinde pro* nidia *in parentheſi adpoſuit* gnidia. Friggiar nidia vel gnidia, *vertit.* Friggæ *maviſi* (Odini). *Illud* gnidia *obſcoenum olet, non enim aliud poteſt verbo tenus eſſe, quam* Subagitator mulieris. *De cætero biſce Conjecturis nihil erat opus, etſi* Nidr de Conjuge *dici poſſe non abnuerim.*

y) Laſtalauſt, Adverb. *inculpate, ſine crimine S.* Liſtalauſs, *iners, rudis. Hrapp. cui lectioni quadam tenus fauet* Edda Snorrii. Laſtalauſer, *in* Pl. *Th., nullo commodo ſenſu.* Loſtalauſt, *G. Pauli ex ſuo ingenio, cujus explicationem videbimus Strophe.* ſequ.

z) Lifnadr á, *vita aut vitam adeptus in* etc. *Th., quod haud facile conciliatur cum ceteris.* lifandi, *G. Pauli, ex conjectura, et vertit hanc et præcedentem Strophem. Nullam capit voluptatem vinus* (ego Poëta) etc.

6) Þriggia *hic eſt Genit.* Sing. *a* Nominat. Þriggi, *quod pro* Odini Nomine *accipio etſi in* Edda, *qualem hodie habemus, non exſtat, ſed* Þridi, *ejusdem Nomen exſtat ſane, haud ſecus ac* Tveggi, *quæ orta ſunt a triplici illa Perſona, quam* Harr, *Celſus* 2: Odinus *repræſentauit in Colloquio cum Gyluio Rege.* Nidiar *ſunt qualicunque neceſſitudine juncti, ſiue Sanguinis ſiue Affinitatis ſiue Amicitiæ: Ergo* Þriggia Nidiar *hic erunt* Aſi, *qui etſi Medum Poëticum ipſi non acquiſiuerunt (nam* Odinus Eum *ab* Suttungo *furatus eſt, unde ille Medus, hic* Þagnafundr *et ſupra* Þyfi, *apellatur), tamen ſine dubio utilitatem inde perceperunt.*

7) *Tale Epitheton Gigantibus aliquoties tribuit Heſiodus* et *Gigantes ab ſinceritate ſæpius commendati ſunt, unde noſtrum Vocabulum* Tröllтryggr, *Gigantum inſtar fidelis. Sed Odinus aliud ſane teſtimonium de Ymero perhibet.*

8) *Inchoatiuum pro Simplici; vel reponendum* lifi nádi, *vitam obtinuit.*

a) An nackvars
Nöckva *b*) bragi
Jötuns háls
Undir *c*) þióta
Náins

Sine ullius
9) *Nauigii impulsu;*
Ejus Gigantis juguli
Vulnera flatuose sonant
De-

a) *Hæc lectio est ex nostra* Conjectura. Exemplaria præferunt: á nöckvers; *quæ sequitur G. Pauli. Versio Ejus ad proximam Var.* L. adferetur. Ubi duo *n* in *an* et *nackvars concurrerunt, prius facile potuit exturbari.*

b) bragir, *in Plur. inepte* Hrapp. dragi, *G. Pauli, ex conjectura, et vertit hanc, et sequ. Strophas: Ex Nöckveri* (nani) *nauigii deductione* (ɔ: Poësi), et Posset *dragi facile mutari* in *bragi*, nam Literarum *b* et *d ductus in Membranis interdum parum inter se est dissimilis. Denique pro* bragi *fortasse reponendum sit* bragdi, *eodem sensu,* sc. Versatione, *actu, motu, agitatione, του* bragr *hæc significatio inaudita, at dubium non est, quin* bragd et bragr sint ejusdem *Originis. Fortasse ejusdem significationes fuerunt ab initio.*

c) flota, *fluitant, flutant, at flota*, proprie est Verbum Actiuum et notat: *ad fluitandum impellere vel facere, ut fluitet*, quod huc non attinet; Ergo *flota* ex *flióta* corruptum. G. Pauli quidem *flota* in Textu retinet, sed ut Var. L. adfert *þióta*, quam etiam præfert *Hrapp.* et ea meliorem esse censet. Varie autem exprimere conatur ista *þióta* et *flota*, nempe: id quod in Versionem intuli, et proxime ad sensum vocis *þióta* accedit, *flatuose sonant*, item *æsticant, furunt.* In proclivi erat addere *fluunt, manant*, quandoquidem *flota* in Textum suscepit.

9) *Secundum* Eddam, *de Interitu* Ymeri, *Mare demum ex ejus sanguine exstitit, adeo Ille Vitam sine usu nauigii exegit. E sanguine Ymeri cæsi Dii mare crearunt.* Grímnis mál:

Ur Ymis holdi
var jörd, um *skaupus*
enn *ur sveita sær.*

Völuspá:

ár var allda
þá er Ymir bygdi
vara sandr ne *særr*
ne *sualar unnir.*

d) Náins nidr
Fyrir nauſtdyrum.

IV.

Þvíat ætt mín
A e) enda ſtendr

10) *Defuncti infra*
Ante nauſtibuli Oſtium:

IV.

Mea enim progenies
11) *Finem attigit,*

Sem Tan-

d) Nóins, *Th.* quod forte Dvergi *nomen ſit, pro altero, nam* o et *a facile alternant inter ſe. G. Pauli* Náins *pro* Dvergo *accipit, et vertit duas haſce ultimas Strophas: Infra Naini* (nani ſ. dvergi) *naualis oſtium, quæ Verſio, non ſatis liquida eſt. Eam ſic illuſtrat:* »Ex Ymeri Gigantis ſanguine mare, cujus ſæuitia filium Egilli abſorpſit.« *Nauis Nani* eſt *Poëſi; hujus* Statio, *nauſt*, pectus vel cor, ubi conditur, et unde exprimitur. Denique non omittenda eſt Conjectura G. Pauli de Nains nidar fyrir nauſt dyrum, ɔ: *ante filii Naini naualis oſtium.* Naini *filius Duergus, ut* Yta ſynir, lyda Kyndir etc. *hominum filii* ɔ *homines. Cum noſtro* Náinn (*Nom. proprio*) *ſatis bene conuenit* Gr. γγνος et *Lat. nanus. Certe neſcio,* an *Feſti etymon cervius aut verius.*« *Quod Genetinus nidar exiſtat, probari debuerat, nam nidia exiſtere ſcio,* etſi *Anomalως, alterum nusquam vidi.* Náms *forſaſſe pro* Náins *reponendum ſit, ut* Náms nauſt, *doctrinæ, eruditionis, ſcientiæ receptaculum ſive pectus* vel *cor.* Nauſt *non tantum dicitur de nauſtibulo, verum etiam latius de æde quacunque, quod ex Verſu* Skárii in Niála *poſt Incendium ſatis liquet. Verum tamen ſuper* Mare, ante oſtium cordis ſonante, *in eodem luto hæremus. Poteſt interim fieri, ut Poëta dicat* marinam injuriam *impedire ſe, quominus carmen proferre valeat.*

e) end, *Th.* ſuſpectum.

10) Náinn *accipio pro Participio ſine Verbi origine, a Nom. Subſt.* Náer, funus, cadaver.

11) Því at, ideo, *diuiſim, ubi* at παρελκει et Því, cauſale, *forſaſſe, ſ. potius neceſſario reponendum ſit, nempe:* Ideo progenies finem attigit, quia Gigantis vulnera ſonant ante nauſtibulum, *ut in priori Verſu eſt. Strictius ad Textum foret:* In fine verſatur vel conſtituta eſt. *Altera Verſio eſt* G. Pauli. *Modo antea* ætt mín *de uno filio hyperbolice dixit ex adfectu, cum tamen Thorſteinem haberet,* et *duas filias ſuperſtites.*

Sem *) hræbarnar	*Tanquam* 12) *funeſto ictu percuſſa*
f) Hlimar marka:	*Ramalia ſylvarum.*
Era kaſkr maðr	*Non eſt alacer homo,*
Sá er *g*) kögla ber	*Qui* 13) *artus* (*condylos*) *fert*
Frænda *h*) hræs	*Cognati de lecto funebri*
Af *i*) fletium niðr.	*Deorſum.*

*) bràbarnar, *cruda percuſſa*, *Th.* hræbiarnar, *Hrapp. funeſti urſi*, nullo ſenſu.

f) hinnar, *Th.*, deprauate. hlinnar, *Jör.* et *J.* ſiue Epiſcopi J. Finnæi *Exemplar.* hlínar, *G. Pauli* et in *parenthesi adpoſuit:* vel ſ. *bleinar*, *et vertit arbores. Sed* ſi *ex Illo quæramus*, *quid blein ſonet in ſylua*, *hæreat*, *opinor.* hlimmar, *S. unde repoſui*, *quod in Textu eſt*, et *ſane melius de progenie ramalia quam columnæ procedere videntur.*

g) Þögla, *Jör. Th. Hrapp. de qua G Pauli:* » Þögla, qvod *habens Exemplaria*, et *tacite ſonat. tam in Poëſin peccat, quam Syntaxin, ſenſu nec nimis felici.« Atque adeo Ipſe veſtituit, quod in Textu eſt.* Et *J. parum abludens*, *præfert* kaugla bör.

h) hræs, *cum priori conjungit*, *Th.*

i) fletom, *Hrapp. id. ſed parum antique*, *quantumuis alias archaïzat* in *hac Oda. Deinde*, pro *niðr*, riþr *præferunt Th.* et *Hrapp. quod notat*, *emolitur*, *et ſcribendum erat per ȝ*, rydr.

12) Hræbarnar hlínar, *per*, cadauerum inſtar tempeſtate dejectæ arbores *expoſuit G. Pauli.*

13) Artus *vel* condylos cognati *pro* Ejus corpore *poſuit*, *et ex Mea Sententia in ſenſu conjungendum eſt*, frænda köggla, *non enim*, *ut magnus Interpres fecit*, köggla, *ſeparatim*, et frenda hræs fletium, *conjunctim. Tres enim poſteriores Strophas ita vertit:* Qui condylos (ſe ipſum) fert de cognati ſepulcrali ſede deorſum. *Poteſt etiam in ſenſu conjungi:* köggla frænda hræs, condylos cognati cadaueris, *et illud* af fletium *ſeparatim poni pro* ex ædibus, *qua Interpretatione admiſſa Lectio* rydr *adprime quadrat. Illud diſcrimen inter me et Interpretem eſt*, *quod ille* hræs flet *de* ſepulcro *capit*, *Ego de* lecto funebri, borunum, *quod ad rem ipſam non multum intereſt*, *nam* berr — hræs fletium, *in ſenſu eſt: effert cognatum domo; Illi autem: Refert ſe domum a Sepulcro.* Hræ *pro* hræ, *cadauer*, *funus*, *it. mors ipſa*, *ut in Verſ. ſequ.: Cognatum forſaſſe* Lat. *Rudus et*

Faudr míns
A frændgardi.
Veit ek ófullt
Ok opit ſtanda
r) Sonar ſkard
Er mer *s*) ſiárr um vann.

VII.

Miök hefir Rán
t) Ryſkt um mik.
Em ek *u*) of ſnaudr
At áſtvinum

In patris mei
Gentilitia domo:
Scio in expletam
Et patentem ſtare
18) *Filii lacuniam,*
Quam mihi mare fecit.

VII.

Vehementer Rana
Me 19) *vexauit:*
Nimium ſum nudatus (orbus)
Suauibus amicis

Sleit

Rupit

porro ad Poſteros deuoluenda. Non tamen celare volui Frændgardi *hic accipi poſſe pro* Frændbálki; *nam* gardr *et* bálkr, *quodam modo ſunt Synonyma.* Frændbálkr *autem eſt Linea vel Series Conſanguineorum in longum extenſa. Diceret ergo Poëta, Mare in hac ſerie feciſſe rupturam, cum filium ejus ſuſtulit; et in hac priore parte damnum tangeret toti familiæ ex unius Filii interitu ortum; in poſteriore enim loquitur, quod ſibi ipſi ſigillatim inde ortum ſit.*

r) Sona, *in Plur. Th.* ſalſo, *non enim niſi unum filium mare abſtulit.*

s) Sær, *Hrapp.* et G. Pauli *in parentheſi, idem, ſed rectius* Særr, *duplo r.*

t) Riſkt, *per i, Jör. Th.* et *G. Pauli. cfr. Not.* 19. ríkt, *Hrapp. J.* et *P.* ɔ: *mihi dominata eſt, tyrannidem in me exercuit.*

u) og ſnaþr, *etiam deglabratus, Hrapp. ubi* pro ſnaþr *corrigendum eſt* ſnádr, *per a virgatum.*

18) *Filialem rupturam (ejus locum vacuum) reddit* G. Pauli. *Poëta in hiſce videtur plane deſperare de reparanda jactura filii.*

19) at ryſkia *accepi pro* concutere, perturbare, exagitare, *quod forte ortum eſt ab* at raſka, violare, corrumpere. *Scripſi per* y *ideo, quod* Ryſkisſótt, *per* y occurrit in Annali Flateyenſi, *et notat fortaſſe* morbum acutum cum totius corporis concuſſione incipientem; at ruſke, Danorum *usum eſt*, et *ſignificat, ut opinor, aliquem axellis prehenſum concutere et exagitare.* [at riſkia *et mutuo* riſkiaſt, capillos involare Jónsbók Mh. cap. 23. *conf.* Barthol. Ant. pag. 59, 60. G. Pauli. *Reddidit ergo:* riſkt um mik, me depilauit, *ſed cum Ejus auctoritates ad manum non habeam, Interpretationem in medio relinquo. G. M.*]

x) Sleit y) marr z) bönd
Minnar ættar
þ) Snarann þátt
Af ſiálfum mer.

VIII.

Rupit mare ligamina
Meæ familiæ
20) *Intortum (inter cætera) filum*
A me ipſo.

VIII.

x) beit, *morſu abſtulit*, *ſecuis Hrapp. parum apte.*

y) *mare*, *Hrapp. J. quod crederes eſſe ipſiſſimum mare Latinorum*, *ſed falſo*, *ut opinor.* G. Pauli *tamen in Textum recepit mari*, *quod perinde ait eſſe*, ac Hrafni *pro* Hrafn *in* Haufudlauſn, Verſ. X. Stroph. 7. *Sed iſta Paragoge a me explosa eſt* in Var. *l.* Pag. 442 *ſub finem.* mars-bönd, *Jor. ubi Helleniſta foret conſtructio nempe Neutrius Pluralis cum Verbo in Singulari. Forent autem* marsbönd, *Numina marina*, *atque adeo euaneſceres obſcuritas*, in qua cubant ligamina G. Pauli, in ſua Verſione, quæ Ille ideo nexuit, quod diceret ſe non intelligere illud *mars*, quod modo in *marsbönd* adſerui.

z) band, in Singulari, et antea, mars, *Th.* ɔ: *Numen Marinum;* Ita Hellenismo ſupra dicto carere poſſumus. Vel, ſi *band* de vinculo familiæ accipimus, excluſi ſumus multis illis ligaminibus.

þ) Því meſt om kom uf om (*Hrapp.* archaismo Hyperbolico) þat af ſiálfum mer (af mer ſiálfum *Hrapp.*), forte pro Því reponendum ſit þó. Senſus: *Nam (tamen) id* (ɔ: cladis filii) *maxime ortum eſt a me ipſo* ɔ: quod filio dedit veniam itineris maritimi. *J. Hrapp.*

20) Conf. ſupra Pag. 412-13 et Not. 4. *cui loco hinc lux affunditur*, G. Pauli. *Eo loco omiſſa a me*, *viri Doctiſſimi annotata quædam hic infero:* »Eg ſnara, intorqueo. Snæri, funis contortus. ſnar, *Subſt.* torturæ textilis genus. [Quid þáttr *proprie ſit*, *Interpres ibi dixit*, Torulus, *una voce*, *opinor*, *vocari poſſit ex* Varronis *auctoritate.* G. M.] Saugu-þættir, hiſtoriæ parallelæ, res ſimul geſtæ ad eandem hiſtoriam pertinentes. Kyn-þáttr, gentis alicujus familia, aliis ſc. parallela. At eiga þátt í því edr því (*agendo aut patiendo*) quaſi ex parallelo cum aliis participem eſſe. « Snarann þátt, *contractum ex* ſnaradann *pro* ſnúinn, contortum, plexum. *Et* ſnarann — af ſiálfum mer *in Senſu conjunxi*, *atque ideo* ab *in Stropha ſequ. ſubſtitui*, *pro ex*, *quod Interpres adhibuerat*, *a quo eſt Verſio hujus poſterioris partis*, *quique in ſenſu conjunxiſſe videtur* ſleit af mer.

VIII.

Veiztu *æ*) ef um þá ſök
Sverdi *a*) of rækag
Var *b*) aulſmid
c) Illrar tídar.

Roda

VIII.

Scias, ſi eam injuriam,
Gladio 22) *perſequi poſſem,*
Quod tum 23) *cereuiſiæ confectori*
Tempus futurum eſſet infauſtum:

Æolus

æ) ef, plauſibiliter de ſuo intulit *G. Pauli*, quod a Codicibus exulat. Sed deinde, neſcio cur *τo um* tanquam ſuperfluum parentheſi incluſit.

a) ofrækag, una voce, *Th.* improbe. afrækag, *J.*, *exſequerer*. vel *exſequi poſſem*, ſuſpectum.

b) Ita ego lego in Gen. M. per *i* tenue, cum in Exemplaribus Lectio ſit ambigua. *G. Pauli* legit aulſmíd per í grave, in Gen. Foem. cfr. Var. *c. d.* infra. Avls und, *Th.* ad Verbum *cereuiſiæ vulnus* vel *cereviſia ſanguinea*. Forte de ſanguine Quaſeri, omnis doctrinæ, atque adeo Poëticæ fonte, cogitauit; Sed veroſimilius depravatum eſt ex aulſmid. Modo ante pro *var* reponi poſſit *vid*, de quo in ſequ. Var.

c) Hæc eſt Lectio G. Pauli e propria conjectura: Conjungit autem in ſenſu: Var aulſmíd rodavags brædr illrar tídar; et reddit: *Eſſet Cereuiſiaria* coctio intempeſtiua (ſ. inauſpicati temporis) Odini, (cujus cereuiſiæ Poëſis) conf. Var. *d*. Ego conjecturam illrar tídar, retinui, etſi in cæteris alium ſenſum amplectar. Fatendum tamen eſt Genitiuum iſtum, in ea connexione, paullo inſolentiorem; Nominatiuus ill tíd melius procederet. alla tíma. *Jör. Hrapp. Th.* ɔ: *omnium temporum ſ. ſemper otium eſſet ad carmen faciendum*, ſed vindicta filii omnibus rebus eſſet prævertenda. alla tíma, *J.* delete *ef*, prima Stropha, et admiſſo *vid*, quod conjeci ad tertium, ſenſus emergeret optimus: *Perſequerer — injuriam in Oceno omni tempore.*

22) G. Pauli *reddit hæc ea præcedd.* Si ea cauſa *mihi eſſet perſequenda.* at *Mihi illud* rækag *eſt modus potentialis pro* kynni reka.

23) *Sc.* Ægero *ſ.* Neptuno Borealium, *cujus* cereuiſiaria coctio *cum omnes Aſæ, præ magnum illum lebetem a Thoro acquiſitum, excipere deberet et excepit, ſatis celebris eſt ex* Hymis Quida *et* Ægisdrecka, *in* Edda Sæm. edita T. I.

d) Roda vags brædr
e) Ef um f) vega mættag
Færa ek g) andvígr
Ægis

24) *Æolum Oceani fratrem*
Si occidere mihi liceret
Adgrederer 25) *pugnando par*
Ægeri

d) Rodavags, una voce, *G. Pauli.* Roda Vagsbrædr, *Hrapp. J.* Roþa Vagrbræþr, *Th.* Omnes corrupte, etſi ráda, legi poſſit pro rada, et vags a brædr disjungi, ut feci. Ita vags ráda brædr, fratres *arbitri mariſ*, forent Ventus et Oceanus. Audiamus doctam annotationem G. Pauli ſuper hac et duabus præcedentibus Strophis, nam Verſionem ejus modo dedi: »Hic leui cum emendatione ſenſum mihi videor aſſecutus, planum et conuenientem, nullo præterea alio ſe offerente. Quomodo autem Odinus dicatur Rodavags frater (brædr hic Genetiuus) id vero me latere fateor, quæ tamen me fugiens vel deperdita traditio rem irritam reddere nequit.«

e) ef, neceſſario intulit G. Pauli, quod a Libris male omittitur.

f) Vega, etiam eadem neceſſitate reſtituit feliciter, et vertit, pugnare, pro voga, audere, quod Libri præferunt, et cum cæteris difficulter conciliatur.

g) Audvígr, *P.* ɔ: *facilis ad pugnandum*, ſ. *facile gladium attollens*, ut reddit G. Pauli.

24) Rodi (hrodi) *eſt* venti *nomen appellatiuum*, *etiam in ſoluta oratione*, *unde* androdi, ventus aduerſus, *habetur in* Hryggiar ſtycki. Vagr *ſ.* Vogr *eſt* Maris *vocabulum appellatiuum ſynecdochice.* *Cum autem et* Vega occidere, *non quadret in* Ventum *et* Pontum, *pro* Elementis *acceptos*, *veriſimiliter Poëta de biſce tanquam* Perſonis *ſc.* Kário *et* Ægero, *per phantaſiam Poëticam et luſum quendam*, *cogitauit*, *et*, *pro horum propriis nominibus perſonalibus*, *uſus eſt appellatiuis* Elementorum, *quibus præeſſe credebantur.*

25) Andvígr, *per*, *Infenſum*, *reddit* G. Pauli. *Imo* Infeſtum *mallem*, *ſed de iſtis ſignificationibus non ſatis conſtat*, *niſi huc adplicari velimus nom. propr. fictitium*, Serui Inuidiæ *tanquam* Perſona *in* Tima-Rima Jonæ Sigurdſonii, *Poëtæ elegantiſſimi*, *ſ.* carmine ejus de Moribus Seculi. *Mea acceptio vocis* andvígr *hoc loco nititur auctore claſſico*, Snorrio *in* Ol. Tryggvaſonii Saga *de* Hareko in Thiótta: Hárekr var andvígr ecki betr enn ödrum þeirra brædra,

VIII.

Veiztu *a*) ef um þá sök
Sverdi *a*) of rækag
Var *b*) aulsmid
c) Illrar tídar.

Scias, si ear
Gladio
Quo

Rod

Contra

a) ef, plausibiliter de suo intuli
quod a Codicibus exulat,
nescio cur *то um* tanqua
renthesi inclusit.

a) ofrækag, una vo
rækag, *J.*, *ex*
suspectum.

b) Ita ego
in F
P

...em ejus filias vel undas minores. *Fuerunt autem* Kári *et* Ægir *fratres, ut videmus ex* Edda, *et ex* Inuenta Noruegia *in* Ol. S. Trygg. Brædr *pro* bródr, *quod attinet, adstruxi in* Gloss. Eddæ Tom. I. *sub ea voce.*

b) Ita *Jör.* et eos recte secutus G. Pauli. Manni, *Th. J. hominem marinum* s. collectiue, *gentem marinam.* Manna, *Hrapp.*, inepte.

i) Ita *I* et restituit *G. Pauli* ea lectione nondum visa. eigna, *Jör. Th. Hrapp.* quod

...tur Stropha pri-
sibi tribuere non
una litera addita
...audito verbo auxi-
quod interdum usu
adeptus esse videbar.
...gnationis, adgressionis,
...s.

...s appellatio in Eddæ no-
...rum simplicibus. Proprie-
...re conatus sum in Gloss.
Eddæ. G. Pauli *interpretatus est* uxorem, *quod fortasse non improbandum; Sed fieri potest, ut vox hic sit collectiue sumenda de* uxore *et* filiabus Ægeri, *neque aliter ea uti videtur* Ol. S. Tryggv. *in* appendice *de moribus Erlingi, etsi sensus ibi aliquid distet.*

27) *Vide* Pag. 447 supra *cum* Var. Lect. * *et in* Niála, sök et sókn *aliquoties inter se permutantur.* G. Pauli Sakarafl *vertit, pro* causa virium satis, *non incommode quidem, sed an vere, si genium sermonis respicias, ignoratur.*

EGILS SAGA.

619

24) Æolum Oceani fratrem
Si occidere mihi liceret
Adgrederer 25) pugnando par

Ægeri

EGILS SAGA.
619

súds bana:
alþiód
n verdr
s

X.

Grimt

Contra 28) *nauigii interfectorem;*
Nam 29) *Uniuerso populo*
Ante oculos verſatur
Hominis ſenis
30) *Solitudo.*

X.

Me Mare
Multo ſpoliauit.

Iiii 2 Acer-

e maris vocabu-
Nomenclaturis
orticem, cha-
ve ſtagnans.
ercuſſor.

. . familiæ Ægeris,

ubi fortaſſe etiam, per jocum quendam, de piſcibus et cetis cogitauit.

28) *Exponere ad verbum mihi libitum eſt, erſi verear, ut Latinis auribus delicatulis arrideat.* Súdr, (*M. Muſis haud inuitis, adpellari poſſe arbitror* nauigium *a Foem.* Sud, *F.* compages aſſerum, contabulatio. *Si* Súd *pro* Naui, *uſitata Synecdoche, acciperetur, faceret Genetiuum* Súdar. *Aliter ſentire videtur* G. Pauli, *cujus hæc ſunt:* Sudsbani *dici poteſt* mare ɔ: nauis peremtor, *in flectione quidem anomala, ſed non enormi: unde conjecturas alias mitto. Pendet autem hæc Strophe a Superiore.*

29) Alþiód, *quod ſimpliciſſimum videtur, in Dandi caſu accipio;* G. Pauli *in Nominandi caſu accepit, unde ejus verſio ſane quam ingenioſa a mea differt: Eſt autem hæc:* uniuerſus enim populus ſit in oculis viri ſenis nullus comitatus. *Sine ulla illuſtratione, niſi ea, quam videbimus ſub ſequ. Not.*

30) Gengi, *N.* comitatus, cohors, *ut* ſinni *et* ferd, idem nomantia, *ab* at ſinna, *ire* fara, ire. *Forte adeo* gengi leyſi, *ad Verbum,* comitatus inopia *vel* defectus. Vígs gengi *haberur in* Skálda, *ſed ambigue pro* auxilio ad prælium, vel aggreſſione in præ-

Ægis *h*) mani.

IX.

Enn ek ekki

i) Eiga þóttumz

k) Sakar aſl

Vid

Ægeri (*Oceani*) *puellam* 26) (*amicam*).

IX.

Cæterum ego non

Poſſidere videbar

27) *Certaminis vires idoneas*

Contra

ef þeir væri jafn-bánir, o: *Harekus in pugnando non æqui parabat amplius quam alterum fratrum, ſi pari armatura inſtructi fuiſſent. Diceret ergo* Egillus *per luſum quendam ingenii*, ſe in certamine (ſi modo antea occidere liceret ventum et fortaſſe pontum etiam; *nam non diſſimulabo, quod mihi in mentem venit, leui mutatione in textu legi poſſe:* Roda ok Vagbrædr, *Ventum et Pontum fratres*) æquiparaturum facile *atque adeo etiam* ſuperaturum, uxorem Ponti ſ. undam decumanam, *et forte etiam* nouem ejus filias vel undas minores. *Fuerunt autem* Kári *et* Ægir *fratres, ut videmus ex* Edda, *et ex* Inuenta Norwegia *in* Ol. S. Trygg. Brædr *pro* bródr, *quod attinet, adſtruxi in* Gloſſ. Eddæ Tom. I. *ſub ea voce.*

b) Ita *Jör.* et eos recte ſecutus G. Pauli Manni, *Th. J. hominem marinum* ſ. collectiue, *gentem marinam.* Manna, *Hrapp.*, inepte.

i) Ita *I* et reſtituit *G. Pauli* ea lectione nondum viſa. eigum, *Jör. Th. Hrapp.* quod ſeruari poſſit, ſi *mer* inſeratur Stropha priore poſt *ek.* Senſus: *Mihi tribuere non viſus ſum.* Sed melius una litera addita reſtitueretur, *eignaz*, ſubaudito verbo auxiliari præteriti *hafde*, quod interdum uſu venit. Senſus: *non adeptus eſſe videbar.*

k) Forte Sóknar, *impugnationis, adgreſſionis*, quod altero planius.

26) Man *eſt mulieris appellatio in Eddæ nomenclaturis mulierum ſimplicibus. Proprietatem vocis docere conatus ſum in Gloſſ. Eddæ.* G. Pauli *interpretatus eſt* uxorem, *quod fortaſſe non improbandum; Sed fieri poteſt, ut vox hic ſit collectiue ſumenda de* uxore *et* filiabus Ægeri, *neque aliter ea uti videtur* Ol. S. Tryggv. *in* appendice *de moribus Erlingi, etſi ſenſus ibi aliquid diſtet.*

27) *Vide* Pag. 447 ſupra *cum* Var. Lect. * *et in* Niála, ſök et ſókn *aliquoties inter ſe permutantur.* G. Pauli Sakaraſi *verbis, pro* cauſa virium ſatis, *non incommode quidem, ſed an vere, ſi genium ſermonis reſpicias, ignoratur.*

Vid *l*) súds bana:	*Contra* 28) *nauigii interfectorem;*
Þvíat *m*) alþiód	*Nam* 29) *Uniuerſo populo*
Fyri augum verdr	*Ante oculos verſatur*
Gamals þegns	*Hominis ſenis*
Gengi leyſi.	30) *Solitudo.*
X.	X.
Mik hefir Marr	*Me Mare*
Miklu rænt an.	*Multo ſpoliauit.*

l) Súgr, *Hrapp.* Poteſt eſſe maris vocabulum, quod certe *Sog* in Nomenclaturis Eddæ adpellatur et notat *vorticem*, *charybdin; æſtuarium* etiam, ſ. *mare ſtagnans.* Quando *Súgsbani* foret *marinus percuſſor.*

m) Forte alþiód legendum ɔ: *familiæ Ægeris*, ubi fortaſſe etiam, per jocum quendam, de piſcibus et cetis cogitauit.

28) *Exponere ad verbum mihi libitum eſt, etſi verear, ut Latinis auribus delicatulis arrideat.* Súdr, (*M. Muſis haud inuitis, adpellari poſſe arbitror* nauigium *a Foem.* Sud, *F.* compages aſſerum, contabulatio. *Si* Súd *pro* Naui, *uſitata Synecdoche, acciperetur, faceret Genetiuum* Súdar. *Aliter ſentire videtur* G. Pauli, *cujus hæc ſunt:* Sudsbani *dici poteſt* mare ɔ: nauis peremtor, *in flectione quidem anomala, ſed non enormi: unde conjecturas alias mitto. Pendet autem hæc Stropha a Superiore.*

29) Alþiód, *quod ſimpliciſſimum videtur, in Dandi caſu accipio;* G. Pauli *in Nominandi caſu accepit, unde ejus verſio ſane quam ingenioſa a mea differt: Eſt autem hæc:* uniuerſus enim populus ſit in oculis viri ſenis nullus comitatus. *Sine ulla illuſtratione, niſi ea, quam videbimus ſub ſequ. Not.*

30) Gengi, N. comitatus, cohors, *ut* ſinni *et* ferd, idem notantia, *ab* at ſinna *et* fara, ire. *Foret adeo* gengi leyſi, *ad Verbum*, comitatus inopia *vel* defectus. Víga gengi *habetur in* Skálda, *ſed ambigue pro* auxilio ad prælium, vel aggreſſione iti præ-

Grimt er fall
Frænda at telia.
n) Sídan er minn
o) A mun-vega
Aldarſkiöllðr
Af lífi hvarf.

XL.

Veit ek þat ſiálfr
At í ſyni mínum

Var

31) *Acerbum eſt,*
Caſum Cognatorum enumerare.
Ex quo meus
32) *In loca delicioſa*
Familiæ clypeus
E vita ſubductus eſt.

XI.

Id ipſe ſcio,
Quod meo in filio

Erat

lio *ex auctoris propoſito.* G. Pauli *attulit* brautargengi *ſine explicatione*, *quod* auxilium *notare ſolet*, *et ex* Hákonar málum Eyvindi Poëtæ apud *Snorrium*: Vex nú gengi goda. Th. S. Liliendal *arbitramur* gengileyſi *eſſe* infortunium (*quale* ſc. *Poëta paſſus erat in amiſſione filii*) *et ſane* gengi *eſt* ſucceſſus *in Claue Snorrii metrica*: Lengr vex hverr af gengi o: e ſucceſſu quisque creſcit, ſ. animis ſ. exiſtimatione apud alios.

n) Sídar, *Hrapp.* male et deinde mín, *mei*, Generiv. pron. perſonalis primæ Perſonæ.

o) æ munvego, *Hrapp.*, quod poteſt verti: *in vias perpetuarum deliciarum.*

31) *Poteſt hæc et ſeqn. ſtropha accipi pro* ſententia generali, *parentheſi incluſa; Poſſunt et cum ſequentibus in ſenſu jungi, et ad Poëtam ipſum reſtringi.*

32) Munr, deſiderium, voluptas, deliciæ, jucunditas, ſuauitas. Vegr *in* Alvismálum *eſt* Telluris vocabulum, *Intelligendæ hic ergo ſunt* ſedes Beatorum, ſ. *in* Valhalla *apud* Odinum ſ. alias. *Hæc eſt prima mea Interpretatio. Altera ſimplicior, nempe*: in diuortium viarum, vel in diuerſas vias o: in mundum alterum. *Sic ſupra* Pag. 126, þá kalladi Kvelldulfr til ſín ſkipverja ſína ok ſagdi þeim, at honum þótti likligt, at þá *mundi brátt ſkilia vega* þeirra. *Hæc Kveldulfus mortem ſibi ipſe præſagiens.* Ita et Oddus Sagittarius (Örvar-oddr) in car-

p) Var ſills Þegns
Eſni vaxit.

33) *Erat parum apta*
Coloni indoles;

Ef

Si

tatione ſua cygnea: vard ek einn ſaman. enn *annan veg* gumna mengi *geck helvegu. Porro* Mun *eſt* Fluuii nomen; Mare *autem ſine dubio eſt* fluuiorum maximum; *Ergo per* mun-vega *poſſunt* viæ fluidæ ɔ: marinæ *intelligi;* Kveldulfus *vero*, avus Egilli, mari mortuus eſt, inter nauigandum in Islandiam. *Res* in *ambiguo eſt, quis hic* in *Stropb. ſequ. per* ættarſkiölld *intelligendus ſit*, Ulfusne auus, an Thorolfus, patrui et fratris, alteruter. G. Pauli de Thorolfo minore intellexit. *Denique omittere nolui, hic legi poſſe:* ómun vega ɔ: in viis ſtreperis, turbulentis *nempe:* Muri, *vel* in prælio. [á mun-vega, in vias corui (coruis præda) G. Pauli *ſine ulteriore illuſtratione*].

p) *Ita omnia* Exemplaria, *quod etſi prima ſpecie ſatis ſuſpectum, retinere mihi viſum eſt. Vide Not.* 33. De cætero varii modi ſunt emendationis in ſequ. voce, *nempe:* íturs Þegns, præſtantis viri: Yggs Þegns, ciuis Odiniani ſ. viri militaris: *et quod fortaſſe unice rectum:* alls Þegns viri omni reſpectu, *us* alls *ſit* Aduerbium. G. Pauli in Textum intulit: varat, quod ego prius ad marginem exſcripti ad illum transmiſſi adleueram. Exponit ergo, quod in promptu eſt, *το* varat ills Þegns, non erat mali viri etc. Credibile eſt, librarios nouiſſe negatiuas a et at Verbis ſuffixas cum ſuo ſignificatu, atque adeo eas non timere mutauiſſe; Certe ſeruauerunt plerumque. G. Pauli *Annotatio critica* ſuper Lectione hæc eſt: Exemplaria, var, ɔ: *erat in illo mali viri materies adoleſcens (increſcens):* prauiſſime. Unde non diſplicet aliorum Lectio: Var Ilgs Þegns etc. ɔ: erat in illo materia alcis (animalis carniuori) amici ɔ: egregii bellatoris. Ylgr etiam inter Luporum vocabula. Þegn, qui prodeſt [ɔ: unde aliquid accipiendi eſt facultas, ab at Þiggia, accipere. G. M.] Ilgs, per i, male, nam y debuerat eſſe, etiam legit *Hrapp.* Ylgor, ſine dubio eſt Femina Lupi ſ. Lupa, ut alibi annotaui; atqui foeminina non poſſunt in *s* accire cum conſonante antepoſita, in genetiuo, etſi vir doctiſſimus aliam flectionem interdum acceptaret. Genitiuus Ylgiar a nom. Ylgur omnibus antiquitatibus non ignaris, notus eſſe debet. Sed an Ylgr ad alcem pertineat, in dubio vertitur. Modo ante, vas, pro var, archaic*ως*. *Hrapp.*

33) *Dicit filium ab natura parum adcommodatum fuiſſe ad vitam ruſticam, ſed potius ſine*

*) Ef ſá randvidr
q) Ravſkvaz nædi.
Unz *r*) hergauts
Hendur of tæki.

XII.

s) A let fleſt
Þat er fadir mællti.
Þótt *t*) öll þióð
Annat ſegdi
Ok mer upphelt

Si illi armigero
34) *Adoleſcere contigiſſet*
Antequam 35) *Odini*
Manus attingeret.

XII.

Semper conſenſit plurimis,
Quæ dixit pater,
Quamuis 36) *totus populus*
Aliud diceret,
Et me 37) *ſuſtinuit*

Um

Per

dubio ad militarem. Þegnar ok haulldar þat eru bændur *dicis Edda in Nominum vocabulis; atque adeo* Þegn *eſt colonus proprie. cetera dixi ſub Var.* p.

*) er, *cum*, *Id.* minus commode.

q) Rauccnaz gördi, *Hrapp.* Illud rauccnaz verbum inſolens, forte tamen ab rackr, *vegetus*, *alacer*. Gördi hic eſt, verbum auxiliare vel periphraſticum.

r) Forte her-gangl, unde ſenſus: *donec manus* (adoleſcentis) *arma tractarent.* G. Pauli.

s) alet, *Hrapp.* corrupte pro á let. á, certe in compoſitis, idem valet quod æ, *ſemper.*

t) öllum, *omnibus I.* inepte. aull om (um), *Hrapp. P.* diuiſim; recte. Et um eſt παρελκον.

34) Rauſkvaſt, *inualeſcere.* röſkr, *ſtrenuus.* roſkinn, *maturus*, *matura ætate.* G. Pauli.

35) ɔ: Antequam in Odini miniſterium ſe daret, *nempe*; *vel* ad ætatem militarem *i. e.* maturam peruenirent: *vel* in prælio caderet. *Non tamen diſſimulandum eſt* ro hergauts hic *eſſe poſſe viri* adpellationem *ſimpliciter*, *ab* herr, bellum *et* Gautr, Odini nomen. *Ergo ſenſus foret:* donec robur virile (maturum) nactus eſſet. [unz hergauts etc. donec Odini manus (eum) reciperent, ſc. juſto præli› cadentem G. Pauli].

36) *i. e.* Familia domeſtica. *Ita opinor Gallos etiam dicere:* tout le monde, de une familia domeſtica *vel* unius domus incolis.

37) *Hæc Verſio, uti totius verſus eſt a* G. Pauli, *ſed ambiguum in ſenſu videri poſſ*

Um *u*) Verbergi
Ok mitt afl
v) Meſt um ſtuddi.

XIII.

Opt kemr mer
x) Mana *) Biarnar

38) *Per ædes*
Et meum 39) *robur*
Maxime fulciuit.

XIII.

Sæpe venit mihi
40) *Amicarum Thori*

illud ſuſtinuit. *Forte interior ſenſus ſit:* meam auctoritatem domeſticam ſuo *qualicunque* ſuffragio tuitus eſt *vel* meam vitam ſuſtinuit per delectationem, quam ex eo capiebam, et ſpem, quam de eo præcipiebam.

u) Vebergi *P.* aut ex Conjectura G. Pauli. Vide ejus Notam. Herbergi ſimpliciſſima foret Lectio, quam neque metrum reſpuit.

v) meſtum, una voce, *I.* corrupte, ut ſupra öllum.

x) M^a, adbreuiate, *Jör.* unde feci, quod in textu eſt. Ceterum conjecturam meam alteram notæ intuli. manna, *Hrapp. J. S. Th.* quod non conciliatur cum ceteris; et notum eſt Librariorum cacoëthes mann pro man ſubſtituendi. mann á, *P.*, inepte. minna á hiarnar, *G. Pauli*, cujus verſionem poſt videbimus.

*) hiarnar etiam *Hrapp. P.* hiarnan, *J.* utrumque ſine ſenſu in connexione.

38) Verbergi, ab bero *dictæ* ædes, vebergi *a* pace; *ut* herbergi *ab* exercitu ↄ: hominum multitudine [*hoc rectius; conf. Me in* Gloſſ. Eddæ G. M.], her [*rectius* herr, G. M.] *quippe m. g. dicti* homines centum. *Thema eſt* eg berg, byrgi, obtego, abſcondo; *unde* Borg *et* byrgi, ſepimentum, locus munitus. Gr. πυργος. Lat. urbs, *per aphær. et antith.* Abſconduntur autem et ſeruantur intra ædes cum homines, tum res quælibet aliæ. Eg berg *etiam uſitate idem eſt quod* auxilior, ſaluum præſto, *alias etiam* biarga. *Huc pertinet* berg *et* biarg, rupes, ſaxum, tutamen *videl.* inferne *vel* ſuperne. G. Pauli. *docte et eleganter.*

39) Liberi ſunt vis et robur parentum, *ut Gnome habet*, atque ea *Poëta videtur alluſiſſe.*

40) Biörn *eſt unum ex* Thori *nominibus in* Edda. Man *eſt* mulieris, *et ſpeciatim.* Amicæ adpellatio, *ut ſupra notauit.* Vinr *non modo eſt* amicus, *verum etiam* is, quo cum cui aliquid negotii, etiam hoſtilis,

I *y*) birvind	*In ventum ferentem*
Brædra levſi.	*Fratrum defectus:*
Hyggiumz um *z*)	*Circumſpicio*
a) Er Hilldur þróaz	*Gliſcente pugna;*
Nýſumzt hins	*Speculor illud*
Ok hygg at því.	*Et cogito* 41)*:*

XIV. XIV.

intercedit, *quod antea obſeruatum et adſtructum eſſe opinor ab* Interprete Nialæ. *Thoro autem multa fuerunt negotia, maxime tamen hoſtilia, cum* mulieribus giganteis; *ergo illæ ejus amicæ eatenus vocari poſſunt, quemadmodum* ſenectus, *ejus colluctatrix apud* Utgarda-Lokium, þórs fángvina *adpellatur ſupra a* Kveldulfo. *Tralatitium autem eſt, quod* ventus, mulierum gigantearum animum *ſignificet, etſi ejus adpellationis ratio, ex* Edda, *qualem nunc habemus, non poſſit adferri. Hæc utcunque ſunt, diſſimulare nolui commodiſſime in* Textu *legi poſſe* Málu *pro* Mana: Mála *eſt ad verbum*, confabulatrix, ſocia, amica; *at vero* Gridur, mulier gigantea, *vera amica fuit Thori, qvæ illi, Geirradar-gardos eunti, baculum ſuum commodauit, quod et in amne* vimra *vadanda, magno ei fuit adminiculo.*

y) birvindi, in Ablat. *Hrapp. P.* bif-vindi, *G. Pauli* ex conjectura. Aliam ejus conjecturam modo attuli. Verſio illius et verſionis illuſtratio talis eſt: *Sæpe me adducit, meorum in periculum, cum pugnandum eſt (in pugna) fratr. def.* Hiarn eſt *nix indurata, ſæpe glaciei inſtar lubrica:* Hinc vera a hiarni, *in periculo eſſe, in difficultate aliqua verſari.* Hiarn eſt N. Gen. Hiarnar, Acc. Plur. F. G. quæ res exemplis carens differentia in tanta rerum ſtate, et id quidem in carmine offendere non debet. Birvindr vel (potius Byrvindr) *ventus ferens*, hic locum habere non videtur: Bene autem Bifvindr, *Odini ventus*: prælium. Eſt enim una ex Odini adpellationibus Bifur et altera Biflyndr, *mobilis, mobili animo.* Hactenus ille. Sed verſio duarum primarum ſtropharum videri poſſit aliquid contorta; neque conjecturis indulgere licet, ubi ea vitari poſſunt; cum præſertim veriſimile ſit Coccem Jörandinos eſſe exſcriptos e membranis, uti vidimus ſupra ad Hauſudlauſn. Denique Hiörn G. F. gratis dicitur, et, an unquam exſtiterit, ambigi poteſt.

z) *er* ex ſequente Stropha transtulit *Hrapp.* et inde fabricauit aur, *alacris, promtus.*

a) Haldr, *vir, colonus* ſenſu parum apto in connexione.

41) *Nempe de eo, quod ſtropha ſequente dicitur* G. Pauli. Nyſumzt, hnyſumzt, (ſtroph.

XIV.	XIV.
b) Hverr mer hugadr	*Quis mihi* 42) *animoſus* (*beneuolus*)
A hlid ſtandi	*Ab latere ſtet*
Annarr þegn	*Alter vir*
Vid ódrædi	43) *In acie:*
Þarf ek þeſs opt	*Eo ſæpe indigeo*
c) Of her giórum	44) *Inter belligerandum*
Verd	*Parum*

præced.) *de quo alibi* [*nempe ad* noſtram Hiſtoriam, *Pag* 214 *et Not.* 3. 215. *Eſt autem* nyſumzt *hic verbum medium, ſicut et* hyggiumzt, *modo ante, et quidem* 1*ma Sing. Num. non enim* 1*ma plur. ut* Gunnarus *dedit, per* circumſpicimus et contemplamur. G. M.] *Forte a* Nõs ɔ: nare. Niósn, exploratio: Niósni, *hodie* niósnari, explorator. *Conuenit voce et re* Lat. nuncius. Nyſumzt *a* Nõs *metaphorice, ut* Lat. olfacere, odorari. G. Pauli.

b) Hvar, *ubi. Hrapp. P.*

c) ef, *ſi* vel *cum* belligeremus, *J.* Harmonia literarum capitalium metricarum videtur hic aliquid claudicare, ſed ſuſtentatur quomodocunque, ſi of vel ef adopt: in harmonica connexione referatur. Multum tamen præſtare videtur ſi þá, *cum* pro of ſubſtituetur, cæteris mutatis, ut conſtructio poſtulat.

42) *Non improbo ſimplicem expoſitionem τῦ* hugadr, *quam doctiſſimus interpres dedit, ſed fateor, etiam meo animo blandiri alteram, quam in parentheſi adpoſuit, ubi in ſenſu conjungenda ſunt* merhugadr, *non autem* mer á hlid ſtandi. *Quod autem* hugadr einum *ita ſignificare poſſit, videmus ex Subſtantiuo* hugdar madr eins, *quod in veteribus Hiſtoriis occurrit et notat: vel* animo ergo aliquem bene adfectus *vel* qui alicui cordi et curæ eſt.

43) In Concitatione *vertit* G. Pauli. *Poſſit et reddere:* in re ſubita, tumultuaria, *uti in prælio uſu venit; ſed veriſſime arbitror* pugnam *hic intelligendam eſſe, quæ alias* Sneria, Snerta *a* ſnarr, citus, *adpellatur.*

44) Of — g'örum *accipitur a* me *pro* Ablatiuo Modi *vel* Temporis *loco* Verbi: þegar herr er giörr, *poſſet et reddi:* bello exiſtente. *Es* of *eſt παρελκον.* Giörvum *autem*

Verd ek varfleygr
Er vinir þverra.

XV.

d) Miök er *e*) torfyndr
Sá er trúa *f*) knegum
g) Af alþióð

45) *Parum volucris ex iſto*
Cum amici deficiunt.

XV.

Perdifficilis inuentu eſt
Cui fidere poſſimus
Ex omni gente

Elgiar

Isla-

pro giörum *plenius forte in enunciatione. Quod* herr, bellum (ófrid) interdum *ſignificet, ſecus quam indocti putant, opinor* me *oſtendiſſe in* Gloſſ. Eddæ, T. I. *Certe in* Belli *adpellationibus Eddicis occurrit, ubi e Codice Wormiano exſcriptum video* herþaugn, *una voce, et in* Nornageſtsþætti *habemus in* proſa: at þola einum her, bellum ab aliquo pati [of *hic idem quod* um *ut* gól *um* hanum, gól *um* Aſum; *item:* Varga þióta *um* veri þínum, er ek ſárla ſalk *um* Sigurdi. Giörum, *Adject.* facto exercitu, acie conſtituta; *Subſtant.* inter manipulos conſtitutos. *Vid. ad* Höfudlauſn Stroph. 9. G. Pauli]. *Quid ad* Höfudlauſn *loco cit. ab Interprete annotatum ſit, quod huc adplicari poſſit, non liquet. Particula* um *in locis ab eo adductis notare videtur* circum, *quod haud ita facile huc congruit.*

d) Giök. *Hrapp.* verbum ſine ſenſu, mira corruptela.

e) Ita per *y* edidi, cum libri habeant torfindr per *i*. Scriptio mea probatur ex Hryggiarſtykki, ubi agitur de Poëta quodam, cui facultas carmina pangendi extemporalis non inerat, quod auctor exprimit, per, bonum var torfynt. Torfinnr, *S*, nihilominus altero, et dubitatur, an finnr in compoſitione eam vim ſignificandi habeat.

f) Kneikum, *S.* e nimio archaizandi ſtudio *k* pro g ſubſtituit.

g) of, Libri omnes, unde leui mutatione, feci, quod in Textu eſt. Deinde alþiód, e ſuo Exemplari, intulit G. Pauli, cujus Verſionem ad Var. ſequ. videre eſt.

45) *Mira translatio a* pennis avium ad amicos.

h) Elgiar gálga.
Því at *i*) niflgódr Nidia

46) *Islandiæ* (*humana*):
Nam erga umbras beneuolus 47)

b) Ita omnia Exemplaria, quæ utcunque in re incerta ſequi viſum eſt; ſed G. Pauli in omnia alia abeuntem audire, operæ pretium fuerit, legit autem hanc, et præced. Strophas: of alþiöfd Eliar gánga; et vertit, in connexione cum Stroph. 2. *Quem credere poſſimus ultra uniuerſale furtum Helæ* (*Mortæ*) *procedere.* Illuſtratio ejus talis eſt: Solicitum me habuit, et tantum non ſuſpenſum tenuit, malis auibus hic a Librariis erectum patibulum, Elgiargálgi, quod ope vocis alþiöfd, monſtrante ſimul contextu viam auſpicato, me viraſſe opinor. Eſt autem alþiöfd vel alþyfd *uniuerſale furtum* vel omnibus inſidiata (leti furacitas) παγκλεφιαν ſimili modo compoſito vocabulo una voce dicere liceat. Ita vir doctiſſimus ſane quam feſtiue et ingeniole, præſertim in ſuá alluſione de *patibulo* per *furtum uniuerſale* euitato.

i) Ita etiam omnia Exemplaria, pro quo G. *Pauli* de ſuo ſubſtituit níflgudr, in foem. gen. cujus verſionem infra adduco: niflgoþom, *Hrapp.* quod diuiſim, niflgod om procedere poſſit, ſenſu, quem Gunnarus amplexus eſt.

46) Elgr, Lat. Alces, *M.* Alce, *F.* *quibusdam a Græc.* αλκη, robur, Sclauonice *dicitur* Elan, *unde certe* Germ. Elendthier, id. *Illud animal fertur nunquam decumbere, propterea quod flexuris articulorum cruralium careat, atque adeo ſe in cubitu erigere nequeat. Hinc, ubi quietem et ſomnum capere vult, adclinat ſe magnis arboribus Elephanti more, quibus ſucciſis proſtratus a venatoribus interdum conficitur; unde adeo* arbores *merito dici poſſunt ejus* patibulum, *i. e.* peſtis, pernicies, exitium. *Jam vero ex* Edda *notum eſt, primos* homines *ex* arborum truncis *eſſe creatos; hinc* tota gens humana ab iis propagata *haud immerito dici poſſit* arborea *vel* robuſtea progenies. *Porro alia ratio adferri poteſt, quod inter dormiendum, inquam ex* arbore ſuſpenſus *ſit* Alces: *Vide* me *ſuper* Hreingálkn *in* Hymiſquida Edd. Sæm. Tom. I. *Sed prius mea opinione præſtat. Conferre liceat illud Virgilianum in VIII. Æneide, vers* 315.

Gensque virum truncis et duro robore nata.

quanquam ſcio Scaligerum patrem in arte poëtica eum locum aliter capere. Hæc adeo qualiscunque ratio eſt verſionis meæ parenthesi incluſæ. Alterius verſionis ratio facilis inventu eſt, hæc nempe: Glacies lubrica facile eſt labilis ɔ: *facile in ea labi eſt; atqui Alces lapſus, nunquam ſe erigere poteſt, atque ita glacies illi ſit exitio. Jam vero conſtat* Islandiam *ab* Is, glacies, *eſſe denominatam, unde adeo, etſi* land *hic omiſſum ſit per* alþiód Elgiargálga ɔ: ísa, Islandi *poſſunt intelligi.*

47) ſc. *quod mortuorum manibus augeat, etiam*

k) Nidia Steypir	*Propinquorum oppreſſor*
Bródur hrer	*Fratris funus*
Vid baugum l) ſelr	*Annulis vendit:*
m) Finn ek þat opt	*Sentio ſæpe*
Er fiár beidir.	*Quod pecunia expetitur.*

XVI. XVI.

propinquos ſuos propter auri cupiditatem proditos, ad eos transmittendo, id tamen Egillum erga Thorolfum fratrem feciſſe, longe abeſt, ut exiſtimemus, multo enim magis eum dilexit, et multo fidelior erat erga amicos, quam ut tale flagitium committeret. Interea ſuffragor G. Pauli, *quod Egillus 7. et 8. Strophis, quaſi in tranſitu cogitaris de armillis in ſolatium fraternæ cædis acceptis. Sane in 9. et 10. ſtrophis cogitauit de ſua propria auaritia, qua non mediocri laborauit.*

k) Nidr i, quod foret *deorſum*, *S.* ſed verius deprauatum eſt ex nidia. Hier (her), *hic* ex Jorundinis *A* et *F*, et ex ceteris *J. S. Hrapp.* qui poſtremus *to* viþ ex poſteriore ſtropha huc transfert.

l) ſetr, *Hrapp.* quod foret, *deponis contra annulos*, ſed magis credere eſt Lectionem deprauatum eſſe a *ſelr.* Verſio G. Pauli in quatuor poſteriores ſtrophas hæc eſt: *Dea enim Niſlheimenſis (Inferorum) cognatorum præcipitatrix (pernicies) fratris cadaver* (ſub Str. 5.) *annullis vendit.* Super 7. et 8. Stropha ita commentatur: Quomodo autem *vendit* etc. quod non auri adpetens ſed maxime hominum. Nimirum facit, ut vendatur, *aut* quaſi vendatur: Neceſſitatem intulit Thorolfo moriendi, quam rem ægerrime ferens Egillus, in ſolatium binas armillas accepit. Hactenus ille pro re et ſuo inſtituto ſatis commode, ſed eum tamen ſequi non auſus ſum, propter unicam vocem Eliar, quam finxit in priore parte verſus, et vult poſitam eſſe pro Heliar: Vehementer enim dubium eſt, adſpirationem ſiue *h* ante vocales unquam abjici; ſed *a þiófd* et *gánga* iſto loco per ſe ſatis ſunt plauſibilia, erſi in connexione cum ceteris non adeo quadrent.

m) Ab his duabus ſtrophis ſequentem verſum ordiuntur *Jör.* et *Hrapp.* qui verſus adeo duabus ſtrophis excedit juſtum menſuram. *Th.* et *G. Pauli* ſubnexuerunt eas huic xv Verſui, qui tamen ſine iis plenus eſſet. *G. Pauli* ita commentatur: Finn ek þat opt etc. *Sentio ſæpe, cum pecuniam peſci*

XVI.	XVI.
Þat er ok mællt	48) *Dicitur etiam:*
At *o*) enginn geti	*Neminem accipere*
Sonar idgiölld	*Filii (amici)* 49) *plenum pretium*
Nema	*Niſi*

(vel *illam pec. poſcere*). Aſſumendum eſt ad juſtam metri menſuram, nec ſenſu prædicto cum Hiſtoria conueniens [conuenit ſane et cum Hiſtoria et cum Interpretis verſione præcedente G. M.] unde per luſum et jocum ab alio quodam adjectum videri poteſt. Hæc *Ille*. Ego potius crediderim ſtrophas haſce controuerſas initium fuiſſe quondam noui verſus, cujus ſex ſtrophæ poſteriores jam dudum perierint; Ideo forte, quod in Membrana ab Librario non potuerunt legi, atque adeo in Traduce. Ejus prætermiſſæ ſunt ſine ulla lacunæ mentione, cujus rei exemplum videmus, in *Giſla Saga Surſonar*, ubi aliquot folia ſine lacunæ mentione interciderunt, quæ tamen lacuna ita utcunque, etiam in Membr. Biblioth. A. Mangn. reſtituta eſt, ut ab lectore ſentiri nequiſſet, niſi Codicem Bibliothecæ Regiæ haberemus. Interea, ut nunc eſt, Strophæ melius, quod ad ſenſum, annectuntur priori verſui, ut Gunnarus fecit, quam poſteriori. ef et deinde fiárbeidir, una voce *Hrapp.* prius ſuſpectum, poſterius ineptum in connexione. Foret autem, verbale agentis, *pecuniam exſpectans.* Quod autem *G. Pauli τὸ* er, exponit per *cum*, mirum eſt eum ignorare illam particulam interdum poni pro at, *quod*, ut in mea Verſione dedi.

o) mangi, *idem*, ex conjectura adpoſuit *G. Pauli*, ſine dubio voluit harmoniæ metricæ conſulere, quæ quomodocunque ſe ſuſtentat ſi *enginn* in harmonia referatur at *ok* præcedens.

48) *Verbum*, Þat er ok mællt, *indicio eſt in ſequentibus hujus verſus contineri* ſententiam prouerbialem, *unam aut duas; quæ tamen, quomodo in proſa enunciatæ fuerint, incertum eſt.*

49) *Ita libere vertit* G. Pauli, *ſed in* nota Textum et Originationem *ſtrictius ſequitur ita:* »Idgiöild, Hávamál, compenſatio, retributio, *forte qſ.* iungiölld *vel* endrgiölld. « *Poſterior originatio ſine dubio eſt verior, præſertim ſi attendamus* edr *pro* endr, iterum, rurſum, retro, *olim dic-*

Nema *p*) ſiálfr *q*) ali.

r) Ne þann nid

Niſi ipſe 50) *alat:*

Neque 51) *propinquum*

tum fuiſſe; illud edr *poterat mutari in* ed *per apocopen, et hoc* ed *porro in* id *per cognationem iſtarum vocalium.*

p) Hac voce Stropham claudit *G. Pauli*, et monet, eam per diæreſin eſſe legendam.

q) Ita audacter poſui. In Exemplaribus vehementer fluctuatur: E quibus, alitume vel alitume, exhibent *Jör.* álitom, *Hrapp.* et alitum, *G. Pauli*, verbo in ſequentem ſtropham trajecto, quod exponit per, *adſpiciat*, parum, opinor, ex genio ſermonis, nam vix dicitur at alitaz eo ſenſu, ſi ullo ſenſu deponentiali dicatur, quod vereor, ut faciat; denique terminatio um eſt prima perſonæ, non tertiæ. alitne, *Th.* nullo ſenſu, haud ſecus ac plura, quæ præceſſerunt, ſed tamen proxime ad veram lectionem, quam exhibet *J.*, nempe alid ne, vocula ne in poſteriorem ſtropham recte translata, quæ ſtropha alias in ſenſu et metro videtur claudicare; cum vero illud alit ſit 2 perſ. plur. quæ non facile conſtruitur cum nomine Singulari *ſiálfr*, aut retinenda eſt mea lectio in tertia perſona, aut alir in ſecunda perſona ſubſtituendum, et ſecunda pro tertia vel quecunque vel imperſonaliter capiendum. *G. Pauli* conjecit alit um, et alit poſitum vult pro ali, quod an grammatice procedat, ipſe viderit, nam ego non puto. "Optime autem, inquit, forte caderet rectius h. m.: Nid þann um alit: Sed nimiam vocum trajectionem, atque hinc deprauationem librariis impingere nolo.

r) Ne, *J.*, ut obſeruaui in Var. præced. inſerit.

50) *i. e.* procreet, ſuſcipiat, *neque enim de ſola matre uſurpatur* (at ala), *ſed et interdum de patre. Ut* [*in* Hyndluliódum]: ólu þau ok áttu átián ſonu etc. G. Pauli.

51) Nidr *hic propter ultimam ſtropham, melius accipitur de quocunque* propinquo, *neceſſarioue, indefinite, aut de* fratre *definite, quam vulgari notione, de* filio, *que tamen hic placuit* Gunnaro. *conf.* Me *ſupra ad* II. 6. *hujus Poëmatis et* Gloſſ. Edd. Sæm. T. I. *in* Nidr, Nidia. *De fide fratrum notum eſt* dictum Gretteri Asmundſoni, *cum* frater *eum morbo et vulneribus confectum, ſed tamen etiam dum ab hoſtibus*

Er ödrum ſe...	*Qui ſit alteri* 52)
Borinn *s*) madr	*Natus homo*
I bródur ſtad.	*In fratris loco.*
XVII.	XVII.
Erumka *t*) þockt	*Mihi non jucundum eſt*
Þióda ſinni	*Populi* 53) *commercium* (*Studium*)
þótt ſerhverr	*Etſi quisque*
u) Sáttum halldi.	54) *Pacem ſeruet.*
Byrr	*Filius*

impetitum, *clypeo ſuper procumbentem injectum protegeret:* berr er hverr á bakinu nema ſér brodr eigi, *quod* dictum *merito in prouerbium abiit.*

s) mar í bur ſtad, *Tb.* corruptum pro madr í burar ſtad — *loco filii*, quod autem mar olim ſignificare potuerit virum, ut cognatum fuerit Lat. *mas*, *maris*, non omnino negauerim.

t) Ita omnes Libri. þockt o: þockad. inquit *G. Pauli.* Aut ſcribendum þógt pro þægt, *commodum*, aut etiam þekt, *gratum*, *acceptum.* Nam illud þóckt, a þocki, *animus*, ſatis inſolens eſt.

u) Ita *Tb. Hrapp.* et *G. Pauli.* Satt um *Jör. J. P.* quod etiam poteſt de Sátt, pace, in Num. ſing. accipi, ut um ſit παρελκον; vel legendum eſt ſatt, per *u* tenue, quod notat, *firmum*, *fidum*, quemadmodum in Thomas Saga: ſaunr lás, *firma ſera*, occurrit.

52) *i. e.* patri, G. Pauli. Ödrum *modo poſitum eſt pro*, nockrum *vel* einum, cui, alicui, ulli.

53) þiód *hic ponit pro* quibuscunque alienis (vandalauſum), *et ita hoc Hemiſtichium, utcunque in ſenſu cohæret, cum prioribus* XV *et* XVI. *Sed in nullo nexu eſt cum poſteriore hujus verſus. Senſus interior Poëtæ hic videtur eſſe:* Populus vel multitudo pro emolumento proprio fauet vel odit: Liberi autem et fratres ex inſtinctu naturæ, ab ſanguinis conjunctione orto, fauent, *in cujus tamen ſententiæ veritatem uniuerſalem hic non inquiro.*

54) *Pacem ſeruare eſt humanitatis, ſed non amicitiæ officium, atque adeo ibi, ſtricte dicendo nulla eſt amicitia.*

v) Ryrr er x) býſkips
I bæ kominn
y) Kvanar ſon
Kynnis leita.

Filius in 55) *apum vehiculi*
Æſes transiit
Filius uxoris
Ad cognationes inviſendas.

XVIII. XVIII.

v) Bir, *Hrapp. Jör.* quod *ventum* ſonat. Byr, *G. Pauli.* Verſionem ejus poſtea adfero.

x) Ita per *y*, *J. Hrapp.* Si de apibus ſermo ſit, ſcriptio in controuerſia vertitur. Supra tamen in Havſudlauſn video a me expreſſum eſſe By, *apes.* Biſkips per *i* pro *by*, *Th.* et *G. Pauli.*

y) Sic libri omnes. Sed *G. Pauli*, de ſuo ingenio ſubſtituit Kvannar, pro Hvannar, ad quorundam occidentalis Islandiæ, et Toparchiæ Thingeyenſis, incolarum dialectum, quæ mihi nunquam in ullo libro obſervata eſt, atque adeo hoc loco non admiſſa; cum præterea Verſio Gunnari ſatis ſit coacta; eſt autem talis in hoc poſterius hemeſtichium: *Habitaculum apium nanigii* (ſ. *ordinis* v. Hypnonefius in voce Skip) *illatum eſt in ædes angelicæ filiæ inuiſere cupieus notos.* Annotatio ejus ita habet: »Caules truncosque varios concauos inhabitare apes, notum eſt, ſcaposque angelicarum pro tibiis inflaſſe veteres, alibi obſeruaui [illud *Alibi* in gratiam Lectoris erat indicandum G. M.] Ait Egillus ſibi philanthropo non ſufficere pacem domeſticam, ſed et velle ſe præterea tibiæ cantu (noui Poëmatis) exhilarare. Byſkips byr, *regimen* pro appoſ. vel etiam Byſkip x nidrſkipan, *ordo*, *reipubl. forma*, de quo Virg. in Georg. Kvannar ſon (epexegeſis). Tricas et difficultates omitto.

55) *Hic eſt nodus indiſſolubilis, certe neque a* Me, *neque a Magiſtro meo* Gunnare, *diſſolutus, nam Alexandrio ſolvendi modo non uſi ſumus. Interea aliquid a mea parte tentandum eſt*, ut me quoque poſſim etc. *ut dixit magnus poëta:* Skip *interdum notat, apud poëtas*, id, ubi quid verſatur, continetur *vel* fertur; *uti apud magnum Poëtam* Sturlam Thordi filium: Ged-knörr *de* corde *et* vínfar *de* poculo *adhibetur in* Hákonarqvida *a* Sc. Thorlacio *edita.* Byſkip *ergo hic de* aëre, ſ. Athmoſphæra, *ubi ſine dubio feruntur et ætatem quandam tenuis exigunt* apes; Aër *autem* hic *pro* Æthere *vel potius* Cœlo *poneretur, cujus multa ſunt exempla. Ita* Byſkips bær *foret*, domicilium cœleſte (locus Beatorum), *quorum aliquot in cœlo eſſe* Edda *auctor eſt: Et per ſequentia, perillustri ſtroph. ult. poëta oſtendit ſpem ſuam, quod* cognati defuncti, *nempe* Thorolfi, Grimni *et* cæteri *in eum locum recepti ſint.*

XVIII.

Enn mer *z*) faſt
I fauſtum *a*) Þock
Hroſta hilmir
A *b*) hendi ſtendr
Máka ek upp
I *c*) óróar grímu
Rýnis

XVIII.

56) *Sed mihi vehementer*
Obſirmato animo
57) *Rex cereuiſiarius (vel poeſeos)*
58) *Incumbit:*
Non poſſum ſurſum
Per 59) *inquietem noctem*
Vehi-

z) Fanſt (Fanz) omnia Exemplaria; ſed altera lectio eſt a *G. Pauli.* Manifeſtum eſt exemplarium lectionem ſine ſenſu eſſe in contextu; unde fortaſſe legendum ſit Finns, cum præſertim Hroſta hilmir non videatur plena Odini adpellatio, etſi non neſciam eum Jolnir et cæteros Deos Jolnar adpellari, quod an ab cereuiſiæ introductione in has terras factum ſit, non adhuc liquido conſtat; ergo putauerim Finns, ut antea attigi, hic legendum eſſe ſiue ille Finnr pro gigante ſecundum Snorrium Tom. I. Hiſt. Norv. ſiue pro Dvergo, ſecundum Eddam, accipiendus ſit, ut Finns Hroſti foret *poſio poëtica.*

a) Þá ek, *Hrapp. cum ego*, in nullo nexu cum cæteris.

b) höfdi, de quo mox [nempe ad Str. 6. 7.] cfr. de Vanlando R. apud Sn. mara trad hann. *G. Pauli:*

c) óróar, omnia exemplaria; cujus ſenſum ipſi librarii viderint, unde óróar neceſſario fecit G. Pauli. Sequentem vocem Grimu quidam in poſteriorem ſtropham trajiciunt. órar *P.*, vertente G. Pauli per: af orum ɔ: *mentis perturbatione*, pari ſenſu, ut inquit. Sed órar Genit. ſing. eſt inſolens, quoniam ipſa vox, quæ foret ór vel óra, fæm. in nominat. non inuenitur ſingulariter; ſed órar in plur. antiquis gen. f. Recentioribus gen. m. *Turbæ, luſtrationes turbulentæ*, tralatitium eſt. || Mar grímu ɔ: *nocte marina*, ſ. *tempeſtate caliginoſa*, *Hrapp.* conf. Var. ſequ.

56) *Oppoſitio inter ſtatum poëtæ præſentem et filii defuncti, de quo in poſteriore parte verſus præced.*

57) *Odinus intelligitur, vide* Var. z. *ſupra. Quod* Hroſti, *abſolutè ſignifices* mulſum poëticum *dubitari poteſt.*

58) *i. e.* in me inuehitur, *aut, Latino loquendi modo:* in ceruicibus meis hæret. Hendur *et* hönd *pro* viribus, corpore, *imo* ipſa perſona *interdum ſynecdochice accipitur, ut in phraſibus:* at biargaz á ſiálfs líns hendur, veria hendur línar *et* fara á hendur einum.

59) Ró; quies; óró, inquietudo. Grímu, nox, *ſine* temporis *ſine* mœroris. *G. Pauli.*

d) Rýnis reid

e) Rettri hallda.

XIX.

60) *Vehiculum contemplationis*

Rectum tenere.

XIX.

d) Ita per *y* crediderim rectius scribi, quam per *i*, quod duo *Jör.* praferunt. Rims est in *A.* s. primo *Jör.* et *S* quod velim explicuissent. Adnotat quoque G. Pauli ex suo libro. Si Ryms per *y* scripsissent aliquid erat, nempe *clamoris*, cujus sine dubio vehiculum est os, et per synecdochem caput.

e) Hæc est satis probabilis conjectura *G. Pauli*, nam retti habent libri omnes præter *Hrapp.* Unde an aliquis sensus eliciatur, videamus. Orórr est maris vocabulum antiquum, quod fecisse potest genetiuum óróat et óróss; Rettr est ventus aduersus violentus, aut etiam jactatio marina tempestate facta; Grettis Saga: þeir höfdu *rettu stóra*, *et* skipit þoldi illa *rettinn.* Aliud est Logn-rettr, nempe *plenaria venti cessatio*, unde nauis in suo cursu inhibetur, et quasi intra septa quædam continetur; hæc vox occurrit in Hálfs Saga rebus Hiörleifi mulierosi; et in nostra Historia fortasse Cap. LX. pag. 372; at huc non attinet. Si porro Ryni sit quædam pars nauis, (etsi Edda id taceat in nomenclaturis) fortasse *rostrum*; Rynis reid erit *nauis*, et sensus totius Hemistichii talis: *Non possum sustinere nauem in caliginosa marina tempestate*, per metaphoram quandam ab iis, qui cum sæuo mari coflictantur, ad sese cum præsenti mærore conflictantem; aut etiam per nauem hic intelligit poëma suum, quod non possit, impediente luctu, ad finem perducere. Ordo autem verborum foret in hac interpretatione: Ek máka upp hallda Rynis-reid í óróa grimu retti. ‖ rettu, subaud. skipi. *Hrapp.* quod mea interpretationi fauet.

60) *i. e.* caput. at ryna *est* curiose intueri *vel* comtemplari *vel* studiose obseruare, *quod* oculis *sine dubio proprie fit; unde et* oculus *fortasse* Rynir *M. vocatus sit. Aut* Ryni *hic sit fæmininum verbale actionis, ut in versione habetur, et hujus* reid, rheda, caput, *quod intuendi organum continet. Plures sunt modi hoc exponendi, qui tamen eodem redeunt, nempe* rynni, *fæm. videtur esse* doctrina; Skallda *in* orthographia: Skalld eru höfundar allrar rynni ok máls greinar (*corr.* malsnilldar), ɔ: poëtæ sunt authores omnis literaturæ (doctrinæ) et distinctionis in sermone (eloquentiæ) *Atqui doctrinæ sedes sine dubio est in cerebro; cerebrum autem est pars capitis, ergo* caput *doctrinæ sedes merito adpellari possit. Deinde* Ryni *in gen. neutr. possit* Nasum

XIX.	XIX.
Sízt ſon minn	61) *Ex quo meum filium*
g) Sóttar *h*) brími	*Morbi æſtus*
Heiptugligr	*Truculentus.*
Ur *i*) heimi nam	*Ex orbe ſuſtulit*
Þann ek veit	62) *Quem ſcio,*
At varnadi	*Quod cauebat,*
Vamma varr	*Criminum fugax*
Vid námæli.	63) *A Verbis (v. factis) mortem merentibus.*
XX.	XX.

ſignificare, unde haud multum diſtat Græc. *ῥίνος, et noſtrum*, rani, roſtrum. *Cum autem* Naſus *ſit* pars capitis, *hoc illius* reid *haud abſurde adpellaretur.* [Reid *eſt* currus. *Quomodo autem* caput *dici poſſit* rynisreid, *non inuenio.* Geſtamen *aliquod* capitis *haud dubie fuiſſe videtur.* G. Pauli].

g) Sáttar brími, pacti violator (incendium o: Odinus) G. Pauli ex conjectura. Quæ tamen adpellatio, etſi ad circumſtantias contextus bene quadret, tamen in ſe ipſa duriuſcula eſt, et minus ex linguæ genio.

h) brymi, per *y*, *Þ*. corrupte. bryni, *Th.* pro bruni, eodem ſenſu. grimi, *S.* ſenſu caſſum, ſed ſi gremi ſubſtitueretur, et ſtroph. ſequ. heiptuglig, ſenſus foret: *iracundia atrox.*

i) hendi, *Hrapp.* et P. unde ſenſus: *manu eripuit.* Haud ſane ineleganter.

61) *Hoc in ſenſu cohæret cum priore Hemiſtichio verſus præced. nempe:* Ex eo tempore Odinus mihi infeſtus eſt, ex quo filium Gunnarem vi morbi vehementi me eripi paſſus eſt. Brími *eſt* ignis, æſtus, ardor, *et* morbo acuto apte ſatis adplicatur.

62) *Conſtructio, quam in verſione ad unguem expreſſit* G. Pauli, *a quo hujus et ſequentis verſus Interpretio eſt (niſi in 2da hujus verſus), æmulatur* Latinam Plauti *et aliorum* comicorum. Recentiores *noſtri* corruptores *dixiſſent:* hver eg veit ad varnadi etc. *in nominandi caſu.*

63) Nár [nárr], cadauer [funus, *vide* hrer ſupra ad V. 2.] Mál, Sermo, *item* cauſa, res, quæſtio. G. Pauli. *Cum cujus Interpretatione* Dráp-níd *in* Niála, *verſu* Skarphedini *de* Sigmundo, *conferendum putat*

XX.	XX.
Þat man ek enn	*Id adhuc memini*
Er upp um hóf	*Cum tolleret*
I Godheim	*In Deorum Sedem*
Gauta ſpialli	64) *Odinus*

Ættar Cog-

J. Jonſonius. *Concedo interpreti*, mál *atque etiam* mæli, *in compoſitis, ex. gr. ut in* ny-mæli, *etiam* rem *ſignificare quandoque; ſed interea iſtud* námæli *mihi plane incognitum eſt, atque adeo etiam incogniti etymi et ſenſus, qui totus vertitur in priore parte compoſiti,* ná*; mihi in mentem venit, hanc priorem partem eſſe aduerbium,* ná, prope, *ut adeo* ná-mæli *ſint* opprobria, contumeliæ. *Dani certi dicunt:* at tale en for nær, komme en for nær, *pro*, alicui injuriam dictis factisue facere; *etſi ſatis non ſciam, an Islandi hodie ea locutione utantur, olim tamen uti potuerunt. Hæc autem originatio prioris partis vocis ſi admittatur, ſenſus erit:* Qui vixit — contumelias ſiue aliis facere dicereue; ſiue vita ſua innocente, ne ſibi dicerentur ferentue ab aliis.

64) *Verſio* G. Pauli *hic optime in contextu cohæret, jam enim verſu XVIII. poëta querelas ſuas ſiue expoſtulationes aduerſus Odinum vrſus eſt, et eas continuat in ſequentibus, ſed quæritur* merito, quomodo Odinus vocari poſſit Gauta ſpialli, an Gunnar ſolueret quæſtionem, haud poſſum decernere. *Annotatio ejus eſt talis:* Gautr *et* Gauti, Odinus: *ab eo ſic cætera numina appellata, et horum* ſpialli (collocutor, confabulator) ipſe *hæc ille: Sed mihi ignotum eſt, quod* Gautar, Deorum nomen *ſit; forte adeo* gens Gothica, *ſive* Sueca *ſiue illa altera* Getlica in oriente *intelligenda ſit, quando recte procedam* appellatio Odini. *Plures adhuc ſunt Interpretationis modi,* unus meus, *ut* Spiall, *in Neutro, de* Sermone *accipiatur; eorum autem eſt ex Snorrio in Odini Hiſtoria, quod Sermo Odini, etiam vulgaris et quotidianus, totus fuerit metricus; ergo* Gauta-ſpiall *accipiendum putani pro* poëſi, *unde ſenſus exiſtit:* In Deorum regionem Odinico ſermone (ex Poëmate) ſuſtuli ſue immortalem in hominum memoria reddidi, meo in illum defunctum Epicedio. *Magnus antiquarius* J. Olavius Hypnonenſ. *de morte filii ſermonem eſſe non arbitratur, verum potius de ejus baptismo, ſ. luſtratione et nominis impoſitione, per aquæ aſperſionem, ethnica, quod ſæpe in hiſtoriis Ethnicorum occurrit:* Han var vatni ausinn ok nafn gefit. *Exiſtimat autem in Baptismo Ethnicorum a patre luſtrico adhibitas fuiſſe certas formulas, quibus filio luſtrico, vel bonum adprecarentur vel malum deprecarentur, quod etſi non conſtet ex Hiſtoria,*

Ættar aſk	65) *Cognationis ſurculum,*
Þann er ór af mer	*Qui ex me creuit,*
Ok kyn-vid	*Et enatum ramum*
Kvonar minnar.	*Uxoris meæ.*
XXI.	XXI.
k) Atta ek gott	*Bene mihi conuenit* 66)
Vid geira drottin	*Cum haſtarum domino* (*Odino*)
Giördumz tryggr	*Factus ſum* 67) *credulus*
At trua hanum.	*Ad fidem ei habendam:*

Adr Anti-

tamen per ſe vehementer eſt probabile, et laudatus nutbor id probat ex Rúna-tals Þætti Odins *in* Edda Sæmundi: *Verba Odini, arces ſuas enumeramis hæc ſunt:*

Þat kann ek it Þrettánda	Id noui decimum tertium
Ef ek ſkal Þegn ungan	Si hominem parvulum
Verpa vatni á	Aqua adſpergere debeam
Munat han falla	Ille non occumbat
Þó í fólk komi	Etſi in aciem veniat
Hnígra ſá halr fyrir hiörum.	Non cadet ille exanimis armorum vi.

Accipis ergo ſpiall, *Ablatiuo* ſpialli, *in genere neutro*, me *cum, et porro adſerit ſuam opinionem eo argumento, quod verbum* at hefia, *cujus præteritum* hóf hic *habemus, ſit* ſolenne Baptismi vocabulum, *certe apud homines Chriſtianos* (*quaſi ex fonte Baptismali leuare*), *quo adſert e verſu* Sighvati poëtæ *de filia in Baptismo ab Olao Haraldi Rege ſuſcepta* — — úr heidnum dómi hóf ok nafn gaf Tófu o: e gentilismo ſuſcepit et nomen dedit Toſæ. *Jam vero reſtat, quid in Interpretatione per* Godheim *intelligendum ſit: Eſt autem, ex ejus mente, intelligendum:* in coetum ſ. commercium Deorum, *quod talis puer ſacris gentilibus eſſet initiatus. Hæc forte ſententia ſit unice recta, nam ab alteris ſententiis nihil ſtat magnopere, niſi ſolus contextus.*

k) áttac, una voce, *Hrapp. idem.*

65) Ætt, gens, ſtirps, familia. Kyn [*ſtroph. 7. in compoſito occurrens*], ſimiliter. Aſkr, arbor, fraxinus: vidr *tam* arborem *quam* lignum *notat* G. Pauli.

66) *vel* propitium mihi reddideram Odinum. *G. Pauli. vel* mutua beneuolentia inter nos interceſſit.

67) Tryggr *in hac notione non eſt protritum, occurrit tamen in* Háva malum: ver-ea

Adr *l*) vinad
m) Vagna runni
n) Sigrhaufundr
Um fleit vid mik.

Antequam amicitiam
68) *Rhedarum curſor*
Victoriarum auctor
Mecum (erga me) rumperet.

XXII.

*) Blótka ek þuí
Bródr Vilis

XXII.

Non ideo 69) *colo*
Fratrem Vilii (Odinum)

Gods

Dei

madr ſua tryggr, at þeſſu trúi aullu; *et in* Grettis-Saga: margir hafa of audtryggir verit, *ubi Holana Editio præfert* audtrygda, *monſtroſum vocabulum. Poſſit et* tryggr *hic verti* ſecurus, *quo ſenſu opinor Danos vocem* tryg *uſurpare. Sequentem ſtrophem* G. Pauli *vertit*: Ei fidem habendo, *quod videtur ſenſum aliquid immutare, atque adeo non viſum eſt ſequendum, etſi in mea verſione fatendum eſt, aliquam ineſſe tautologiam, ſed hæc hoc Poëmate non eſt indigna.*

l) Ita, una litera in fine mutata, edidi pro vinat, quod eſt in *Th.* et quod antea feliciter conjecerat *G. Pauli* et adnotauerat: ita dicitur ſkapnadr, búnadr, hugnadr, hagnadr, kinnadr, etc. Hoc plurium dabilium optimum videbatur. ‖ icmat *Jör. J.* ſenſu caſſum ex altero corruptum um at, *Hrapp.* etiam corrupte.

m) Haud dubie legendum Vagnar unni ɔ: cujusdem Vagnæ, præter multas amaſias *G. Pauli.* Sed hæc Vögn an unquam exſiterit dubitatur, niſi eadem fuerit cum Vigg, cujus mentio fit in coruicinio Odini, ubi me vide. Poſſit et legi Vagnar rúni, *Vagnæ confabulator*, eodem ſenſu.

n) Sigr haufundi, in dandi caſu, *J. Hrapp.* improbe.

*) Blót ek eigi af því, *Edda Cod. Worm.* quæ hunc verſum integrum et ſequentem dimidium continet in Odini adpellationibus.

68) *Proprie intellgeretur* Thorus, *nam* Rheda *plurimum vehebatur, conf.* Alvíſs mál is *hoc:* Vagna vers ek em á vit kominn, *a mea tentamina ſuper eum locum. Atqui ſæpe numero unus Deorum pro altero ponitur, etiam id permittente Edda*, maxime cum aliqua *determinatio diſtinguens adjicitur: Ergo hoc loco* Odinus *eſt intelligendus pro* Thoro, *quod ſequens adpellatio* Sigrhaufundr *confirmat.* Gefr hann ſumum (ſonum). Höndlu liód *de* Odino.

69) *Coluit ergo Egillus Odinum, et fallitur adeo Codices Jörundini hujus Hiſtoriæ, qui de eo habent Cap. ult.* han blótadi alldri

o) Gods jadar — *Deorum principem,*
At ek p) giarn ſek — *Quod (ejus rei) ſim cupidus.*
Þó hifir q) Mímsvinr — *Tamen Mimeri amicus*
Mer r) um ſengnar — *Mihi præbuit*
Baulva bætor — *Ærumnarum medelas*
ſ) Ef hit betra teldi. — *Si meliora recenſuero.*

XXIII.

t) Gafumz ſþrótt — *Dedit et mihi artem* 70)
Ulfs u) ok bagi — 71) *Lupi aduerſarius*

Vígi — *Pug-*

nunquam Deos ethnicos coluit, vel nunquam Diis ſacrificauit.

o) Ita per o tenue edidi, ſecutus *Tb.* et *Hrapp.* Gods autem hic ſumendum de *Diis* omnibus collective Góds *Jór.* et *G. Pauli*, quod ille eleganter reddit per *boni præſidem* (vel *apicem*) et notat: Jadar, *extremitas*, e. g. panni, manus, campi, cet. Aſa jadar, (Lokaſenna) *Æſarum ſummus.* Ita et Hers jadarr et Fólks jadarr alias in Edda Sæmundi. || Gud jardar, *Deum telluris*, (cujus et erat maritus G. Pauli) *Edda;* et deinde in illuſtratione proſaica: Her erum kalladr Gud jardar. Quæ lectio ſane eſt notatu digna. Gods jardar, *P., Telluris Dei*, ad *Vilium* referendo. *G. Pauli.*

p) giarna ſec, *libenter videam*, *Hrapp.* Deinde ſe pro ſec, *Edda.*

q) Hæc eſt lectio *Eddæ*, quam *G. Pauli* unice approbat, ipſe tamen ſcribit Mimis pro Mims, et iſta ſcriptio eſt uſitatior. Misvinr, omnia *Exemplaria*, *amicus auceps*, *ambiguus*, *malefidus*, haud aſpernenda lectio. Edda in proſa adnotat: her kallaz han Mimisvinr.

r) of fengit, *Edda.* Sed alterum eſt ſplendidius. Umfengnar, una voce, *Hrapp.* improbe. fegnar pro fengnar, *J. eodem ſenſu*, nam feginn pro fenginn occurrit apud veteres.

ſ) Er hid betra telz, *quando meliora* (beneficii ejus) *recenſentur.*

t) Gafumc, *Edda*, *idem.*

u) Forte legendum ſit of, *παρελκον.* Certe illud ok non bene cedet hoc loco. Deinde, bágie, *J.* tolle *i*, et lectio erit recta. Bági eſt *adverſarius* in Edda, et ſic ſine dubio melius in textu poneretur, etſi *G. Pauli* illud bagi retinuit, quod uſitate notat *incommodum.*

70) *i. e.* poëticam, *et* pugnandi. G. Pauli. *Addi poſſint* Medicina *et* Magia.

71) Lupus Lokii filius *intelligitur*, *et conſo-*

Vígi vanr	*Pugnæ adſuetus*
Vammi *v*) firda	*Inculpatam;*
Ok Þat *x*) ged	*Atque id ingenium,*
Er ek giörda mer	*Quo feci mihi*
Víſa fiandr	*Certos hoſtes*
At Velaundom.	72) *Sanctæ pacis ſocios.*
XXIV.	XXIV.
Nú er mer torvellt	*Nunc mihi* 73) *difficile eſt* (*negotium*)
Tveggia *y*) baga	74) *Duplicis damni cauſa*
Niörva	*Niörvi*

quenter Ulfs bági *eſt* Odinus. Edda *de* conſummatione ſeculi: Stefnir Odinn móti Fenris Ulf. *et deinde:* Ulfrinn gleypir Odinn. verdr Þat hans bani. *Cetera* Lupi Hiſtoria, *de* Origine *ejus et* vinculis *alias in* Edda *legi poteſt.*

v) fyrda, per *y*, *Th.* quod foret *virorum* vel *principium*, et faueret aliquid verſioni *Gunnaris*, qui in hunc verſum dedit: *Hominum dedecori*, haud ſane adulatus Odino.

x) Gedat, et deinde, es, initio ſtroph. ſequ. *Hrapp.* geder, una voce, in hac ſtropha, *Th.* utrique improbe, et ſine ſenſu.

y) Hæc lectio numero vincit; eſt enim in *A. J. S. Hrapp.* et ſic ſatis facilem interpretationem admittit; etiam *G. Pauli* dignatus eſt eam in parentheſin ſuſcipere. Boga, duo, *Jör. Th.* et *G. Pauli.* Ille vertit: *duos arcus tendere*, ſine ulteriore illuſtratione, quod melius ipſe intelligat, quam ego.

72) Ve, ſancta pax, ſanctus locus. Landi, ciuis; Arius *in* Sch. *et* Skída Rima *etc.* G. Pauli. *Quando autem Egillus hoc fecerit, mihi quidem ignoratur, niſi hoc velimus trahere id, quod Thorfinni et Alfi, Stecorum, cum in Vermiam proficiſcerentur, tributi exigendi gratia, amicitiam ſibi conciliauit. Crediderim ergo Egillum prudentiam ſuam hic attingere, et pro* at *legendum eſſe* af, velöndum *autem* (*ab* at vela, fraudare) *valere* Deceptoribus, inſidiatoribus; *atque adeo ſenſum eſſe, quod per ſuam ſagacitatem ſentire ſibi datum fuerit, quinam veri ſui hoſtes eſſent ſub ſpecie amicitiæ. Exempla autem habemus in hac Hiſtoria, de* Bardo Atleyenſi *et* Armodo; *quorum inſidias, ſub amicitiæ prætextu et baſpitalitatis, factas, mire odoratus eſt Egillus.*

73) *Vel de præſente conditione ſua loquitur, vel de carmine ulterius producendo.*

74) *Sc. duorum filiorum*, vel *fratris et ſili-*

Niörva nipt	75) *Niörvii ſoror*
A z) neſi ſtendr.	*In* 76) *lingula ſtat:*
Skal ek þó gladr...	*Ego tamen lætus,*
Med gódan vilia	*Cum bona voluntate*
Ok óhryggr	*Et non triſtis (trepidus)*
Heliar bida.	*Mortem exſpectabo.*

Egill *Egil-*

G. Pauli. *Si per ö graue legamus*, bóga, (*vide Var.* y) *ais ſe duplici vel* (*utrinque*) *difficultate premi, quæ conſiſtat in ambiguitate conſilii inter viuendum et moriendum.* Bógr, armus animalium, *etiam de* brachio hominis *uſurpatur, ut videmus in* Havfudlauſu, XVI. 1. *hic pro* latere *acciperetur.*

z) Sic *J.* ſolus. neſin, *Jör. Hrapp.* et *G. Pauli.* neſim, *Tb.* aut pro neſium, aut prö altero corrupte. Haud paruam difficultatem objicit Accuſatiuus ille pluralis Neſin, etſi *Gunnarus* verterit per Ablatiuum, *promontoriis inſiſtit*, quod an ex genio linguæ procedat, ipſe viderit.

75) Niörva nipt, *vid.* Höfudl. ſtroph. 9 *G. Pauli. Sed vide* me *ad eum locum. Interpretatur ergo hanc et ſequentem ſtrophan,* Niöruii fæmina promontoriis inſiſtit, *quod* ejus admiratoribus *erit liquidius quam* mihi, *cum præſertim ei non placueris id ulterius illuſtrare, ſed quid mea? Video tamen e verbulis, quæ ſubleuit,* eum Niörvii feminam *de* Nocte *accipere, ſed tum reſtat ſcire ſenſum verum hujus et ſequentis ſtropharum, nempe quomodo* Nox inſiſtat promontoriis. *Hoc debuerat dicere. Forte ideo ſic dicatur, quod* Nox *ut* perſona Eddica, *olim credita fuerit in* mari quieſcere interdiu, *quemadmodum* Sol *noctu, atque inde* veſperi in terram egredi. *Foret adeo ſenſus poëtæ hoc loco:* Jam nox adpropinquat. *Ego hic, ut ad* Havfudlauſu, *loc. cit.* Niörva nipt *accepi de* Hela, Sorore Narii vel Narfii, Lokii filii, *cum præſertim* Nipt *proprie ſit* Soror, *etſi latius de quacunque cognata interdum eam vocem adhiberi concedam. Quod interpres hanc vocem per* fæmina *vertit, nimis vagum videtur.*

76) *Quaſi dicat:* Hela in lingula Digraneſo, ubi pater et filius ſepulti, adſtans me exſpectat, quaſi breui eo venturum per mortem voluntariam; ſed ei non occurram hoc modo, verum, quietus domi eam exſpectabo. *Penitus ergo hic abjicit, quod ceperas, voluntarium moriendi conſilium.*

Egill tók at hreſſaz ſvo ſem *a*) framleid at yrkia qvædit; ok er lokit var qvædino þá færdi han þat Asgerdi *b*) ok Þorgerdi ok *a*) hiónum ſinum; reis han þá uppor reckiu ok ſettiz í *b*) aundvegi. qvædi þetta kallaði hann *c*) Sonar Torrek. Sidan let Egill erfa *d*) ſonu ſina, eptir *) fornri ſidveniu. enn er Þorgerdur fór heim *e*) reifdi Egill hana gódum giöfum. Egill bió at Borg lánga æfi ok vard madr gamall. enn ecki er getit at han ætti málaferli

Egillus vigorem ſuum recuperare coepit, procedente poëmate; quod ubi, ad finem perductum erat Asgerdæ, Thorgerdæ, et familiæ ſuæ domeſticæ recitauit, tumque ſurgens lectulo in ſede primaria conſedit. Poëma hoc Filiorum jacturam adpellauit. Dein Filiis parentalia fieri curauit ſecundum antiquam conſuetudinem; Thorgerdam autem domum abeuntem donis ornauit eximiis. Egillus Borgæ longum tempus habitauit atque ad ætatem ſenectam peruenit. Nulla mentio fit, quod ille cum hujus terræ incolis

a) á leid kvædit. Jör. Hol.

b) konu ſinni *uxori ſuæ* add. Jör. Thorgerdam auditorio inſulſe excludunt. Iid. Hol. J.

a) heima mönnum idem. Hol. Jör.

b) rúm ſitt, *ſede ſua* (*herili*) Jör. Hol.

c) Ita videtur in Membr. fuiſſe, nempe Sona-Torrek, in plur. illud Sona, et adſtruunt Jör. expreſſe idem præferentes. Asgeir tamen in C. D. et E. dedit Sonar-dryck, *filii parentalia*, Sonar-dráþa, *epos filii* exhibent K. L. M. poſito ante, er kallat Sonar-torrekr, *filii jactura*, aut, *calamitas ex damno filii*, præmiſſa mutatione modo allata ſed merito dubitatur, an omnino dicatur Torrekr in gen. maſc. certe apud Snorrium et Sighvatum poëtam in gen. neutr. Torrek adhibetur, quorum auctoritate Biörnus ab Skardsá cedere debet in ſuo l. gloſſario, etiam obtrudens Torrekr in gen. maſc. Poſſit alias Torrekr eſſe, *difficulter vindicans*, cui ſenſui adſtruendo aliquid attuli in obſeruationibus ad illud poëma; tum foret Torrekr, adjectiuum verbale, et bragr, *carmen*, ſubaudiretur.

d) ſon ſinn, *filio* Hol. J. et modo ante drecka erfi eptir, pro erfa. J. eodem ſenſu.

*) fidveniu, tantum. Hol.

e) hæc elegans lectio illata eſt ex Hol. J. P. neque tamen adſpernanda eſt vulgata phraſis in Membr. a. Trad. et Jör. þá leiddi Egill hana med giöfum (ſtórgiöfum Jör.) í brótt, *abeuntem donis* (*ampliſſimis*) *proſecutus eſt.*

ferli vid menn her á landi, ecki er ok ſagt frá hólmgaungum hans, eda vigaferlum *f*) ſídan er han ſtadfeſtiz her á Islandi. ſva, ſegia menn at Egill færi ecki í brott af Islandi ſidan, er þetta var tidenda, er nu var ádr frá ſagt. ok bar þat meſt til þeſs, at Egill mátti ecki vera i Noregi, af þeim ſökum *g*) ſem fyrr var fráſagt *h*), at Konúngar þóttaz eiga vid hann; *i*) Bú hafdi han rauſnarſamligt þviat ſe ſkorti eigi. han hafdi ok *k*) gott ſkaplyndi til þeſs. *l*) Hákon, Konúngr Adalſteins-Foſtri red firir Noregi lánga ſtund. enn hinn efra lut æfi hans, þá komu Synir

inrolis controuerſias forenſes habuerit; neque quicquam de ejus certaminibus ſingularibus [ſummi rigoris] cædibusve memoratur, poſtquam hic in Islandia manſionem ſtabiliuit. Ferunt Egillum peregre non abiiſſe, poſt euenta ſupra narrata; cujus rei præcipua cauſa erat, quod ei in Norvegia eſſe non licuit, ob noxas, quarum nomine illum ſibi obſtrictum eſſe reges exiſtimabant, ut ante memoratum eſt. Oeconomia uſus eſt lauta et magnifica, neque enim pecunia deerat, ingenio autem ad id (magnificentiæ exercitium) præditus erat liberali. Rex Hacon Adalſteini alumnus per amplum temporis ſpatium Norvegiæ imperauit. at ſuprema parte ætatis ejus,

f) ſídan þetta var tídenda, er nú var frá ſagt, ok han ſtadfeſtiz her á Islandi. ſva ſegia menn, at han færi ecki brott af Islandi ſídan þetta var tídenda, er nú var frá ſagt, ok bar þad etc. Jör. tautologice, et ab initio falſo, ſi connexionem cum antecedente ſpectemus, nunquam enim Egillus duella aut cædes in Islandia agitauit. cfr. p. 512.

g) er han átti þar, *quarum nomine ibi* reus erat. Hol. J. omiſſis ſeqq. usque ad Hakonis mentionem. ita etiam, at ega ſökótt vid menn, de *ipſo reo* dici opinor in Grettis-ſaga; modo ante: fyri ſökum þeim, pro, af þeim ſökum. Jör.

h) því Konúngar ega vid han ſtór mál, *nam reges eum grauium crimiuum nomine ſibi teneri arbitrabantur.* Jör.

i) Egill hafdi bú-rauſn mikla. Jör. i. e. *lauto cultu domeſtico uſus eſt.*

k) miök. Jör. ad verbum, *vehementer*, aut, *large*. vid. Var. ſequ.

l) at vera ſtórmenni, *ut vir primarius eſſet*, vel, *ad magnatis perſonam tuendam.* add. Jör.

Synir Eriks til Noregs ok *m*) deildu til ríkiſs i Noregi vid Hakon Konúng ok áttu þeir *n*) orroſtor ſaman, ok hafdi Hákon jafnan ſigr; en ſidarſto orroſto áttu þeir á Haurdálandi i Stord á Fitium. Þar feck Hákon Konúngr *o*) ſigr ok þar med bana-ſár. Eptir þat tóko þeir Konúngdom i Noregi Eiriksſynir. Arinbiörn herſir var med Haraldi *p*) Eiriksſyni ok giördiz ráðgiafi hans. ok *q*) hafdi af honum veitſlur ſtórliga miklar. var han Forſtióri fyri *r*) lidi ok landvörn. Arinbiörn var hermadr mikill ok ſigrſæll *s*). han

ejus, Eirici filii Norvegiam adnenientes, de regno Norvegiæ cum Hacone rege dimicarunt; conſeruerunt autem aliquot prælia victore ſemper Hacone; poſtremo prælio conflixerunt in Hördia, loco qui Storda appellatur in Fitiarum tractu; ibi victoriam et una cum ea vulnus letale rex Haco nactus eſt. Poſt hæc Eirici filii imperium Norvegiæ capeſſebant. Arinbiörnus fatrapa erat cum Haraldo Eirici filio, atque ei factus eſt conſiliarius, ampliſſimisque ab eo cumulatus eſt liberalitatibus, quippe dux præerat exercitui et finibus terræ ab hoſte tutandis, ut qui magnus eſſet belligerator et victoriosus; præterea præfecti munus

geſſit

m) áttu ſtríd vid hann. — *bellum geſſerunt.* Jör.

n) Ita Hol. J. P. Hrapp. margar orruſtur *multa* — Jör. orſtu in ſing. num. *praue*, niſi de *bello* vel *boſtilitate* inſolenter capiatur. Membr. a.

o) ó-ſigr, *cladem* vel jacturam. J. Hrapp. ex acumine correctorum; quibus abſurdum viſum eſt, eum victoria potitum eſſe dici, qui vulnus lethale in prælio accepit, atque adeo re, de qua certabatur, nempe imperio, una cum vita excidit. Briánn fell ok hellt velli, in Niáls-ſaga, cum noſtro textu conferri poteſt.

p) Gráfeld, *griſeo pallio.* Jör. Hol. Rationem hujus cognómenti ſuppeditat ſolus Snorrius, quantum ſcio.

q) tók af honum veitzlur ſtórar, (i Noregi, add. Jör., qui tamen ante ſeruant, hafdi) Hol. Jör. i. e. *ampla ab eo officio (in Norvegia) obtinuit.* De induſtria verſionem ipſius textus magis generalem dedi.

r) landi hans ok lidi, præerat regno (gubernationi) et copiis. Hol. lidi hans, tantum. J.

s) vitr ok forſiáll, ok þó hardráðr — *ſapiens et prudens, et tamen (inſuper) in rebus gerendis acer.* Hol. addunt.

han *t*) hafdi at veizlum Firda-fylki. Egill Skallagrimsſon ſpurdi þeſſe tídinde *u*) ok Konúnga ſkipti ver ordit i Noregi. ok þat med at Arinbiörn var þá komin i Noreg til búa ſinna, ok han var þá i virding mikilli *x*). Þá orti Egill *y*) qvædi um Arinbiörn, ok *z*) er þetta upphaf at.

geſſit in Fiordenſium prouincia. Hæ res ad aures Egilli Skallagrimi filii fando peruenerunt, et facta in Norwegia regum mutatio et ſimul Arinbiörnum tum Norvegiæ reſtitutum, ſuis in prædiis conſediſſe, atque in magna verſari dignitate. Tunc poëma de Arinbiörno condidit Egillus; cui hoc eſt initium.

Arin- *Epos*

t) redi fyri Fyrdafylki (Fiarda-fylki. Jör.) Hol. J. Jör., quod ut interpretamentum alterius in verſione ſecutus ſum. Nam de conuiuiis (lautiis) qdæ erant quædam appendix tributorum, ut ex vetere Hiſtoria Norvegica conſtat, ubi toties occurrit de Rege præſertim, ſed interdum quoque de comitibus, præfectis et viris illuſtribus. han fór at veitzlum: han tók veizlu: han hafdi veizlur (veizlu) Konúngr veitti (gaf) honom veizlur þar edr þar. De iis ergo conuiuiis, an huc pertineant et quæ omnino fuerit horum conuiuiorum ratio et conſtitutio, hic non vacat nec licet diſquirere. Plenam hujus rei illuſtrationem a J. Olavio in Hiſt. Norveg. gloſſario ad Snorronem expectamus. conf. interim Snorrium in vita Olavi Sancti, Cap. cxxxii, ubi de Hé-reko a Thiótta legitur: han hafdi haft ſyſlo á Hálogalandi, ſuma at veitzlu (veizlum), en ſuma at léni; ubi veizlu per Gieſtebuds læn exprimere puto laudatum interpretem. G. Schiönningius aliquid alicubi de his conviviis ad Snorrium adnotauit, ſed ubi, non ſuccurrit; et quidquid ſit, ibi deſiderari opinor auctoritates. i. e. loca ex ipſa hiſtoria, unde aliquid certi queat elici in hac re, ut mihi quidem videtur, ambigua ſatis.

u) öll jafn-ſamán. add. Hol. i. e. *omnes ſimul*, et mox Regûm vel regiminis voces transeundo pergunt. Spurdi han, at Arinbiörn hafdi metord allmikil, *Arinbiörnum quoque eo permagna — dignatione inaudiuit.* il at, pro ok, eſt in Jör., uſitatius in tali connexione.

x) af Konongi, *apud Regem in magno honore.* add. Jör.

y) Drápu, *epos, poëma encomiaſticum.* Hol.

z) ſendi (honom, *add.* Jör.) til Noregs. et *(illi) in Norvegiam transmiſit.* Hol. J. Jör.

*) Arinbiarnar Drápa, edr Brot af henni.

Epos ad Arinbiörnum, ſive ejus Fragmentum.

1. Emk þ) hradqvedr Hilmi

1. *Sum poëta* 1) *citus Regem*

*) Poëmatio hujc unius verſus ſpatiolum relictum eſt in contextu membranæ, at ad calcem Hiſtoriæ noſtræ olim illatum fuit eidem Membranæ, manu tamen aliquanto recentiore, quanquam non admodum nova, occupat ibi hodie unam paginam, at ſine dubio olim in aliud folium excurrebat, quod jam dudum deperditum eſſe credibile eſt. Paginæ, quæ reſtat, quarta et ultima pars lectionem penitus reſpuit, propter detritam et obliteratam ſcripturam, neque ulterius progreditur apographum Asgeiri chartaceum libro E noſtræ Hiſtoriæ incertum, quod ideo E appello; id tamen immediate non eſt tradux membranæ, ſed exſcriptum eſt, teſte Arna Magnæo, e ſchidio Epodis (Drápu-ſlitri) ſine dubio chartaceo, quod ille (Arnas) olim poſſedit, quodque ab eo nactus Thormodus ſuis Egilsſagæ exemplaribus inferri curauit, interpolatione non fetenda, ut vir laudatus cenſet. Idem in eadem ſchedula libro E adjuncta obſeruat, in nemine Egilsſagæ exemplarium exſtare hoc poëma, niſi iis, quæ Thormodus deſcribi fecerit; ſed quid illis, excepto E ſolo, hodie factum ſit, ignoratur. De altero fragmento poëmatis, quod beneficio Johannis Finnæi Epiſcopi in collationem adhibui, mentionem feci, introductione ad Sonar-Torrek, quod ut antiquius, emendatius et uno verſu octoſtichos, ſive duobus hemiſtichiis altero plenius, veriſimile eſt traducem eſſe membranæ noſtræ, quæ, tempore, quo fragmentum illud ſcriptum eſt, probabiliter aliquanto liquidior ad legendum erat, quam eſt hodie; quod concludo ex duobus poſtremis hemiſtichiis, nam hoc tempore vix unum aut alterum verbulum horum conjecturæ in membr. capax eſt, nedum certe lectionis, et prius tamen vix ullum ſenſum idoneum, admittit, licet verba ſic ſatis clara ſint, res tamen eſt obſcura; quod et de multis aliis hujus poëmatis locis dici poteſt, ut obſcura ſint tam ad verba, quam ad rem. Nihilominus operæ meæ et laboni nolui parcere, ſiquid ad id exponendum et illuſtrandum utile aferre potuiſſem, quod, ne quid glorior, poſt ſex menſium tempus perparum eſt, cum tamen ad manum habuerim magni antiquarii Gunnari Pauli Interpretationem et notas, in quibus multa ei feliciter ceſſerunt, ſed multa adhuc in ambiguo hærent, et hærebunt, opinor, in poſterum; quantumuis omne ſtudium, et omnem meam ſcientiolam in his rebus, quantulacunque eſt, in id contalerim, ut aliquam luculam hiſce ſcidüs adferrem. Quod fortaſſe alius a me non curaſſet, ſed dignitas rei et elegantia carminis id

Hilmi at mæra. — *Regem celebrare:*
En glap-máll — *At 2) incurioſus in ſermone (carmine)*
Um — *De*

poſtulabat, nam inter carmina Egilli hæc laciniola ſuo merito ſummum locum obtinet. Sive rem ſive verba reſpicias, et citantur ſub Egilli nomine nonnulla in Edda Snorrii et in Skálda Olai Theodori, quæ hodie in noſtris exemplaribus adparent, citatur quoque verſus octoſtichus, quem non ambigo ultimum fuiſſe in hoc poëmate, eum verſum adfero ſub calcem poëmatis, ille ſic incipit: *Varc árvacr* etc. ſed in noſtris exemplaribus hodie deperditus eſt.

þ) Ita Membr. atque E et I. ſive exemplar S. V. Johannes Finnæi adbreuiate G. Pauli maluit *bradqvedr*, nulla ſub cauſa idonea.

1) Extemporaneus, *reddit* G. Pauli, *quod juſto plus mihi videtur, ceterum nemo negare poteſt Egillo facultatem poeticam in ſummo gradu, quam demonſtrauit, cum* Redemtionem *capitis compoſuit, una nocte, in tantis difficultatibus conſtitutus, ut legere eſt in Hiſtoria noſtra Pag.* 409 *et ſequ.*

2) Verba parum penſitans, *reddebat* G. Pauli *et hæc adſcripſit:* eg glep, nebulas offundo, oculos hebeto. Glappi, homo inconſideratus, ſtultiuidus. mer glapnas ſyn, hebetantur mihi oculi. Elliglöp, Paroramata ſenilia. *Hinc ergo* Glapmáll *vel* obſcuriloquus, *vel* libere *nec* anxie verba effundens. Glap ſkulld, delicti mulcta. Hallfr. *in* Olafsſaga. *G. Pauli. Notio* ꝛc Glap *in voce compoſita* Glapmáll, *mihi admodum ambigue eſt, neque poſſum quidquam de illa certi ſtatuere, ratio verſatur in Etymologia ſive deriuatione. Quæ adhucdum incerta eſt, et ad conjecturam redit, vide me tamen in* Gloſſ. Eddæ Sæm. *Et re rite penſitata, eo mea ſententia inclinat, ut* Glap *in voce* Glapmáll *et ſimilibus adfine ſit Latinis verbis* labo *et* labor; *poſſes adeo* Glapmál *hic non incommode exponi, per* in ſermone *vel* carmine titubans, temere, inconſulte garrulus. um Glegg vínga, de ad rem attentis. *Nempe quod ob horum odium non temperaret ſibi ab diceriis in eos jaciendis. Ad rem parandam. Auarus quidem erat* Egillus, *ſed non ideo in ea ſeruanda ſordidus, neque enim hæc vitia (auaritia et ſenacitas) ſemper neceſſario conjunctæ ſunt: et habemus de ipſo Egillo ſupra;* Han hafdi gott ſkaplindi til þeſs, at vera ſtormenni. at glapna (glepiazt) *habemus in ipſa* Hiſtoria noſtra Cap. ante penult. *de Egillo:* Hönum glapnadi bædi ſyn ok heyrn, *quod meam derivationem ſupra memoratam firmare videtur. Sed quid* Glapſkulld *ſit apud* Hallfr. poëtam, *ſuperius a G. Pauli laudatum, non facile dixerim, etſi circumſtantias in ejus carmine conſiderem; credibile tamen eſt* culpam temere (lapſu humanæ naturæ) contractam, et mulctam pro ea *ab Hallfredo ſignificari.* In Hiſt noſtra pag. 172 *habemus vocem* Glapſtigu, *de qua ego conferri poſſum* pag. ſequ. N. 2

æ) Um gleggvínga.
Opin-ſpiallr
Um iöfurs dádum.
En þag-mælſkr
Um þiódlýgi.

II. Skaupi ö) gnegdr
a) Skrauk-berandum.

Emk

3) *De Tenacibus:*
4) *Libere loquens*
De moribus (artibus) Regiis.
Sed taciturnus 5)
De populari mendacio.

II. 6) *Ironia ſcatens.*
Erga homines vaniloquos;

Sæm

æ) *Um* eſt in Membr. et I. hic et in ultima linea verſus. vid, *erga*, m. m. pro eo præfert E utroque loco, quod, etſi aliquanto commodius videri poſſit, in ſe tamen falſum eſt et a falſa lectione profectum.

ö) Ita E et I. ſed G. Pauli malit gnegdr, quod eſt vulgatius, eodem ſenſu.

a) Skrautberandum *oſtentatores* adpoſuit G. Pauli.

3) vid Gleggvinga, *per* in Eucliones *reddit* G. Pauli, *quod fortaſſe omnes non intelligunt*, Euclio *tamen eſt* perſonæ auari, in Plauti fabula, Aulularia. [*Porro vir laudatus hæc adnotauit:* Glöggr, res celeriter agnoſcens ac dignoſcens. Glöggt diſtincte, perſpicue, accurate. Glöggſkygn, acute cernens. Glöggr *etiam* parcus, Hymisquida etc. (vide me ſi placet in Gloſſario Eddæ Sæm. G. M.) prov. Glöggr er ſá, ſem götuna ſparar. Parcus eſt, qui ſemitæ parcet, ſiue non calcando ſiue prohibendo. *Hinc* Glöggvingr (*tamen in noſtro textu erat et eſt* Gleggvingr. *G. M.*) *vel homo ſtiparcus vel etiam* perſpicax, *et ſum.* Glapmáll *notat, non ita* accurrate loquentem, *ut iis ſe poëta ſatisfacturum confidat. Hæc ille, cujus ultimam expoſitionem to* Glapmáll, *in medium relinquo, ſed non dubito to* Gleggvingr *de* homine triparco *accipiendum eſſe. Vide not. proxime præcedentem.*

4) Opin-ſpiallr, *per* apertiloquus *reddidit G. Pauli, quod fortaſſe adeo latinum non ſit, etſi, ille id ſatis analogice formauerit. Porro* dádum *reddidit* virtutibus, *in qua re opinor eum erraſſe, nam* dádir *hic eſt vocabulum medii ſignificatus, quod tam ad vitia quam ad virtutes poteſt adplicari, quemadmodum habemus in Hymno noſtro eccleſiaſtico, feſto anni ineuntis:* Ef vildi han yfir oſs falla, ſem vor er ſynd ok dád, med jáſnri hefnd ok þín *etc. ubi* Dád *nihil aliud poteſt notare quam* factum vel opus. *At in laudando Rege, Egillo nihil opus erat libere loquendi facultate, ſed in Regis vitiis improbandis opus erat.*

5) *Hic eſt viri prudentis character; nam refutare conari, mendacium populi uniuerſi eſt temerarium, approbare, eſt improbum, cum ſilentii contemtu omittere rutiſſimum eſt.*

6) Skaupi gnegdr *hic vix aliud* Skaup

Emk *b*) vilqvidr
Um vini mína.
Sótt *c*) hefik maurg
Milldínga Siöt
Med grunlauzt
d) Grepps um *e*) ædi.

III. Hafda ek endr,
Ýnglingz búrar,

Sum in canendo propitius,
Erga meos amicos.
Inuiſi multas,
Regum ſedes.
Cum intrepido
Animo 7) *virili.*

III. *Ergo olim*
Regis filii,

Riks Po-

quam Skop, *Ironia*, ludibrium; *et ita forte, imo certe* (*G. M.*) *in Grettis Saga ſtropb. penult. G. Pauli occurrit etiam vox hæc in verſu* Kormaki Ögmundini: þer vard hlaup at *ſkaupi* ɔ: *tibi impetus ludibrio ceſſit. Dubium autem nullum eſt, quin* Skaup, gr. σκωπτω, irrideo, *cognatum ſit, unde et ſcopticus et ſcoptici in latinitate barbara.* Skraukberandr *poſſunt exponi per cauillatores vel homines dicaces.* Ordſkrauk *vocatur dicterium Finni Arnaſoni Comitis in regem Haraldum Severum:* Eigi er undur at þu hafir hitiz vel, ſidan merin var i ferdinni. *Ubi* cognatam *ſuam* Regis concubinam equæ, ſed Regem ipſum equo admiſſario, *adſimulat: cum verbis autem hiſce Egilli conferri poſſunt ex* Hávamális Hlátr vid Hlátri ſkulu Höldar taka, enn lauſung vid lygi, ɔ: riſum pro riſu *accipiant homines* et vanitatem (leuitatem) pro mendacio. *Denique* in *ſtropb. ſequ.* Vilquidr *per* blandicanus *reddit G. Pauli. quam latine, ipſe videris.*

b) vilkvedr vel vilqvædr, foret rectius; ſed alterum tamen retinuit G. Pauli, quod in E adbreuiatum habetur — qdr.

c) hefuirek, J. alterutrum elementum aut *f* aut *u* redundat ex corrupto more, quo Dani eo tempore amarunt ſcribere *baffver* pro *haver.*

d) Ita reſtituebat G. Pauli, cui conſentiunt E et I. ſed in exemplari ad eum transmiſſo erat greips per errorem ſcribæ vel dictantis. Illud tamen greips retinuit idem vir et expoſuit gryphis, ſine ulteriori illuſtratione, quod fateor me non intelligere, quod greipr *ſæuum, atrocem* notet, certius eſſe opinor, atque huc non facile poteſt adplicari.

e) ödi, E et I. quod G. Pauli recte mutavit in ædi.

7) *Siue* poëtam *ſiue* virum *denotet* greppr, *parum inter eſt, nam* Edda *diſerte habet.* Greppar heita þeir menn er fara med ſkálldſkap, ok ſva má kalla hvern mann. *Verſionem ille nullam ulteriorem illuſtrationemve adpoſuit.*

æ) Um gleggvínga.
Opin-ſpiallr
Um íöfurs dádum.
En þag-mælſkr
Um þiódlýgi.

II. Skaupi ö) gnegdr
a) Skrauk-berandum.

3) De F
4) L
D

cuculum,

tum
taui.

Rex
o) horrenda galea

Cor-

æ) Um eſt in Membr. et
linea verſus. vid
præfert E utro
quanto con
tamen f
fectur

ö) Ir

Allvalldr per unum l, pro all in priori parte vocis rectius foret, vide me in Eddæ gloſſario ea voce, ambo tamen exemplaria una cum ipſa membr. præferunt Allvalldr.

b) ægis, adpoſuit G. Pauli in parentheſi, retinuit tamen alterum quod eadem analogia formatum videri poteſt ab ygr, uti íturs genetiv. a nominatiuo itur eximius, apud Snorrium in claue metrica.

8) Imperioſi *in parentheſi adpoſuit G. Pauli, non male, nam* Eiricus Blódöx *nihilominus erat quam Rex potens, ut videmus in hac Hiſtoria, ſed animo feruidus atque impetuoſus ſine dubio erat. Porro* Hafda ek Reidi fengna *idem interpres expoſuit* per, in me concitata erat. *Ira, quod facile videre eſt longe a verbis textus aberrare;* morbum nanciſci, *dicunt latini, quidni ergo* iram nanciſci?

9) In diarfhött audaci cucullo, *eſt audax hypallage, cum ſuam audaciam cucullo tribuat poëta. Minus placet interpretatio G. Pauli:* Indui audacem faciem cuculla, nigr. cap. *Ipſam rem quod attinet* habemus de Egillo ſupra, cum ad Eiricum Regem et Arinbiörnum in Anglia venerit: Han hafdi ſídan Hatt (Hött) yfir hiálmi, pag. Hiſt. noſtræ 407.

10) ɔ: vultu truci. *de* galea terribili ægis hiálmr *videri poteſt* Volſúnga Saga, *item* Edda, Sörla þáttr etc., *et* ægis hiálmr í augum, *eſt* majeſtaticum quid *et* terribile, *ut de quibusdam in* Hiſtoriis *legitur,* qui ſenſus ex ſtropha (verſu) *ſequenti illuſtratur: Litteræ autem* y *et* æ *facile permutantur.* G. Pauli. *Aliquid huc pertinens aufero ad* verſ. *ſequentem.*

..iódframadr	*Carmine celebratus*
ndi sat.	*Regioni præerat:*
Konongr	11) *Regit Rex*
stirdann hug	*Rigido animo*
	In urbe Jorvici
hiörvi.	12) *Madidum gladium.*

V. Nnnn 2 V.

mplar et seruauit G. Pauli, sione expressus est. Ad- Forte non minus bene Ládfrömudr, *is incrementorum auc-* udr *populi utilitatis promouens* etiam cogitari possit, nam Liódr est *populus*, a quo vulgatum Lydr paulum variatum est. Non tamen credibile est Egillum tam decoro vocabulo Eiricum Regem inimicum suum et præterea piratam et tyrannum cohonestasse, *quem alias in suis carmininibus* Folkmygir et Lögbrygdr *appellare non veretur.* Denique, dubium est, an framadr, sensum *agendi* admittat, ergo necessario amplectendum erat id, quod in versione visitur, etsi sua non careat difficultate. Quod autem ea vox passiuum sensum admittat nemo negauerit.

k) Hanc voculam necessario adjecit G. Pauli de suo, nam sine ea vix constat sententia. Conferre tamen licet supra Cap. xxvii. extremo: Þeir sigldu -- byr gódan, ok biart vedr, ubi *vid* ante byr subaudiendum videtur.

l) Hiarni, adponit E pro varia lectione, quod valet, *capite*, vide me in Glossario Eddæ, voce Hiarnr. et foret *caput* hic pro *ingenio* positum, et Urgr valeret *sævus.* Styrir autem ante reddendum foret, *utitur*, præditus est. cfr. notam. Hæc tamen lectio nempe Hiarni non caret tautologiæ vitio propter stroph. 6.

11) *Nescio quam latinum sit*, regere gladium; *malim ergo vertere:* Gladium gestat, gladio utitur, *nam* at styra *interdum sic accipitur, ut* at styra giæfu, *et* styra kraunku vedri, *ubi non opinor sensum esse*, regere fortunam vel regere malam tempestatem, *sed* uti fortuna, uti mala tempestate. *Altera explicatio est a* G. Pauli.

12) Sanguinolentum, [*quod bene quadrat* in sanguinarium Eirici Regis ingenium *et* exercitium. *G. M.*] *De* voce úr *supra* [*nempe pag.* 214. *n.* 3. G. M.] *Hinc* úrigr *et contracte* úrgr, madidus, roscidus, rore adspersus: *ut* Urigfiöll, urgr foss, urgr stafn. *G. Pauli.* *Quo addo* úrga strönd *ex* Knytlinga Saga. *De* voce úr, *unde* úrigr, *deductum est*, conf. Eddam Snorr. *Fab. de* ortu Ymeri.

Riks Konungs,
Reidi fengna.
Dróg ek diarfhött
Um dauckva ſkör.
Let ek *f*) herſi
Heim um ſóttan.

IV. Þar er *g*) Allvaldr
Und *h*) ýgrs hiálmi

8) *Potentis Regis,*
Iram vactus eram:
Induxi 9) *audacem cuculum,*
Atro capiti.
Atque Præfectum
Domum viſitaui.

IV. *Ubi Rex*
Sub 10) *horrenda galea*

Lióð-

Car-

f) Ira recte repoſuit G. Pauli, cum exemplaria noſtra præferant, Herſir, mendoſe. Nam hic eſt nominandi caſus, non accuſandi.

g) Alvalldr per unum l, pro all in priori parte vocis rectius foret, vide me in Eddæ gloſſario ea voce, ambo tamen exemplaria una cum ipſa membr. præferunt Allvalldr.

h) ægis, adpoſuit G. Pauli in parentheſi, retinuit tamen alterum quod eadem analogia formatum videri poteſt ab ygr, uti iturs genetiv. a nominatiuo itur *eximius*, apud Snorrium in claue metrica.

8) Imperioſi *in parentheſi adpoſuit G. Pauli, non male, nam* Eiricus Blódöx *nihilominus erat quam Rex potens, ut videmus in hac Hiſtoria, ſed animo feruidus atque impetuoſus ſine dubio erat.* Porro Hafda ek Reidi fengna *idem interpres expoſuit* per, in me concitata erat. *Ira, quod facile videre eſt longe a verbis textus aberrat;* morbum nanciſci, *dicunt latini, quidni ergo* iram nanciſci?

9) In diarfhött audaci cucullo, *eſt audax hypallage, cum ſuam audaciam cucullo tribuat poëta. Minus placet interpretatio G. Pauli:* Indui audacem faciem cuculla, nigr. cap. *Ipſam rem quod attinet* habemus de Egillo ſupra, cum ad Eiricum Regem et Arinbiörnum in Anglia venerit: Han hafdi ſidan Hatt (Hött) yfir hiálmi, pag. Hiſt. noſtræ 407.

10) ɔ: vultu truci. *de* galea terribili ægis hiálmr *videri poteſt* Volſúnga Saga, nec Edda, Sörla Þáttr etc., *et* ægis hiálmr ſ augum, *eſt* majeſtaticum quid *et* terribile, *ut de quibusdam in* Hiſtoriis *legitur*, qui ſenſus ex ſtropha (verſu) *ſequenti illuſtratur: Litteræ autem* y *et* æ *facile permutantur.* G. Pauli. *Aliquid huc pertinens aſſero ad* verſ. *ſequentem.*

i) Liódframadr	*Carmine celebratus*
At landi ſat.	*Regioni præerat:*
Stýrir Konongr	11) *Regit Rex*
k) Vid ſtirdann hug	*Rigido animo*
I Jórvík	*In urbe Jorvici*
Urgum *l*) hiörvi.	12) *Madidum gladium.*

i) Sic utrumque exemplar et ſeruauit G. Pauli, ſenſu, qui in verſione expreſſus eſt. Adnotauit autem: "Forte non minus bene Ládframadr vel Ládfrömudr, *Gentis decus, Regionis incrementorum auctor.*" Liódfrömudr *populi utilitates promouens* etiam cogitari poſſit, nam Liódr eſt *populus*, a quo vulgatum Lydr paulum variatum eſt. Non tamen credibile eſt Egillum tam decoro vocabulo Eiricum Regem inimicum ſuum et præterea piratam et tyrannum cohoneſtaſſe, *quem alias in ſuis carminibus* Folkmygir et Lögbrygdr *appellare non veretur.* Denique, dubium eſt, an framadr, ſenſum *agendi* admittat, ergo neceſſario amplectendum erat id, quod in verſione viſitur, etſi ſua non careat difficultate. Quod autem ea vox paſſiuum ſenſum admittat nemo negauerit.

k) Hanc voculam neceſſario adjecit G. Pauli de ſuo, nam ſine ea vix conſtat ſententia. Conferre tamen licet ſupra Cap. xxvii. extremo: Þeir ſigldu — — byr gódan, ok biart veðr, ubi *vid* ante byr ſubaudiendum videtur.

l) Hiarni, adponit E pro varia lectione, quod valet, *capite*, vide me in Gloſſario Eddæ, voce Hiarnr. et foret *caput* hic pro *ingenio* poſitum, et Urgr valeret *ſævus*. Styrir autem ante reddendum foret, *utitur*, præditus eſt. cfr. notam. Hæc tamen lectio nempe Hiarni non caret tautologiæ vitio propter ſtroph. 6.

11) *Neſcio quam latinum ſit*, regere gladium; *malim ergo vertere:* Gladium geſtat, gladio utitur, *nam* at ſtyra *interdum ſic accipitur, ut* at ſtyra giæfu, *et* ſtyra kraunku vedri, *ubi non opinor ſenſum eſſe*, regere fortunam vel regere malam tempeſtatem, *ſed* uti fortuna, uti mala tempeſtate, *Alterâ explicatio eſt a* G. Pauli.

12) Sanguinolentum, [*quod bene quadrat* in ſanguinarium Eirici Regis ingenium *et* exercitium. *G. M.*] *De* voce úr *ſupra* [*nempe pag.* 214. *n.* 3. G. M.] *Hinc* úrigr *et contracte* úrgr, madidus, roſcidus, rore adſperſus: *ut* Urigſiöll, urgr foſs, urgr ſtafn. *G. Pauli.* *Quo addo* úrga ſtrönd *ex* Knytlinga Saga. *De* voce úr, *unde* úrigr, *deductum eſt*, conf. Eddam Snorr. *Fab. de* ortu Ymeri.

V. Vara þat Túnglſkin
m) Tryggt at líta
Ne ógnlauzt
Eiriks *n*) brá.
Þá er ormfránn

Enni-

V. *Non erat ille ſplendor lunaris*
Tutus adſpectu
Nec ſine terrore (minis)
Eirici 13) *palpebrarum:*
Cum 14) *ſerpentis in modum acris*
(micans)

Fron-

Credibile eſt ex eo loco ûr *cognatum eſſe lat.* virus.

m). Ita repoſuit G. Pauli pro trykt, quod duriuſcule præferunt E. I. et ipſa Membr.

n) Brá videtur fuiſſe in Membr. unde tamen hodie non reſtat niſi prima litera et aliquid adbreuiate ſupra ſcriptum. Hanc ergo lectionem in contextum intuli, quo adpellatio *oculi* vel *viſus* ſuppleatur quæ ante erat mutila, aut certe non recte formata; quomodo enim, *lunaris ſplendor labiorum*, locum habere poteſt de oculorum ſplendore. Ita tamen reddere placuit homini acuto et docte Gunnaro Pauli, cum in chartaceis exemplaribus legeretur vara. Nullam autem illuſtrationem huic ſuæ interpretationi addidit ille. Si vara foret recta lectio, debuerat pro verbo accipi, cum negatione ſuffixa, et eſſet ſenſus; *non erat;* duabus negationibus pro una poſitis ſententiæ intendendæ gratia, quod interdum in Edda Sæm occurrit, et a me in Gloſſario notatum eſt. Iterum tamen, hac lectione adoptata, adpellatio Túnglſkin, non foret ſatis plena. Neminem offendat quod Brá non Bráa in genit. plurali hic ponatur, ita enim *á amnium* habemus in Edda Snorr. plus uno loco, non áa, quod tamen regula poſceret.

13) Túnglſkin Eiriks brá *in ſenſu connectenda ſunt.* brá-tungl, *palpebrarum, luna.* vel latius *aſtrum quoduis* vel ſidus, (*ut in voce* Himintúngl *videmus*) *notat* oculum, ejus ſkin adſpectum.

14) Fránn politus, leuis ormfrán augu *acres oculi, Barth. Ant. pag.* 233-34, et ötul voro augu ſem í yrmlingi; Rigsþula etc. *G. Pauli. Occurrunt quoque* ormfrán augu *in* carmine Sighvati Poëtæ, *de* oculis Olai Sancti Regis, *ineunte prælio Stiklaſtadenſi, cujus* carminis poſterior pars *ita habet:* Þordut þrænſkir Firdar, þótti herſa drottinn, ægiligr í augun; ormfrán ſia hánum. *De vi talium oculorum mirifica habetur exemplum in* Hymisquida, *de* columna ad aſpectum Hymeris diſſiliente, *ubi notam vide. Tale etiam aliquid de* oculis Cæſaris Auguſti *refert* Svetonius; *et fama eſt*, exiſtitiſſe homines qui ſolo viſu interfecerint.

Ennimáni
Skein Allvallz
Ægi-geiſlum.

VI. Þó ek o) bólſtr-verd
Um bera þorda
Maka

Frontis luna 14b)
Fulſit Regis
15) *Trementis radiis.*

VI. *Tamen* 16) *pretium capitis*
Offerre auſus ſum
Sal-

o) Bólſtverd ſuppoſuit G. Pauli contra hoſt. ſtra exemplaria ſine cauſa idonea, et præterea merito dubitatur, an Bólſt exiſtat, et ſi exiſtit, velim ſcire, quid ſignificet.

14b) o: oculus. *Qui etiam* bra-máni *appellatur in* eleganti carmine Gunnlogi Ormstûngæ.

15) Mer ægir terreor, nimietate quadam commoveor. Ægir *tum* maris appellatio, *quo erat nihil terribilius, tum* nomen virile *in* Edda; conf. Hypn. *in* v. at óga. *huc etiam refer* ægishiálm v. 4. geiſli (vel geyſli) radius, *haud inuite a verbo* ek gys, effundor, effuſio, emanatio. *G. Pauli.*

16) Bólſtr, cervical, *forte et* cubile, *nam accipitur etiam de* cubili nivali pecudum. *Ad priorem ſignificatum quod attinet, conferendum eſt hoc ex* Edda Sæmundi; *de* Gudruna Giúkiade Sigurdum maritum lugente: Þá hne Gudrún höll vid bólſtri, tum Gudrúna ſe pronam in *cervical* inclinauit. Maki, par, compar, ſocius, conſors. *Hinc, in re dubia nihil probabilius mihi ſuccurrebat, quam per* bólſtr maka, caput intelligere, *nam inter* caput cubantis *atque* cervical cui incubatur *tenuis eſt aliqua ſpecies conſortii. Eſt adeo verborum ordo:* Þó þorda ek bera bólſtr maka verdu. Capitis pretium; *et nobile illud carmen* 'quo *capitis ſuum redemit,* hængs markar drottni. *Si tamen* bólſtr *de* cubili *et latius de* ſede loco quietis, *atque porro per* metatheſin *ſive* ſynonymiam id *pro* voce grid, *quæ et* locum manendi *ſignificat, et* pacem, ſecuritatem, veniam, *accepiſſe velimus, ſenſum quidem coactum eruerimus, ſed fortaſſe tamen verum, cum licentia poëtarum veterum in tali figura noua ſit.* G. Pauli bólſtr verd *per* poëma *expoſuit, nulla ratione reddita, quod neque opinor ei facile fuiſſe.. Super totum tamen hoc prius* hemiſtichium, (*cujus non niſi duas priores lineas transtulit*) hæc adnotat: "*habet hic* prior ſtrophæ pars, *verba quidem per ſe non obſcura, ſed quorum junctorum ratio me fugit, nulla patente emendationis via ſenſum interim ſatis certum ſuggerente parte poſteriore.*" Hæc ille: *Si* verba per ſe non obſcura erant, *ut ipſe fateris, vir optime! cur ergo ea ſingulatim in notis non explicuiſti?*

p) Maka hængz
Markar drottni:
Sva at yggz full
Ýranda kom
At hvers manns
Hlusta-munnum.

VII. Ne hamfagurt
Hölldum þótti

Skálld-

17) *Salmonum agri*
Domino:
Ita ut Odini poculum
18) *Rorans veniret*
Ad cujusvis hominis
19) *Aurium ora.*

VII. *Neque speciosum*
Hominibus visum est

Hei

p) Ita non dubitaui edere ex *J.* solo, rationem vide in nota. *E* adbreuiate exhibet má, quod quomodo legi debeat, incertum est, etsi máek lectum esse videam in exemplari ad Gunnarum Pauli transmisso, quod est tradux *τo* E. sed ea lectio nullum sensum commodum importat, ergo dudum credidi má ok legendum esse; má pro máfs, vulgo máfs a nominatiue márr (máfr) *Gauia*, auis maritima repax; má (márs) ok hængs, mörk foret *maris adpellatio periphrastica* abundans, sed tamen non carens exemplo; Hængsmaka mörk etiam posset esse *mare*, si Salmonis consortes de *Piscibus* accipiantur. G. Pauli versio hasce duas lineas, nempe hanc et sequentem in vacuo reliquit.

17) Hængz markar, ∝ maris, *ubi salmo viuit*; Eiricus *autem erat celebris Rex maritimus et* magnus pirita, *hinc merito* maris Dominus *siue* arbiter *adpellatur.*

18) *Quod ad illustrandam vocem* yranda *pertinet, conf. n.* 12. *supra; et pag.* 213. *lin. ult.* textus, *ac* 214. *n.* 3. *at* yra *verbum est non protritum, videtur tamen proprie notare* guttatim adspergere, instillare. *Credo* Egillum, *cum hoc verbo usus est, singula verba hujus poematis per* [illegible] *dem* guttas poculi Odini[illegible] *designasse phantasia quadam poetica.*

19) *Cum præmiserit* [illegible] *ore bibitur, he*[illegible] [illegible]unnar ora. *Quæ tamen i*[illegible] [illegible]*nationi* (*nempe* hlusta) *ad*[illegible] [illegible] *simpliciter* [illegible] *ricam pe*[illegible] *tur auri*[illegible] *poeticum* [illegible] *non a*[illegible]

Skálldfe mitt
At ſkata húſum;
Þá er úlfgrátt
Vid *q*) yggiar midi
r) Hatt-ſtaup
At hilmi þág.

VIII.

20) *Mei carminis pretium*
In principis ædibus;
Cum lupino-cinereum
Pro Odini medo
21) *Pilei (cuculi) farctum*
Ab Rege dono nactus ſum.

VIII.

De hluſtum *vide G. Pauli ad* verſ. IX. lin. 3 et 4. *Ipſe hoc loco* Hluſta munna *reddidit per* patentes aures, *parum accurate.*

q) yggrar, mendoſe. E. et I.

r) Hattſtaup, E. I. et Membr. quod G. Pauli ſine neceſſitate mutauit in Hattarſtaup. Credo, ut ſtropha haberet juſtam longitudinem [illegible] lias tamen una ſyllaba demta, ſ[illegible] uram tueri poteſt, id quod [illegible] c libro contra Gunnarum Pa[illegible] raui de carmi[illegible] heroico, Dró[illegible] hætti; int[illegible] curioſa eſt [illegible] ini Gunnari[illegible] nempe: [H[illegible] etiuus po[illegible] vel ab H[illegible], vel a[illegible] cuculus [illegible] 3.) [illegible] differen[illegible]

[illegible] *defo*[illegible] [illegible] culo [illegible]

leitt, þó at *lióer* (*lióet*) of ſe, *Hiálmaklett*, af Hilmi at þiggia. pag. 459. Hamfagrt, *ante*, G. Pauli *vertit;* externe pulchrum.

21) Staup, fuſum quid, *et* intra matricem concretum; *atque inde* exemtum, *ut metallum, glacies, ſæuum; atque hinc et hoc modo* Hattarſtaup, caput, *intra* pileum *tanquam vaſe contentum etc. conf.* Hypn. Gl. Synt. *in* v. ſteypa. Staupſmidr, faber fuſorius. *G. Pauli. Hæc notula in*[illegible] *ejus ſubtiliſſimas et accuratiſſimas nume*[illegible] *meretur. Nihilotamen minus, parum* [illegible] Staup *expreſſit per* ſedem aper[illegible] *ſua verſione; et fatendum eſt, la*[illegible] *exprimere difficile eſſe, uſus ſum* [illegible] ctus, *quæ ſignificat id* quo aliquid [illegible] ur, ſtipatur, *ita* Plautus, *vocat* corpus [illegible] farctum, *nempe quod veſtem impleat.* [illegible] *ſet quoque non incommode exprimi per* [illegible] pamen, ſtipamentum, implementum.

VIII. *s*) Vid þuí tók
En *t*) týru fýlgdu
u) Saukk *x*) ſvart leit
Sídra *y*) brúna:

Ok

VIII. *Id luberis accepi*
At una ſequebantur
22) *Gurgites nigricolores*
Promiſſorum ſuperciliorum languida lampadis;
Atque

s) Hanc ſtrophan, nimis mancam, iis intactam relinquere neceſſe eſt, qui ſupplere poſſunt *G. Pauli.* Poſterius hemiſtichium hic ſatis plenum et emendatum exhibent mea exemplaria, ſi unam vocem excepero, quam videre eſt ſub var. l. a. Sed prius hemiſtichium ſuppleui ex Edda Snorrii in oculorum appellationibus periphraſticis.

t) Ita Edda Cod. Worm. Sed alii quidam Codices, Tíru per i; rationis cardo in Etymo vertitur, nam ſi a verbo at Tóra vocem ducamus, quod eſt, *ægram vitam trahere* per y ſcribendum eſt; ſi autem ab, at tæra, quod eſt *minuere, attenuare, conſumere* referendum, ut videtur, ad Lat. *Tero*, ſcriptio per i ſimplex bene ſe habet. Vide etiam Tíri m. g. in Collectione Eddica anteceſſoris mei *J. Olavii* Grunnauicenſis, quæ, quantum poteſt plena et accurata eſt. Poſſit autem illud Tíri, in Nominatiuo Tír vel Tírr, donum Gr. τωρον denotare; per *Gloria, decus*, exponitur hæc vox ab J. Olavio Hypnomeſio, in Indice vocum ad Tractatum ſuum, multiſaria eruditione refertum, de *arte* poëtica veteris Septentrionis (Dan. om Nordens gamle Digtekonſt).

u) Sog, *æſtuaria*, vel, ut viro doctiſſimo modo laudato videtur, *torrentes*, habent quædam Eddæ exemplaria.

x) Ita videtur in membrana eſſe, quod unice verum puto, et id aliquatenus firmant E et I. in quibus corrupte habetur: ſva at leits. Supra in noſtra Hiſtoria legimus de Egillo, pag. 305: Egill var ſvarteygr ok ſkolbrúnn. Edda tamen Snorrii hic præfert: ſamleit, an ſámleit? *unicolores*, vel ſubaquilos, ſubfuſcos. Sámr in lingua noſtra hodierna *ſubfuſcum* quid notat, et credo id vocabulum adſine eſſe *Gall.* Sombre, *obſcurus.*

y) Bríma, E et I. lapſu facili.

22) *Hæc* oculorum periphraſtica appellatio *vereor ut ſe adprobet faſtidioſæ elegantiæ noſtrorum temporum, ſed ea ad ornatum carminis pertinet, et fortaſſe in adpetente vaſtitate ſua nihil reapſe habuerit ſuperſtiti, ſi cogitemus, poëtam per illam adludere ad* oculos alte in caput depreſſos et viſu languidos, *vel* a pilis imminentium ſuperciliorum opacatos, vel inumbratos. *Porro ab* aquis *denominat* oculos, *propter* humores, quibus innatat pupilla, et qui ei pro ſpeculo ſunt; *talis autem adpellatio in Edda*

z) Ok ſá þ). mudr
Er æ) mína bar
a) Hefd b) for hilmis kne.

IX. Þar er tannfiöld
Meþ tungu þág,
Sem hlertiölld

Atque illud os
Quod meum protulit
23) *Præconium ante regis genua.*

IX. *Ubi* 24) *dentium multitudinem*
Cum lingua dono accepi,
Ut et 25) *auditoria (acuſtica) tentoria*

Hluſt- *Inte-*

mihi non inuenta eſt, verum ea, quæ a ſuperciliis, palpebris, vel ciliis, ducta eſt.

z) At, Iid. pro quo alterum reſtitui.

þ) Madr, J. corrupte.

æ) Fortaſſe, minni, de qua conjectura vide Var. ſequ.

a) Ita neceſſario reſtitui pro eo, quod E et I. præferunt, höfd, inſolens vocabulum; alterum autem *decus* vel *dignitatem*, ſignificat. Et ſi conjectura mea ſuperiore Var. l. valere debeat, ſenſus foret: *Os, quod meo decori congruebat;* ut facete ludat de ſua *deformitate* poëta. Fortaſſe etiam *barbam* intelligat; notum eſt illud poëtæ: *Barba* viros hirtæque decent in corpore ſetæ.

b) Ita reſtitui; nam E et I. præferunt frá, quod commode huc adplicari nequit.

23) *Intelligit Poëma* Höſudlauſn, *quo Ericum regem, quantum fieri potuit, celebrauit. Porro de dictione*, for kne; *aliquid nugacius ſum ad Fiölſvinns-mál in Edda Sæm. Tom. I. v.* 38. *not.* 47. *Video etiam phraſin*, at koma fyrir kne einum, *in Konrâds Rimum Keiſara-ſonar, qui rythmi, in ſua ſimplicitate elegantes, circa aut paullo ante Reformationis tempora a Sigurdo Cæco noſtrate creduntur eſſe conditi. Vide et* kne *in ejusdem Gloſſario.*

24) *Hoc et priore verſu ſigillatim facta recenſio partium capitis etiam ſpectat ad exornationem poëticam, uti et ad amplificandum verbis meritum Arinbiörni, cujus interceſſioni caput ſuum cum omnibus ejus adjunctis acceptum tulit poëta.*

25) Hleri, operculum *ſ.* janua, feneſtræ. at ſtanda á hleri, ſermones aliorum legere. hlera eptir, auſculture. Tiallð, tentorium, aulæum. Hlertiallð *ergo*, auris exterior et amplior, ſcapha: hluſt (qs. hludſt, *a* hliód) auris interior et anguſtior, meatus acuſticus *ſ.* aluearium. *Unde et auriculæ animalium parum vel nihil pendulæ aut prominulæ, non* eyru *dicuntur*, ſed hluſtir, *e. gr. phocarum, urſorum, vulpecularum.* G. Pauli.

Hluſtum gaufgut,	*Interioribus meatibus* 26) *ornata:*
En ſú giöf	*Illud autem donum*
Gulli betri	*Auro melius*
c) Hródugs Konúngs	*Celebris regis*
Um heitin var.	*Cenſebatur eſſe.*
X. Þar ſtód mer	X. *Ibi mihi ſtetit*
d) Mörgum betri	*Multis melior*
e) Hoddfinnendum	*Auri poſſeſſoribus*
Á hlid adra	*Ad alterum latus*
Tryggr	*Fidus*

c) Hródgs, Iid. quod mirum eſt G. Pauli adprobaſſe; nam nimis durum eſt in enuntiatione, quapropter ego alterum mollius et uſitatius ſubſtitui.

d) Mörgum, J. quod et oportune conjecerat G. Pauli; ſed mörgrum, corrupte, E. Deinde vater, I. et E. ſenſu caſſum, unde G. Pauli refecit, hetri. Ejus verba hæc ſunt: Hic ex mörgrum vater hodfinda menn, partim etymologice, partim ſyntactice nullum ſenſum fundentibus, facere aliquid neceſſe fuit, non nimis diſſimile, quod intelligi poſſit; quæ etiam verba ad ſequentem ſtrophem referenda ſunt. Ego conjiciebam: margir um váru hótfindnir menn, i. e. *multi erant maligni carpentes* vel *minutiarum obſervatores*, quod in parentheſi foret ponendum, et ad cætera non pertineret. Scimus vocem hótfindinn eum ſenſum habere, et fortaſſe fuerint in aula Erici regis, præter Gunnhildam reginam, qui ejus delictum exaggerauerint, etſi ſolius reginæ in Hiſtoria noſtra fiat mentio, ubi de ea re agitur.

e) Ita ex conjectura mea ponere auſus ſum cum E et I. habeant hodfinda menn, quod eatenus retinuit G. Pauli, ut legeret hoddfinda, et ante inferret vid, in vertens ſtrophem: *Cum viris annulorum inuentoribus;* ſed ego hoc non ſatis Edicum vel poëticum arbitror; nam eſſet hoddfindr foret *viri* adpellatio, de quo ambigi poteſt, tunc madr, in pl. menn, foret ſuperfluum et contra regulas; præterea findr in talibus terminationibus non ſignificat *inuentorem*, ſed eum, *qui inuenire poteſt*, quod probatur ex Sonar-Torreko noſtri poëtæ, ubi torfyndr exiſtit, et mea obſervatio inſpicienda eſt.

26) Gaufgut, *vide Hypn. in v.* göfigr. Ek göfga, colo, veneror, orno, venerabilem facio. Hnoſſum gaufgut ſkrín

Tryggr vinr minn.	*Fidus meus amicus,*
Sá er ek trúa knáttag	*Cui fidere poteram,*
f) Heiþoradr	*Alte animatus (audax)*
Hveriu rádi.	*Ad quodlibet consilium.*
XI. Arinbiörn	XI. *Arinbiörnus,*
Er oſs einn um hóf	*Qui nos ſolus ſubduxit*
g) Knía fremſtr	27) *Virorum ſummus*
Frá Konongs fiónum	*Regis* 28) *odiis,*

(*participium*) *Knytl.* Item vopngöfugr, hiálmgöfugr, *in carminibus*, armis, galea, ornatus: *et vulgo* klædgöfugr, bene veſtitus.

f) Heiþoradi, E. ubi fortaſſe hinn ante ſubauditur; ſed G. Pauli inde cum ratione fecit quod in textu eſt. Heiþróadi, I. quod, ab Heid, *aurum*, poſſet notare opulentum; vel *celſum, ſublimem*, ſi heid ad hárr referimus, ut ſcribendum ſit heidþróadr, quod quadamtenus intelligo placuiſſe G. Pauli, qui hæc adſcripſit: » Heiþoradr dictum videri poteſt, uſitata antitheſi, pro háþoradr, *alte audiens.* « Et autem illud þoradr in eo ſenſu ſatis inſolens, at þotinn foret uſitatum ac ſecundum regulam; ſed þoradr, *audacia*, regulæ magis congrueret, ut foret ſenſus: *plenus audacia*, et deinde ad hverio rádi ſubintelligeretur, hans, eſſetque ſenſus: *Cujus cuilibet conſilio fidere rutum erat.*

g) Kina, habet E. pro prima lectione; ſi literam *n* duplices, foret faceta adluſio ad nomen Arinbiörni, nam Raudkinni et Raudkinnr dicuntur certæ ſpecies *urſorum*, ea forma præditæ; habet tamen Edda in ferarum vocabulis nomen Kini, quod ſine dubio idem cum noſtro eſt; ut adeo Kina fremſtr, *ſit urſorum præcipuus*, adluſione ad *Biörni* vocabulum facta, eodem jure vel eadem injuria, atque Arinbiörnum alias in hoc poëmate licenter ſatis *Gróibiörn* adpellat poëta.

27) Knía, *Gen. pl. a* kníar, viri [*quod Edda habet in virorum vocabulis ſimplicibus.* G. M.], *quod a verbo* at knia, *i. e.* urgere, *proprie a re navali ductum, naves enim remis urgentur.* G. Pauli.

28) Fiónum, *pl. caſus, neſcio an alibi facile obuius, adeoque probe obſervandus, quemadmodum et ſupra neutrum genus vocis* Siót [*quæ ubi ſupra exiſtat, non ſatis memini, præterquam in Hofudlauſu, ubi tamen genus fœmininum æque locum habere poteſt. Conf.* Siót *in Eddæ Sæm. Gloſſ.* G. M.]

Vinr þiódans	*Amicus regis,*
Er *h*) vetki laug	*Qui nihil mentitus eſt*
I *i*) herſkáſs	*In* 29) *bellicoſi*
Hilmis gardi.	*Regis aula.*
XII. Ok *k*) um ſtyrkum	XII. 30) *Et de firmo*
Ættar Studli	*Familiæ fulcro*
Let	*Dixit*

De vocabulo autem fión, *videri meretur Barth. Ant. pag.* 417. 85, *nec non Hyp. voce* Fiandi, *Gl. Syn.* G. Pauli. *Adde Edd. Sæm. Gloſſ.*

h) Vecki, E. unde G. Pauli reſtituit quod in textu eſt, regulæ ſatis congruenter, etſi vætki ſit uſitatius.

i) Fortaſſe herſká, pro herſkáum, legendum ſit; non enim mihi conſtat, vocabulum herſkárr de *perſona*, ſed de *loco*, uſurpari; ſed utcunque ſit, credo, id hoc loco per *infeſto* vel *infeſta*, transferri debere.

k) Hunc verſum tribus in locis mutilum ita, quadamtenus ſuppleuit G. Pauli, et hac quidem linea, de ſuo intulit: um ſtyrkum ættar; poſſet et ſuppleri, Kynſtyrkvum, ad menſuram ſtrophæ melius.

29) Herſkáſs, *gen. ſing. a nom.* herſkár, *quemadmodum* opinſkár *dicitur*, qui libere, aperte ac ſine inuolucris loquitur, *in neutro gen.* opinſkátt, quod palam ſit; *et in Hiſtoriis hinc inde* herſkátt [*ſubaud.* land, *et inſpice var. lect.* G. M.] ubi frequentes piratarum aut aliorum hoſtium incurſiones. *G. Pauli.*

30) *Hunc ſenſum iſtius ſtrophæ ſuppeditant, quæ ejus ſuperſunt verba, unacum Haraldi pulchricomi, poſt cædem Thorulfi* [pag. 93 *ſupra*] *et Aribiörni* *) *apud Ericum regem verbis; et huc ſpectant ſtrophæ præcedentis verba:* Sá er vetki laug, qui nihil mentitus eſt [*quæ tamen exponi poſſunt:* qui in nulla re fefellit. *G. M.*] *Poſt* ok *inſuiale, ſupplenda lacunam ante vocem* Studli, *qualem ſenſus requirebat, et verbis, qualia meorum. Poſt* Syni *inſerui vel potius vere reſtitui* Kvelldúlfs, *quem nemo, opinor, ſua ſede monebit. Et tandem* Sonr Halfdanar *nullus alius eſt, quam Haraldus Pulchricomus filius Halfdani Nigri. Eſt vero nomen* Halfdanr *ex duobus integris conflatum,* Halfr *et* Danr, *qualia plurima dantur,* Hallſtein, Hallketil, Ketilbiörn, Bergſvein, *etc.* G. Pauli.

*) *In orationibus Aribiörni ſ. interpellationibus pro Egillo apud Ericum regem, pag.* 415, 416 *ſeq. item* 422 *ſeq. ſupra hoc libro hæc non inueniuntur ab Aribiörno dicta eſſe ex verbis Haraldi; quod*

Let *l*) Margframadr
Minna *m*) dáda
Syni *n*) Kvelldúlfs
o) Qvad ſonr Hálfdanar
p) At i veri
q) Ættar ſkari.

XIII.

Dixit aſſiduus promotor 31)
Meorum commodorum:
Filio Kvelldulfi 32)
Dixit filius Halfdani
Ineſſe
33) *Familiæ damnum.*

XIII.

tamen non impedit, quo minus ea dixeris; nam ſunt exempla in priſcis monumentis noſtratium, quod ea, quæ omiſſa ſunt in ipſo contextu narrationis, adferantur ab ipſo heroe in ejus poëmatis: e. gr. à Grestero in carminibus ſuper ſuis rebus geſtis, quæ ſub obitum ſuum condidit, memoratur congreſſio ejus cum Thorſtino Arnoris filio et cum Torfio Vebrandi filio, de quibus in ipſa hiſtoria verbulum nullum exſtat; ſed prius tamen firmat Liósvetninga Saga ſub initio: unde de poſteriore facto non eſt dubitandum, etſi nulla alia ſuper eo relatio ad nos perveneris. G. M.

l) Forte rectius, Margfrömudr, nam illud alterum paſſivum eſt; vide Liódframadr ſupra v. IV.

m) Mihi magis placeret, ráda, i. e. *conditionis* vel *ſtatus*; nam mea verſio vocis dáda non omni dubio vacat. Gunnaris autem verſio per *casorthomasum* non ſatis perſpicua eſt.

n) Hic lacuna erat, quam ita ſupplevit G. Pauli, poterat et ſimpliciter Ulfs, translato in hanc ſtropham verbo quod ex poſteriore ſtropha.

o) E et I. mutili præferunt, gd, unde Dn. Pauli fecit quod in textu eſt, propter cujus auctoritatem id ſeruare viſum eſt, etſi ea lectio non careat difficultate.

p) á? at vari, E. corrupte; iat, I., unde commode legi poteſt, i at veri, ſenſu eodem, et forſan ad rythmum melius.

q) öttar, E. et I. quod idem valet, ſed hodie inſolens eſt.

31) Laudator, *in parentheſi adpoſuit* G. Pauli, *quod ſi admittimus*, ro dáda *ſonuerit* virtutum.

32) Occiſo *ſcilicet.* G. Pauli. *Nunquam tamen dixit Haraldus familiam Thorulfi in ejus caſu jacturam paſſam eſſe, ſed dixit aliquanto majus nempe:* Skadi mikill er eptir menn ſlíka (um ſlíkan mann) *i. e.* magna in talium virorum (talis viri) jactura facta eſt.

33) *I. e.* magno familiæ (Kveldulfianæ) damno Thorulfum occubuiſſe. *G. Pauli.*

[XIII. *) Þat er órett
Er orpit hefir
A máſkeid
Mörgu gagni
Rá r) ok ridinn

[XIII. *Rectum non eſt*
Quod projecit
In 34) *gauiæ ſtudium*
Multa commoda
Antennæ vectus

Rauc-

Et

*) Hunc verſum huc e Skallda intuli, quod neminem improbaturum opinor, nam ibi ſub Egilli nomine adlegatur.

r) Ita reſtituere mihi viſum eſt, cum Skallda habeat, or, unde ſenſus facile non dicitur; eſt autem ordo verborum: Ridinn rá-ſtódi ok rauckva, i. e. *qui frequenter in mari verſatus eſt*, quemadmodum Arinbiörnus, qui multum ætatis in re piratica exegit. Rauckvi, eſt nom. propr. Eddic. *regis maritimi.* Non autem inſolens eſt in adpellationibus periphraſticis unum ſuppoſitum a duobus adpoſitis denominare; in collectione Eddica Johannis Olavii Grunnauicenſis legitur Ramridinn, una voce, *ſtrenue vectus*, quod tamen opinor eſſe ex ejus conjectura.

s) Forte legendum vín þiófr, quod, ad eo vidris adplicitum, ſonaret: *fur potus Odinici*, ɔ: qui non recte utitur dote ſua poëtica.

34) Márr, gauia, *eſt auis marina, unde ejus curriculum vel ſtadium eſt* mare. *Edd. Snorr. de Niördo et Scadea:* Sá mik vekr er af vídi kemr Morgin hverian márr: *Id quod autem fruſtra et ſine compenſatione erogatum eſt, dicitur* kaſtat á ſæ, mar, *vel* glæ; glær *enim eſt* mare *in Edda, atque etiam in Biarnar Saga Hyrdæla-kappa, et quidem in proſa, ubi Biörnus de Thordo Kolbeinsſono, qui eum, poſt reconciliationem factam, probroſo carmine proſciderat, hæc dicit:* Ekki ſkal hann hafa þeſſi víſu á glæ kaſtat, helldr enn ödrum, i. e. faxo ne hanc cantilenam in mare projecerit ɔ: fruſtra et ſine vice reddita, fuderit, potiusquam alias. *Snorrius in clave metrica parte II. v. ult. videtur etiam meæ ſententiæ adſtipulari.* Ejus verba: Sitt hafa veig (*forte* ſinn hafa veg) med vellum er verdan mik letu á alldi'un mar orpit oſs er þat framj jöfrar; *ubi* vegr, *probabiliter eſt* decus *ſ.* honor *principum, quem Snorrius carmine celebrauit, et ipſe judicat ſe indignum fuiſſe negotio; atque adeo id ſibi fruſtra commiſſum. Scio tamen amicum meum Joh. Olavium aliter hæc intelligere, quem videre eſt in Indice Tractatus ſui ſupra laudati, voce* Veig-mar. *Eſt autem, mea quidem opinione,* veig *vel* vegr, *proprie* pondus, *et translate* honor, *ab* at vega, *ponderare.*

Rauckva ſtódi
Vellvönudr
Því er veitti mer.]

XIV. Munc *s*) vinÞióſr
Verda heitinn
Ok *t*) váliúngr
At vidris *u*) fulli

Hród-

Et regum maritimorum equitio
35) *Auri attenuator,*
Quæ mihi præbuit.]

XIV. *Ego* 36) *amici fur* (vel *amicum furatus*)
Dicar (*dictus fuero*)
Et 37) *improuiſus fraudator*
Ad 38) *Odini poculum quod attinet*

Exi-

s) Váliúgir, I. corrupte, ex compendio ſcripturæ generali non recte intelleeto.

u) Falli, E. ſine ſenſu commodo. Fulli, I. quod et conjecerat G. Pauli.

35) *I. e.* vir liberalis. Vell, *ab* at vallda, *pollere, notat* diuitias *in ſermone poëtico, et jure quidem, nam* diuites, *qua tales,* potentes *ſunt, etſi in nulla alia poteſtate ſint conſtituti.* Vönudr, *ex ratione, ſermone, ab* at vana, minuere, *potius quam ab* at venia, *verbo, aut* vani, *nomine, deducendum eſt.*

36) VinÞióſr, *tum* qui aliquid amico ſuffuratur, *ut* Þióſr Þióſa, Þióſr minn etc. *tum* qui amicum male ac fraudulenter quærit ac nactus eſt, *ut* heſta-Þióſr, ſauda-Þióſr [*quæ tamen exempla non video quomodo huc pertineant.* G. M.]; *utervis ſenſus hic locum habere poteſt, vel quod rem debitam amico ſubtrahat, vel quod eo ſe indignum oſtendat.* G. Pauli.

37) Valiugr, homo fraudulentus; *in Hiſtoria Thorvaldi Taſaldi eſt* res fraudulenta. *Idem. Siue potius* fraus *vel* fallacia improuiſa *ſ.* inexſpectata. *vid. quæ argutatus ſum ſuper voce* Vá *in Edd. Sem. Gloſſ. Locus autem ex* Þorvalds Þætti Taſalda *in Ol. S. Trygg. huc pertinens ita habet:* Ek hefi trúad á mátt minn ok megin, en nú er mer ordinn váliúgr i fyrſta ſinni at Þeim átrúnadi, *i. e.* confiſus ſum viribus meis et fortitudini, cæterum ex ea fide nunc mihi prima vice euenit inſperata fallacia, *vel* ea fides — in fallaciam inſperatam expetiit.

38) *I. e.* circa poëſin, *vel* venam meam poëticam, *qua nempe non uſus fuerim ad amici laudes canendas; quod autem poëſis adpellatur* poculum Odini, *ejus rei fundus eſt Edda de* medo Siettungi, *ab Odino adquiſito.* Full, *derivationem quod attinet, mihi nihil aliud eſt quam Lat.* Poculum. [Vidris ɔ: Odins full, *n. g. eſt vel* ei ſacrum poculum, *vel* poëſis, *quemadmodum et* Fylli, (*Dan.* Fylde) *id. ſc.* poëſis, *uſitatiſſime et ſecundum Eddam. G. Pauli.*]

Hródurs *x*) örvirdr
y) Ok heit-rofi.
Nema ek þeſs gagns
Giölld um vinnag

XV. Nú er þat ſed
Hvar *z*) ek ſetia ſkal

39) Exiſtimatione indignus
Et fidei (promiſſi) violator,
Niſi ejus 40) *auxilii (beneficii)*
Compenſationem præſtem.

XV. *Nunc id viſum eſt*
Ubi ponere me oporteat

x) Ita poſui ex membrana, ubi tamen, nequid diſſimulem, örverdr legi poteſt, quod eodem fere recidit. Eyrvirdr, E. et I. idem ſonans quod alterum, imo ipſum illud alterum ſcriptione haud inſolenter mutata. Sic Eyrlugi pro Örlygi, ſupra in hac Hiſtoria, ſecundum quosdam codd. Sed alio ſenſu hanc ſtropham cepit G. Pauli, verſio ejus: *Qua laudem aſſis æſtimandus;* in quam ſic commentatur: Eyrvirdr, cum aliud ſe non offerat, ad numulum Eyrir (de quo P. Vidalinus et Hypn.) referre viſum fuit. Poterat etiam dici Auvirdr, i. e. *nullius* aut *exigui pretii*, vid. Wormii Lex. Runic. Forte et Eyryirdr pro Urvirdr, i. e. úr verdi edr gilldi, ut Eyrendi eſt örendi ſ. erendi, ɔ: úrendi, *ſpiramen*, *ſpiritus*, etc.

y) At, E. unde G. Pauli ſtropham vertit: *quod fidem fefellerim*, et accipit Heitrofi pro ablativo neutrius generis Heitrof, in quod ita commentatur: Heitrof, ab heit vel heiti, *votum*, *promiſſum*, *de re aliqua ſc. certa nominatim conceptum*, et hinc at heita á, *voto concepto* (proprie nim. ac primario) *cum promiſſo quodam auxilium petere*, a verbo, ek heiti, quod tranſitive eſt *nominare*, *nomen imponere*, Germ. heiſſen. Rof, a verbo, at riúfa, *rumpere*, in ejuſmodi rebus, quanquam et aliis, uſitate. Aliud eſt, at rífa, quod et *rumpo* ſignificat. Hæc *ille*. Set, E. et I. unde facile eſt facere ſett, *conſtitutum*, ſc. *in animo poëtæ*, vel ſætt, *viſu facile*, *perſpicuum;* certe audſærr, audſætt, item einſærr, einſætt, in lingua noſtra habemus, unde credibile eſt, ſærr et ſætt, olim dictum fuiſſe.

z) Ek, repoſuit G. Pauli, pro er, quod E. et I. habent, credo ut auri ſuæ conſuleret; ſed ſi librorum lectionem ſequimur, ſenſus eſt non incommodus: *ubi ponendum ſit — — — laudem* etc.

39) *I. e. uno verbo:* infamis, *Dan.* ærelös, *ego enim* Hródr *hoc loco pro* exiſtimatione ſimplici, *quam vocant*, *accipio.*

40) Gagn *h. l.* auxilium, *ut alias etiam* ógagn ɔ: ólid. G. Pauli. *Poſſit etiam per* officium, *Germ.* Dienſt, *exponi*, *vel etiam per* commodum, *quando* ógagn *foret ſimpliciter* incommodum.

þ) Bragar fótum
Bratt ſtíginn
Fyri æ) mannfiöld
a) Margra ſiónir
Hródr

41) *Carminis pedibus*
42) *Ardue (alte) incedentem (vectam)*
Ante hominum multitudinis
Numeroſæ oculos
Lau-

þ) Hanc et ſequentem ſtropham in vacuo reliquit G. Pauli. Ego eas, quantum potui, pro meo tenui oculorum et ingenii acumine, membrana ſimul aliquid adjuvante, tales, ut hic exhibentur, ſupplere et vertere conatus ſum. Accepi *to* ſtiginn, ſtroph. ſequ. quod et membr. et chart. pro participio præterito actiuo, atque id in ſenſu connexui cum Hródr, lin. 7. Exemplaria chartacea, hic lacunoſa, exhibebant, *bogt fótum*, et unum þegt, pro illo priori; ſed mihi membr. viſa eſt habere Bragar, et initio ſequ. lin. iterum Brag, ubi Baug præfert E. quæ duo ſi admittimus, ſenſus erit harum trium linearum: *Quo meum carmen, aureum præmium relaturum tendere debeat*: *quod ejus debeat eſſe argumentum.* Quod autem *annulorum*, tanquam *præmii* pro carmine, mentionem hic facit, non eſt adeo humile aut abjectum, ſi ſpectemus mores antiquos, ut fortaſſe hodie videri poſſit; nam præmia pro poëmate, dare et accipere, non dedecori ſibi, ſed gloriæ ducebant veteres, tam viri principes, quam ipſi poëtæ.

æ) Manna fiöld, eodem ſenſu, G. Pauli; ſed altera lectio eſt figurata, nempe nomen ſing. collectiuum conjungere cum Adjectiuo plurali.

a) Margrar, ſc. fiöld, (pro fiöldar, quod dubium eſt, an dicatur) foret ſimplicius, ſed figurata conſtructio magis adridet.

41) *Ad literas harmonicas poëſeos noſtræ, quæ* Studlar, fulcra, *appellantur, adludit, quatque mihi litere putani per Lat.* pedes *exprimere; nam ſine iis poëſis noſtra offendit et caduca eſt. Super autem biſce* ſtudlum *ſive* Brágar fótum *noſtri cum Lat.* pedibus *conuenientia et disconuenientia confer. J. Olauium de arte poëtica veteris Septemtrionis Cap. II. §. 13 et not. *.*

42) *Ob arduum tam inſignis materiæ rite et digne exornandæ negotium, vel ob ſublimia Arinbiörni merita. G. Pauli ſuper haſce duas ſtrophas, quas in lacuna tanquam deſperatas reliquit, hæc commentatur: Vocum mihi valde ſuſpectarum loco hiatum potius ponere viſum, quam ſine mente ſonos fingere vel pingere, cum eas nec inter ſe componere poſſem, nec ad ullum præſentium objectorum referre, quales ſc. hic adparent. Se ipſum tamen hic Egillum ſpectaſſe, vix dubitandum.*

Hródr *b*) mektugs
Herſa *c*) kindar.

Laudem potentis
Præfectorum ſobolis.

XVI. Nú ærumc *d*) audſkæf
e) Omun-lokri

XVI. *Nunc* 43) *facile mihi eſt expoſire*
Sermonis dolabra (*lingua*)

Margar

Filii

b) S. mectugs, E. et I. quod retinere mihi viſum eſt, quandoquidem nom. ſubſt. mekt occurrit in Nialsſagæ membrana haud contemnenda, ut me docuit Collega meus et amicus J. Johnſonius; verba libri ſunt in carmine Kaupahedinis ſiue Gunnaris perſonati: Ungr var feima ſlaungvir ſlíkr at *meks* ok ríki. Occurrit quoque ſubſt. mekt, in cantilena Johannis Arii, ultimi Epiſcopi Hol. de religione Romanenſi, quod cecinit, cum ad ſuplicium duceretur. vid. Annal. Joh. Egilli. Hæc quadamtenus adſerunt lectionem mektugs contra G. Pauli, cujus hæc verba ſunt: Ex mectigs [vel mektugs] quod habet mſ., feci makligs, *meriti* ſc. *laudem*, tum quod jam in antecedd. de Arinbiörni in Egillum meritis, et quidem de ſummo ejus *merito*, de *potentia* vero nihil, neque hic, neque alibi [multum in ſequentibus Arinbiörni diuitias, et conſequenter potentiam, prædicat poëta, unde de hujus adſertionis veritate judicari licet. G. M.], quod nec alias admodum ſolenne; tum quod vehementer dubitem, vocem mectugr, qua hodie vulgus utitur (Dan. mægtig) acui eſſe Egilliani. Hactenus ille. Quod autem ſi mektugs non placent, máttugs, eodem et aliquanto præſtantiore ſenſu, ut ad fortitudinem et eximias animi virtutes Arinbiörni adludatur, ſubſtituere in proclivi eſt; nam eam vocem linguæ noſtræ antiquæ eſſe genuinam, nemo negauerit, neque abit longius a chartarum lectione, quam illa alia viri ingenioſi lectio.

c) Fortaſſe kundar in gen. maſc., ut congruet adjectiuo mektugs; altera tamen lectio figurata ſeſe non ſine decore tuetur, ut conſtructio τοῦ mektugs cum nomine principali pro minus principali, ſiue ut ajunt Grammatici, cum ré, pro nomine.

d) Audſkiæfd, habet Skállda, G. Pauli; quod ego neque improbem.

e) Jón lotri, habent quædam Skallda exemplaria, vitioſe; deinde lákri pro lokri, in parentheſi, adponit G. Pauli.

43) *Dicere vult poëta per quandam Epanorthoſin ejus, quod priore verſu dixerat, laudes Arinbiörni nullo ornatu indigere, atque ſatis in ſe eſſe ſplendidas.* Skæfr in audſkæf *deduco ab* at ſkæfa, polire. Omun, *in ſtropha ſequ. eſt* ſonus, ſermo, *et occurrit in ſermonis vocabulis Edd.* Lokr *etiam in mythologiis ejusdem, eodem ſenſu atque hic acceptum eſt vocabulum.*

Magar Þóris	*Filii Thoreris (Arinbiörnis)*
Mærdar efnir	*Laudis materias,*
Vinar míns	*Amici mei,*
f) Þau er válig liggia	*Quæ* 44) *ſtupendæ jacent*
Tvenn ok þrenn	*Binæ ac ternæ*
A túngu mer.	*In lingua mihi.*
XVII. Þat tel ek fyrſt	XVII. *Id* 45) *primum ego numero*
Er fleſtr um veit	*Quod plurimi norunt*

G. Pauli *in his duabus ſtroph. atque in ſexta a me diſſentit; ejus verſio et verba ſuper ea re hæc ſunt:* Facile mihi eſt adornare ſermone calido (ſono) — — — jacent quippe illæ tepidæ binæ *etc. continuatur per hanc ſtrophan* [*hunc verſum, ex mea loquendi conſuetudine.* G. M.] *Metaphora ſ. ſimilitudo e re equeſtri petita* [*ea metaphora non præceſſit, quantum ſcio, adeo ut hic non dici poſſit continuari.* G. M.] *et quidem ab equis calceandis.* Skeifa ɔ: ſkæfa, *a* ſkór, *eſt* calceus equi; ſkævadr, *nomen* equi; *inter calceandum autem ſæpe continent ore equiſones clauos calceis mox adfigendis deſtinatos, quo facilius reflectantur et minus diſſiliant.* Volgr, calidus, tepidus; *per Epenthefin* valigr *vel* voligr, *ſi non alterum contractum;* Lákr *vel* lókr, *id. a* hláka *vel* láka, ventus calidior, niues liquefaciens; hlær ſunnanvindr, *Ol. S. Tryggv. Part. II. pag.* 135. *atque hæc quidem, vel ab arridendo, vel quod inter ridendum calidum exſpiretur.* Lókr, membrum virile, *petulantioribus modo uſitatum vocabulum.* Hlæin, *Dan.* lee, *Germ.* lachen, *ſolenni Epenth. ch.* Audſkæfdr, *i. e.* audſkeifadr, facilis calceatu, *hic non de equo aut ſolea, ſed de clauis, niſi forte per Hypallagen.* Omr, *m. g.* oman, *n. g.* ſonus, *hic* omun, *foem. id. Hactenus ille.*

f) Þerar, E. et J. corrupte, unde G. Pauli commode ſubſtituit, þar er, *quippe.* Þviat, *nam,* ex Skállda allegat idem vir doctiſſimus, cui conſentit I. Sed Skállda, qua utor, Wormiana, præſert quod in textu eſt. Deinde valeg habent E. et I. eodem ſenſu. Eſt autem totus hic verſus in Skallda ſub nomine Egilli citatus.

44) *Confer. tamen n.* 37. *ſupra. Poſſit vero vocabulum hic exponi e dicto loco:* Improuiſe, temere, ſine meditatione, incogitate. *Utut eſt, notio illius* vá *vel* vo *adhuc in ambiguo hæret, etſi quantum poteſt, fecerim ad eam illuſtrandam in Gloſſ. Eddæ; hoc certe loco* malum inopinatum, *ut quidam putant, ſignificare nequit.*

45) *Hic tranſitum facit poëta a priuatis Arinbiörni meritis, ad merita ejus et decora uniuerſalia.*

Ok al-þiód
g) Eyrum fækir.
Hve milldgedr
Mönnum þótti
Bióda-Biörn
h) Birkis ótta.

XVIII. Þat *i*) allsheri
At undri gefzt
Hve

Et uniuerſus populus
Auribus 46) *adpetit:*
Quam liberalis
Hominibus viſus eſt
47) *Menſarum Urſus*
Betulini timoris.

XVIII. *Id uniuerſæ genti*
Mirandum euenit,
Quam

g) Ita G. Pauli; ſed Eyrim, pro var. lect. corrupte; Eyrum autem in ipſo contextu. E. et I. qui accuſandi caſus eſt, unde ſenſus foret: *Quod populi aures ſectatur, frequenter accidit.* Mox fækir in textum intuli, cum exemplaria habeant ſekir, quod G. Pauli retinuit, et ſekkir in parentheſi adpoſuit, ſine ulteriore illuſtratione; vertit autem, *recondit.*

h) Birki fótta, I. *betulinorum morborum*, i. e. *ignium*, haud illepide quidem, ſed Sóttar in ſingulari magis placeret.

i) Forte legendum öllum her, eodem ſenſu, nam Herr eſt *hominum multitudo*; notum eſt illud in Hryggiar-ſtycki de Olao Tranquillo rege: Allr herinn elſkadi hann, ubi de *exercitu* ſermo non eſt, ut hodie vox accipitur, ſed de *populo*. Porro illud Allsheri, ſiue conjunctim, ſiue diuiſim legatur, meæ quidem ſententiæ, ſuſpicione non vacat, licenter fortaſſe formatum a genetiuo Allsheriar, ſed illud tamen ob auctoritatem poëtæ damnare nolim.

46) *Quæ enim ad liberalitatem adtinent, de aliis relata audire, gratum eſt hominibus, ut et alias virtutes, unde ſibi aliquid ſperare poſſent, ſi ita res ferret. Praeterea inaudita ſunt auditu jucundiſſima; ergo populus ſingularem Arinbiörni munificentiam auribus captabat, ſiue* decorabat, ut Plautina phraſi utar.

47) Biódr, menſa, *in Rigs-þula; quem autem eſt* menſa ignis ordinaria, *praeterquam* focus? *atque hic noſtra lingua dicitur* arinn. *Mihi viſum eſt hanc circumlocutionem haud illepidam nominis* Arinbiörni *preſſe ad ipſa verba exprimere. Quisquis noſtræ poëſeos non imperitus videbit, quid per* Birkis ótta, ignis *ſignificetur; meam verſionem qui improbant, præferant, licet, Dni.* Gunnari *verſionem hanc:* Denominatus Biörnus *a foco, i. e.* Arinbiörnus, *quæ minus noſtram poëticam ſapere videntur. Porro ille adnotat:* Biódr, qui offert, *a verbo* ek byd, offero. Birki, betula. ótti (ógti) terror, *vid. Hym.* Birkis ótti, betulæ terror, *v.* ignis;

Hve hann úrþiód	*Quam ille* 48) *genus humanum*
Audi *) gnegir.	*Pecunia* 49) *abunde ditet.*
k) En Griót-biörn	*Sed* 50) *Focarium Urſum*
l) Um *m*) gnegdan hefir	*Abunde ditauit*
Freyr	*Frey-*

ejus biódr, focus. *Hæc ille. Sciendum autem Betulam hic pro quocunque ligno poſitam eſſe.*

*) Gnægir, in parentheſi adpoſuit G. Pauli, quod et uſitatius, ſenſu eodem.

k) Þviat, *nam*, Edda Cod. Worm. quæ poſteriorem partem hujus verſus adlegat.

l) Voculam ſuperfluam rejecit G. Pauli, quam tamen ex genio antiquæ poëſeos ſeruare mihi viſum eſt, cum in meis exemplaribus compareat. Of habet Edd. Worm. quod eodem recidit.

m) Geddan, eodem Edda, *dotauit* vel *ornavit*, ſimpliciter.

48) Urþiód; *quemadmodum particula* úr, *quæ* ex *ſignificat et varie uſurpatur*, univerſalem priuationem *notat, ut* úrvinda, örmagna [*in biſce non eſt uniuerſalis privatio, ſed* exceſſus rei *præter modum atque ad ultimum terminum, quod etiam præcipue valet de exemplo, quod vir doctiſſim. mox adducet.* G. M.], *ita hic, quamuis alio ſenſu, uniuerſaliter accipienda videntur. Exemplum quidem veterum hic ſe nullum offert, interim tamen animaduerto poëtam eximium prioris Sec. Hallgrimum Petræum dixiſſe:* Örþiádr frá eg hann yrdi, viribus eum plane defectum accepi. *Vulgo etiam audio hodie:* Örgædis liár, heſtr, *de* falce *vel* equo optimæ notæ. *Vel etiam* úrþiód, *pro* verþiód, *eodem ſenſu, ut* Durgr, öndurdr, dögurdr, *pro* Dvergr, öndverdr, dægverdr, o: her verandi þiód, veraldar þiód. *G. Pauli. Hæc poſterior interpretatio unice vera eſt, ut opinor. Sed an deriuatio prioris partis in hac voce compoſita recte ſe habeat, adhuc ambigi poſſit.* Ver *eſt* vir, vira *autem apud Lat.* foemina; verar, homines, *in Edda; undecunque hæc originem trahant, generalem interpretationem dare mihi libuit, cum vir doctiſſim.* totum populum *poſuerit in ſua, quod non poteſt adplicari, niſi ad Arinbiörni, conterraneos Norvegos. Vid.* Verþiód *in Edda Sæm. Gloſſ.* Yrþiód *habemus in Snorrio Tom. II, et quidem in carmine Einari Lancicrepi* (Skálaglamm) *de Hacono Dynaſta ut opinor, quæ vox* homines militiæ idoneos *videtur ſignificare, ſed an huc applicari queat, certum non habeo, nimis enim anguſtæ notionis videtur ea eſſe, utpote cujus prior pars ad* yrr, arcus, *referenda ſit.*

49) Ek gnægi, nægi, ſufficio: *hic tranſitive* beo, dito. [*Mox*]. gnægdan, *Acc. ſing. Particip. paſſ. ejusd. Verbi; ab Adj.* nógr, gnógr, ſufficiens. *Vid. Hypn. Gloſſ. Synt. a Verbo* at ná, pertingere. *G. Pauli.*

50) Griót-biörnum (*i. e.* Arinbiörnum).

Freyr ok Niördr
At fiár-afli.

51) *Freyerus et Niördus*
Pecuniæ viribus (vi).

XIX. Enn Hroalls
n) Á hófudbadmi
Auds

XIX. 52) *Atque (at) in Hroaldi*
Villa capitali
Opum

Gríót, lapides (*nom. collect.*) *n. gen.*, *ex his autem exſtructus* arinn, *i. e.* focus. *Idem.*

n) *i*, eodem ſenſu. I. ſed *á* pro varia lectione, *at* video apud G. Pauli in parentheſi poſitum quo nihil opus erat. Intereſt tamen, quomodo vocabulum Höfudbadmi intelligendum ſit, id enim non dubitavi ſubſtituere pro librorum lectione Höfdbadmi, quod noſtra lingua nihil ſignificat, ut opinor, atque adeo G. Pauli viſum eſt ex ea refingere Hófdbadmi, i. e. ex ejus verſione, *prædio allodiali*, et, in parentheſi, at Haufud-badmi, *apud Hroaldi filium*. Quam ſuam verſionem ſequenti nota illuſtrauit, vel adſtruere conatus eſt, nam ultra conatum, in talibus, progredi non poſſumus, et ille ſua laude non debet carere: *Hefdbadmr dici poteſt, *quod quis poſſidet prædium*, *præcipue autem hæreditarium* [cur ergo allodiale, vocabulum nullius pretii, neque, ut opinor, ſatis adhuc intellectum iis, qui id frequentant, in verſione poſitum eſt? et praterea, non ſatis ſcio quo ſenſu priorem vocis compoſitæ partem, i. e. Hefd, hic ceperit vir ingenioſus. Analogiam tamen pro eo ſtare, etſi exempla deſint, non diffiteor. G. M.] Communiſſime quidem notat badmr, *arborem* ſed nec minus vere complectitur illa vox *rerum regnum vegetabile*, et hinc facile *terram* ſ. *terræ ſuperficiem* [recte, ut opinor. Vide Grimnismál in Edda Sæm. de orto Ymeriano vel mundi ex eo creatione; et uſitatum eſt, in quibusdam Islandiæ locis, ut e. Thingeyenſi Toparchia Gras pro *Tellure* vel *Solo*, in electione: at ſkíra Barn í Graſi, i. e. *puerum recens in lucem editum, neque adhuc de ſolo ſuſceptum baptizare. G. M.*] Badmr autem dictus eſt a bedi, ɔ: *lectulo;* ſub arboribus quippe per herbam, grata paſſim prædicatur quies ſiue recubatio, et vulgata hodieque locutio, at bada í rófum, *inter roſas volutari*, de vita tranquilla ac jucunda; nec aliunde certe, quam hinc, terra dicitur Biaud, f. g. quod et gramen producat, et in ea recubatur. [vide Gloſſ. Eddæ Sæm. in voce Badmr, et me ſupra in hoc libro pag. 431. not. 10. G. M.] Ex altera parte dicitur *filius* ættbadmr [ut et átt-runnr *cognatus* apud Thiodolfum Norvegum, in poëmate *Hauſtlöng*. G. M.] item Höfud-barmr, rectius n. f. Höfud-badmr: prius *arborem* ſpectat *terreſtrem*, ut et Kynſtafr, necnon, ſi ita placet, Ætt-ſtudill,

Kynqvíſl, Ætt-bogi, quæ tamen duo ſæpius collectiue uſurpantur; poſterius (Höfud-badmr) *circum diſtinctum capillitii humani;* conf. Somnium Haraldi Pulchricomi, [quod non recordor; forte ſcribere voluit, Halfdani Nigri, qui pater erat Haraldi. G. M.]: Collectiue autem illud quidem *gramen terræ*, hoc vero *totum capillitium*. Siue vero Hefdbadmr legatur, ſiue Höfudbadmr, ad Arinbiörnum referri ſtrophain hanc, oſtendit ſequentis initiale Hann, qui et tum extra, patriam agens, tum prædium auitum obtinens, virum egregium ac liberalem ſe præſtitit G. Pauli. Höfud-barmr quatuor locis occurrit in Ll. Gulenſibus, et videtur ibi *Stirpem maſculam* denotare collectiue; nihil tamen impedit, quin de *perſona ſingulari* accipere id liceat, quemadmodum in iisdem Ll. video Karlſviſt et Kvenſviſt collectiue uſurpari, cum tamen in noſtro ſermone vernaculo eæ voces de *ſingulis perſonis* adhibeantur. Quantum mihi quidem videtur, Höfud-barmr rectior, certe liquidior, lectio eſt quam illa altera, nempe Barmr, ab at bera, *parere;* non tamen nego, ſcriptionem Badmr eodem ſenſu accipi poſſe literis R et D inter ſe permutatis, cujus permutationis exempla ſunt in lingua latina. Höfud, prior pars vocis, non video, quid aliud notare poſſit quam *præſtantiam* ſ. *excellentiam;* et non celabo meam opinionem: rectius eſſe arbitror Höfudbarmr vel badmr legere in nominandi caſu, et intelligere *perſonam ſingularem*, nempe ipſum Arinbiörnum; tum vero præcedens vox á Verbum eſt, non particula, et notat, *poſſidet*, *habet*. Quod G. Pauli dixit de *capillitio*, fateor me cum circumſtantiis textus noſtri conciliare non poſſe, neque ad eas applicare, quod neque ipſe fecit, quantum video.

51) Freyr ok Niördr. *Hos pecuniæ datores nobis ſiſtit Edda Fab. XXI et XXII.* Idem. *Verba Eddæ ſunt:* Freyrr rædr feſælu manna, *i. e.* felicitatem (opulentiam) hominum pecuniariam in poteſtate habet. *Et de Niördo:* Hann er ſva audugr ok feſæll, at hann má gefa þeim (*Pronomen demonſtrat. pro nomine* Mönnum, *alias in Edda obuium*) aud landa ok lauſa fiár. á hann ſkal til þeſs heita (*forte*, er á hann heita til þeſs), *i. e.* Ille tam opulentus eſt, et a fortunis beatus, ut donare poſſit opulentiam fundorum et rerum mobilium hominibus; ob eam rem votis conceptis inuocandus eſt. *G. M.*

52) *Eſt in hoc verſu ulterior expoſitio aut repetitio prioris aliis verbis, poëtæ noſtro non inſolens, quæ ejus dicendi copiam monſtrat; vel eſt occupatio objectionis*, quaſi facile Arinbiörno ſit, adeo largum eſſe, qui opibus adeo abundet tam hæreditariis quam aduentitiis, vel a ſemet ipſo adquiſitis. *Sed ſoluitur objectio hemiſtichio poſteriori.* Confluxu amicorum ad Arinbiörnum viſentium neceſſe eſt immanes ſumtus a viro tam liberali in conuiuia et xenia fieri.

o) Auds p) idgnótt
At *) álnum q) ſiſia.
Sem r) vinreid
Af vegum aullum
Á s) vindkers
Vídum botni.

XX.

Opum erat 52b) *adfluentia*
Præter facultates gentilitias.
Quemadmodum et amicorum adequitatio
Ab omnibus viis (undique)
53) *In ventorum vaſis*
Vaſto fundo.

XX.

o) Aud ſat, E. unde G. Pauli fecit aud ſáſt, vel audug ſáſt, i. e. *vacuum (euacuatum)* vel *plenum videbatur*, *penu*, ex ejus interpretatione. Ego membranam ſequutus ſum, quæ ſimpliciter præfert, auds idgnótt. Audſiön, eſt in I. quod facile eſt corrigere in audſen, *conſpicua* vel *perſpicua*. Nemini autem mirum videatur, Verbum ſubſtantiuum abeſſe, hujus enim ellipſeos exempla ſunt, etſi rariuſcula.

p) Idgnótt non male ſe utique habet: ſed et forſan, non minus bene, Ignótt, ut dicitur Inógr, eodem ſenſu ac ſimplex nögr, vel etiam aucto. Gr. ἰκαρος. Vid. ad ſtroph. præced. G. Pauli. Illud I. in talibus compoſitis *diminutionem* ſignificat, quantum ſcio, ut in Iſúrr, Iſætr, et æque valet *ſub* Latinorum in vocabulis ſimilibus. Adeo ut nihil opus fuerit hac viri doctiſſimi conjectura.

*) Alnum, legit G. Pauli, et ſtropham interpretatur, *ſuſtentato cognato*, non admodum liquide, mihi quidem.

q) Sifa, I. i. e. *cognati* vel *filii*, quando alnum ſonaret *genito* vel *nato*.

r) Vinſæld, vinſeld, I. et E. in margine, o: ad verbum, *beatitudo ab amicorum copia* vel *amicitiis*. Quæ tamen lectio non adeo bene conciliatur cum ſequente, af vegum öllum.

s) Ita I. ſed Vindkars vel -kárs, E. quod in noſtro ſermone vix procedit, etſi Dani Kar pro Ker dicant.

52b) Idgnótt. Ida *proprie* gurges aquæ in ſe contortæ, vortex, *ir.* mare, *in ejus ſilua Nomenclationum Eddica. Transfertur autem* maris vel aquæ redundantia *ad* alia rerum copiam ingentem; *unde illud in Pauls Biſkups Saga impreſſa, ſi recte recordor: ſe* Þeirra *vox* ſem *ſiórr gengi á land; et vulgaris eſt dictio in noſtro ſermone*, ſió-nóg, *i. e.* maris inſtar ſatis *vel* copioſum, *quod cum Lat.* abundans *et* adfluens *amice* congruit. *Præterea* Sægr *de* ingenti multitudine *notum eſt, vocabulum veriſimiliter variatum a* Særr, mare. *Sed quid G. Pauli cogitauerit, cum* Idgnótt *per* penus *interpretatus eſt, fatear mihi non liquere; forte priorem vocis partem deriuare voluit ab* at inna, præſtare.

53) *Super hac* terræ *appellatione poëtica, nempe*

XX. Hann *t*) dragſeil
Um eiga gat
Sem

XX. *Illi* 54) *funem tractorium*
Poſſidere contigit,
Tan-

Vindkers botn *vide ampliff.* Sc. Thorlacii, adnotationem, *ad* Haconar-Quidam Sturlæ Theodori, *quo addo ex Edda:* Jörd má kalla gólf ok botn vedra hallar, *i. e.* Tellurem periphraſtice appellare licet pauimentum et fundum aulæ aëriæ ↄ: coeli.

t) Draugſeil, it. dargs, dergs, durgs, dorgs, drogs-eld; hiſce varietatibus in margini adpoſitis ſcripturam ſui exemplaris, quod ſine dubio membraneum fuit, ut aliud a mea membrana, imitari conatus eſt I. unde tamen ego nullum ſenſum elicere quiui. Deinde, monitu J. Olavii, qui hic agi arbitratur de matrimonio Arinbiörni ab rege ei procurato, pro Seil legendum opinarer Sól, quæ una erat Divarum Aſianarum, et hic foret ſuppoſitum in muliebri appellatione periphraſtica; unde ſenſus fuerit, ſi Drag pro *geſtamine* vel *eo quod fertur* ſ. *geſtatur* accipimus, et heyrnar ſpann, ſiue de *aure* ſiue de *capite*: *Illi obtigit, rege conciliatore, mulier* ↄ: *uxor, unacum hominum* ↄ: *præfectura.* Et illud, Gódum á, foret ſingularis numerus, et ad Arinbiörnum ipſum pertineret, quaſi diceret poëta, á-gódum pro æ-gódum, *ſemper-bona.* Interim tamen de hac conjectura merito ambigitur, ex ea ratione, quod Verbum vardi in poſteriore hemiſtichio eſt, ſed poëtæ veteres conſueuerunt ſententiam claudere in prioris hemiſtichii fine ſiue quarta linea finita, niſi aliquam elegantiam ſingularem captauerint, cujus exempla dantur rariſſima.

54) Dragſeil heyrnar ſpanna *vix aliud eſſe poteſt, quam vel* inauris, *pro* auro *in genere poſita, vel* aurum *ſimpliciter, ut* tempora, *et* frons, *propter adfinitatem cum auribus,* vocentur heyrnar ſpann. *Notum autem eſt veter. geſtaſſe* aureas *et* argenteas vittas; *unde non improbabile eſt hæc metalla a* fronte *et ejus* adjunctis, *atque adeo a* capite *ipſo, periphraſtice appellari poſſe; quod etſi in Edda hodierna non exſtat, exemplum tamen ejus habeo in* Andra Rimu x. *ubi* Brúna-miöll, nix ſuperciliorum, *pro* argento *ponitur; quemadmodum et in Eyrbyggia, carmine vetulæ de Glæſero ſauro:* Hadds hallar miöll, *i. e.* capilli aulæ (capitis) nix.

Sem *u*) Hilldíngr
Heyrnar ſpanna
Gódum *x*) á vardi
...Meþ

55) *Tanquam regi,*
Urnarum acuſticarum,
56) *Bonis ſemper impendit*
Cum

u) Hic pro Hilldingr, *rex*, tanquam alieno, poſui Hilpíngr, a Verbo at hiálpa, *auxiliari, opem ferre.* Heyrnar ſpanna dragſeil, *auxium funis tractorius* eſt *hoſpitis blandiloquium, commendante ſimul orationem vultu, unacum domo ac dapibus, cet.* Spanni a eſt *vaſis genus*, et quidem *certa* (*aridorum*) *menſura*, unde et Dan. ſpande, et, fors Lat. *modius*, per aphæreſin et antitheſin. Eſt et ſpónn, *cocleare*, et panna, *olla*, quorum neutrum hinc alienum. Hann var þettr ok panna i því edr því, *auctor et actor* etc. G. Pauli. Qui adeo tertiam et quartam lineam, ſenſu e poſteriori hemiſtichio ſuppleto, vertit: quem auxiliator — impendit. Non poſſum negare, mihi haud inuenuſtam videri conjecturam viri ingenioſi, ſpónn pro ſpann proponentis, ut adeo *auris* vocaretur *cocleare auditus*, nempe *id quo ſermo hauritur*; tum vero legendum fuerit ſpána vel ſpóna, quod poſterius uſitatum eſt, atque etiam in poëmatibus Hungurvakæ occurrit in complexa voce Hornſpónar-eſni. Sed quod vir doctus ſpanna formet a nominatiuo ſing. ſpanni, gen. maſc. vereor ne erraverit; mihi vox non occurrit, niſi uno loco apud Snorrium in legumlatione Sveini Alfivæ filii, ubi habetur ſpann ſmiörs, et vel in foem. vel in neut. gen. capienda eſt, non enim, ut arbitror, in maſculino.

x) æ, eodem ſenſu, et quidem uſitatius ſuppoſuit G. Pauli. Sed altera lectio ſic ſatis procedit; nam videmus in compoſitis, ut ex. gr. Aláfr, pro Ælifr vel Eilifr, poſitum eſſe; vide Alfr in meo Eddæ Gloſſario.

55) *Prædicat in Arinbiörno regales divitias et ſplendorem regalem; reges aliis ditiores et ſplendidiores eſſe oportet, propter veritatem magnitudinem et dignitatis excellentiam.* Non *autem mirum eſt Egillum, hominem avarum, et magnificentiæ tamen deditum, adeo multiloquum eſſe de divitiis et ſplendore Arinbiörni. Denique nolui omittere ſuſpicionem meam, quod* heyrnar ſpanna dragſeil *accipi poſſit de* Fama egregia, *quæ* homines undique ad viſendum Arinbiörnum adlexerit, *ut habemus verſ. præced.*

56) *Per* gódum *et* gumna fiöld *intelliguntur* optimates *et* plebs, dites *et* pauperes; dicet adeo poëta, Arinbiörnum de ſuo contuliſſe in homines cujuscunque conditionis. *Super voce* vardi G. Pauli *hæc adſcripſit:* at veria, *Dan.* anvende, in uſum aliquem conuertere; *unde* et vara *et* varníngr, merx, *forte* et verd, pretium.

Meþ gumna fiöld
y) Vinr z) ve-þorins
Vec-

Cum hominum multitudine,
57) *Amicus bello-intrepidi*
Qqqq 2 *Inue-*

y) Vinir, viner, E. et I. item membr. per scripturæ compendium. Monui, autem non semel, compendium illud non semper legi debere per *er* vel *ir*, sed supplendum esse, pro ut circumstantiæ postulant.

z) Mea exemplaria, unacum ipsa membrana, in qua hic versus ad legendum satis est liquidus, præferunt Veþorms, per þ in medio, quo ea membrana nunquam aut rarissime pro *d* utitur; confiteor quidem nihilominus illud Veþorms accepi posse pro cognomine hominis alicujus, qui amicus fuerit Arinbiörni; sed cum de hoc nihil constet, atque adeo sententia inde satis jejuna eueniat, mihi, post multam ambiguitatum vertiginem, tandem sententia sedit, librorum lectionem, leuissima mutatione, in Veþorins restituere. Quod Ve interdum notauerit *arma*, verisimiliter colligo ex una et altera veterum cantilenarum; nominatim ex carminibus Darradi in Niálssaga, ubi J. Johnsonius, post A. Magnæum, eam vocem necessario, ut mihi videtur, ita accipit. Sed si, una litera addita, legere velimus Ved-þorins, sensus exsistit haud multum differens, nempe: *Ad pericula intrepidi.* At ved setia sik, habemus apud Snorrium in Olai Sancti Historia, i. e. *se periculo objicere*; it. þat er i vedi, de *ea re, quæ facile amitti potest*, in sermone nostro vernaculo; ille tamen sensus a periculo, quod pignoris depositioni adjunctum est, sine controuersia est translatus.

57) *Haraldum regem hominem bellicosum, et alumnum Arinbiörni (teste Hacono rege, supra pag. 524) in re incerta intelligere possumus per illud* ve-þorins veclínga tís; veclíngar *forent homines* alacres, vegetes. Tír *quod attinet, vide Var.* þ *quod vel est a verbo* at tiá, dare, præstare, *quod principibus dignum est, vel a Gr.* τίω, honoro. *Super voce* Veclíngr *hæc commentatus est G. Pauli:* Veclíngr *patronymice se habere videtur, a* Vekill, *quod nomen virile, habet Landn. pag.* 97 (Schalh.) *deriuari videtur a* vöku, vigilia, *s. verbo* at vaka, vigilare, *mire conuenientibus Lat.* vigil *et* vigilo, *priori pro primitiuo habito, quod et habendum puto, quemadmodum non ex* pugilo, strigillo, pugil, strigil *vel* strigillis, *sed contra, ut hujusmodi plura taceam.*

Veclinga þ) tís.

XXI. Þat hann a) vidr
Er þrióta mun
Flesta

Juuenum decoris (vel *principis*).

XXI. *Id ille* 58) *obtinet* (*præstat*)
Quod defore opinor
Plu-

þ) Tös præferunt membr. E. et J. unde nullum sensum, nostro sermoni conuenientem, potui eruere; etsi non nesciam Tös (Taus) in Danica et nostra lingua hodierna pro *puella adolescentula*, nobis tamen potissime in malam partem, Danis in utramque. – Facile mihi erat, Tóis, nostro sermone rectius Tægis, Dativus Tægi, n. substituere, quod foret *Staminis*, *feminis*, vel *agminis*, cogn. Germ. Zeug, quam vocem ii de *panno* frequentant, sed sine dubio latius extendi potest, atque adeo usque ad *personas*; interest tamen, quæ vocis originatio sit, mihi verisimillima videtur ab at toga, *ducere*, sed fateor, vocabulum Töi, n. nobis hodie sic satis usitatum, nusquam mihi in priscis monumentis occurrisse, sed Taug, g. f. legi in Vilhialms Saga Sióds, ubi Toga quadam sic habet: Engi visi hver Taug i henni var, i. e. *nemo sciebat, quid staminis in ea esset*, vel *unde confecta esses*; atque ita dicimus hodiedum: Þat er gód Taug i einum, *bona indole præditus est*; et e contrario: Þat er ecki ein gód Taug i honum, *nihil bonæ indolis in eo est*. Si ergo hunc sensum acciperemus, Taugs collectiue sonaret *generis*, et positum esset pro Taugar, quamuis id sit contra regulas grammaticas in talibus foemininis, unde tamen videmus exceptionem aliquando fieri, ut ex. gr. in Hísings (insulæ nomine) pro Hísingar. In re adeo incerta visum est mihi tandem aliquando, pro Tös substituere Tis, aut si mauis, Tys, nam scriptio est ambigua; utrisque notionem in versionem intuli. Posset et legi, Res; erat autem Rer unus regum maritimorum, et hic simpliciter, etsi raro exemplo, de *principe* acciperetur, intelligereturque Haraldus Gráfeldus, Arinbiörni alumnus, qui plurimum vitæ suæ in marinis expeditionibus transegit. Hasce duas lineas G. Pauli intactas et inexplicatas reliquit, una voce excepta, nempe Veclinga, de qua notam consule.

a) Ita videtur legendum in I. qui tamen pro varia lectione, quemadmodum et E. adfert, inder, vocem nullius significationis; unde tamen G. Pauli feliciter restituit, innir, *expendit*, sane quam elegan-ter, ut dicat poëta, Arinbiörnum *plura in donis expendere, quam possideant vel ditissimi*. Vider, in contextu habet E. quales lectiones aliquoties damnaui, et qua occasione inuectæ sint, significaui.

58) *Dicit poëta in hoc versu*, Arinbiörnum duas res consecutum esse, quæ adquisi-

Fleſta menn	*Plurimis hominibus,*
Þót fe eigi.	*Quamuis pecuniam poſſideant:*
Kvedka ek ſkamt	*Dico non breue eſſe ſpatium*
Milli ſkata húſa	*Inter domos* 59) *munificorum,*
Ne *b*) audſkept	60) *Nec facile manubrium aptari*
Almanna ſpiör.	*Omnium hominum ſpiculis.*
XXII. Geck madr eingi	XXII. *Exiit hominum nemo*
At Arinbiarnar	*Apud Arinbiörnum*
Or legvers	*Ex* 61) *cubitoriæ manſionis* (*piſcatoriæ*)
Löng-	*Longo*

ſunt difficillimæ, *nempe* nomen Skatii, *i. e.* viri inſigniter munifici, *talis enim Skatius, rex maritimus, erat, ut Edda teſtatur; quæ et in virorum præſtantium adpellationibus adfert vocabulum* Þiód-ſkati *et* Gull-ſkati, *et ipſe Egillus in Hofudlauſn attulit nomen* Blódſkati. *Altera res eſt* omnium, ſaltem plurimorum, benevolentia et adprobatio, *quod ne Deo quidem opt. max. contingit, ex trito prouerbio noſtrate:* Engi gerir ſvo at öllum líke, ok ecki Gud i Himnaríki, *i. e.* nemo ita facit, ut omnibus placeat, et ne quidem Deus ipſe in regno coelorum.

b) Einſkept, per elegantem conjecturam, adpoſuit G. Pauli, retenta tamen altera lectione; vertit autem illud prius per, *unum manubrium aptari.*

59) Regum *in verſione* G. Pauli *minus videtur ſonare, quam illa altera acceptio vocis.*

60) * *Ultimæ hujus adſertionis veritatem egregie illuſtrat Rongnars Saga Lodbrók. ſub initium. Spectat autem hujus ſtrophæ poſterior pars diuerſos hominum ſenſus ac mores, tanquam ſequentis comparationis exordium.* G. Pauli. *Senſum ipſum paullulum attigi ſupra not.* 58. *Huc autem apte congruit notum illud ex Rúnatals-þætti Odins:*

Skó-ſmidr þú ne ver
Ne *ſkepti-ſmidr,*
Nema þú ſiálfum þer ſer.
Skórr er ſkapadr ílla,
Eda *ſkapt ſe, rángt,*
Þá er þer böls oſbedit.

i. e. Calcearius opifex noli eſſe,
Neque *manubriorum opifex,*
Niſi tibi ipſi ſies;
Calceus eſt male formatus,
Aut *manubrium* diſtortum,
Tum tibi mala imprecantur homines.

61) Leg, locus, ubi quid jacet, lectus. Ver, *n. g.* piſcatorum manſio. *Intra domum autem cubatur; et hinc illa* Legvers knörr *periphraſtic. poët.* G. Pauli. *Cum tamen*

Löngum knerri	*Longo nauigio* (ɔ: *domo*)
Hádi *c*) leiddr	*Ludibrio deductus*
Ne *d*) heipt-kvidum	*Aut ſœui-dictis*
e) Med atgeirs	*Cum* 62) *bipennis*
Audar túptir.	*Vacuis receptaculis.*
XXIII.	XXIII.

knörr, *ſequatur*, ver *autem ſit* mare, *et* nauis *potius denominanda videatur a* mari, *quam a* piſcatorum manſione, *videndum eſt amplius anne*, ver, mare *ſit ex mente poëtæ adpoſitum ſ. adjunctum in hac domus periphraſtica adpellatione; ſed fateor tamen, eam acceptionem eſſe duriuſculam, quod* domus dicatur maris cubitorii nauigium. *Interim notum eſt*, terram *pro* mari, *et* mare *pro* terra, *interdum poni a veteribus poëtis, idonea determinatione adjecta, ut in hoc Sighvati poëtæ*, Spørn raſtar knör *Rádyris vör, ubi* Röſt *eſt* terra, *ejus nauigium*, equus, et Rádyris vör, *rangiferi portus*, terra.

c) Leiddir, præferunt mea Exemplaria, et retinuit G. Pauli, quod et ferri poteſt figurate, plurali poſito pro ſingulari; ſed alterum, ut ſimplicius, repoſui; et volo cauere omnibus, ne iſti ſcriptioni, *ir* pro *ur*, in talibus, nimium credant.

d) Heipt-kirdum, nullo ſenſu idoneo, præfert E. unde G. Pauli adpoſite reſtituit id, quod in textu eſt, quæ ejus conjectura videtur etiam adſtrui ex cod. I. Idem vir ingenioſus aliam conjecturam adfert, nempe Heipt-yrdum, ſenſu eodem.

e) Ne, *aut*, hic ſine neceſſitate intulit G. Pauli.

62) Atgeirr, *haſtæ genus, bellicæ quidem ſemper, quod ſciam, ſed tamen vi compoſitionis* Hippocentrum, *ſc. in hippomachia, ubi tamen uſitatus baculus*, Heſta-ſtafr. At *et* etia, *in Hofudlauſu*, vard odda at, ſtroph. 8. [*ad noſtram rem nihil præſentem deriuare vocem* Atgeir, *quod et forſan non adeo facile, neque multum planſibile eſt in verbis Dni G. Pauli modo adlatis; nam vix eſt ut credatur, veteres talibus inſtrumentis equos ſuos ſtimulare, atque adeo vulnerare voluiſſe; forteſſe tamen prior pars vocis ſit ab* at ota, protrudere, intrudere, *quod ſine periculo geſtantis tale haſtæ genus facile e longinquo impelli poſſet, propter haſtilis, ferro ſine dubio circumuincti, ſaltem ex parte anteriore, longitudinem.* G. M.] Atgeirs túptir, ɔ: töptir, [*vox ſemper ſcribitur* túptir *per ú in Ll. Gulaſitus, nequis eam ſcriptionem noſtræ inſcitiæ aut negligentiæ tribuat.* G. M.] manus haſtæ receptacula. Topt, parietes domus, ſine interiore et ſuperiore ſtructurâ. *Aliquando etiam pro* domo *accipitur vel ut pars pro toto, vel quod ea ſine inhabitante, vacua eſſet.* En þar Skadi byggir — — former

XXIII. Hinn er *f*) fę-grimmr
Er i fiörðum býr
Sá er *g*) ofdólgir
Draup-

XXIII. *Ille eſt* 63) *in pecuniam ſævus,*
Qui in Fiörðis habitat,
Qui 64) *hoſtiliter tractat*
Dra-

tóptir föðr, inhabitat priſcam patris domum. *conf. Hypn. Gloſſ. Diatrib.* G. Pauli. Tópt *mihi quidem nihil videtur aliud eſſe quam Gr.* τοπος, *i. e.* locus definitus, fundus. Konúngr let marka toptir til garða (*ubi ſcilicet ne parietes quidem antea exiſtebant*), *in Olai Helga Saga in Cod. Flat. Sic et in Ll. noſtris:* at færa bæ ſinn (hús ſín) á fornar tóptir. Odals-tóptir, fundus hæreditarius *ſive* gentilitius, *occurrit in carmine Sighvati poetæ, Ol. Sancti mortem legentis:* Minn Drottinn lek opt á *Odals-tóptum* ſinna manna.

f) Ita reſtitui, conjectura ductus, cum I. et membr. per ſcripturæ compendium præferant feg'mr, ɔ: fegermr, vocem nullibi exiſtentem et ſenſu caſſam. Fe-gernri, ſatis rigida vox, et incertum, ad quem adplicanda ſit, eſt in E. quod G. Pauli recte reddidit *auarior;* interea nihil ſolicitus de re ipſa vel perſona, ad quam hoc pertineat. Scimus ex Ol. Saga Tryggv. et aliis monumentis, Arinb örnum in Fiörðis, Norvegiæ prouincia, habitaſſe; unde hoc hemiſtichium de eo, quam de nemine, aut ſaltem de aliquo penitus ignoto, potius intelligere mihi viſum eſt. Niſi tamen aliquis velit dicere, Egillum, hominem auarum, in Borgarfiörðo Islandiæ habitantem, ſe ipſum hic intellectum velle, luſo quodam, ei non inſolenti, vel in ſuam ipſius perſonam.

g) Ofdólgr, I. i. e. *nimius hoſtis*, vel ſimpliciter *hoſtis*, ut *of* ſit particula, quæ lectio altera ſimplicior eſt; mihi enim verbum ek dólgi et nomen verbale agentis dólgir, m. penitus incognita ſunt, etſi non negem, ea ſuam auctoritatem aliqua analogiæ ſpecie tueri poſſe; retinui ergo hanc lectionem, nixus præcipue Dni. G. Pauli auctoritate.

63) *Ita Sturlæ Theodori rex Hacon ſenior dicitur* Gulli-grimmr *in hiſce:* En þar ſat Seggia Drottinn gulli grimmr á gief-ſtóli; *et poëtæ veteri, Thorvaldo Blöndueſkáld*, Gull ſtrídir *dicitur* vir liberalis, *quod velim conferatur cum* dólgir draupnis nidia *in lineis ſequentibus. Huc etiam pertinent verba Einari Sculaſoni in Edda Sn.* lætr ſtillir grid gulli — ſlitna.

64) Ofdólgir [*vel diuiſim* of dólgir. *G. M.*] odit ɔ: odioſe premit vel ſectatur. Dólgr, hoſtis, *dictum videtur a Verbo* at dylia, occultare, *quod alteri male cupientes conſilia celent.* Söku-dólgr, ἀντιδικος. *G. Pauli. Conf. Gloſſ. Eddæ Sæm. ubi voces* dólgr, *m. et* dolg, *f. a Lat.* duellum *arceſſiui. Ceterum nemo miretur, Dni.* Gunnlaii *adnotationem et interpretationem*

Draupnis nidia *h*). 65) *Draupneri filios.*

* * *

Söku-nautr 66) *Aduerſarius*

Sona *Filiis*

bujus loci a mea diſcedere aliqua ex parte, cum ille diuerſam lectionem ſequutus ſit, quam ſub lect. variante f. *adtuli, et quadamtenus reprobaui.*

h) Plura hujus Odæ non exiſtunt in E. cujus apographum ad Dnum. Gunnarem transmiſſum erat, ſed duo hemiſtichia addit. I. quæ an cum ſuperiore, et an inter ſe ipſa cohæreant, non auſim definire, cum præſertim, ut diuiſa adferantur in laudato exemplari; eo tamen pronior ſum, ut putem, antecedentibus ea adnecti poſſe; certe alterum quod attinet, non videntur male inter ſe cohærere. Neque amplius ullum verbum in ipſa membrana legere eſt. Non pauca hic deſiderari, oſtendit orationis ſeries inde ab initio ſtroph. xv. Nú erumc audſkæfd etc. et mox: tvenn oc þrenn. De ſola autem liberalitate [opibus et ſplendore. *G. M.*] hactenus actum, nec ſermo ille ad finem perductus. Offert autem ſe facile altera laudis materies, egregia in reges et amicos fides, ex parte quidem ante tacta ſtroph. x. et ſeq. ſed amplius multo deducenda ac celebranda. Nec forte bellicam viri virtutem, præter alias morales, intactam reliquiſſe poëtam crediderim. Horum ergo deſiderio, necnon ceterorum, quæ deſunt, rectiorumque alicubi, ſi haberi poſſent, majorem in modum tactus, paſſim apud amicos de hac oda inquiſiui, ſed fruſtra. Delectant interim non mediocriter, quæ in meritas Arinbiörni laudes ſplendidiſſimæ ſuæ Hiſtoriæ Norvegicæ inſeruit doctiſſimus et accuratiſſimus Gerhardus Schiönning, ingeniorum conſiliorumque aquiſſimus ac perſpicatiſſimus judex, Part. II. pag. 317. 325-26, mihi quidem multiplici ſuo merito laudandus, ſed mea tenui laude multo majore digniſſimus. Quod vero ad ejus [Odæ] compoſitæ tempus attinet, indicat illud haud obſcure Hiſtoria, ubi de Haraldi Grafeldi et cum eo Arinbiörni in Norvegiam reditu agit, miſſi tum ab Egillo carminis mentionem faciens. *G. Pauli.*

65) *I. e.* annulos. Draupnir *et* drúpnir, a ſtillator, annulus Eddicus annuliparus. *G. Pauli. De quo in Skirnis-för Edd. Sæm. item in Edda Snorr. de funere Balderi. videtur autem ea Mythologia ad* foenus pecuniarium *adludere.*

66 *Hic laudat Arinbiörnum ab ſeueritate in puniendis et coërcendis hominibus malefici.* Söku-nautr, *rara vox eſt, occurrit autem*

i) Sona hvinna
Hríngum *k*) hnoter
l) Hadds vegandi.

Filiis furunculorum (latronum)
Armillarum 67) *conſumtor,*
Annuli peremtor.

Hann

Ille

in Ll. Guleuſibus Tit. Kaupabalki; formam vero eſt ut Skuldu-nautr, debitor. Nautr *per ſe eſt* conſors, *item* is, unde quis aliquid accipit, *ſed raro occurrit in compoſitione de* eo, qui malum negotium cum aliquo habet, aut moleſtiam ei faceſſiuit, *niſi in his duobus, quæ nunc adſuli, ſtricte ad verbum exponendo* Söku-nautr *foret* conſors in lite, *quod per luſum aliquem poëta vocat Arinbiörnum, eo quod judiciis et armis perſequeretur ſceleratos.*

i) Sonar, in ſing. *filii.* I. quod propter neceſſitatem in pluralem transmutaui Deinde Hinna in eodem exemplari, ſequitur, ſenſu ſane ambiguo, unde adeo pro eo reponere mihi viſum eſt Hvinna; poſſit et reponi Linna, ut *filii Serpentum*, per Hebraismum et Hellenismum, ſint *ſerpentes ipſi* vel *genus ſerpentinum*, quorum aduerſarius, adludente poëta, dicatur Arinbiörnus, propterea quod *eorum cubile*, ɔ: *aurum*, hominibus dilargiatur. Sed ſi omnino illud Hinna retinendum ſit, intelligendi ſunt *alterarum partium homines*, qui ab Haraldo Grafeldo et aliis Gunnhildæ filiis non ſtabant, ut Arinbiörnus ſtetit, aut ſaltem iis ſuſpecti erant, vel eſſe poterant, de regni cupiditate, et propoſito, Haconis Adalſteinii cædem ulciſcendi, ex. gr. Tryggvius Olai, Gudrödus Biörni (principes) et Sigurdus Hlada-Jarlus, aut horum filii, Olaus Tryggvii, Haraldus Gudrödi, cognomine Grönlandus, et Hacon Hlada-Jarlus, poſtea Dynaſtes Norvegiæ.

k) Forte Hniótr, *offendiculum*, vel Hriótr, diſperſor, utrumque homini liberali congruenter.

l) Hades, præfert I. vocem nullius pretii et ſenſu caſſam, ſed opinor eam ſcripturam proueniſſe e compendio literarum in ejus libri matrice, a ſcriba non recte intellecto. Siquis legere voluerit Hodds, quandoquidem Hodd pro *auro* vel *annulis* illo altero uſitatius eſt, certe in obliquis caſibus, id ſane licite potuerit, nam literæ *a* et *o* inter ſe alternant.

67) At hnota, *unde verbale agentis* Hnoter *analogice, nam mihi nusquam alias viſum eſt id vocabulum: putatur eſſe* glandes decerpere vel decutere *proprie, ab* Hnot,

Hann alldr-teig	*Ille* 68) *ætatem produxit*
Um eiga gat	*Sorte obtinuit*
Fiöl-iáinn	69) *Frequenter conſentiens*
m) Fridi ſpiöllum.	*Paci violatæ.*
* * *	* * *
n) Vark árvakr	*Mane euigilabam,*
Bark ord ſaman	*Verba congerebam*
Med mál-þiónſ	*Cum* 70) *ſermonis miniſtri*
Megin-verkum.	*Operoſo labore:*

Hlód Ex-

glans arboris eſculentæ, *et deinde extenſum eſſe ad* quamlibet diminutionem vel carpendi actionem, ut Hnoter *vel* Hnotir *verbo tenus notet* carptorem *aut* diminuentem; *id tamen vocabulum juſto minus videtur ſignificare ad prædicandam Arinbiörni munificentiam; vid. ergo conjecturas meas in lect. var.*

m) Simplicius foret, Fridar ſpiöllum. Sed alterum tamen conſiſtere poteſt, ut ſpiallr in nominandi caſu contractum ſit a ſpilladr, particip. paſſ. verbi at ſpialla.

n) Hunc verſum octoſtichum intuli, ſiue potius hujus poëmatii laciniam eo clauſi, e Skalda, ſub figura periphraſi, ubi Egillus ejus auctor laudatur. Videtur autem ille fuiſſe ultimus aut penultimus dicti carminis, cujus neque ego quidquam amplius adferre habeo, e præſentibus ſubſidiis.

68) *Hoc haud abſimile eſt illi Horatiano:* Vivet *extento* Proculejus *ævo. Conf. Ind. Landn. ſub voce* Teigr.

69) *I. e. quamuis plurimum in bellis verſatus ſit Arinbiörnus, tamen ad ætatem grandem peruenit.*

70) *Auctor Skaldæ ita commentatur:* Hann kallar mál-þión *túnguna.* Her er úeiginlig líkíng milli þións ok *túngu.* Þvíat hon er hlutr mannſins. *i. e.* Adpellat *linguam,* ſermonis miniſtrum. hic eſt impropria comparatio inter *miniſtrum* (famulum) et *linguam;* nam ea eſt pars hominis. *Ita auctor Skaldæ. Sed mirum mihi accidit, qua propter poëta noſter non poſuerit* þerna, miniſtræ, famulæ, *pro* þións, *ſiquidem* Túnga, *ſuppoſitum, cujus hic ſit translatio, eſt generis foeminini, quemadmodum* a þerna, ancilla. *Translatio autem in hoc verſu eſt ab conſtruendis* ſtruibus lignis, *quæ nobis dicuntur* Vidar-keſtir, *ad carmen concinnandum.*

Hlód ek lof-köst
Þann er lengi ſtendr
Obrotgiarn
I bragar túni.

Exſtruxi laudis cumulum,
Qui 71) *diu ſtat*
Diſſolui neſcius
In 72) *carminis area.*

LXXXI. Cap.
AF EINARE HELGASYNI OK AGLI.

Einar het madr, o) han var Son Helga, Óttarſonar, Biarnarſonar hins auſtræna, er nam laund í Breida firdi. Einar var Bródir Ofvifrs ens Spaka. Einar var þegar á únga aldri mikill ok ſterkr ok enn meſti atgervi-madr. han tók at yrkia þegar er han var úngr ok var madr námgiarn. Þat var eitt Sumur á Þíngi at Einar geck

LXXXI. Cap.
DE EINARE HELGII FILIO ET EGILLO.

Einar dictus eſt homo; is erat filius Helgii, filii Ottaris, filii Biörni cognomento Norvegi qui territoria in Breidafiordo occupauit. Einar frater erat Oſuivi Sagacis; ille in pueritia ſtatim magnus erat corpore et robore, ac virilibus artibus præter ceteros inſignis; idem jam tum parvulus carminibus condendis animum adjecit, et ingeniò fuit capaci (artes humaniores diſcendi cupidus). Euenit æſtate aliqua in comitio, ut

o) Sequentia ità contrahunt Hol. I. P. ok var Helgaſon, han var ſkáld gott. ſed paullo plenius, Jör. han var atgiörvismadr mikill ok ſkáld gott — *et poëta excellens.*

71) Lengi, *modeſte dixit, non adeo* ſemper (*qua ſpe jamdiu excidiſſet poëta, ut videmus*), *ſecus quam* Ovidius *in ultima Metamorphoſi, et* Horatius *in carmine:* Exegi monumentum aere perennius. Stendr *autem, in tempore præſenti,* certitudini *deſignandæ poſuit poëta, non* ſtanda mun, *in tempore futuro, quod æque per metrum poterat.*

72) Tún, area ſepta; I bragar túni, *poteſt et reddi,* intra ſepta poëmatum, *i. e. in cordibus et oribus hominum,* vel *inter opera poëtarum, quæ memoria hominum ſervantur. Etſi autem hæc translatio ab lignis in ſtruem congerendis ad poëmata componenda, durinſcula videri poſſit faſtidioſæ elegantiæ noſtrorum temporum, tamen in ſe non inelegans eſt, ſaltem nobis Islandis, qui id, ad quod translatio ſit, nempe* Köſtr, *nouimus, et talibus translationibus ex Edda-aſſueti eſſe debemus.*

geck til búdar Egils, Skallagrímsſonar ok tókuz *p*) þeir at ordum. ok kom þar brátt talinu at þeir *q*) ræddu um ſkáldſkap. þótti hvarum-tveggia þær rædur *r*) ſkemtilegar. Sidan vandiz Einar optliga, at gánga til tals vid Egil. giördiz þar vinátta mikil. Einar hafdi litlu ádr komit út or *s*) för, Egil ſpurdi Einar miög *t*) auſtan tídenda *u*) ok at vinum ſinum *x*). ſo ok at þeim er han þóttiz vita, at úvinir hans váro. han ſpurdi ok miög eftir ſtórmenni. Einar ſpurdi ok i mót Egil frá þeim tídendum er fyrr höfdu giörz um ferdir Egils. ok *y*) ſtór virki hans. enn þat tal þótti Agli gott. ok rættiz af vel. Einar ſpurdi *z*) Egil hvar

ut Einar tabernaculum adiret Egilli Skallagrimi filii; atque illi verba inter ſe invicem conferre occeperunt. is autem ſermo eo breui deuenit, ut de re poëtica loquerentur; e qua disputatione uterque voluptatem capiebat. Deinde Einar inſueuit colloquendi cauſa frequenter ad Egillum ire. Magna adeo inter eos extitit amicitia. Einar paullo antea in patriam redierat e nauigatione mercatoria. Eum Egillus multa rogitabat ſuper novellis Orientalibus (Norvegicis), amicisque ſuis; item iis, quos credidit ſuos eſſe inimicos: etiam ſtudioſe de proceribus percontatus eſt. Einar itidem viciſſim requirebat de rebus anteactis, in (de) itineribus Egilli, et de magnis facinoribus illius. Ille autem ſermo Egilli animo ſuauis erat et oportunum incitamentum ad eum [ſermonem] continuandum. Idem porro Egillum interrogabat,

p) tókuzt ordum. Hol. etiam recte. töluduzt þeir vid. Hrapp. quod eodem fere recidit.

q) rædduzt. Hrapp. *inter ſe.*

r) gódar. Hol. *ea confabulatio utrique ſuauis viſa eſt.*

s) förum in plur. Hrapp.

t) úr Noregi, ſenſu eodem Jör. utan *e terris exteris.* Hrapp.

u) fra ſtórmenni ok vinum ſinum þeim er voru i Noregi, *de nobilitate et amicis, qui in Norvegia exiſtebant.* Hol. I. P.

x) ſo ok — váru, etiam exclud. Hrapp. male.

y) ſtórmennſku, *magnificentia*, vel *indole heroica.* L. M. Hrapp. ſuſpecte.

z) ok — vel omitt. Jör. Hol. quod n que ſatis in ſe liquidum eſt, mihi utique. vide tamen Gloſſar. Víga glumsſagæ in voce rettiz vel rettaz. fieri etiam poteſt, ut rættiſt hic ſit, *radices egit*, ɔ: ſtabilitus fuit, ne abrumperetur, aut et *germinauit*, *pullulauit*, *prognatus eſt*, ut planta ex radice. Utroque ſenſu translato.

hvar han hefdi þeſs verid ſtaddr at han hafdi meſt reynt ſik?. ok bad han þat ſegia ſer. Egil qvad:

Bördumz ek einn vid útta
En vid ellefu þ) tysvar.
Sva ſingum æ) val vargi
Vard ek einn bani þeirra

Skipt-

bat, ubi locorum ita fuiſſet conſtitutus, ut ſuæ virtutis ſummum feciſſet experimentum; petebat, ut id ſibi diceret. Egillus cecinit:

Pugnauus una contra 1) *octo*
Et contra 2) *undecim bis*
Ita ſtragem parauimus lupo
3) *Solus eorum interfector extiti.*

Diſſe-

þ) Ita membr. vi permutatur in y, ut kykva, pro kvika, in kykva-vödvi, *muſculus vivus*, vel *ſenſilis* in manu interiore ſupra pollicem; item in Biörgyn, pro Biörgvin, Berga (Bergen), urbs Norvegiæ celebris, quaſi vel *tecta* ſimpliciter *ſyluis*, nempe ab at byrgia, vel *montibus* aut *ſaxis circumdata*, ut Biörg-vinn -vin -yn ſit participium ſine verbi origine, a biarg, *rupes*. Vulgus codicum præfert vulgarum, tvisvar, in Jör. eſt, tvenna, quod eodem abit, ſi diuiſim intelligamus, *bis undenos*.

æ) veid. Hol. præter H. item Svec. *venatum prædam*. Verd, *victum* H. O. utramque lectionem ita adprobat Dominus Pauli, ut tamen retineat eam, quæ in textu eſt; neque facile eſt decernere, quæ harum trium præſtet, niſi varietates tropi gratia potius amplectandæ videantur.

1) Hoc factum eſt in ſaltu Eidenſi ubi ſolus Egillus ex inferiori loco adgreſſus eſt 8 homines in clivi ſupercilio conſtitutos, et eos omnes interfecit.

2) Semel in Friſia Arinbiörno militans Cap. lxxii. pag. 531 ſupra. Iterum in ſaltu Eidenſi, ubi tamen tres homines ſecum habuit, qui tranſitum defenderunt, adeo ut plus juſto hic de ſe prædicauerit poëta, dicens ſolum ſe aduerſus 11 dimicaſſe, ſed quod ſe ſolum 11 occidiſſe memorat, in eo Hiſtoriam ſibi ſuffragantem habet.

3) At amla in noſtro ſermone eſt, *cum labore et moleſtia iter facere* cognatum ſine dubio Lat. *ambulo* et Angl. *amble*, quod Junio exponitur: *tolutim incedere;* jam vero, Aſkr eſt *nauis* vocabulum poëticum, ſed incompletum, ut quisque videt, atque adeo per adpoſitum Emla determinatur, ut plane ſit *nauis* adpellatio. *Amkulare* etiam de nauibus dictum inuenitur apud Latinos, et Emla vel incerto *b* Embla, analogice ſatis formatur, ab at amla. Si hæc non placeant, videndum

geck til búdar Egils, Skallagrímssonar ok tókuz *p*) þeir at ordum. ok kom þar brátt talinu at þeir *q*) ræddu um skáldskap. þótti hvarum-tveggia þær rædur *r*) skemtilegar. Sidan vandiz Einar optliga, at gánga til tals vid Egil. giördiz þar vinátta mikil. Einar hafdi litlu ádr komit út or *s*) för, Egil spurdi E... miög *t*) austan tidenda *u*) ok at ... sinum *x*). so ok at þeim er ... vita, at úvinir hans váro. ... miög eftir stórmenni. ... i mót Egil frá þeim ... höfdu giörz um s... virki hans. enn ... ok rættiz af ...

ut Einar tabernacul... grimi filii; atq... conferre occ... deuenit, ... disput... De...

... cum nihil ceterarum (quas jam adtuli. G. M.) lectionum intelligerem, posui nomen loci (vertit autem has duas strophas: *Projeci in sylva Eydaskóg ignem præliarem*. G. M.) ac si poëta dixisset, se ignem in sylvam immisisse, cum gladius bene dici possit Valbasta elldr, et strages virorum sylvæ incendio comparari. Hæc illi relicta sunto.

5) Val-baust, in Edda est inter partes gladii, secundum codicem Regium, at ex ... antiquitus cum Accusatiuo rei junctum fuerit. Sane ejus lectio nihilo melior in carmine auribus accedit, meis utique. Similem casuum enallagen modo ante habuimus in verbo, at skipta, hoc versu.

f) Val-bastu, videtur fuisse in membr. pro Valbastar; nimirum uti Snóta pro Snótar apud Einarem poëtam in Rásk. Verum tamen lectio Cod. Jörundinorum est certior, qui Valbasta in plurali praeferunt. Rite autem formatur, basta Gen.

gil ok Einar mæltu til *) vináttu
at ſkilnadi. Einar var laungum
med tignum mönum. Einar
r ok optazt felitill. enn ſkör-
k dreingr gódr g). han var
onar Jarls Sigurdarſonar.
i Noregi ófridr mikill.
þeim Hákoni Jarli ok
icku ymſir or landi.
iksſon fell ſudr i
limafirdi, ok var
hann vid Harald
Tullharaldr. ok
ok þá med
Haraldi

Illi Egillus et Einar amicitiæ foedus inter ſe digreſſione pepigerunt. Einar [deinde] ut plurimum peregre vixit cum principibus viris. Erat vero Einar homo largus pecuniæ, et ſæpiſſime a facultatibus tenuis; ſed indole heroica præditus ac vir probatæ virtutis et fidei. fuit autem ſatelles Haconis dynaſtæ Sigurdi filii. Ea tempeſtate in Norvegia erant turbæ magnæ, et prælia, inter Haconem dynaſtam et Eirici filios; quamobrem alternatim profugi facti ſunt. Haraldus Rex Eirici filius cecidit in Dania auſtrum verſus, apud Halſum in Limafiördo (Sinu brachioſo), et quidem dolo circumventus; tunc conflixit cum Haraldo Cnuti filio, qui Haraldi Auroſi (Chryſo-pluti) nomine cluebat, atque una cum Hacone dynaſta. Ibi tum quoque cum Haraldo Rege occidit A. C. 962.

---

emadmo-
, raſta,
..., congeries in longum extenſa. || Valbaſti. O. ad verbum, *vinculum cadauerum*, et foret epexegeſis, nam Elldr per ſe eſt *gladii* appellatio Eddica, mutila tamen ſi rationem ſpectare velimus. || Val-köftu. K. L. Hrapp. i. e. *ſtragis cumulos jeci.* Sed iſta colliſio literæ K. in köſtu et kaſtad, auribus ingrata eſt et legi rhytmicæ prorſus contraria. Si Val-raſtir legiſſent aliquid foret, rauſt ſupra hac var. lect. expoſui. Aut legi poſſet Val-raſta in Genit. plur. quarum ignis diceretur gladius.

*) Vínfeingis. Jör. idem.

g) þeir virdo han mikils, þviat han var gott ſkáld, *eum magni fecerunt viri illuſtres, nam erat bonus poëta.* Jör. omiſſa mentione de ſatellitio Hakonis dynaſtæ. || hann þá ſkiöld gódan af Hákoni Jarli i drápulaun, han fór til Islands, i. e. *accepit clypeum eximium ab Hacone dynaſta in præmium epeos; profectus eſt in Isl.* Hol. I. P. omnibus mediis omiſſis.

e) Elld *f*) valbaſta kaſtad. *Ignem* 5) *pernicioſi faſtigii projectum.*

Peir *Illi*

retur autem infra. Ad poſtremum, Emla quiuerit eſſe cognomen loci. Emelia dicitur fuiſſe urbs Hyberniæ, ubi an Egillus unquam fuerit in expeditionibus piraticis cum fratre, tacente Hiſtoria, incertum eſt. || Embe. I. monſtrifica corruptela. Emdi aſki, exemplar Gunnari Pauli; forte hic intelligatur Emda, emporium Friſiæ Orientalis, certe Egillus Friſiam infeſtauit. || Enſkar. Hol. *Anglicanas palmas* vel *loricas* ſatis commode quidem, ſi conſtet haſce aliis magis fuiſſe in uſu. Enſkum. L. O. neque inepte, *circa* vel *apud Anglicanam ſylvam* ſc. cum Adalſteini Regi militaret; alias quod ſemel notandum, aſkr eſt *gladii* nomen Edd. unde ſenſus ſatis, ſi Eld valbaſta per Epexegeſin ejusdem, Aſkr accipiamus. *Haſtam conjici Anglicanam, flammam exirioſi culminis*, tum autem, af, in parelcon, at, mutandum eſſet. || Eidſkógs aſki, *in ſylva Eidenſi* G. Pauli conjicit. Hæc adnotans: cum nihil ceterarum (quas jam adtuli. G. M.) lectionum intelligerem, poſui nomen loci (vertit autem has duas ſtrophas: *Projeci in ſylva Eydaſkóg ignem præliarem.* G. M.) ac ſi poëta dixiſſet, ſe ignem in ſylvam immiſiſſe, cum gladius bene diſi poſſit Valbaſta elldr, et ſtrages virorum ſylvæ incendio comparari. Hæc illi relicta ſunto.

5) Val-bauſt, in Edda eſt inter partes gladii, ſecundum codicem Regium, at ex inſcriptione Worminni Codicis mucronem deſignat, et ab hac ſententia ſtabo, donec de rectiore verborum acceptione coarguar. Eldr, ut ſupra monui, et mutila *gladii* adpellatio, uti et brandr, et plura ſimilia. Sed mutila eſt adpellatio, ut dixi, ergo commode ſuppleta eſt, ab adpoſito Val-baſta vel Valbauſtu; ſed quid illud bauſt, in hoc nomine ſignificet, non adeo liquidum eſt; fortaſſe Valbauſt, ſit *ictus funeſtus*, ab at beyſta, *ferire* cognatum Lat. *batuo*, et Gall. *battre*, quo tamen mea verſio non tendit, ſed hæret in ſignificatione hodierna vocis buſt, quæ *pinnaculum*, *apicem*, *faſtigium*, notat. Prior pars Val, *funeris* habet notionem. G. Pauli vocem inexplicatam reliquit. Vir doctus, anonymus credit per eam notari: *Conuexam aciei eminentiam in gladio.*

e) Elldi, ſubſtituit G. Pauli, cum libri præferant elld (eld) ſiue per apocopen in dandi caſu, ſiue quod verbum, at kaſta, antiquitus cum Accuſatiuo rei junctum fuerit. Sane ejus lectio nihilo melior in carmine auribus accedit, meis utique. Similem caſuum enallagen modo ante habuimus in verbo, at ſkipta, hoc verſu.

f) Val-baſtu, videtur fuiſſe in membr. pro Valbaſtar; nimirum uti Snótu pro Snótar apud Einarem poëtam in Rafn. Verum tamen lectio Cod. Jörundiorum eſt certior, qui Valbaſta in plurali præferunt. Rite autem formatur, baſta Gen.

Þeir Egil ok Einar mæltu til *) vináttu med ſer at ſkilnadi. Einar var laungum utanlendiſs med tígnum mönum. Einar var aur madr ok optazt felítill. enn ſkörungr mikill ok dreingr gódr g). han var hirdmadr Hákonar Jarls Sigurdarſonar. I þann tima var i Noregi ófridr mikill ok bardagar med þeim Hákoni Jarli ok Eiriksſonum, ok ſtucku ymſir or landi. Haraldr Kónongr Eiriksſon fell ſudr i Danmörku at Hálſi i Limafirdi, ok var han ſvikinn. Þá bardiz hann vid Harald Knútzſon, er kalladr var Gullharaldr. ok þá Hakon Jarl. Þar fell ok þá med Haraldi

Illi Egillus et Einar amicitiæ foedus inter ſe digreſſione pepigerunt. Einar [*deinde*] *ut plurimum peregre vixit cum principibus viris. Erat vero Einar homo largus pecuniæ, et ſæpiſſime a facultatibus tenuis; ſed indole heroica præditus ac vir probatæ virtutis et fidei. fuit autem ſatelles Haconis dynaſtæ Sigurdi filii. Ea tempeſtate in Norvegia erant turbæ magnæ, et prælia, inter Haconem dynaſtam et Eirici filios; quamobrem alternatim profugi facti ſunt. Haraldus Rex Eirici filius cecidit in Dania auſtrum verſus, apud Halſum in Limafiördo* (*Sinu brachioſo*), *et quidem dolo circumventus; tunc conflixit cum Haraldo Cnuti filio, qui Haraldi Auroſi* (*Chryſo-pluti*) *nomine cluebat, atque una cum Hacone dynaſta. Ibi tum quoque cum Haraldo Rege occidit* A. C. 962.

plur. a Nominat. ſing. baſt, quemadmodum vaſta a vauſt, *pelagus*, raſta, ab rauſt, congeries in longum extenſa. || Valbaſti. O. ad verbum, *vinculum cadauerum*, et foret epexegeſis, nam Elldr per ſe eſt *gladii* appellatio Eddica, mutila tamen ſi rationem ſpectare velimus. || Val-köftu. K. L. Hrapp. i. e. *ſtragis cumulos jeci*. Sed iſta colliſio literæ K. in köſtu et kaſtad, auribus ingrata eſt et legi rhytmicæ prorſus contraria. Si Val-raſtir legiſſent aliquid foret, rauſt ſupra hac var. lect. expoſui. Aut legi poſſet Val-raſta in Genit. plur. quarum ignis diceretur gladius.

*) Vinfeingis. Jör. idem.

g) Þeir virdo han mikils, þviat han var gott ſkáld, *eum magni fecerunt viri illuſtres, nam erat bonus poëta*. Jör. omiſſa mentione de ſatellitio Hakonis dynaſtæ. || hann þá ſkiöld gódan af Hákoni Jarli i drápulaun, han fór til Islands, i. e. *accepit clypeum eximium ab Hacone dynaſta in præmium epeos; profectus eſt in Isl.* Hol. I. P. omnibus mediis omiſſis.

Haraldi Konúngi Arinbiörn herſir er fyrr var frá-ſagt. ok er Egil ſpurdi fall Arinbiarnar. Þá *h*) qvad han:

Þverra nú þeir *α*) er þverdu
Þíng *β*) birtíngar yngva
Hvar ſkal ek milldra manna
γ) Miad veitar dag leita.
δ) Þeirra er hauks fyri *ε*) handan
Há-ſiöll dígul-ſniáfi
Jardar giörd med ordum
ζ) Ey-negida mer *η*) hegldu.

occídit Arinbiörnus ſatrapes, de quo ante commemoratum eſt. Cujus caſus ubi Egillo per famam innotuit, ille hanc cantilenam condidit:

Deficiunt nunc illuſtres modo præbitores
Qui deficere fecerunt
Lucem fori yngviam
Ubi homines munificos quærum?
Eos ultra cingulum telluris
Inſulis clavorum in modum firmatum
Qui mihi celſos accipitrum montes operuerunt
Niue ſartaginis furioſæ adjectis cubis (honorificis).

Einar

Einar

b) Þótti honum þad mikill miſſir, *id magno in damno reputauit.* Jör. carminis mentione et carmine ipſo excluſo.

α) er þurru. L. eodem ſenſu, ſi tamen lex grammatica id permittat, quod mihi nondum liquet. þverru. Hrapp. corrupte þurftu, *qui opus habebant*, auro ſc. M. jejune ſatis.

β) Þíngkyrtíngar, una voce Hrapp. unde nullus ſenſus exiſtere poteſt.

γ) Madveitar, etiam ſenſu caſſum. Hrapp. Mód-neytar, *animis fruentes*, v: *animoſi*. K L. Neytar in plurali. rite foret a nominat. ſing. neyti, unde variatum nyti videbimus adhuc in carmine Egilli de Thorſteine filio.

δ) þetta. K. L. M. Hrapp. quod ſenſum mire turbat, atque adeo prorſus everit.

ε) haudri. L. corrupte. Modo ante, hánd pro hauks, ſolenni aberratione. Hrapp.

ζ) einellda. K. Hrapp. eingillda L. miræ corruptelæ, orto ab neglecto diſcrimine inter y et i.

η) helldu (hielldu). L K. Hrapp. höllda adhúc pejus in rhytmo M.

Ordo proſaicus verborum in hoc carmine, quem ſtricte ſequitur verſio, talis a me conſtituitur.

Nú þverra þeir 1) birtíngar, miadveitar er 2) þverdu 3) yngva þíngdag. hvar skal ek leita mildra manna? þeirra fyri handan 4) ey-neglda jardargiörd, er 5) hegldu mer hauks há-fiöll dígul-sniáfi med ordum.

---

1) *Ita* proceres Glæsimenn vocantur in Edda, ab at glóa *splendere*. Eadem ratio obtinet in Lat. *illustris*, quod in versione posui. Miad-veitar, *conuiuatores*, *viri hospitales*; posterior vocis pars a nominat. sing. Veiti m. quod est nomen verbale agentis, ab at veita, ut visi dux, *præfectus*, *rex*, ab at vísa, *monstrare*. Cum autem solum Arinbiörnum hic intelligat poëta, mire in numero plurali loquitur, quasi in Arinbiörno solo multos heroas omiserit.

2) Hoc verbum intransitiuum, ek þverra vel þverr hic in transitiuum abiit, quemadmodum apud Auctorem Banda-drápæ, Eyiolfum Dáda-skáld, han þverdi frid manna; item apud Hallvardum poëtam, Cnuti potensis encomiasten, in Ol. Helg. Saga occurrit nomen verbale agentis, inde deductum nempe þverrir, absumtor qui desinere facit. Denique in Hamdis-málum Eddæ Sæm. habemus: þverdu þeir þrott sinn, *imminuerunt vires suas*. An vero hæc sit variatio verbi neutri in transitiuum, et an potius hoc transitiuum ab eo diuersum unquam extiterit, et quomodo e lege Grammatica formari finirique debeat, id, ut nunc est, in medio relinquo.

3) Þíng, hic Euphoniæ causa positum est þíngs. Yngvi inter reges maritimos numeratur in Edda. Ejus þing, locus judicii, quid aliud sit quam mare, ubi conuentus bellicos vel judicia bellica agitauit. Dagr nihil aliud est quam *Lumen solis supra terram*, ut philosophice vocem exposuit Auctor Rimbeglæ. Planum adeo est, per Yngva þíng- (vel þíngs-) dag aurum hic esse intelligendum, postquam æger, qui maris est cognominis, auro pro lumine usus est.

4) I. e. in regionibus ultra-marinis. Mare, secundum Eddam, est *cingulum* vel *vinculum telluris*, quod eam ambitu suo contineat, cum autem poëta giörd præmiserit, quomodo apud nos (ut alias significationes taceam) circuli lignei vasorum adpellantur, a doliariis firmari soliti clavulis, quam actionem adpellamus at niörva giörd; mire hunc circulum ad mare transtulit, et in telluris circulo modo memorato insulas pro clavis substituit. Sunt, quibus hæc maris adpellatio nimium crassa et insulsa videatur, sed vereor ne errent; nam quantillum noui in re nostra poëtica, hunc versum semper anteponere soleo ceteris Egilli versibus.

5) At hegla, *cingere*, *circumdare*; cognatum verbum nostro Högld, *circulus*, *spira lignea* vel *ossea restium*, quod adfine esse Gr. ἔχω et Germ. hegen, *continere*, *coërcere*, *cohibere*, item nostro hagi, quomodo locus conseptus olim vocatus est, nullus dubito; in hujus versione libertatem mihi sumsi, cum id in operiendi significatu redderem, propter niuem ei junctam. Há-fiöll; hárr perpetuum mon-

i) Einar Helgaſon Skáld var kalladr Skálaglam. han orti drápo um Hakon Jarl. er köllud er Vellekla. ok var þat miög lengi at Jarlin vildi ecki hlýda qvædin. þviat han var reidr Einari. Þá qvad Einar *k*):

θ) Geyrda ek um virda
Vörd þann er ſitr at jördu.

Einar Helgii filius cognomento vocabatur Skála-glam (Lanei-clangius vel -tinnulus). Ille Poëma epicum intercalare de Hacone dynaſta fecit, quod Vellekla (Auri penuria) adpellatur. Ei poëmati audientiam præbere, diuſcule nolebat dynaſtes, nam iratus erat Einari. Tunc Einar hunc verſum fudit:

Feci poëma de hominum cuſtode
Qui regioni præſidet;

Idrumz

Ejus

tis epitheton; aut intelligendum *brachium ſuperius*, nam fiöll hauka in ſermone poëtico ſunt *brachia*, quia priſci venatores accipitres adſuefecerunt ad inſidendum exillis. Jam vero nix non proprie dici poteſt *cingere* montes, ſed tegere. Intereſt tamen hic quid verbum obſoletum, at hegla, hoc ſenſu ſaltem ſignificet. Porro Digull m. ab deigr, *udus*, *mollis*, vaſculum in quo metalla liquantur, in hodierno ſermone noſtratium Deigla f. conv. Germ. Tiegel; omnia referenda ad Gr. τυχω *liquefacio*. Argentum autem *niuis*, *i. e.* candoris nomine ſignatur, ab colore ſuo; ſicuti in auri nomine ignis eſt ſuppoſitum, nempe a fulvo vel rutilo colore hujus metalli. Denique iſtud med ordum, valet, *per mandata* vel *verba legata*, ſi id, qvod in verſione ne nihil ponerem, poſui, minus placeat. Poſtea unam Egilli ſenis cantilenam videbimus, quæ huc fortaſſe pertineat, nempe quod ad hoc, med ordum, attinet.

i) Einar Skáld orti drápu um Hakon Jarl ok vildi hann eigi hlyda etc. Jör. i. e. *Einar poëta pepigit epos de Hac. dyn. quod ſe coram recitari noluit dynaſta.*

k) Prius carmen Einaris etiam deeſt in Jör. et utrumque in Svec. ut et Holanis, ad quod Svecus proxime accedit.

θ) Giörda, idem, ſcriptione vulgata. K. L. Gerda, idem. Hrapp.

ι) At geyra (giöra, gera, nam ita variauit ſcriptura apud antiquos et quidem recte, ſi literarum cognationem ſpectemus) poëtæ noſtro hic eſt poëtari, carmen facere, quo modo etiam græci uſi ſunt ſuo ποιεω, *facio*, *fingo*, et verbali agentis inde deſcendente, ποιητης. Simili ratione noſtrates, at yrkia a, verk, *opus*, ad poëtandi negotium adplicuerunt; unde etiam verki, m. *carmen*, ſignificauit antiquis, ut ex Kormáks-ſaga, et Hallfredar-ſaga liquet; at verbi ejus in hac notione etiamnum obtinet. Credibile eſt et Græcos, et noſtrates iſtis appellationibus alluſiſſe ad

Idrumz þeſs medan adrir	*Ejus me poenitet, dum alii*
ι) Aur-vávadar ſváfu.	*Sagittæ vibratores dormiebant*
Hyckat ek κ) hodda ſtöckva	*Non puto dynaſtam eſſe*
λ) Hinnig ſótta ek gram þóttu	*Annulorum projectorem*
μ) Fýſinn fraknum víſa	*(Huc cupidus acceſſeram) vegeto duci*
Ferri ſkáld in verri.	*Viſi ſunt pauci poëtæ [me] deteriores.*

Ok *Et*

laborem et artificium, quod ars poëtica ſibi, præ artibus manuariis ſ. opificiis requirit. Conf. opus J. Olavii: *om Nordens gamle Digtekonſt*, pag. 187. Ubi utrumque hoc carmen Einaris poëtæ, et e noſtra et Jomsvikenſium Hiſtoria affert et exponit.

ι) Aur-vanadar. L. aurfva nadir. Hrapp. Aur-vandadat. D. E. omnia corruptelæ ob vocem aur-vayadar, non intellectam.

κ) Hadda-ſtockum. Hrapp. Deinde in linea ſequente Grenni pro Gram *attenuatorem* exhibet K. quod difficulter cum cæteris conciliatur.

λ) Hinnveg, *aliorſum*, *alia intentione*. Hrapp. Deinde Sóttagrem þótta, idem. Mirum quàm corrupte.

μ) Víſir fræir, víſa. Hrapp. Nullo ſenſu, propter monſtrum verbi fræir; ſi bonus editor, frægir poſuiſſet, ſenſus eſſet. *Dux ducem* i. e. ſe ipſum, *celebrat*, vel *inclytum reddit*; quando foret ironia. Sed præterea hæc lectio collata cum verſiculi ſequentis initio, nempe voce, ferri, ab litera *f* incipiente, cum ab lit. v, deberet incepere, grauiter peccat in conſonantiam literarum harmonicam. Si ferri in verri, mutaſſet editor, et vice verſa verri in ferri, res melius proceſſiſſet. ‖ Fræknis pro fræknum. C. E. ad verbum, *cupidus fortitudinis* vel *vegetudinis*, ſi ita Latine dicere liceat, *experiundæ* ſc. vel *oſtendendæ*. At verius eſt, ſine dubio, hanc varietatem ab imprudentia librarii eſſe profectam.

2) Vavodr, Vav-udr eſt Odini nomen in Edda Sorr. et Grímnismálum Eddæ Sæm. Cfr. meum Gloſſarium at hanc. At vafa (váva h. l. propter harmoniam literalem poëticam) *vagari* (*penſilem moueri*, in Runatals þætti Odins. Ef ek ſe — — vafa virgil-ná, *ſi moueri video ſuſpenſum cadaver*) ſed poteſt fieri, ut hoc verbum cum pluribus aliis, etiam tranſitiue olim fuerit uſurpatum, i. e. *facere ut quid moueatur*, *vibrare*, *agitare*, cui affine at veifa, quo mea ſpectat verſio. Odini et aliorum divorum nomina hominibus tribui, idoneo adpoſito diſtincta, notum eſſe debet iis, quibus Edda et priſca carmina non ſunt ignota. At vafa (vava) veriſimiliter

Ok enn qvad han:	*Et porro hunc:*
Sækium-Jarl þann er *v*) auka	*Adeamus Comitem* 3) *illum qui augere*
Ulfs-verd *o*) þorir ſverdum	*Lupi prandium audet enſibus*
π) Skipum bord-róinn banda	4) *Inſtruamus nauem remigio adſcitam*
Baug-	*Clypeis*

cognatum eſt Lat. *vagus* et *vagare*; noſtrum vocabulum, vofa, f. *ſpectrum*, huc attinet.

Poſterior pars carminis majorem verborum trajectum habet, quæ ita in ordinem proſaicum redigo:

Hyckat *) gram hodda ſtockva, hinnig ſótta ek ſyſinn, fræknum víſa þóttu **) ferri ſkáld en (ſkáldin, conjunctim, fortaſſe rectius) verri.

*) Hic Comiti Regis nomen tribuit poëta, quod Edda permittit ſub initio appellationum hominis. In poſteriore harum recenſu ſecundum exemplar Wormianum, ubi aliquot Cæſarum, Regum et Comitum vocabula communia adfert. Simili ratione lin. ſequ. víſi, adpellatur Hacon Comes, quæ tamen proprie et uſitate Regis eſt adpellatio. Hacon ſine Hlada-Jarlus, etſi nomine Comes eſſet, tamen Reges potentia æquiparauit.

**) Comparatiuus gradus pro poſitiuo quod perrarum in noſtro ſermone, Skálda tamen exhibet exemplum in hoc: rann hræddari hranna hyrbriótr frá ſtyr liótum. Adeo hic, ferri, pro poſitiuo fá, hic adhibuit poëta.

v) Auki, in modo ſubjunctiuo. Jör. quod non poteſt conſiſtere, niſi pro þorir lin. ſequ. legatur þorinn *audens*.

o) Þar er. Jör. quod non conciliari poteſt cum cæteris. Vide quanti corruptelarum artifices ſint librarii. Deinde, Sverdi, in num. ſing. Iidem.

π) Skiptum bordum barda. Iidem. ad verbum foret. *mutemus nauis latera*, i. e. ipſam nauem, nempe in aliam transeunde. Sed tum ſequens baug-ſkiöldum, non habet quo referatur.

3) Quaſi Sigvaldius audentior ſit ad ſtrages edendas, quam Hacon dynaſta. Hoc autem magis dicet ex adfectu iracundiæ, quam ex veritate; nam ex Hiſtoria notum eſt Haconem fuiſſe potentem homicidam.

4) Skipa, Danice beſætte, quod non adeo facile eſt Latine exprimere. Bardi, m. nauis vocabulum. Bord-róinn, ad verbum, *ſecundum latera remigio impelli ſolitam (ab lateribus remigio attritam)* vel *fabrica ſua ad remigium aptatam*, quomodo antiquitus aptatæ erant longæ naues. Ac bordróinn bangſkiöldum, in ſenſu conjungendum eſt, ut ſit ſententia: *capimus locum in naue, clypeis ab utroque latere adpenſis ornata.* Notum eſt e Grettisſaga

Baug-ſkiöldum Sigvalda
Drepr ρ) ei ſá ſveigir
Sár-linnz er gram ſinnum
Rönd berum út á andra
Endils vid mer hendi.

5) *Clypeis circulo ornatis, Sigvaldium*
Iſte criſpatur angvis vulnifici
Me manu objecta non repudiat,
Cum principem conuenimus;
Exportemus clypeum in Endilli aſſeres curſorios.

Jarlinn *Comes*

de naue Berſerkorum: Skipit var alſkarat ſkiöldum, *tota nauis ora clypeis erat conſtrata.* At róa ſer, in ſermone vernaculo eſt, *antrorſum retrorſum mouere corpus*, unde fortaſſe, at róa, ſimpliciter olim valuerit, *pendulum mouere, oſcillare.*

ρ) Hanc negationem neceſſario, ut arbitror, ex Jomsvíkingaſaga huc intuli, nam in membr. et traducibus deeſt. Defectus iſte ſenſum reddit jejunum et ſtropham mutilat. Ll er, Jör. unde ſenſus: *quando iſte* (nempe Hacon) *me repudiat.*

5) Rationem nominis, baug-ſkiöldr ſuppeditat Edda Snorr. in armorum denominationibus. Verba ejus adſcribam: á fornum ſkildi var tídt at ſkrifa rönd þá er baugr var kalladr, ok er vid þat baug-ſkildir (ita Cod. Reg. vid þann baug-ſkildir, diuiſim. Cod. Worm. minus adcommode) kendir. i. e. in clypeo antiquo (olim) uſitatum erat pingere marginem circumambientem, qui baugr, nuncupatus, ab eo baug (circulo) clypei circulares denominantur ſkiöldum in plurali poſuit noſter poëta, ſententiæ amplificandæ gratia, cum de ſolo clypeo ſuo loquatur.

Ordo verborum in poſteriore parte carminis, verſioni ſtricte attemperatus, talis ſit utrumque:

Sá ſveigir *) ſár-linnz **) drepr ei hendi vid mer, er gram ſinnum berum rönd út á ***) Endils andra.

*) Sár-linnr, *enſis* vocabulum complexum ſiue periphraſticum, quomodo et blódormr, apud Sturlam in Haconarqvida. Adde clauis metricæ enarratorem; ſiue is ſit ipſe Snorrius, (ſ. alius) in Nygiörvingum, *nouâ poëſi* ɔ: exquiſitiore.

**) Cum locutione, at drepa hendi vid einu (rarius einum, de perſona, ut hoc loco) conferri licet Dan. at ſlaae Haanden imod. Porro Gramr, *Regem principem*, hic adpellat Sigvaldium Comitem. Gramr erat nom. propr. unius ex filiis Halfdani Grandævi, quorum nomina propria propter claritudinem eorum bellicam deinde in nomina adpellatiua principum tranſierunt; alias

Jarlinn vildi eigi at Einar færi á brott. ok hliddi þá qvædinu. ok síðan gaf han Einari Skiölld. ok var han en mesta gersemi. han var skrifadr *l*) forn-sögum. *m*) enn allt milli Skriptann voru lagdar ifir speingur af gulli ok settr steinum. Einar for til Islands ok til vistar med Úlvifi bródr sinum. enn um hausted reid Einar vestan, ok kom til Borgar, ok gisti þar. Egil var þá eigi heima. ok var han farinn nordr til herada, ok var hans þá heim van. Einar beid hans þriár nætr. enn þat var eingi sidr ad sitia lengr enn þriár nætr at kynni: Biósts Einar þá i brott. ok er han var búinn, þá geck han til rúms Egils, ok festi þar upp Skiölldinn þann enn dýra ok sagdi heima-mönnum at han gaf Agli Skiölldinn. Sídan reid Einar i brott. enn þann sama dag kom Egil heim. enn er

Comes Einarem a se discedere noluit, et poëma se coram recitari permisit, posteaque Einari clypeum dono dedit, cimelium eximium. Is pictus erat antiquis Historiis at per totum inter impages laminis aureis inductus, praterea gemmis distinctus. Einar in patriam rediit et ad Osvifum fratrem in domicilium concessit. Eo autem autumno ex oriente, equo vectus Borgam venit et ibi hospitatus est. Tunc Egillus domo aberat, profectus nempe in tractus septentrionales, at ad hoc tempus domum [rediturus] exspectabatur. Insolens autem erat, mansionem in hospitio familiari ultra tres noctes producere; adeo Einar eo tempore praterlapso discessum adornabat; et rebus paratis, sedem Egilli accedens clypeum illum pretiosum ibi suspendit dicens familiæ, Egillo se dono dare clypeum. Deinde Einar equo avectus est. At eodem dei domum redux Egillus, ubi intro venit ad

Gramr hic reddi poterat, *miles bellator*, ex auctoritate Snorrii in Ynglinga-saga, qui testatur, quod milites udpellati fuerint Gramir, neque hoc injuria a sæuitia suæ professionis seu exercitii sui.

***) Endill, *Rex marinus* Eddicus, ejus andrar in plur. *naves*, a nom. sing. Aundr, Dat. aundri in Edda.

l) allr lögum ok gyldr miök, ok settr steinum — *per totum et multum auratus et gemmatus.* Jör.

m) en allt, abest a K. L. M. Hrapp. nulla distinctione præcedente. Deinde skaptanna pro skiptanna præferunt K. Hrapp. *non minus subobscure quam textus.* Skiptanna, *picturas* forsasse legendum sit.

er han kom inn til rúms síns, þá sá han Skiölldinn, ok spurdi hverr gersemi þá ætti. honum var sagt, at Einar Skálaglam hefdi þar komit. ok han hafdi gefit honum Skiölldinn. Þá mælti Egil. gefi han allra manna armastr. ætlar han at ek skyla þar vaka ifir ok yrkia um *n*) skiöld hans. nu taki heft minn. skal ek rida eptir honum ok drepa hann. honum var þá sagt at Einar hafdi ridid snemma um morguninn. mun han nú kominn vestr til Dala. Sídan orti Egil drápu *o*) ok er þetta upphaf at:

Mál er lofs at lýsa
Liós-gard of þá er ek barda
Mer kom heim at hendi.

σ) Hoddfendiss *τ*) bod *υ*) enda.

Skalat

ad sedem suam, conspexit clypeum, et rogavit, cujus esset insignis ille thesaurus? Ei narratum est, Einarem Skála-glamum eo venisse, et clypeo illum donasse. Tunc fatus est Egillus: ut donauerit omnium hominum miserrimus! intendit, ut super ea re vigilem, et clypeum suum canam. iliico capite equum meum; insequar virum et interficiam. Tunc indicatum est illi, bene mane abequitasse Einarem atque adeo eum nunc in Dalos occidentem versus peruenisse credimus [inquiebant]. Postea epos intercalare compposuit Egillus, cui hoc est initium:

Tempus summum est confamationem poëmatis edere.
De lucido aggere nauis, quem dono nactus sum;
Mihi domum venerunt in manum
Thesauri missoris mandata.

Nos

n) hann ok skiöld hans, se et clypeum suum. Jör. Hol.

o) um skialdar giöfina, *de dono clypei.* Hol. et Jör. drápu modo ante exclud. Hol. neque ulla mentio fit carminis siue ejus initii in Jör. Hol. I. P. abest quoque a Svero.

σ) heidsendis, *clypei*, vel *auri missoris*, nam heidr est *clypeus*, et heid, incerti generis, *aurum*. M.

τ) gód, *bonum*, *thesaurus*, incerti generis. K. occurrit vox in clave Snorrii e membr. Hrafnsgod er þat, nisi godi, m. ibi legendum sit.

υ) Emda. L. corruptum ex altero et Emda est monstrum vocis inauditum.

Skalat *) grundar gilia
Glaums misfengnir taumar
φ) Hlýda þer til orda
Jard-gróins mer verda.

Egil

Non committam ut in me male colluctæ
ſint (vel *mihi indite*)
Incitamenti habenæ ſolidi clangoris
Lacunarum terreſtrium
Verbis (*meis*) *adtendite!*

Egil.

*) at, in Hrapp. præfixum eſt ſeq. grundar. Unde ſenſum nullum exçudere licet.

φ) hlydit er (idem ac þer) poſcerit harmonia literarum rhytmica.

Carmen hoc præſertim poſteriore ſui parte perobſcurum, ita in ordinem proſaicum ſecundum meæ verſionis tentamen redigo:

Mál er at lyſa [1]) lofs enda of barda [2]) liósgard er ek þá (vel þág) hoddſendir [3]) hod kom oſs heim at hendi [4]) ſkalat mer verda misfengnir at-taumar [5]) jardgróinns grundar-gilia glaums [6]) hlyda þer til orda.

[1]) Lof, *laus*, uſitate apud priſcos de poëmate adhibetur. Nam poëmata antiqua in noſtro ſeptentrione præcipue circa laudes virorum principum verſabantur; invenitur et in proſa hoc ſenſu in Hallfredar-ſaga, Vandræda-ſkálds, verbis uxoris Hallfredi ad maritum, cum is ille indicaret propoſitum ſuum, Olao Svecorum Regi offerendi carmen de eo conditum: hún quazt ætla at honum (Konungi ſc.) mundi þykia gott lofit.

[2]) Bard, *extremitas*, in ſpecie proræ ac puppis nauium, aut *pergula* iis partibus extrinſecus adfixa; hinc bardi, *menis* vocabulum, hujus liós-gardr, *clypeus* vide ſupra quæ notaui ad priorem verſum Einaris lin. 3.

[3]) i. e. verba Einaris cum domeſticis legum de munere clypei, et hod, hoc ſenſu plurale eſt, imo etiam ſi vel de munere ipſo capiatur. at hendi, pro i hönd nec facile exprimi poteſt latine, ſi de verbis legatis, ordſendingu, ſermo ſit; etſi ego textum preſſe ſecutus ſim, minus ſollicitus de latinitate.

[4]) Skalat, verbum in ſingulari cum nominibus pluralibus conſtruit per Hellenismum. at-taumar, ab at etis, *concitare*, *incitare* et eſt translatio ab equeſtri certamine, ad certamen poëticum, quod fortaſſe metuebat Egillus ſibi cum Einare eſſe ineundum, ſi ejus clypeum canere aggrederetur. Habenis coercentur et incitantur equi, inde poëta donum clypei cum habenis comparat, et promittit præſtiturum ſe quod Einar dono intenderat: hoc latet in illo: ſkalat mer verda misfengnir etc.

[5]) In his quatuor vocabulis nomen proprium Einaris Skalaglami abſtruſum eſſe opinor hoc modo: jardgróinn *humi concretus*, atque adeo *firmus*, *ſolidus* (quod ultimum forte ab Lat. *ſolum*, etſi

Egil ok Einar heldu *p*) vinattu ſinni ſo lengi þeir lifdu bádir. enn ſva er ſagt, at færi ſkiölldrinn um ſidir. at Egil hafdi han med ſer i brúdför þá er han fór nordr á Vídi mýri med Þorkatli Gunnvallz-ſyni. ok þeir Rauda-Biarnar Synir Trefill ok Helgi. Þá var ſpillt Skilldinum ok kaſtad i ſýruker. enn ſidan let Egill taka af búnadinn. ok voro 12 aurar gulls i ſpaungunum *q*).

Egillus et Einar ſuam conſeruabant amicitiam, dum utrique vita ſuppetebat. Hoc autem denique clypeo factum narratur: quod nempe Egillus eo uſus ſit in itinere nuptiali, quando profectus eſt Vidimyram (ſpatioſum paluſtre) in ſeptentrione cum [ſponſo] Thorketillo Gunnvaldi filio; atque una filii Rauda-Biörni (a Raudo i: ferro cognominato) Thorkillus panniculus et Helgius: tune nempe contaminatus eſt clypeus, utpote in vas magnum lactis (vel *ſeri*) *acidi conjectus. Poſt hoc ornatum illi demi fecit Egillus; et continebantur in laminis auri* 12 *unciæ.*

ſunt qui ab *ſolus* arceſſant, ut jardgróin alias, vall-gróin þekia, *tectum ceſpititium conſolidatum*, ut ſoli quaſi ſuperficiem præ ſe ferat. jardgróin etiam dicitur in humum alte depreſſus et illi accretus, atque ideo immotus, ut ſaxa humi fixa. Fieret ergo nomine jardgróin adluſio ad nomen Einar, quod quibusdam formatum videtur ab einardr, *ſolidus, integer firmus* [animo] et forte eo ſenſu hoc nomen proprium accepit. Denique grundar-gilia glaumr, poteſt valere Skála-glam. gil, n. (cognatum geil et giá) *cana terræ lacuna, chasma*, fortaſſe olim ſonuerit, etſi nunc reſtrictum ſit ad profundos amnium et riuorum alveos. Skál, *lancem* uſitate ſignificat, item *rotundam terræ depreſſionem* vel *lacunam*, poſuit ergo poëta, per duplicem homonymiæ gryphum, grundar-gilia pro ſkála, *lancium*. glaums, m. pro glams, n. ſatis perſpicuum eſt.

6) Hæc ſpectant ad futuram ſolemnem carminis recitationem.

p) Vinfengi ſinu allt til dauda dags, ok komu gód laun fyri ſkiöldinn (ſkialdargiöfina I.) átti Egil lengi ſkiöldinn, en á ſkyldinum voru 12 aurar gulls. i. e. *usque ad diem emortualem, et reddita ſunt bona præmia pro clypeo (clypei dono) Egillus diu poſſedit clypeum, ſed in ejus ornatu erant* 12 *oræ auri.* Ita reliqua hujus capitis aliquid ſuplent ſed multum contrahunt. Hol. I. P.

q) ok var þá ótalit ſylfur ok ſteinar, nec

LXXXII. Cap.

AF ÞORSTEINI EGILS-SYNI.

Þorſtein Son Egils *r*) þá er han oks upp, var han allra manna frídaztr ſýnum. hvitr á *s*) hár ok biartr á litum, han var mikill ok ſterkr ok þó ecki eptir þvi ſem fadir hans var. Þorſtein var vitr madr ok kyrrlátr. hogværr. ſtilltr manna beſt. Egil unni honum lítit. Þorſtein var ok ecki *t*) vid hann áſtúdigr, enn þau Asgerdr ok Þorſtein unnuz mikit. Egil tok þá at eldaz miög. Þat var eitt hvart ſumar *u*) er Þorſtein reid til Alþíngis, enn Egil ſat þá heima. enn ádr Þorſtein færi heiman, ſtilltu þau Ásgerdr *x*) um, ok tóku ur kiſtu Egils Silkiſlædur Arinbiarnar-nauta, ok hafdi Þorſtein til Þings. ok er han hafdi *y*) á Þínginu, þá voru honum dragſidar. ok urdo

LXXXII. Cap.

DE THORSTENE EGILLI FILIO.

Thorſtein Egilli filius, ubi adoleſcebat, erat omnium hominum formoſiſſimus, alba coma et adſpectu lucido inſignis; magnus idem corpore et robore, non tamen ad modum patris. Erat autem Thorſtein homo ſapiens, placidus, manſuetus et præter ceteros homines moderatus. Egillus tenuem in illum amorem fouit, neque Thorſtein erga eum ſuaviter erat adfectus; at Asgerda [mater] et Thorſtein ſe mutuo amabant. Et jam Egillus ætate multum ingraueſcere coepit. Euenit æſtate aliqua, ut Thorſtein adiret comitium uniuerſale. Egillus autem domi tum reſedit. Ante vero quam domo iret Thorſtein, illi et Asgerda, aſtu rem tractantes, ſuſtulerunt ex arca Egilli peplum (pallium) ſericum Arinbiörni munus, quod Thorſtein in comitium ſecum abſtulit. cum autem eo uteretur inter comitia

dum in ſenſum veniente argento et gemmis. add. Jör.

r) ór þar upp, han var allra etc. *ibi adoleuit, atque erat* etc. Hol. var manna frídaztr ſynum. Jör.

s) hárs-lit. Jör.

t) elſkr at honum. Jör. ſenſus utcunque foret. Neque Th. indicia amoris fectando, familiarem ejus conſuetudinem ex ſe præbuit. Deinde áſtúdligr, *amabilis.* Hol. I. P.

u) at, Hol. Jör. I. P.

x) ſo um, at þau tóku etc. *eam rationem callide inierunt, ut — tollerent.* Jör. So til, at þau tóku etc. Hrapp.

y) þær, ſupplent Jör.

urdo ſaurgar nedan. Þá er Þeir voru i laugbergs-gaungu. ok er han kom heim, z) Þá hirdi Ásgerdr Slædurnar Þar ſem ádr vóru. En þ) miög miklu ſídar, Þá er Egil lauk upp æ) kiſtu ſína, Þá fann han at ſpillt var Slædunum, ok a) ſeiradi Þá máls um vid Ásgerdi. hveriu Þat gengdi. hun ſagdi Þá hit ſanna til b). Þá qvad Egil:

χ) Áttka ek erfi-nytia
Arfa mer ψ) eigi Þarfan
Mik hefir ſonr of ω) ſvikit
Svik α) tel ek í Því β) kvikvan.

Vel

comitia adeo ultra ejus ſtaturam erat demiſſum, ut humi traheretur, et inferne ſordibus inquinaretur, cum ad judicialem petram fieret ambulatio. Reuerſo autem domo Thorſteine, Asgerda pallium loco priſtino repoſuit. Sed interjecto tempore longiuſculo, cum Egillus, aperiret ſcrinium ſuum, veſtem ſtragulam corruptam eſſe comperiit. Requirebat mox ab Asgerda, quo hoc pertineret? atque tunc ea verum aperuit. Tunc cecinit Egillus:

Non habebam (gignebam) hæreditatis
perceptorem 6)
Heredem mihi 7) *non utilem:*
Me fraudauit filius,
Fraudem in eo facto eſſe cenſeo, viuum.

Poſſet

z) hirdu Þau Asg. in num. plur. Jör.

þ) litlu ſídar paulo poſt. Id.

æ) kiſtu ſinni, in dandi caſu, conſtructione magis uſitata. Jör. Hol. Hirdſlunni. eodem fere ſenſu. I. P.

a) ſpurdi Asgerdi. Hol. Jör. I. P. forte mál in contextu rationem notet.

b) vard Eigli víſa at munni. *Tum a Egilli ore carmen excidit.* Hol. I.

χ) Ita membr. et traduces. átta, *habebam* ſine utraque negatione. Unde ſenſus exiſtit ironicus. Hol. Jör. Svec.

ψ) til Þarfa, *ad meum emolumentum.* Hinc G. Pauli conjicit ſatis commode, til Þarfan, in accuſandi caſu, ſeruata tamen negatione ſenſus inde. *non admodum utilem.*

ω) ſvikinn. Jör. ſatis lepide, eodem ſenſu licet conſtructione aliquid discrepante.

α) kalla ek Þat. *id eſſe prædico.* Hol. Svec. O.

β) kykvan ex Holanis G. recte. ſed alterum mihi videtur ſuauius.

6) Erfi-nyti, foret in Nominatiuo, et eſt vox rariſſima, obuia tamen in Edda Sæmundi quida Sigurdar: á ek til úngan erfi-nytia. G. Pauli reddit *hæredem* (hæreditate fruiturum). Nyti, nytia, diceretur, ut bryti, brytia.

7) áttka — eigi duæ negationes pro una

γ) Vel δ) márti þeſs ε) varna
ζ) Víggrídandi bída
η) Er haſſkída hlædi
Hliótendur θ) of mik grióti.

Þorſtein c) feck Jófrídar dóttr Gunnars Hlífarſonar. módir hennar var Helga. dottir Olafs Feilans. Syſtir Þórdar Gelliſs. Jófrídi hafdi átt fyrr Þóroddr Son Túngu-Odds. Litlu eptir þetta andadiz Asgerdr. eptir þat brá Egil búi, ok ſeldi i hendr Þorſteini. enn Egil fór þá ſudr til Mosſells. til Gríms mágs ſíns. Þvíat hann unni meſt Þordiſi d) ſtiúpdóttr ſinni. Þeirra

Poſſet ſane 8) *marini*
Caballi rector expectare
Donec pelagiarum xyloſolearum potitores
Saxa circum me congererent 9).

Thorſtein in matrimonium obtinuit Jofridam Gunnaris Hliſæ filii natam, ex Helga filia Olavi Feilani (violæ) ſorore Thordi Gelleris (clamoſi); Jofridam prius in matrimonio habuerat Thoroddus Oddi Tungenſis filius. Paulo poſt hæc Asgerda extincta eſt. Poſt id Egillus oeconomiam depoſuit et Thorſteini in manus tradidit; ipſe Mosfellum conceſſit auſtrum verſus ad Grimum affinem ſuum; nam Thordiſam plurimum amauit priuignam ſuam, eorum homi-

num

ſententiæ intendendæ gratia, quales in Gloſſario Eddæ Sæmundi aliquot attuli.

γ) velmætti, junctim. Hrapp. corrupte.

δ) mátti, *poteras* vel *potueras*, mihi magis placeret. Deinde þat pro þeſs, iſtud ſane differri poſſet. Hol. Svec.

ε) votta. Hol. Svec. unde G. Pauli in textu poſuit vatta. Certe vatti, incerti generis inter maris adpellationis habet Edda Cod. Worm quæ vox, ſi ſana eſt lectio, a vatr, vel potius votr, *humidus*, originem duceret. vaſta in parentheſi conjecit G. Pauli, recte quidem, ſed præter neceſſitatem. || vata. Jör. quod lectionem vatta fulcit.

ζ) víg-rídandi. Hol. Jör. indifferenter; víg, etiam appellatur *equus*.

η) enn. K. L. parum commode.

θ) ofnis grióra auri. K. L. M. Hrapp. quo multum perit ſententiæ Egilli.

c) geck at eiga Jófrídi: idiotismus noſtratum antiquus eodem ſenſu verbo: *acceſſit* vel *applicuit ſe ad poſſidendam Jofridam. aut matrimonium cum ea iniit.* Hol. Jör. I. P.

d) bródurdóttur, *ex fratre neptim.* Jör. P. etiam recte.

8) varna, Genit. plur. proba eſt lectio *portum* vel *mare* ſignificans expoſita a me quantum potui in Gloſſ. Edd. Sæm.

9) ſc. ad tumulum mihi extruendum. G. Pauli ultimam lineam reddit: *lapideam ſtructuram mihi circumponerent.*

þeirra munna er þá voro á lífi. Þat var eitt ſumar at ſkip kom út i Leyruvagi. ok ſtýrdi ſá madr er Þormódr het. han var norrænn ok *e*) húskarl Þorſteins Þóruſonar. han hafdi med at fara ſkiölld er Þorſtein hafdi ſent Agli Skálagrimsſyni ok var þat ágætr gripr. Þormódr færdi Agli Skiölldinn: enn han tók vid *f*) þackſamliga. eptir um vetrinn orti Egil drápu um *g*) ſkialdar-giöfina. er köllud er *h*) Beru-drápa. *i*) ok er þetta upphaf á:

Heyri *ι*) feyrs *κ*) á forſa
Fallhads vinar ſtalla
λ) Hyggi þegn til þagnar
Þinn *μ*) lidr Konúngs minna

Opt

num qui tunc in viuis erant. Contigit æſtate aliqua, ut nauis peregre huc aduentaret [et ſtationem caperet] in Leyru-vogo (Argilleti receſſu maritimo). Eam gubernabat homo nomine Thormodus, gente Norvegus et Thorſteinis Thoruſoni domeſticus. Is clypeum ſecum portauit, quem Thorſtein dono miſerat Egillo Skallagrimi filio, inſigne quidem cimelium. Thormodus Egillo clypeum adtulit: ille autem, donum gratanter amplexus, proxima poſt hyeme epos intercalare fecit de munere clypei, quod Berudrápa (Parmæ epos) adpellatur. Ei hic eſt verſus initialis:

Tuus ignis fluuialis præbitur
Audiat torrentes tacitorum calicum
Galeati puluinarium amici
Animum attendat regis ſubditus

Sæpe

e) ſendimadr. Þorſteins Herſis (Þoruſonar. Jör.) *legatus Thorſt. ſatrapæ.* Hol. Jör. I. P.

f) gladliga, *hilariter.* Jör. ſegins hendi, *læta manu.* Hol. I. P.

g) ſkialda giöfina, in plurali illud ſkialda inepte, niſi et in poëmate hoc meminerit clypei ab Einare donati. membr. Hrapp.

h) veru-drápa. Hrapp. vitioſe.

i) hæc verba, et ipſum carmen neſciunt. Jör. Hol. I. P.

ι) Seirs. E. quod in harmoniam literalem peccat. Feners. K. L. M. Hrapp. Fenris. R. Fenris á foret *fluuius von, qui fit e ſaliua Lupi Fenreris.*

κ) a forſa vel á-forſa. membr. oforſa. Hrapp. of orſa, diuiſim. K. L.

λ) hygg þeigi, *ne cogita*, vel *cogite.* Hrapp.

μ) lidr, non lydr. Idem. Mox adbreuiate in membr. habetur ks, cum ſuperducta, transuerſa linea, quod per Konúngs, Kóngs efferunt Asgeir et Hrapp., ex contrahendi more membranarum licet ta-

Opt ſkal arnar kiapta
ν) Ord god of ο) trod horda
Hrafn ſtýrandi hræra
π) Hregna ρ) mín of fregna.

Sæpe inaudietur
Per nimboſam Hordorum regionem
Decet eloquentiæ coruorum dominum
Meos rictus aquilinos commouere.

Þor- Thor-

men kyns, vel kans ↄ: kann es ſegere; ſed ſenſu minus commodo.

ν) Diuiſim libri omnes, ord god, ſi de Odino, ut id accepi, capiendum ſit, voces neceſſario conjungendæ ſunt, alias ord gód, *bona* vel *propitia verba* deſignare poſſent, hoc ordine verborum, etſi is ſenſus mihi non ita probatur, qui inde exiſtit: Opt ſkal fregna of hregna (ↄ: dverga, nam Reginn eſt *Nani* nomen Eddicum, cui hic adſpiratur) hörda (ↄ: harda) tröd vel harda-tród complexa voce, eodem fere ſenſu, mín hrafnſtyrandi arnar-kiapta hræra ord gód; i. e. *ſæpe inaudietur per aſperam nanorum viam* (*aſpera eorum tecta*, nempe vel *Borgæ* vel *Moſfelli*, notum enim eſt dvergos in ſaxis olim habitare creditos; atqui et nomen Borg, *arx*, et Moſfell, *Mons muſcoſus*, *ſaxeam* notionem in ſe comprehendunt) *meas buccas aquilinas coruis imperantes honos* vel *elegantes ſermones mouere*; ↄ: me, qui aquilæ cognominis ſum, quæ cornorum, ut ceterarum auium regina cluet, verſus laudatiuos aut ſplendidos ore fundere. Tród pro *tecto* legi et intelligi poteſt metonymice, proprie autem ſignat *virgulta*, *quæ inter contabulationem laqueariis et cespitem tectorium collocantur ad lignea ab putredine conſeruanda*. Licet quoque una voce legere ördgud, *ardua* vel *erecta* tum vero tród in plur. num. capiendum, quod frequentius in ſingulari uſurpatur et Hörda-tród forent *tecta Hordenſium in Norvegia*.

ο) tod hörda. K. L. M. Hrapp. prius ſenſu caſſum, poſterius probum, etſi in conſonantiam rhythmicam impingat. ‖ tród horda, ipſa membr. linea ſequ. rectius legi ſenſeo, hrafnſtyranda in accuſandi caſu, quo et mea ſpectat verſio.

π) Regna. membr. K. M. aduerſus rhythmum, ſed eodem ſenſu.

ρ) móts. E. L. Hrapp. Hregna mót, foret *Deorum conuentus*, et in ſenſu jungenda de Odino hrafnſtyranda [ok] hregna-móts, i. e. *rectorum cornerum* et *concilii Deorum*; etſi fateor ſatis inſolentem eſſe genitiuum plur. regna vel hregna, ab Reginn, plur. Rögn, *Rex*, *Deus*, veteres certe frequentarunt Ragna. Tandem ófregna. Hrapp. *ignobiles* vel *ignobilem*, aut referendum ad *buccas* ſiue *ora* Egilli, aut, quod tamen minus puto, ad *Hördorum prouinciam*.

Ordo proſaicus verborum in hac initiali cantilena, (quæ in verbis quidem nimis ambitioſa

eſt, ſed in rebus valde tenuis, atque adeo jejuna, et præterea, in priore præſertim hemiſtichio adeo obſcura et intricata, ut talis ſcirpus mihi nusquam occurreris. Ordo igitur, utcunque, talis eſt:

[1]) Þinn á-feyrs eidr heyri [2]) forſa þagnar minna fallhadds ſtalla vinar: hyggi Konúngs þegn til. Opt ſkal fregna of Hörda [3]) hregna tröd (tród) ord-god [4]) hrafnſtyranda hræa mún (pro mina) arnar [5]) kiapta.

---

[1]) Feyrr *pro* fyrr, *Dypthongus duplex pro ſimplici:* á-feyrr, aurum, hujus eidr o: iunandi, *Danice* ydende, præbitor, viri *adpellatio poëtica. Adloquitur vel* Miniſtrum Thorſteinis Ducis, *vel* ejus clientes et jurisdictioni illius ſubjectos, *et hortatur, ut fauentes audiant laudes* Patroni *ſui vel* magiſtratus, *item* Thorſteinem ipſum *implicite adfiuus*, abſentem tanquam præſentem, ut et iſtos ceteros, de quibus modo loquutus ſum. *Promtum mihi erat reponere,* eydr *vel* eydir conſumtor, *pro illa altera inſolenti voce, ſed non tamen potui in animum inducere, ut quicquam mutarem.*

[2]) Fors cataractes fluuii, *et notat hic* abundantiam materiæ *et* promtam facultatem ſuam *in* carmine pangendo et recitando. Fallhaddr *pro* faldhaddadr *vel* haddfaldadr, Odini epithetum Edd. *qui* Hiálm-beri, *ad verbum* galeæ geſtor, *adpellatur in* Grimnis-málum Eddæ Sæm. *mea editione;* ejus þagnar minni, tacita pocula memorialia, medus poëticus, *quem opeculante Gunnlada amica Suttungo giganti furtim, atque adeo* per ſilentium, *abſtuliſſe fertur* Odinus *in* Edda Snorr. *conf.* Sonar-Torrek, I. 6. Stalli, in Genitiuo ſtalla, ſolium divorum ethnicorum, *cujus* amicum *merito adpellat* diuorum principem, *qui id perpetuus inſedit et ibi adoratus eſt.* Poteſt et fallhaddr vinr *de ipſo* Egillo *accipi, ut* fallhaddr *ſit transpoſitum ex* hadd-fallr, capillis caducus. *Egillo præmature defluxerunt capilli, unde adeo ſe adpellat* rotinn ſkalla *in cantilena ad* Liotum Berſerkum et ſuperius de eo tradit Auctor: han vard ſnemma ſkiöllóttr; *qui nævus videtur heroi noſtro hereditatis vice a Grimo patre fuiſſe traditus. Ita ordo hujus et ceterorum foret:* á-f. e. h. ſkalla Konungs þagnar minna forſa fallh. vinar, þinn þegn heyri til.

[3]) Hregna, *pro* regna *adſpiratione præmiſſa quemadmodum* hrammr *pro* rammr, *quod eſt* Starkadi ſenioris in Skalda, *et* hrann *pro* rann *apud* Snorrium in claue metrica *ut opinor. Fortaſſe* Hördia *per ſimum ſuum magis pluuioſa et procelloſa ſit, quam aliæ partes Norvegiæ, ſicuti* apud nos Horn-ſtrandæ et Lánga-nes, *de quo tamen mea ignorantia nihil decernere audet. Interea quoque non puto Thorſteinem in Hördia habitaſſe, ſed in* Uplandis; *fieri poteſt ut* hörda tröd (*vel* tród, *ſub* var. v.) *hic ſit pro* tota Norvegia *tropice ſubſtituta.* Hregna tröd *poſſit quoque ſonare* diuinam, o: eximiam regionem *de* tota

Þorſtein Egilſon bió at Borg. han átti tvo laúngetna Sonu Hríflu ok Hrafn. enn ſídan han quangadiz, áttu þau Jofridr tío börn. Helga hin *k*) fagra var þeirra Dóttir

Thorſteinn Egilli filius Borgæ domicilium habuit. Ei duo erant filii nothi, Hriſla et Hrafn. at, poſtquam uxorem duxit, genuit cum Joſrida 10. *liberos. Filia eorum erat* Helga

Norvegia *ſumtum*, *licet ſit* hörda-tröd, cultu terreſtri aſpera. Tröd, via trita, *ab* ek tred, calco, telluris vocabulum poëticum. Jördina trodum iafnan vér, *dixit Hymnographus excellens inter noſtrates, Sigurdus Jonæ Preſtholenſis, in Hymno meditationum de hujus vitæ vanitate et miſeria.*

l) Odinus *intelligitur*, *de quo* in Hyndluliódum *a me in* Edda Sæm. T. I. *editis habemus*: Gefr han — — mælſku maurum (mærum *forſaſſe*); *et præterea Odinus ſuaviſſimo pollebat ſermonis lepore, ut teſtatur* Snorrius *in* Ynglínga-ſaga. Hrafnſtyrandi, vocatur Odinus, *tanquam* corvorum gubernator, *ubi et in* Edd. Snorr. Hrafna-gúd, *rationem reddunt* Grímnismál *et* Edda Snorr.

m) Kiaptr, *pro* ore, *hodie in turpibus habetur, olim ſine dubio* honeſtum *fuit.* Örn, *m. priſcis*, *Genitivo* Arnar, aquila, *et hoc nomine adludit Egillus ad ſuum nomen quod cum* Egir *et* Egdir *aquilæ nominibus* ſatis congruit, *omnibus deſcendentibus* ab Auga, oculus; huc accidit quod Gall. aigle *in* enuntiatione Egel *perparum diſtat ab noſtro* Egil. *Mira oculorum acie gaudere aquilam docti ſtatuerunt; hinc* Sigurdus Jonæ Preſt-holenſis *in* Hymnis *ſuis* Hebdomadalibus Deo ter opt. max. *tribuit* oculos aquilinos, *his verbis*: Þín Arnar-augu allt um ſiá, tui oculi aquilini omnia vident. *Ita tandem aliquando defunctus ſuum labore Herculeo, in hac cantilena utcunque explicanda, quod opus quibus non probatur, iis probetur oportet conſilium Domini Gunnaris Pauli, qui nullum verbulum ejus expoſuit, etſi habetur omnium viventium ſcientiſſimus harum literarum. Hac occaſione incidente, non arbitror lectorem fraudandum eſſe carminibus magni hujus poëtæ, quæ luſis ad calcem cantilenarum hujus libri, quas partim, expoſitas ab ſe improbavit, partim intacta præteriit; quarumque unius hemiſtichium adhuc reſtat ſuo loco poſt proferendum: verſus docti et lepidi ita ſeſe habent:*

Irruat Æneas et ferro verberet umbras,
Præcipitem comes admoneat niſi docta Sibylla.
Me quoque præcipitem pugnæ me accingere nali
Cynthius admonuit: ſenſi: mox arma reſumo,
Neſcio qua incenſus ſtimulante cupidine pugnæ.

k) væna. P. idem vulgatius. ‖ Helga het dótir hans hin fagra — *filia ejus.* Hol. l.

tir er þeir deildu um skáld-Hrafn unnfaugr Orms-tunga. Grimr var Sona þeirra, annarr Skúli, þridi , fiórdi Kollsveinn, 5. Hiörleifr, 7. Egil, 8. Þórdr. Þóra het rra, er átti Þormódr Kleppiarnbörnum Þorsteins er komin kil ok margt stórmenni, þat ramanna kyn. Allt þat er rími er komit.

Helga venusta, de qua Refn poëta et Gunnlogus Anguilinguis certabant. Inter filios maximas natu erat Grimus, alter Skulius, tertius Thorgeir, quartus Kollsvein, quintus Hiorleivus, sextus Hallius, septimus Egillus, octauus Thordus. Thora dicta est filia eorum quam in matrimonio habuit Thormodus Kleppiarni filius. A liberis Thorsteinis propagatæ sunt magnæ familiæ et multum optimatum. Omnis Skallagrimi prosapia genus Myramannorum (Palustricolarum) vulgo adpellatur.

XXIII. Cap.

AUNUNDI SIÓNA OK STEINARI SYNI HANS.

Aunundr Sióni bió at Anabrecku þá er Egil bió at Borg. Aunundr Sióni átti Þorgerdi Dóttr *m*) Þor-biarnar hinns Digra af Snæfells-straund. Börn þeirra Aunundar voro þau Steinarr ok Dalla er átti Augmundr *) Galltason. Þeirra Synir Þorgils ok Kormakr. Ok er Aunundr

LXXXIII. Cap.

DE ONUNDO SIONIO ET FILIO EJUS STEINARE.

Onundus Lynceus Anabreckæ villam inhabitauit cum Egillus Borgæ larem familiarem haberet. Conjugem Onundus Sionius habuit Thorgerdam Thorbiörni Crassi de Snæfells-stranda (Niuei montis ora) filiam. Eorum liberi erant Steinar et Dalla, quam in matrimonio habuit Ögmundus Galltii (Verris) filius. horum filii Thorgils et Kor-

Uuuu 2

l) Þorsteini. Hol. fra Grími er komit ok fra Þorsteini. Hol.

m) ita ex Jör. restitui. in mbr. Hrapp. et cæteris membranæ traducibus est Biarnar. Rell. totum excludunt. Meam correctionem firmat eyrbyggia.

*) Kórmáksson in Kormaksfaga inedita, forte Galte et Kormákr idem sint sensu, si Kar notet *fordes*, quod opinor statuere S. V. Episcopum F. Johanneum in Hist. eccl. ubi agit de Kárina, posterior pars foret ab at maka, *ungere*.

undr giordiz gamall *n*) ok ſyndr lítt. Þá ſelldi hann af hendi bú. Tók þá vid Steinarr Sonr hans. Þeir fedgar áttu *o*) auð fiár, Steinarr var allra manna *p*) meſtr, ok ramr at afli. *q*) liótr madr. *r*) biúgr i vexti. fót-hárr ok mid-ſkammr. Steinarr var ok uppvödſlu madr mikill *s*) ok ákafa madr. údæll ok hardfeingr. enn meſti kaps madr. ok er Þorſtein Egilsſon bió at Borg þá giordiz þegar fátt um med þeim Steinari. Firi ſunnan *t*) Hafs-læk liggr mýrr er heitir Staks-mýrr. ſtanda þar yfir vötn á vetrinn enn á **) varin er iſa leyſir *u*). Þá er þar úrbeit ſva god naútum,

Kormakus. Hic jam Onundus ſenectute gravari incipiens et eapropter viſu parum valens oeconomicam poteſtatem dimiſit, hanc autem ſuſcepit Steinarr filius. Hi, pater et filius, a facultatibus erant copioſi. Steinar erat prægrandis corpore et robuſtus viribus, homo turpis aſpectu, incurvus ſtatura, cruribus proceris, meditullio corporis curto: erat præterea homo valde proterus, fervidus, intractabilis, aſper, pervicax ut qui maxime. Thorſteine autem herilem poteſtatem Borgæ gerente, ilico inter eum et Steinarem ortæ ſunt offenſæ. A meridie Hofslæko (riuo profundo vel fertili) jacet palus, quæ Staks-myrr (Struis paluſtre) adpellatur. Eam hyberno tempore aquæ ſuperſtagnant; at vere, ubi glacies ſolvitur, bobus [ex hyberna ſtabulatione emiſſis] adeo bona

n) vat han lítt ſkygn (ſiónlítill) *viſus parum ei ſupperebat.* I. Hol.

o) mikit fé. Jör. Hol. I. vel fe. P.

p) vænſtr, *hominum pulcherrimus.* Hol. I. P. ſine dubio corrupte.

q) liótr ſynum. quod in verſione expreſſum. Jör.

r) biúgr, usque ad-ſkammr incluſive exclud. Jör. Hol. I. P.

s) ok ákafa-madr, itidem exclud. Iid.

t) Háfs-læk per *a* graue. Jör. ſi háfr, *hortus*, fuerit in priſco noſtro ſermone, quod fateor me ignorare, hæc lectio fuerit optima, quod profluens iſte nomen ſortitus ſit a fertilitate agrorum adjacentium, quam forte habuerint ejus inundantis beneficio. Háfr eſt nomen villæ non ignobilis in auſtrali Islandiæ ratione fortaſſe eadem cfr. Gr. χαφιος, χηφος, commode tamen ducitur ab noſtro at hafa cohibere, *continere*, ut hafr proprie ſignet *locum circumſeptum.* || Hofs-læk, *riuo fani.* Hol. I. vel Hófs-læk ab hóf, *modus*, cum limitum eſſet moderator.

*) vorit, in ſing. num. haud protritum, ſed probum tamen. Hol.

u) ok jörd grærr, *et terra vireſcit* add. Jör.

naútum, at þat var kallat jafnt ok ſtackr tödo. Hafs-lækr *x*) red þar landamerkum at fornu fari. enn á várum gingo naút Steinars miög á Staks-mýri. er þaú voru rekin *y*) utan at Hafs-læk. enn húskarlar Þorſteins *z*) vöndudu um. Steinarr gaf at þvi eingan gaúm ok fór ſva fram id fyrſta ſumar, at ecki vard til tídenda. enn annat vár, þá hellt Steinarr beitinni. enn Þorſtein lagdi þá þ) i umrædi vid ham ok ræddi þó ſtilliliga. bad han Steinarr halda *æ*) beit búfiár ſins ſva ſem at fornu hafdi verit, Steinarr ſagdi at fe *a*) mundi ganga þar ſem þat vildi. han *b*) ræddi um allt heldr feſtiliga, ok ſkiptuz þeir Þorſtein vid nockurum ordum. Sidan let Þorſtein *c*) hneckia

bona ibi paſtio eſt, ut ea integræ (juſtæ) ſtrui foeni pinguis (opimi) æquiparata ſit. Hafs-lækus ibi ex uſu antiquo, limites regit. Verno autem tempore, boues Steinaris, cum extrinſecus ad Hafslækum agerentur, in Staksmyram multum graſſabantur, incuſabant id domeſtici Thorſteinis; at Steinar eam querelam nihil curabat. Ita res proceſſit æſtate prima, ut nihil memorabile hac ex cauſa eueniret. Altero autem vere Steinar dictam paſtionem adhuc uſurpabat. Tunc autem Thorſtein rem ad colloquium cum eo retulit, modeſte tamen verba faciens; rogavit Steinarem, ut pabulatione pecoris ſui familiaris uteretur ad morem antiquum. Steinar dixit pecus pabulaturum, ubi illud vellet, et de toto hoc negotio majorem in modum obſtinate loquutus eſt. Thorſtein et ille aliquot verba inter ſe commutarunt. Poſtea Thor-

x) rædr, Jör. in temp. præſ. et omitt. at fornu fari.

y) ſudr at læknum, *auſtrum verſus ad rivum.* Jör. lectio ob ſequentia notanda.

z) ömuduzt vid nautin (nautunum), *grauabantur boues.* Hol. Jör.

þ) í, non eſt in Hol. til umtals. Jör.

æ) firr beit, ok ſagdi ſem var, til landamerkia, *longinquius inde paſcere ea indicauit, quod res erat de limitibus.* Jör. hallda fé ſinu þar er hann átti, tantum Hol. *habere pecus ſuum in paſcuo proprio.*

a) vard at gánga ſem þat vildi, *oportere, ut pecus erraret ubi vellet.* Hol. Steinarr qvazt þó mundu láta gánga fe ſitt, ſem þat (han P.) vildi, *St. d. ſe tamen facturum, ut pecus ſuum palaretur, ubi (ipſe) vellet.* I. P.

b) ſvarar helldur faſtliga, *reſpondit impendio pertinacius.* mælti heldur digrliga, *verba fecit impendio jactantius* vel *ventoſius.* Hol. ferliga, *atrociter* vel *foede*, pro feſtilega. Hrapp.

c) hneckia fe Steinars úr landi ſinu, *pecus Steinaris ex agro ſuo.* Hol. reka St.

kia nautunum út a mýrar ifir Hafs-læk. ok er Steinarr vard þeſs varr. þá feck han til Grana þræl ſinn *d*) at ſitia at nautunum á Staks-mýri. ok ſat han þar *e*) alla daga. Þetta var enn *f*) efra lut Sumars. beittuſt þá upp allar eingiar *g*) fyri Sunnan Hafs-læk. Nú var þat einn dag, at Þorſtein hafdi gengit upp á Borg at ſiá um. han ſá hvar naut Steinars fóru. han geck út á *h*) mýrar. þat var ſíd dags. han ſá at nautin voru þá komin lángt *i*) úti Hóla-ſundid. Þorſtein rann út *k*) um mýrarnar. ok er Grani ſá þat, *l*) þá rak han nautin úvægiliga til þeſs er þau komu á Stödul. Þorſtein kom þá eptir ok hittuz þeir Grani

Thorſtein extrorſum in Myras ultra Hafslækum boues retro auerti (ſummoueri) curavit. quod ubi Steinar animaduertit, Granio (Barbato) ſeruo ſuo negotium dedit, ut bubus in Staks-myra paſcentibus adſideret. atque adeo ſeruus ibi ſedebat omnes dies. Hoc autem erat ſuperiore (poſteriore) æſtatis parte; ita omnia prata, a meridie Hafs-læko ſita, depaſta ſunt. Et jam uno die contigit, cum Thorſtein in arcem adſcendiſſet circumſpiciendi cauſa: ille conſpexit qua boues Steinaris ibant. Exiit ergo in loca paludoſa decliui ad occaſum die; et obſeruans, boues in extrema parte Holaſundi (Intercapedinis paluſtris collium) conſitutos, per paluſtria procurrebat. Quod videns Granius, boues inclementer egit, donec in mandram (ſtabulationem ſubdialem) perumerant. tum Thorſtein pone aderat, et factus eſt

aptr í land hans, *pecus St. repelli in agrum ejus.* Jör.

d) at reka nautin ſudr á Staksmyri, *ut paſtum ageret boues auſtrum verſus in Staksmyram.* Jör.

e) hiá, add. Jör. at, add. Hol. unde ſenſus *adſidebas* vel *obſidebas.*

f) fyrra, priori. Jör.

g) fyri Þorſteini, *Thorſteini* vel *Thorſteinis damno.* Jör.

h) mýrina, in num. ſing. Jör.

i) Ordo eſt: han ſer lángt úti — ſundit, (pro lángt úti ſundinu) hvar nautin etc. Porro Hóla-ſundit in contextum recepi e K. L. M. Hrapp. Holla-ſundit vel Hella ſundit videtur fuiſſe in membr. Hollz ſundit ſcripſit Asgeir in C. D. E. traducibus membranæ hoc loco. Hollts-ſundit (ſundin in num. plur.) Hol. I. P. ab Jör. hæc periodus exulat.

k) eptir Grana, *Granium curſu inſecutus eſt etc.*

l) keyrir han nautin hart á burt allt til þeſs etc. *acriter abegit boues usque dum etc.* Jör.

Grani í gards-hlidinu. Þorſtein vá han þar. Þat heitir Grana hlid ſídan. Þat er a túngardinum. Þorſtein hratt gardinum ofan á Grana, ok huldi ſva hræ hans. ſídan fór Þorſtein heim til Borgar. enn konur þær, er til ſtöduls fóru, fundo Grana þar er han lá. *m*) eptir þat fóro þær heim til húſs ok ſögdu Steinari þeſſi tídendi. Steinarr *n*) leiddi han uppi i holtunum. enn ſídan feck Steinarr til annan *o*) þræl at *p*) fylgia nautunum. ok er ſá eigi nefndr. Þorſtein let þá ſem han viſſi eigi um beit þat, ſem eptir var ſumarſins. Þat vard til tídenda at Steinarr fór enn fyrra lut vetrar út á *q*) Snæfells-ſtröndˌ ok dvaldiz þar um hrid. Steinarr ſá þá þræl, er Þrándr het. han var allra manna meſtr ok ſterkaſtr. Stein-

eſt conuentus ejuſ et Granii in ipſo conſepti oſtio. ubi et Thorſtein eum interfecit. is locus deinde oſtium Granii vocitatur, eſtque in ſepe aream domeſticam ambiente. Thorſtein aggerem demolitus, eo Granium obruit, et cadauer ejus operuit. Inde Borgam ſe domum recepit. Mulieres, quæ ad ſtationem pecuariam ibant, Granium inueniebant ubi jacebat, atque inde ædes reuerſæ Steinari hoc accidens ſignificarunt. Et ille quidem ſeruum in ſalebris ſupra prædium ſitis humauit; at deinde alium ſeruum allegauit ad boues in paſtu ducendos; hujus nomen proditum non eſt. Poſtea Thorſtein paſtionem reliquæ æſtatis ſcire ſe diſſimulabat. Incidit, priore parte hyemis ut Steinar in Snæfells-ſtrandam exiret; ubi aliquandiu hærens ſeruum ſorte conſpexit Thrandum nomine. is erat omnium hominum ſtatura maxi-

m) þær fóru þá heim ok ſögdu þeſſi tídendi. Jör.

n) heygdi. Hrapp. let heyga þrælinn. L. *tumulari fecit* etc. let færa hann upp í holtin, ok kaſa hann þar, *corpus ejus in ſal. ſurſum auehi juſſit, atque ibi humo et ſaxis obrui.* Pro heyra (corr. heygia) gotna eſt in P. quod leui negotio mutatur in götva, verbum probum ſed rarum, nusquam mihi certi occurrit, niſi in Gísla ſaga, de ejus humatione; eſt vero ab ad gæta, *cuſtodire*, ut arbitror, potius quam a gata, *via*, et notat proprie *condere*, *componere*, *reponere* deinde *ſepelire*, quomodo et romani verba modo allata ad *ſepulturam* transtulerunt. Extat verbum hoc in parte inedita Eddæ Sæm. ſed ſenſus ejus loci eſt ambiguus. ‖ let grafa þrælinn. tantum Hol.

o) mann, hominem. Hol.

p) ſitia at nautunum. Hol. Jör.

q) Sniófells-nes. Jör. indiffirenter nes tantum Hol: uſuali ellipſi noſtratibus.

Steinarr ſaladi þræl þann ok baud vid verd mikit. enn ſá, er átti þrælinn, mat han fyri þriár merkur ſilfurs. ok *r*) mat hann hálfu dýrra enn medal-þræl. ok var þat kaúp þeirra. han hafdi Þránd med ſer heim. ok er þeir komu heim, þá rædir Steinarr vid Þránd. nu er ſva til farit, at ek vil hafa *s*) verknat af þer. er her ſkipat ádr til verka allra. nú mun ek verk fyrir þik leggia, er þer er litid erfidi í. þú ſkallt ſitia at nautum minum. þiki mer þat miklu ſkipta at þeim ſe vel til haga halldit. vil ek at þú hafir þar eingiſs manns *t*) hóf vid nema *u*) þitt hvar hagi er beſtr á Mýrum. má ek eigi á manni ſiá, ef þú hefir eigi til þeſs *x*) hug, eda afl at halda til fullz vid einnhvern húskarl Þorſteins. Stein-

maximus et robuſtiſſimus. Steinar eum ſervum magno pretio licebatur, at dominus ſervi eſtimauit eum tribus marcis, nimirum duplo pluris, quam ſeruum mediocrem. In hanc legem contractus eorum coiit. Steinar Thrandum ſecum domum abduxit; atque ubi domum venerant, cum eo loquutus eſt; nunc ita res comparata eſt, ut opus te facere velim, at jam ante omnia opera ſunt diſpoſita; tibi adeo opus imperabo parui laboris: bubus meis paſcentibus cuſtos adſideto; id autem in magno pono diſcrimine, ut iis procuretur bonum paſcuum [et ſtrenue ibi continentur]. Volo porro, ut ad nullius hominis modum (arbitrium) exigus (judicii) ubi obtimum paſcuum in tractu Myrenſi extet, niſi ad tuum ipſius; neque ego de quoquam a facie et vultu ipſius judicium facere ſciuero ſi tibi animus aut robur deeſt, ad contendendum juſto certamine aduerſus aliquem (quemcunque) e Thorſteinis operariis; et,

r) var þat hálfu dyrara enn medal-þræll, ſtilo ſtrib'iginem olente. Hrapp. mouit elegantem editorem, ſi diis placet, repetitio verbi mat ab auctore noſtro facta, quales tamen non ſunt infrequentes in priſcis auctoribus. Adjectio hæc exulat in Jör. et hæc omnia ita contraxerunt occupati Holani: han keypti þar þræl þann, er Þrándr het, han var allra m. meſtr ok ſt. en er þeir komu heim etc.

s) verk þitt, *opus tuum mihi poſtulo.* Jör.

t) þóf, *contumaciam* vel *obſtinationem.* Jör.

u) mik, *me*, ſiue ut conſtructioni conſulatur, *mei.* Hol. et exclud. hvar — — á myrum.

x) þrek ok afl, vigor, virtus forte etc. I. P. afl til þeſs, ef kiarkr er nockr i þer, at hallda etc. *ſi qua virtus vel firmitas ſiqui vigor (ſuccus) in te eſt.* Jör.

Steinarr ſeldi i hendr Þrándi exi mikla. y) nærr álnar fyrir munn, ok var hon hárhvöſs. Sva liz mer á þik Þrándr ſegir Steinarr z) ſem eigi ſe ſýnt hverſu mikils þú metr god-ord Þorſteins ef þid ſiáiz tveir á. Þrándr ſvarar, þ) engan vanda ætla ek mer á vid Þorſtein. enn ſkilia þikiumz ek, hvert verk þú hefir fyrir mik lagt. mantu þikiaz litlu æ) til veria þar ſem ek em. enn ek ætla mer vera gódan koſt hvarr ſem uppkemr. ef vid Þorſtein ſkulum reyna med ockr. Sídan tók Þrándr ö) naúta gæzlo. honum hafdi þat ſkiliz, þótt hann hefdi eigi lengi verit, hvert Steinarr hafdi látid naútum ſínum halda. ok ſat Þrándr at nautum á Staks-

et, tradita in manus Thrandi magna ſecuri, cujus acies, fere cubitalis, adeo acuta erat ut ferri tonſorii vicem poſſet præſtare (vel pilum, in vacuo, aut ſuper aciem ductum, ſecare); ſic fari inſtitit: Talis tu mihi ab adſpectu videris, Thrande, ut non ſit euidens, quam magni facias pontificatum Thorſteinis, ſi vos duo ſoli obtutus inter vos commutetis (congredimini). Thrandus reſpondet: nulla officiorum (aut neceſſitatum) vincula puto mihi eſſe cum Thorſteine; at intelligere videor, quid operis mihi propoſueris. credis, credo, parum te ſumti facere, ubi ego ſum, (parum in me periclitari). Sed ego mihi bonam ſortem ſperanddm exiſtimo, quæcunque exeat, ſi ego et Thorſtein inter nos experiamur. Poſtea Thrandus boum cuſtodiam ſuſcepit. Perſpectum autem habuit, etſi breui ſpatio ibi manſiſtet, quo Steinar boues in paſtum agi fecerat. adſedit itaque bubus in Staks-myra.

Quod

y) álnar, plene. Jör. Hol. I. P. deinde poſt munn, at mæla ſupplet. I. i. e. menſura applicita.

z) ſem þú virdir eigi alldyrt godord Þorſteins ef þid hittizt. || einir, *quaſi non inæſtimabile (immane) pretium impoſiturus ſis Pontific. Thorſteinis, ſi vos duo ſoli inuicem occurritis.* Jör. ſem ódyrt munir þú verda godord Þorſteins ef þid finniſt — *us parui ſis æſtimaturus ponta Thorſt. etc.* Hol. I. P. niſi vid þá pro virda, aberrauit ex Holanis G.

þ) einginn vandi er met á vid Þorſtein — *nulla mihi ſunt* etc. Hol.

æ) til koſta. I. P. til hæda. Jör. vid. verſionem mox, en ek, usque ad, ſidan, peſſime abeſt ab Hol.

ö) vid nauta-verki, *opus boarium* vel *bubulci prouincium*. Hol. nauta-verkum in plur.

á Staks-mýri. ok er Þorstein vard þess varr, þá sendi han *) húskarl sinn til fundar vid Þrand ok bad segia honum a) landa merki med þeim Steinari. ok er húskarl hitti Þránd. Þá sagdi han honum erende sín, ok bad han halda nautunum annan veg. sagdi at þat var land Þorsteins Egilssonar er nautin voro þá i komin. Þrándr segir, þat hirdi ek aldri hvarr þeirra land á, mun ek naut hafa þar, sem mer þikir hagi beztr. sídan skilduz þeir, fór húskarl heim ok sagdi Þorsteini svör þrælsins. Þorstein let þá kyrt vera. enn Þrándr b) tók þá at sitia at nautum nætr ok daga.

LXXXIV.

Quod ubi Thorstein resciuit, famulum domesticum misit ad Thrandum, jubens, ut hunc de fundorum limitibus inter se et Steinarem obtinentibus moneret. Famulus, ubi Thrandum conuenit, sua negotia ei eloquutus est, et petiit, ut boues in aliud pascuum duceret, ajens locum, quem tunc ingressi essent boues, ad fundum Thorsteinis Egilli filii pertinere. Thrandus loquitur: id nihil curo, uter eorum fundum possidet, boues ibi pascam, ubi optimum pascuum esse senseo. Ita disjuncti sunt. Famulus domum reversus Thorsteini responsa serui dixit. Tum Thorstein rem in tranquillo reliquit. at Thrandus inde perdius et pernox boum adsessor esse institit.

LXXXIV.

I. P. ut hodie appellamus *curam boum hybernam* plurali utentes.

*) húskarla sína til Þrándar at segia honum, at han vill eigi lída, at han í sínu landi. Þrándr segir Steinarr hafi bodit at halda þar nautunum. þeir segia honum at Þorstein egi þar land, ok skuli eigi so hallda nautunum. Han qvezt þad aldri hirda. mun ek etc. — *operarios, ut ei dicerent, non passurum se, ut in agro suo bubus adsideat. Thrandus dicit, Steinarem sibi praecepisse, ut boues ibi ad pascendum contineret. Illi dicunt ei, Thorsteinem illum agrum possidere, neque boues ita ducendos esse. Ille negat, se curare* etc. Ita hæc præter morem fuse. I.

a) vöxtu á, *circumstantias rei (omnia rei momenta)*. Hol. omiss. m. þ. St.

b) sat at nautum daga ok nætur. Jör.

LXXXIV. Cap.

ÐRÁP ÞRÁNDAR.

Þorſtein *c*) ſtód upp ein morginn vid Sól ok geck *d*) uppa borg. hann ſá hvar naút Steinars voru. ſidan geck Þorſtein *dd*) út á myrar *) til þeſs er hann kom til nautanna. Þar ſtendr *e*) ſkógar klettr vid Hafslæk. enn uppi á klettinum ſvaf Þrándr, ok hafdi leyſt af ſer *f*) ſkúa ſína. Þorſtein geck *g*) úpp á klettinn, hafdi exi i hendi ecki mikla ok eingi fleiri vapn. Þorſtein ſtack exarſkaptinu á Þrándi, ok bad hann vaka. han ſpratt upp ſkiótt ok hart, ok *h*) greip tveim hondum exina ok reiddi upp. han ſpurdi hvad

LXXXIV. Cap.

CÆDES THRANDI.

Thorſtein uno die matutinus cum ipſo ſole ſurgens, ſuper arcem ſtandit. et obſeruans ubi eſſent boues Steinaris, in paluſtria egreſſus donec ad boues veniebat. Ibi exſtat rupes ſylua obſita apud Hafs-lækum; at ſuper hac rupe dormiebat Thrandus, et ſuos ſibi calceos exſoluerat. Thorſtein in rupem adſcendit, manu geſtans ſecurim non magnam, et nihil plus armorum. Thorſtein manubrium ſecuris Thrando impegit, et juſſit eum euigilare. Ille ſubito et raptim exſiliens, ambabus manibus arripuit ſecurim ac ſublimem geſtauit. rogauit, quid vellet Thor-

 ſtein?

c) hoc caput cum priore cohæret. in Jör. Hol. I. Hrapp.

d) út á myrar (myrarnar. I. P.) *exibat in paluſtria.* Hol. I. P. omiſſ. ſequ. usque ad rupis mentionem.

dd) útum myrarnar, *per paluſtria.* Jör.

*) Þar til lækiarins ſem klettr einn var, *atque eo ad riuum* (ſine dubio Háfs-læk) *ubi una rupes exſtabat.* P. Þartil er lækr var, ok var í klettr einn — *illuc, ubi riuus (quidem) exiſtebat, et in eo una petra.* I. mirum hos ſolos libros modicæ quidem authoritatis riui iſtius mentionem facere, ut ab Hafslæko diuerſi.

e) hamar-klettr. Jör. forte *cautes prærupta,* vel *ſcopulus.* || Þar var einn klettr lítill, *ibi erat parua quædam rupes.*

f) ſkóna ſina. Jör. cum articulo ſuffixo, haud ingrate hoc loco, et ex uſu noſtratium.

g) at honum, ok hafdi eyxi i hendi, ok eingi etc. — *eum acceſſit* etc. Hol.

h) þreif. Jör.

hvad Þorſtein vildi. *i*) han ſagdi, ek vil ſegia Þer, at ek á land Þetta, *k*) enn Þer eigit haga-beit fyri utan lækinn, er Þat eigi undarligt, Þóttú vitir eigi landa-merki her. Þrándr ſegir, *l*) eingu Þikí mer ſkipta hverr land á *m*) mun ek Þar láta naut vera, er Þeim Þikir bezt. *n*) Hitt er likligra, ſegir Þorſtein, at ek muna nú ráda vilia fyri landi mínu. enn eigi Þrælar Steinars. Þrándr ſegir, *o*) miklu ertu Þorſtein úvitrari madr enn ek hugda. ef

ſtein? Hic dixit: tibi dicere volo, quod ego hunc agrum (paſcuum) poſſideo; at vos poſſidetis pabulationem extra riuum. nec mirum, ſi tu limites hic ignoras. Thrandus inquit: nihil intereſſe puto, quis territorium poſſideat, ego boues ibi habebo, ubi illis videtur optimum. Iſtud credibilius eſt, inquit Thorſtein, quod ego velim me, meo fundo dominari, at non ſeruos Steinaris. Thrandus pergit: multo es Thorſtein, inſipientior homo, quam ego cogitabam, ſi tu

vis

i) hann ſvarar, ek vil eigi láta beita haga mína lengr, ſegir han — *ille reſpondet: nolo committere, ut alieni mea paſcua diutius depaſcant (carpant paſcendo) inquit ille.* Hol. abjectis ſequentibus usque ad ferui reſponſum. || Han qvez eiga Þar land ok ecki Steinarr. nú vil ek eigi láta beita lengr — *dixit ſe ibi fundum poſſidere, non autem Steinarem, nunc diutius hic paſtionem exerceri nolo.* I. P. Ferocius utrique et hi et Hol., quam pro modeſtia Thorſteinis.

k) er Þú helldr nautum á, Þrándr ſegir etc. *ubi boues in paſtione continet* etc. Jör.

l) Þat Þyki mer vænna, at ek láti nautin vera Þar, ſem beſt er beitit — *potius expectandum arbitror, me curaturum eſſe, boves ibi verſari, ubi optima eſt carptura graminis.* Hol.

m) mun ek her láta naut bíta. hitt er Þó líkl. ſ. Þr. — *hic boues gramen carpere faciam, iſtud tamen inquit Th.* etc. l.

n) en ek hygg, ſegir Þorſtein, at ek muna vilia ráda mínu fyri Þrælum Steinars — *ſed opinor, inquit Thorſtein, me velle meorum rerum poſſeſſorem habere per ſeruos Steinaris.* Hol. Ek mun Þó ráda vilia fyri landi mínu, en eigi Þr. St. — *credere tamen eſt me mihi fundi mei poſſeſſorem illibatam depoſcere, non autem ſeruis Steinaris.* Jör.

o) mun Þer nockut gott Þykia, at ega nátt-ból undir Öxi minni, Þú mátt nú ſiá, at ek óttunzt Þik ecki. ſetz nú nidr etc. — *numquid jucundum tibi videbitur ſede nocturna uti ſub ſecure mea? videre poteſ, quod te nihil formido.* Hol. omnibus intermediis relictis, præ grato, ſi diis placet, brevitatis ſtudio. || villtu ega náttból undir

ef þú villt eiga nattból undir exi minni *p*) ok hætta til þeſs virdingu þinni. mer ſýniz at ætla til, ſem ek muna hafa tvö aufl þín. enn mik ſkortar ecki hug, ek em ok vâpnadr betr enn þú. Þorſtein mælti, á þá hættu mun ek leggia, ef þú giörir eigi at um beitina. vænti ek at mikit ſkili hamingiu okra, ſva ſem mála efni ero úiöfn. Þrándr ſegir, nu ſkaltu ſiá Þorſtein hvárt ek hrædumz nockut hót þín. Sídan ſettizt Þrándr nidr ok batt *q*) ſkó ſinn. enn Þorſtein reiddi upp exina *r*) hart ok hió á háls Þrándi, ſva at *s*) höfudid fell a bringuna. Sídan bar Þorſtein griót ad honum ok huldi hræ hans, geck ſídan heim til Borgar. Enn þann dag komu ſeint *t*) heim naút Steinars. ok er þrotin van þótti þeſs. Þá tok Steinarr heſt ſinn ok lagdi á ſaudul; han hafdi alvæpni ſitt. han reid ſídán til Borgar, ok er han kom

vis, cubile nocturnum habere ſub mea ſecuri, et ob eam rem dignitatem tuam periclitari; mihi ſic videtur, quantum cum ratione colligere eſt, quod ego vires corporis habeam duplices præ tuis; atqui animis non deſtituor, adde quod melius quam tu, armatus ſum. Thorſtein fatus eſt: id periculum adgrediar ſi de paſtu nihil in melius conuertis; ſpero fore, ut multum differat noſtra fortuna, ſicut cauſæ differant æquitate. Thrandus dicit: nunc videas, licet, Thorſtein, numquid ego tuas minas timeo. deinde, humi adſidens, calceum ſibi ligat. at Thorſtein cito in altum ſublata ſecuri ceruices Thrando ſic percuſſit, ut caput in pectus procumberet. Deinde adgeſtis ſaxis cadauer ejus texit. poſt Borgam domum ambulauit. Eo autem die boues Steinaris ſeri domum veniebant; cujus rei cum deplorata videretur expectatio, Steinar capto equo ſuo ephippium impoſuit, et ſua ornatus panoplia Borgam equitauit. quo veniens, et homi-

---

öxi minni, ok hætta þar til virding þinni, ſkalltu þad ſiá mæga, at ek óttaz þik alllítit. han ſettizt þá nidr, ok batt etc. I.

p) ok ſkalltu þat ſiá, at ek hrædumzt þik alls ecki. Jör. — *etiam omnia media tranſilientes.*

q) ſkó ſina, in plur. num. Jör. cfr. ſupra var. *f.*

r) lítt ok hardt, *incunctanter et valide.* Hol. hátt. Jör.

s) aftók höfudit — *ut abſcinderetur caput.*

t) nautin heim at Steinars — *apud Steinarem.* Hol.

baúd honum fe til. Einarr *f*) ſegir, þik mun litlu ſcipta um mína lidſemd, nema fleiri vírdinga menn veiti at þeſſu máli. Eptir þat reid Steinarr upp í Reykiardal, á fund Túngu-Oddz, ok bad hann líds, ok baúd honum fe til. Oddr tók vid fenu, ok het *g*) lidveizlu ſinni, at han ſkylldi efla Steinarr at koma fram lögum vid Þorſtein. *h*) Steinarr reid ſídan heim. En um várit fóro þeir Oddr ok Einarr *i*) med Steinari Stefnuför, ok höfþo fiölmenni mikit. ſtefndi Steinarr Þorſteini um þræla-dráp, ok let varda *k*) Fiörbaúgs-gárd um *l*) hvárt vigit. Þvíat

viciſſim pollicitus. Einar dicit: meum auxilium, credo, parum tua retulerit, niſi plures viri dignatione præditi cauſæ huic velint adminiculum præbere. Deinde Steinar equo prouectus eſt in Reykiardalum, ad conueniendum Oddum Tungenſem; hunc auxilium popoſcit oblata contra pecunia. Oddus hanc accepit, et promiſit auxilium ſuum, quod Steinarem corroboraturus eſſet, ut ſuum jus contra Thorſteinem tueri poſſet (æquo jure cum eo poſſet contendere). Dein Steinar domum equitauit. Vero autem proximo poſt, Oddus et Einar cum Steinare ierunt iter citatorium, magna hominum multitudine utentes; et Steinar quidem Thorſteinem in jus vocauit ob ſeruos cæſos, et ſingulam horum cædium annuli vitalis (relegationis) poena

f) ſagdi, þat mundi miklu ſkipta, ef fleiri vildu bindazt vid hans mál — *dixit multum interfuturum, ſi plures ad ejus cauſam vellent, ſe alligare.* I. P. ſvaradi ok qvad þad mál vera eptir því ſem fleiri menn tæki á ad bindazt vid mál hans — *id negotium eſſe, pro numero illorum, qui ei ſe alligarent.*

g) lidinu. Hol. lidſinni ſinu, ſva at Steinarr ſkyldi lögum ná vid Þorſtein — *ita ut Steinar e contentione cum Thorſteine jus ſuum aufferret.* Jör.

h) Þá fór Steinarr í burt (heim. Hol.) ok kom í Stafholt (Stafa-holt. Hol. ut Sturlúngaſaga frequentat nomen hujus prædii) ok redſt Einarr þá til lids vid hann um þeſſi mál (lidveizlu med honum. Hol.) fór Steinarr þá heim (hæc deſunt in Hol.) Jör. Hol. — *tum Steinar diſceſſit (domum) et Stafaholtum venit, atque tum aggreſſus eſt Einar ad ejus auxilium in his litibus. Deinde Steinar domum ſe retulit.* Jör. Hol.

i) til Borgar. add. Jör. P. — *Borgam prædium adibant.*

k) fiörbaugs ſök, *crimine relegationis cum poſtulauit.* Hol.

l) hvortveggia vígit, *utramque cædem conjunctim.* Hol.

m) Þvíat þat voro lög er þrælar voro drepnir fyri manni. enda væru eigi færd þræls-giöldin fyri hina þridiu fól. *n*) en iafnt ſkylldu mætaz tvær Fiörbaugs-ſakir ok ein Skoggángs-ſök. Þorſtein ſtefndi engum *o*) ſökum í mót. ok litlu ſidar ſendi Þorſtein menn ſudr *p*) á Nes. komu þeir til Mosfells til Gríms, ok ſögdu þar þeſſi tídendi. Egil let ſer fátt um finnaz, ok ſpurdi þó at í hliódi *q*) um ſkipti þeirra Þorſteins ok Steinars. ok ſvá at þeim *r*) mönnum er Steinarr höfdu ſtyrkt til þeſſa máls. Sídan fóro ſendimenn heim. ok let Þorſtein vel yfir þeirra ferd. *s*) Þorſtein Egilsſon fiölmenti miök til vár-þings. ok kom þar nótt fyrr

poena luendam eſſe poſtulauit; nam ea lex obtinebat, ubi ſerui cujusdam erant cæſi, neque ſeruorum prètia (domino) lata, ante ſolem tertium (ab cæde, orientem); atqui duo annuli vitalis crimina, et unum Syluestris vagatus (proſcriptionis) crimen, ſeſe ex lege æquiparabant. Thorſtein contra de nullis injuriis poſtulauit. paulo autem poſt in Nes (Tractus Linguales) homines ablegauit. hi Mosfellum venere ad Grimum atque ibi euenta hæc narrauere. Ad ea Egillus coram quidem indifferenter ſe geſſit, attamen per ſilentium de vicibus Thorſteinis et Steinaris ſciſcitabatur, item qui viri Steinarem ad hanc cauſam confortaſſent. Poſtea legati domum rediere; quorum itineris exitum Thorſtein adprobavit. Thorſtein Egilli comitium prouinciale vernum oppido frequens adiit, et una nocte prius

m) hanc obſeruationem ſuper ſatisfactione cædis ſeruilis integram omiſit. Hol.

n) jafnar ſkyldu metazt — — ſakir vid eina etc. *æquali poena luenda erant atque unum* etc. Jör.

o) ſtefnum — *nullas dicas oppoſuit.* Hol. Jör. I. P.

p) til Mosfells til Gríms — *Mosfellum ad Grimum.* Jör. inn til (Mann til. P.) Mosfells til Gríms med honum (iſtud, med honum omitt. I. P.) nú hétu þeir ferdinni, fóru ſendimenn þá heim aptr. i. e. *Mosfellum ad Grimum, et dixit velle ſe, ut illi, (Grimus et Egillus) ad comitia ſecum equitarent illi profectionem eam ſponderunt legati domum rediere.* Hol. et partim I. P.

q) vandliga, *accurate, ſollicite.* add. Jör.

r) er í ſtefnuför fóru, ok Steinarr höfdu ſtyrkt til þeſſara mála — *ſciſcitabatur eos de cieatorii itineris ſociis, et qui Steinari in his litibus auxilium tuliſſent.* Jör.

s) Hic nouum caput ordiuntur. Jör. Hol.

fyrr enn adrir menn. ok *t*) tiölldudu búdir ſínar ok þíngmenn hans er þar áttu búdir. ok er þeir höfdu umbúiz, *u*) þá let Þorſtein gánga til þíngmannaliþ ſitt. ok giördu þar búdarveggi mikla. Sídan let han búd tiallda miklu meiri enn adrar búdir, þær er þar voro. í þeiri búd voro engir menn. Steinarr reid til þíngs, ok fiölmenti miök. Þar *x*) red Túngu-Oddr fyri *y*) lídi ok var allfiölmennr. Einarr or Stafaholti *z*) var ok fiölmennr tiölldudu þeir búdir ſínar. var þíngit fiölment. fluttu menn fram mál ſín. Þorſtein baúd engar ſættir fyrir ſik. en ſvaradi þuí þeim mönnum er um ſættir leituþu, at han ætladi at láta dóms bíþa. ſagdi at honum þótto mál lítilsverd, þaú er Steinarr fór með um dráp

prius eo venit, quam ceteri comitiales. Velis inſtrauerunt tabernacula ſua Thorſtein et ſui curiales, quibus illic erant tabernacula. Qui cum res ad manſionem diſpoſuiſſent Thorſtein coetum curialium ſuorum opus adgredi fecit; ii illic ſtruxerunt tabernarios parietes ingentes. Deinde periſtromatibus indui curauit tabernaculum multo majus quam alia tabernacula; ei tabernaculo nihil inerat hominum. Steinar comitium oppido frequens adiit. Ibi [quoque] *Oddus Tungenſis agmen duxit à numero hominum perquam copioſus. Einar e Stafaholto etiam agmine numeroſus creber aderat. Hi tabernacula ſua velis induxerunt. Comitium erat hominum multitudine celebre. Cauſas ſuas edunt curiales. Thorſtein pro ſe nullam ſatisfactionem offert; at iis qui compoſitionem tentabant, reſpondit, ſe judicium exſpectare decreuiſſe; dixit videri ſibi, cauſam, quam Steinar agitaret, parui momenti eſſe, eadem*

t) let tiallda búd ſer ok mönnum ſínum, þeim er þar áttu búdir — *inſterni fecit tabernaculum ſibi et ſuis curialibus, qui ibi habebant tabernacula.* Jör.

u) let Þorſtein fara til þíngmenn ſína, ok gera mikla búdar veggi, miklu meiri enn adrar búdir, þær er þar voru, ok let tialda ſídan. i. e. *Thorſtein ſuis curialibus negotium dedit, ut adgredcrentur magnos exſtruere tabernaculi parietes, multo majores aliis tabernaculis, quæ ibi erant, et deinde velis induci fecit.* Jör. et in re ipſa partim Hol.

x) reid Túngu-Oddr fyri flocki — *in fronte agminis equeſtris erat.* Hol.

y) flocki miklum omiſſ. ok var etc. Jör. — *magnum agmen duxit.*

z) hafdi ok mikit fiölmenn — *etiam frequentem habebat turbam.*

dráp þræla hans. en taldi þræla Steinars þ) hafa nógar ſakir tilgert. Steinarr let æ) ſtórliga yfir málum ſínum; þótti honum ſakir a) laugligar, en líds afli nógr at koma lögum fram. var han b) þar framgiarn um ſín mál. Þann dag gengu menn c) í þíngbrecku. ok d) mæltu menn málum ſínum. en e) um kvelldit ſkylldu dómar útfara til ſókнar. var Þorſtein þar meþ flock ſinn. han réd f). þar þíngſköpum meſt. þvíat ſva hafdi verit medan Egil fór med gódord ok manna forrád. g) þeir höfdu hvarirtveggiu allvæpni. Menn ſá af þínginu, at flockr manna

cædem nimirum ſeruorum ejus, at prædicavit ſeruos Steinaris criminum fatis in ſe admiſiſſe. Steinar ſe ſuper ſua cauſa magnum faciebat; ratus litem eſſe legi congruam, at copiæ ſatis ad juſta perſequenda. omnino incitatus (præceps) erat in ſuo jure urgendo (venditando). Eo die comitiales ibant in Cluuum judicialem, et ſuas orabant cauſas; at veſpere judicibus exeundum erat ad actiones [audiendum et examinandum]. Ibi ſe ſiſtebat Thorſtein cum ſua cohorte, ut qui illic formæ judiciorum ordinandæ maxime præeſſet; nam ita obtinuerat Egillo pontificatum et magiſtratum gerente. Utraque pars litigantium in panoplia erant. Viſum

þ) nógar ſakir gert hafa til þeſs er han hafdi unnit (giört. Hol.) — *ſuis delictis plene commeruiſſe, ut quod patraſſet in eos (iis feciſſet).* Jör.

æ) mikiliga. Jör. Hol. mikilfengliga, unde ſenſus: *multum ſe j ctabat ſuper* etc. I. P. deinde þeſſum pro ſínum Jör. Hol. hac lite.

a) laugſamligar. Hol. rara vox, ſed ſine dubio proba.

b) fyrj þvi úmiúkari (u-miúkri. Hol.) ok framgiarn (um málaferli ſín, add Hol.) mönnum þótti þeſſi mál deilu-vænlig — *ideo imnitior (aſperior) erat et procax (circa litem ſuam) viſæ ſunt hæ res ad contentionem ſpectare.* Hol. Jör.

c) til þíngbrecku er ſakir þóttuſt vid ega, *ad — qui ſibi forenſem contentionem intercedere putabant.* I. P.

d) töludu Hol. deinde, um mál ſín. Jör.

e) eptir unr kv. ſkyldi dómr (in num. ſing.) út fara um nóttina til ſóknar. ex Holanis G. — *veſpere poſt — — nocte* etc. conf. Víga-Glúms ſagam de judicio Hegrahenſi.

f) meſt fyri þíngſökn — *curiæ vel judicialis ſolennitati celebrandæ.* illud þíngſökn eſt ambiguæ notionis. Jör. þíngſkipun, *ordinem rei forenſis dirigebat.* Hol. I. P.

g) þar höfdu allir menn vopn ſín — *omnes ibi cum armis erant.* Jör.

manna reíd nedan med *h*) kliúfrá. ok *i*) blikudu þar ſkillðir víd. ok er þeir ridu á þíngit *) þá reíd þar madr ſyrir í blárri kápu. han hafdi hiálm á höfdi gullródinn, *k*) enn ſkiölld á hlid gullbúinn, i hendi **) krokaſpiót. var þar gullrekinn falrinn. han var ſverdi gyrdr. Þar var kominn Egil Skallagrimſon með 80 manna. alla vel vapnada, ſva ſem til bardaga veri búnir. Þat líd var *l*) valit miög. *m*) hafdi Egil haft med ſér ena beſtu *n*) bóndaſonu af Neſium ſunnan þá er

eſt e foro cateruam virorum equis aduhi inferne ſecundum Kliúfr á (amnem ſaxearum faucium). Eorum clypei fulgebant, ubi autem adequitabant, primus equitabat vir in toga coerulea; is habebat galeam in capite auro illitam, clypeum autem ab latere auro ornatum; in manu haſtam cum acie tortuoſa cui ſcapus erat auro coelatus. ibi aderat Egillus Skallagrimi filius cum viris 80 omnibus probe armatis, tanquam ad pugnam eſſent parati. ea cohors lectiſſima erat: adduxerat [enim] ſecum Egillus eximios colonorum filios e Neſiis (Linguis) auſtra-

libus,

b) ſic membr. per *k* initio vocis, recte quidem ſi originem ſpectemus, nam Gliúfr, eſt ab at kliúſa, *findere*. Gliúfrá, *uſitate*. Jör. Hol. gliúfrunum, *chasmata ſaxea*. I. P. Pro nedan, *paulo ante*, in Jör. eſt nordan, *a ſeptentrione*, fortaſſe rectius ad ſitum loci.

i) ſkinu. Jör. bliku. Hol. mox poſt ſk. vid. add. Jör. ok vopn, *et arma*.

*) þar reid i flocki fremſtr mikill madr, í bl. k. ok undir brynio — *ibi in fronte agminis equitabat homo magnus ſtatura, in s. coer. et lorica ſubtus*. Jör.

k) ok girdr ſverdi (gullbúnu ſverdi) — *et cinctus gladio (auro ornato.* add. Hol.) Jör. Hol. I.

**) mikla keſiu, *magnum gæſum*. Jör. lectio bene notanda, cum videatur, keſiu et króka-ſpiót pro ſynonymis habere. ‖ mikit krókaſpiót, *magnum* etc. I. P. Perro falrin allr gullrekin en járni vafit ſkaptit. þetta var bædi mikit vopn ok ramligt — *ſed ferro (filis ferreis innolutum haſtile) hoc telum et ingens erat et firmum*. Jör. conferendus omnino locus de gæſo Thorolfi ſupra pag. 285.

l) miök vel vandat — *admodum ſelecte* (exquiſite ornata). I. P.

m) til hreiſti, *a fortitudine*. add. Jör.

n) búa ſina, *præſtantiſſimos vicinorum ſuorum*, et ſubdit, úr Grimsneſi ſunnan, *a meridie e pago Grimsneſenſi*. Hol., quæ ultima fortaſſe falſa ſunt, nam videmus ſupra Grimum Mosfell auſtrale (quod a tesquis audit) inhabitaſſe.

er honum þóttu *o*) vígligſtir. Egil reíd med flockinn til búdar þeirrar er Þorſtein hafdi *p*) tiallda látid, ok ádr var aúd. ſtigu þeir af heſtum ſínum. ok er Þorſtein kendi *q*) ferd fódr ſíns. þá geck han í móti honum med allan flock ſinn ok fagnádi honum vel. letu þeir Egil bera inn *r*) fargervi ſína í búd, enn reka heſta í haga. ok er þetta var ſýſlat, geck Egil ok Þorſtein med flockinn allan upp í þíngbrecku. ok ſettuz þar ſem þeir voro vanir at ſitia. Sidan ſtód Egil upp ok mælti hátt. hvart er Önundr Sióni her *s*) í þíngbreckunni. Önundr quedz þar vera. Ek em feginn ordinn Egil er þú ert kominn. mun þat allt bæti til um þat er her ſtendr *t*) milli máls manna. hvart rædr þú því er Steinarr

libus, qui illi viſi ſunt adbellandum maxime idonei. Ille cum caterua ſua equitauit ad tabernaculum, quod Thorſtein velis induci fecerat, quodque ante erat vacuum. Deſcendunt ibi ab equis. Thorſtein, ubi patris iter (aduentum) agnouit, cum uniuerſa cohorte init illi obuiam et eum exquiſito ſalutationis officio complexus eſt. Egillus cum ſuis, itineris inſtrumenta in tabernaculum intro ferri, equos autem in paſcuum agi, curauit. Quo confecto, Egillus et Thorſtein cum cuncto agmine aſcendunt in Clivum Comitialem, atque, ubi ſedere ſoliti erant, conſederunt: Deinde ſurgens Egillus voce elata fatus eſt: Numquid Önundus Sionius hic præſens eſt in Forenſi Cliuo? Önundus ait ſe ibi eſſe; et gaudio inquit adfectus ſum, Egille, cum tu huc veniſti; id in melius conuertet omnia, quæ hic inter ciues controuertuntur. Numquid tu auctor es (inquit

o) veglegnſtir, *maxime inſignes.* Hol. vaſkligaſtir, *maxime vegeti.* Jör.

p) giöra, *ſtrui.* Jör.

q) födr ſinn, ok þeir ridu á þíngvöllin geck h. etc. — *ubi patrem ſuum agn. es illi equis aduehebantur in campum forenſem* etc. Jör.

r) ita Asgeirr in E. fágervi ipſa membr. vitioſe fiegiörvi. K. M. Hrapp. feyrni. L. omnia corrupta et abſona. fatagiörvi ſitt, eodem ſenſu ſatis plauſibile. Jör. föt ſín, *vaſa ſua, itineris* ſc. neque male. Hol. Sed hæc tranſiliunt. I. et P.

s) á þínginu, in conuentu. Hol. Jör. I. P.

t) ádr í milli máls manna. Hol. mala in plur. pro máls. Hrapp. manna í milli. Jör. ſenſus omnium mihi eſt ſubobſcurus. forte, ſtendr til, *imminent*, in Jör. legendum ſit. vel ſine particula, til: *quæ hic pendent*, vel *in ſuſpenſo hærent*, aut

látim eigi þá Túngu-Odd *h*) ok Einarr etia ſaman ſonum ockrum ſem *i*) kapalheſtum. látum þá annat haſa hédan í frá til *k*) fé-vaxta ſer en taka á ſlíku. *l*) Þá ſtód Önundr upp ok mælti. Rett ſegir þú Egil. ok þat er ockr *m*) úfallit at vera á því þingi er ſynir ockrir deila. ſkal ockr ok alldri þá ſkömm henda at vera þeir *n*) vanſkaurúngar at ſætta þá eigi. Nú vil ek Steinarr, at þú ſelir mer mál *o*) þeſſi í hendr, ok látir mik med fara ſem mer líkar. Eigi veit ek þat ſegir Steinarr. hvart ek vil *p*) ſva kaſta nidr málum mínum, þvíat ek hefi ádr leitat *q*) lidſemdar af ſtórmenni, vil ek nú ſva *r*) at einu lúka málum mínum at

Oddus Tungenſis et Einar filios noſtros ad certamen concitent ceu equos admiſſarios; faciamus ut in poſterum aliis rebus utantur ad rem faciendam, quam ut ex tali re lucrum capiant. Tunc ſurgens Önundus *loquutus eſt: Recte dicis, Egille, nobis ſane indecens eſt, in eo conuentu eſſe, ubi noſtri filii litigant; nunquam id dedecus nobis obtingat, quod tam humiles ſimus homuncioues, ut eos in gratiam inter ſe non reducamus. Nunc volo, Steinar, ut has lites mihi committas, et ſinas me illas tractare prout mihi lubet. Id neſcio, inquit Steinar, an meam cauſam velim abjicere nam ante quæſiui auxilium a viris magnatibus, nunc adeo ea ſolum lege meas lites terminare decreui, quæ Oddo*

b) eda, *aut.* Jör. ne, *neque.* I.

i) kapal-hroſſum, idem. P. heſt-kauplum, vix recte. Jör. nam equa ad certandum parum ſunt idoneæ. kapall autem hodie uſurpatur de *equa* neque memini me aliud apud antiquos legiſſe, ubi vox perraro occurrit, licet fieri poſſit, ut olim ſignificaret *equum*, ab Lat. *Caballus.* ‖ vígheſtum, *equos bellatores* vel *certare ſuetos.* K. L. M. Hrapp.

k) fé-fánga, *ad quæſtum ſibi.* I. P.

l) Onundr ſpratt upp þegar — *Onundus ilico exſiliens* etc. Jör.

m) á-fallit, unde ſenſus — *nobis ſiniſtro caſu accidit* etc. Jör. quod minus mihi probatur.

n) úſkaurúngar. idem. Jör.

o) mál í hendur. Hol. mál öll mer i hendur — *lites integras* etc. Fr. K.

p) ſva, *neſcio.* Fr. K. Hol. Jör. et deinde inſerunt: at ſva búnu — *re in hoc loco ſita*, vel *huc usque deducta.*

q) lids. Jör. et mox, vid ſtórmenni. Hol.

r) at eins malum lúka, at etc. Jör. deinde hugni, pro lúki, omiſſo vel idem. verbo: *ad eorum animum ſit.* I.

at þat líki vel Oddi ok Einari. *s*) Sídan ræddu þeir Oddr ok Steinarr sín í milli. sagdi Oddr, Efna vil ek Steinarr lidsemd vid þik, þá er ek het at veita þer til laga eda þeirra málalykta er þú villt taka þer til handa. muntu *t*) mest í ábyrgiaz hvernveg mál þín eru komin, ef Egil skal um dæma. Þá mælti Önundr, Ekki þarf ek *tt*) at eiga þetta undir *u*) túngurótum Oddz. hefi ek af honum haft hvarki gott ne illt, en Egil hefir mart stórvel giört til mín. trui ek honum miklu betr enn *x*) ödrum, enda skal ek þessu ráda. mun þer þat *y*) hæfu at hafa eigi alla oss í fángi þer. hefi ek enn her til rádat fyrir ockr, ok skal enn sva vera. Steinarr segir: ákafr ertu *z*) um þetta mál fadir. enn

Oddo et Einari se adprobet. Deinde Oddus et Steinar inter se colloquium habebant. Oddus ita fatus est: Præstare volo, Steinar, auxilium, quod tibi præbere spopondi, ad jus obtinendum, aut eum causarum exitum, qui tibi acceptu dignus esse videatur. Ipse plurimum periclitabere, quo in loco sitæ sint res tuæ, si Egillus de iis sententiam ferat. Tunc Önundus interpellabat: Nihil opus habeo hoc negotium committere linguæ radicibus Oddi, a quo nec bonum nec malum nactus sum; at Egillus multa præclare fecit erga me, ei fido multo melius quam aliis; denique hic mea potestas valeat, faxo. Tibi oportunum fore, opinor, ut ne omnes nos habeas aduersarios tibi. huc usque inter nos obtinuit mea potestas, atque adhuc ita esse postulo. Steinar dicit: ardenter hanc rem urges,

s) eptir þad gengr Steinarr til þeirra Odds ok Einars, ok ræddizt sín á millum — *postbæc Stein. iit ad Oddum et Einarem, et sermones contulerunt inter se.* Jör.

t) mestu til ábyrgiast. Jör. quod opinor in verstone expressum esse, ubi forsan melius fuisset: *tu tibi ipsi in hac re plurimum præstiteris, e tuæ litis statu orti, si* etc.

tt) Steinarr! add. Jör. Hol.

u) Tungu Oddi. Hol. ad cujus priorem nominis partem festiue ad lusum videri potest, per illud túngurótum, quod est in textu Oddi. Jör. I.

x) Oddi. Hol. Jör. mirum autem est senem in Oddum tantum hic inuehi, sine ulla Einaris mentione, nempe Oddus erat vir potentior, et parum gratiosus.

y) þat eina hæfa — *id unum tibi expediet.* Jör. einum hafa, at h. oss ei alla — *tibi soli* (nempe a proceribus relicto postquam audierant causam ad parentes litigantium relatum iri) *conducet* etc. Hol.

z) fadir, ok miök einrádr um þetta mál, en sart segir þú þat, at mer hafa þín rád (forrád. Hol. Fr. K.) vel í halld komit (gefizt. I.) jafnan, skaltþu nú ok fyri-

vill eigi brott fara eda nockurn lut *) eigi hallda þann er ek hefi *s*) álagt vid þik. En er Egil *t*) ſettiz nidr, þá nefndi Þorſtein vatta at *u*) giörd hans. Þá mælti Önundr Sióni, þat mun mál manna, Egil, at giord ſiá er þú hefir *x*) giört ok uppſagt, ſe *y*) helldr *z*) ſköck. Þ nú er þat frá mer at ſegia, at ek hefi allan mik vidlagt at *æ*) ſkirra vandrædum þeirra, enn hedan af ſkal ek ecki affpara, þat er ek má *a*) giöra til úþurftar Þorſteini. Hitt mun ek ætla ſegir Egil, at *b*) hlutr ykkar fedga mun æ því verri er deildir varar ſtanda lengr; hugda ek þat Önundr, at þú mundir þat vita, at ek hefi halldit hlut

homiuum, qui Thorſteini volunt opem ferre, ſi tu migrare non vis, aut, vel unum aliquod non ſeruas eorum quæ tibi indixi. Ubi autem Egillus conſederat, Thorſtein teſtes advocauit ejus deciſioni. Tunc fatus eſt Önundus Sionius: *Ea communis fuerit cenſura, judicium compromiſſi abs te latum et pronuntiatum impendio magis in obliquum vergere. Jam de me dicendum eſt, quod me totum adhibui (omni ſtudio incubuerim), ad removendum turbas inter eos: at hinc non parcam, facere quod poſſum in detrimentum, Thorſteini. Iſtud potius credidero inquit Egillus, ſortem veſtram parentis et filii usque eo deteriorem fore, quo diutius perdurant lites noſtræ. Putabam* Önunde, *te noſſe, quod ego meum jus obtinui, aduerſus talis*

*) brióta, *aut rumpis* vel unum quicquam etc. Jör.

s) um-mælt, tantúm, *edixi.* Guelf.

t) hafdi þetta mælt ok nidr ſetzt — *hæc effatus* etc. Guelf.

u) geyrd, ut ſolet Fr. K. et mox geyrt.

x) uppſagda, tantum. Jör. Fr. K.

y) óſs óhagfeld, tantum. Guelf.

z) ſkiót ok oſs óhagfeld — *majorem in modum tumultuarium eſſe, et nobis incommodum.* Jör. et ultima quoque Hol. et Fr. K.

þ) hefir ek allann hlut í átt, at fyrra þá vandrædum, nú er þ. fra m. at ſegia, at þat ſíllt er ek kann géra Þorſteini þá ſkal ek ecki affpara — *omnem operam contuli ad eos a turbis remouendos — — quod quicquid mali poſſum facere Thorſteini nihil inde deminuam.* Guelf.

æ) affſtyra, *ad auertendum.* Hrapp. ſkilin vandrædi þeirra Steinars ok Þorſteins — *ad dirimendum* etc. Jör.

a) geyra. Fr. K. mox, til ú-þyktar Þorſteini — *ad offenſionem* vel *moleſtiam.* Jör.

b) hluti. Jör. Fr. K.

c) hlut minum *d*) fyri þvílíkum sva mönnum sem þid erut fedgar. Enn *e*) Oddr ok Einarr er dregiz hafa *f*) sva miög til þessa máls *g*) hafa her af fengit skapnadar virding.

tales quosdam homines, atque (quales) tu et filius estis. At Oddus et Einar, qui tam vehementer se in hanc causam ingessere, dignam inde gloriam abstulerunt.

LXXXVI. Cap.

AF ÞÓRGEIRI.

Þorgeir Blundr var þar á þinginu systurson Egils *h*) ok hafdi mikit lid veitt Þorsteini í þessum málum. han bad þá fedga

LXXXVI. Cap.

DE THORGEIRE.

Thorgeir Conniuens ibi intererat Comitio, Egilli e sorore nepos, et multum auxilii præbuerat Thorsteini in his controuersiis, is

c) rettu mali, *æquum jus*, aut *justam causam*. Hol. Jör. Guelf. Fr. K.

d) fyrr vid þá menn (fyri þeim m. Fr. K.) er stærri bocker hafa verit enn (sva sem. Fr. K.) þid fedgar erut — *prius, aduersus homines, qui potentiores fuerunt* vel *majores heroes, quam* (*prout*) *vos — — estis*. Fr. K. Jör. et magnam partem Hol. Guelf. I.

e) Þid Oddr ok Einarr, er dregit hafa óþarfa til þessa mála, munut hafa etc. — *vos Odde et Einar, qui præterquam opus erat* (*præter rem*) *his litibus * larga præbuistis alimenta, auferetis* etc. Hol. * at draga til eins, dicitur apud nos ciborum distributrix, quæ cibum cui largius præbet, quam aliis e familia, ut vel hisce ea gratia aliquid cibi subducat; hinc orta elegans ista metaphora, quod paucis forte præter me, in mentem veniisset, sed nunc hæc lectio, ita accepta, textui et ceteris dubiam palmam facit.

f) óþurfa til þessa mála — *præter necessum* vel *importunitatem*. til sva miök til þessa m. munu her skapn. vird. hafa hlotit af því — *eos credo — — — inde abstulisse*. Fr. K. Præpositionis iterationem et in verbo et seorsim adstruxi et defendi in Eddæ Sæm. Tom. I. Glossario, sub vocula, af. mox unum exemplum etiam hic adscribam.

g) hafa her af skapn. vird. af málum þessum. Jör.

h) hann hafdi gengit hardt at lidveitzlu vid Þorstein — *strenuam auxiliandi operam Thorsteini nauauerat*. Jör. Fr. K. miök gengit at málum med Þorsteini — *causæ Thorsteinis multum adfuerat*. Guelf. Hol. I. P.

ſedga *i*) geſa ſer land nockurt út þar á Myrunum. han bió ádr fyri ſunnan Hvítá fyri nédan Blunz-vatn. Egil tók vel á því, ok fyſti Þorſtein at han leti hann þángat fara. Þeir ſettu Þorgeir nidr á Anabrecku, enn Steinarr færdi búſtad ſinn *k*) út yfir Langá, ok ſettiz nidr *l*) á Leirulæk. enn Egil reid heim ſudr á Nes, ok ſkilduz þeir med *m*) blídſkap ſedgar. *o*) Madr ſá var med Þorſteini er Iri het, hverum manni fóthvatari, ok allra manna ſkygnaſtr, hann var útlendr ok lauſingi Þorſteins, enn þó hafdi hann ſiárgæzlur, ok þær meſt at ſafna gelldfe upp

is petiuit ex illis patre et filio, ut ſibi darent fundum aliquem illic exterius in Myris, ante habitauerat a meridie albi, infra Lacum Blundsvatn. Egillus adprobauit petitum, et ſuaſit Thorſteini, ut veniam illi ea migrandi daret. Illi Thorgeirem Anabreckæ locarunt. Steinar larem ſuum transtulit ultra amnem Lang-á, et conſedit Lirulæki (Limoſo riuo) Egillus autem domum equitauit meridiem verſus in pagum Neſenſem; et digreſſi ſunt pater et filius cum ſuaui mutua beneuolentia. Erat cum Thorſteine homo nomine Irus, quocunque homine pedibus velocior et omnium mortalium viſu acutiſſimus; exterraneus quidem ille et libertus Thorſteinis, verum tamen cura fungebatur pecoris, atque ea potiſſimum, ut verno tempore in montanos ſurſum agendum colligeret veruecum pecus, at autumno

i) kom á ſer ſtadfeſtu út (þangat, add. Fr. K.) á Myrar — *ut proſpiceret ſibi ſedem fixam (iſtic) exterius in Myris.* Jör. Fr. K. fá ſer land at Anabrecku, ſetti Egil hann þar nidr — *ut ſibi impetrirent fundum Anabreckæ, ibi Egillus eum collocauit.* Guelf. Hol.

k) yfir, tantum membr. et Guelf. ſed út yfir. Jör. Hol. Fr. K.

l) at Ærlæk (*agnæ riuo*). Guelf. vix recte.

m) kærleik, *caritate*, tantum. Fr. K. vináttu ok gódri frændſemi — *amicitia et benigna cognationis affectu.* Jör.

o) Tota ſubſequens narratio de primis Steinarris inſidiis, ſine ullo tamen lacunæ veſtigio deſideratur in Guelf. Jör. I. P. qui hic ſubjungunt initium capitis ſequentis. Þorgeir er madr neſndr etc. in Hol. G. quidem extat hæc narratio in folio ceteris minore, atque adeo illata, ut videtur ex aliquo mediocri traduce membranæ noſtræ, manus tamen eſt eadem ac in ceteris hujus libri. in Fr. K. ſeruata eſt narratio.

upp til fiallz á varum, enn á hauſt ofann til *p*) rettar. Enn nú eptir fardaga let Þorſtein ſamna gelldfe því er eptir hafdi ordit um varit, ok ætladi at láta reka þat til fiallz. Iri var þá í *q*) fiárrettinum, enn Þorſtein ok huskarlar hanz ridu upp til fiallz, ok voro þeir 8 ſaman. Þorſtein let *r*) giöra gard um þvera Grísartúngu milli Lángavaz ok Glufrár, let hann þar at vera marga menn um varit. *s*) ok er Þorſtein hafdi litit yfir verk huskarla ſinna, þá reid han heim, ok er hann kom gegnt þíngſtöd, þá kom þar Iri hlaúpandi móti *t*) þeim, ok ſagdi at hann vill mæla víd Þorſtein einmæli. Þorſtein ſagdi at förunautar hans ſkylldu rída fyrir, medan þeir tauladu. Iri ſagdi Þor-

tumno deorſum ad carceres pecuarios compellendum conquireret. Nunc autem, exactis migrationum diebus, Thorſtein congregari fecit pecus maſculum (ſterile) quod vere reſtiterat, et conſtituebat id in montana agendum curare. Irus tunc aderat apud ſeptum pecuarium; at Thorſtein et famuli ſui domeſtici equitarunt ad montana ſurſum, et erant 8 junctim. Thorſtein aggerem ſtrui fecit per transuerſam Griſartungam (Porcelli linguam) inter Langavatn et Gliuſr-á, in hoc opere multos homines habuit occupatos eo vere. Thorſtein ubi inſpexerat opus operarum ſuarum, domum verſus equitabat: cum autem e regione Þingſtöd (Forenſis ſtationis) deueniret, Irus currens iis obuiam venit, et dixit ſe cum Thorſteine loqui velle remotis arbitris. Thorſtein jubet comites interea præuehi, dum colloquerentur. Irus Thorſteini narrat: ſe

p) Því er eptir hafdi verit um vorit, ok ætladi at láta reka þat til fialls. Iri var þá í fiárrettunum etc Hol. Nugatorie propter errorem omiſſionis, quem ex textu diſcimus.

q) fiár rettnum. Fr. K. quod firmat membranæ lectionem in gen. maſc. fiárrettinni, in gen. foem. vulgate.

r) gerda gard, *aggerem* vel *ſepem duci*. Fr. K. haud protritum illud, gerda, a gardr, quod idem valet de phraſi, at gerda gard.

s) Þviat þat er laung leid at gerda, ætladi Þorſtein at hafa þar lambhaga, þviat han hafdi aurgrynni ſaúd fiár — *nam ibi longum viæ ſpatium ad ſepiendum eſt, illic Thorſtein habere decreuerat paſcuum agnorum conſeptum, nam ei erat ouilli pecoris numerus infinitus.* add. Fr. K.

t) honum, *illi*. idem.

Þorſteini: at hann hafdi farit upp á einkunnir um daginn ok ſet til ſauda, enn ek ſá, ſagdi hann, í ſkoginum *u*) fyrir ofan vetrgautu, at ſkinu vid 12 ſpiót, ok *x*) ſkyldir nockorir. Þorſtein ſegir hátt ſva at forunautar hans heyrdu *y*) ſva beint, *z*) hví mun hönum ſva ant at hitta mig, at ek mega eigi rída heim leidar minnar. enn þó mun Aulvalldi þikia ófannligt at ek ſýnia honum máls ef hann er ſiúkr. Iri hlióp þá ſem meſt mátti hann til fiallz upp. Þorſtein ſagdi förunautum ſínum, lánga ætla ek nú leidina, ef ver ſkulum fyſt rída þ) ſudr til Aulvalldzſtada. Aulvalldr ſendi mer ord at ek ſkyldi finna hann. mun honum þó eigi miklu þikia launadr uxinn er hann gaf mer í fyrra hauſt. at ek hitta hann ef honum þikir máli ſkipta. Sídan ridu þeir Þorſtein ſudr um Myrar fyrir ofan Stángarhollt ok ſva ſudr til Gufár, ok ofan med ánni reidgötr. ok er hann kom nidr frá vatni, þá

eo die ſuper Einkunnas (*Notas ſingulares*) *et oues ſpeculatum eſſe; vidi, inquit, in ſaltu, ſupra hybernam ſemitam, reſplendere 12 haſtas et clypeos aliquot. Thorſtein ſublata voce, ita ut ejus comites exaudirent, loquutus eſt: Siccine! cur credam illi adeo maturato opus eſſe me conuenire, ut mihi non liceat meum iter domum pergere? Verum tamen Aulvaldio iniquum viſum iri puto, ne ſibi alloquium, ſi ægrotat, denegare. Iru, quantum maxime quibat ad montem ſurſum currebat. Thorſtein comitibus dixit: Nunc iter prolixius fore intelligo, ſi prius nobis equitandum ſit Aulvaldzſtados meridiem verſus: Aulvaldus verba mihi leganit, ut ad ſe viſerem; tamen, illi non magno pretio remuneratus videbitur bos, quem mihi donauit præterito autumno, etſi illum conueniam, ſi ille id in aliquo ponit diſcrimine* (*ſua inter eſſe ceuſet*). *Deinde Thorſtein et ſui equitant auſtrum verſus per paluſtria ſupra Stangarholtum, et porro in auſtrum ad Guſ-á, atque deorſum ſecundum hunc amnem equeſtres calles. Ubi autem infra Vatn* (*Lacum*) *deu-*

---

u) fyr. idem. priſca ſcriptura.

x) eigi var mer grunlauſt nema ſkyldir nockorir mynda vera þar — *neque ſuſpicione vacabam, aliquos clypeos ibi eſſe.* Fr. K.

y) iſtud, ſva beint, ad antecedens referunt E. Hol. diſtinctioſſe poſtpoſita. Membrum autem jungit ſequenti diſtinctione ante poſita. Abeſt a Fr. K. videtur fuiſſe formula ironica mirantis, nunc inaudita.

z) hvat myni honum nú ſva ant. etc. Fr. K.

þ) auſtr. Hol. *in orientem.*

þá fá þeir fyrir ſunnan ána naut mörg. ok mann hiá. var þar húskarl Aulvallz. Spurdi Þorſtein hvernig þar veri heillt: han ſagdi at þar var vel heillt, ok Aulvalldr var í ſkogi at vidarhöggvi, þá ſkalltu ſegir Þorſtein ſegia honum, ef han á vid mik ſkyllt erindi, at han komi til Borgar. enn ek mun nú rida heim, ok ſva gerdi hann. enn þat ſpurdiz þó ſidan: at Steinarr Sióna-ſon hafdi þann ſama dag ſetid uppi vid einkunnir med 12ta mann. Þorſtein let ſem hann hefdi ekki ſpurt ok var þat kyrt ſidan.

LXXXVII. Cap.
HEIMBOD VID ÞORSTEIN.

Þorgeir er madr nefndr. han var *æ*) frændi Þorſteins, ok hinn meſti vinr. han bió í þann tíma á Alftaneſi. Þorgeir var vanr at hafa *ö*) hauſtbod hvert hauſt; Þorgeir fór til fundar vid Þorſtein Egilsſon, ok baud honum til ſín. Þorſtein het ferdinni. ok fór Þorgeir heim. enn at ákvednum degi bióz *a*) Þorſtein til farar ok voro

deuenerat, aſpicisbant ibi a meridie amni boues multos et apud eos hominem, is erat operarius Aulvaldi. Thorſtein rogauit, quomodo domi ſaluum eſſet (valetudo ſe haberet)? Ille bene ibi valeri dixit, et Aulvaldum in ſylua eſſe cædundi gratia. Dic igitur illi, inquit Thorſtein, ſi negotium neceſſarium mecum habet, ut Borgam veniat; ego autem nunc equitabo domum. atque ſic fecit. Poſt autem per rumorem auditum eſt, Steinarem Sionii filium eodem die ſedisſe ſuperias ad Einkunnas cum viris 12. Thorſtein ſimulauit ſe nihil inaudiſſe. adeo hæc res intacta jacuit.

LXXXVII. Cap.
INUITATIO AD CONUIUIUM THORSTEINI FACTA.

Thorgeir dictus eſt homo; is erat cognatus Thorſteinis et ſummus amicus; habitabat autem hoc tempore Alptaneſi. adſuetus erat quouis autumno autumnale conuiuium agitare. Thorgeir iit conuentum Thorſteinem Egilli, et eum ad ſe inuitauit. Thorſtein uenturum ſe ſpopondit, et Thorgeir rediit domum. Die autem condicta Thorſtein ſe ad iter parauit, tum 4 hebdomadæ æſtatis reſtabant.

æ) bóndi, *colonus.* inſerit Guelf.

ö) vimbod á hauſt — *conuiuium amicale*, vel *chariſtia autumnalis.* I. P.

a) han vid þetta (3tu) mann. Grímr het etc. *accinxit ſe ipſe ſextus* etc. Guelf. Hol. I. P.

voro þá 4 vikur til vetrar. med Þorſteini fór auſtmadr hans, ok húskarlar hans 2. Grímr het ſon Þorſteins. han var þá 10 vetra, ok fór med Þorſteini. ok voro þeir 5 ſaman, ok ridu út til Fors, ok þar yfir Lang-á. ſidan út ſem leid lá til Aurrida-ár. enn fyri utan ána *b*) var Steinarr á verki, ok Aunundr ok húskarlar þeirra. ok er þeir *c*) kendu Þorſtein, þá hliópu þeir til vápna ſinna, ok ſidan eptir þeim Þorſteini. ok er Þorſtein ſá eptir-faur Steinars, þá ridu þeir út af *d*) Lángaholti. *e*) þar er hóll einn hár *f*) ok úvídr. þar ſtíga þeir Þorſtein af heſtunum, ok ſækia upp á hólinn. Þorſtein mælti: at ſveininn Grímr ſkyldi fara í ſkoginn, ok verda eigi vidſtaddr fundinn. ok þegar er þeir Steinarr koma at

ſtabant. Thorſteinem comitatus eſt hoſpes Noruegus et ejus duo famuli domeſtici. Grimus vocabatur filius Thorſteinis, qui tum erat annorum 10, et cum Thorſteine ibat. Numero 5 erant omnino, et extrorſum equitabant Forſum usque, atque ibi amnem Lang-á transibant; deinde porro, ut via duxit, pergebant ad Aurrida-á (amnem Auratarum). at extra eum amnem Steinar in opere erat, item Aunundus et eorum operarii. Qui cum Thorſteinem cognoſcerent, tela ſua currentes rapiunt, et Thorſteinem ac ſuos inſequuntur. Viſa Steinaris inſectatione Thorſtein et ſui comites per Langaholt extrorſum prouecti ſunt. ibi exiſtit tumulus unus altus et non amplus. Thorſtein et comites illic ab equis deſcendunt, et eum adſcendunt tumulum. Ille edixit, ut Grimus puer ſyluam ingrederetur, neque intereſſet certamini. Steinar, et ſui gre-

b) er ſkógar-holt lángt ok miótt, þar liggr gatan eptir. enn veſtr frá holtinu voru (eru) eingar af nockrum bæjum, þar var Steinarr at verki etc. — *exiſtit dorſum ſylveſtre longum et tenue, at dorſo illi ab occidente adjacebant (adjacent) aliquot villarum; ibi erat St.* etc. Guelf. Hol. Jör. I.

c) ſáu ferd Þorſteins (ferdina, tantum Hol. I.) kendu þeir (hann giörla k.) mennina ok hlupu til vopna ſinna etc. — *adſpicientes iter (Thorſteinis) dignouerunt homines (eum probe)* etc. Jör. Hol. Guelf. Fr. K. quod et hic deficit.

d) holtinu, tantum Jör. minus diſtincte.

e) ok uppá hól einn, ok ſtiga þar af heſtum ſínum, ok ſ. v. holltit. Guelf. Hol. in qua lectione notandum hól et holt, pro ſynonymis haberi, quod verum eſſe ambigo.

f) hiá göttuni, *apud viam.* add. Hrapp. Jör. et mox ſuppleut úvídr nockut — *aliquanto angustior.*

at hólnum, þá ſækia þeir *g*) ad þeim Þorſteini; vard *h*) þar hardagi. Þeir Steinarr voro *i*) 6 ſaman vaxnir menn, enn 7. ſon Steinars, 10 vetra gamall. Þenna fund ſáo þeir menn er *k*) vóro á eingiteigum af ödrum bæum, ok runnu til at ſkilia þá. ok er þeir vóro ſkildir, þá vóro *l*) látnir *m*) húskarlar Þorſteins bádir. fallinn var ok ein húskarl Steinars. enn ſárir ſumir. enn er þeir voro ſkyldir leitar Þorſtein at hvar Grímr var. ok finna þeir hann; var Grímr þá ſár miök. enn ſonr Steinars lá þar hiá hönum daudr. ok er Þorſtein hlióp á heſt ſinn, þá kallaði Steinarr á hann ok mælti: rennr þú nú Þorſtein hvíti ſagdi han. Þorſtein ſvarar: lengra ſkaltú renna adr vika ſe lidin. Sídan ridu þeir Þorſtein út yfir *n*) mýrina, ok höfdu med ſer ſveininn Grím. ok er þeir komu út í hollt þat er

gregales, ubi ad tumulum veniebant, Thorſteinem et ejus comites inuadunt; atque illic orta eſt pugna. Steinar et ſui aſſeclæ erant 6 omnino viri adulti, 7us autem filius Steinaris 10 annos natus. Hunc congreſſum videre, qui ex aliis villis in prati inculti jugeris diſtributis conſtituti erant, et ad eos disjungendum adcurrerunt. Diremto certamine, deſiderati ſunt ambo famuli domeſtici Thorſteinis; occubuerat quoque unus famulorum Steinaris, partim autem ſaucii, erant (reliqui). Poſtquam ab inuicem ſeparati erant pugnantes, Thorſtein, ubi Grimus eſſet, requirebat; inueniunt Grimum, et quidem grauiter vulneratum, at filius Steinaris ibi apud eum jacuit exanimis. Inſilienti in equum Thorſteini Steinar clamauit, et fatus eſt: Fugis tu nunc Thorſtein Albe? inquiebat. Thorſtein reſpondet: Tu longius fugias, faxo, antequam hebdomas elapſa ſit. Deinde Thorſtein cum comitibus ſuis transpaluſtre vecti ſunt, et ſecum habebant Grimum puerum. Ubi euecti ſunt in ſalebram ſyl-

---

g) þegar at upp — *ilico ſurſum inuaſionem moliuntur.* Guelf.

h) tókſt, *occepit.* Hol. Jör.

i) 7 ſaman, ok han átti ſon 10 vetra, þar var ok ſon hans 10 vetra gamall. Jör. Guelf. Hol.

k) á veginum voru af ödrum bæum — *prope viam* etc.

l) fallnir, *occiderant.* Guelf.

m) 2 af Þorſteini, enn 3 af Steinari. Guelf.

n) Myrarnar, in num. plur. Guelf. Hol.

er þar verdr, o) þá andádiz sveininn, ok grófu þeir hann þar í p) holltit. ok er þat kallat Gríms-hollt. enn þar heitir q) orrusto-hváll sem þeir börduz. Þorstein reid á Alftánes um kvelldit, sem han hafdi ætlat, ok sat þar ad bodi 3 nætur. enn sídan biózt han til heimferdar. menn buduz til at fara med honum, enn han vildi eigi, ok ridu þeir 2 saman. Enn þann sama dag er Steinarr vissi van at Þorstein mundi heim rída, þá reid Steinarr út med r) sió, s) ok er han kom á mela þá er verda fyri nedan Lambastadi, þá settiz han þar á melinn. han hafdi sverd þat er t) Skrýmir het allra vapna u) bezt. han stód þar á melnum med sverdit brugdit, ok horfdi x) þá á ein veg, y) þviat han sá þá á reid Þor-

fyluestrem, quæ ibi exiſlit, tum animam efflauit puer, quem ibi in ſalebreto humarunt quod inde Grimsholt vocitatur; at, ubi conſlixerunt, Tumulus præliaris nomine cluet. Thorſtein peruectus eſt Alptanesſum eo veſpere, uti conſtituerat, tresque ibi noctes in conuiuio agitauit: deinde autem ſe comparat ad domu-itionem. erant qui ei ultro offerrent comitatum ſuum, quem ille recuſavit. Equitabant ergo duo ſimul (Thorſtein et hoſpes Noruegus). At Steinar eodem die exſpectabat Thorſteinem eſſe domum reuerſurum, ideo extrorſum ſecundum mare vectus eſt: ubi autem in tumulos glareoſos venit, qui infra Lambaſtados exſiſtunt, ibi glareto inſedit. Habuit gladium, qui Skrymer (vulnerator) adpellabatur, omnium gladiorum optimus. Stetit ibi in Tumulo glareoſo; cum ſtricto gladio, et in unam partem viſum direxit, tunc enim vide-

o) hiá götunni, *apud viam.* add. Guelf. Hol. Jör. I. P. Hrapp.

p) holtinu, in dandi caſu, vulgari magis conſtructione. Idem. hiá holtinu, *apud grumetum.* Hrapp.

q) orrustu-hóll, uſitatius. Plerique orrustu-hollt. Guelf. quam confuſionem vidimus ſupra.

r) siá. Hol. Jör. sænum. Guelf.

s) þar til han kom á mel nockurn, þar settizt han úppá melinn — *usque dum in quendam tumulum glar. veniebat, ibi ſupra* etc. Hol.

t) skrímnir. Jör. P.

u) meſt ok beittazt (bitraſt) — *maximus et acutiſſimus.* Hol. P.

x) þá hiá, et mox exclud. Guelf. neque improbem.

y) þar er han sá reid Þorst. etc. — *qua parte videbat* etc. Hol.

Þorſteins utan z) um ſandinn. Lambi Þ) bió á Lambaſtödum ok ſá hvat Steinarr hafdizt at. hann geck heiman ok ofan á æ) backann, ok er hann kom at Steinari, Þá greip han ö) aptan undir hendur honum. Steinarr a) villdi flíta hann af ſer. b) Lambi hellt faſt. ok fara Þeir nú af melinum á ſlettuna. enn Þá rída Þeir Þorſtein it nidra götuna c). Steinarr kafdi

videbat Thorſteinem per ſabuletum extus advehi. Lambius incoluit villam Lambaſtados, et quid Steinar agitaret, obſeruauit. Ille diſceſſit domo in crepidinem deorſum, et ubi ad Steinarem venit, ſubter alas eum pone prehendit. Steinar quidem conabatur eum ab ſe vi diuellere, at Lambius firmiter tenuit. interea de glareto in planitiem feruntur. Sed tum Thorſtein et ſui comites equitabant inferius per ſemitam. Steinar equo ſuo admiſſa-

z) med fiónum, *per oram marinam.* P.

Þ) bóndi, *colonus* (majoris ordinis.) inſer. Guelf. Hol.

æ) mel-backan, prout mea verſio habet partim Hol. Guelf. Jör. I. Hrapp. *crepid. glareti*, quod membr. parum diſtincte expreſſit, niſi hæc fortaſſe poſuit backa, pro ipſo tumulo, Danico more.

ö) höndum undir herdar honum — *manibus ſubtus apprehendit ei humeros.* Hol. um han aptan ok undir hendur honum. Guelf. Hol. *auerſum comprehendit ſub alis.* eadem lectio eſt in Hrapp. I.

a) ſnaradizt vid (faſt. Guelf.) ok vildi etc. — *corpus contorſit valde, et voluit* etc. opportune ſupplent iidem et Jör.

b) Lambi vildi han eigi lauſann láta, ok h. fart, ok fóruſt Þeir vída, ok upp af melnum, ita etiam Hrapp. enn Þá ridu Þorſt. — *eum dimittere noluit — et ferebantur paſſim (inter luctantium amplexus) atque (demum) ſurſum de glareto, i: in planitiem, quæ a ſuperiore ejus parte inter id et Lambaſtados ſita erat.* Hol. illud, uppaf, hic bene notandum eſt, i. e. putemus colluctantes delatos eſſe in planum mare ſpectans a maritima inferiore parte, ſed tamen non caret obſcuritate; rectius fuiſſet ad intelligendum, ſi ſtetiſſet; nidr af ofanverdum melnum — *deorſum ſuperiore glareti margine.* Certe illud upp optime definit ſtatum certantium, et ſitum inter adgreſſorem (Steinarem) et adgreſſioni deſtinatum Thorſteinem. fóru Þeir upp af melnum, etiam præferunt Jör., ſed illud ante, fóru upp vída, ignorant.

c) ok inn til ſiáfar (ſiáfarins) — *et introrſum ad mare.* add. Jör. I. Hrapp. quod mihi ſuſpectum erat, nam opinabar eum ſecundum mare curſum direxiſſe; ſed judicium tamen eſto penes locorum guaros.

hafdi ridit ſtódheſtum ſinum *d*) ok hlióp han inn med ſió. Þat ſá Þeir Þorſtein ok *e*) undruduz Þat, Þviat Þeir höfdu ecki varir vordit vid *f*) för Steinars. Þá *g*) Þveradiz Steinarr fram á *h*) backann, Þviat han ſá eigi at Þorſtein *i*) hefdi umridit, ok er Þeir komu á *k*) backann framanverdan, Þá hratt Lambi hönum fyri melin ofan á ſandinn, *l*) enn Lambi hlióp heim. ok er Steinarr komz á fætr aptr,

miſſario vectus fuerat, atque hic introrſum ſecundum mare currebat; quod videntes Thorſtein et ſocius mirati ſunt, nam nihil de itinere Steinaris animaduerterant. Tunc Steinar gradum obſtinauit in marginem glareti, non enim vidit prætervectum eſſe Thorſteinem: ubi autem in primorem tumuli crepidinem Lambius eum de glareto detrudit in ſabuletum, ipſe curſu domum ſe corripuit. Steinar in pedes reſurgendi copiam nactus curſu

d) ok hafdi bundit hann. (illud, hann, non illepide exclud. I.) heſtrin vard lauſs, ok hlóp etc. — *atque eum ligauerat, equus ligamento (forte) elapſus currebat* etc. iid. et Guelf.

e) ſpurdi, hvi fætu mundi (Þeir, ante omiſſo) *rogauit Thorſtein* (Comitem) *quo hoc ſpectaret.* Guelf.

f) Steinarr, tantum. Hol. Jör. Hrapp.

g) Þverradizt. Hrapp. ſuſpectum mihi illud duplum r hoc loco, etſi fateor mihi adhuc non ſatis certum conſtare de ſenſu inſoliti verbi, at Þverazt, forſan ſit, *transuerſum agi* vel *ſe agere;* is ſenſus juuatur originatione, ſed, quod ad rem obſcurior eſt altero. Accederem potius lectioni Cod. I. nempe ſnaradizt, quam et ſupra habemus explicatam ſub Var. *a.* Liber eſt infimi ordinis fateor, ſed multa ſunt in caſa ruſticuli, quæ non ſunt in regis aula, ſecundum prouerbium noſtratium.

h) melinn. Jör. Hrapp. quod adſpirat ſuſpicioni, quod backi et melr ſint, aut ſaltem, cum hi libri ſcriberentur, habiti fuerint pro ſynonymis.

i) ita quidem membr., cujus auctoritatem veneror. Sed, hafdi. Jör. Hrapp. indicandi modo, quod antiquius ſapit.

k) á ſandinn, exſec. Jör. et mox ſubjungunt. Hol. Þat varadizt Steinarr eigi — *id Steinar non præcauebat.*

l) han (Steinarr) raſadi ofaná ſandinn, enn Lambi tók blaup (mikit, add. Guelf.) heim til bæar ſíns (byiarins, Guelf. at bæ ſinum, Hrapp.) — *ille (Steinar) in*

aptr, þá rann han eptir Lamba. enn er Lambi kom at dyrum, þá hlióp han inn ok rak aptr hurdina. Steinarr hió eptir honum, *m*) ſva at ſverdit ſtód faſt í *n*) vindſkeidunum. Skilduzt þeir þar, geck Steinarr heim *o*). enn er Þorſtein kom heim, þá ſendi han um dagin eptir húskarl ſinn út til Leyrulækiar at ſega Steinari, at han færdi búſtad ſinn um Borgarhraun *p*), enn at ödrum koſti *q*) mundi han nióta þeſs vid Steinarr, ef han ætti fleira manna forrád, ok mun þá eigi koſtr

curſu Lambium ſectatur. At Lambius, veniens ad oſtium, intro ſe corripit, et oſtium fore occludit. Steinar ictum ei intentauit tanta vi, ut gladius infixus hæreret in frontiſpicii antis (aſſeribus) cantheriatis. Ita disjuncti ſunt. Steinar domum pedibus iuit. Thorſtein, ubi domum venerat, miſit poſtera die famulum ſuum domeſticum Leyrulækum extrorſus, dictum Steinari, ut ſedem transferret ultra Borgarhraun; at, alio pacto, ſe fructum inde capturum aduerſus Steinarem, ſi frequentiorem haberet hominum poteſtatem; neque tum facultas erit demi-

ſabuletum decidit. at Lambius curſum (magnum) capeſſiuit domum ad villam (ſuam). Jör. Hol. Guelf. Hrapp.

m) í hurdina, ſva at faſt var ſverdit — *ictum fori, a tergo ejus impegit, ita ut figeretur gladius.* Guelf. forteſſe omnium optime. deinde ignorat, ut debet, ambiguam vocem, vindſkeidunum.

n) vindſkeidinni. in num. ſing. ex Holanis N. et forte. G. in quo ſcriptura non eſt integra. aliquanto facilius intellectu, quam ipſius membranæ lectio, in textu expreſſa. vindſkeidar, in notis paullulum forte attingo. ‖ í hurdinni, *in fore.* Jör. P. Hrapp. I.

o) ok vard ferd hans hin hádogligſta — *atque ejus iter quam maxima irriſione dignum euenit.* add. Guelf.

p) ok vera í bruttu annan aptan med allt ſitt — *et intra alteram veſperam cum omni re ſua abeſſet.* inſer. Jör. Hrapp.

q) mun Þorſtein Egilsſon koma ok veita honum heimſókn, ok at þá ſkal ſkipta um med þeim (ok mun þá umſkipazt med ockr, mun þer þá etc. Guelf.) mun þá eigi koſtr bruttferdar, ef ver megum ráda. Húskarl fór, ok ſegir Steinari eyrendi ſín, ok fór heim ſídan. en Steinarr bió etc. — *Thorſteinem Egilli venturum, et ei domum aditionem facturum, atque tunc inter eos*

koſtr brottferdar. Enn Steinarr bió ferd ſína r) út á Snæfellsſtrönd, ok þar ſetti han bú ſaman, er heitir at Ellida, ok lýkr þar vid ſkiptum þeirra Þorſteins Egils-ſonar. Þorgeir Blundr bió s) ad Anabrecku. han veitti t) Þorſteini u) illar búſifiar í öllu þvi er han mátti. Þat var eitt ſinn er þeir fanduzt Egil ok Þorſtein, at þeir ræddu margt um Þorgeir Blund frænda ſinn. ok komu allar rædur áſamt med þeim. Þá qvad Egil:

Spanda

grationis. Steinar comparauit iter ſuum extrorſum in Snæfelsſtrandam, et ibi rem familiarem conſtituit, ubi nuncupatur apud Ellidium (procellam patientem, ꝛc locum procelloſum). Atque ibi finis fit vicibus ejus et Thorſteinis Egilli filii (narrandus). Thorgeir Blundus Anabreckam coluit: ille Thorſteini malam præbuit vicinitatem in omni eo quod potuit. Euenit una vice, cum conuenirent, Egillus et Thorſtein, ut multa de Thorgeire Blundo cognato ſuo ſermocinarentur. Omnes ſermones inter eos conueniebant. Tunc cecinit Egillus:

Ex-

deciſum iri (res inter nos in ordinem redigetur) neque tum facultas erit diſceſſionis, ſi res in noſtra ſit poteſtate; famulus iit, et res ſibi mandatas Steinari exponit; deinde rediit domum. at Steinar adornauit iter ſuum etc. Jör. Hrapp. et partim Guelf.

r) ok fór ſva ſem Þorſtein hafdi áqvedit út á Snæfellsnes — *et migrauit prouti Thorſtein edixerat extra in Snæfellsnes.* Guelf. ultima vox etiam eſt in I. P.

s) ok bió þar lengi ſídan — *et ibi diu exinde habitauit.* add. Jör. I. Hrapp.

t) lengi; *diu.* add. Jör. Hrapp. um hríd, *aliquamdiu.* add. Guelf.

u) þar mönnum, *illius tractus incolis.* Hol. illar, in textum intuli, ex Hol. Jör. Hrapp. ut unice rectum. Contra, gódar, *bonam*, mire præferunt. I. P. et ipſe Guelf. atque hic quidem clare, ut obſeruauit A. Magnæus, lectio deprauata eſſe poteſt, ex ó-gódar, *non bonam*, detrita prima litera in matrice, aut ex induſtria ab librariis rejecta. || miklar, *magnam*, ꝛc: fortaſſe grauem moleſtiam, importunam. C. E. K. L. M. et Fragm. Chart. i. quod in plerisque membranam ſequitur, quid in hac extiterit, hodie non eſt cernere, propter aliquot literas (duas aut tres, ad ſummum), vetuſtate deletas.

x) Spanda ek y) jörd med ordum	*Extorſi* 1) *fundum verbis*
Endr. z) Steinari or hendi.	*Olim Steinari e manu*
Ek þóttumz þá *) orka	*Tunc mihi videbar operatus*
þ) Arfa Geirs til æ) þarfar.	*In* 2) *Geiris filii utilitatem*
Mer	*Meam*

x) ſaguda, monſtroſo verbo, membr. a. ſegianda, nihilo melius. Hol. E. Svec. ſtianda. C. et Fr. i. i. e. *emolitus ſum.* ſtian, eſt *labor grauis*, unde verbum, at ſtiana. Noſtra lectio, ſpanda, eſt ex Jör. Guelf. I. in qua mirum eſt ceteros tantas turbas dediſſe, cum per ſe ſatis ſit perſpicua iis, qui aliquam priſci ſermonis habent notitiam. || Feſti ek eid med ordum. K. L. M. Hrapp. *ſpoſpondi juramentum verbis.* in contextu abſurde. varda ek einkis ordum, etiam inepte. O.

y) ord. Svec. E. prave. jörd ex Guelf. Hol. Jör. conſeruaui, quod et a primo videtur fuiſſe in membr. a. etſi prima litera hodie viſum fugiat.

z) Steinarr, in accuſandi caſu, improbe Hol. Svec. I. Steinars, video in collectione varietatum ad G. Pauli transmiſſarum, in textum illatum in gignendi caſu, quod quidem conſiſtere poteſt, et ab illo receptum eſt, at Steinari in dandi caſu eſt elegantius. Steinarr ſór hendi, corrupte, pro Steinars or h. Fr. i.

*) aka, deducere vel flectere negotium. Hrapp.

þ) Geirs til þarfar. tantum membr. a. et Fr. i. ſine ullo lacunæ veſtigio, quo ſtropha duabus ſyllabis truncatur. || Geirs til þarfar meiri. Hol. K. L. M. Svec. Eyr til þ. meiri — *mulieri* vel *paci in majus emolumentum.* O. þarfar Geirs til meiri — *in majus emolumentum Geiri.* Hrapp. at vidiſſe oportuerat librarios, hic ſermonem non eſſe de patre (cujus ſupra meminit Hiſtoria Cap. xxx...) ſed de filio. Omnes hæ turbæ ortæ ſunt e prima voce ſtrophæ in membr. ſcribæ vitio omiſſa, quam homines imperiti, pro ſuo captu, voluerunt ſupplere.

æ) þarfa, in num. plur. Jör.

1) ſpanda, præt. a verbo ek ſpen. de quo ſupra a ſtroph. 16. G. Pauli, pag. 273. n. 5. in verſu e ſkálda, mihi Edda, citato, recte quidem in metro verba habent, ad ſententiam non item. Ordo eſſe debet, ſi recte memini, nam Edda careo: úlfr or ſkógi á ſár at ſpania, i. e. *lupo ſylueſtri vulnera trahere* (*vellere*, *dilacerare*) *licet.* aliud eſt, ek ſpenni, ſpennti, at ſpenna, *extendo*, *effundo*, *diſſipo*, in at eyda ok ſpenna, hodie junctis, de *prodigis*, et de Grimo epiſcopaſtro, cui lanii cognomen (ſkurd-grímr) in Annalibus ab laniatu pecorum. Han ſpenti fé (vel fiam) ſtadarins, opinor me ibi vidiſſe.

2) De Geiro et Thorunna Thorgeiri hujus

Mer bráz minnar ſyſtur	*Meam ſpem feſellit meæ ſororis*
a) Mögr *b*) hetumz *) Þó *c*) fögru	*Filius* 3) *pollicebatur mihi tamen ſplendida*
Mátti	*A malo*

parentibus, ſupra in Skallagrimi Hiſtoria (vid. Var. Þ) nec non Landn. pag. 23. 24. Edit. Schalh. G. Pauli.

a) mögi. K. L. M. literæ *i* et *r* facile in membranis confunduntur, niſi librarius intelligens legat, ut contextus ſuadit. Alias mægi, gen. neutr. in Banda-manna-ſaga, eſt adfinitas. *ö* autem et *æ* propter cognationem inter ſe permutantur, i. e. *affinitas mecum contracta ob meæ ſororis conjugium.*

b) hittumzt. membr. b. i. e. Holana. G. N. I. Svec. hötumzt. Jör. neutrum cum ceteris cociliatur. Boni viri non intellexerunt, quod hetumz, in textu valent, vel poſitum ſit antiquo more, pro het mer, in forma media. Ego de vi harum terminationum, umz, umk, et um aliquid dixi in Eddæ Sæm Gloſſarii ſpecimine ad Tom. I. ‖ Þótt hún ſe fögur — *etſi ea ſit formoſa.* H. ridicule ſatis. hittumzt á fögur, *ſplendidis (verbis) nos conuenimus*, et id quidem coacte, ſi ſermonem ſpectemus. O. Denique totam hanc ſtrophem ſic exhibet. Hrapp. megri hietuſt Þei fegri — *ſororis macies* etc. unde judicium fieri poteſt de ſcientia editorum.

*) Ita repoſui ex conjectura propria, quam firmat ex Holanis N. et adoptat G. Pauli de ſuo ingenio. Þá præferunt ceteri, et ipſa membr. a. ɔ: *quando* vel *cum.* vide Var. ſequ.

c) Hæc eſt lectio Jör., quæ etiam fuiſſe videtur in membr. a, etſi hodie non perſpiciatur plane, propter literas fugientes, ob ætatis et urentium injuriam. Suffulciunt eandem K. L. M. Hrapp. præferentes fegri, paruo discrimine literarum. ‖ fögur, in neutr. plur. et ſubauditur, heit, cum m. poll. ſplendida promiſſa. Hol. Svec. fögur in ſing. foem. G. Pauli. vid. not. i ögur. I. artifex in deprauando.

3) hettumzt, retinet Dominus Gunnar et tamen legit, fögur, ſing. foem. ut in var. lect. attuli. vertitque verſiculum: *quantumvis formoſæ.* illud, hetumz-fögur, non recte neque e ſermonis genio ſic reddidit; nam ſecundum verba debuerat eſſe: *dicta mihi eſt formoſa*, vel *a me dicta eſt formoſa*, et hæc quidem coacte ſatis. Præterea res ipſa eſt abſurda, neque adeo credibile, Egillum hominem cordatum, ita ſenſiſſe (niſi ludens hoc injecerit) nam in manu matris, quantumuis formoſæ, non eſt, quales habeat liberos, niſi quod educationem attinet, ad quam tamen forma matris parum aut nihil momenti habet.

d) Mátti eigi *) bauls of bindaz Blundr *e*) ek *f*) ſlíkt of undrumz.

A malo (inferendo) non potuit ſe cohibere Blundus (Nictans) ego id demiror.

Þorgeir Blundr fór i brott frá Anabrecku ok ſór ſudr i Flókadal. Þviat Þorſtein Þóktiz *g*) ekki mega vid han eiga. enn han vildi Þó vægiaz *h*) Þar vid. Þorſtein

Thorgeir Blundus Anabrecka transmigrauit in Flokadalum auſtrum verſus; nam Thorſtein intellexit nullam ſe rationem cum eo habere poſſe, ſed voluit tamen ibi a violentia temperare (clementer cum illo agere). Thorſtein

d) mundi. O. in rhytmo elegantius. mundi et bindazt, in ſententia etiam non prorſus adſpernandum, ſi interrogatiue accipiatur: *Non abſtineret malo*, vel *injuriæ? Non abſtinuiſſe Blundum m.?* O.

*) baugs. Guelf. I. *ab annulo.* nugæ, ſed forte fuerat bágs (báágs), *ab incommodo*, vel *moleſtia.* á-bágr, *obliquus, prauus.* at beygia, *curuare;* boginn, *curuatus.* bagi, *incommodum.* ganga í bága vid einn, de equis jugalibus; et bríóta bág vid einn, *alicui aduerſari oblique*, dixit Biarnius Gullbrár-ſkáld poëta, in encomio Kalfi Arnæi, de ejus in Olavum Sanctum perfida rebellione. || Deinde, ok beidazt, pro of bindazt, *etiamne poſcere potuit pecuniam?* I.

e) ef, *ſi.* I. et mirum ſane eſt Gunnarem Pauli, tam doctum hominem et elegantem hanc lectionem ſuſcepiſſe in textum, et magis mira verſio ejus in hac duas ſtroph. l. lineas verſus ultimas: (máttú et mundi, priore linea retinet) *Hoc ipſum cum mirer non impune feret, (aut tuleris Blundus).* Primo, bauls, in verſione omittit, niſi id intelligi velit ex illo, *impune;* deinde at bindazt bauls, reddit *impune ferre*, quod bona fide dicam, penitus falſum eſt, et tam contra uſum ſermonis noſtri hodiernum, quam libros ſcriptos. at bindazt bauls, at bindazt tára, *lacrymis abſtinere* vel *ab eis ſe cohibere;* at bindazt reidi ſinnar, *ſe ab ira cohibere;* nempe illud verbum, at bindazt eins, eſt de iis quæ in noſtra poteſtate ſunt, non aliena, ſi uſum linguæ velimus ſequi. || ne ek — *neque ego* etc. Guelf. fortaſſe non ita male, quaſi id ipſum a cognato ſuo expectauerit.

f) hlíkt, monſtroſe. Hrapp.

g) eigi mega láta han Þar búa — *e re ſua non eſſe, ut eum ibi ſineret habitare.* Guelf.

h) vid hann fyri frændſemis ſökum (ſakir) — *erga eum, cognationis gratia.* Jör. Guelf.

ſtein var mâdr *i*) ú-refiuſamur ok rettlâtr. ok *k*) ú-âleitinn vid menn, enn hellt hlut ſínum ef adrer menn leitudu á hann. enda veitti þat heldr þúngt fleſtum at etia kappi vid hann. *l*) Oddr var þá höfdingi i Borgarfirdi fyri ſunnan Hvítá. han var hofs-godi ok réd fyri hofi þvi er allir menn guldu hoftoll til fyri innan Skardsheidi.

ſtein erat homo fallaciarum expers, et juſti ſtudioſus, abhorrens ab laceſſendo alios, at conſeruator ſtrenuus ſui juris, ſi alii homines eum attentabant, quod ſane inceptum, contentionem cum illo agitandi, impedio graui plerisque eueniebat. Tunc Oddus Tungenſis ſummam rerum Borgarfiordenſium a meridie albi tenebat, is erat flamen et ſani antiſtes, ad quod fanum omnes a meridie Skardsheidæ (Tesquis montanæ intercapedinis) ſacrum tributum conferebant.

LXXXVIII. Cap.

AND-LÁT EGILS SKALLAGRÍMSSONAR.

Egil Skallagrimsſon vard madr gamall. en í elli hans gerdiſt hann þúngfærr, ok *m*) glapnadi honum bædi heyrn ok ſýn. han gerdiz ok fótſtirdr. Egil var þá at Mosfelli med Grími ok Þórdíſi. Þat var ein dag er Egil geck úti med vegg

LXXXVIII. Cap.

DECESSUS EGILLI SKALLAGRIMI FILII.

Egillus Skallagrimi filius grandis ævo factus eſt, et pondere ſenectæ grauis; laboſcebat ei et viſus et auditus; pedum etiam rigore (imbecillitate) laborabat. Tunc Moſfelli degebat apud Grimum et Thordiſam. Contigit uno die, ut Egillus foris ſecundum pariе-

i) hóffamr (um alla hluti. add. Guelf. I. et reliqua ejus characteris excludunt), *temperans (moderatus) ad omnia.* Guelf. Hol. I.

k) u-til-leitinn. Jör.

l) med þeim Tungu-Oddi var fátt (optazt þúngt) ſídan er mál (þeirra) Steinars höfdu, verit — *inter eum et Oddum Tungenſem erat frigusculum (ſæpiſſime offenſiones erant) ex quo inter illum et Steinarum fuerant litigia.* Guelf. I. P. Jör. omiſſis quæ de Oddo ſequuntur. pro fátt, ſpatium vacuum relictum eſt in Guelf. þeira non eſt in Jör.

m) glatizt fyri honum bædi ſyn ok heyrn. Guelf.

n) vegg ok drap fæti ok fell. *o*) konur nockurar ſáo þat ok *p*) hlógu at. ok mæltu, *q*) farinn ertu nú Egil *r*) med öllu, er þú fellr einſaman *s*). Þá ſagdi *t*) Grímr bóndi: *u*) midr hæddu konur at ockr þá er vid vorum *x*) ýngri *y*). Þá *z*) qvad Egil:

parietem ambulans, offenſo pede, laberetur. quod cernentes foeminæ quædam, riſerunt id, dicentes: Nunc tu plane confectus es, Egille! cum cadis ſolus. Tunc fatus eſt Grimus herus: Minus irridebant nos foeminæ, cum juniores eramus. Egillus verſiculum fudit:

Vafs

Impe-

n) hús-vegg, *parietem domus.* Jör. et mox: han drap vid fæti ſínum, ok fell, þvi ſtakſteinótt (ita I. recte, ſed ſtackſteinótt, male, Jör. lacuna unius aut duarum vocum in Guelf.) var med veggnum — *nam a lapidibus incompoſitis confragoſum erat ſecundum parietem.* Jör. et partim I. Guelf.

o) nockur kona — — ok mælti. Guelf. in num. ſing.

p) hlóu mikinn at — *magnum riſum ſuper eo riſere.* Jör.

q) aflfárr, *nunc robur tibi deminutum eſt, Egille!* Jör.

r) er þú ſér eigi fyrî fótum þer, ok fellr, etc. *cum tu non vides, quæ tibi ſunt ante pedes.* inſer. Jör. Guelf. I. P.

s) ok miök (allmiök, omiſſo ok. I.) ertú ordinn eptir þîk — *multum de tuo priſtino vigore perdidiſti;* ad verbum: longe (*perquam longe*) *poſt te ipſum relictus es.* add Jör. I. P Guelf. qui ultimus in vocula, eptir, deficit.

t) einn húskarl bónda — *unus domeſticorum heri.* Jör.

u) minnr. Jör. minna. I.

x) úngir, in poſitiuo. Hol. I.

y) ætla ek ok at þeim þyki * nú lítil (aut lítillar, hic legendum, aut deinde, verdt, expungendum, ſi ſermo ſibi conſtare debeat) tilſiá verdt um qvenſemi ockra — *atque etiam opinor, noſtram ad mulieres inclinationem parum ab iis reſpici*, vel *parum apud eas in cenſum venire* (*parum ab iis illius haberi rationem*) add. Jör. poteſt et qvenſemi hic accipi de habilitate ad officium muliebre vel amatorium. ſed ea vocis acceptio non eſt ex uſu hodierno.

* ætla ek þeim þyki lítil qvenſemi ockar. Egil mágr — *credo iis paruam videri noſtram ad mulieres inclinationem, Egille adfinis!* I.

z) Egil ſegir, at ſva var þá komit, ok qvad ſtöku eina — *Egillus dixit, eo tum ventum eſſe, et ſticbidium cecinit.* Jör. Egil ſegir, at ſva var, þá qvad han þetta — *Egillus dixit, ita eſſe, tunc hoc cecinit.* I.

Þ) Vafs hefi ek æ) vá-för ð) heſſis

Vá

1) *Impedito et ancipiti greſſu utor*

Vitio

Þ) ita membr. a. Hrapp. Svec. Hol. quam lectionem etiam firmat, vafl, in Jör. nam interdum *l* pro *s* poſuere imperiti librarii. Sed, vals, præfert Dominus *Gunnar* e *Skaldæ* auctoritate, quod etiam firmant duo exemplaria Skaldæ, quæ nunc ad manum habeo; unum antecеſſoris mei *J. Olavii*, in Edda ab eo collata, quod exemplar aliis antecèllere ſenſeo. hoc exemplar a me deſignatur per a. Skalda. Alterum deſcriptum eſt e *Pauli Sveinſonii* Diaconi, docti hominis, et in literis noſtris antiquis haud perfunctorie verſati; ex ejus ergo exemplari transſcriptum eſt, cum præfatione ſummi antiquarii et poëtæ; *Eggerbardi Olavii*, quod nunc eſt in poſſeſſione viri illuſtriſſ. *P. F. Submii*, et a me per lit. b. Skaldæ in varietatibus deſignatur. De cetero vide var. ſequ. * || modo poſt, em ek, pro hefi ek, Skalda b. et in collatione Skaldæ a, pro varietate e libro C. unde nihil idoneum eruere queo.

æ) vafs. Jör. de qua lectione nihil audeo judicare; ſed, utcunque, res eodem cadit. vafor. membr. a. et traduces, quod velim alios, harum literarum ſcientes, explicare. inde adactus neceſſitate feci vá-för, etſi concedam, auribus ingratum eſſe illud *vá* repetitum; poſſet ergo pro *eo* reponi *vo*, alterutro loco, nam *o* tenue, et *a* graue ſiue *á* obeunt vices mutuas. et vofor præferunt ex Holanis G. N. vofur. mbr. b. H. va för, diuiſim, quod meam lectionem fulcit. Hrapp. vafar. c. in varietatibus Skaldæ a. vafr. Skalda utrumque, quod adoptauit *G. Pauli* mutatum tamen in vafur. Explicationem ejus videbimus infra ceterum vafr, una ſyllaba, poſſit eſſe *gradus minutus et infirmus*, qualis puerorum, at vafra, verbum, ea notione notum eſt.

ð) heſis, ex Holanis, N. heftis. Hrapp. quod *vinciendi* notionem quomodocunque importat. helſis. Jör. G I. Skalda a. b. et G. Pauli. heslis. corrupte, et ſine ſenſu. K. L. M.

Verſiculus hic, ſ. rectius ſemiverſiculus, qui an poſteriore parte ſua unquam ſuppletus fuerit, incertum habeo; hic, inquam, verſiculus, ſi partem ultimæ lineæ excipias, magnis laboret obſcuritate, quæ magis in verbis, quam in rebus cubat. Dni. Gunnaris *verſiculum in priorem partem vidimus in varietatibus lectionum, mihi partim improbatam. Ego alias lectiones ſecutus, pro meo tenui captu, et tempore iniquo, conatus ſum præſtare, quantillum potui, in rimatione ſenſus verbalis, quæ meum capitulum ſæpe in vertiginem egit. Verſio aliquibus illuſtranda eſt, ſed quam pauciſſimis, verbulis. Multa præoccupata ſunt in varietatibus ll.*

1) *Ordo verborum in priore hemiſtichii parte talis a me extemperate ad verſionem conſtituitur:* Ek hefi vafs vá-för (vel va-för). vá (vel va) ſkalla heſſis em ek fallr. vafs, *genitivus, eſt a Nom.* vaf, implica-

a) Vá fallr b) em ek ſkalla. 2) *Vitio improuiſo oculi caducus ſum*

tio, tricas, ambages, impedimentum, *cui cognatum* vafningr *in Niála, ejusdem fere ſenſus.*

a) va fallr. una voce membr. a. et traduces; quod ſonaret, *improuiſo caducus.* ſed tum difficulter e ceteris ſenſus elicitur, quæ difficultas me impulit, ad illud va, vel vá, ſeorſum capiendum. vo-fallr. idem. Hol. vel var. præced æ. || vá fullr, diuiſim. Hrapp va fullr. itidem Jör. iſtud fullr rhythmum peccat. de cetero iſta vocum distractio meam lectionem firmat. Deinde: enn ei ſkalla. Jör. falſo, ſi verba in ſuo ſitu velimus accipere. || valfallz. Skalda a. et b. *ſtragis;* unde nullus ſenſus idoneus erui poteſt. || va-fallr. retinet G. Pauli.

b) enn ek kalla. Skalda utraque. *at ego clamo*, ſc. ad auxilium ferendum. Ita vafs vafr hæſſis, *implicitum involucre oculi*, allegorice notaret *caliginem oculorum*, ɔ: coecitatem. at vefia, eſt, et *involuere et implicare* in Carm. Gislii Surſonii. Alias vafs, in nominatiuo gen. neutr. eſt noſtratibus *torta et vacillans ambulatio*, ab at vafa, quod de ſuſpenſo in Rúnatals-þætti Odins habetur, cognatum Lat. *vagor.* beſs (eſs) pro *oculo* accepit *J. Olavius* in præclaro Tractatu ſuo de Arte Poëtica priſci Septentrionis, ubi tamen ſuppleri fateor adpellationem per adpoſitum, *Sión*, viſum. vide indicem hujus libri. Sed hic neceſſum foret ſemiplenæ adpellationi adquieſcere, cujus etiam exempla adtulit vir laudatus, ibidem; ea tamen apud veteres ſunt rariuſcula, et magis ad veniam poëticam neceſſitati datam quam ad artem exactam pertinent. Denique, pro ſkalla, in fine ſtrophæ, reponendum conjicerem ſkalli, in nominandi caſu, ɔ: *caluaſter.* Ceterorum ordo et ſenſus foret, is, quem propoſui in hac var. l. paulo poſt initium. ſkalla etiam accipi poſſet aduerbialiter, pro ſkadla, contracto e ſkadliga, *perniciose, periculoſe;* ſicut varla (valla), *vix*, a varliga, *caute. dl* autem interdum tranſit in duo *l*, ſicut fridla, *amaſia*, *concubina*, in frilla; midli, *inter*, in milli. Ita ſenſus hujus lineæ foret: ek em ſkalla va-fallr, *pernicioſe præceps in caſum ſum.* Denique verſio Domini Gunnaris (cujus lectiones jam ſuis locis attuli), in hanc priorem hujus hemiſtichii partem hæc eſt: *Falconis inſtar mihi* [1]) *collum eſt faſciatum, toto capite* [2]) *repente caluo* (*probe caluus mox moriturus*). Et hæc ſubnotat idem vir doctiſſimus.

[1]) helſi, *collare*, ab háls, *collum.* helſótt kyr etc.

[2]) váfallr, *cito labilis*, *utpote caluus.* Hactenus ille: an *collum faſciatum* habeant *falcones*, mihi non conſtat, qui Diſciplinæ Falconariæ imperitus ſum; ſed habeant ſane, cui uſui id fuiſſet Egillo ſeni? Deinde per *calvitiem* non ſtetit, quod Egillus *cito*

Blautr *e*) erumz *d*) bergi *e*) þota *f*) Borr. en *g*) hluſt er *h*) þorrin. Egil

Mollis eſt mihi in 3) *rupe crurum* 4) *Ramus. at* 5) *auditus defecit. Egillus*

labilis aut ideo cito moriturus, nam multos annos viguerat et vixerat calvaſter. vide ſupra pag. 305. 334. cum not. t. et pag. 494. in Carminis lin. ult.

2) *Quod ad priorem partem vocis* vaſðr *attinet, lectorem remitto ad vocem* vá-lítit *in Eddæ meæ Sæmundinæ Gloſſario primæ partis, et ad ea, quæ occupata ſunt in biſce varietatibus. Porro* ſkalli *eſt et* caluitium, *et* caluum caput, *et* caluus homo; heſſir, dux, præfectus, *ex mea ſententia; atqui credo*, oculum, qui eſt lumen corporis, et dux domini ſui ambulantis, *recte dici poſſe hoc loco ab Egillo caluaſtro* ſkalla heſſi, *i. e.* ducem capitis calui vel hominis calui.

c) erum. Jör. quod eodem redit. em ek, *ſum ego*. Skálda utraque. eims. Holani. præter N. qui præfert eins, *ſimiliter, etiam.*

d) Ita membr. et plurimi, ſed bergis, Jör. Skalda b. et G. Pauli, in genitivo, quæ lectio, quoad ſenſum, facilior eſt, etſi illa altera conſiſtere poteſt, ſubaudita Præpoſitione i vel a, *in.*

e) fótar, in ſingulari, omnes; pro quo fóta, in plurali recte reſtituit G. Pauli.

f) borrinn. K. L. quod eodem fere redit. borginn. Hrapp. bær. Hol. et Svec. berr. Skalda b et a, prima lectione; ſed borr, pro variante e Codice c.

g) Ita G. Pauli et Jör. item Skaldæ; ſed luſt. membr. Jör. Hol. Svec. per quod, etiam *libido venerea* intelligi poteſt. lauſt. N. K. L. Hrapp. vitioſe.

h) þærinn. Hol. mendoſe et obſcure. þerrin. Skalda b. itidem.

3) bergi fótar, *ad verbum expreſſum eſt in verſione, ſed ad ſenſum valet:* In ſummo interfeminio, vel intercrurio, *ſi hoc dicere liceat, et aliis verbis:* in imo abdomine vel aqualiculo ventris (*una voce*, inguine), *cui* veretrum *noſtrum cohæret. Ideo autem poſuit poëta* berg, *quod dictum* abdomen, *propter craſſitiem ſuam* kletti *adpellatur;* klettr *eſt ſynonymum* rupis (bergs *vel* bergis). *Ergo* berg *vel* bergi *pro* kletti *uſurpauit per licitam metalepſin, etſi aliquid diſtent* kletti *et* kletir; *ſed talis diſtantia in vocibus, vel literis, vel re cognitis, non obſeruatur; conf. ſupra* pag. 459. *var. lect.* a.

4) borr, terebra, ſubula. bergis, *genitiv. a* berg (*imo a* bergi. *G. M.*) ſaxum, rupes. *G. Pauli in nota. Senſum percepit vir doctus, ſed turpe dictu auerſatus vertit hæc*, blautr erumz bergis fóta, paphiis luſibus ſum impar. Skalda *hoc exemplum adfert figuræ Charientiſmi, ſed in illa* terebra *parum Charientiſmi video; ergo mihi placuit, ro* borr, *quod etiam* ligni *nomen Eddicum eſt, accipere, ut verſio mea pro-*

Egil vard med öllu ſiónlauſs. Þat var einnhvern dag, er vedr var kallt um veturinn, at Egil fór til elds, at verma ſik. *i*) matſelian ræddi um, at Þat var undr mikit, ſlíkr madr ſem Egil hafdi verit, at han ſkyldi liggia fyri fótum Þeim, ſva at Þær mættu eigi vinna verk ſín. Ver Þú vel vid, ſagdi Egil, Þótt ek bökumz vid eldinn ok míkiumz ver vid um rúmin. Statt Þú upp, ſagdi hún, ok gack til rúms Þíns ok lát oſs vinna verk vor. Egil ſtód upp ok geck til rúms ſíns ok qvad:

k) Hvarfa ek blindr *l*) of branda
m) Bid ek *n*) eirar ſýn geira
Þann

Egillus viſu in totum orbatus eſt. Aliquo die hyemis (proximæ vel ejusdem) cum frigida eſſet tempeſtas, accidit, ut Egillus ignem accederet ad caleſaciendum ſe; ſuper hac re verba fecit proma-conda, ſtupendum eſſe (prædictans) tantus vir atque Egillus fuiſſet, eum pedibus illarum objacere, ita ut ſua officia nequirent adminiſtrare. Benignam fac te præbeas ad hoc, inquit Egillus, etſi ego me ad ignem focillem, et obtemperemus inter nos de locis. Surge tu, inſiſtit illa, atque i ad locum tuum, et ſine nos noſtris fungi negotiis. Egillus ſurrexit acceſſitque ſedem ſuam et modulatus eſt:

Erro cæcus 1) *circa titiones (focum),*
Pacem oro 2) *nympham culinariam,*
Tan-

ferz, latinismi, quantum opinor, congruenter, atque etiam coſtituti.

5) hluſt, auris interior, auris meatus (audiendi organum. G. *M.*) hludſt, *a* hliód, ſonus, *hic pro* auditu, *meton. ſubj.* G. Pauli.

i) ok retti fætr ſína at elldi, Þá ſpurdi madr einn, hvert honom væri kallt á fótunum, ok bad han eigi oſnær retta eldinum etc. quæ aliquanto poſt in textu habentur, Jör. omiſſo quod intercedit in textu, de negotio Egilli, cum promaconda.

k) hvarfa, ex Holanis H. id. uſitatius. hverf, *circumii.* K. L. M. Hrapp.

l) um. Svec. id. uſitatius. af brandi, *ab igne.* Hrapp. ſuſpecte.

m) beid. id. O.

n) eira, *paces*, in plur. aut *temperare*, ſi pro verbo capiatur. Hol. haud ineleganter. eydar ſyn greida. O. eidar, pro audar, licet accipere, unde ſenſus fit: *Nympham diuitiarum oro commoditatem.*

1) Poſtes, *vertit* G. Pauli; *ſed mihi ex circumſtantiis alterum placuit, nam ſenex nunc eſt in coquina conſtitutus. Utraque tamen verſio, ſi uſum ſermonis ſpectemus, recta eſt.*

2) Geiri *eſt* ignis *nomen Eddicum, ſine dubio a ſua* vi penetrandi. *Promaconda autem*

o) Þann p) tier ek harm á q) hvarma
r) Hvítvöllum mér ſetia.
s) Er jardgöfugr ordum

Ord

Tantum prædico ærumnam mihi
Ius 3) *albis ciliorum campis ſedere:*
4) *Poſtquam, auitis poſſeſſionibus nobilis,*

Han-

hoc loco occupata eſt in negotio culinario; *adeo poëta ſatis facete denominationem iſtam fabricatus eſt. Vide annotationem Domini* Gunnaris. »ſyn, dearum una. geira ſyn, mulier. geir *autem hic non* haſta; ſed geiri *dicitur* panniculus; *etiam* geirvarta, ſummum mammulæ. *Item* geir (haſta muliebris) acus, *ut* nála nauma, *in* Grettis-ſaga» *hæc ille.*

o) Þá-harma, in plur. O.

p) Hæc eſt planſibilis reſtitutio Dni. Gunnaris, nam libri ceteri præferunt, ber ek, *fero*, quod vix procedit, propter ſequens ſitia, ſi pro verbo capiatur; ſed ſi pro nomine in accuſandi caſu, utcunque tolerari poteſt, hoc ſenſu: Eam ærumnam mihi — ſeſſorem; foret, autem inaudita, ſed tamen analogice formata, a nominativo verbalis ſubſtantiui ſiti, genit. et accuſ. ſitia, pro quo ſeti, ſeta, uſitatius. ‖ veg ek, gero, Hrapp. et deinde harma hruna, ad verbum, *ærumnarum infirmitatem*, id.

q) hvörmum. O. quod non improbat, imo alteri præfert, quod in parentheſi adponit Dnus. Gunnar. Sed cæcuties non habet ſedem ſuam in ciliis; etſi ejus verſio præferat, *circa alba cilia mihi ſedere*, de cæcutie, per hypnallagen quandam tolerari tamen poſſet, ut ciliis viſus et viciſſim cæcuties propter vicinitatem cum oculis, quorum hæc ſunt propria, tribuatur.

r) hnitvöllum. K. L. M. quod ſi per y ſcriberetur, credit collega meus J. Johnſonius, non inepte adplicari poſſe de oculis, ut appellentur *globoſi ciliorum campi*, translatione facta a figura glandis ad figuram oculi. Mox mik pro mer, *me*, eſt in Hrapp.

s) Priorem partem hujus carminis transfert Dnus. Gunnar ad paullo præcedens ſtichidium, atque ejus poſteriorem partem facit, cum illud ſtichidium non conſtet niſi quatuor lineis; hanc vero poſteriorem partem, ut ejus verbis utar, »cum quo pertinet, neſciam, mittere etiam liceat.» *Etiam* eo pertinet, quod alia carmina hujus Hiſtoriæ omiſit. Eſt autem in hac parte carminis comparatio præſentis ſtatus ſenis invalidi, qui deſpectui habetur, vel ab ancillis domeſticis, cum priſtino ſtatu ejusdem in juventute, cum in pretio haberetur a regibus, quod non adeo obſcurum fuiſſet videre tanto antiquario et poëtæ, atque Dnus. Gunnar eſt, ſi tempus et attentionem adplicare voluiſſet. ‖ Mox jardargöfugum, in ablat plur. K. L. M. Hrapp. quod quomodo ad *verba* (ordum) adplicari poſſit, non video.

Ord *t*) mín Konúngr fordum
Hafdi gramr at gamni
u) Geir *x*) hamdiz mik framdi.

Hamderi gladius, Rex,
Meis verbis oblectatus,
Me ſuis verbis princeps cohoneſtauit.

Þat

Acci-

3) á hvarma *vel* hvörmum hvítvöllum; *Dnus. Gunnar vertit:* circa alba cilia, et adnotat: hvarma hvítvellir, cilia, præ ſenio albicantia, ſ. incana (papillæ). *Sed antea dixi ſub* var. q. *nec* viſum, *nec* cæcutiem *tribui poſſe* ciliis. *Sed poëta veroſimiliter oculos vocauit* hvarma hvítvelli, *per hypallagen quandam, ab eorum* ſitu depreſſiore *ſub* ciliis in editiore loco ſitis.

4) *Hæc particula* er, *ſic accipienda, bene notetur, propter contextum cum priore hemiſtichio, quem non obſeruaſſe opinor doctiſſimum interpretem. Vid.* var. s. *neque ſane ea acceptio eſt admodum trita de* tempore præterito; *habemus tamen in* Hyndlo-lióðum: voro ellifo áſir taldir, Baldr er liné at bana þúſu, þá er han var hníginn etc.

r) þau, O. *eis* ſ. *iſtis*, ineptе.

u) Geirhendiz mer ſenda. O. unde nihil erui potuit contextui congruum. Geir hendiz vel hamdiz tók framdi. Svec. et Hol. ſine ſenſu in contextu.

x) hamdiz et handiz leik, framdi. itidem. K. L. M. et Hrapp.

Poſterior pars carminis ita in ordinem proſaicum redigitur, verſioni congruenter:

5) Er jardgöfugr 6) hamdiz geir gramr hafdi ord mín fordum at gamni. Konúngr framdi mik ordum.

5) er *paullo antea occupatum eſt.* jardgöfugr *intelligitur* ódalborinn madr, ad prædiorum auitorum propriam poſſeſſionem natus. ódal *tamen est* adal, *eſt quæuis* propria poſſeſſio, *ut videmus in* Loka-ſenna *Eddæ Sæmundi; quoniam autem* latifundia *ſunt præcipua inter poſſeſſiones, ad ea, vel* Egilli *tempore, oportet notionem τοῦ* adal *reſtrictam fuiſſe.* göfugr *autem ad verbum eſt* dotatus, *a* giöf, donum, *et applicatur ad omnia* naturæ et fortunæ dona inſignia.

6) Hamdir, *filius* Gudrunæ Giukiados, *lapidum jactu fuit interfectus, ut tradit Edda utraque. Hinc Edda Snorrii nominatim* lapidem *vocat* Hamdis grand, noxam Hamderi. *Quod* Hamdis ſverd, lapidem *voces, non auſim adſerere, ſed res eodem redit, nam ſic vocari ſane poteſt, ſicut* caput humanum *vocatur* Heimdals ſverd *in eadem Snorrii Edda, quoniam* Heimdallus *diuus, eo eras occiſus. Nunc conjungamus* jardgöfugr Hamdis geir, *ſecundum modo annotata, et habemus nomen proprium* Adalſtein, *audacter, an recte, ſecundum regulas poëticas deſignatum.*

Þat var enn eitt sinn, er Egil geck til elds at verma sik, þá spurdi madr hann hvart honum vari kallt á fótum, ok bad hann eigi retta of nærr eldinum. Svá skal vera, segir Egil, enn eigi verdr mér nú hóg stýrt fótunum, er ek sé eigi. ok er ofdaúfligt *y*) sióneleyst. Þá qvad Egil:

Lángt þiki mer.
Ligg ek *z*) einnsaman
Karl afgamall
Þ) Fir *æ*) Konúngs *ö*) vörnum.

Accidit porro una vice aut cum Egillus focum ad fouendum sese accessisset; tunc homo quidam rogauit eum an pedibus frigeret monuitque, ut ne pedes porrigeret nimium prope ad ignem. Ita fiet, inquit Egillus, at nunc mihi non sit facile pedum regimen, quando visu careo; nimium tristis est cocitas. Tunc cecinit Egillus:

Tædet me temporum 1),
Cubo solus
Senex decrepitus
2) *Procul ab regiis præsidiis:*

Eigom

Habe-

y) sióneleysum, Adjectiuum in dandi casu, quod hic non facile est exprimere, versioni congruenter, in se tamen hæc constructio non caret elegantia. Jör.

z) einsámall. I. Hrapp. plebejum et ex altero corruptum.

Þ) Adoptaui in textum ex Hol. et O. quam lectionem etiam membrana videtur agnouisse, nam in ea hodie non est liquidum eam voculam legere, sed olim videtur habuisse nudum f, cum i suprascripto. fyrir, est in Svec. et quibusd. Hol. corruptum, puto, ex altero; sonat tamen *ante*. || At, *ad, apud*. Jör. quod cum ceteris lectionibus a me receptis non conciliatur. A, *in*. I. || I, *in*. E. et Fragm. i. de quibus idem valet, quod dixi de var. *at*. || (I) klædum óvörmum. Hrapp. K. L. M. (*in*) *vestibus* (*stragulis*) *non calidis*, quod sine dubio est glossa.

æ) kónga, *clare*. Jör. et Svec. In mbr. E. I. est scripturæ compendium, nempe *ks*, cum transuersa virga super, quod ex more membranarum solet Konúngs designare. Non tamen nego id etiam commode legi posse per kyns, *familiæ, cognationis*, unde sensus existit plausibilis, de quo in nota aliquid dicam. || kotúngs örnum, *G. Pauli*, ex conjectura, quod vertit: *ante rusticali focos*, et simul monet, quod Egillus hoc epigramma fuderit ad focum jacens (quidni sedens? örnum, quidem ab arinn, *focus*, bene procedent, sed kotúngs, de Grimo, hero et adfine Egilli, nullo modo tolerari potest. *G. M.*) Porro vir laudatus ita pergit: Nactus sum ex Codice quodam, fic satis mediocri, lectionem hujusce modi: a kalls veinum (kall etiam notat *hominem plebejum* vel *rusticum*, atque adeo hic non potest admitti. *G. M.*) nullius quidem in

Eigom *a*) ekkiur
Allkalldar tvær.
En þær konur
b) Þurfa bloſſa.

Habemus in conjugio 3) *viduas*
Perfrigidas duas,
Illæ autem mulieres.
Indigent 4) *flamma.*

Þat

In

ſe momenti, ex qua tamen aliquid paullo melius liceat conjectura, ſc. kalldbeinum, *frigidis tibiis:* kolbeinum, *tibiis carbonum inſtar aridis, et agilitate defectis*, quæ et comparatio ſatis uſitata: at kallſi ſveinum, *pueris* vel *junioribus ludibrio*, a quo hic non procul aberat; hactenus ille. || kóngsmönnum, *viris* vel *ſatellitibus regiis.* O.

b) örnum, ex H. de quo vide Dnum. Gunnarem et me in var. præced. et poteſt commode adplicari ad lectionem receptam, ſir Konúngs, ut ſit ſenſus lineæ: *Procul a ſocis regiis.* || veinum. I. et Codex quidam Dno. Gunnari laudatus in var. præc. unde facile reſtitui poteſt, vel vernum, id. ac vörnum, vel reinum, quo *terra regia* deſignatur. rein vocatur *tenue ſpatiolum terræ in longum porrectum.*

1) *Hæc eſt Dni. Gunnaris verſio; propius ad verbum foret, et id quidem latine, ut opinor:* Longum mihi videtur tempus.

2) *Ab initio ſtrophæ* ſir, *vel ſi mauis* ſirr, *poſitum eſt pro magis uſitato* ſiær, *priſcis* ſiarr. *Deinde* regia præſidia, *vel intelliguntur* regii ſatellites, *vel* regia domicilia, *nam* vörn *et* grid *in ſenſu non procul ab ſe diſtant; atqui* grid *notat et* pacem *et* domicilium *apud* priſcos. *Si pro* Konúngs *adoptare volumus* kyns, *adlatum in var. lect. æ, et* vörnum *in modo accepto ſenſu retinere, queritur poëta in hac ſtropha*, ſe procul abeſſe a familia ſua, *nempe filii* Thorſteinis, *qui in ea erat primarius. Denique, ſi adoptemus:* I (á, at) kyns vörnum (örnum, *quæ optima lectio foret, ſi plures haberet auctoritates*), *diceret poëta:* ſe ſub tutela (cura, vel in domiciliis) familiæ eſſe, *uti et erat apud* Thordiſam, *Grimi uxorem, ſuam ex fratre neptim.*

a) reckiur, *lectos.* K. L. M. Hrapp. inepte.

b) Þurfu, poſuit *G. Pauli*, nulla neceſſitate. Þurftu, *indigebant.* I. haud ellipide. || Þiggia, *lubenter admittunt* (*flammam*). K. L. M. Hrapp.

3) ekkiur. Skalda (*et* Grágás). Hæll er ſú kona er búandi hennar er veginn, *i. e. hæll* dicitur illa mulier, cujus maritus eſt occiſus; hæll *autem eſt* calx, extremum pedis, *Dan.* Hæl. *G. Pauli. Figura metalepſis hæc eſt ab æquivocatione literali petita, qua magni poëtæ olim delectabantur.*

4) αὐξησις, *pro* magno calore.

A. D. post 980. Þat var á dögum Hakonar ens ríka *c*) ofanverdum. Þá var Egil Skallagrimsson a níunda tigi *d*), ok var han þá hreſs madr fyri annars ſakir, enn ſiónleyſis *e*). Þat var um ſumarit, er menn biúgguz til þings, þá beiddi Egill Grím at rída til þings med honum. Grímr tók því ſeinliga, ok er þau Grímr ok Þórdíz töluduz vid, þá ſagdi Grímr henni hvers Egil hafdi beidt. vil ek at þú forvitniz hvat undir muni búa bæn *f*) þeſſi. Þórdís geck til máls vid Egil frænda ſinn. var þá meſt gaman Egils at ræda vid hana. Ok er hún hitti hann, þá ſpurdi hon, er þat ſatt frændi, er þú villt til þings rída, vilda ek at þú ſegdir mer hvat veri i rádagiörd þinni. Ek ſkal ſegia þer, ſegir hann, hvat ek hefi hugſat. ek ætla at hafa til þings med mer kiſtur tvær

In diebus Haconis potentis ſupremis Egillus Skallagrimi filius in nona ætatis decade conſtitutus erat, tumque adhuc ab ceteris rebus viguit, præter coecitatem (viſum). Ea æſtate, cum incolæ ſe ad iter comitiale pararent Egillus Grimum orabat veniam cum eo in comitium uniuerſale eundi. Grimus ad eam dandam tardum ſe præbuit. At ubi Grimus et Thordiſa ſermones inter ſe conferebant, Grimus ei oſtendit quid Egillus oraſſet. volo (addit) ut explores quid lateat ſub petitione hac. Thordiſa in colloquium iit cum Egillo cognato ſuo, (tunc enim præcipuum ejus erat oblectamentum, cum ea fabulari). Atque ubi eum conuenit, ſciſcitata eſt; numquid verum eſt, mi cognate, quod tu ad comitium velis equitare? vellem, ut mihi narrares, quid inſit conſilio tuo. Narrabo tibi inquit ille, quod cogitaui; conſtitui mecum vehere in comitium ciſtas eas duas, quas mihi dono

c) aundverdum, *primis*, omnes libri (mira hallucinatione) præter I. qui vocem hanc omittit, paullo tolerabilius, ſed tamen minus determinate, quam par erat, unde adeo neceſſe habui, ſubſtituere ofanverdum. *Thorſæus* in margine I. ſtatuit hoc fuiſſe poſt annum 980. atqui Hacon Dynaſtes 15 annos regnauit ab eo anno, ergo crediderim hic deſignari, ad minimum, unum annorum currentium ab 988 ad 995, ſed quis annus fuerit, difficile et definire. Intereſt ſcire, quot annos Hacon regnauerit; vide Chronologiam ad annum natalitium Egilli, pag. 147 ſupra, cum nota.

d) ára alldurs ſins — *annorum ætatis ſuæ.* ſupplent Jör. et Hrapp.

e) Quæ ſequuntur de propoſito Egilli ad Comitia proficiſcendi, penitus exeuſa ſunt in Jör. I. et Hrapp. qui hic ſtatim ſubjungunt: at Moſfelli var höfd felſaur etc

f) þeirri, *illa*, vulgatius. Hol.

tvær er Adulſteinn Konungr gaf mer, er hvartveggi er full af enſku ſilfri. ætla ek at láta bera kiſturnar til laugbergs. þá er þar er fiölmennaſt. ſídan ætla ek at ſá ſilfrinu. ok þiki mer undarligt ef allir ſkipta vel ſín ímilli, ætla ek at þar g) mundi vera þá hrundningar edr púſtrar. eda bæriz at um ſídir at allr þíngheimrinn berdiz. Þórdís ſagdi, þetta þíki mer þiódrád, ok mun uppi medan landit er bygt. Sídan geck Þórdís til tals vid Grím ok ſagdi honum ráda-giörd Egils. Þat ſkal alldri verda at hann komi þeſſu fram ſva miklum firnum, ſagdi Grímr. Ok er Egill kom á rædur vid Grím um þíngferdina, þá taldi Grímr þat allt af, ok ſat Egill heima um þíngit. eigi líkadi honum þat vel. var han heldr ufrýnn. At Mosfelli var höfd ſelföri, ok var Þórdís i ſeli um þíngit. Þat var eitt qveld, er menn biugguz til rekna at Mosfelli, at Egil kalladi til ſín þræla tvo er Grímr átti. han bad þá taka ſer heſt.

dono dabat Adalſtenus, quarum utraque plena eſt argenti anglicani; decreui eas ciſtas portandas curare ad judicialem rupem, cum illic maxima eſt hominum frequentia; deinde conſtitui illic diſſeminari argentum; et mirum mihi videtur, ſi omnes bene inter ſe partiuntur; crediderim ibi tum futuras truſiones (impulſiones) aut colaphos, aut euenire poſſe denique, ut omnis concio conſligat. Thordiſa dixit: Hoc conſilium excellens eſſe cenſeo, atque ejus memoria perennabit, quamdiu terra hæc culta fuerit. Deinde ea colloquium cum Grimo iniit, et ei demonſtrauit propoſitum Egilli. Id nunquam fiat (ſaxo) ut hoc ad effectum perducat rem adeo abſurdam (talia monſtra) dixit Grimus. Cum autem Egillus mentionem apud Grimum inferret de iſto comitiali itinere, Grimus id in totum diſſuaſit. atque adeo Egillus ſub comitiis domi reſedit; ea res ad ejus animum non erat, quamobrem majorem in modum auſteram præferebat ſpeciem. Mosfelli pecus oeconomicum (lactarium) ad mapalia traductum eſt, atque Thordiſa per tempus comitiorum in mapalibus erat. Contigit una veſpera, ubi ad cubandum ſe compararet familia Mosfelli; tunc Egillus ad ſe vocauit ſeruos duos, quos Grimus poſſidebat, jubens ut equum ſibi

g) muni þá vera. Hol. ſitu verborum ſuaviore.

heſt. vil ek fara til laugar. *h*) ok er *i*) Egill var búinn, geck hann út, ok hafdi med ſer *k*) ſilfr-kiſtur ſínar. hann ſteig á heſt, fóro þeir ſídan ofan eptir túninu ok fyri brecku, þá er þar verdr; er menn ſá ſídazt *l*). En um morgunin er menn riſu upp *m*), þá ſá þeir *n*) at Egill hvarfladi á *o*) holltinu fyri auſtan gard, ok leiddi eptir ſer heſtinn. fara þeir þá til hans, ok *p*) fluttu hann heim. enn hvarki komo aptr ſídan þrælarnir ne kiſturnar. ok eru þar margar getur at, hvar Egill hafi fólgit fé ſitt. Fyri auſtan *q*) gard at Mosfelli gengr gil *r*) ofan or fialli, en þat hefr ordit þar til merkia, at i *s*) brádaþegium *t*) var þar vatnfall mikit, enn

adprehenderent, volo enim ad calidum lucrum ire: atque ubi paratus erat, exiit aedibus, et habuit ſecum ciſtas ſuas argentarias. equum inſcendit. deinde per aream prati domeſticam deuecti ſunt et ſubter cliuum, qui ibi exiſtit, quantum poſtremo obſeruatum eſt. At mane poſtero, cum ſurgerent familiares, viderunt Egillum errantem in ſalebreto ab oriente villae equum poſt ſe ducere; itaque accedunt eum et vehunt domum: at neutri redierunt deinde, nec ſerui neque ciſtae. Atque multae conjecturae ſunt ſuper eo ubi Egillus abſconderit argentum ſuum. Ab oriente ſepto prati domeſtici ad Mosfellum charus e monte decurrit. atqui illic notatu dignum euenit, quod in praecipiti (intenſiore) regelatione magnum ibi extitit aquarum profluvium;

h) ok ſkulut þer fara med mer, ſegir hann — *et vos mecum, inquit ille.* add. Jör. Hrapp. et I.

i) heſtrinn, *equus* (*ſtratus erat*). Iid.

k) kiſtur, tantum, Jör. et Hrapp. ſed ab usque voce búinn, usque ad, fóru þeir ofan etc. omitt. I.

l) til þeirra, *de eorum itinere.* add. Jör. et Hrapp.

m) ok verkmenn gengu út — *et foras exiverunt operarii.* add. Iid.

n) fyrir auſtan túngard á hollti einn at Egil var þar einnſaman ok l. e. ſ. heſt — *ſepto prati domeſtici in quodam ſalebreto ſolum conſtitutum — — aliquem equum.* Iid.

o) hól einum, *in tumolo quodam.* I.

p) fylgia honom heim — *domum comitantur.* Jör. Hrapp. I.

q) Mosfell, tantum, Jör. et Hrapp.

r) mikit, *magnum.* add. Iid. et I.

s) bredaþegum, pro varia lectione in margine Jör. poſuit *A. Magnaeus*, quod fateor me parum certo intelligere, etſi referri poſſit prior pars ad verbum at brædа, *liquare.* Scio quidem bredaſönn exiſtere in Volsunga-ſaga, Cap. I. paullo poſt initium,

enn eptir þat er vötnin hafa framfallit, hafa fundiz i gilenu enſkir *u*) peníngar. geta menn ſumir at Egill muni þar fe'lt hafa fólgit. Fyri nedan *x*) tún at Mosfelli ero fén ſtór ok furdulega diúp *y*). hafa þat margir fyri ſatt, at Egill muni hafa kaſtad þar *z*) í fé ſínu þ). Fyri ſunnan ána ero laugar, ok þar ſkamt frá jardholur ſtórar, ok geta þeſs ſumir at Egil mundi þar hafa fólgit fé ſitt, þvíat þángat er opt ſenn hauga-eldr. Egill ſagdi, at hann hefdi drepit þræla Gríms. ok ſva þat, at han hefdi *æ*) kiſturnar fólgit, enn þat ſagdi han eingum manni hvar han hefdi fólgit *a*). Egill tók ſótt eptir um hauſtid, þá er hann leiddi til bana. enn er hann var andadr, þá let Grímr

vum; at, poſtquam aquæ ſe effuderunt, in eo chaſmate inuenti ſunt nummi anglicani adeo conjiciunt quidam Egillum ibi occuluiſſe pecuniam. Deſub area prati domeſtici Mosfellenſis ſunt lauæ magnæ et mirum quam profundæ; multi pro vero ſibi perſuadent, Egillum eo dejeciſſe pecuniam ſuam. A meridie anni ſunt lauacra calida, et prope ab his ſouea magna; et conjectant quidam Egillum ibi condidiſſe pecuniam ſuam, nam ibi ſæpe viſa eſt tumulorum ſepulchralium flamma. Egillus profeſſus eſt, ſeſe occidiſſe ſeruos Grimi, itemque ciſtas abſcondiſſe, at nemini dixit, ubi abſcondiſſet. Eo autumno poſt Egillus morbum cepit, et quidem letalem ſibi; at, poſtquam extinctus erat, Grimus eum indui curauit veſtimentis eximiis,

ſed alio ſenſu, cujus rationem reddit eadem Hiſtoria.

x) Þá er þar voru ſnióvar miklir, ok mikil vatnſöll, (vatnsſöll) urdu eptir gilinu, hafa þar fundiz etc. — *ubi niuium copia, illic erat, et magna aquarum proſluuia per chasma ſluuii exiſtebant, quod ibi inuenti etc.* Jör. et cet. partim, ſed corrupte.

u) ſilfr-peníngar, *argentei*. Jör. Hrapp. et I. ſed enſkir modo ante non eſt in I.

s) gard, Iid.

y) milli árinnar (m. hafis ok árinnar. Hrapp.) *inter eam et amnem.* add. Iid.

z) látid þar nidr fara feid ok þrælana med — *demiſiſſe pec. et ſeruos una.* Jör. et Hrapp.

þ) Hinc usque ad, Egill ſagdi at hann etc. omitt. Iid. et indidem usque ad, Egill tók ſótt. omitt. I.

æ) fólgit fé ſitt — *pecuniam ſuam.* Jör. et Hrapp.

a) Hic nouum caput incipiunt. Iid.

Grímr færa Egil i klædi gód. síðan let hann flytia hann ofan i Tialdanes, ok giöra þar hnúg *b*). ok var Egil þar í lagdr, ok vápn hans *c*) ok klædi *d*).

LXXXIX. Cap.

GRÍMR TÓK TRÚ.

Grímr at Mosfelli var skírdr þá er kristni var *e*) i lög leidd á Islandi *f*). hann let þar kirkiu giöra. en þat er sögn manna at Þórdís hafi látid flytia Egil til kirkiu. ok er þat til jartegna, at síðan er kirkia var giört at Mosfelli. enn ofan tekin *g*) at Hrísbrú *), sú kirkia er Grímr hafdi giöra látid. þá var þar grafinn kirkiugardr, *h*) enn undir altarisstadnum

eximiis, deinde in Tialda-neſum (Tentoriorum Linguam) deuehi, et inibi tumulum ſtrui, in quo Egillus conditus eſt, cum armis ſuis et veſtimentis.

LXXXIX. Cap.

GRIMUS FIDEM CHRISTIANAM SUSCEPIT.

Grimus de Mosfello baptizatus eſt cum religio Chriſtiana legibus introduceretur in Islandiam. Ille ibi ædem ſacram ædificari curauit. at vulgaris eſt relatio, Thordiſam corpus Egilli ad templum portari feciſſe; cujus rei hæc ſunt argumenta: quod poſt, cum templum conderetur Mosfelli, at deſtrueretur Hris-bruæ (Virgultorum ponte) quod Grimus condi fecerat; tum ibi (Mosfelli) foſſum eſt ſepulcretum; at ſub loco

b) mikinn, *magnum.* add. Iid.

c) Hæc exclud. Iid.

d) ok þikir eigi meiri afreksmadr verit hafa í fornum sid ótíginn (ótíginna manna. I) enn Egil Skallagrímsson. Hann var prímsignder madr (add. Jör.) en (ok) blótadi alldri god (add. I.) i. e. *nèque cenſetur ullus hominum non illuſtrium Egillo Skallagrimi f.lio fuiſſe præſtantior ſub priſca religione. Prima ſignatione initiatus fuerat, at (et) nunquam Deos ethnicos coluerat.* add. Jör. I. et Hrapp. Pro ótíginn tamen óteyginn eſt in Hrapp. ſatis ridicule, qu. *non ductus* vel *non illectus.*

e) i lög tekin. Jör. lögtekin. Hrapp. I.

f) ok Þórdís kona hans ok öll hión hans ok heimamenn — *et Thordiſa uxor ſua, omnisque ſua domeſtica familia.* add. Jör. Hrapp. et partim I.

g) at Hrísbrú. omitt. Jör. et Hrapp.

*) ok firr bænum — *et remotius a prædio.* I. ſolus add. non male.

h) en þá funduz, tantum, Jör. et Hrapp.

ſtadnum þá funduz *i*) mannabein, þaú *k*) vora miklu ſtærri enn annara manna bein. þikiaſt menn þat vita af ſögn gamalla manna *l*), at mundi verit hafa bein Egils. Þar var þá *m*) Skapti preſtr Þórarinsſon, vitur madr. han tók þá haúſſin Egils, ok ſetti á kirkiugardin. *n*) var haúſſinn undarliga mikill. enn hitt þótti *o*) þó meir frá líkendum, hvörſu þúngr han var. haúſſinn var allr bárótt utan ſva ſem hörpuſkel. Þá vildi Skapti *p*) forvitnazt um þickleik haúſſins tók han þá hand-exi vel mikla, ok reiddi annarri hendi *q*) ſem hardazt, ok laúſt hamrinum á haúſſin ok vildi brióta. enn þar ſem ákom hvítnadi vid *r*) enn ecki daladi eda *s*) ſprack. ok má af ſlíku marka

loco altaris inuenta ſunt oſſa humana multo majora aliorum hominum oſſibus. pro perſuaſo ergo habetur e traditione grandæuorum ea fuiſſe oſſa Egilli. Ibi tum aderat Skaptius ſacerdos Thorarini filius, homo cordatus; ille ſumſit caput Egilli, et poſuit ſuper aggere coemiterii caput erat mire magnum; at id tamen viſum eſt magis a probabili abhorrere, quod tam graue eſſet. Caput totum extrinſecus undulatum erat ad inſtar. Tunc Skaptius explorare voluit craſſitudinem cranii. ſumſit ergo ſecurim manuariam bene grandem, et altera manu ſublimem librauit quam celerrime (maximo niſu), malleoque (ceruice) caput percuſſit, frangendi propoſito. at quam in partem ictus venit, ea pars ad illum albeſcebat, at nec depreſſa eſt neque

i) manzbein ok ſverd hiá — *oſſa hominis et gladius apud ea.* Iid. et I.

k) bein voru ſvo mikil, at ekki var líkt annara kriſtinna manna beinum, þeim er þar (þá) voru í jördu — *ea oſſa adeo magna erant, ut nihil eorum adſimilaret aliorum chriſtianorum hominum oſſa, quæ ibi (tum) ſub humo erant.* Jör. et Hrapp.

l) ok fródra, *et ſcientium* vel *doctorum.* add. Iid. et I.

m) vidſtaddr, *præſens.* Iid add.

n) ok þótti underlega mikil — *mireque magnum viſum eſt.* Jör. et Hrapp.

o) honom þó mezt f. l. hverſu þúngr var upp at hefia — *maxime illi viſum eſt a pr. abh. quam gr. e. ad leuandum.*

p) preſtr vita (um) *ſacerdos expl.* Jör. et Hrapp.

q) ſnart, tantum, l. ſolus, *celeriter.*

r) hauſinn, *caput.* inſer. Iid. et I.

s) braſt. Jör. et Hrapp. quod eodem redit.

ſtafnbui Eiriks Jarls á Járnbardanum þá er Olafr Konúngr Tryggvaſon *k*) fell. Skúli hafdi *l*) átt i víking ſiau orroſtur *m*).

in Jarnbardo (Nauigio ferribarbo, ſ. a prora et puppi ferrato) Erici Comitis, cum Olaus Rex Trygguii filius cecidit. Denique, in piratica ſeptem prælia habuerat.

---

que cum Erico Comite, ubi conflixit cum Olavo rege Tryggvii filio, et cum eo expugnauit (rege victo eripuit) ſerpentem longum. Jör. I. et Hrapp.

k) geck fyri bord, *e naui deſiliit*, ex Hol. G. reſtituente A. Magnæo manu propria.

l) haft. Jör. et Hrapp. || verit i 7 óroſtum, *interfuerat 7. prœliis.* I.

m) ok þótti hann vera hinn mezti kappi (garpr. I.) ok fullhugi. Fór hann eptir þat (út, inſer. Hrapp. et I.) til Islands ok ſettiz i bú at Borg (ok tók vid ſaudrleifd ſinni. add. I.) ok bió þar til elli. ok er margt manna frá honom komit (ok urdu fleztir miklir menn. add I.) ok lykr þar (ſvo. add. Id.) þeſſari fráſögu — *et habitus eſt maximus athleta atque animi plenus. Poſtea iit (exiit) in Islandiam, et in prædio Borga conſedit, et (accepto ibi patrimonio ſuo) habitauit illic ad ſenectam usque. Numeroſa ab eo deſcendit progenies, in qua plerique magni viri enaſcti. Atque ita explicit hæc Hiſtoria.*

Eigilssaga. Tab 1.

Octav: Fragm: membr: Legat Magnæani

Fol. No. 160. litt: K

þatoc arinb' t. mall. Sitni munū ū fō b'a
eirikr kr. t. þess. ı lata eıda f fylgıa. at þ ꝑ skılıt ı sett
þña þıs faðœ mıns. ı bıarnar halldr. at asgerdr dott'
þña. B. ı þoro. ꝑ. t. arfs leıdd ept'. B faðœ sın. ı sua þ
sē ꝑdr er sialfō kunıkt kr. at þu gerðır. B. ılendan
O callo þ man par þalukt er adr hafðı millıstadıt settar
ǫ. kr suar eckı skıot mahþs. þak. egıll
Hẏ bœna kuedr þœna þœnreıd ar hœna systır hū sma
singırnd ámundr muna. naddhrıtır aec nefta nœn. t.
arfs orbœna hıoþu aðakonr eıda eıd sgıt er þ greıda
d rmb lecha fō bá uıtnıs burdın. ruō. ı allır uel. t. pal
dır. ı hafdo allır þr heyrt a sett þña þıs ı. B. ı budo þa kı
ıdoma ndō at sua þar ept', domendr uılldo taka eıda
þña. ef kr banadı eıgı. kr sagdı at h myndı þar huar
kı at uına at legıa aþ lof. e. ban.

Membr. 132 Cap. LXI pag. 393.

Þorgeirr het mr hann andiat kalla lugmc
þoðin ꝑaguarbð spetur bu modur
eg. þgeirr bio a alptanesi a lambasto
dum. h hafdi kōvnt enz yngvari. hon audige
gvi de vel at mnn. sonr þra þgeirs v þorde
er bio alnbastodū ept' fodur sin. J þna tima
e eg kō til isl' þ var þat haust nockuru
f vetr nt þorðr reið mt bgar at hitta eg fr
ændr sin j baud hm heī t veitslu

Eigilssaga. *Leg: Arnæ: Magn: No 132. in fol.* *Tab. 2.*

fol: 72.

vellð v. ȝ fre. s. G.
helldu niosnum iarlenar v sumarit in
a brodleidinni. S. G. var hinum i skyg
ari. h sa vigling fra hallum ȝ kendi skipit fir
h hafdi fir skip sed syk k. þa ẽ Eigill fer m. s.
G. hellt vestr a v fid fra. huar fr logdin hafs
nar v kuelldit. Sidan fer h aptr t lids sins
ȝ seg. k. v.

fol: 89.

Benat mu sa brugdu
blar d quandill unda ap þi at ec iar deþydi eath fyrri
iij skamm. nefnca ek ap ll v yti ar malgazan hnorva
iarl lidur let ek eyda ek ti sand mz, nauðum.

fol: 99.

þ h mð
c briota mun blessa m boa fe eigi gð
þa ek skat mille skara hufa ne aub
kepi a hinaa rinoz.

Fragm. 1mo fol 1.

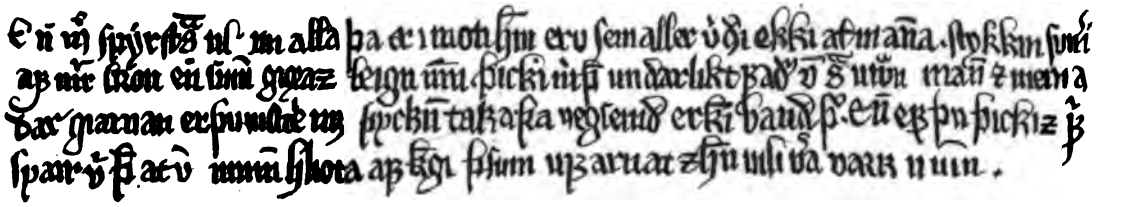

Fragm. 2do fol. 3.

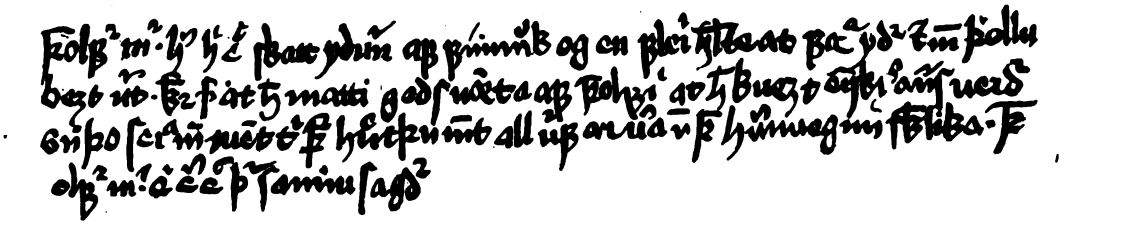

Fragm. 3tio fol. 1.

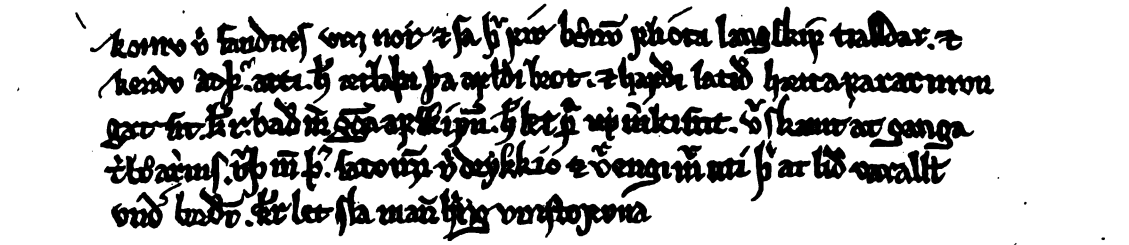

Fragm. 4to fol. 4.

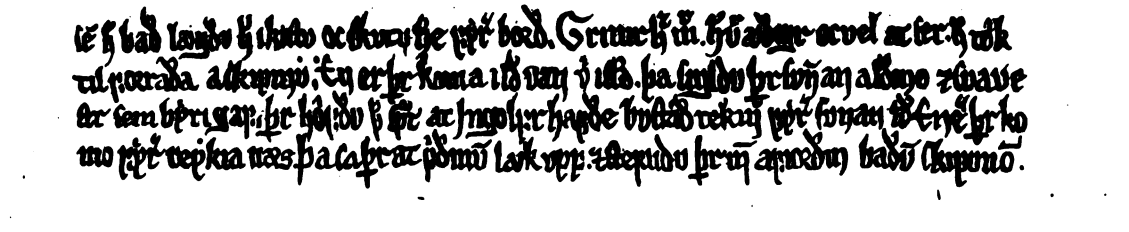

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

Form 410